

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

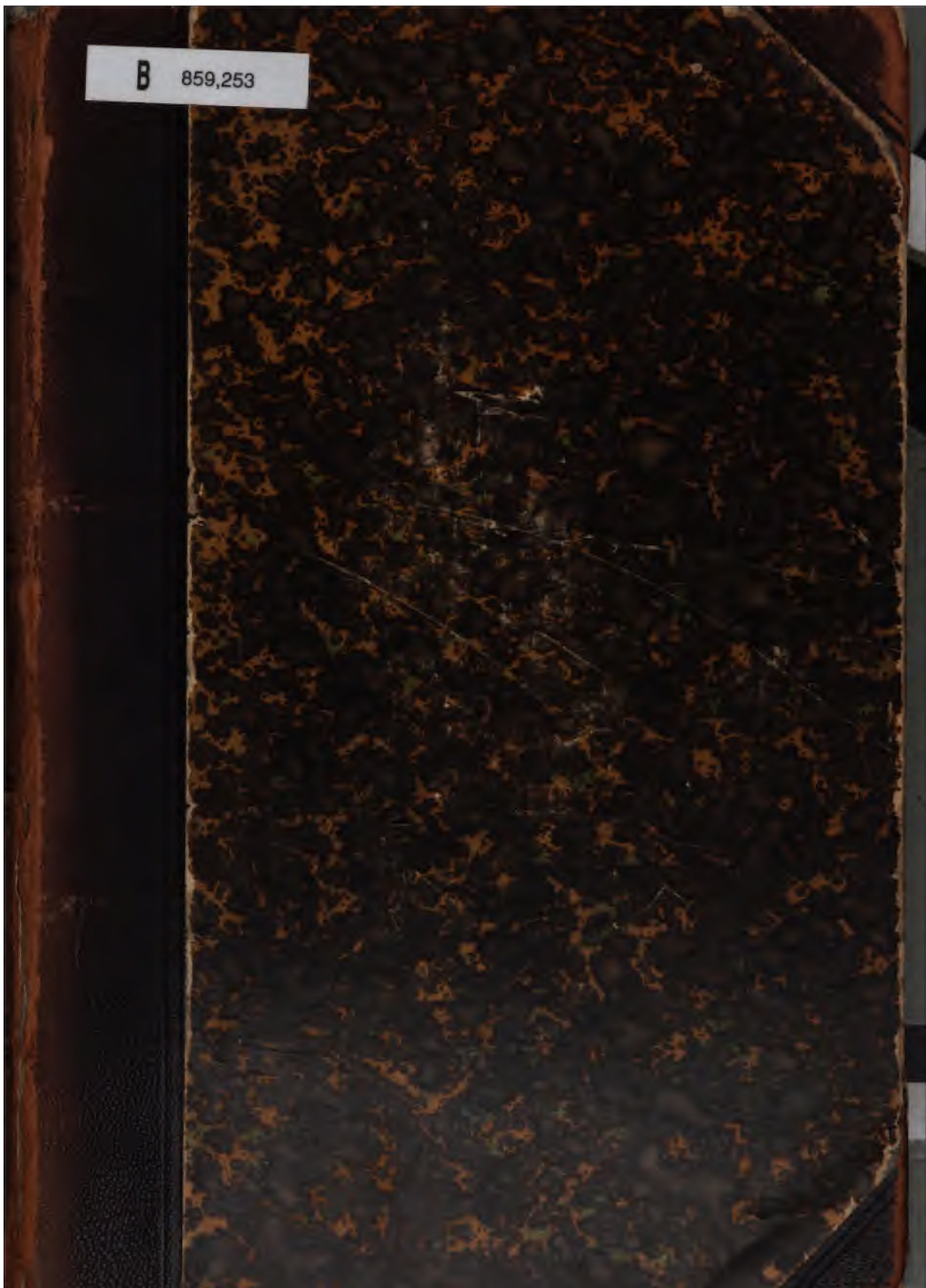
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

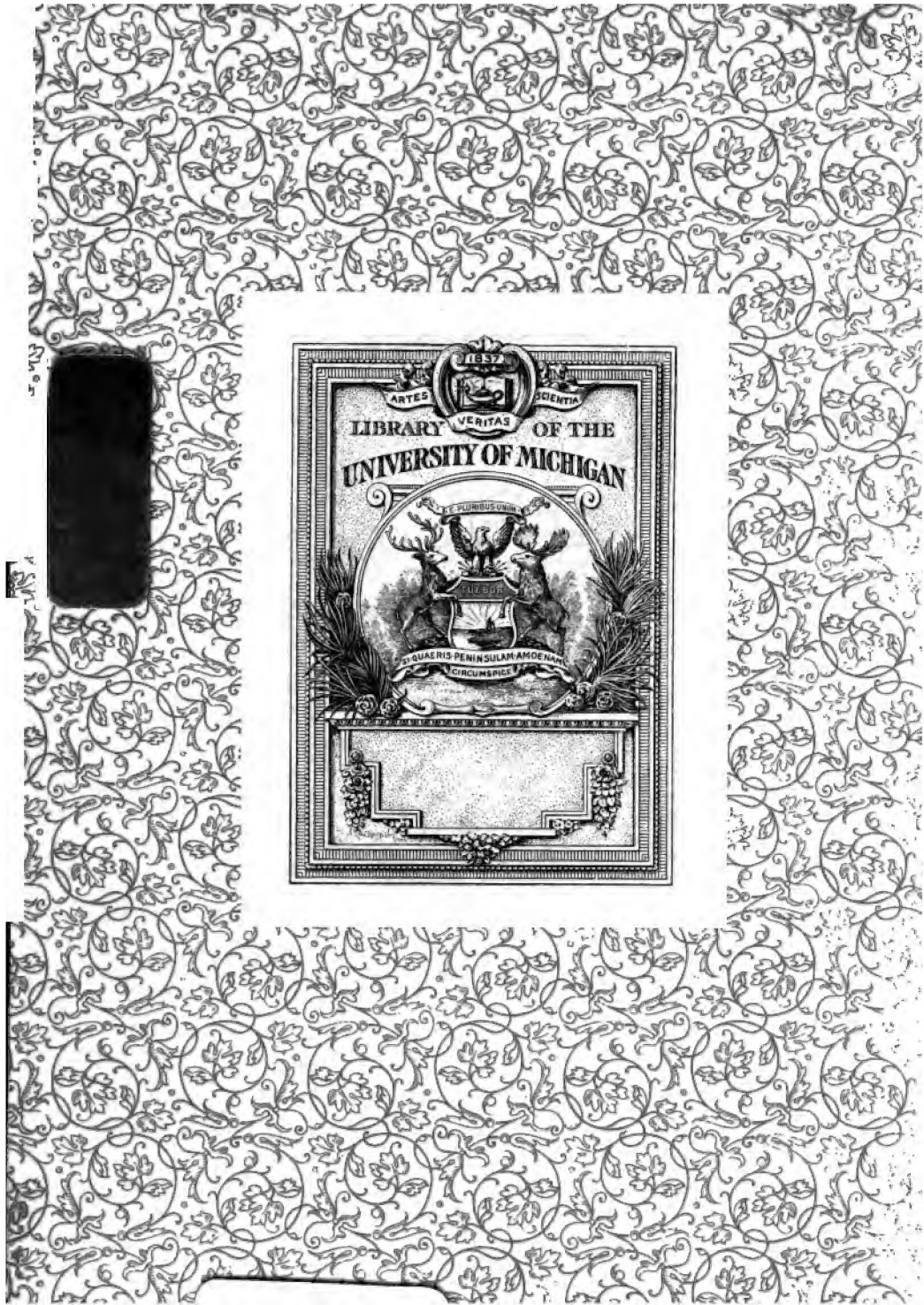
About Google Book Search

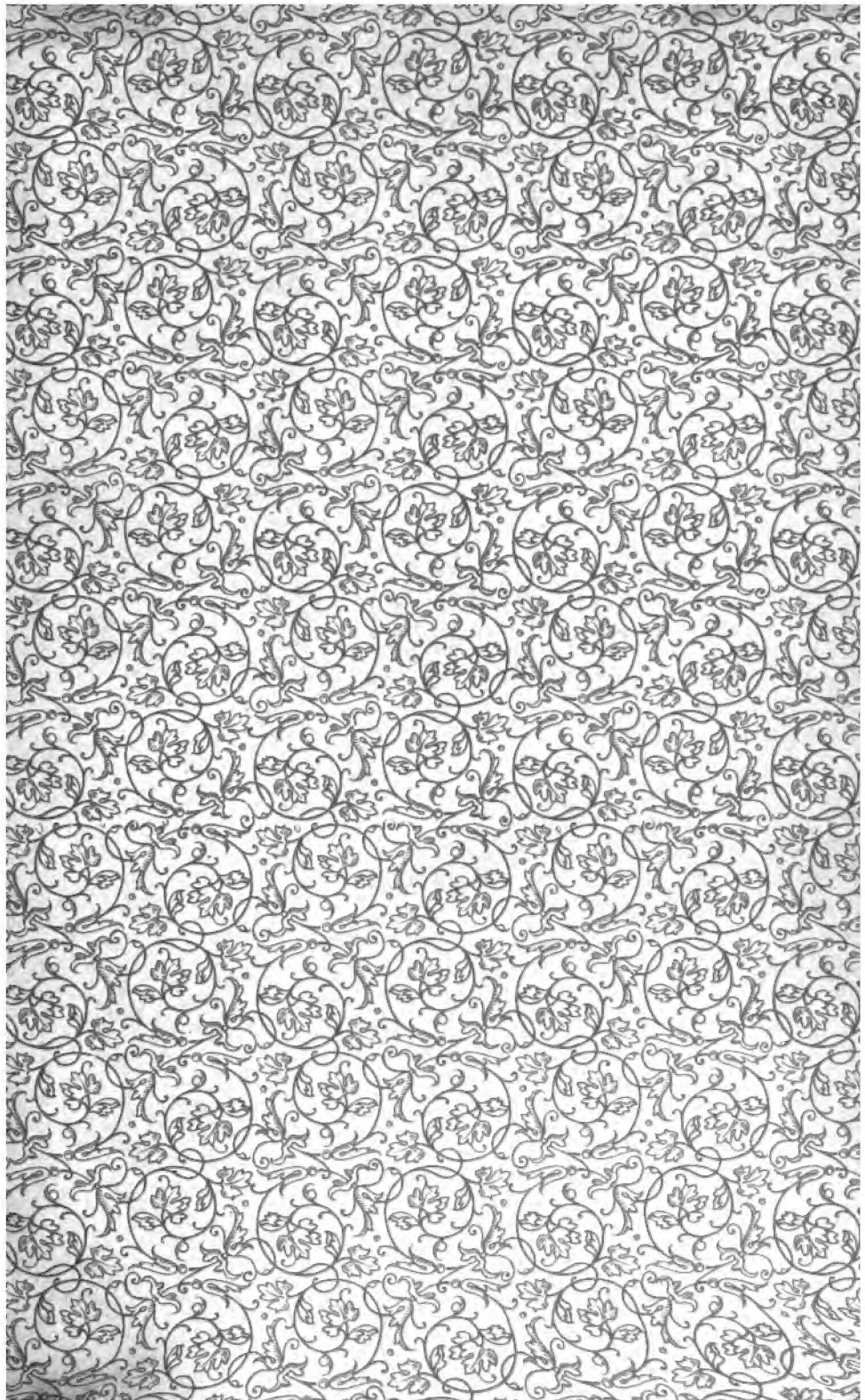
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

B

859,253

880.8

P743

v. 3

pt. 1

POETARVM GRAECORVM FRAGMENTA

AVCTORE VDALRICO DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF
COLLECTA ET EDITA

VOLUMINIS III FASCICVLVS PRIOR

POETARVM PHILOSOPHORVM FRAGMENTA

BEROLINI
APVD WEIDMANNOS

MCM I

POETARVM PHILOSOPHORVM
FRAGMENTA 112-113

EDIDIT

HERMANNVS DIELS

BEROLINI
APVD WEIDMANNOS
MCM I

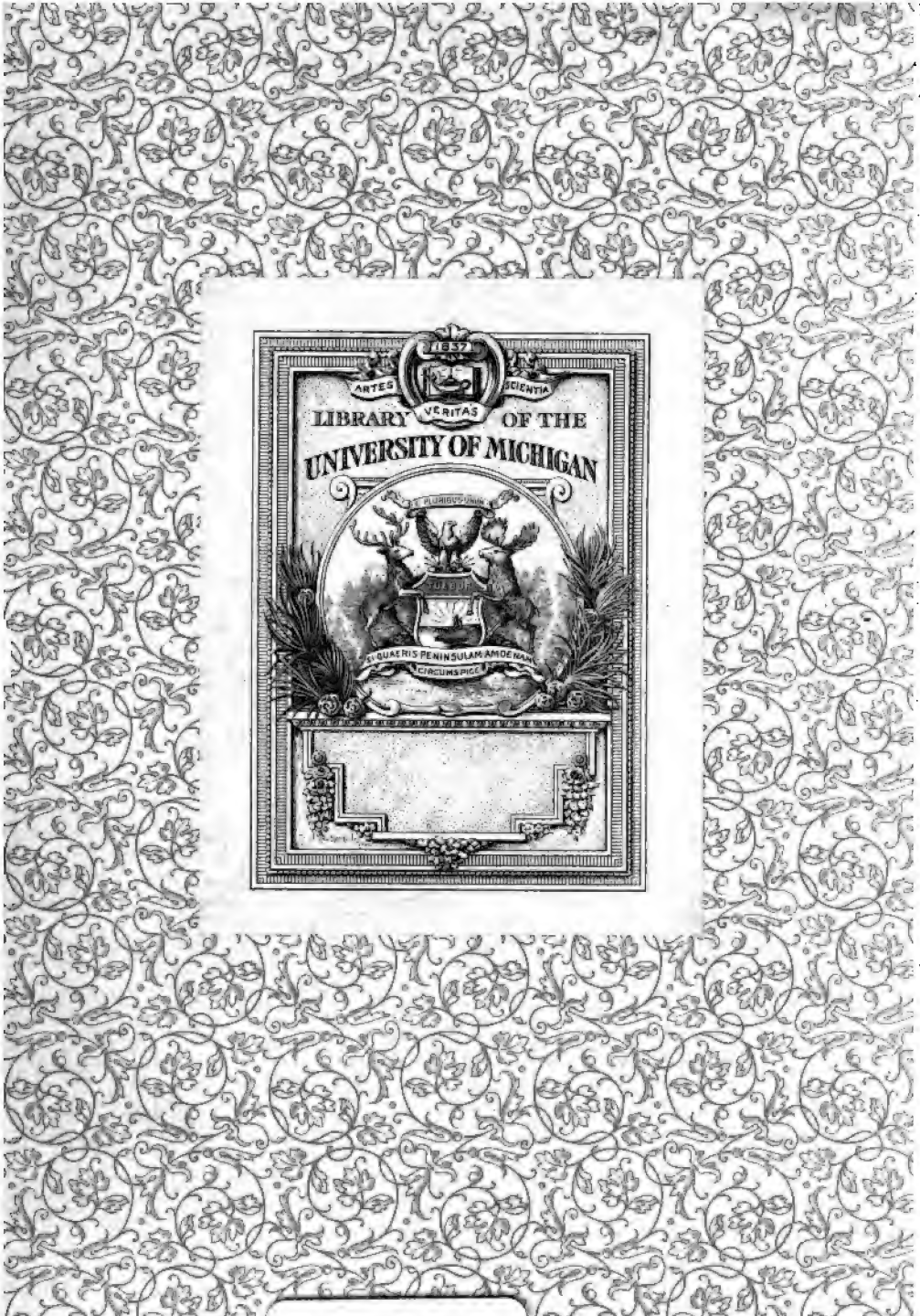

PRAEFATIO

Plagulis correctis indicibusque non sine taedio confectis dum respiro et laetiore animo quid praefandum sit meditor, ecce nuntius longe tristissimus affertur, GEORGIUM KAIBELIUM nobis litterisque acerba morte ereptum esse, qui non solum studiorum societate inde a beatissimo contubernio Bonnensi mihi erat coniunctissimus, sed in hoc quoque communi amicorum opere velut auspex et signifer, cuius auctoritatem me sequi et decebat et iuvabat. nam singularis graecae artis cognitio, quae in illo fuit, in nullo genere litterarum magis enituit quam in Comicis, unde splendidum ante biennium factum est huius Corporis initium. iam adulescentem prima tirocinia in Aristophane ponere memini eundemque audio supremam fuisse moribundi curam ac querelam. inter hos vitae laboriosae et fructuosae terminos omnem graecitatem peragravit et undique messem uberrimam rettulit; at nusquam libentius et intentius versabatur quam in atticae comoediae reliquiis. Dorienses enim, quos edidit, propter illos opinor tetigerat. quodsi verum est (quod ego nunc libere profiteor, ubi non iam invidiosum videtur laudare amicum) cum primi illius voluminis perfectione vix unam alteramve aequalium editionem recte posse comparari, quid praestaturum eum fuisse credimus, si fatum concessisset, ut ipsam atticam comoediam nobis ex fragmentis instauraret, in qua totus habitabat et spirabat! aut nemo mortalium aut, si quisquam, ille et natus erat et paratus ad Menandri et aequalium umbras ex inferis citandas et in vitae lucem revocandas. adeo in intimam eorum consuetudinem indefesso labore atque fortasse magis etiam sensus quadam cognatione se insinuaverat. nam tota eius indoles ad atticum istum saporem facta erat. ut scriptura eius elegantia apicum prae ceteris nitebat, ut suavissima sermocinatio mirum quantum amicos tenebat, priusquam morbi ingravescantis tormentis animi serenitas obscurari coepta est, ita tota eius ars versus graecos et explicandi et pangendi (quae crebra fuit valenti relaxatio sicut emorienti ultima consolatio) Praxiteleo quodam perfusa erat nitore.

huius igitur tanti viri vestigiis, quoad eius licebat, insistere hoc volumen

contextu tam clare praescriptus videbatur, ut dispositionis filum satis certo per pleraque ac gravissima fragmina persequi liceret. talis est condicio Empedocleorum, quae ad lucem amplissimae doxographorum memoriae egregie explanantur ac disponuntur.

de delectu nostro poetarum hoc breviter monendum est. recepimus Eleatas et Empedoclem tamquam medullam huius poeseos. cui Thaletis et Cleostrati Astrologias praemisimus, quia ex his studiis ionica philosophia orta est, quamvis Thaletis ipsa auctoritas dubia sit. cetera illius saeculi carmina velut Hesiodica et Orphica aliis huius Corporis partibus reservantur. sophistarum poetica non minus procul habui quam Socratis, si dis placet, Platonis Aristotelis Diogenis pericula poetica, quae inter elegiacos lyricos tragicos distribuenda erunt ut Cleanthis hymnus atque cetera eiusmodi. Scythinum tamen et Menecratem recepi quia ad Heracliti philosophiam pertinent ut Silli Timonis ad Xenophanis. omnino facetissimi eius versus tantum conferunt ad philosophos recte describendos et diiudicandos, ut non iniuria in hoc orbe numerentur. Timo autem et Cratetem paulo superiorem secum traxit et Demetrium paulo inferiorem, quem quidem primus hoc loco collocavi.

unum restat, quod egeat sive explicatione sive excusatione, dialectus. si vulgarem modum probarem, quem etiam Kaibelium caute sane secutum video, philosophorum sermonem, qui elegiaco vel epico versu utuntur, ad Iadis epicae normam recensuissem. sic quicumque ante me philosophorum poesis collegerunt inde ab Henrico Stephano Galliae decore usque ad eum hominem, qui Germanum nomen apud externos infami sua fragmentorum sylloge dehonestavit, omnes Homericum colorem sine ulla dubitatione fragmentis obduxerunt. quorum exemplum ego sequi nolui. nam Homeri carmina grammaticorum Alexandrinorum manus passa sunt varias priorum editiones comparantium et exaequantium. in quibus antea multo maiorem dialecti diversitatem fuisse ex variis lectionibus exemplorum velut Platonici et Zenodotei elucet. qui igitur deficientibus plerumque fragmentorum ipsis testibus ad hanc normam dialectum restituere atque omnia de eadem fideliter colorare studeat, ei verendum est, ne simul peculiaris sermonis, praecipue Italici et Siciliensis, tenera vestigia oblitteret et obducatur. cuius generis non nulla exempla in adnotatione dedi et omnino hanc rationem in Parmenide meo (Berolini 1897) p. 27 et in Musei Rhenani vol. LVI p. 35 sq. defendi. nimirum titulorum erutorum carminibus ac praecipue Solonis Bacchylidisque exemplis antiquis repertis de dialecti apud poetas constantia fortius quam antea dubitare didicimus. forsitan quae nunc arbitraria esse videntur, olim secus se habere intellegatur. nunc equidem quidquam praeeiudicati in hanc

880.8

P743

v. 3

pt. 1

POETARVM GRAECORVM FRAGMENTA

AVCTORE VDALRICO DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF
COLLECTA ET EDITA

VOLVMINIS III FASCICVLVS PRIOR

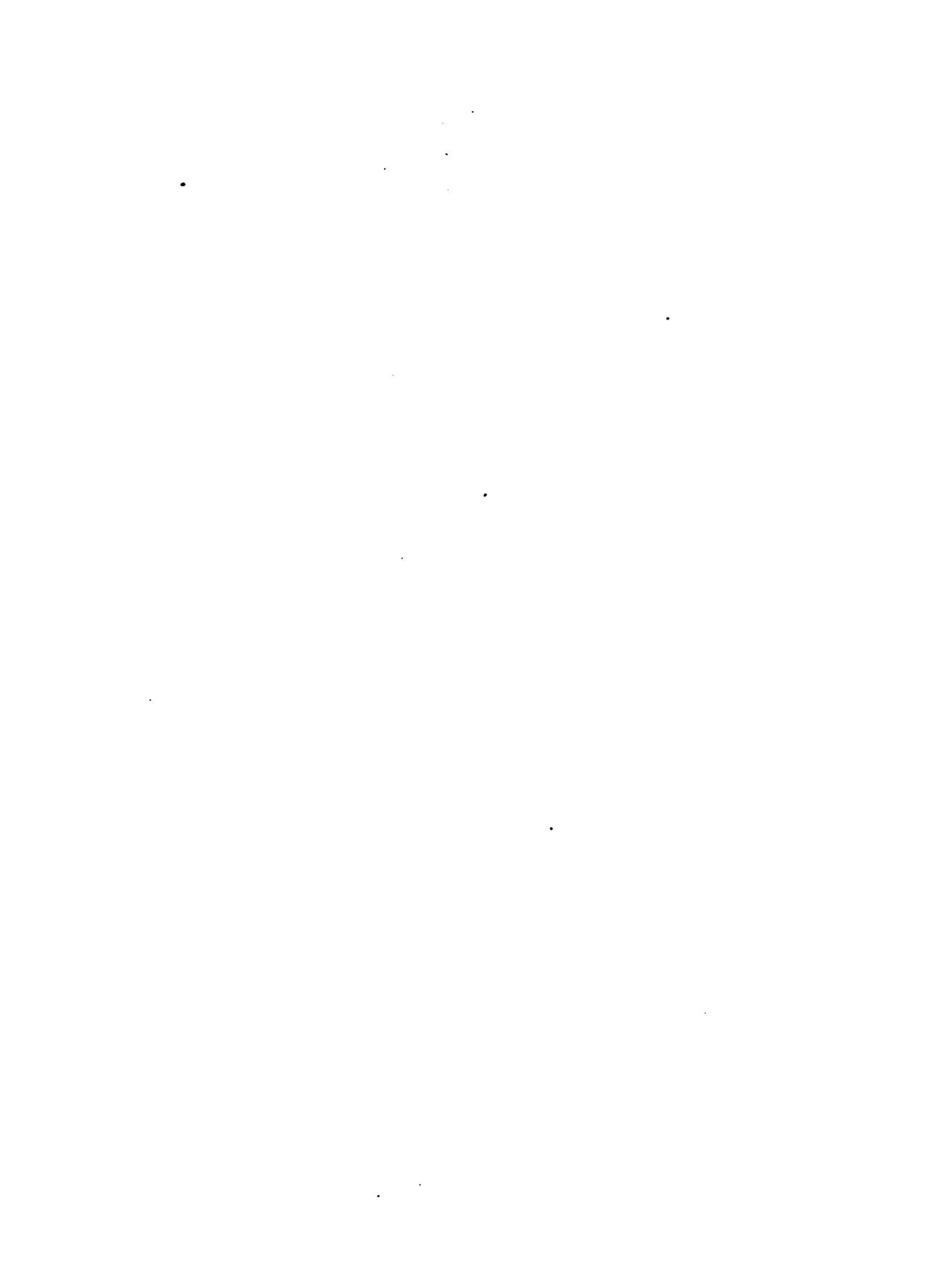
POETARVM PHILOSOPHORVM FRAGMENTA

BEROLINI
APVD WEIDMANNOS
MCM

880.8
P743
v. 3
pt. 1

PRAEFATIO

Plagulis correctis indicibusque non sine taedio confectis dum respiro et laetiore animo quid praefandum sit meditor, ecce nuntius longe tristissimus affertur, GEORGIUM KAIBELIUM nobis litterisque acerba morte ereptum esse, qui non solum studiorum societate inde a beatissimo contubernio Bonnensi mihi erat coniunctissimus, sed in hoc quoque communi amicorum opere velut auspex et signifer, cuius auctoritatem me sequi et decebat et iuvabat. nam singularis graecae artis cognitio, quae in illo fuit, in nullo genere litterarum magis enituit quam in Comicis, unde splendidum ante biennium factum est huius Corporis initium. iam adulescentem prima tirocinia in Aristophane ponere memini eundemque audio supremam fuisse moribundi curam ac querelam. inter hos vitae laboriosae et fructuosae terminos omnem graecitatem peragravit et undique messem uberrimam rettulit; at nusquam libentius et intentius versabatur quam in atticæ comoediae reliquiis. Dorienses enim, quos edidit, propter illos opinor tetigerat. quodsi verum est (quod ego nunc libere profiteor, ubi non iam invidiosum videtur laudare amicum) cum primi illius voluminis perfectione vix unam alteramve aequalium editionem recte posse comparari, quid praestaturum eum fuisse credimus, si fatum concessisset, ut ipsam atticam comoediam nobis ex fragmentis instauraret, in qua totus habitabat et spirabat! aut nemo mortalium aut, si quisquam, ille et natus erat et paratus ad Menandri et aequalium umbras ex inferis citandas et in vitae lucem revocandas. adeo in intimam eorum consuetudinem indefesso labore atque fortasse magis etiam sensus quadam cognatione se insinuaverat. nam tota eius indoles ad atticum istum saporem facta erat. ut scriptura eius elegantia apicum prae ceteris nitebat, ut suavissima sermocinatio mirum quantum amicos tenebat, priusquam morbi ingravescantis tormentis animi serenitas obscurari coepta est, ita tota eius ars versus graecos et explicandi et pangendi (quae crebra fuit valenti relaxatio sicut emorienti ultima consolatio) Praxiteleo quodam perfusa erat nitore.

huius igitur tanti viri vestigiis, quoad eius licebat, insistere hoc volumen

condenti mihi iucundum fuit ac paene necessarium. splendidam quidem ingenii felicitatem, qua ille in Comicis emendandis saepe usus est, nemo sanus imitando se assequi posse opinabitur. at rationis severitatem quam ad testes colligendos ordinandos examinandos adhibuit et quam ipse primam libri sui virtutem merito praedicavit, hanc vero par est sequi eum qui optet, ut opus faustissimis auspiciis inauguratum non deteriore tela continuetur ac pertexatur. in hoc igitur editoris primario munere ad amici exemplar me libenter accomodavi (volui certe) nec minus in minutis istis rebus, ubi principia sive probanda sunt sive non probanda non deseret, nisi qui suam sibi gloriolam aucupari malit.

fuit tamen, ubi a spectato exemplo ipsa novi operis proprietate revocarer invitus. velut coeperam eius more fragmenta instruere critica anotatione et exegetica (nam ne hanc quidem partem neglexerat ille) fragmentisque vitae artisque testimonia praefigere. sic poetas usque ad Empedoclem paene permensus eram, cum vidi, nisi difficillimos illos poetas aut inexplicatos in gravissimo quoque loco relinquere aut nimia interpretatione quasi obruere vellem, doctrinam mihi ipsam philosophorum adscribendam esse. namque etsi poetas edere, non philosophos, huius Corporis instituto iubeor, tamen sine philosophiae luce caeca fore haec carmina intellexi. itaque selecta doxographorum capita vitis singulis adnexui; quo facto quantum aequabilitati detrahetur, tantum perspicuitati additum iri spero.

praeterea testium abundantia, quae tam difficilem quam molestam reddidit huius voluminis recensionem, coactus sum lemmata a notis seiungere interpositis ipsis versibus. nec tamen hoc grave discrimen rationis. paulo gravior videatur ordinis mutatio. Kaibelius enim sic instituerat, ut ad incertae sedis fragmenta ordinanda auctorum series secundum litteras disposita valeret. quam rationem in universum vehementer probo; et ut alibi Heracliti dicta ad hanc normam disposui, ita hic Timonis sillos, nam quam olim mihi Wachsmuthius, quem honoris causa nomino, probaverat formam libri, hanc ubi accuratius examinavi, fulcris parum stabilibus niti intellexi. ergo ne in eundem ipse errorem laberer, libenter Kaibellii rationi me applicavi. ceterum ne in inertiae pulvino, quam nesciendi artem vulgo dicunt, acquievisse viderer, argumentorum tabulam ac discriptionem, qualem ipse concepi animo, fragmentis praemisi.

at longe alia condicio ipsorum philosophorum. hic enim periclitanda erat fragmentorum non fortuita collocatio. nimirum aut tantum servatum erat velut in Parmenideis, ut consilium poetae suapte sponte pateret, aut tam pauca inter varia genera distributa velut Xenophanis, ut haud facile posses deerrare itinere, aut sententiarum conexus ipso doctrinae

contextu tam clare praescriptus videbatur, ut dispositionis filum satis certo per pleraque ac gravissima fragmina persequi liceret. talis est condicio Empedocleorum, quae ad lucem amplissimae doxographorum memoriae egregie explanantur ac disponuntur.

de delectu nostro poetarum hoc breviter monendum est. recepimus Eleatas et Empedoclem tamquam medullam huius poeseos. cui Thaletis et Cleostrati Astrologias praemisimus, quia ex his studiis ionica philosophia orta est, quamvis Thaletis ipsa auctoritas dubia sit. cetera illius saeculi carmina velut Hesiodica et Orphica aliis huius Corporis partibus reservantur. sophistarum poetica non minus procul habui quam Socratis, si dis placet, Platonis Aristotelis Diogenis pericula poetica, quae inter elegiacos lyricos tragicos distribuenda erunt ut Cleanthis hymnus atque cetera eiusmodi. Scythinum tamen et Menecratem recepi quia ad Heracliti philosophiam pertinent ut Silli Timonis ad Xenophanis. omnino facetissimi eius versus tantum conferunt ad philosophos recte describendos et diiudicandos, ut non iniuria in hoc orbe numerentur. Timo autem et Cratetem paulo superiorem secum traxit et Demetrium paulo inferiorem, quem quidem primus hoc loco collocavi.

unum restat, quod egeat sive explicatione sive excusatione, dialectus. si vulgarem modum probarem, quem etiam Kaibelium caute sane secutum video, philosophorum sermonem, qui elegiaco vel epico versu utuntur, ad Iadis epicae normam recensuissem. sic quicumque ante me philosophorum poesin collegerunt inde ab Henrico Stephano Galliae decore usque ad eum hominem, qui Germanum nomen apud externos infami sua fragmentorum sylloge dehonestavit, omnes Homericum colorem sine ulla dubitatione fragmentis obduxerunt. quorum exemplum ego sequi nolui. nam Homeri carmina grammaticorum Alexandrinorum manus passa sunt varias priorum editiones comparantium et exaequantium. in quibus antea multo maiorem dialecti diversitatem fuisse ex variis lectionibus exemplorum velut Platonici et Zenodotei elucet. qui igitur deficientibus plerumque fragmentorum ipsis testibus ad hanc normam dialectum restituere atque omnia de eadem fideliter colorare studeat, ei verendum est, ne simul peculiaris sermonis, praecipue Italici et Siciliensis, tenera vestigia oblitteret et obducatur. cuius generis non nulla exempla in adnotatione dedi et omnino hanc rationem in Parmenide meo (Berolini 1897) p. 27 et in Musei Rhenani vol. LVI p. 35 sq. defendi. nimirum titulorum erutorum carminibus ac praecipue Solonis Bacchylidisque exemplis antiquis repertis de dialecti apud poetas constantia fortius quam antea dubitare didicimus. forsitan quae nunc arbitraria esse videntur, olim secus se habere intellegatur. nunc equidem quidquam praeiudicati in hanc

contextu tam clare praescriptus videbatur, ut dispositionis filum satis certo per pleraque ac gravissima fragmina persequi liceret. talis est condicio Empedocleorum, quae ad lucem amplissimae doxographorum memoriae egregie explanantur ac disponuntur.

de delectu nostro poetarum hoc breviter monendum est. recepimus Eleatas et Empedoclem tamquam medullam huius poeseos. cui Thaletis et Cleostrati Astrologias praemisimus, quia ex his studiis ionica philosophia orta est, quamvis Thaletis ipsa auctoritas dubia sit. cetera illius saeculi carmina velut Hesiodica et Orphica aliis huius Corporis partibus reservantur. sophistarum poetica non minus procul habui quam Socratis, si dis placet, Platonis Aristotelis Diogenis pericula poetica, quae inter elegiacos lyricos tragicos distribuenda erunt ut Cleanthis hymnus atque cetera eiusmodi. Scythinum tamen et Menecratem recepi quia ad Heracliti philosophiam pertinent ut Silli Timonis ad Xenophanis. omnino facetissimi eius versus tantum conferunt ad philosophos recte describendos et diiudicandos, ut non iniuria in hoc orbe numerentur. Timo autem et Cratetem paulo superiorem secum traxit et Demetrium paulo inferiorem, quem quidem primus hoc loco collocavi.

unum restat, quod egeat sive explicatione sive excusatione, dialectus. si vulgarem modum probarem, quem etiam Kaibelium caute sane secutum video, philosophorum sermonem, qui elegiaco vel epico versu utuntur, ad Iadis epicae normam recensuissem. sic quicumque ante me philosophorum poesis collegerunt inde ab Henrico Stephano Galliae decore usque ad eum hominem, qui Germanum nomen apud externos infami sua fragmentorum sylloge dehonestavit, omnes Homericum colorem sine ulla dubitatione fragmentis obdlexerunt. quorum exemplum ego sequi nolui. nam Homeri carmina grammaticorum Alexandrinorum manus passa sunt varias priorum editiones comparantium et exaequantium. in quibus antea multo maiorem dialecti diversitatem fuisse ex variis lectionibus exemplorum velut Platonici et Zenodotei elucet. qui igitur deficientibus plerumque fragmentorum ipsis testibus ad hanc normam dialectum restituere atque omnia de eadem fideliter colorare studeat, ei verendum est, ne simul peculiaris sermonis, praecipue Italici et Siciliensis, tenera vestigia oblitteret et obducatur. cuius generis non nulla exempla in adnotatione dedi et omnino hanc rationem in Parmenide meo (Berolini 1897) p. 27 et in Musei Rhenani vol. LVI p. 35 sq. defendi. nimirum titulorum erutorum carminibus ac praecipue Solonis Bacchylidisque exemplis antiquis repertis de dialecti apud poetas constantia fortius quam antea dubitare didicimus. forsitan quae nunc arbitraria esse videntur, olim secus se habere intellegatur. nunc equidem quidquam praeiudicati in hanc

880.8

P743

v. 3

pt. 1

POETARVM GRAECORVM FRAGMENTA

AVCTORE VDALRICO DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF
COLLECTA ET EDITA

VOLVMINIS III FASCICVLVS PRIOR

POETARVM PHILOSOPHORVM FRAGMENTA

BEROLINI
APVD WEIDMANNOS

MCM I

POETARVM PHILOSOPHORVM
FRAGMENTA

W 7-1-23 6 1/2

EDIDIT

HERMANNVS DIELS

BEROLINI
APVD WEIDMANNOS
MCM I

PRAEFATIO

Plagulis correctis indicibusque non sine taedio confectis dum respiro et laetiore animo quid praefandum sit meditor, ecce nuntius longe tristissimus affertur, GEORGIUM KAIBELIUM nobis litterisque acerba morte ereptum esse, qui non solum studiorum societate inde a beatissimo contubernio Bonnensi mihi erat coniunctissimus, sed in hoc quoque communi amicorum opere velut auspex et signifer, cuius auctoritatem me sequi et decebat et iuvabat. nam singularis graecae artis cognitio, quae in illo fuit, in nullo genere litterarum magis enituit quam in Comicis, unde splendidum ante biennium factum est huius Corporis initium. iam adulescentem prima tirocinia in Aristophane ponere memini eundemque audio supremam fuisse moribundi curam ac querelam. inter hos vitae laboriosae et fructuosae terminos omnem graecitatem peragravit et undique messem uberrimam rettulit; at nusquam libentius et intentius versabatur quam in atticae comoediae reliquiis. Dorienses enim, quos edidit, propter illos opinor tetigerat. quodsi verum est (quod ego nunc libere profiteor, ubi non iam invidiosum videtur laudare amicum) cum primi illius voluminis perfectione vix unam alteramve aequalium editionem recte posse comparari, quid praestaturum eum fuisse credimus, si fatum concessisset, ut ipsam atticam comoediam nobis ex fragmentis instauraret, in qua totus habitabat et spirabat! aut nemo mortalium aut, si quisquam, ille et natus erat et paratus ad Menandri et aequalium umbras ex inferis citandas et in vitae lucem revocandas. adeo in intimam eorum consuetudinem indefesso labore atque fortasse magis etiam sensus quadam cognatione se insinuaverat. nam tota eius indoles ad atticum istum saporem facta erat. ut scriptura eius elegantia apicum prae ceteris nitebat, ut suavissima sermocinatio mirum quantum amicos tenebat, priusquam morbi ingravescantis tormentis animi serenitas obscurari coepta est, ita tota eius ars versus graecos et explicandi et pangendi (quae crebra fuit valenti relaxatio sicut emorienti ultima consolatio) Praxiteleo quodam perfusa erat nitore.

huius igitur tanti viri vestigiis, quoad eius licebat, insistere hoc volumen

condenti mihi iucundum fuit ac paene necessarium. splendidam quidem ingenii felicitatem, qua ille in Comicis emendandis saepe usus est, nemo sanus imitando se assequi posse opinabitur. at rationis severitatem quam ad testes colligendos ordinandos examinandos adhibuit et quam ipse primam libri sui virtutem merito praedicavit, hanc vero par est sequi eum qui optet, ut opus faustissimis auspiciis inauguratum non deteriore tela continetur ac pertexatur. in hoc igitur editoris primario munere ad amici exemplar me libenter accomodavi (volui certe) nec minus in minutis istis rebus, ubi principia sive probanda sunt sive non probanda non deseret, nisi qui suam sibi gloriolam aucupari malit.

fuit tamen, ubi a spectato exemplo ipsa novi operis proprietate revocarer invitus. velut coeperam eius more fragmenta instruere critica anotatione et exegetica (nam ne hanc quidem partem neglexerat ille) fragmentisque vitae artisque testimonia praefigere. sic poetas usque ad Empedoclem paene permensus eram, cum vidi, nisi difficillimos illos poetas aut inexplicatos in gravissimo quoque loco relinquere aut nimia interpretatione quasi obruere vellem, doctrinam mihi ipsam philosophorum adscribendam esse. namque etsi poetas edere, non philosophos, huius Corporis instituto iubeor, tamen sine philosophiae luce caeca fore haec carmina intellexi. itaque selecta doxographorum capita vitis singulis adnexui; quo facto quantum aequabilitati detrahetur, tantum perspicuitati additum iri spero.

praeterea testium abundantia, quae tam difficilem quam molestam reddidit huius voluminis recensionem, coactus sum lemmata a notis seiungere interpositis ipsis versibus. nec tamen hoc grave discrimen rationis. paulo gravior videatur ordinis mutatio. Kaibelius enim sic instituerat, ut ad incertae sedis fragmenta ordinanda auctorum series secundum litteras disposita valeret. quam rationem in universum vehementer probo; et ut alibi Heracliti dicta ad hanc normam disposui, ita hic Timonis sillos, nam quam olim mihi Wachsmuthius, quem honoris causa nomino, probaverat formam libri, hanc ubi accuratius examinavi, fulcris parum stabilibus niti intellexi. ergo ne in eundem ipse errorem laberer, libenter Kaibelii rationi me applicavi. ceterum ne in inertiae pulvino, quam nesciendi artem vulgo dicunt, acquievisse viderer, argumentorum tabulam ac discriptionem, qualem ipse concepi animo, fragmentis praemisi.

at longe alia condicio ipsorum philosophorum. hic enim periclitanda erat fragmentorum non fortuita collocatio. nimirum aut tantum servatum erat velut in Parmenideis, ut consilium poetae suapte sponte pateret, aut tam pauca inter varia genera distributa velut Xenophanis, ut haud facile posses deerrare itinere, aut sententiarum conexus ipso doctrinae

contextu tam clare praescriptus videbatur, ut dispositionis filum satis certo per pleraque ac gravissima fragmina persequi liceret. talis est condicio Empedocleorum, quae ad lucem amplissimae doxographorum memoriae egregie explanantur ac disponuntur.

de delectu nostro poetarum hoc breviter monendum est. recepimus Eleatas et Empedoclem tamquam medullam huius poeseos. cui Thaletis et Cleostrati Astrologias praemisimus, quia ex his studiis ionica philosophia orta est, quamvis Thaletis ipsa auctoritas dubia sit. cetera illius saeculi carmina velut Hesiodica et Orphica aliis huius Corporis partibus reservantur. sophistarum poetica non minus procul habui quam Socratis, si dis placet, Platonis Aristotelis Diogenis pericula poetica, quae inter elegiacos lyricos tragicos distribuenda erunt ut Cleanthis hymnus atque cetera eiusmodi. Scythinum tamen et Menecratem recepi quia ad Heracliti philosophiam pertinent ut Silli Timonis ad Xenophanis. omnino facetissimi eius versus tantum conferunt ad philosophos recte describendos et diiudicandos, ut non iniuria in hoc orbe numerentur. Timo autem et Cratetem paulo superiorem secum traxit et Demetrium paulo inferiorem, quem quidem primus hoc loco collocavi.

unum restat, quod egeat sive explicatione sive excusatione, dialectus. si vulgarem modum probarem, quem etiam Kaibelium caute sane secutum video, philosophorum sermonem, qui elegiaco vel epico versu utuntur, ad Iadis epicae normam recensuissem. sic quicumque ante me philosophorum poesis collegerunt inde ab Henrico Stephano Galliae decore usque ad eum hominem, qui Germanum nomen apud externos infami sua fragmentorum sylloge dehonestavit, omnes Homericum colorem sine ulla dubitatione fragmentis obduxerunt. quorum exemplum ego sequi nolui. nam Homeri carmina grammaticorum Alexandrinorum manus passa sunt varias priorum editiones comparantium et exaequantium. in quibus antea multo maiorem dialecti diversitatem fuisse ex variis lectionibus exemplorum velut Platonici et Zenodotei elucet. qui igitur deficientibus plerumque fragmentorum ipsis testibus ad hanc normam dialectum restituere atque omnia de eadem fideliter colorare studeat, ei verendum est, ne simul peculiaris sermonis, praecipue Italici et Siciliensis, tenera vestigia oblitteret et obducatur. cuius generis non nulla exempla in adnotatione dedi et omnino hanc rationem in Parmenide meo (Berolini 1897) p. 27 et in Musei Rhenani vol. LVI p. 35 sq. defendi. nimirum titulorum erutorum carminibus ac praecipue Solonis Bacchylidisque exemplis antiquis repertis de dialecti apud poetas constantia fortius quam antea dubitare didicimus. forsitan quae nunc arbitraria esse videntur, olim secus se habere intellegatur. nunc equidem quidquam praedudicati in hanc

controversiam afferre nolui. immo verum mihi impraesentiarum videtur fragmenta dispari potius et incompto quam fucato sermone prodere, praesertim cum testes inde a Platone et Aristotele harum rerum minime curiosos fuisse constet. itaque ut investigatores Homericæ dialecti escendant necesse est usque ad ipsam, si modo fieri potest, poetarum officinam, editores autem citra Alexandrinorum aetatem necessario contineantur, ita philosophorum poetarum sermo varia testium fide ac consuetudine varie coloratus mordicus tenendus est, ut incorruptum fundamentum eis quaestionibus substruatur, quæ de Eleatarum et Siculorum poesi iam paulo commodius et certius opinor poterunt institui.

quod munus subeuntibus etiam Indicem vocabulorum plenum destinaui in hac quoque re Kaibeli exemplar secutus, etsi in tanto maiore copia verborum mihi brevitati studendum erat. propterea particularum minutarum omnes sedes indicare supersedi. immo quæ aliqua observatione digna viderentur exhibui, cetera vulgaria in schedis reliqui; unde solos numeros frequentiae apposui addita supra versuum unius cuiusque poetae summa, ut singulorum proportionibus statim apparerent. quod non ideo feci, quia ex istis proportionibus secundum arcanam Neopythagoreorum doctrinam, quam illi stylometriam nuncupant, permultum disci crederem (neque illud inde extricari posse opinor, Empedoclis Physica an Lustralia priora sint), verum non iniucundum est scire, quantopere in singulis particulis adhibendis variet usus. sic γάρ particulam ab antiquioribus poetis, qui propiores sunt ionicae consuetudini, multo magis admirari observavi quam a posterioribus.

sed nolo in singula descendere, quæ infinita sunt. vela contrahenda: portus adest. ergo nihil superest, quam ut Corporis gubernatori, qui huic quoque alteri cursui ipse interesse voluit adiutor peritissimus monitorque amicissimus, debitas grates ex animi mei sententia solvam.

Berolini Id. Oct. MCMI.

HERMANNUS DIELS.

POETAE PHILOSOPHI

1. THALES MILESIUS

A. TESTIMONIA VITAE SCRIPTURAE DOCTRINAE

VITAE

1. LAERTIUS DIOGENES I 22—44.

Ἦν τοίνυν ὁ Θαλῆς, ὡς μὲν Ἡρόδοτος [I 170] καὶ Δοῦρις 22
fr. 52, FHG II 482] καὶ Δημόκριτός φασι, πατὴρ μὲν Ἐξα-
μύου, μητὴρ δὲ Κλεοβουλῆς, ἐκ τῶν Θηλιδῶν, οἱ εἰσι Φοινίκες,
ἐγγενέστατοι τῶν ἀπὸ Κάδμου καὶ Ἀγήνορος (* * * καθὰ καὶ
5 Πλάτων [Protag. 343A] φησί· καὶ πρῶτος σοφὸς ὠνομάσθη ἀρ-
χοντος Ἀθήνησι Δαμασίου [582], καθ' ὃν καὶ οἱ ἑπτὰ σοφοὶ
ἐκλήθησαν, ὡς φησι Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐν τῇ τῶν Ἀρχόντων
ἀναγραφῇ [fr. 1, FHG II 362]). ἐπολιτογραφῆθη δὲ ἐν Μιλήτῳ,
ὅτε ἦλθε σὺν Νελλεῳ ἐκπεσόντι Φοινίκης· ὡς δ' οἱ πλείους φασίν,
10 Ἰθαγενῆς Μιλήσιος ἦν καὶ γένους λαμπροῦ. μετὰ δὲ τὰ πολι- 23
τικὰ τῆς φυσικῆς ἐγένετο θεωρίας. καὶ κατὰ τινὰς μὲν σύγγραμμα
κατέλιπεν οὐδέν· ἢ γὰρ εἰς αὐτὸν ἀναφερομένη Ναυτικὴ ἀστρολογία
Φώκου λέγεται εἶναι τοῦ Σαμίου. Καλλιμαχος δ' αὐτὸν οἶδεν εὐ-
ρετὴν τῆς ἀρχτοῦ τῆς μικρᾶς λέγων ἐν τοῖς Ἰάμβοις [fr. 94, II 259
15 Schneid.] οὕτως·

καὶ τῆς ἀμάξης ἐλέγετο σταθμῆσασθαι
τοὺς ἀστερίσκους, ἦι πλέουσι Φοινίκες.

---

1 turbæ huius § sunt compilatoris 2 ἔξαμύου BP: ἔξαμουίλου F
3 θηλιδῶν BP: θηλυδῶν F: Νηλιδῶν Bywater conl. v. 9: Βηλιδῶν Meineke
4 lacunam posui. schidulae a Laertio praeeparatae, quam amanuensi inserendam
tradidit, initium omissum. deest enim ἦν δὲ τῶν ἑπτὰ σοφῶν 6 epocha Da-
masiae Pythiorum instauratio est, quo sapientes convenisse fabulabantur cf.
Diog. I 40. 99; Plut. Sol. 4 de E ap. Delph. 3 p. 385 E I 99. 8 intruso emble-
mate conexus laesus, agitur de Cadmo 9 νειλίω P: νειλιάω B: νηλίω F

κατά τινας δὲ μόνα δύο συνέγραψε Περὶ τροπῆς καὶ Ἰσημερίας, τὰ ἄλλ' ἀκατάληπτα εἶναι δοκιμάσας. δοκεῖ δὲ κατὰ τινας πρῶτος ἀστρολογῆσαι καὶ ἡλιακὰς ἐκλείψεις καὶ τροπὰς προειπεῖν, ὡς φησὶν Εὐδήμος [fr. 94 Speng.] ἐν τῇ περὶ τῶν Ἀστρολογου-
 5 μένων ἱστορίαι· δῶκεν αὐτὸν καὶ Ξενοφάνης [fr. 19] καὶ Ἡρόδοτος [I 74] θανμάζει. μαρτυρεῖ δ' αὐτῷ καὶ Ἡράκλειτος [fr. 38] καὶ Δημόκριτος.

ἔνιοι δὲ καὶ αὐτὸν πρῶτον εἰπεῖν φασὶν ἀθανάτους τὰς ψυ- 24
 χὰς· ὧν ἐστὶ Χοιρίλος ὁ ποιητὴς [p. 182 Naeke]. πρῶτος δὲ καὶ
 10 τὴν ἀπὸ τροπῆς ἐπὶ τροπὴν πάροδον εἶδεν, καὶ πρῶτος τὸ τοῦ
 ἡλίου μέγεθος (τοῦ ἡλιακοῦ κύκλου ὡσπερ καὶ τὸ τῆς σελήνης μέ-
 γεθος) τοῦ σελήναου ἑπτακοσιοστὸν καὶ εἰκοστὸν μέρος ἀπεφάνητο
 κατὰ τινας. πρῶτος δὲ καὶ τὴν ὑστάτην ἡμέραν τοῦ μηνὸς τρια-
 κάδα εἶπεν. πρῶτος δὲ καὶ περὶ φύσεως διελέχθη, ὡς τινες.
 15 Ἀριστοτέλης [de anima A 2. 405^a 19] δὲ καὶ Ἰππίας [fr. 10
 FHG II 62] φασὶν αὐτὸν καὶ τοῖς ἀψύχοις μεταδιδόναί ψυχῆς,
 τεκμαιρόμενον ἐκ τῆς λίθου τῆς μαγνήτιδος καὶ τοῦ ἡλέκτρον.
 παρὰ τε Αἰγυπτίων γεωμετρεῖν μαθόντα φησὶ Παμφίλη [fr. 1,
 FHG III 520] πρῶτον καταγράψαι κύκλου τὸ τρίγωνον ὀρθογώνιον
 20 καὶ θῦσαι βουῖν. οἱ δὲ Πυθαγόραν φασὶν, ὧν ἐστὶν Ἀπολλό- 25
 δωρος ὁ λογιστικὸς [cf. Diog. VIII 12]. (οὗτος προήγαγεν ἐπὶ
 πλείστον, ἃ φησὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς Ἰάμβοις [fr. 83a. II 244
 Schneid.] Εὐφορβὸν εὐρεῖν τὸν Φρύγα ὀλον σκαληνὰ [καὶ] τρίγωνα
 καὶ ὄσα γραμμικῆς ἔχεται θεωρίας.) δοκεῖ δὲ καὶ ἐν τοῖς πολιτι-
 25 κοῖς ἀριστα βεβουλεύσθαι. Κροίσου γοῦν πέμψαντος πρὸς Μιλη-
 σίους ἐπὶ συμμαχίαι ἐκώλυσεν· ὅπερ Κύρου κρατήσαντος ἔσωσε
 τὴν πόλιν. καὶ αὐτὸς δὲ φησὶν, ὡς Ἡρακλείδης [Ponticus fr. 47 Voss.]
 ἱστορεῖ, μνησθῆναι αὐτὸν γεγονέναι καὶ ἰδιαστήν. ἔνιοι δὲ καὶ 26

1 μόνα δύο sic libri 2 ἄλλα καταληπτά libri 3 προειπεῖν male
 excerptum, melius Hesych. cf. schol. Plat. infra p. 12. 6 αὐτὸ P 11 lacunam
 fortasse Laertii operis tribuendam explevi Herm. XXIV 306; cf. Roeper Z.
 f. d. Alterthumsw. 1852, 443; nitor Apuleo (infra p. 16, 3); Cleomed. cycl. th. II
 p. 136, 28 Z.; Archim. aren. 1, 10 p. 248, 19. tradita intellegere studet Hultsch
 Abh. z. Gesch. d. Math. IX 194^a. 13 ὑστάτην Scaliger (in exemplo Leidensi):
 ὑστέρην libri 16 μεταδιδόναι BP¹: δίδοναι FP² ψυχῆς Stephanus: ψυχὰς
 libri 20 (ὅτε) καὶ Bywater 21 αὐτὸς B οὗτος—θεωρίας (24) emblemata
 olim ad Pythagoram pertinens ut Diod. X 6, 4 docet cf. Walth. Volkmann Quaest.
 de Diog. L. I (Bresl. 1890) p. 5 22 πλείον Emperius ἃ om. B 23 καὶ
 del. Meibom cf. Callim. 24 γραμματικῆς B 27 καὶ αὐτὸς libri: Κλύτος
 Menagius [FHG II 333 fr. 3], Παταϊκος Voss.; ego dubito conl. Laert. VIII 4;
 accus. c. inf. posuisse videtur perspicui causa propter parenthesis

- γῆμαι αὐτὸν καὶ Κύβισθον υἱὸν σχεῖν· οἱ δὲ ἀγαμὸν μεῖναι, τῆς δὲ ἀδελφῆς τὸν υἱὸν θέσθαι. ὅτε καὶ ἐρωτηθέντα διὰ τί οὐ τεκνοποιεῖ, διὰ φιλοτεκνίαν εἰπεῖν. καὶ λέγουσιν ὅτι τῆς μητρὸς ἀναγκαζούσης αὐτὸν γῆμαι ἔλεγεν 'οὐδέπω καιρὸς', εἶτα ἐπειδὴ
 5 παρήβησεν ἐγκειμένης εἰπεῖν 'οὐκέτι καιρὸς'. φησὶν δὲ καὶ Ἱερώνυμος ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ δευτέρῳ Τῶν σποράδην ὑπομνημάτων [fr. 8 Hiller], ὅτι βουλόμενος δεῖξαι θάιδιον εἶναι πλουτεῖν, φορᾶς ἐλαιῶν μελλούσης ἔσεσθαι, προνοήσας ἐμισθώσατο τὰ ἐλαιουργεῖα καὶ πᾶμπλειστα συνεῖλε χρήματα.
- 10 ἀρχὴν δὲ τῶν πάντων ὕδωρ ὑπεστήσατο, καὶ τὸν κόσμον ἐμ-27
 ψυχον καὶ δαιμόνων πλήρη. τὰς τε ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ φασὶν αὐτὸν εὐρεῖν καὶ εἰς τριακοσίας ἐξήκοντα πέντε ἡμέρας διελεῖν.
 οὐδεὶς δὲ αὐτοῦ καθηγῆσατο, πλὴν ὅτι εἰς Αἴγυπτον ἐλθὼν τοῖς ἱερεῦσι συνδιέτριψεν. ὁ δὲ Ἱερώνυμος [fr. 21 Hiller] καὶ ἐκ-
 15 μετρήσαι φησὶν αὐτὸν τὰς πυραμίδας, ἐκ τῆς σκιᾶ παρατηρήσαντα ὅτε ἡμῖν ἰσομεγέθης ἐστίν. συνεβίω δὲ καὶ Θρασυβούλῳ τῷ Μιλησίῳ τυράννῳ, καθὰ φησὶ Μινύης [FHG II 335, 3]. τὰ δὲ περὶ τὸν τρίποδα φανερὰ τὸν εὐρεθέντα ὑπὸ τῶν ἀλιέων καὶ διαπεμφθέντα τοῖς σοφοῖς ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Μιλησίων. φασὶ γὰρ 28
 20 Ἰωνικοὺς τινὰς νεανίσκους βόλον ἀγοράσαι παρὰ Μιλησίων ἀλιέων. ἀνασπασθέντος δὲ τοῦ τρίποδος ἀμφισβήτησις ἦν, ἕως οἱ Μιλησιοὶ ἐπεμψαν εἰς Ἀελφούς· καὶ ὁ θεὸς ἔχρησεν οὕτως·
 ἔχουγε Μιλήτου, τρίποδος πέρι Φοῖβον ἐρωτᾶις,
 τίς σοφίαι πάντων πρῶτος, τούτου τρίποδ' ἀδῶ.
 25 διδοῦσιν οὖν Θαλῆι· ὁ δὲ ἄλλῳ καὶ ἄλλος ἄλλῳ ἕως Σόλωνος. ὁ δὲ ἔφη σοφίαι πρῶτον εἶναι τὸν θεὸν καὶ ἀπέστειλεν εἰς Ἀελφούς. ταῦτα δὲ ὁ Καλλιμαχος ἐν τοῖς Ἰάμβοις ἄλλως ἱστορεῖ, παρὰ Ἀεανδρίου [fr. 3, FHG II 335] λαβὼν τοῦ Μιλησίου. Βαθυκλέα γὰρ τινὰ Ἀρχάδα φιάλην καταλιπεῖν καὶ ἐπισκήψαι 'δοῦναι τῶν
 30 σοφῶν ὀνηῖστω' [om. Schneid., cf. fr. 95, II 260]. ἐδόθη δὲ Θαλῆι καὶ

1 Κύβισθον Plut. Sol. 7: κίβισθον BP²; κίδισθον P¹: κίβισσον F σχεῖν Scaliger: ἔχειν libri 5 καὶ post Ἱερώνυμος BP: om. F: corr. Cobet 7 θάιδιον Aristoteles (infra p. 14 n. 10, unde Hieronymus): θᾶον libri ἐλαιῶν F: om. BP 9 συνεῖλε libri: συνέλεξε ex Arist. Cobet; συνεῖρε Emperius 13 δὲ F (P?): τε BP² ὅτι F: ὅτ' PB 15 αὐτὸν φησὶ F 16 ἰσομεγέθεις εἰσὶ libri: corr. Menagius cf. A 21 (p. 16) συνεβίω B 17 μινύης? F¹ 24 ὅς Val. Max. et schol. Aristoph. σοφία BP: σοφίη F πάντων om. F 25 διδοῦσιν BP, mrg. F: δηλοῦσιν F 27 δὲ ὁ BP: δὲ F ἰαμβοῖς F 28 λεανδρίου PF (cf. p. 10, 16): δὲ ἀνδρίου B, verum est Μαυανδρίου 29 τῶν libri: τῷ Cobet 30 ὀνηῖστω B (? P): τῷ πρωτίστω P² F cf. Phoenix ap. Ath. XI 495 D δὴ] δὲ F²

κατὰ περίοδον πάλιν Θαλή· ὁ δὲ τῷ Διδυμῆι Ἀπόλλωνι ἀπέ- 29
στείλεν εἰπὼν οὕτω κατὰ τὸν Καλλίμαχον [fr. 95, Π 260 Schm.]·

Θαλῆς με τῷ μεδεῦντι Νείλω δήμον

δίδωσι, τοῦτο δις λαβῶν ἀριστεῖον.

5 τὸ δὲ περὶ οὕτως ἔχει· Ἐθαλῆς Ἐξαμύου Μιλησίος Ἀπόλλωνι
Δελφινίῳ Ἑλλήνων ἀριστεῖον δις λαβῶν· ὁ δὲ περιενεγκῶν τὴν
φιάλην τοῦ Βαθυκλέους παῖς Θυρίων ἐκαλεῖτο, καθά φησιν Ἐλευσίς
ἐν τῷ Περὶ Ἀχιλλέως [FHG Π 336, 3] καὶ Ἀλέξαν ὁ Μύνδιος ἐν
ἐνάτῳ Μυθικῶν.

10 Εὐδοξος δ' ὁ Κνίδιος καὶ Εὐάνθης ὁ Μιλησίος [FHG Π 2*]
φασὶ τῶν Κροίσου τινὰ φίλων λαβεῖν παρὰ τοῦ βασιλέως ποτή-
ριον χρυσοῦν, ὅπως δῶι τῷ σοφωτάτῳ τῶν Ἑλλήνων· τὸν δὲ δοῦναι
Θαλή, καὶ περιελθεῖν εἰς Χίλωνα. ὃν πυνθάνεσθαι τοῦ Πυθίου 30
τίς αὐτοῦ σοφώτερος· καὶ τὸν ἀνειπεῖν Μύσωνα, περὶ οὗ λέξομεν.

15 (τοῦτον οἱ περὶ τὸν Εὐδοξον ἀντὶ Κλεοβούλου τιθέασι, Πλάτων
δ' ἀντὶ Περίανδρου.) περὶ αὐτοῦ δὴ τάδε ἀνείπεν ὁ Πύθιος·

Οἰταῖόν τινά φημι Μύσων' ἐνὶ Χῆρὶ γενέσθαι

σοῦ μᾶλλον πραπίδεςσιν ἀρηρότα πενκαλλίμησιν.

ὁ δὲ ἐρωτήσας ἦν Ἀνάχαρσις. Δαίμαχος δ' ὁ Πλατωνικός [fr. 6,
20 FHG Π 442] καὶ Κλέαρχος [fr. 44c, FHG Π 317] φιάλην ἀποστα-
λήναι ὑπὸ Κροίσου Πιπτακῶδι καὶ οὕτω περιενεχθήναι.

Ἄνδρων δ' ἐν τῷ Τρίποδι [fr. 1, FHG Π 347] Ἀργεῖους ἄθλον
ἀρετῆς τῷ σοφωτάτῳ τῶν Ἑλλήνων τρίποδα θεῖναι· κριθῆναι δὲ
Ἀριστόδημον Σπαρτιάτην, ὃν παραχωρῆσαι Χίλωνι. μέμνηται 31
25 τοῦ Ἀριστοδήμου καὶ Ἀλκαῖος [fr. 49 Bergk] οὕτως·

ὡς γὰρ δὴ ποτ' Ἀριστόδαμόν φασ' οὐκ ἀπάλαμνον ἐν Σπάρ-
[ται λόγον

εἰπεῖν· χρήματ' ἀνῆρ, πενιχρός δ' οὐδεις πέλετ' ἐσλός .

ἐνιοὶ δὲ φασὶν ὑπὸ Περίανδρον Θρασυβούλῳ τῷ Μιλησίῳ τυ-
30 ράνναι πλοῖον ἔμπορον ἀποσταλήναι· τοῦ δὲ περὶ τὴν Κώϊαν θά-
λασσαν ναυαγήσαντος, ὕστερον εὔρεθῆναι πρὸς τινῶν ἀλιέων τὸν

1 Διδυμῆι scripsi cf. p. 7, 14: διδυμι B: διδυμαῖω PF 5 ἔξαμύου sic libri
6 Διδυμαῖω Menagius περι· αγαγῶν F 7 παιδός F 8 ἀλέξων BF mrg. P¹
(i. e. Ἀλέξανδρος): λαέξων P (ante ras.) 13 Χίλωνα sic libri 14 αὐτοῦ
libri 15 τοῦτον — Περίανδρον del. Menagius cf. § 41 τόν om. F 16 ἀνεί-
λεν Casaubonus (ex Plut. Sol. 4, Schol. Arist. Plut. 9) 19 Δαίμαχος Casau-
bonus: δαίδαχος BP: δαίδαλος an δαίδαχος incertum F Πλατωνικός] proba-
bilitate Πλαταικός Casaubonus 26 φασ' scripsi: φασί Schneidewin: φασί
BF: ὃν (sed exp. P¹) φασί P 28 εἴτην Schneidewin οὐδὲ τίμιος add. Schol.
Pind. Isthm. Π 17

τρίποδα. Φανόδικος [fr. 4, FHG IV 473] δὲ περὶ τὴν Ἀθηναίων
θάλασσαν εὐρεθῆναι καὶ ἀνενεχθέντα εἰς ἄστυ γενομένης ἐκκλησίας
Βιάντι πεμφθῆναι· διὰ τί δέ, ἐν τῷ περὶ Βιάντος λέξομεν. 32

ἄλλοι φασὶν ἠφαιστότευκτον εἶναι αὐτὸν καὶ δοθῆναι πρὸς
5 τοῦ θεοῦ Πέλοπι γαμοῦντι· ἀδθίς τε εἰς Μενέλαον ἐλθεῖν καὶ σὺν
τῇ Ἑλένῃ ἀρπασθέντα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ριφῆναι εἰς τὴν Κώϊαν
θάλασσαν πρὸς τῆς Λακαίνης, εἰπούσης ὅτι περιμάχητος ἔσται.
χρόνῳ δὲ Λεβεδίων τινῶν αὐτόθι γρίφον ὠνησαμέναν καταλη-
φθῆναι καὶ τὸν τρίποδα, μαχομένων δὲ πρὸς τοὺς ἀλιέας, γενέσθαι
10 τὴν ἀνοδὸν εἰς τῆς Κῶ· καὶ ὡς οὐδὲν ἤνυτον, τοῖς Μιλησίοις
μητροπόλει οὖση μνηύουσιν. οἱ δ' ἐπειδὴ διαπρεσβεδύμενοι ἤλο-
γοῦντο, πρὸς τοὺς Κόϊους πολεμοῦσι. καὶ πολλῶν ἐκατέρωθεν
πιπτόντων ἐκπίπτει χρησιμὸς δοῦναι τῷ σοφωτάτῳ· καὶ ἀμφοτέρω
συνήνεσαν Θαλή. ὁ δὲ μετὰ τὴν περιόδον τῷ Διδυμεῖ τίθησιν 33

15 Ἀπόλλωνι. Κόϊοις μὲν οὖν τοῦτον ἐχρήσθη τὸν τρόπον·
οὐ πρότερον λήξει νεῖκος Μερόπων καὶ Ἰώνων,
πρὶν τρίποδα χρύσειον, ὃν Ἡφαιστος βάλε πόντῳ,
ἐκ πόλιος πέμψητε καὶ ἐς δόμον ἀνδρὸς ἱκηται,
ὃς σοφίαι τὰ τ' ἐόντα τὰ τ' ἐσόμενα πρὸ τ' ἐόντα.

20 Μιλησίοις δέ·

ἔκγονε Μιλήτου, τρίποδος πέρι Φοῖβον ἐρωταῖς;
καὶ ὡς προείρηται. καὶ τότε μὲν οὕτως.

Ἐρμιππος δ' ἐν τοῖς Βίοις [fr. 12, FHG III 39] εἰς τοῦτον
ἀναφέρει τὸ λεγόμενον ὑπὸ τινῶν περὶ Σωκράτους. ἔφασκε γάρ,
25 φησί, τριῶν τούτων ἕνεκα χάριν ἔχειν τῇ τύχῃ· πρῶτον μὲν ὅτι
ἄνθρωπος ἐγενόμην καὶ οὐ θερίον, εἶτα ὅτι ἀνὴρ καὶ οὐ γυνή,
τρίτον ὅτι Ἕλληνας καὶ οὐ βάρβαρος. λέγεται δ' ἀγόμενος ὑπὸ 34
γραδὸς ἐκ τῆς οἰκίας, ἵνα τὰ ἄστρα κατανοήσῃ, εἰς βόθρον ἐμπε-
σεῖν καὶ αὐτῷ ἀνομιώξαντι φάναι τὴν γραῦν· σὺ γάρ, ὦ Θαλή,
30 τὰ ἐν ποσὶν οὐ δυνάμενος ἰδεῖν τὰ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ οἶει γνώσε-
σθαι; οἷδε δ' αὐτὸν ἀστρονομούμενον καὶ Τίμων, καὶ ἐν τοῖς Σίλ-
λοῖς [fr. 6 W.] ἐπαινεῖ αὐτὸν λέγων·

οἶόν θ' ἑπτὰ Θάλητα σοφῶν σοφὸν ἀστρονόμημα.

8 γρίφον P (a. r.); γρίφον B; γρίπων F 9 δὲ F: δὴ BP 11 οὖση sic
BF: οὔσι P 14 θαλή PF¹ corr.: θαλήν B: θαλήν F¹ διδυμεῖ BP¹: διδυ-
μαίω F: διδυμαίω P² τίθησιν BP: ἀνατίθησιν F 16 οὐ BF: μὴ P λήξει
(superscr. v) P 18 σοφία B (F¹?) Diodorus IX 3: δεδάμκε P¹ a. r.: δεδάμκε P²;
fuit σοφός ἢ πρὸ τ' ἐόντα libri: προδέδορκεν Diodorus 20 ἐρωταῖς om.
B. 21 καὶ ante ὡς del. falso Froben 23 ἐπὶ B 31 οἶον θ' ἑπτὰ BP¹:
οἶον ἔπειτα FP²

τὰ δὲ γεγραμμένα ὑπ' αὐτοῦ φησι Λόβων ὁ Ἀργεῖος [FHG III 27**] εἰς ἔπη τείνειν διακόσια. ἐπιγεγράφθαι δ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς εἰκόνης τόδε·

- τόνδε Θαλῆν Μίλητος Ἴας θρέψασ' ἀνέδειξεν
 5 ἀστρολόγων πάντων πρεσβύτατον σοφίαι.
 τῶν τε αἰδομένων αὐτοῦ τάδε εἶναι· 35
 οὐ τι τὰ πολλὰ ἔπη φρονίμην ἀπεφάνητο δόξαν·
 ἐν τι μάτευσε σοφόν,
 ἐν τι κεδνὸν αἶρου·
 10 λύσεις γὰρ ἀνδρῶν κωτίλων γλώσσας ἀπεραντολόγους.
 φέρεται δὲ καὶ ἀποφθέγματα αὐτοῦ τάδε· πρεσβύτατον τῶν
 ὄντων θεός· ἀγένητον γάρ. κάλλιστον κόσμος· ποιήμα γὰρ θεοῦ.
 μέγιστον τόπος· ἅπαντα γὰρ χωρεῖ. τάχιστον νοῦς· διὰ παντός
 γὰρ τρέχει. ἰσχυρότατον ἀνάγκη· κρατεῖ γὰρ πάντων. σοφώ-
 15 τατον χρόνος· ἀνευρίσκει γὰρ πάντα. οὐδὲν ἔφη τὸν θάνατον
 διαφέρειν τοῦ ζῆν. 'οὐ οὐν' ἔφη τις 'διὰ τί οὐκ ἀποθνήσκεις';
 'οὐτι', ἔφη, 'οὐδὲν διαφέρει'. πρὸς τὸν πνυθόμενον τί πρότερον 36
 γέγονοι, νύξ ἢ ἡμέρα, 'ἢ νύξ' ἔφη 'μιᾷ ἡμέρᾳ πρότερον'. ἠρώ-
 τησέ τις αὐτόν, εἰ λήθοι θεοῦς ἀνθρώπος ἀδικῶν· 'ἀλλ' οὐδὲ
 20 διανοούμενος' ἔφη. πρὸς τὸν μοιχὸν ἐρόμενον, εἰ ὁμόσεις μὴ
 μεμοιχευκέναι, 'οὐ χεῖρον' ἔφη 'μοιχείας ἐπιτορχία.' ἐρωτηθεὶς τί
 δύσκολον, ἔφη 'τὸ ἑαυτὸν γινῶναι'. τί δὲ εὐκολον, 'τὸ ἄλλωι ὑποθέ-
 σθαι'. τί ἡδιστον, 'τὸ ἐπιτυγχάνειν'. τί τὸ θεῖον, 'τὸ μῆτε ἀρχὴν ἔχον
 μῆτε τελευτήν'. τί δύσκολον εἶη τεθεαμένος, ἔφη· 'γέροντα τύ-
 25 ραννον'. πῶς ἂν τις ἀτυχίαν θάϊστα φέροι, 'εἰ τοὺς ἐχθροὺς χεῖρον
 πρᾶσσοντας βλέποι'. πῶς ἂν ἄριστα καὶ δικαιοτάτα βιώσαιμεν,
 'ἔάν ὁ τοῖς ἄλλοις ἐπιτιμῶμεν, αὐτοὶ μὴ ὀρῶμεν'. τίς εὐδαί- 37
 μων, 'ὁ τὸ μὲν σῶμα ὑγιής, τὴν δὲ ψυχὴν εὐπορος, τὴν δὲ φύσιν
 εὐπαίδευτος'. φίλων παρόντων καὶ ἀπόντων μεμνήσθαι φησι·
 30 μὴ τὴν ὄψιν καλλωπίξασθαι, ἀλλὰ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν εἶναι καλόν.
 'μὴ πλοῦτεϊ' φησί 'κακῶς μὴδὲ διαβαλλέτω σε λόγος πρὸς τοὺς

2 αὐτῶι Bywater conl. §§ 79 et 96, at cf. § 39 5 ἀστρολόγων Reiske: ἀστρολόγον libri σοφία BP: σοφίη F 6 αὐτόν B 8 ἐν τι P: ἐντι, corr. ex ἐόντι? F: εοντι B 10 βύσεις Cobet ex Ambrosii obstrues: potius θήσεις 12 ἀγένητον B: ἀγένητον PF 13 τόπος in ras. F¹ 18 γέγονοι B: γεγόνει PF ἢ νύξ] aliter Plut. Alex. 64 cf. Clem. Al. Strom. VI, 731 Pott. 19 Pittaci Theo II 97, 30 Sp. λήθοι BF: λάθοι F 20 ὁμόσεις Cobet: ὁμόσει libri 21 χεῖρων F 22 ὑποτίθεσθαι P 23 τὸ (αὐτὸ ἐπιτυγχάνειν) F: om. BP 24 δύσκολον falso iteratum ex v. 14: παραδοξότατον Plutarchus VII sap. conv. 2: καινότατον idem de genio Socr. 6, unde τί δὲ καινόν coni. Menagius 28 ψυχὴν BP¹: τύχην F φύσιν BP¹: ψυχὴν F

πίστεως κεκοινωνηκότας'. 'οὐς ἂν ἐράνους εἰσενέγκῃς' φησί
'τοῖς γονεῦσιν, τοὺς αὐτοὺς προσδέχου καὶ παρὰ τῶν τέκνων.
τὸν Νεῖλον εἶπε πληθύνει ἀνακοπτομένων τῶν ρευμάτων ὑπὸ τῶν
ἐτησίων ἐναντίων ὄντων.

5 φησί δ' Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς [fr. 76, FHG I 445]
γεγενῆσθαι αὐτὸν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς τριακοστῆς πέμπτῆς
ὀλυμπιάδος [640]. ἐτελεύτησε δ' ἐτῶν ἐβδομήκοντα ὀκτώ (ἢ ,ὡς 38
Σωσιράτης [fr. 10, FHG IV 501] φησίν, ἐνεήκοντα)· τελευτῆσαι
10 γὰρ ἐπὶ τῆς πεντηκοστῆς ὀγδόῃς ὀλυμπιάδος [548—5], γεγονότα
κατὰ Κροῖσον, ὧν καὶ τὸν Ἄλυν ὑποσχέσθαι ἀνευ γεφύρας περᾶσαι,
τὸ ρεῖθρον παρατρέψαντα.

γεγονάσι δὲ καὶ ἄλλοι Θαλαῖ, καθὰ φησι Δημήτριος ὁ Μάγνης
ἐν τοῖς Ὀμιωνύμοις, πέντε· φήτωρ Καλλατιανὸς κακὸς ζῳγράφος
Σικωνίου μεγαλοφύης· τρίτος ἀρχαῖος πᾶν κατὰ Ἡσίοδον καὶ
15 Ὀμηρον καὶ Λυκοῦργον· (τέταρτος οὐ μέμνηται Δοῦρις ἐν τῷ Περί
ζωγραφίας [fr. 77, FHG II 487]· πέμπτος νεώτερος, ἄδοξος, οὐ μνη-
μονεύει Διονύσιος ἐν Κριτικοῖς).

ὁ δ' ὄν σοφὸς ἐτελεύτησεν ἀγῶνα θεώμενος γυμνικὸν ὑπὸ 39
τε καύματος καὶ δίσκου καὶ ἀσθενείας, ἤδη γηραιὸς. καὶ αὐτὸ
20 ἐπιγέγραπται τῷ μνήματι [Anth. Pal. VII 84].

ἢ ὀλίγον τόδε σᾶμα (τὸ δὲ κλέος οὐρανόμακες)

τῷ πολυφροντίστῳ τοῦτο Θάλητος δρη.

ἔστι καὶ παρ' ἡμῖν ἐς αὐτὸν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἐπιγραμμάτων
ἢ Παμμέτρῳ τόδε τὸ ἐπίγραμμα [Anth. Pal. VII 85].

25 γυμνικὸν αὖ ποτ' ἀγῶνα θεώμενον, ἠέλιε Ζεῦ,
τὸν σοφὸν ἄνδρα Θαλὴν ἤρπασας ἐκ σταδίου.
αἰνέω ὅτι μιν ἐγγὺς ἀπήγαγες· ἢ γὰρ ὁ πρέσβυς
οὐκέθ' ὄραν ἀπὸ γῆς ἀστέρας ἠδύνατο.

τούτου ἐστὶν τὸ Γνωθὶ σαντόν, διπερ' Ἀντισθένης ἐν ταῖς 40
30 Διαδοχαῖς [FHG III 182*] Φημονόης εἶναι φησιν, ἐξιδιοποιήσα-
σθαι δὲ αὐτὸ Χίλωνα.

3 πληθύνει sic BPF 6 γεγενῆσθαι BP: γεγονέαι F πέμπ-
της] Ἔης F: Ἐ restituebam Apollodoro Mus. Rh. 31, 16 7 ἐτελεύτησεν omisso δ' B
13 καλλατιανὸς Cobet: καλλαντιανὸς B: καλαντιανὸς P: καλαντιανὸς F
15 quartus (= alter) et quintus (= primus) post Dem. additi 16 ζωγραφίας BP:
ζωγράφων F 17 Κρητικοῖς Casaubonus 18 γοῦν F 19 γηραιὸς ὦν F
20 ἐπέγραψε F 21 ἢ δ' Anth. (Plan.) σᾶμα Anth.: σῆμα P¹F: σῶμα B οὐρανό-
μακες BP: οὐρανόμεγες F Anth. 22 τῷ P²: τῷ δὲ vel τῷδε BF¹P¹ ὄρη BP¹
Anth.: ὄρει FP² 23 ἡμῖν BP¹: ἡμῶν P²F. tum delendum esset παρ' ἐς BP: εἰς F
25 αὖ P, Anth.: ἂ B¹: eras. B² om. F¹ ἠέλιε (cf. καύματος 19)] Ἡλείε Casau-
bonus 26 σταδίου F Anth.: σταδίων BP 28 τῆς B¹ 31 ἐαντῷ F

Περὶ δὴ τῶν ἐπτὰ (ἄξιον γὰρ ἐνταῦθα καθολικῶς κάκεινων ἐπιμνησθῆναι) λόγοι φέρονται τοιοῦτοι. Λάμων ὁ Κυρηναῖος γεγραφώς Περὶ τῶν φιλοσόφων [FHG IV 277] πᾶσιν ἐγκαλεῖ, μάλιστα δὲ τοῖς ἐπτὰ. Ἀναξιμένης δὲ φησι πάντας ἐπιθέσθαι ποιητικῆ· ὁ δὲ Δικαιαρχος [fr. 28, FHG II 243 cf. Ineditum Vaticanum ed. de Arnim Herm. XXVII 120. 126] οὔτε σοφούς οὔτε φιλοσόφους φησὶν αὐτούς γεγονέναι, συνετούς δὲ τινὰς καὶ νομοθετικούς. Ἀρχέτιμος δὲ ὁ Συρακούσιος [FHG IV 318] ὁμίλιαν αὐτῶν ἀναγέγραφε παρὰ Κυψέλωι, ἧ καὶ αὐτός φησι παρατυχεῖν· Ἔφορος [fr. 101, FHG I 262] δὲ παρὰ Κροίσωι πλήν Θαλοῦ. φασὶ δὲ τινες καὶ ἐν Πανωνίωι καὶ ἐν Κορίνθωι καὶ ἐν Λελοφοῖς συνελθεῖν αὐτούς. διαφωνοῦνται δὲ καὶ αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν καὶ ἄλλον ἄλλο φασὶν εἶναι, ὡς ἐκεῖνο·

ἦν Λακεδαιμόνιος Χίλων σοφός, δς τὰδ' ἐλεξε·
 15 μηδὲν ἄγαν· καιρῶι πάντα πρόσεστι καλά.
 στασιάζεται δὲ καὶ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν. Λεάνδριος [fr. 4, FHG II 336] μὲν γὰρ ἀντὶ Κλεοβούλου καὶ Μύσωνος Λεώφαντον Γοργιάδα Λεβέδιον ἢ Ἐφέσιον ἐγκρίνει καὶ Ἐπιμενίδην τὸν Κρήτα· Πλάτων δὲ ἐν Πρωταγόρῃ [p. 343 A] Μύσωνα ἀντὶ Περιάνδρου· Ἔφορος [fr. 101, FHG I 262] δὲ ἀντὶ Μύσωνος Ἀνάχαρσιν· οἱ δὲ καὶ Πυθαγόραν προσγράφουσιν. Δικαιαρχος [fr. 28, FHG II 244] δὲ τέσσαρας ὠμολογημένους ἡμῖν παραδίδωσιν Θαλῆν, Βίαντα, Πιττακόν, Σόλωνα. ἄλλους δὲ ὀνομάζει ἕξ, ὧν ἐκλέξασθαι τρεῖς, Ἀριστόδημον, Πάμφυλον, Χίλωνα Λακεδαιμόνιον, Κλεόβουλον, Ἀνάχαρσιν, Περιάνδρον. ἐνιοὶ προστιθέασιν Ἀκουσίλαον Κάβα ἢ Σκάβρα Ἀργεῖον. Ἐρμιππος δ' ἐν τῷ Περὶ τῶν σοφῶν [fr. 8, 42 FHG III 37] ἑπτακαίδεκά φησιν, ὧν τοὺς ἐπτὰ ἄλλους ἄλλως αἰρεῖσθαι· εἶναι δὲ Σόλωνα, Θαλῆν, Πιττακόν, Βίαντα, Χίλωνα, (Μύσωνα), Κλεόβουλον, Περιάνδρον, Ἀνάχαρσιν, Ἀκουσίλαον, Ἐπιμενίδην, Λεώφαντον, Φερεκύδην, Ἀριστόδημον, Πυθαγόραν, Λᾶσον Χαρμαντίδου ἢ Σισυμβρίνου, ἢ ὡς Ἀριστόξενος, Χαβρίνου, Ἐρμιονέα, Ἀναξαγόραν. Ἰππόβοτος δὲ ἐν τῇ τῶν Φιλοσόφων ἀνα-

3 ὁ γεγραφώς Bywater 4 ποιητικῆ· ὁ δὲ Stephanus: ποιητικῆς δὲ BP¹: ποιητικά ὁ δὲ F 8 δὲ BF: τε P 9 παρατυχεῖν BP¹: περιτυχεῖν F εὔφορος PF 11 αὐτοῖς F¹ 12 αἱ B: om. PF ἀποφάσεις F αὐτῶν om. B¹ φασὶν εἶναι P: εἶναι φασὶν F: φασὶν B¹ (fortasse recte) 16 Λεάνδριος cf. § 28 18 Γοργιάδα Reiske: γορσιάδα PB: κορσίλλα F, mrg. P²: γρ. γοργασιάδα F 21 δὲ superscr. F 22 ὠμολογουμένους F 24 Πάμφυλον Froben at cf. Roepertus in Z. f. Altert. 1852, 453; turbas non expedio 26 σκάβρα F 27 ἄλλος B 29 Μύσωνα inseruit Casaubonus 31 χαρμαντίδους B

γραφῆι· Ὀρφέα, Ἄλκων, Σόλων, Περίανδρον, Ἀνάχαρσιν, Κλεόβουλον, Μύσωνα, Θαλήν, Βλαντα, Πιπταχόν, Ἐπίχαρμον, Πυθαγόραν.
φέρονται δὲ καὶ τοῦ Θαλοῦ ἐπιστολαὶ αἶδε·

Θαλῆς Φερεκύδει.

5 πυνθάνομαι σε πρῶτον Ἴωνων μέλλειν λόγους ἀμφι τῶν θείων 43
χρημάτων εἰς τοὺς Ἕλληνας φαίνειν. καὶ τάχα μὲν ἡ γνώμη τοι
δικαίη ἐς τὸ ξυνὸν καταθέσθαι γραφήν ἢ ἐφ' ὁποιοισοῦν ἐπιτρέ-
πειν χρῆμα εἰς οὐδὲν ὄφελος. εἰ δὲ τοι ἡδίων, ἐθέλω γενέσθαι
λεσχρηωτῆς περὶ δτέων γράφεις· καὶ ἦν κελεύεις, παρὰ σὲ ἀφιζο-
10 μαι εἰς Σῦρον. ἡ γὰρ ἂν οὐ φρενήρεις εἶημεν ἐγὼ τε καὶ Σόλων
ὁ Ἀθηναῖος, πλώσαντες μὲν ἐς Κρήτην κατὰ (τήν) τῶν κείθι
ιστορίην, πλώσαντες δὲ ἐς Αἴγυπτον ὁμιλήσοντες τοῖς ἐκεῖνη ὄσοι
ιερεῖς τε καὶ ἀστρονόμοι, παρὰ σὲ δὲ μὴ πλώσαιμεν. ἤξει γὰρ
καὶ ὁ Σόλων, ἦν ἐπιτρέπησι. σὺ μέντοι χωροφιλέων ὄλιγα φοι-
15 τέεις ἐς Ἴωνίην, οὐδέ σε ποθὴ ἴσχει ἀνδρῶν ξείνων· ἀλλ' ὡς ἔλ- 44
πομαι, ἐνὶ μόνῳι χρημάτων πρόσκειται τῇ γραφῇ. ἡμεῖς δὲ οἱ μηδὲν
γράφοντες περιχωρέωμεν τὴν τε Ἑλλάδα καὶ Ἀσίην.

Θαλῆς Σόλωνι.

ὕπαποστὰς· ἐξ Ἀθηνέων δοκέεις ἂν μοι ἀρμοδιώτατα ἐν Μι-
20 λῆτῳ οἶκον ποιέσθαι παρὰ τοῖς ἀποίκιοις ὑμέων· καὶ γὰρ ἐνταῦθα
τοὶ δεινὸν οὐδέν. εἰ δὲ ἀσχαλήσεις ὅτι καὶ Μιλήσιοι τυραννεύ-
μεθα — ἐχθαιρεις γὰρ πάντας αἰσυμνήτας — ἀλλὰ τέρποι' ἂν
σὺν τοῖς ἑταίροις ἡμῖν καταβιούς. ἐπέστειλε δὲ σοὶ καὶ Βίης ἤκειν
ἐς Πριήνην· σὺ δέ, εἰ προσηρέστερόν τοι τὸ Πριηνέων ἄστν, κείθι
25 οἰκέειν, καὶ αὐτοὶ παρὰ σὲ οἰκήσομεν.

6 ἐς F ἔ* * ηνας B¹ 7 ἡ P¹ (cf. Herod. IX 26): μάλλον ἢ B: καὶ μάλλον ἢ
F¹P² 8 ῥῆμα Emperius, at cf. v. 16 fortasse ὡς οὐδὲν ὄφελος cf. Diog. IX 40
9 λεσχρηωτῆς libri: λεσχρηωτῆς Scaliger; illud retinui et in Anaximenes vita ter
traditum neque analogia destitutum cf. Lobeckii Rhemat. p. 204 11 ante πλώ-
σαντες add. ei Casaubonus ἐς PF: εἰς B τὴν τῶν Menagius: τῶν libri
12 ὁμιλήσοντες P et (ὁ superscripto et, ex corr.) B: ὁμιλήσαντες F ἐκεῖ Cobet
13 τε superscr. F ἀστρολόγοι F πλώσαιμεν PF: πλώσεμεν B: πλωσόμενοι
Bywater: del. rectius Cobetus 14 ὁ om. F 16 ἡμέες Menagius 17 πε-
ριχωρέωμεν B: περιχωρέομεν P: περιχωρέομεν F καὶ τὴν ἀσίην F
19 ἀθηνέων P²: ἀθηναίων BP¹F δοκέ* οἰς F ἀρμοδιώτατα om. P 20 ἐν-
ταῦθα sic libri 21 τυραννεύομεθα B: τυραννεόμεθα PF 22 πάντως Bergk
αἰσυμνήτας, in in ras., B τέρποι' scripsi: τρέποι' B: τέρποιο, sed τερπ in ras.,
PF ἑταίροις P: ἑτέροις B: ἑτάροις F 23 δέ τοι Menagius 24 κείθι P:
κειοι B: * κείθι F 25 οἰκήσομεν BF

2. SUIDAS.

Θαλῆς Ἐξαμῖνου καὶ Κλεοβουλίνης Μιλήσιος, ὡς δὲ Ἡρόδοτος [I 170] Φοῖνιξ, γεγονὼς πρὸ Κροίσου ἐπὶ τῆς λε ὀλυμπιάδος [640 — 637], κατὰ δὲ Φλέγοντα [cf. Mus. Rh. 31, 18²] γνωριζόμενος ἤδη ἐπὶ τῆς ζ̄ [752—749]. ἔγραψε περὶ μετεώρων ἐν ἔπεσι, περὶ ἰσημερίας καὶ ἄλλα πολλά. ἐτελεύτησε δὲ γηραῖς θεώμενος γυμνικὸν ἀγῶνα, πικηθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ ὄχλου καὶ ἐκλυθεὶς ὑπὸ τοῦ καύματος [ex Hesychio].

πρῶτος δὲ τὸ τοῦ σοφοῦ ἔσχεν ὄνομα καὶ πρῶτος τὴν ψυχὴν εἶπεν ἀθάνατον, ἐκλείψεις τε καὶ ἰσημερίας κατείληφεν. ἀποφθέγματα δὲ αὐτοῦ πλεῖστα καὶ τὸ θρυλούμενον ᾿γῶθι σαντόν. τὸ γὰρ ᾿ἐγγύα πάρα δ' ἄτα' Χίλωνός ἐστι μᾶλλον ἰδιοποιησαμένου αὐτὸ καὶ τὸ ᾿μηδὲν ἄγαν' [ex Laertio cf. Cedren. I 275, 14]

Θαλῆς ὁ φυσικὸς φιλόσοφος ἐπὶ Δαρείου (!) προειπὼν τὴν τοῦ ἡλίου ἐκλείψιν.

3. SCHOL. PLATONIS IN REMP. 600 A.

Θαλῆς Ἐξαμῖνου Μιλήσιος, Φοῖνιξ δὲ καδ' Ἡρόδοτον. οὗτος πρῶτος ὀνομάσθη σοφός. εὔρε γὰρ τὸν ἡλίον ἐκλείπειν ἐξ ὑποδρομῆς σελήνης καὶ μικρὰν ἄρχτον αὐτὸς ἔγνω καὶ τὰς τροπὰς πρῶτος Ἑλλήνων καὶ περὶ μεγέθους ἡλίου καὶ φύσεως, ἀλλὰ καὶ ἄψυχα ψυχὴν ἔχειν ὀπωσοῦν ἐκ τῆς μαγνήτιδος καὶ τοῦ ἡλέκτρον. ἀρχὴν δὲ τῶν στοιχείων τὸ ὕδωρ. τὸν δὲ κόσμον ἐμψυχον ἔφη καὶ δαιμόνων πλήρη. ἐπαιδεύθη ἐν Αἰγύπτῳ ὑπὸ τῶν ἱερέων. τούτου τὸ γῶθι σαντόν. ἐτελεύτησε δὲ μονήρης γηραῖς γυμνικὸν ἀγῶνα θεώμενος ὑπὸ καύματος ἐκλυθεὶς [ex Hesychio].

4. HERODOT. I 170 χρησιτὴ δὲ καὶ πρὶν ἢ διαφθαρῆναι Ἴωνιν θάλαω ἀνδρὸς Μιλήσιον ἐγένετο [sc. ἡ γνώμη], τὸ ἀνέκαθεν γένος ἑόντος Φοίνικος, δεσ ἐκέλευε ἔν βουλευτήριον Ἴωνας ἐκτῆσθαι, τὸ δὲ εἶναι ἐν Τέαι (Τέων γὰρ μέσον εἶναι Ἴωνίης), τὰς δὲ ἄλλας πόλιας οἰκεομένας μηδὲν ἤσσαν νομιζέσθαι κατὰπερ εἰ δῆμοι εἴεν. cf. I 146 de Cadmeis Ioniae et imprimis Miletī conditionibus.

5. IDEM I 74 (bellum inter Alyatten et Cyaxaren) διαφέρουσι δέ σφι ἐπ' ἴσης τὸν πόλεμον τῷ ἔκτωι ἔτει συμβολῆς γενομένης συνήνευκε ὥστε τῆς μάχης συνεστατώσης τὴν ἡμέραν ἑξαπίνης νύκτα γενέσθαι. τὴν δὲ μεταλλαγὴν ταύτην τῆς ἡμέρης Θαλῆς ὁ Μιλήσιος τοῖσι Ἴωσι προηγόρευσε ἔσεσθαι, οὗρον προφθέμενος ἔναντὸν τούτου ἐν τῷ δὴ καὶ ἐγένετο ἡ μεταβολή. CLEM. Strom. I 65 p. 354 P. Θαλῆν δὲ Εὐδῆμος ἐν ταῖς Ἀστρολογικαῖς ἱστορίαις τὴν γενομένην ἐκλείψιν τοῦ ἡλίου προειπεῖν φησι, καθ' οὓς χρόνους συνήψαν μάχην

πρὸς ἀλλήλους Μῆδοι τε καὶ Ἀνδοὶ βασιλεύοντος Κναξάρου μὲν τοῦ Ἀστυάγου πατρὸς Μήδων, Ἀλιάντου δὲ τοῦ Κροίσου Ἀνδῶν . . . εἰσι δὲ οἱ χρόνοι ἀμφὶ τὴν ἠ Ὀλυμπιάδα [580—77] (extrema ex Tatiano 41 περὶ τῆς τῶν ἑπτὰ σοφῶν ἡλικίας ἀναγράφουμιν· τοῦ γὰρ πρεσβυτάτου τῶν προειρημένων Θάλητος γενομένου περὶ τὴν πεντηκοστὴν Ὀλυμπιάδα cf. EUS. CHR. OL. 50 [Cyrill. c. Iul. I p. 13 E]). PLIN. N. H. II 53 *apud Graecos autem investigavit* [sc. defectus rationem] *primus omnium Thales Milesius olympiadis XLVIII anno quarto* [585/4 a. Chr.] *praedicto solis defectu qui Alyatte rege factus est urbis conditae CLXX.* EUSEB. CHRON. (Hieron.) *solis facta defectio, cum futuram eam Thales ante dixisset, Alyattes et Astyages dimicaverunt* a. Abr. 1432 [585 a. Chr.]; 1433 [584] Arm. — Recentiores astronomi plerique ponunt defectum 28. Maii 585 cf. Ginzler *Spez. Kanon* Berl. 1899 p. 171.

6. HEROD. I 75 ὡς δὲ ἀπίκετο ἐπὶ τὸν Ἄλυν ποταμὸν ὁ Κροῖσος τὸ ἐν-θεῦτεν, ὡς μὲν ἐγὼ λέγω, κατὰ τὰς εὐσῆσας γεφύρας διεβίβασε τὸν στρατόν, ὡς δὲ ὁ πολλὸς λόγος Ἑλλήνων, Θαλῆς οἱ ὁ Μιλήσιος διεβίβασε. ἀπορέοντος γὰρ Κροίσου, ὅπως οἱ διαβήσεται τὸν ποταμὸν ὁ στρατός . . . λέγεται παρεόντα τὸν Θαλῆν ἐν τῷ στρατοπέδῳ ποιῆσαι αὐτῷ τὸν ποταμὸν ἐξ ἀριστερῆς χειρὸς ῥέοντα τοῦ στρατοῦ καὶ ἐκ δεξιῆς ῥεῖν, ποιῆσαι δὲ ὡδε· ἀνωθεν τοῦ στρατοπέδου ἀρξάμενον διώρυχα βαθέαν ὀρύσσειν ἄγοντα μνηοειδέα, ὅπως ἂν τὸ στρατόπεδον ἰδρυμένον κατὰ νῶτον λάβοι, ταῦτη κατὰ τὴν διώρυχα ἐκτραπόμενος ἐκ τῶν ἀρχαίων ῥεέθρων καὶ αὐτὶς παραμειβόμενος τὸ στρατόπεδον ἐς τὰ ἀρχαῖα ἐσβάλλοι. ὥστε ἐπεῖτε καὶ ἐσχίσθη τάχιστα ὁ ποταμὸς, ἀμφοτέρῃ διαβατὸς ἐγένετο.

7. EUSEB. CHRON. graece ap. Cyrill. c. Iul. I p. 12 *τριακοστῆ πέμπτη Ὀλυμπιάδι* [640—37] Θ. *Μιλήσιος πρῶτος φυσικὸς φιλόσοφος γενέσθαι λέγεται, παρατείνεσθαι δὲ τὴν ζωὴν αὐτοῦ φασιν ἕως πεντηκοστῆς ὀγδόης ὀλ.* [548—5]; Hieron. (AP) Ol. 35, 1 [640], Armen. Ol. 35, 2 [639] *olympiadis annum definiunt. pro mortis epocha ol. 58* [sic etiam Hieron.] Arm. *habet ol. 48* [588—5], sed idem sub lemme *Thales moritur* Ol. 58, 1 (ut Hier. APSR [cet. 58, 2]). ABULFARAGIUS p. 33 Pococke: *tradit Cyrillus in libro suo quo respondet Iuliano . . . fuisse Thaletem ante initium regni Nebuchadnesaris CXVIII annis. dicit autem Porphyrius floruisse Thaletem post Nebuchadnesarem CXXIII annis.* cum Cyrilli epocha constet (Ol. 35 cf. supra), Nebuchadnesaris annus unde Arabs proficiscitur est Ol. 42 [612—9]. ergo Porphyrii epocha incideret in ol. 72, 73 [489—486], quod absurdum. unde Röper Arabum confusione regum cognominum [Bochtenaar I et II] nisus Nabonassaris aeram [ergo 747—123 = 624] intellexit. quem olim secutus sum cf. ad p. 9, 6. lenius Unger correcto numero CXXIII in CXXII epocham Porphyrii in 582 posuit. at cum initium Nebuchadnesaris sec. Abulfaragium incidat in Ol. 42, Porphyrii epocha erit Ol. 47, 48 [589—6]. ergo veri simile est ἀκμὴν [floruisse] sec. illum poni in Ol. 48, 4 (solis defectio anno, de quo cf. n. 5).

8. Ἐκλογὴ Ἱστοριῶν Parisina [Cramer An. Par. II 263 cf. Leo Bekkeri p. 36, 4] sub sexto Ezecliae anno: *κατὰ τούτους τοὺς χρόνους Θ. Μιλήσιος ἐν Τενέδῳ ἀπέθανε καὶ Σίβυλλα Ἑρυνθραῖα ἐγνωρίζετο.* ecloga non Eusebiana incerti est auctoris [Africani sec. Gelzer *Africanus* II 154; aliter 315], unde etiam CHRON. pasch. 214, 20 Bekk. sub Ezecliae anno 5 (ol. 10, 3) *τούτῳ τῷ ἔτει Θ. ὁ*

Μιλῆσιος φιλόσοφος ἐν Τενέδωι ἀπέθανεν. Sibylla Erythraea in Eusebio iuxta Ezechiam Ol. 9, 3 collocatur. de huius epochae natura cf. Phlegon supra p. 12 n. 2. Tenedum propter Cleostratum (v. p. 18) scholae astronomicae quasi diadochum fictam esse vidit Wilamowitz.

9. ΠΛΑΤΟ Theaet. 174 A. ὡσπερ καὶ Θαλῆς ἀστρονομοῦντα καὶ ἄνω βλέποντα, περόντα εἰς φρέαρ, Θραϊτὰ τις ἐμμελής καὶ χαρῆσσα θεραπευτὴς ἀποσκῶνται λέγεται, ὡς τὰ μὲν ἐν οὐρανῶι προθυμοῖτο εἶδέναι, τὰ δ' ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ παρὰ πόδας λανθάνοι αὐτόν.

10. ΑΡΙΣΤΟΤ. Pol. A 11 1259^a6 πάντα γὰρ ὠφέλιμα ταῦτ' ἐστὶ τοῖς τιμῶσι τὴν χρηματιστικὴν, οἶον καὶ τὸ θάλαω τοῦ Μιλήσιου. τοῦτο γὰρ ἐστὶ κατανόημά τι χρηματιστικόν, ἀλλ' ἐκείνῳ μὲν διὰ τὴν σοφίαν προσάπτουσι. τυγχάνει δὲ καθόλου τι ὄν. ὀνειδιζόντων γὰρ αὐτῶι διὰ τὴν πενίαν ὡς ἀνωφελοῦς τῆς φιλοσοφίας οὐσης, κατανοήσαντά φασιν αὐτὸν ἑλαιῶν φορᾶν ἐσομένην ἐκ τῆς ἀστρολογίας, ἔτι χειμῶνος ὄντος εὐπορήσαντα χρημάτων ὀλίγων ἀρραβῶνας διαδοῦναι τῶν ἑλαιουργείων τῶν τ' ἐν Μιλήτῳ καὶ Χίῳ πάντων ὀλίγου μισθωσάμενον ἅτ' οὐδενὸς ἐπιβάλλοντος. ἐπειδὴ δ' ὁ καιρὸς ἦκε, πολλῶν ζητουμένων ἅμα καὶ ἐξαίφνης ἐμισθοῦντα ὄν τρόπον ἠβούλετο, πολλὰ χρήματα συλλέξαντα ἐπίδειξαι, ὅτι ραϊδιόν ἐστι πλουτεῖν τοῖς φιλοσόφοις, ἂν βούλωνται, ἀλλ' οὐ τοῦτ' ἐστὶ περὶ δ' σπουδάζουσι.

11. ΠΛΟΥΤ. Sol. 2 καὶ Θαλῆν δὲ φασιν ἐμπορίαι χρήσασθαι καὶ Ἰπποκράτην τὸν μαθηματικόν, καὶ Πλάτωνι τῆς ἀποδημίας ἐφόδιον ἑλαίου τινὸς ἐν Αἰγύπτῳ διαθέσειν γενέσθαι. de Is. et Osir. 34 οἴονται δὲ καὶ Ὀμηρον ὡσπερ Θαλῆ μαθόντα παρ' Αἰγυπτίων ὕδωρ ἀρχὴν ἀπάντων καὶ γένεσιν τίθεσθαι. ΙΩΣΕΦΗ. c. Ap. I 2 ἀλλὰ μὴν καὶ τοὺς περὶ τῶν οὐρανίων τε καὶ θεῶν πρώτους παρ' Ἑλλῆσι φιλοσοφῆσαντας οἶον Φερεκύδην τε τὸν Σύριον καὶ Πυθαγόραν καὶ Θάλητα πάντες συμφώνως ὁμολογοῦσιν Αἰγυπτίων καὶ Χαλδαίων γενομένους μαθητὰς ὀλίγα συγγράψαι καὶ ταῦτα τοῖς Ἑλλῆσιν εἶναι δοκεῖ πάντων ἀρχαιότατα καὶ μόλις αὐτὰ πιστεύουσιν ὑπ' ἐκείνων γεγραφθῆαι. ΑἸΪΤΙΟΥ de plac. I 3, 1 [Dox. 276] φιλοσοφῆσας ἐν Αἰγύπτῳ ἦλθεν εἰς Μίλητον πρεσβύτερος. ΙΑΜΒΛ. V. Pythag. 12 προετρεφέματο [Thales] τὸν Πυθαγόραν εἰς Αἴγυπτον διαπλεῦσαι καὶ τοῖς ἐν Μέμφιδι καὶ Διοσπόλει μάλιστα συμβαλεῖν ἱερεῦσι· παρὰ γὰρ ἐκείνων καὶ ἑαυτὸν ἐφωδιάσθαι ταῦτα, δι' ἃ σοφὸς παρὰ τοῖς πολλοῖς νομίζεται. ΠΡΟΚΛ. in Eucl. 65, 3 [ex Eudemo] ὡσπερ οὖν παρὰ τοῖς Φοίνεσιν διὰ τὰς ἐμπορίας καὶ τὰ συναλλάγματα τὴν ἀρχὴν ἔλαβεν ἢ τῶν ἀριθμῶν ἀκριβῆς γνώσις, οὕτω δὴ καὶ παρ' Αἰγυπτίους ἢ γεωμετρία διὰ τὴν εἰρημένην αἰτίαν εὑρίσθαι. Θαλῆς δὲ πρῶτος εἰς Αἴγυπτον ἔλθὼν μετήγαγεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν θεωρίαν ταύτην καὶ πολλὰ μὲν αὐτὸς εὔρεν, πολλῶν δὲ τὰς ἀρχὰς τοῖς μετ' αὐτὸν ὑφηγήσατο τοῖς μὲν καθολικώτερον ἐπιβάλλων, τοῖς δὲ αἰσθητικώτερον.

DOCTRINAE.

12. ΑΡΙΣΤΟΤ. Metaphys. A 3. 983^b18 τὸ μέντοι πλῆθος καὶ τὸ εἶδος τῆς τοιαύτης ἀρχῆς οὐ τὸ αὐτὸ πάντες λέγουσιν, ἀλλὰ Θαλῆς μὲν ὁ τῆς τοιαύτης ἀρχηγὸς φιλοσοφίας ὕδωρ εἶναι φησιν (διο καὶ τὴν γῆν ἐφ' ὕδατος ἀπεφαίνεται εἶναι), λαβὼν ἴσως τὴν ὑπόληψιν ταύτην ἐκ τοῦ πάντων ὄραν τὴν τροφήν

ὕγραν οὖσαν καὶ αὐτὸ τὸ θερμὸν ἐκ τούτου γιγνόμενον καὶ τούτωι ζῶν (τὸ δ' ἐξ οὗ γίγνεται, τοῦτ' ἐστὶν ἀρχὴ πάντων), διὰ τε δὴ τοῦτο τὴν ὑπόληψιν λαβὼν ταύτην καὶ διὰ τὸ πάντων τὰ σπέρματα τὴν φύσιν ὕγραν ἔχειν, τὸ δ' ὕδωρ ἀρχὴ τῆς φύσεώς ἐστι τοῖς ὑγροῖς. εἰσι δέ τινες οἱ καὶ τοὺς παμπάλαιους καὶ πολλὴν πρὸ τῆς γενέσεως καὶ πρώτους θεολογήσαντας οὕτως οἴονται περὶ τῆς φύσεως ὑπολαβεῖν· Ὡκεανὸν τε γὰρ καὶ Τηθὺν ἐποίησαν τῆς γενέσεως πατέρας, καὶ τὸν ὄρκον τῶν θεῶν ὕδωρ, τὴν καλουμένην ὑπ' αὐτῶν Στύγα τῶν ποιητῶν· τιμωτάτον μὲν γὰρ τὸ πρεσβύτατον, ὄρκος δὲ τὸ τιμωτάτον ἐστίν.

13. SIMPL. Phys. 23, 21 [ex Theophrasti Phys. Dox. fr. 1. Doxogr. 475, 1] τῶν δὲ μίαν καὶ κινουμένην λεγόντων τὴν ἀρχήν, οὗς καὶ φυσικούς ἰδίως καλεῖ [Aristoteles] οἱ μὲν πεπερασμένην αὐτὴν φασίν, ὡσπερ Θαλῆς μὲν Ἐξαμῶνου Μιλήσιος καὶ Ἴππων, ος δοκεῖ καὶ ἄθεος γεγονέναι, ὕδωρ ἔλεγον τὴν ἀρχήν ἐκ τῶν φαινομένων κατὰ τὴν αἰσθησιν εἰς τοῦτο προαχθέντες· καὶ γὰρ τὸ θερμὸν τῶι ὑγρῶι ζῆι καὶ τὰ νεκρούμενα ξηραίνεται καὶ τὰ σπέρματα πάντων ὑγρὰ καὶ ἡ τροφή πᾶσα χυλώδης· ἐξ οὗ δὲ ἐστὶν ἕκαστα τούτωι καὶ τρέφεσθαι πέφυκε· τὸ δὲ ὕδωρ ἀρχὴ τῆς ὑγρᾶς φύσεώς ἐστὶ καὶ συνεκτικὸν πάντων· διὸ πάντων ἀρχὴν ὑπέλαβον εἶναι τὸ ὕδωρ καὶ τὴν γῆν ἐφ' ὕδατος ἀπεφήναντο κείσθαι.

14. ARIST. de caelo B 13. 294^a28 οἱ δ' ἐφ' ὕδατος κείσθαι [sc. τὴν γῆν]. τοῦτον γὰρ ἀρχαιότατον παρελήφαμεν τὸν λόγον, ὃν φασίν εἰπεῖν Θαλῆν τὸν Μιλήσιον ὡς διὰ τὸ πλωτὴν εἶναι μένουσαν ὡσπερ ξύλον ἢ τι τοιοῦτον ἔτερον (καὶ γὰρ τοῦτων ἐπ' ἀέρος μὲν οὐθὲν πέφυκε μένειν, ἀλλ' ἐφ' ὕδατος), ὡσπερ οὐ τὸν αὐτὸν λόγον ὄντα περὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ ὕδατος τοῦ ὀχοῦντος τὴν γῆν.

15. SENECA Nat. Quaest. III 14 *Thaletis inepta sententia est. ait enim terrarum orbem aqua sustineri et vehi more navigii mobilitateque eius fluctuare tunc cum dicitur tremere* (e Posidonio cf. VI 6).

16. HEROD. II 20 Graecarum de Nili inundatione opinionum ἡ ἑτέρα μὲν λέγει τοὺς ἐτησίαις ἀνέμους εἶναι αἰτίους πληθύνειν τὸν ποταμὸν καλύοντας ἐς θάλασσαν ἐκρέειν τὸν Νεῖλον (significatur Thales cf. Dox. 228).

17. DERCYLLIDES ap. Theon. astr. 198, 14 H. *Ἐῦδημος ἱστορεῖ ἐν ταῖς Ἀστρολογίαις, ὅτι Οἰνοπίδης εὔρε πρώτος τὴν τοῦ ζωδιακοῦ διάζωσιν [l. λόξωσιν] καὶ τὴν τοῦ μεγάλου ἐνιαυτοῦ περίστασιν, Θαλῆς δὲ ἥλλοι ἐκλειψιν καὶ τὴν κατὰ τὰς τροπὰς αὐτοῦ περίοδον, ὡς οὐκ ἴση αἰεὶ συμβαίνει.*

18. PLIN. N. H. XVIII 213 *occasum matutinum Vergiliarum Hesiodus (nam huius quoque nomine exstat Astrologia) tradidit fieri, cum aequinoctium autumnii conficeretur Thales XXV. die ab aequinoctio, Anaximander XXIX., Euctemon XLVIII. cf. p. 17 B 1.*

19. APULEIUS Flor. 18 *Thales Milesius ex septem illis sapientiae memoratis viris facile praecipuus . . . maximas res parvis lineis repperit: temporum ambitus, ventorum flatus, stellarum meatus, tonitruum sonora miracula, siderum obliqua curricula, solis annua reverticula, idem lunae vel nascentis incrementa*

vel senescentis dispendia vel delinquentis obstiticula. idem sane iam proclivi senectute divinam rationem de sole commentus est, quam equidem non didici modo, verum etiam experiundo comprobavi, quotiens sol magnitudine sua circumum quem permeat metiatur. id a se recens inventum Thales memoratur edocuisse Mandraytum [l. Mandrolytum] Prienensem, qui nova et inopinata cognitione impendio delectatus optare iussit quantam vellet mercedem sibi pro tanto documento rependi: 'satis' inquit 'mihi fuerit mercedis' Thales sapiens, 'si id quod a me didicisti cum perferre ad quosdam coeperis, tibi non adsciveris, sed eius inventi me potius quam alium repertorem praedicaveris.'

20. PROCL. in Eucl. 157, 10 (ex Eudemo) τὸ μὲν οὖν διχοτομῆσθαι τὸν κύκλον ὑπὸ τῆς διαμέτρου πρῶτον Θαλῆν ἐκείνον ἀποδειξάι φασιν. 250, 20 τῷ μὲν οὖν Θαλῆι τῷ παλαιῷ πολλῶν τε ἄλλων εὐρέσεως ἕνεκα καὶ τοῦδε τοῦ θεωρήματος χάρις. λέγεται γὰρ δὴ πρῶτος ἐκείνος ἐπιστήσαι καὶ εἰπεῖν, ὡς ἄρα παντὸς ἰσοσκελοῦς αἱ πρὸς τῇ βάσει γωνίαι ἴσαι εἰσίν, ἀρχαιώτερον δὲ τὰς ἴσας ὁμοίας προσειρηκέναι. 299, 1 τοῦτο τοῖνον τὸ θεωρήμα δεικνῶσιν, ὅτι δύο εὐθειῶν ἀλλήλας τεμνουσῶν αἱ κατὰ κορυφὴν γωνίαι ἴσαι εἰσίν, εὐρημένον μὲν, ὡς φασιν Εὐδῆμος, ὑπὸ Θαλοῦ πρῶτον. 352, 14 Εὐδῆμος δὲ ἐν ταῖς Γεωμετρικαῖς ἱστορίαις εἰς Θαλῆν τοῦτο ἀνάγει τὸ θεωρήμα [triangulorum identitatem, si bini anguli et singula latera eadem sunt]: τὴν γὰρ τῶν ἐν Θαλάττη πλοίων ἀπόστασιν, δι' οὗ τρόπου φασὶν αὐτὸν δεικνύναι, τούτῳ προσχρησθῆναι φασιν ἀναγκαῖον.

21. PLIN. H. Nat. 36, 82 *mensuram altitudinis earum* [scil. pyramidum] *deprehendere invenit Th. Milesius umbrae metiendo qua hora par esse corpori solet* (cf. Hieronym. supra p. 5, 14). PLUT. CONV. VII SAP. 2 p. 147 A. τὴν βακτηρίαν στήσας ἐπὶ τῷ πέρατι τῆς σκιάς ἦν ἡ πυραμῆς ἐποίη, γενομένων τῆ ἐπαφῆ τῆς ἀκτίνος δύοιν τριγώνων ἕδειξας, ὃν ἡ σκιά πρὸς τὴν σκιάν λόγον εἶχε, τὴν πυραμίδα πρὸς τὴν βακτηρίαν ἔχουσαν.

22. ARIST. de anima A 5. 411^a7 καὶ ἐν τῷ ὄλωι δέ τινες αὐτὴν [sc. τὴν ψυχὴν] μείμειχθαι φασιν, ὅθεν ἴσως καὶ Θ. ἀιήθη πάντα πληρῆ θεῶν εἶναι. ib. A 2. 405^a19 ἔοικε δὲ καὶ Θ., ἐξ ὧν ἀπομνημονεύουσι, κινητικὸν τι τὴν ψυχὴν ἵπολαβεῖν, εἶπερ τὸν λίθον ἔφη ψυχὴν ἔχειν, ὅτι τὸν σίδηρον κινεῖ.

23. ΑἸΤ. I 7, 11 (D. 301) Θ. νοῦν τοῦ κόσμου τὸν θεόν, τὸ δὲ πᾶν ἔμψυχον ἅμα καὶ δαιμόνων πλήρες· διήκειν δὲ καὶ διὰ τοῦ στοιχειώδους ὕγραυ δυνάμιν θεῖαν κινητικὴν αὐτοῦ.

ΑΠΟΡΗΤΗΓΜΑΤΑ (cf. Diog. § 35 sqq. p. 8, 11).

24. PLATO Protag. 343 A τούτων [sc. τῶν φιλοσόφως λακωνιζόντων] ἦν καὶ Θαλῆς ὁ Μιλήσιος καὶ Πιπτακὸς ὁ Μυτιληναῖος καὶ Βλας ὁ Πριηνεὺς καὶ Σόλων ὁ ἡμέτερος καὶ Κλέσβουλος ὁ Δινδιος καὶ Μύσων ὁ Χηνεὺς καὶ ἔβδομος ἐν τούτοις ἐλέγετο Λακεδαιμόνιος Χίλων· οὗτοι πάντες ζηλωταὶ καὶ ἐρασταὶ καὶ μαθηταὶ ἦσαν τῆς Λακεδαιμονίων πολιτείας· καὶ καταμάθοι ἂν τις αὐτῶν τὴν σοφίαν τοιαύτην οὖσαν ῥήματα βραχέα ἀξιουνημόνευτα ἐκάστω εἰρημέν' ἃ οὗτοι καὶ κοινῆ ξυνελθόντες ἀπαρχὴν τῆς σοφίας ἀνέθεσαν τῷ Ἀπόλλωνι εἰς τὸν νεῶν τὸν ἐν Δελφοῖς, γράψαντες ταῦτα, ἃ δὴ πάντες

ύμνοῦσι; Γνωθὶσαντὸν καὶ Μηδὲν ἄγαν. τοῦ δὲ ἔνεκα ταῦτα λέγω; ὅτι εὖ-
τος ὁ τρόπος ἦν τῶν παλαιῶν τῆς φιλοσοφίας, βραχυλογία τις Λακωνική.

25. Stob. flor. 1, 172 Hense Δημητρίου Φαληρέως τῶν ἑπτὰ σοφῶν ἀπο-
φθέγματα. δ. Θ. Ἐξαμῖνον Μιλήσιος ἔφη· 1. ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα. 2. φίλων παρ-
όντων καὶ ἀπόντων μέμησε [Laert. § 37]. 3. μὴ τὴν ὄψιν καλλωπίζον, ἀλλ'
ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἴσθι καλός [ibid.]. 4. μὴ πλοῦτεϊ κακῶς. 5. μὴ σε δια-
βαλλέτω λόγος πρὸς τοὺς πλάτεως κεκοινωνηκότας [4. 5 coniungit Laert. ib.].
6. κολακεῦναι γονεῖς μὴ ὀκνεῖ. 7. μὴ προσδέχου τὸ φαῦλον [πατὴρ τοῦ Λοιδορίου
μὴ προσδέχου· φαῦλον γὰρ gnom. Boissonadii cod. Par. 1630]. 8. οἴους ἂν
ἐράνοὺς ἐνέγκῃς τοῖς γονεῦσι, τοιοῦτους αὐτὸς ἐν τῷ γήρῳ παρὰ τῶν τέκνων
προσδέχου [οἴους—τοιοῦτους Maximus; οἴους—τούτους Stob.: οὖς—τούς αὐτούς
Laert., Paris. εἰσενέγκῃς Laert., Paris. ceterum est flos Demosthenicus cf. 21,
101—184]. 9. χαλεπὸν τὸ ἑαυτὸν γινῶναι [τὸ εὖ Stob.; Vatic. 742: ἑαυτὸν
Stob. (Brux.), Paris.; cf. Laert. § 36]. 10. ἤδιστον οὐ ἐπιθυμῆς τυχεῖν [οὐ ἐπιθ.
Paris.; τοῦ ἐπιθυμίας Stob. A.]; ut 1 et 9 ex Pythii templi, sic 10 ex Delii Letoi
vestibulo translata (cf. Ar. Eth. Nic. 1099^b 27. Eudem. 1214^a 5. Theogn. 256. So-
phocl. ap. Stob. flor. 103, 15). 11—13. ἀνιαρὸν ἀργία, βλαβερὸν ἀκρασία, βαρὺ
ἀπαυδαυσία. 14. δίδασθε καὶ μάνθανε τὸ ἀμεινον. 15. ἀργὸς μὴ ἴσθι μὲν ἂν
πλουτήεις. 16. κακὰ ἐν οἴκῳ κρύπτει [τὰ καλά Paris. 1630]. 18. φθονοῦ μᾶλλον
ἢ οἰκτεῖρον [φθόνου χάριν μὴ οἰκτεῖρου Stob.: correxi cl. Pind. P. I 85. Herod.
3, 52]. 18. μέτρῳ χρῶ. 19. μὴ πᾶσι πίστευε. 20. ἀρχῶν κόσμῳ σεαυτὸν.

B. THALETIS QUAE FEREBANTUR SCRIPTA.

1. ΝΑΥΤΙΚΗ ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ

Diog. I 23 [cf. supra p. 3, 11] κατὰ τινὰς μὲν σύγγραμμα κατέλειπε οὐδέν· ἢ
γὰρ εἰς αὐτὸν ἀναφερομένη Ναυτική ἀστρολογία Φώκου λέγεται εἶναι τοῦ
Σαμίον. Καλλιμαχος δ' αὐτὸν οἶδεν εὐρετὴν τῆς ἀρκτου τῆς μικρᾶς λέγων ἐν
τοῖς Ἰάμβοις οὕτως· 'καὶ τῆς ἀμάξης ἐλέγετο σταθμησασθαι τοὺς ἀστερίσκους
ἢ πλέουσι Φοίνικες'. SIMPL. phys. 23, 29 Θ. δὲ πρῶτος παραδέδοται τὴν περὶ
φύσεως ἱστορίαν τοῖς Ἕλλησιν ἐκφῆναι, πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων προγεγονότων,
ὡς καὶ τῷ Θεοφράστῳ [Phys. dox. 1, D. 475] δοκεῖ, αὐτὸς δὲ πολὺ διενεγκῶν
ἐκείνων ὡς ἀποκρῦψαι πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ. λέγεται δὲ ἐν γραφαῖς μηδὲν
καταλιπεῖν πλὴν τῆς καλουμένης Ναυτικῆς ἀστρολογίας. SUID. [cf. p. 12 n. 2]
ἔγραψε περὶ μετεώρων ἐν ἔκτεσι. Plut. Pyth. or. 18. 402 E πρότερον μὲν ἐν ποιη-
μαῖν ἐξέφερον οἱ φιλόσοφοι τὰ δόγματα καὶ τοὺς λόγους ὡς περὶ Ὀρφεὺς καὶ
Ἡσίοδος καὶ Παρμενίδης καὶ Ξενοφάνης καὶ Ἐμπεδοκλῆς [καὶ Θαλῆς]. . . . οὐδὲ
ἀστρολογίαν ἀδοξοτέραν ἐποίησαν οἱ περὶ Ἀρίσταρχον καὶ Τιμόχαριν καὶ Ἀρί-
στυλλον καὶ Ἰππαρχον καταλογάδην γράφοντες, ἐν μέτροις πρότερον Εὐδόξου
καὶ Ἡσίοδου καὶ Θαλοῦ γραφόντων, εἰ' γε Θ. ἐποίησεν ὡς ἀληθῶς τὴν εἰς αὐ-

τὸν ἀναφερομένην Ἀστρολογίαν. hoc sexti saeculi carmen fuit astrorum catalogus in ionicorum nautarum usum compositum anonymum, cui postea nomina nobilia fuere indita. similia Cleostrati et Hesiodi q. f. *ἀστρονομία*. cf. A 18. mathematici libri indicium habes A 20.

2. ΠΕΡΙ ΑΡΧΩΝ ΑΒ

GALEN. in Hipp. de hum. I 1 [XVI 37 K.] Θ. μὲν οὖν καίπερ ἐκ τοῦ ὕδατος φήσας συνεστάναι πάντα, ἀλλ' ὁμως καὶ τοῦτο βούλεται [sc. μεταβάλλειν εἰς ἄλλα τὰ στοιχεῖα]. ἄμεινον δὲ καὶ αὐτοῦ τὴν ῥῆσιν προσθεῖναι ἐκ τοῦ δευτέρου Περὶ τῶν ἀρχῶν ἔχουσαν ὡς πῶς· 'τὰ μὲν οὖν πολυθρύλητα τέτταρα, ὧν τὸ πρῶτον ὕδωρ εἶναι φαμεν καὶ ὡσανεὶ μόνον στοιχείον τίθεμεν, πρὸς σύγκρισίν τε καὶ πηγνυσιν καὶ σύστασιν τῶν ἐγκοσμίων πρὸς ἄλληλα συγκεράννυται. πῶς δέ, ἤδη λέλεκται ἡμῖν ἐν τῷ πρώτῳ'. impudenter fictus liber Romana opinor aetate.

3. 4. ΠΕΡΙ ΤΡΟΠΗΣ. ΠΕΡΙ ΙΣΗΜΕΡΙΑΣ

DIOS. I 23 [p. 4, 1] κατὰ τινος δὲ μόνον δύο συνέγραψε· Περὶ τροπῆς καὶ ἰσημερίας, τὰ ἄλλ' ἀκατάληπτα εἶναι δοκίμασας. cf. Suid. p. 12. quia Thales auctor perhibebatur doctrinae de aequinoctio cett. sexto saeculo in Graeciam perlatae (cf. supra p. 4, 10. 12. n. 3), libri in hunc finem postea fraudulenter compositi.

2. CLEOSTRATUS TENEDIUS

TESTIMONIA (cf. Thaletis A 8).

1. THEOPHR. de sign. 4 διὸ καὶ ἀγαθοὶ γεγένηται κατὰ τόπους τινὰς ἀστρονόμοι ἔνιοι οἷον Ματρικέτας ἐν Μηθύμνῃ ἀπὸ τοῦ Δεπετύμνου, καὶ Κλεόστρατος ἐν Τενέδω ἀπὸ τῆς Ἰθῆς καὶ Φαιινὸς Ἀθήνησιν ἀπὸ τοῦ Δυκαβηττοῦ τὰ περὶ τὰς τροπὰς συνείδε.

2. ARATI VITA 2, 5 p. 324, 10 Maass. πολλοὶ γὰρ καὶ ἄλλοι (praeter Aratum) Φαινόμενα ἔγραψαν καὶ Κλεόστρατος [κλεοπάτρης: corr. Bergk, Meineke] καὶ Σμίνθης (v. infra) καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Ἐφέσιος καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Δυκαίτης καὶ Ἀνακρέων καὶ Ἀρτεμίδωρος καὶ Ἰππαρχος καὶ ἄλλοι πολλοί.

3. ATHEN. VII 278 A ὁ δὲ ὀψοδαίδαλος Ἀρχέστρατος ἐν τῇ Γαστρολογίᾳ (οὕτως γὰρ ἐπιγράφεσθαι φησι Δυκόφρων ἐν τοῖς Περὶ κωμωιδίας, ὡς τὴν Κλεοστράτου τοῦ Τενεδίου Ἀστρολογίαν) περὶ τῆς ἀμίας φησίν.

ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ

1.

SCHOL. EURIP. in Rhes. 528 ὁ μὲν οὖν Παρμενίσκος πρῶτα σημεῖα φησι λέγεσθαι τὰς τοῦ σκορπίου πρῶτας μοίρας διὰ τὸ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων οὕτως αὐτὰς λέγεσθαι, διότι ταύταις ὁ Βωώτης ἅμα ἀρχεται καταδέεσθαι. Κλεόστρατον γοῦν τὸν Τενεδίον ἀρχαῖον . . . οὕτως·

ἀλλ' ὁπόταν τρίτον ἡμαρ ἐπ' ὀγδώκοντα μένησι
σκορπίου εἰς ἄλλα πίπτει ἅμ' ἡοῖ φαινομένηφι.

versum unum (vel plures) inter 1 et 3 incipientem a voce σκορπίος intercidiisse credo, quo sec. antiquiorem opinionem πρῶται μοῖραι scorpii i. e. Chelae Bootae occasum secum ferre dicebantur (cf. Hipparch. II 2, 20 p. 146, 22 Man.). σκορπίος Meinekei et πέλησι Schwartzii non sufficiunt. lacunam post alterum versum ponere mavult Wilamowitz, ut subiectum significans πρῶτας μοίρας (velut τὰ πρῶτα) tertii versus initio interciderit: 'at cum LXXXIII^{um} diem manserint Scorpii primores partes in mare cadunt'.

2.

PLIN. h. nat. II 31 obliquitatem eius [sc. caeli] intellexisse, hoc est rerum foras aperuisse, Anaximander Milesius traditur primus olympiade quinquagesima octava [548—5], signa deinde in eo Cleostratus et prima arietis et sagittarii; sphaeram ipsam ante multo Atlas. hinc sagittarii Sileni imaginem, ex ionica certe arte ad posteritatem propagatam, e Cleostrati 'sphaera' deduxit Bethe Mus. Rh. LV 428.

3. XENOPHANES COLOPHONIUS

A. TESTIMONIA VITAE CARMINUM DOCTRINAE

VITAE

1. LAETIUS DIOGENES IX 18—20.

Ξενοφάνης Δεξίου ἢ, ὡς Ἀπολλόδωρος, Ὀρθομένους Κολο-18
φώνιος ἐπαινεῖται πρὸς τοῦ Τίμωνος· φησὶ γοῦν Ἐπειοφάνην —
ἐπικόπτῃν [fr. 40 W.]. οὗτος ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος ἐν Ζάγκληι τῆς
Σικελίας * * * διέτριβε δὲ καὶ ἐν Κατάνηι. διήκουσε δὲ κατ' ἐνόους
5 μὲν οὐδενός, (κατ' ἐνόους δὲ Βότωνος Ἀθηναίου ἢ, ὡς τινες, Ἀρ-
χελαίου). καὶ, ὡς Σωτίων φησὶ, κατ' Ἀναξίμανδρον ἦν. γέγραφε
δὲ ἐν ἔπεσι καὶ ἐλεγείας καὶ ἰάμβους καθ' Ἡσιόδου καὶ Ὀμήρου,
ἐπικόπτων αὐτῶν τὰ περὶ Θεῶν εἰρημένα. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐρ-
ραψῶιδει τὰ ἑαυτοῦ. ἀντιδοξάσαι τε λέγεται Θαλήι καὶ Πυθα-
10 γόραι, καθάψασθαι δὲ καὶ Ἐπιμενίδου. μακροβιώτατός τε γέγονεν,
ὡς πον καὶ αὐτὸς φησιν· ἥδη—ἐτύμως' [fr. 8]. 19

φησὶ δὲ τέτταρα εἶναι τῶν ὄντων στοιχεῖα, κόσμους δὲ ἀπει-
ρους, οὐ παραλλακτοῦς δέ. τὰ νέφη συνλιστασθαι τῆς ἀφ' ἡλίου
ἀτμίδος ἀναφερομένης καὶ αἰρούσης αὐτὰ εἰς τὸ περιέχον. οὐσίαν
15 Θεοῦ σφαιροειδῆ, μηδὲν ὁμοιον ἔχουσαν ἀνθρώπῳ· δλον δὲ δρᾶν
καὶ δλον ἀκούειν, μὴ μέντοι ἀναπνεῖν· σύμπαντά τε εἶναι νοῦν
καὶ φρόνησιν καὶ αἰδίον. πρῶτός τε ἀπεφήνατο, ὅτι πᾶν τὸ γινώ-
μενον φθαρτόν ἐστι καὶ ἡ ψυχὴ πνεῦμα·

ἔφη δὲ καὶ τὰ πολλὰ ἦσσω νοῦ εἶναι. καὶ τοῖς τυράννοις

4 lacunam posui, qua etiam Veliae mentionem haustam putat Wilamowitz
δὲ καὶ BP: δὲ del. P¹F 5 κατ' ἐνόους—Ἀρχελαίου pertinent alio, fort. ad
Xenophontem, cuius initia in Archelai, ultimi physicorum, aetatem et Bottonis
cuius technas Theramenes usurpasse videtur [V. X or. 837 A] incidere dici poterat.
cf. A 6 7 δὲ καὶ ἐν ἔπεσιν ἐλ. F 13 οὐ παραλλακτοῦς BP¹: ἀπαραλλάκ-
τους P² 16 ἀναπνεῖν] ut Pythagoras docuerat Ar. Phys. I 6. 213^b23 19 καὶ
τοῖς τυράννοις] idem de Aesopo Diod. IX 28, simile Callistheni suasisse Aristo-
telem refert Val. Max. VII 2 extr. 11; Amm. Marc. XVIII 3, 7

ἐντυγχάνειν ἢ ὡς ἡμιστά ἢ ὡς ἡδιστα. Ἐμπεδοκλέους δὲ εἰπόντος 20
αὐτῷ δι' ἀνεύρετός ἐστιν ὁ σοφός, 'εἰκότως' ἔφη 'σοφὸν γὰρ εἶναι
δεῖ τὸν ἐπιγνωσόμενον τὸν σοφόν'. φησὶ δὲ Στωίων πρῶτον αὐ-
τὸν εἰπεῖν ἀκατάληπτα εἶναι τὰ πάντα, πλανώμενος.

- 5 ἐποίησε δὲ καὶ Κολοφῶνος κτίσιν καὶ τὸν εἰς Ἑλέαν τῆς Ἰτα-
λίας ἀποικισμὸν ἔπη διαχίλια. καὶ ἤματι κατατὴν ἐξηκοστὴν
ὀλυμπιάδα [540—537]. φησὶ δὲ Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐν τῷ
Περὶ γήρων καὶ Παναίτιος ὁ Στωϊκὸς ἐν τῷ Περὶ εὐθυμίας [fr. 17
Fowler] ταῖς ἰδίαις χερσὶ θάψαι τοὺς νεκροὺς αὐτῶν, καθάπερ καὶ
10 Ἀναξαγόραν. δοκεῖ δὲ πεπραῖσθαι ὑπὸ (* καὶ λελύσθαι ὑπὸ) τῶν
Πυθαγορικῶν Παρμενίσκου καὶ Ὀρεστάδου, καθά φησι Φαβρινὸς
ἐν Ἀπομνημονευμάτων πρώτῳ [fr. 2, FHG III 577]. γέγονε δὲ καὶ
ἄλλος Ξενοφάνης Λέσβιος ποιητὴς λάμβων.

1 Maxim. 17 p. 585 [XCI 826, 3 Migne] Ἐμπεδοκλῆς ὁ φυσικὸς πρὸς τὸν
λέγοντα ὅτι οὐδένα σοφὸν εὐρεῖν δύναμαι 'κατὰ λόγον' εἶπε 'τὸν γὰρ ζη-
τούντα σοφὸν αὐτὸν πρότερον εἶναι δεῖ σοφόν cf. Anton. Mel. I 50 p. 91 [CXXXVI
935 B Migne] 'Io. Dam.' II 141 [Stob. IV 226, 12 Mein.]. haec recensio fortasse
verior ex auctore Laertii nescio quo pacto fluxit in Gnomol. Parisin. 160 Stern-
bach (Act. Ac. Crac. XX p. 152); v. Emped. test.; de Empedoclis cum Xen. com-
mercio cf. infra n. 5 5 ἐποίησε—διαχίλια videtur Lobonis fraus Hillero Mus.
Rhen. XXXIII 529; contra Immisch Philol. XLIX 208 10 intercidit nomen
velut Hieronis (nam res ad Platonis exemplar ficta videtur), cetera supplēvi.

2 IDEM IX 21 Ξενοφάνους δὲ δῆκονσε Παρμενίδης Πύρητος Ἑλεάτης.
τοῦτον Θεόφραστος ἐν τῇ Ἐπιτομῇ [fr. 6a Dox. 482] Ἀναξαγόρου φησὶν
ἀκοῦσαι. cf. Parmen. testim. A 1.

3. HERACLITUS fr. 40 πολυμαθὴν νόον ἔχειν οὐ διδάσκει· Ἡσίοδον γὰρ
ἂν εἰδίδαξε καὶ Πυθαγόρην αὐτὴν τε Ξενοφάνεα καὶ Ἐκαταῖον.

4. CICERO Acad. II 118 (e Theophr.) Xenophanes paulo etiam antiquior
(Anaxagora) unum esse omnia.

5. DIOG. VIII 56 Ἐρμῆπος [FHG II 42, 27] οὐ Παρμενίδου, Ξενοφάνους
δὲ γεγονέναι ζῆλωτήν (Empedoclem), ὃν καὶ συνδιαιτῆσαι καὶ μιμῆσασθαι τὴν
ἐποποιίαν (cf. supra v. 1).

6. LUCIAN. Macrob. 20 Ξ. ὁ Δεξίνου μὲν υἱός, Ἀρχελαίου δὲ τοῦ φυσικοῦ
μαθητής, ἐβίωσεν ἔτη ἐν καὶ ἐνενήκοντα. error magisterii ut in Diog. § 18
(p. 20, 5); uterque biographo lemmata confundere solito utitur.

7. CENSOR. 15, 3 X. Colophonius maior annorum centum fuit.

8. CLEM. STROM. I 353 P. τῆς Ἑλεατικῆς ἀγωγῆς Ξ. ὁ Κολοφώνιος κατ-
ἀρχει, ὃν φησι Τιμαίος [fr. 92, FHG I 215] κατὰ Ἰέρωνα τὸν Σικελίας δυνάστην
καὶ Ἐπίχαμον τὸν ποιητὴν γεγονέναι, Ἀπολλόδωρος [fr. 77, FHG I 445] δὲ

κατὰ τὴν τεσσαρακοστὴν ὀλυμπιάδα [620—61] γενόμενον, παρατετακέναι ἄχρη Δαρείου τε καὶ Κύρου χρόνων. ex eodem compendio Sext. adv. math. I 257: Ξ. Κολοφώνιος ἐγένετο περὶ τὴν τεσσαρακοστὴν ὀλυμπιάδα [cf. Mus. Rh. 31, 22. v. ad fr. 8].

9. EUS. Chron. a) sub Ol. 56 [556—3] Ξ. Κολοφώνιος ἐγνωρίζετο (anni variantur: Arm. Hier. A 2, ceteri 3 et 57, 1. 2). b) sub Ol. 59 [544—1] sec. Cyrill. Ἴβνκὸς ὁ μελοποιὸς καὶ Φερεκύδης ὁ ἱστοριογράφος καὶ Φωκλλίδης καὶ Ξενοφάνης ὁ φυσικὸς παρωιδιῶν ποιητής [sic scripsi: τραγωιδιῶν ποιηταί Cyr.: scriptor tragoediarum Hier. Arm.: τραγωιδιοποιός Sync.], variatur in ceteris annis: Arm. Ol. 60, 1 Pherecydes; 60, 4 Xenophanes: Hier. 59, 4 Xenoph. (P); 60, 1 (AF) 61, 3 (cett.), vera est ol. 60, 1 [540] cf. Diog. § 20. aliter Eus. P. E. X 14, 14 [cf. XIV 15, 11. 17, 10] κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν τῷ Ἀναξαγόρῳ χρόνον ἤκασαν ἄνδρες φυσικοὶ Ξ. τε καὶ Πυθαγόρας . . . τὸν δὲ Ξενοφάνην λέγεται ὁ Παρμενίδης διαδέξασθαι [e diadocharum compendio; Anaxagorae natalis annus et Pythagorae fatalis est ol. 70 [500] sec. Eus. Chron. [Ol. 70, 4 Hier. (APF) vel 69, 3. 70, 2 Arm.]].

10. THEOL. arithm. p. 40 Ast. $\bar{\varphi}$ γὰρ καὶ $\bar{\iota}\delta$ [numerus corruptus] ἔτη ἔγιστα ἀπὸ τῶν Τρωικῶν ἱστορεῖται μέχρι Ξενοφάνους τοῦ φυσικοῦ καὶ τῶν Ἀνακρέοντός τε καὶ Πολυκράτους χρόνων καὶ τῆς ὑπὸ Ἀράγῳ τοῦ Μῆδου Ἰώνων πολιορκίας καὶ ἀναστάσεως, ἣν Φωκαεῖς φηγόντες Μασσαλλαν ὤκισαν· πᾶσι γὰρ τούτους ὁμόχρονος ὁ Πυθαγόρας.

11. PLUT. reg. apophth. p. 175 C [cf. Gnomol. Paris. ed. Sternbach (Act. Ac. Cracov. philol. XX) p. 152] πρὸς δὲ Ξενοφάνην τὸν Κολοφώνιον εἰπόντα μόλις οἰκέτας δύο τρέφει· ἄλλ' Ὀμηρος' εἶπεν (Hiero) 'ὄν σὺ διασύρεις, πλεονας ἢ μυρίους τρέφει τεθνηκώς.' de Zoilo et Philadelpho idem Vitruv. VII praef.

12. ARIST. Rhet. B 23. 1399^b 5 ἄλλος [sc. τόπος] ἐκ τοῦ, τὸ συμβαῖνον ἐὰν ἦ ταυτόν, ὅτι καὶ ἐξ ὧν συμβαίνει ταῦτά· οἷον Ξ. ἔλεγεν ὅτι 'ὁμοίως ἀσεβοῦσιν οἱ γενέσθαι φάσκοντες τοὺς θεοὺς τοῖς ἀποθανεῖν λέγουσιν' ἀμφοτέρως γὰρ συμβαίνει μὴ εἶναι τοὺς θεοὺς ποτε. apophthegmaticè hoc ut proxima.

13. IDEM *ibid.* B 26. 1400^b 5 οἷον Ξ. Ἐλεάταις ἐρωτῶσιν, εἰ θύοσι τῇ Δευκοθείᾳ καὶ θρηνώσιν ἢ μὴ, συνεβούλευεν, εἰ μὲν θεὸν ὑπολαμβάνουσιν, μὴ θρηνεῖν, εἰ δ' ἄνθρωπον, μὴ θύειν. transformat PLUT. Amat. 18, 12. 736 D Ξ. Αἰγυπτίους ἐκέλευσε τὸν Ὀσίριον εἰ θνητὸν νομίζουσι μὴ τιμᾶν ὡς θνητὸν, εἰ δὲ θεὸν ἡγούνται μὴ θρηνεῖν. de Is. et Os. 70. 379 B εἰ μὲν οὖν Ξ. ὁ Κολοφώνιος ἠξίωσε τοὺς Αἰγυπτίους, εἰ θεοὺς νομίζουσι, μὴ θρηνεῖν, εἰ δὲ θρηνοῦσι, θεοὺς μὴ νομίζειν. [similiter de Heraclito Epiphanius Anc. 104 I 206, 10 Dindorf et Aristocritus Theos. ed. Buresch *Klaros* p. 118 n. 69 cf. qui eodem fonte abusus videtur Clem. Prot. 4, 50 p. 44 P.] de superst. 13 p. 171 E Ξ. ὁ φυσικὸς τοὺς Αἰγυπτίους κοπιτομένους ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ θρηνοῦντας δρῶν ὑπέμνησεν οἰκείως· 'οὗτοι' φησὶν 'εἰ μὲν θεοὶ εἰσι, μὴ θρηνεῖτε αὐτούς· εἰ δ' ἄνθρωποι, μὴ θύετε αὐτοῖς' [idem de Lycurgo ad Thebanos Leucotheam colentibus Ps. Plut. apophth. Lac. 26 p. 228 E].

14. ARIST. Rhet. A 15. 1377^a 19 *καὶ τὸ τοῦ Ξενοφάνους ἀρμόττει ὅτι οὐκ ἴση πρόκλησις αὐτῆ [iuris iurandi] ἀσεβείᾳ πρὸς εὐσεβῆ, ἀλλ' ὁμοία καὶ εἰ ἰσχυρὸς ἀσθενῆ πατάξει ἢ πληγῆναι προκαλέσασαιτο.*

15. IDEM Metaph. Γ 5. 1010^a4 *διὸ εἰκότως μὲν λέγουσιν, οὐκ ἀληθῆ δὲ λέγουσιν· οὕτω γὰρ ἀρμόττει μᾶλλον εἰπεῖν ἢ ὡσπερ Ἐπιχάρμος εἰς Ξενοφάνην (adnotat Alex. ad. h. l. p. 308, 12 Hayd. ὡς Ἐπιχάρμον τοῦ τῆς κωμωδίας ποιητοῦ εἰς Ξενοφάνην βλασφημότερά τινα καὶ ἐπηρραστικά εἰρηκότος, δι' ὧν εἰς ἀμαθίαν τινὰ καὶ ἀγνώσιαν τῶν ὄντων σκώπτων διέβαλεν αὐτόν). Epicharmum de pantheismo Xenophanis dixisse: εἰκότως μὲν οὐκ ἔφα τόδ', ἀλλ' ἀλαθῆως ἔφα statuit Gomperz Wien. Sitz. 78, 569 cf. Arist. Poet. 25. 1460^b35. 1461^b15. 18. 1456^a24 Rhet. B 24. 1402^b8 cf. ad fr. 25.*

16. PLUT. de vit. pud. 5 p. 530 E *μὴ δυσωπηθῆις μηδὲ δεισις σκωπτόμενος, ἀλλ' ὡσπερ Ξ. Λάσον τοῦ Ἑρμιονέως μὴ βουλόμενον αὐτῷ συγκυβεῖν δειλὸν ἀποκαλοῦντος ὠμολόγει καὶ πάνυ δειλὸς εἶναι πρὸς τὰ ἀίχρὰ καὶ ἀτολμος.*

17. IDEM de commun. notit. 46, 3 p. 1084 F *ὁ μὲν οὖν Ξ. διηγουμένον τινὸς ἐγγέλεις ἔωρακέναι ἐν ὕδατι θερμῷ ζώσας· 'οὐκοῦν' εἶπεν 'ἐν ψυχρῷ αὐτὰς ἐψήσομεν'.*

CARMINUM.

18. DIOG. IX 22 *καὶ αὐτὸς (Parmenides) δὲ διὰ ποιημάτων φιλοσοφεῖ καθάπερ Ἡολόδος τε καὶ Ξ. καὶ Ἐμπεδοκλῆς. cf. p. 17 B 1 et p. 21 A 5.*

19. IDEM IX 18 (cf. 20, 6) *γέγραφε δὲ ἐν ἔπεισι (i. e. hexametris, Περὶ φύσεως fr. 24—42) καὶ ἐλεγείας (fr. 1—8) καὶ ἰάμβους καθ' Ἡσιόδου καὶ Ὀμήρου (Σίλλου fr. 10—22), ἐπικόπτων αὐτῶν τα περὶ θεῶν εἰρημένα. II 46 [ex Aristotelis Περὶ ποιητῶν fr. 75 Rose³] ἀποθανόντι δὲ [scil. Ὀμήρῳ ἐφιλονίχει] Ξ. ὁ Κολοφώνιος καὶ Κέρκωψ Ἡσιόδῳ ζῶντι, τελευτήσαντι δὲ ὁ προειρημένος Ξ.*

20. STRABO XIV p. 643 Ξ. *ο φυσικὸς ὁ τοὺς Σίλλους ποιήσας διὰ ποιημάτων.*

21. APUL. Florida c. 20: *canit enim Empedocles carmina, Plato dialogos . . . Xenocrates [Xenophanes Casaubonus, veri similis Crates Rohde] satiras.*

22. PROCL. ad Hesiod. opp. 284 (e Plutarcho): *Ξενοφάνης διὰ δὴ τινα πρὸς τοὺς κατ' αὐτὸν φιλοσόφους καὶ ποιητὰς μικροψυχίαν Σίλλους ἀτόπους ἐκθεῖναι (συνθεῖναι Paris. 2771) λέγεται κατὰ πάντων φιλοσόφων καὶ ποιητῶν.*

23. SCHOL. ABT ad B 212: *ἤδη δὲ οὐ Ξενοφάνει, ἀλλ' Ὀμήρῳ πρώτῳ Σίλλοι πεποιήνται, ἐν οἷς αὐτὸς τε τὸν Θεοράτην σιλλαίνει καὶ ὁ Θεοράτης τοὺς ἀρίστους. cetera de sillis testim. in Timone posui.*

24. ARIUS DID. ap. Stob. ecl. II 1, 18 (p. 6, 14 W.) *Ξενοφάνους πρώτου λόγος ἦλθεν εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀξιὸς γραφῆς ἅμα παιδιᾷ τὰς τε τῶν ἄλλων τόλμας ἐπιπλήττοντος καὶ τὴν αὐτοῦ παριστάντος εὐλάβειαν, ὡς ἄρα θεὸς μὲν οἶδε τὴν ἀλήθειαν, 'δόκος—τέτυκται' (fr. 34, 4). cf. Timon fr. 45 W.*

25. CICERO Acad. Prior. II 23, 74 *Parmenides, Xenophanes, minus bonis quamquam versibus (antecedit Empedoclis mentio), sed tamen illi versibus increpant eorum adrogantiam quasi irati, qui cum sciri nihil possit, audeant se*

scire dicere. versuum iudicium opinor ex Aristotelis de poetis dialogi libro I (cf. poet. I. 1447^b 18) fluxit ut n. 26.

26. PHILO de provid. II 99: *Non ita tamen Xenophanes aut Parmenides aut Empedocles sive alii quicumque theologi a poesi capti sunt divini viri [sc. deos mendaces finierunt], sed potius theoriam naturae gaudio amplexi et vitam omnem ad pietatem laudemque deorum dedicantes optimi quidem viri comperti sunt, poetae tamen non felices: quos oportebat divinitus spiritum sortiri gratiamque de caelo, metrum carmen. rhythmumque caelestem ac divinum, ut poemata vera relinquerent velut prototypum libri perfectum et pulcrum cunctis exemplar. Ibid. 42 at quare Empedocles, Parmenides, Xenophanes aemulatorque istorum chorus non sortiti sunt spiritum Musarum, cum theologiam exercuerunt? 48 age interim ponamus inter nos universum ingenitum ac sempiternum iuxta illud quod suggerit sermo celeberrimorum philosophantium sicut censeribunt Parmenides, Empedocles, Zeno, Cleanthes aliique divi homines ac velut verus quidam proprieque sacer coetus (cf. Wendland Philo üb. d. Vorsehung Berl. 1892, 58. 60 et test. Parmenid.).*

27. ATHEN. XIV 632 C ὅτι δὲ πρὸς τὴν μουσικὴν οἰκειότατα διέκριντο οἱ ἀρχαῖοι δῆλον καὶ ἐξ Ὁμήρου· ὅς διὰ τὸ μεμελοποιήκεναι πᾶσαν ἑαυτοῦ τὴν ποιήσιν ἀφροντιστὶ [τούς] πολλοὺς ἀκεφάλους ποιεῖ στίχους καὶ λαγαροὺς ἔτι δὲ μειούρους. Ξενοφάνης δὲ καὶ Σόλων καὶ Θέογνις καὶ Φωκυλλίδης, ἔτι δὲ Περίανδρος ὁ Κορινθῖος ἐλεγειοποιὸς καὶ τῶν λοιπῶν οἱ μὴ προσάγοντες πρὸς τὰ ποιήματα μελωιδίαν ἐκπονοῦσι τοὺς στίχους τοῖς ἀριθμοῖς καὶ τῇ τάξει τῶν μέτρων καὶ σκοποῦσιν ὅπως αὐτῶν μηδεὶς (μήτε) ἀκέφαλος ἔσται μήτε λαγαρὸς μήτε μειούρος.

DOCTRINAE.

28. ARIST. *q. f. de Melisso Xenophane Gorgia cc. 3. 4.*

Hic liber a Peripatetico eclecticico (i. e. sceptica, platonica, stoica admiscente) circa Christi natalem conscriptus videtur (cf. Act. ac. Berol. 1900, unde Xenophaneae capita excerpti). codices L(ipsiensis gr. 16 s. XIV) et R(omanus Vaticanus gr. 1302 s. XIV).

[ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ] ΠΕΡΙ ΞΕΝΟΦΑΝΟΥΣ.

3.

ed. Bekker
p. 977^a

Ἀδύνατόν φησιν εἶναι, εἴ τι ἔστι, γενέσθαι, τοῦτο λέγων 1
15 ἐπὶ τοῦ θεοῦ· ἀνάγκη γάρ ἦται ἐξ ὁμοίου ἢ ἐξ ἀνομοίου
γενέσθαι τὸ γενόμενον· δυνατόν δὲ οὐδέτερον· οὔτε γάρ
ὁμοῖον ὑφ' ὁμοίου προσήκειν τεκνωθῆναι μᾶλλον ἢ τεκνώσαι
(ταῦτά γάρ ἅπαντα τοῖς γε ἴσοις καὶ ὁμοίως ὑπάρχειν πρὸς
ἄλληλα) οὔτ' ἂν ἐξ ἀνομοίου τάνομοιον γενέσθαι. εἰ γὰρ 2

977^a 12 ἀριστοτέλους L: om. R 15 ὁμοίων ἢ ἐξ ὁμοίων R 18 ἴσοις
ἢ ὁμοίοις R 19 ἂν) αὐ Apelt τάνομοιον L: οὔτ' ἀνόμοιον R

- 977^a 20 γίγνεται ἐξ ἀσθενεστέρου τὸ ἰσχυρότερον ἢ ἐξ ἐλάττονος το
μείζον ἢ ἐκ χειρόνος τὸ κρείττον, ἢ τούναντίον τὰ χειρῶ ἐκ
τῶν κρειπτόνων, τὸ οὐκ ὄν ἐξ ὄντος (ἢ τὸ ὄν ἐξ οὐκ ὄντος)
ἂν γενέσθαι· ὅπερ ἀδύνατον.
αἰδιον μὲν οὖν διὰ ταῦτα εἶναι τὸν θεόν. εἰ δ' ἔστιν ὁ θεός 3
ἀπάντων κράτιστον, ἕνα φησὶν αὐτὸν προσήκειν εἶναι. εἰ γὰρ
25 δύο ἢ πλείους εἴεν, οὐκ ἂν ἔτι κράτιστον καὶ βέλτιστον αὐτὸν
εἶναι πάντων. ἕκαστος γὰρ ὧν θεός τῶν πολλῶν ὁμοίως ἂν
τοιούτος εἴη. τοῦτο γὰρ θεὸν καὶ θεοῦ δύναμιν εἶναι, κρατεῖν,
ἀλλὰ μὴ κρατεῖσθαι, καὶ πάντων κράτιστον εἶναι. ὥστε
καθὸ μὴ κρείττων, κατὰ τοσοῦτον οὐκ εἶναι θεόν. πλειόνων 4
30 οὖν ὄντων, εἰ μὲν εἴεν τα μὲν ἀλλήλων κρείττους τα δὲ ἴ-
τους, οὐκ ἂν εἶναι θεούς· πεφνημένοι γὰρ τὸ θεῖον μὴ κρατεῖ-
σθαι. ἴσων δὲ ὄντων, οὐκ ἂν ἔχειν θεοῦ φύσιν, ὃν δεῖν εἶναι 5
κράτιστον· τὸ δὲ ἴσον οὔτε βέλτιον οὔτε χειρόν εἶναι τοῦ ἴσου·
ὥστ' εἴπερ εἴη τε καὶ τοιοῦτον εἴη θεός, ἕνα μόνον εἶναι τὸν
35 θεόν. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ πάντα δύνασθαι ἂν ἂ βούλοιο. οὐ
γὰρ ἂν δύνασθαι πλειόνων ὄντων· ἕνα ἄρα εἶναι μόνον. ἕνα δ' 6
ὅσα ὁμοιον εἶναι πάντη, ὁρῶντα καὶ ἀκούοντα τὰς τε ἄλλας
αἰσθήσεις ἔχοντα πάντη· εἰ γὰρ μή, κρατεῖν ἂν καὶ κρα-
τεῖσθαι ὑπ' ἀλλήλων τὰ μέρη θεοῦ [ὄντα], ὅπερ ἀδύνατον.
- 977^b 1 πάντη δ' ὁμοιον ὄντα σφαιροειδῆ εἶναι· οὐ γὰρ τῇ μὲν τῇ 7
δ' οὐ τοιοῦτον εἶναι, ἀλλὰ πάντη. αἰδιον δὲ ὄντα καὶ ἕνα 8
καὶ (ὁμοιον καὶ) σφαιροειδῆ οὔτε ἀπειρον οὔτε πεπεράνθαι.
ἀπειρον μὲν (γὰρ) τὸ μὴ
ὄν εἶναι· τοῦτο γὰρ οὔτε μέσον οὔτε ἀρχὴν καὶ τέλος οὔτ'
5 ἄλλο οὐδὲν μέρος ἔχειν, τοιοῦτον δὲ εἶναι τὸ ἀπειρον· οἶον
δὲ τὸ μὴ ὄν, οὐκ ἂν εἶναι τὸ ὄν· περαινειν δὲ πρὸς ἀλληλα,
εἰ πλείω εἴη. τὸ δὲ ἔν οὔτε τῶι οὐκ ὄντι οὔτε τοῖς πολλοῖς
ὁμοιωσθαι· ἐν γὰρ (ὄν) οὐκ ἔχειν, πρὸς ὅτι περαινεί. τὸ δὲ τοι- 9
οῦτον ἔν, ὃν τὸν θεὸν εἶναι λέγει, οὔτε κινεῖσθαι οὔτε ἀκίνη-
10 τον εἶναι· ἀκίνητον μὲν γὰρ εἶναι τὸ μὴ ὄν· οὔτε χάρ ἂν
εἰς αὐτὸ ἕτερον οὔτ' ἐκεῖνο εἰς ἄλλο ἐλθεῖν. κινεῖσθαι δὲ
τὰ πλείω ὄντα ἐνός· ἕτερον γὰρ εἰς ἕτερον δεῖν κινεῖσθαι.

977^a 22 ὄν prius om. R. add. Brandis ἂν om. R γίγνεσθαι Blass
24 φησὶ προσήκειν αὐτὸν (om. εἶναι) R 25 δύο: L: δὴ R ἢ L: ἢ ἔτι R,
at cf. ^b15 αὐτῶν L 26 ὧν (ex ὧν?) L: ἂν R ὁμοίως ἂν L: ὁμοίως ὧν R
28 πάντα LR corr: Karsten κράτιστον Karsten: κρατεῖσθαι LR 29 κρείτ-
τον R 30 τὸ θεῖον L: θν R 32 θεοῦ Bonitz: θεὸν LR φύσιν ὃν M.
P. Hoffmann: φύσιν in ras. R: φύσιν L 33 χέριον R 35 ἄρα om. R
35. 36 οὐ δύνασθαι del. Blass 37 ὁρᾶν τε καὶ ἀκούειν LR: corr. Wendland
cf. 39 39 ὄντα (olim adscriptam ad ἀκούειν 37 emendationem) delevi

977^b 2 ὄντα R: οὕτω L 3 ὁμοιον καὶ add. Wendland πεπεράσθαι R
μὲν γὰρ τὸ Bonitz (cf. 10): μὲν δ L: δ R 4 οὐδὲν μέρος L: μέρος οὐδὲν R
7 εἴεν R 8 ὄν add. Blass ἔχει LR: corr. Bonitz περαινεί R: περαινθεῖ L
δὲ Bekker 9 ἔν, ὄν scripsi: ἔν, ὄν L: ὄν, ἔν ὄν R ἀκίνητον L: κινήτων R
10 ἀκίνητον L: ἀνόνητον R

977^b 13 εἰς μὲν οὖν τὸ μὴ ὄν οὐδὲν ἂν κινήθῃναι. τὸ γὰρ μὴ ὄν 10
 οὐδαμῆ εἶναι, εἰ δὲ εἰς ἄλλα μεταβάλλοι, πλείω ἂν τὸ ἔν
 15 εἶναι ἑνός. διὰ ταῦτα δὴ κινεῖσθαι μὲν ἂν τὰ δύο ἢ πλείω
 ἑνός, ἡρεμεῖν δὲ καὶ ἀκίνητον εἶναι τὸ οὐδέν. τὸ δὲ ἔν οὔτε 11
 ἀτρεμεῖν οὔτε κινεῖσθαι· οὔτε γὰρ τῷ μὴ ὄντι οὔτε τοῖς πολ-
 λοῖς ὅμοιον εἶναι. κατὰ πάντα δὲ οὕτως ἔχοντα τὸν θεόν,
 αἰδιόν τε καὶ ἕνα, ὁμοῖόν τε καὶ σφαιροειδῆ ὄντα, οὔτε ἀπει-
 20 ρον οὔτε πεπερασμένον οὔτε ἡρεμοῦντα οὔτε κινήτῳ εἶναι.

4.

Πρῶτον μὲν οὖν λαμβάνει τὸ γινόμενον καὶ οὗτος 1
 εἰς ὄντος γίνεσθαι, ὡσπερ ὁ Μέλισσος. καίτοι τί κωλύει
 μήτ' ἐξ ὁμοίου (μήτ' ἐξ ἀνομοίου) τὸ γινόμενον γίνεσθαι,
 ἀλλ' ἐκ μὴ ὄντος;
 ἔτι οὐδὲν μᾶλλον ὁ θεὸς ἀγένητος ἢ καὶ τᾶλλα πάντα, εἰ-
 25 περ ἅπαντα ἐξ ὁμοίου ἢ ἐξ ἀνομοίου γέγονεν (ὅπερ ἀδύνατον).
 ὥστε ἢ οὐδὲν ἔστι παρὰ τὸν θεὸν ἢ καὶ τὰ ἄλλα αἰδία πάντα.
 ἔτι κράτιστον τὸν θεὸν λαμβάνει, τοῦτο δυνατώτατον καὶ 2
 βέλτιστον λέγων· οὐ δοκεῖ δὲ τοῦτο κατὰ τὸν νόμον, ἀλλὰ
 πολλὰ κρείττους εἶναι ἀλλήλων οἱ θεοί. οὐκ οὖν ἐκ τοῦ δο-
 30 κῦντος εἴληφε ταύτην κατὰ τοῦ θεοῦ τὴν ὁμολογίαν. τὸ τε 3
 κράτιστον εἶναι τὸν θεὸν οὐχ οὕτως ὑπολαμβάνειν λέγεται,
 ὡς πρὸς ἄλλο τι τοιαύτη ἢ τοῦ θεοῦ φύσις, ἀλλὰ πρὸς τὴν
 αὐτοῦ διάθεσιν, ἐπεὶ τοί γε πρὸς ἕτερον οὐδὲν ἂν κωλύοι μὴ
 35 τῶν ἄλλων ἀσθένειαν. θέλοι δ' ἂν οὐδεὶς οὕτω τὸν θεὸν
 φάναι κράτιστον εἶναι, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἔχει ὡς οἶόν τε
 ἄριστα, καὶ οὐδὲν ἐλλείπει καὶ εὖ καὶ καλῶς ἔχειν αὐτῷ· ἅμα
 γὰρ ἴσως (οὕτως) ἔχοντι κάκεινο ἂν συμβαίνοι. οὕτω δὲ δια- 4
 39 κείσθαι καὶ πλείους αὐτοῦ ὄντας οὐδὲν ἂν κωλύοι, ἅπαντας ὡς
 978^a 1 οἶόν τε ἄριστα διακειμένους, καὶ κρατίστους τῶν ἄλλων, οὐχ
 αὐτῶν ὄντας. ἔστι δ', ὡς ἔοικε, καὶ ἄλλα. κράτιστον γὰρ 5
 εἶναι τὸν θεὸν φησι, τοῦτο δὲ τινῶν εἶναι ἀνάγκη· ἕνα τ' ὄντα

977^b 14 ἂν τὸ ἔν (vel ὄν) Karsten: αὐτὸν LR 15 διὰ] κατὰ Wendland
 ἂν deleverim 6 δὲ καὶ L: γὰρ R 18 fortasse δὴ ἔχοντα Apelt: ἔχ^{ss}
 (ἔχεις) L: ἔχοις R 20 ἡρεμοῦντα scripsi: ἡρεμῖν (comp.) L: ἡρεμεῖν R κινή-
 τὸν Fülleborn: ἀκίνητον sic LR 21 καὶ οὗτος τὸ γινόμενον γίνεσθαι ἐξ
 ὄντος R 23 ὁμοίως R add. Brandis 24 ἢ L: εἰ R 25 ἢ ἐξ] ἢ καὶ ἐξ
 L: ἢ R 26 παρά L: περὶ R 30 κατὰ R: om. L 31 ὑπολαμβάνων LR:
 corr. Vahlen; ὑπολαμβάνοντων Blass λέγεται] ἐνδέχεται Vahlen; at cf. 975^b 17
 32 τοιαύτη LR: corr. in τοῦ αὐτῆ R¹ 33 τοί γε L: τοῦ γὰρ R 34 fort.
 ἐπικρατεῖται διὰ τὴν R: τὴν διὰ L 35 θέλει R 37 ἐλλείπει L: ἐκλείπει R
 αὐτὸν Bergk ἅμα] ἀλλὰ Bergk; ἄριστα Wendland 38 add. Wilson κά-
 κείνωι L συμβαίνη R 39 οὐδὲν ἂν κωλύει L: οὐδένα κωλύει R

978^a 1 οἶόν τε L: οἶονται R 3 ἕνα· τὸν τὰ πάντα L: ἕνα τὰ πάντα
 R: corr. Franc. Kern; δὲ malebat Mullach

978^a πάντα ὄραῖν καὶ ἀκούειν οὐδὲν προσήκει· οὐδὲ γὰρ εἰ μὴ καὶ
 5 τῆδ' ὄραϊ, χεῖρον ὄραϊ ταύτη, ἀλλ' οὐκ ὄραϊ. ἀλλ' ἴσως τοῦτο
 βούλεται τὸ πάντα αἰσθάνεσθαι, ὅτι οὕτως ἂν βέλτεστα ἔχοι,
 ὁμοίος ὦν πάντη. ἔτι τοιοῦτος ὦν διὰ τί σφαιροειδῆς ἂν εἴη, 6
 ἀλλ' οὐκ [ὅτι] ἐτέραν τινὰ μᾶλλον ἔχων ἰδέαν, ὅτι πάντη
 ἀκούει καὶ πάντη κρατεῖ; ὡσπερ γὰρ ὅταν λέγωμεν τὸ
 10 ψιμύδιον ὅτι πάντη ἐστὶ λευκόν, οὐδὲν ἄλλο σημαίνο-
 μεν ἢ ὅτι ἐν ἅπασιν αὐτοῦ τοῖς μέρεσιν ἐγκέχρωσται ἢ
 λευκότης· τί δὴ κωλύει οὕτως κακεῖ τὸ πάντη ὄραῖν καὶ
 ἀκούειν καὶ κρατεῖν λέγεσθαι, ὅτι ἅπαν ὃ ἂν τις αὐτοῦ
 λαμβάνη μέρος, τοῦτ' ἔσται πεπονθός; ὡσπερ δὲ οὐδὲ τὸ
 15 ψιμύδιον, οὐδὲ τὸν θεὸν ἀνάγκη εἶναι δια τοῦτο σφαιροειδῆ.
 ἔτι μήτε ἄπειρον (εἶναι) μήτε πεπεράνθαι σώμα γε ὄντα καὶ ἔχοντα 7
 μέγεθος πῶς οἷόν τε, εἴπερ τοῦτ' ἐστὶν ἄπειρον ὃ ἂν μὴ ἔχη
 πέρας δεκτικὸν ὃν πέρατος, πέρας δ' ἐν μεγέθει καὶ πλή-
 θει ἐγγίγνεται καὶ ἐν ἅπαντι τῷ ποσῷ, ὥστε εἰ μὴ ἔχει
 20 πέρας μέγεθος ὃν ἄπειρόν ἐστιν; ἔτι δὲ σφαιροειδῆ ὄντα 8
 ἀνάγκη πέρας ἔχειν· ἔσχατα γὰρ ἔχει, εἴπερ μέσον ἔχει
 αὐτοῦ, οὐ πλείστον ἀπέχει. μέσον δὲ ἔχει σφαιροειδῆς ὦν·
 τοῦτο γὰρ ἐστὶ σφαιροειδῆς ὃ ἐκ τοῦ μέσου ὁμοίως πρὸς τὰ
 ἔσχατα. σώμα δ' ἔσχατα ἢ πέρατα ἔχειν, οὐδὲν διαφέρει. *** εἰ 9
 25 γὰρ καὶ τὸ μὴ ὃν ἄπειρόν ἐστι, τί οὐκ ἂν καὶ τὸ ὃν ἄπειρον; τί γὰρ
 κωλύει ἕνια ταῦτ' ἂν λεχθῆναι κατὰ τοῦ ὄντος καὶ μὴ ὄντος;
 τό τε γὰρ ὃν οὐκ ὃν οὐδεὶς νῦν αἰσθάνεται, καὶ ὃν δὲ τις οὐκ
 ἂν αἰσθάνοιτο ἂ νῦν· ἄμφω δὲ λεπτὰ καὶ διανοητά *** οὐ λευ-
 κόν τε τὸ μὴ ὃν· ἢ οὐν διὰ τοῦτο τὰ ὄντα πάντα λευκά, ὅπως
 30 μὴ τι ταῦτὸ κατὰ τοῦ ὄντος σημῆνωμεν καὶ μὴ ὄντος, ἢ οὐ-

978^a 4 οὐ γὰρ LR: δὲ superscr. L¹ εἰμι καὶ R: εἰ μὴ (μ ex κ) L 7 διὰ
 τί L: διότι R, unde ὅτι varia l. in v. 8 8 ὅτι del. Karsten πάντη (ὄραϊ
 καὶ πάντη) Wendland 10 πάντα R ἄλλο τι R 11 ἢ om. L ἐγκέχρη-
 σται R 14 λαμβάνει R 15 διὰ τοῦτο εἶναι R 16 add. Karsten: post
 ἄπειρον coeperat εἰ L; corr. μήτε L¹ ὄντα Spengel: ὦν L: om. R ἔχον sic
 R: ἔχων R: corr. Speng. 18 λεκτικόν R 19 ἐν γίγνεται R ὥστε ἂν μὴ
 ἔχη R 20 ὃν L: ὅσον R 22 αὐτοῦ. ῥ οὐ sic. L: αὐτοῦ τοῦ R cf. p. 6;
 explico: *extrema habet deus, siquidem centrum sui habet, a quo illa longissime
 absunt* ἀπέχει sic LR σφαιροειδῆς ὃν LR: corr. Spengel 23 ὃ ῥ ἐκ L:
 ὃν ἐκ R πρὸς] πρὸς R 24 δ' L: om. R οἷον διαφέρει (fuit διαφέρειν,
 corr. L¹) L: οἷον διαφορεῖ R: corr. Bergk lacunam statui 25 ἄπειρόν ἐστι,
 τί οὐκ ἂν scripsi (similia Didotiana): ἀπεστι, οὐκ ἂν (οὐκ in corr., cuius prima
 littera fortasse τ fuit) L: ἀπλοῦν οὐκ ἂν R 26 ταῦτα R: ταῦτα, corr. in
 ταῦτ' ἂν L 27 ὃν δὲ R: sententia corrupta. vix haec sufficient: τό τε γὰρ
 ὃν ἢ ὃν οὐδεὶς νῦν αἰσθάνεται καὶ ὁμοίως δὲ τις οὐκ ἂν αἰσθάνοιτο (τὸ) μὴ
 ὃν ἂ R: om. L 28 καὶ L: ὅπ (om. compendium ερ simillimum insequentis
 litterae δ?) R (ὅπ Bern. 402); fortasse καὶ διανοητά vel ὅπερ διανοητά glos-
 sema, quo hausta sint οἷον λευκόν μὲν τὸ ὃν 28. 29 λευκόν τὲ (sic) LR; λ.
 δὲ Brandis 29 ἢ Brandis: εἰ LR 30 ταῦτὸ κατὰ τοῦ ὄντος R: κατὰ τοῦ
 ex κατ' αὐτοῦ (om. ταῦτό) L¹ σημῆνωμεν L: σημαίνωμεν R

- 978^a 31 δέν, οἶμαι, κωλύει καὶ τῶν ὄντων τι μὴ εἶναι λευκόν· οὕτω δὲ
καὶ μᾶλλον ἂν ἀπόφασιν δέξαιτο, τὸ ἀπειρον, εἰ κατὰ τὸ πά-
λαι λεχθέν τι [μᾶλλον] παρὰ τὸ μὴ ἔχειν (πέρας) ἐστὶν ἀπει-
ρον· ὥστε καὶ τὸ ὄν ἢ ἀπειρον ἢ πέρας ἔχον ἐστίν. ἴσως δὲ 10
- 35 ἄτοπον καὶ τὸ προσάπτειν τῷ μὴ ὄντι ἀπειρίαν· οὐ γὰρ πᾶν,
εἰ μὴ ἔχει πέρας, ἀπειρον λέγομεν, ὥσπερ οὐδ' ἄνισον οὐκ ἂν
φαίμεν εἶναι τὸ μὴ ἴσον. ἔ(τι) τί οὐκ ἂν ἔχοι ὁ θεὸς πέρας εἰς 11
ὦν, ἀλλ' οὐ πρὸς θεόν; εἰ δὲ ἐν μόνον ἐστὶν ὁ θεός, (ἐν) ἂν εἴη
- 978^b 1 μόνον καὶ τὰ τοῦ θεοῦ μέρη. ἔτι καὶ τοῦτ' ἄτοπον, εἰ τοῖς 12
πολλοῖς ξυμβέβηκεν πεπεράνθαι πρὸς ἄλληλα, διὰ τοῦτο
τὸ ἐν μὴ ἔχειν πέρας. πολλὰ γὰρ τοῖς πολλοῖς καὶ τῷ
ἐνὶ ὑπάρχει ταυτά, ἐπεὶ καὶ τὸ εἶναι κοινὸν αὐτοῖς ἐστίν.
5 ἄτοπον οὖν ἴσως ἂν εἴη, εἰ διὰ τοῦτο μὴ φαίμεν εἶναι τὸν
θεόν, εἰ τὰ πολλὰ ἐστίν, ὅπως μὴ ὅμοιον ἔσται αὐτοῖς ταύτη.
ἔτι τι κωλύει πεπεράνθαι καὶ ἔχειν πέρατα ἐν ὄντα τὸν 13
θεόν; ὡς καὶ ὁ Παρμενίδης λέγει ἐν ὄν εἶναι αὐτὸν 'πάν-
τοθεν εὐκίκλον σφαιρας ἐναλίγκιον ὄγκωι, μεσσόθεν ἰσοπα-
10 λές'. τὸ γὰρ πέρας τινὸς μὲν ἀνάγκη εἶναι, οὐ μέντοι
πρὸς τι γε, οὐδὲ ἀνάγκη τὸ ἔχον πέρας πρὸς τι ἔχειν πέ-
ρας, ὡς πεπερασμένον πρὸς τὸ [μὴ] ἐφεξῆς ἀπειρον, ἀλλ'
ἔστι τὸ πεπεράνθαι ἔσχατα ἔχειν, ἔσχατα δ' ἔχον οὐκ
ἀνάγκη πρὸς τι ἔχειν. ἐνίοις μὲν οὖν συμβαίνοι 14
- 14^a γ' ἂν, καὶ πεπεράνθαι (καὶ) πρὸς τι συνάπτειν, τοῖς
14^b δὲ πεπεράνθαι μὲν, μὴ μέντοι πρὸς τι πεπεράν-
15 θαι. πάλιν περὶ τοῦ ἀκίνητον εἶναι τὸ ὄν καὶ το (μὴ) ὄν 15
15^a (λεκτέον ὅτι τὸ ὑπολαμβάνειν ἀκίνητον εἶναι τὸ μὴ ὄν),
ὅτι καὶ τὸ ὄν κινεῖται, ἴσως ὁμοίως τοῖς ἐμπροσθεν ἄτοπον.
καὶ ἔτι· ἀρά γε οὐ ταυτὸ ἂν τις ὑπολάβοι τὸ μὴ κινεῖσθαι

978^a 31 οἶμαι om. R τι μὴ L: τίμιον R 31 οὕτω — ἐστίν (34) ut
potui emendavi (cf. 978^b 29): οὕτω δὲ καὶ ἄλλην οὖν ἀπόφασιν δέξονται τὸ ἀπει-
ρον. εἰ μὴ τὸ πάλαι λεχθέν τί μᾶλλον παρὰ τὸ μὴ ἔχειν ἢ μὴ ἔχειν ἐστὶν
ἅπαν· ὥστε καὶ τὸ ὄν ἢ ἀπειρον ἢ πέρας ἔχον ἐστίν [tum ἅπαν — ἐστίν omisso
priore ἢ iterat L, om. R] LR; praeiuit ἂν — δέξαιτο Bekker 32 τὸ ἀπειρον
appositum ad ἀπόφασιν (subiectum τὸ ὄν) dubito an glossema sit 33 λε-
χθέν] *17 35 ἄτοπον καὶ τὸ vulg.: ἄτοπον τὸ καὶ L: τὸ ἄτοπον καὶ R: τὸ
ἄτοπον τὸ καὶ L¹ 36 οὐκ] fortasse ἅπαν 37 ἴσον Spengel: ὄν LR; cf.
978^b 10 add. Brandis (ἐτί sic L) 38 ἀλλ' οὐ R: ἄλλον L; cf. ^b10 ἐν
alterum add. Urbinas 108: om. LR (fortasse extrusum interpretamento ὁ θεός)
978^b 1 ἔτι Kern: ἐπεὶ LR 2 συμβέβηκε R 5 φαίμεν L 6 ταύτη
R: ταν vacuum in litt. L; scil. τῷ εἶναι 8 Παρμενίδης] fr. 8, 43. 44 λέγεις
L: corr. L¹ αὐτὸ L 9 ὄν τῷ R μεσσόθεν LR 10 ἀνάγκη sic L: ἀνάγ-
κη ἴσως sic R 12 μὴ del. Mullach ἀπειρον LR: corr. Mullach; ὡς — ἀπέ-
ρον del. Wilson 13 οὐκ ἂν L 14 σχεῖν R οὖν L: οὐ R συμβαίνει πᾶν
LR: corr. Wilson 14^a καὶ πεπεράνθαι — πρὸς τι (14^b) L: om. R καὶ (post
πεπεράνθαι) add. Brandis 15 τὸ ὄν καὶ τὸ ἐν L: τὸ ὄν καὶ τὸ ὄν R: corr.
Urb. 108 15^a addidi 16 ἐμπροσθεν] cf. § 9sq. 17 τις] τι R

- 978^b 18 καὶ τὸ ἀκίνητον εἶναι, ἀλλὰ τὸ μὲν ἀπόφασιν τοῦ κινεῖσθαι, ὡσπερ τὸ μὴ ἴσον, ὅπερ καὶ κατὰ τοῦ μὴ ὄντος εἰπεῖν ἀληθές, τὸ δὲ ἀκίνητον τῷ ἔχειν πῶς ἤδη λέγεσθαι, ὡσπερ τὸ ἄνισον, καὶ ἐπὶ τῷ ἐναντίῳ τοῦ κινεῖσθαι, τῷ ἡρεμεῖν, ὡς καὶ σχεδὸν αἰ ἀπὸ τοῦ ἄ ἀποφάσεις ἐπὶ ἐναντίους λέγονται; τὸ μὲν οὖν μὴ κινεῖσθαι ἀληθές ἐπὶ τοῦ μὴ ὄντος, τὸ δὲ ἡρεμεῖν οὐκ ὑπάρχει τῷ μὴ ὄντι. ὁμοίως δὲ οὐδὲ (τὸ) 25 ἀκίνητον εἶναι σημαίνει ταυτόν. ἀλλ' οὗτος ἐπὶ τῷ ἡρεμεῖν αὐτῷ χρῆται, καὶ φησὶ τὸ μὴ ὄν ἡρεμεῖν, ὅτι οὐκ ἔχει μεταβάσιν. ὅπερ τε καὶ ἐν τοῖς ἄνω εἴπομεν, ἄτοπον ἴσως, 16 εἴ τι τῷ μὴ ὄντι προσάπτομεν, τοῦτο μὴ ἀληθές εἶναι κατὰ τοῦ ὄντος εἰπεῖν, ἄλλως τε καὶ ἀποφάσεις ἢ τοῦ λεχθέν, οἶον 30 καὶ τὸ μὴ κινεῖσθαι μηδὲ μεταβαίνειν ἐστί. πολλὰ γὰρ ἂν, καθάπερ καὶ ἐλέχθη, ἀφαιροῖτο τῶν ὄντων κατηγορεῖν. οὐδὲ γὰρ ἂν πολλὰ ἀληθές εἰπεῖν εἴη μὴ ἔν, εἴπερ καὶ τὸ μὴ ὄν ἐστί μὴ ἔν. ἔτι ἐπ' ἐνίων τάναντία συμβαί- 17 νειν δοκεῖ κατὰ τὰς αὐτὰς ἀποφάσεις· οἶον ἀνάγκη ἢ ἴσον ἢ ἄνισον, ἂν τι πληθὸς ἢ μέγεθος ἢ, καὶ ἄρτιον ἢ περιττόν, ἂν ἀριθμὸς ἢ· ὁμοίως δ' ἴσως καὶ τὸ (ὄν ἢ) ἡρεμεῖν ἢ κινεῖσθαι ἀνάγκη, ἂν σῶμα ἢ· ἔτι εἰ καὶ διὰ τοῦτο μὴ 18 κινεῖται ὁ θεός τε καὶ τὸ ἔν, ὅτι τὰ πολλὰ κινεῖται τῷ
- 979^a 1 εἰς ἄλληλα ἴεναι, τί κωλύει καὶ τὸν θεὸν κινεῖσθαι εἰς ἄλλο; οὐδα(μοῦ γὰρ λέγει) ὅτι (ἔν ἐστι) μόνον, ἀλλ' ὅτι εἰς 19 μόνος θεός. εἰ δὲ καὶ 19 οὕτως, τί κωλύει εἰς ἄλληλα κινουμένων τῶν μερῶν τοῦ (θεοῦ) κύκλῳ φέ(ρεσθαι τὸν) θεόν; οὐ γὰρ δὴ τὸ τοιοῦτον ἔν, ὡσπερ ὁ Ζήνων, 5 πολλὰ εἶναι φήσει. αὐτὸς γὰρ σῶμα λέγει εἶναι τὸν θεόν, εἴτε τότε τὸ πᾶν εἴτε ὁ τι δήποτε αὐτὸ λέγων· ἀσώματος γὰρ ὡν πῶς ἂν σφαιροειδῆς εἴη; ἔτι μόνως γ' ἂν 20 οὕτως οὐτ' ἂν κινεῖτο οὐτ' ἂν ἡρεμοῖ μηδαμοῦ γε ὡν; ἐπεὶ δὲ σῶμά ἐστι, τί ἂν αὐτοῦ κωλύει κινεῖσθαι, ὡς ἐλέχθη;

978^b 18 τοῦ Bekker: τῷ L: om. R 19 ὡσπερ μὴ τὸ ἴσον ὡσπερ R εἰπεῖν Bonitz: εἴπερ LR 24 addidi 25 σημαίνει R: συμβαίνει L; scil. et τὸ μὴ κινεῖσθαι et τὸ ἡρεμεῖν ἐπὶ τὸ L 27 τε L: om. R: δὲ Apelt ἄνω] 978^a 35 29 ἀπόφασιν R τὸ λεχθέν, οἶον Apelt: τὸ ÷-λε-÷-χθέν L: τὸ ἐλεγ- χθέντων R 30 μεταλαμβάνειν LR: corr. Felicianus 31 κατηγορεῖ LR: corr. Weise 33 ἔν. ἔτι Spengel: ἔν· εἴτε sic LR 34 τὰς αὐτὰς L: τοσαύτας R: αὐτὰς τὰς Wilson οἶον Bonitz: ὡν R: ὄν L 35 ἢ μέγεθος ἢ Felicianus: ἢ· μὴ ὡσῆ L: ἢ καὶ μὴ ὡς ἢ R 36 ἂν R: καὶν L δ' ἴσως L: δ' ἴσως R ὄν ἢ addidi; nam ἡρεμεῖν, η ex o, L¹

979^a 2 οὐδα (lac. x litt. L, v R) ὅτι (τι R) (lac. vii litt. L, v R) μόνον (μον R) LR: suppl. pleraque Kern 3 οὗτος L: αὐτός R: corr. Apelt 4 θεοῦ in lac. v litt. om. LR φε (lac. vii litt.) L: om. R: suppl. Bergk 6 post εἴτε add. δὲ R αὐτὸ sic LR 7 ἔτι μόνως Apelt: ἐπιμόνος R: ἐπεὶ μόνως L γ' ἂν Bergk: τᾶν L: ὅταν R 8 γε] τε R 9 αὐτὸν Bergk κωλύει R.

29. ΠΛΑΤΟ Sophist. p. 242 C. D [hospes Eleaticus loquitur] μῦθόν τινα ἑκα-
 στος φαίνεται μοι διηγέσθαι παισὶν ὡς οὖσιν ἡμῖν, ὁ μὲν ὡς τρία τὰ ὄντα, πο-
 λεμει δὲ ἀλλήλοις ἐπίοτε αὐτῶν ἅττα πη, τοτὲ δὲ καὶ φίλα γιγνόμενα γάμους
 τε καὶ τόκους καὶ τροφὰς τῶν ἐγγόνων παρέχεται [Pherecydes]· δύο δὲ ἕτερος
 εἰπών, ὕγρόν καὶ ξηρόν ἢ θερμόν καὶ ψυχρόν, συνοικίξει τε αὐτὰ καὶ ἐκδίδωσι
 [cf. Archelaus]· τὸ δὲ παρ' ἡμῶν Ἑλεατικὸν ἔθνος, ἀπὸ Ξενοφάνους τε καὶ
 ἔτι πρόσθεν ἀρξάμενον [cf. Phileb. p. 16 C. D], ὡς ἐνὸς ὄντος τῶν πάντων
 καλουμένων οὕτω διεξέρχεται τοῖς μύθοις. cf. Philop. ad Phys. A 5 p. 125, 27
 Vitell. ὁ Πορφύριος φησι τὸν Ξενοφάνη τὸ ξηρόν καὶ τὸ ὕγρόν δοξάζει ἀρ-
 χὰς, τὴν γῆν λέγει καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ χρῆσιν αὐτοῦ παρατίθεται τοῦτο δηλοῦσαν
 'γῆ — γίνονται' [fr. 29]· ταύτης δὲ τῆς δόξης δοκεῖ καὶ Ὅμηρος εἶναι ἐν οἷς
 φησιν 'ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε' [H 99]. Porphyrius
 utitur Allegoriarum corpore cf. Prob. Verg. p. 21, 3. [Plut.] Vit. Hom. 93 [Dox. 92]

30. ΑΡΙΣΤΟΤ. Metaph. A 5. 986^b 18 Παρμενίδης μὲν γὰρ ἔοικε τοῦ κατὰ
 τὸν λόγον ἐνὸς ἄπεισθαι, Μέλισσος δὲ τοῦ κατὰ τὴν ὕλην· διὸ καὶ ὁ μὲν πε-
 περασμένον, ὁ δ' ἄπειρόν φησιν εἶναι αὐτό· Ξενοφάνης δὲ πρῶτος τούτων
 ἐπίστας (ὁ γὰρ Παρμενίδης τούτου λέγεται γενέσθαι μαθητῆς) οὐδὲν διεσαφήνι-
 σεν οὐδὲ τῆς φύσεως τούτων οὐδετέρας ἔοικε θιγεῖν, ἀλλ' εἰς τὸν ὄλον οὐ-
 ρανὸν ἀποβλέψας τὸ ἐν εἶναι φησι τὸν θεόν· οὗτοι μὲν οὖν, καθάπερ εἶπομεν,
 ἀφετέοι πρὸς τὴν νῦν παρούσαν ζήτησιν, οἱ μὲν δύο καὶ πάνπαν ὡς ὄντες
 μικρὸν ἀγροικότεροι, Ξενοφάνης καὶ Μέλισσος [Orvieto πρῶτος — οὐδὲ can-
 cellavit cf. Dox. 110].

31. ΣΙΜΠΛ. Phys. 22, 22—23, 20. ἀνάγκη τοίνυν τὴν ἀρχὴν ἢ μίαν εἶναι 1
 ἢ οὐ μίαν, ταυτόν δὲ εἰπεῖν πλείους, καὶ εἰ μίαν, ἥτοι ἀκίνητον ἢ κινουμένην.
 καὶ εἰ ἀκίνητον, ἥτοι ἄπειρον ὡς Μέλισσος ὁ Σάμιος δοκεῖ λέγειν, ἢ πεπε-
 ρασμένην ὡς Παρμενίδης Πύρητος Ἑλεάτης, οὐ περὶ φυσικοῦ στοιχείου λέγον-
 τες οὕτοι, ἀλλὰ περὶ τοῦ ὄντος ὄντος.

μίαν δὲ τὴν ἀρχὴν ἥτοι ἐν τὸ ὄν καὶ πᾶν (καὶ οὔτε πεπερασμένον 2
 οὔτε ἄπειρον οὔτε κινούμενον οὔτε ἡρεμοῦν) Ξενοφάνη τὸν Κολοφώνιον τὸν
 Παρμενίδου διδάσκαλον ὑποτίθεσθαι φησιν ὁ Θεόφραστος, ὁμολογῶν ἑτέρας
 εἶναι μᾶλλον ἢ τῆς περὶ φύσεως ἱστορίας τὴν μνήμην τῆς τούτου δόξης.

τὸ γὰρ ἐν τούτῳ καὶ πᾶν τὸν θεὸν ἔλεγεν ὁ Ξενοφάνης· ὃν ἓνα μὲν 3
 δείκνυσιν ἐκ τοῦ πάντων κράτιστον εἶναι. πλείονων γάρ, φησὶν, ὄντων ὁμοίως
 ὑπάρχειν ἀνάγκη πᾶσι τὸ κρατεῖν· τὸ δὲ πάντων κράτιστον καὶ ἄριστον θεός.

ἀγένητον δὲ ἐδείκνυν ἐκ τοῦ δεῖν τὸ γινόμενον ἢ ἐξ ὁμοίου ἢ ἐξ ἀνο- 4
 μοίου γίνεσθαι. ἀλλὰ τὸ μὲν ὁμοίον ἀπαθές φησιν ὑπὸ τοῦ ὁμοίου· οὐδὲν
 γὰρ μᾶλλον γενᾶν ἢ γενᾶσθαι προσήκει τὸ ὁμοίον ἐκ τοῦ ὁμοίου· εἰ δὲ ἐξ
 ἀνομοίου γίνωτο, ἔσται τὸ ὄν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος. καὶ οὕτως ἀγένητον καὶ αἰ-
 διον ἐδείκνυ.

οὔτε δὲ ἄπειρον οὔτε πεπερασμένον εἶναι, διότι ἄπειρον μὲν τὸ μὴ ὄν 5
 ὡς οὔτε ἀρχὴν ἔχον οὔτε μέσον οὔτε τέλος, περαινέειν δὲ πρὸς ἄλλα τα πλείω.

παραπλησίως δὲ καὶ τὴν κίνησιν ἀφαιρεῖ καὶ τὴν ἡρεμίαν. ἀκίνητον 6
 μὲν γὰρ εἶναι τὸ μὴ ὄν· οὔτε γὰρ ἂν εἰς αὐτὸ ἕτερον οὔτε αὐτὸ πρὸς ἄλλο
 ἔλθειν· κινεῖσθαι δὲ τα πλείω τοῦ ἑνός· ἕτερον γὰρ εἰς ἕτερον μεταβάλλειν
 [μεταβάλλει codd.: corr. Usener].

ὥστε καὶ ὅταν ἐν ταύτῳ μένειν λέγη καὶ μὴ κινεῖσθαι, ἀεὶ δ' — 7

ἀλληί' [fr. 26] οὐ κατὰ τὴν ἡρεμίαν τὴν ἀντικειμένην τῇ κινήσει μένειν αὐτό [DE: αὐτόν E·F] φησιν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀπὸ κινήσεως καὶ ἡρεμίας ἐξηρημένην μόνην.

Νικόλαος δὲ ὁ Λαμασκηνὸς ὡς ἄπειρον καὶ ἀκίνητον λέγοντος αὐτοῦ 8 τὴν ἀρχὴν ἐν τῇ Περι Θεῶν ἀπομνημονεύει, Ἀλέξανδρος δὲ ὡς πεπερασμένον αὐτὸ καὶ σφαιροειδές.

ἀλλ' ὅτι μὲν οὔτε ἄπειρον οὔτε πεπερασμένον αὐτὸ δεικνυσιν, ἐκ τῶν 9 προειρημένων ὅλων· πεπερασμένον δὲ καὶ σφαιροειδές αὐτὸ διὰ τὸ πανταχόθεν ὁμοιον λέγειν. καὶ πάντα νοεῖν δὲ φησιν αὐτὸ λέγων [λέγειν codd.: correcti] ἀλλ' — κραδαίνει' [fr. 25].

Simplicius ex Alexandro parum diligenter transscripsit primum Theophrasti ex Physicorum Placitis eclogam (fr. 5 Dox. p. 480), ubi etiam versus Xenophanis citati esse videntur, tum Aristotelis q. f. de MXG [cf. A 28] excerpta, et sunt quidem: § 1 paraphr. Ar. Phys. 184^b 15, § 2 Theophrastea admixta parenthesi ex Ar. de MXG; § 3 ex l. de MXG 977^a 14. 23—28, § 4 indidem 977^a 15—22; § 5 ind. 977^{b2}—7; § 6 ex 977^{b8}—12; § 7 Theophrastea admixto l. de MXG 977^b 17 sqq.; § 8 ex Alexandro ipso; § 9 Simplicii iudicium adiecto versu ex Theophrasteis Alexandri. cetera Theophrasti excerpta eaque magis sincera continuo n. 32 sqq.

32. [PLUT.] Strom. 4 [ENS. P.E I 8, 4. Dox. 580] Ξ. δὲ ὁ Κολοφώνιος ἰδίαν τινὰ ὁδὸν πεπορευμένος καὶ παρηλλαχίαν πάντας τοὺς προειρημένους [Thaletā, Anaximandrum, Anaximēnen] οὔτε γένεσιν οὔτε φθορὰν ἀπολείπει, ἀλλ εἶναι λέγει τὸ πᾶν αἰεὶ ὁμοιον· εἰ γὰρ γίγνοιτο τοῦτο, φησὶν, ἀναγκαῖον προ τούτου μὴ εἶναι· τὸ μὴ ὄν δὲ οὐκ ἂν γένοιτο οὐδ' ἂν τὸ μὴ ὄν ποιῆσαι τι οὔτε ὑπὸ τοῦ μὴ ὄντος γένοιτ' ἂν τι. ἀποφαίνεται δὲ καὶ τὰς ἀλοθῆσεις ψευδεῖς καὶ καθόλου σὺν αὐταῖς καὶ αὐτὸν τὸν λόγον διαβάλλει. ἀποφαίνεται δὲ καὶ τῷ χρόνῳ καταφερομένην συνεχῶς καὶ κατ' ὀλίγον τὴν γῆν εἰς τὴν θάλασσαν χωρεῖν. φησὶ δὲ καὶ τὸν ἥλιον ἐκ μικρῶν καὶ πλειόνων πυρρίων [πυρρίδιων Τουρ] ἀθροίζεσθαι. ἀποφαίνεται δὲ καὶ περὶ θεῶν ὡς οὐδεμιᾶς ἡγεμονίας ἐν αὐτοῖς οὔσης· οὐ γὰρ ὁσιον δεσπόζεσθαι τινὰ τῶν θεῶν· ἐπιδείσθαι τε μηδενὸς αὐτῶν μηδένα μὴδ' ὅλως· ἀκούειν δὲ καὶ ὁρᾶν καθόλου καὶ μὴ κατὰ μέρος. ἀποφαίνεται δὲ καὶ τὴν γῆν ἄπειρον εἶναι καὶ κατὰ πᾶν μέρος μὴ [μὴ ante κατὰ transp. Brandis] περιέχεσθαι ὑπὸ ἀέρος· γίνεσθαι δὲ ἅπαντα ἐκ γῆς· τὸν δὲ ἥλιον καὶ τὰ ἄστρα ἐκ τῶν νεφῶν γίνεσθαι.

33. HIPPOCR. Ref. I 14 [Dox. 565] Ξ. δὲ ὁ Κολοφώνιος Ὀρθομένους υἱός. 1 οὕτως ἕως Κύρου διέμεινεν. οὕτως ἔφη πρῶτος ἀκαταληψίαν εἶναι πάντων εἰπὼν οὕτως· εἰ γὰρ — τέτυκται' [fr. 34, 3, 4].

λέγει δὲ ὅτι οὐδὲν γίνεται οὐδὲ φθίρεται οὐδὲ κινεῖται καὶ ὅτι ἐν τὸ 2 πᾶν ἐστὶν ἔξω μεταβολῆς. φησὶ δὲ καὶ τὸν θεὸν εἶναι αἰδιον καὶ ἕνα καὶ ὁμοιον πάντη καὶ πεπερασμένον καὶ σφαιροειδῆ καὶ πᾶσι τοῖς μορφοῖς αἰσθητικόν. τὸν δὲ ἥλιον ἐκ μικρῶν πυρρίων ἀθροιζομένων γίνεσθαι καθ' ἐκά- 3 στην ἡμέραν, τὴν δὲ γῆν ἄπειρον εἶναι καὶ μήτε ὑπ' ἀέρος μήτε ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ περιέχεσθαι. καὶ ἀπειρους ἡλίους εἶναι καὶ σελήνας, τὰ δὲ πάντα εἶναι ἐκ γῆς. οὕτως τὴν θάλασσαν ἄλυρᾶν ἔφη διὰ τὸ πολλὰ μείγματα συρρέειν 4 ἐν αὐτῇ. ὁ δὲ Μητροδόωρος διὰ τὸ ἐν τῇ γῆι διηθεῖσθαι τούτου χάριν γίνεσθαι ἄλυρᾶν. ὁ δὲ Ξενοφάνης μῆξιν τῆς γῆς πρὸς τὴν θάλασσαν γίνεσθαι 5

δοκεῖ καὶ τῷ χρόνῳ ὑπὸ τοῦ ὕγρου λύεσθαι, φάσκων τοιαύτας ἔχειν ἀποδείξεις, ὅτι ἐν μέσῃ γῆι καὶ ὄρεσιν εὐρίσκονται κόγχοι, καὶ ἐν Συρακούσαις δὲ ἐν ταῖς λατομίαις λέγει εὐρίσθαι τύπον ἰχθύος καὶ φωκῶν [φωκῶν Gompertz], ἐν δὲ Πάρῳ τύπον ἀφύης [δάφνης libri: corr. Gronov] ἐν τῷ βάρει τοῦ λίθου, ἐν δὲ Μελίτῃ [μελίτῳ libri: corr. Karsten] πλάκας συμπάντων θαλασσίων. ταῦτα δὲ φησι γενέσθαι ὅτε πάντα ἐπηλώθησαν πάλαι, τὸν δὲ τύπον ἐν τῷ πηλαίῳ ξηρανθῆναι. ἀναιρεῖσθαι δὲ τοὺς ἀνθρώπους πάντας, ὅταν ἡ γῆ κατενεχθεῖσα εἰς τὴν θάλατταν πηλὸς γένηται, εἶτα πάλιν ἄρχεσθαι τῆς γενέσεως, καὶ ταύτην πᾶσι τοῖς κόσμοις γίνεσθαι μεταβολήν [καὶ τοῦτο — καταβάλλειν libri: correxi]. e biographo est ducta § 1, cetera e Theophrasto.

34. CIC. Acad. II 118 X. paulo etiam antiquior [scil. Anaxagora] unum esse omnia neque id esse mutabile et id esse deum neque natum unquam et sempiternum, conglodata figura. d. n. deor. I 11, 28 tum Xenophanes qui mente adiuncta omne praeterea quod esset infinitum deum voluit esse, de ipsa mente item reprehenditur [reprehenderetur archetypus] ut ceteri, de infinitate autem vehementius, in qua nihil neque sentiens neque coniunctum potest esse.

35. GALEN. hist. phil. 7 (Dox. 604, 17) . . . Ξενοφάνην μὲν περὶ πάντων ἡπορηκότα, δογματίσαντα δὲ μόνον τὸ εἶναι πάντα ἐν καὶ τοῦτο ὑπάρχειν θεὸν πεπερασμένον, λογικόν, ἀμετάβλητον.

36. THEODORET. IV 5 ex Aët. [Dox. 284 not.] Ξ. μὲν οὖν ὁ Ὀρθομένους ὁ Κολοφώνιος ὁ τῆς Ἐλεατικῆς αἰρέσεως ἡγησάμενος ἐν εἶναι τὸ πᾶν ἔφησε σφαιροειδὲς καὶ πεπερασμένον, οὐ γενητὸν ἀλλ' αἰδίον καὶ ἀάμπαν ἀκίνητον. πάλιν δὲ αὐτῶνδε τῶν λόγων ἐπιλαθόμενος ἐκ τῆς γῆς φῦναι ἅπαντα εἶρκεν· αὐτοῦ γὰρ δὴ τότε τὸ ἔπος ἐστὶν 'ἐκ γῆς — τελευταῖ'. [fr. 27]. Ex Allegoriis homericiis Stob. ecl. I 10, 12 Ξ. ἀρχὴν τῶν ὄντων πάντων εἶναι τὴν γῆν. γράφει γὰρ ἐν τῷ Περί φύσεως 'ἐκ — τελευταῖ'. OLYMPIOD. de arte sacr. 24 [Berthelot Collect. des Alchim. gr. I 2] p. 82, 21 τὴν μὲν γὰρ γῆν οὐδεὶς ἐδόξασεν εἶναι ἀρχήν, εἰ μὴ Ξ. ὁ Κολοφώνιος. GALEN. in Hippocr. d. nat. hom. XV 25 K. κακῶς δὲ καὶ τῶν ἐξηγητῶν ἔνιοι κατεπεύσαντο Ξενοφάνους ὥσπερ καὶ Σαβίνος ὡδὲ πως γράψας αὐτοῖς ὀνόμασιν 'οὔτε γὰρ ἀάμπαν ἀέρα λέγω τὸν ἀνθρώπον ὥσπερ Ἀναξιμένης οὔτε ὕδωρ ὡς Θαλῆς οὔτε γῆν ὡς ἐν τινι Ξενοφάνης'. οὐδαμόθεν γὰρ εὐρίσκεται ὁ Ξ. ἀποφηνάμενος οὕτως . . . καὶ Θεόφραστος δ' ἂν ἐν ταῖς τῶν Φυσικῶν δοξῶν ἐπιτομαῖς τὴν Ξενοφάνους δόξαν, εἴπερ οὕτως εἶχεν, ἐγγράφει cf. Arist. Metaph. A 8. 989^a 5.

37. ΑἸΣΤ. II 1, 3 [D. 327] Ἀναξίμανδρος, Ἀναξιμένης, Ἀρχέλαος, Ξενοφάνης Διογένης, Δεύκιππος, Δημόκριτος, Ἐπίκουρος ἀπείρους κόσμους ἐν τῷ ἀπείρῳ κατὰ πᾶσαν περιαγωγὴν [περίστασιν Plut.], sc. γίνεσθαι καὶ φθειροσθαι; II 4, 11 [D. 332] Ξ. ἀγένητον καὶ αἰδίον καὶ ἀφθαρτον τὸν κόσμον.

38. IDEM II 13, 14 [D. 343] Ξ. ἐκ νεφῶν μὲν πεπρωμένων [sc. τὰ ἄστρα γίνεσθαι] σβεννυμένους δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀναζωπυρεῖν νύκτωρ καθάπερ τοὺς ἀνθρώπους· τὰς γὰρ ἀνατολάς καὶ τὰς δύσεις ἐξάψεις εἶναι καὶ σβέσεις.

39. IDEM II 18, 1 [D. 347] Ξ. τοὺς ἐπὶ τῶν πλοίων φαινόμενους οἶον ἀστέρας, οὓς καὶ Διοσκούρους καλοῦσι τινες, νεφέλια εἶναι κατὰ τὴν ποιὰν κλίνησιν παραλάμποντα.

40. — 20, 3 [D. 348] Ξ . ἐκ νεφῶν πεπυρωμένων εἶναι τὸν ἥλιον. [hoc ex Theophrasto per Posidonium, sequitur ipsius Theophr. ecloga:] Θεόφραστος ἐν τοῖς Φυσικοῖς [fr. 16] γέγραπεν ἐκ πυριδίων τῶν συναθροισζομένων μὲν ἐκ τῆς ὕγρας ἀναθυμάσεως, συναθροισζόντων δὲ τὸν ἥλιον.

41. — II 24, 4 [D. 354] Ξ . κατὰ σβέσιν [sc. τὴν ἔκλειψιν, rectius δύσιν, ἥλιου γίνεσθαι] ἕτερον δὲ πάλιν ταῖς ἀνατολαῖς γίνεσθαι. παριστόρηκε δὲ καὶ ἔκλειψιν ἥλιου ἐφ' ὄλον μῆνα καὶ πάλιν ἔκλειψιν ἐντελῆ, ὥστε τὴν ἡμέραν νύκτα φανῆναι [in censum veniunt eclipses totales a. 542. 531. 530. 517. 503. 502. 493. 477. 470 cf. Ginzel Kanon p. 54 sqq.].

41. — II 24, 9 [D. 355] Ξ . πολλοὺς εἶναι ἥλιους καὶ σελήνας κατὰ κλίματα τῆς γῆς καὶ ἀποτομὰς καὶ ζώνας, κατὰ δὲ τινα καιρὸν ἐκπίπτειν τὸν ὄσκειν εἰς τινα ἀποτομὴν τῆς γῆς οὐκ οἰκονομένην ὑφ' ἡμῶν καὶ οὕτως ὥσπερ κενεμβατοῦντα ἔκλειψιν ὑποφαίνειν· ὁ δ' αὐτὸς τὸν ἥλιον εἰς ἄπειρον μὲν προϊέναι, δοκεῖν δὲ κυκλεῖσθαι διὰ τὴν ἀπόστασιν.

42. — II 30, 8 [D. 362] Ξ . τὸν μὲν ἥλιον χρήσιμον εἶναι πρὸς τὴν τοῦ κόσμου καὶ τὴν τῶν ἐν αὐτῷ ζώων γένεσιν τε καὶ διοίκησιν, τὴν δὲ σελήνην παρέλκειν.

43. — II 25, 4 [D. 356] Ξ . νέφος εἶναι πεπιλημένον [sc. τὴν σελήνην]. II 28, 1 [D. 358] Ἀναξίμανδρος, Ξενοφάνης, Βήρωσος ἴδιον αὐτὴν ἔχειν φῶς. II 29, 5 [D. 360] Ξ . καὶ τὴν μηνιαίαν ἀπόκρυψιν κατὰ σβέσιν [sc. γίνεσθαι].

44. — III 2, 11 [D. 367] Ξ . πάντα τὰ τοιαῦτα [sc. κομήτας, διαίττοντας, δοκίδας] νεφῶν πεπυρωμένων συστήματα ἢ κινήματα [πυλῆματα Zeller].

45. — III 3, 6 [D. 368] Ξ . ἀστραπὰς γίνεσθαι λαμπρυνομένων τῶν νεφῶν κατὰ τὴν κίνησιν.

46. — III 4, 4 [D. 371] Ξ . ἀπὸ τῆς τοῦ ἡλίου θερμότητος ὡς ἀρκτικῆς αἰτίας τὰν τοῖς μεταρσίοις συμβαίνειν. ἀνελκομένου γὰρ ἐκ τῆς θαλάττης τοῦ ὕρου τὸ γλυκὸ διὰ τὴν λεπτομέρειαν διακρινόμενον νέφη τε σνιατάνειν ὀμιχλούμενον καὶ καταστάζειν ὄμβρους ὑπὸ πιλῆσεως καὶ διατμίζειν τὰ πνεύματα. γράφει γὰρ διαρρήδην 'πηγὴ δ' — ὕδατος' [fr. 30, 1].

47. ARISTOT. de caelo B 13. 294^a 21 οἱ μὲν γὰρ διὰ ταῦτα ἄπειρον τὸ κάτω τῆς γῆς εἶναι φασιν, ἐπ' ἄπειρον αὐτὴν ἐρριζῶσθαι λέγοντες ὥσπερ Ξ . ὁ Κολοφώνιος, ἵνα μὴ πράγματ' ἔχωσι ζητοῦντες τὴν αἰτίαν. διὸ καὶ Ἐμπεδοκλῆς οὕτως ἐπέπληξεν εἰπὼν ὡς 'εἴπερ — ἰδόντων [fr. 39]; cf. Simpl. ad Ar. l. c. p. 522, 7 Heib. ἀγνωῶ δὲ ἐγὼ τοῖς Ξενοφάνους ἔπεισι τοῖς περὶ τούτου μὴ ἐντυχῶν, πότερον τὸ κάτω μέρος τῆς γῆς ἄπειρον εἶναι λέγων διὰ τοῦτο μένειν αὐτὴν φασιν ἢ τὸν ὑποκάτω τῆς γῆς τόπον καὶ αἰθέρα ἄπειρον καὶ διὰ τοῦτο ἐπ' ἄπειρον καταφερομένην τὴν γῆν δοκεῖν ἠρεμεῖν. οὔτε γὰρ ὁ Ἀριστοτέλης διεσάφηνεν οὔτε τὰ Ἐμπεδοκλέους ἔπη διορίζει σαφῶς· 'γῆς' γὰρ 'βάθρη' λέγοιτο ἂν καὶ ἐκεῖνα εἰς ἃ κάτεισιν. ex Aristotele Pseudar. de MXG 2, 21 p. 976^a 32 ἔτι τί κωλύει καὶ πλείω ὄντα ἐνός μεγέθει ἄπειρα εἶναι; ὡς καὶ ὁ Ξ . ἄπειρον τό τε βάθος τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος φασιν εἶναι (tum citat ex Arist. Emp. fr. cit). AET. III 9, 4 [D. 376] Ξ . ἐκ τοῦ κατωτέρου μέρους εἰς ἄπειρον [μέρος] ἐρριζῶσθαι [scil. τὴν γῆν], ἐξ ἀέρος δὲ καὶ πνρὸς συμπαγήναι. III 11, 1. 2 [D. 377] οἱ ἀπὸ Θάλας τὴν γῆν μέσσην, Ξ . πρώτην· εἰς ἄπειρον γὰρ ἐρρι-

ζῶσθαι [cf. fr. 28]. Cic. Acad. pr. II 39, 122 *sed ecquid nos eodem modo rerum naturas persecare aperire dividere possumus, ut videamus, terra penitusne defixa sit et quasi radicibus suis haereat an media pendeat?* 123. *habitari ait Xenophanes in luna eamque esse terram multarum urbium et montium.* Cicero dum Theophrasti Opiniones excerptit [cf. fr. 18 D. 492, 9] lemmata confudit. terra radicibus suis haerens pertinet ad Xenophanem, luna habitata ad Anaxagoram (ipsum Ciceronem errasse apparet ex Lact. I. d. III 23 qui § 123 et 82 conflavit).

48 [ARIST.] Mirab. 38. 833^a 15 [fortasse e Timaeo] τὸ δ' ἐν τῇ Διπάραι [scil. πῦρ] ποτὲ καὶ ἐκλιπεῖν Ξ. φησὶν ἐπ' ἔτη ἑκκαίδεκα, τῷ δ' ἑβδόμῳ ἐπανελθεῖν.

49 ARISTOCLES Περὶ φιλοσοφίας ἡ [Eus. XIV 17, 1] οἴονται γὰρ δεῖν τὰς μὲν αἰσθήσεις καὶ τὰς φαντασίας καταβάλλειν, αὐτῷ δὲ μόνον τῷ λόγῳ πιστεύειν. τοιαῦτα γὰρ τινα πρότερον μὲν Ξ. καὶ Παρμενίδης καὶ Ζήνων καὶ Μέλισσος ἔλεγον, ὕστερον δ' οἱ περὶ Στίλπωνα καὶ τοὺς Μεγαρικοίς. ὅθεν ἤξιον οὐτοὶ γε τὸ ὄν ἐν εἶναι καὶ τὸ ἕτερον μὴ εἶναι μὴδὲ γενᾶσθαι τι μὴδὲ φθείρεσθαι μὴδὲ κινεῖσθαι τὸ παράπαν. AET. IV 9, 1 [D. 369] Πυθαγόρας, Ἐμπεδοκλῆς, Ξ. . . ψευδεῖς εἶναι τὰς αἰσθήσεις.

50 MACROB. S. Scip. I 14, 19 X. *ex terra et aqua* [sc. animam esse].

51 TERTULL. de anima c. 43 *Anaxagoras cum Xenophane defetiscentiam* [i. e. κόπον τῆς σωματικῆς ἐνεργείας, esse somnum].

52 CIC. de divin. I 3, 5 *philosophorum vero exquisita quaedam argumenta cur esset vera divinationis collecta sunt* [nimirum a Posidonio], e quibus, ut de antiquissimis loquar, Colophonius X., unus qui deos esse diceret, divinationem funditus sustulit; reliqui vero omnes praeter Epicurum balbutientem de natura deorum divinationem probaverunt. AET. V 1, 1 [D. 415] Ξ. καὶ Ἐπικουρὸς ἀναίρουσι τὴν μαντικὴν.

Xenophanis reliquias edidit et illustravit S. Karsten (*Philos. gr. vet. rel.* I 1) Amstelod. 1830. carmina coll. Crusius *Anth. lyr.* 4 50; elegias Bergk *Poet. lyr.* II 3 111, sillos Wachsmuth *Sillogr. rel.* (Lips. 1885). de philosophia recenter Freudenthal *Ueber die Theologie des X.* Breslau 1886, Orvieto *Filosofia di Xenofane* Fir. 1899, omnino Zeller *Phil. d. Gr.* I 5 521 sqq.

B. FRAGMENTA.

ΞΕΝΟΦΑΝΟΥΣ ΕΛΕΓΕΙΑΙ.

1 (21 Karsten, 1 Crusius)

ΑΘΗΝ. XI 462 C ὄρων ὄν ὑμῶν καὶ αὐτὸς τὸ συμπόσιον κατὰ τὸν Κο-
λοφῶνιον Ξενοφάνη πλήρες ὄν πάσης θυμηθίας·

νῦν γὰρ δὴ ζάπεδον καθαρόν· καὶ χεῖρες ἀπάντων
καὶ κύλικες· πλεκτοὺς δ' ἀμφιτιθεῖ στεφάνους,
ἄλλος δ' εὐῶδες μύρον ἐν φιάλῃ παρατείνει·
κρατῆρ δ' ἔστηκεν μεστός ἐυφροσύνης,
5 ἄλλος δ' οἶνος ἔτοιμος, ὃς οὔποτε φησι προδώσειν,
μέλιχος ἐν κεράμοισ' ἀνθεὸς ὀσδόμενος·
ἐν δὲ μέσοισ' ἀγνήν ὀδμήν λιβανωτὸς ἔησι·
ψυχρόν δ' ἔστιν ὕδωρ καὶ γλυκὸν καὶ καθαρόν·
πάρκεινται δ' ἄρτοι ξανθοὶ γεραρῆ τε τράπεζα
10 τυροῦ καὶ μέλιτος πλοῦτος ἀχθομένη·
βωμὸς δ' ἀνθεσιν ἀν τὸ μέσον πάντῃ πεπύκασται,
μολπή δ' ἀμφὶς ἔχει δώματα καὶ θαλλή.
χρῆ δὲ πρῶτον μὲν θεὸν ὑμνεῖν εὐφρονας ἀνδρας
εὐφήμοις μύθοις καὶ καθαροῖσι λόγοις·
15 σπεῖσαντας δὲ καὶ εὐξαμένους τὰ δίκαια δύνασθαι
πρήσσειν (ταῦτα γὰρ ὄν ἐστι προχειρότερον)
οὐχ ὕβρις πίνειν ὀπόσον κεν ἔχων ἀφίκοιο
οἴκαδ' ἄνευ προπόλου μὴ πάνυ γηραλέος.
ἀνδρῶν δ' αἰνεῖν τοῦτον ὃς ἐσθλά πιῶν ἀναφαίνει,
20 ὃς οἱ μνημοσύνη καὶ τόνος ἀμφ' ἀρετῆς.

2 ἀμφιτιθεῖς Ath.: corr. Dindorf; imitatur Meleag. A. P. V 135 ἀμφιτίθει
στέφανον eadem sede 3 ἄλλος· (ὁ) δ' G. Hermann 4 κρατῆρ Schneide-
win; at cf. ad Parm. 1, 24 5 οἶνος ἔστιν ἔτοιμος AE: corr. apogr. 11 ἀν
τὸ μέσον cf. Theogn. 839 13 δὴ Bergk ὑμνὸν A 15 δὲ Bergk: τε Ath.
προχειρότερον] cf. ad fr. 38 17 ὕβρις πίνειν δ' Ath.: corr. Musurus et Bergk
18 γηραλέος] cf. fr. 9; Xen. Lac. resp. 5, 7; Eur. Andr. 761: γυραλέος Wilam.
19 ἔσθλ' ἀπιῶν metrum emendaret, non sensum. agitur nimirum de scoliis
ἀναφαίνει Ath.: corr. G. Hermann; ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων praeit Hom. Ψ 411
20 ὦση A: ὦση ἢ E: corr. Coraes τὸν δὲ Ath: νόμος Schneidewin. intellego
qui potius proba exempla edat, quomodo sibi memoria et vocis intentio vigeat in
virtute canenda. de Mnemosyna cf. Plato Crit. 108 D [inde Plut. Amat. 749 B,
inde Ath. XI 503]. τόμος quid sit cf. Eur. Med. 201. Dem. 18, 280. cum ob-
trectet Xenoph. fr. 2 optimatum ἀρετῆ, ipsi altius eam repetitam esse et recen-
tius definitam consentaneum. cf. Plato R. p. II 378 C πολλοῦ δεῖ γιγαντο-

21 οὐτι μάχας διέπειν Τιτήνων οὐδὲ Γιγάντων
οὐδ(ὲ) (αδ) Κενταύρων, πλάσματα τῶν προτέρων,
ἢ στάσιος σφεδανάς, τοῖς' οὐδὲν χρηστὸν ἐνεστι,
θεῶν (δὲ) προμηθεῖην αἰὲν ἔχειν ἀγαθόν.

μαχίας τε μυθολογητέον αὐτοῖς καὶ ποικιλτέον καὶ ἄλλος ἔχθρας πολλὰς καὶ παντοδαπὰς θεῶν τε καὶ ἡρώων . . . ὧν δὴ ἴσως ἕνεκα περὶ παντὸς ποιητέον ἅ' πρῶτα ἀκούουσιν, ὅτι κάλλιστα μεμυθολογημένα πρὸς ἀρετὴν ἀκούειν. praeterea cf. Arist. Vesp. 1179 21 διέπειν A (sc. ἀγαθόν v. 24, sic Karsten): διέπει E 22 suppl. Bergk; τι Meineke; τὰ G. Hermann πλασμάτων πρ. Ath.: corr. Schweighäuser 23 σφεδανάς Osann: φενδόνας Ath. 21 suppl. Scaliger ἀγαθήν Ath.: corr. G. Hermann

2 (19 K. 2 Cr.)

ΑΤΗ. X p. 413 F Euripidis fr. ex Autolyco primo (282 N.) allato: ταῦτ' εἴληφεν ὁ Εὐριπίδης ἐκ τῶν τοῦ Κολοφωνίου ἐλεγείων Ξενοφάνους οὕτως εἰρηκότος 'ἀλλ' — πόλεως', πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ὁ Ξενοφάνης κατὰ τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν ἐπαγωνίζεται διαβάλλον ὡς ἀχρηστον καὶ ἀνσιταεὺς τὸ τῆς ἀθλήσεως εἶδος.

ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι ποδῶν νίκην τις ἄροίτο
ἢ πενταθλεύων, ἐνθα Διὸς τέμενος
παρ Πίσσοιο φῶηισ' ἐν Ὀλυμπίῃ, εἴτε παλαιῶν
ἢ καὶ πυκτοσύνην ἀλγινόεσσας ἔχων,
5 εἴτε τι δεινὸν ἀεθλον δ' παγκράτιον καλέουσιν,
ἀστοῖσιν κ' εἴη κυδρότερος προσορᾶν,
καὶ κε προεδρὴν φανερὴν ἐν ἀγῶσιν ἄροίτο,
καὶ κεν οὔτ' εἴη δημοσίων κτεάνων
ἐκ πόλεως καὶ δῶρον δ' οἱ κειμήλιον εἴη·
10 εἴτε καὶ ἵπποισιν, ταῦτά κε πάντα λάχοι
οὐκ ἐὼν ἀξιὸς ὡσπερ ἐγώ. βῶμης γὰρ ἀμείνων
ἀνδρῶν ἢδ' ἵππων ἡμετέρη σοφίη.
ἀλλ' εἰκῆι μάλ' αὖτο τοῦτο νομιζέται, οὐδὲ δίκαιον
προκρίνειν βῶμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης.
15 οὔτε γὰρ εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσι μετεῖη
οὔτ' εἰ πενταθλεῖν οὔτε παλαισμοσύνην,

cf. Tyr. 10, 1.2, Eur. fr. cit., Isocr. 4, 1.2. 1 ἄροίτο cf. κύδος ἄροίτο K 307 5 τι Ath.: τὸ Wakefield. an simulat acerbe se nescire quid sit artificii? 6 προσεραν Ath.: Jacobs 8 σιτειη Ath.; cf. Ar. Equ. 575 νῦν δ' εἰ μὴ προεδρὴν φέρωσι καὶ τὰ σιτία, οὐ μαχεῖσθαί φασιν (praec. σίτησιν) δημοσίων κτεάνων cf. Solon 4, 12 9 πόλιος ut 22 Schneidewin δῶρον κτλ.] ex α 311 10 κ' εἰπάντα Ath.: Schweigh. 15 λαοῖσιν ἔτ' εἴη Ath.: corr. Stephanus

οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτῆτι ποδῶν, τόπερ ἔστι πρότιμον
 ῥώμης ὄσσ' ἀνδρῶν ἐργ' ἐν ἀγῶνι πέλει,
 τοῦνεκεν ἂν δὴ μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἴη.
 20 σμικρὸν δ' ἂν τι πόλει χάσμα γένοιτ' ἐπὶ τῷ,
 εἴ τις ἀεθλεύων νικῶι Πίσασο παρ' ὄχθας·
 οὐ γὰρ παιάνει ταῦτα μυχοῦς πόλεως.

20 πόλι Renner cf. Ω 706 μέγα χάσμα πόλι τ' ἦν παντί τε δήμῳ 21 cf.
 Ξανθοῖο παρ' ὄχθας Homeri

3 (20 K. 3 Cr.)

ΑΤΗ. XII 526 A Κολοφῶνιοι δ' ὡς φησι Φύλαρχος [FHG I 353] τὴν
 ἀρχὴν ὄντες σκληροὶ ἐν ταῖς ἀγωγαῖς, ἐπεὶ εἰς τροφὴν ἐξώκειλαν πρὸς Ἀνδούς
 φίλιαν καὶ συμμαχίαν ποιησάμενοι, προήεσαν δισηκήμενοι τὰς κόμας χρυσῶι
 κόσμῳ, ὡς καὶ Ξ. φησὶν 'ἀβροσύνας—δενόμενοι' — 5 HESYCH. ἀχα-
 λέοι: σεμνοί

ἀβροσύνας δὲ μαθόντες ἀνωφελέας παρὰ Ἀνδῶν,
 ὄφρα τυραννίης ἦσαν ἄνευ στυγερῆς,
 ἦεσαν εἰς ἀγορὴν παναλουργέα φάρε' ἔχοντες,
 οὐ μείους ὥσπερ χίλιοι εἰς ἐπίπταν,
 5 ἀχάλεοι, χαίτησιν ἀγαλλόμεν' εὐπρεπέεσσιν
 ἀσκητοῖσ' ὀδμὴν χρίμασι δενόμενοι.

1 ἀφροσύνας Ath.: corr. Schneider Saxo 2 ἠσα|γεν A.: Dindorf
 3 ἦσαν Meineke 4 χίλιοι Hiller; hic interpunxit A vix recte εἰς] ὡς
 Schweighäuser 5 ἀχάλεοι (ab ἀχῆ ut ῥωμαλέος a ῥώμη cf. test. ad v. 5)
 gloriabundi χαιτισιν A: Musurus ἀγαλλομεν A. tolero vulgarem elisionem
 Delphis crebram (cf. Valaori *Delph. Dial.* § 18, 5), poetis insolitam (A 272; Pind.
 O. XIII 7?). clausula Homeric B 462 ἀγαλλόμενοι πτερόγεσσιν usus Aristeeas
 fr. 2 χαιτισιν ἀγαλλόμενοι ταναῆσι (quod restituebat etiam Xenophani Schneide-
 win), χ. ἀγαλλόμενοι χρυσέησι Meineke (cf. test.). ἀγάμενοι Wilamowitz; olim
 putabam ἀγαλλόμεθ' 6 cf. Emp. 128, 5

4

POLLUX IX 83 εἴτε Φείδων πρῶτος ὁ Ἀργεῖος ἔκοψε νόμισμα εἴτε Δη-
 μοδίκη ἢ Κυμαία συνοικίσασα Μίδα τῷ Φρυγί (παῖς δ' ἦν Ἀγαμέμνονος Κυ-
 μαίων βασιλέως) εἴτε Ἀθηναῖος Ἐριχθόνιος καὶ Λύκος, εἴτε Ἀνδοί, καθά φησι
 Ξ. cf. Herod. I 94 Ἀνδοὶ γὰρ δὴ καὶ πρῶτοι ἀνθρώπων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, νό-
 μισμα χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ κοπόμενοι ἐχρήσαντο

5 (23 K. 4 Cr.)

ΑΤΗ. XI 18. 782 A ἔθος δ' ἦν πρότερον ἐν τῷ ποτηρίῳ ὕδωρ ἐμ-
 βάλλεσθαι, μεθ' ὃ τὸν οἶνον. Ξενοφάνης·

οὐδέ κεν ἐν κύλικι πρότερον κεράσειέ τις οἶνον

ἐγγέας, ἀλλ' ὕδωρ καὶ καθύπερθε μέθυ.

2 *ἐγγεῖας* Ath.: corr. Casaub. — ὕδωρ in thesi (praeter h. Cer. 381?) in antiqua poesi inauditum: ὑφ' ὕδωρ Wilamowitz

6 (22 K. 5 Cr.)

ATHEN. IX 368 E: *Ξ. δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν τοῖς ἐλεγείοις φησὶ 'πέμψας — Ἑλλαδικῶν — 4 HESYCH. ἀοιδάων: αἰδῶν. φωνῶν*

*πέμψας γὰρ κωλῆν ἐρίφου σκέλος ἦραο πῖον
ταύρου λαρινοῦ, τίμιον ἀνδρὶ λαχεῖν,
τοῦ κλέος Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφίξεται οὐδ' ἀπολήξει,
ἔστ' ἂν ἀοιδάων ἦι γένος Ἑλλαδικῶν.*

3 *ἀφίξεται* Ath.: corr. Karsten 4 *ἐλλαδικόν* A: corr. C

7 (18 K. 6 Cr.)

1—5 LAERT. DIOG. VIII 36 *περὶ δὲ τοῦ ἄλλοτε ἄλλον γεγενῆσθαι (Pythagoram) Ξενοφάνης ἐν ἐλεγείαι προσμαρτυρεῖ, ἧς ἀρχὴ 'νῦν — κέλευθον'. δὲ δὲ περὶ αὐτοῦ (Pythagora) φησιν, οὕτως ἔχει 'καὶ — αἴων'. [hinc 2—5 Anth. Pal. Plan. VII 120, Suid. (a) s. v. Ξενοφάνης, 2—4 Suid. (b) s. v. στυφελίξαι]. cf. A 1 p. 20, 9*

νῦν αὖτ' ἄλλον ἐπειμι λόγον, δεῖξω δὲ κέλευθον.

*καὶ ποτέ μιν στυφελίζομένον σκύλακος παριόντα
φασὶν ἐποικίτραι καὶ τόδε φάσθαι ἔπος·
'παῦσαι μὴδὲ θάπιζ', ἐπεὶ ἦ φίλον ἀνέρος ἐστίν
5 ψυχῆ, τὴν ἔγνω φθεργαμένης αἴων.'*

2 *δὴ τότε* Plan. 3 *φασὶν* Laert. (B) Anth. Pal. Plan. Suid. (a): *φασὶ γ'* Laert. (P) Suid. (b) *φάσθαι ἔπος*; de correptione cf. Theogn. 226

8 (24 K. 7 Cr.)

LAERT. IX 18. 19 (cf. p. 20, 10) *μακροβιώτατός τε γέγονεν (Xenophanes), ὧς πού καὶ αὐτός φησιν·*

*ἤδη δ' ἑπτά τ' ἔασι καὶ ἐξήκοντ' ἐνιαυτοὶ
βληστράλλζοντες ἐμὴν φροντίδ' ἀν' Ἑλλάδα γῆν·
ἐκ γενετῆς δὲ τότε ἦσαν ἐεῖκοσι πέντε τε πρός τοῖς,
εἴπερ ἐγὼ περὶ τῶνδ' οἶδα λέγειν ἐτύμως.*

3 *τότ' ἵ* nimirum Ionia capta (cf. fr. 22, 5), cum exul Graeciam oblit. quod si sub ol. 60 (540) ponas (cf. A 1 p. 21, 6), natalis sub ol. 53 (accuratius 565), carminis tempus sub ol. 76 (473) figetur.

9 (26 K. 8 Cr.)

ETYM. GEN. s. v. γῆρας (ex Herod. π. παθ.) ἡ γενική 'γηρέντος' ὡσπερ
τιθέντος. Ξενοφάνης [Ξενοφῶν Et.: corr. Sylburg] οἶον
ἀνδρὸς γηρέντος πολλῶν ἀφανυρότερος
'ἀνδρὸς γηρέντος' etiam Cramer A. O. IV 39.

ΣΙΛΛΟΙ

Sillis tribui quae titulum aut invectivarum vestigia prae se ferunt. nonnulla
ut fr. 18 utrum huc an ad Physica referenda sint dubium.

10 (18 Cr. 4 Wachsm. Sillogr.)

HERODIAN. π. διχρ. p. 296, 6 [Cramer A. O. III 296, 7] οἱ μέντοι ποιηταὶ
πολλάκις ἐπὶ τούτοις συστολάς ποιοῦνται, ὡς παρὰ Ξενοφάνει

ἐξ ἀρχῆς καθ' Ὅμηρον ἐπεὶ μεμαθήκασι πάντες . . .

sequitur fr. 36. iteravit Choerob. can. in Theod. IV 88, 27 Hilgard. in-
tellego: quia antiquitus omnes secundum Homerum didicere deos nefarios esse.
cf. Plato Rep. X 600 E οὐκοῦν τιθῶμεν ἀπὸ Ὅμηρον ἀρξάμενους πάντας τοὺς
ποιητικούς μιμητὰς εἰδώλων ἀρετῆς εἶναι καὶ τῶν ἄλλων περὶ ὧν ποιοῦσι, τῆς
δὲ ἀληθείας οὐχ ἄπτεσθαι;

11 (7 K. 16 Cr. 2 W.)

SEXT. adv. math. IX 193 ἐνθεν καὶ ὁ Ξενοφάνης διελέγων τοὺς περὶ
Ὅμηρον καὶ Ἡσιόδον φησὶ 'πάντα — ἀπατεύειν' LAERT. II 46 (ex Arist. de
poetis fr. 75 R.) ἐφιλονίκει . . . Οἷα γρος [σάγαρος libri cf. Ael. V. H. XIV 21]
Ὅμηρῳ ζῶντι, ἀποθανόντι δὲ Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος καὶ Κέρκωψ Ἡσιόδῳ
ζῶντι, τελευτήσαντι δὲ ὁ προειρημένος Ξενοφάνης (cf. Timon fr. 40 W.).

πάντα θεοῖσ' ἀνέθηκαν Ὅμηρός θ' Ἡσιόδός τε,
δσσα παρ' ἀνθρώποισιν ὄνειδεα καὶ ψόγος ἐστίν,
κλέπτειν μοιχεύειν τε καὶ ἀλλήλους ἀπατεύειν.

12 (7 K. 16 Cr. 2 W.)

SEXT. adv. math. I 289 Ὅμηρος δὲ καὶ Ἡσιόδος κατὰ τὸν Κολοφώνιον
Ξενοφάνη

ὡς πλεῖστ' ἐφθέγγξαντο θεῶν ἀθεμιστία ἔργα,
κλέπτειν μοιχεύειν τε καὶ ἀλλήλους ἀπατεύειν.

Κρόνος μὲν γὰρ ἐφ' οὗ τὸν εὐδαίμονα βίον γεγονέναι λέγουσι τὸν πα-
τέρα ἠνδροτόμησε καὶ τὰ τέκνα κατέπειν Ζεὺς τε ὁ τούτου παῖς ἀφελόμενος
αὐτὸν τῆς ἡγεμονίας 'γαίης νέρθε καθείσε' κτλ. (Ξ 204).

1 ὅς πλεῖστα ἐφθέγγετο SEXT.: corr. Fabricius; pro ὡς conii. δι' Stephanus,
καὶ Karsten, ὡς Wachsm. qui deleto v. 2 primum fragmento 11 subiunxit.

13 (31 K. 5 W.)

GELLIUS N. A. III 11 *alii Homerum quam Hesiodum maiorem natu fuisse scripserunt, in quibus Philochorus et Xenophanes, alii minorem.*

14 (5 K. 30 Cr.)

CLEM. Str. V 110 p. 714 P. [unde Eus. P. E. XIII 13 et Theodor. III 72] inter fr. 23 et 15 *καὶ πάλιν*.

*ἀλλ' οἱ βροτοὶ δοκέουσι γεννᾶσθαι θεοῦς,
τὴν σφετέρην δ' ἐσθῆτα ἔχειν φωνήν τε δέμας τε*

1 sic Clem., Eus., Theod. codd., vulgo *ἀλλὰ βροτοὶ δοκέουσι θεοὺς γεννᾶσθαι*, unde addito *ὁμοίως* sim. hexametrum efficiebant. iambum ad exemplar Margitae carminis Colophonii interpositum esse duobus pluribusve hexametris docuit Wilamowitz Ind. hib. Gryph. 1880 p. 7. cf. Crusius Philol. LV, 5 2 *καὶ ἴσῃν τ' αἰσθησὶν ἔχειν* interpol. Theodor.; *ἐσθῆτά τ'* delete δ' Karsten; cf. Ψ 67 et τ 381

15 (6 K. 17 Cr.)

CLEM. Str. V 110 p. 715 P. (inde Eus. P. E. XIII 13 et Theodor. III 72) post fr. 14 *καὶ πάλιν*.

*ἀλλ' εἰ χεῖρας ἔχον βόες ἢ λέοντες
ἢ γράψαι χεῖρεσσι καὶ ἔργα τελεῖν ἄπερ ἄνδρες,
ἵπποι μὲν θ' ἵπποισι βόες δέ τε βουσὶν ὁμοίας
καὶ <κ>ε θεῶν ἰδέας ἔγραφον καὶ σώματ' ἐποιοῦν
5 τοιαῦθ' οἷόν περ καὶ τοὶ δέμας εἶχον ὁμοῖον*

1 *εἰ* Eus.: *εἴ τοι* Clem., Theod. *ἔχον* Eus.: *εἶχον* Clem., Theod.: *γ'* εἶχον Stephanus; ego ab Eus. profectus conicio *ἀλλ' εἰ χεῖρας ἔχον βόες* (ἵπποι τ') ἢ λέοντες; contra qui illud verum credunt corrigunt propter v. 3 ἢ κέλῃτες Schultess, ἢ κελέοντες ego olim (*Berl. Sitz.* 1891, 578); exemplum variasse postea poëtam credit Wilamowitz nihil aut mutans aut addens ἢ ἐλέφαντες Theod. 2 *γράψαι* sc. *εἶχον χεῖρεσσι* fort. *χοιῶσι*; pictores et sculptores distinguuntur 3 *ὁμοίας* Theod. (scil. *ιδέας*): *ὁμοῖοι* Clem. Eus. 4 suppl. Sylburg 5 *ὁμοῖον* falso transl. ex v. 3: *ἕκαστοι* Hiller; cf. Clem. ad fr. 16

16

CLEM. Str. VII 22 p. 841 P. *Ἕλληνας δὲ ὡς περ ἀνθρωπομόρφους οὕτως καὶ ἀνθρωποπαθεῖς τοὺς θεοὺς ὑποτίθενται καὶ καθάπερ τὰς μορφὰς αὐτῶν ὁμοίας ἑαυτοῖς ἕκαστοι διαζωγραφοῦσιν, ὡς φησὶν ὁ Ξ. 'Αἰθλοπέες τε μέλανας σιμούς τε Θραϊκῆς τε πυρροὺς καὶ γλαυκοὺς', οὕτως καὶ τὰς ψυχὰς ὁμοιοῦσιν καὶ τοῖς αὐτοῖς (πάθεισιν ἐνεχομένους) ἀναπλάττονσιν. amplificat Theodor. III 73 τοὺς μὲν γὰρ Αἰθλοπας μέλανας καὶ σιμούς γράφειν ἔφησε τοὺς οἰκείους θεοὺς, ὅποιοι δὲ καὶ αὐτοὶ πεφύκασι. τοὺς δὲ γε Θραϊκας γλαυκοὺς τε καὶ ἐρυθροὺς. καὶ μέντοι καὶ Μήδους καὶ Πέρσας σφίλιν αὐτοῖς ἐοικότας καὶ Αἰγυπτίους ὡσαύτως αὐτοῖς διαμορφοῦν πρὸς τὴν οἰκείαν μορφήν. versus incerti, velut*

*Αἰθλοπέες τε <θεοὺς σφετέρους> σιμούς μέλανας τε
Θραϊκῆς τε γλαυκοὺς καὶ πυρροὺς <φασὶ πέλεσθαι>*

17 (27 K. 10 Cr. 1 W.)

SCHOL. ARIST. EQU. 408 Βάκχον οὐ τὸν Διόνυσον ἐκάλουν μόνον, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς τελούντας τὰ ὄργια Βάκχους ἐκάλουν, οὐ μὲν ἄλλὰ καὶ τοὺς κλάδους, οὓς οἱ μύσται φέρουσι. μέμνηται δὲ Ξενοφάνης ἐν Σιλλοῖς ἑστᾶσιν δ' ἐλάτης πυκινὸν περὶ δῶμα'. cf. Hesych. Βάκχος: . . . καὶ κλάδος ὁ ἐν ταῖς τελεταῖς.

Ξενοφάνης libri: corr. Kuster — ἐλάτε Θ: ἐλάτη V: corr. Wachsmuth (cf. Eur. Bacch. 110): ἐλατῶν Lobeck. supplet Wachsmuth Βάκχοι post ἐλάτης, πυκινὸν περὶ δῶματα Βάκχοι Lobeck; πυκινὸν δόμον homericum.

18 (16 K. 28 Cr.)

STOB. ECL. I 8, 2 (a) et III (Flor.) t. 29, 41 (b) sub lemmate Ξενοφάνους.

οὔτοι ἀπ' ἀρχῆς πάντα θεοὶ θνητοῖσ' ὑπέδειξαν,
ἀλλὰ χρόνῳ ζητοῦντες ἐφευρίσκουσιν ἄμεινον

1 ὑπέδειξαν (occulta monstraverunt) b: παρέδειξαν a: ἐπέδειξαν Trinca-
velli; θνητοῖσιν ἔδειξαν Meineke 2 ζητέοντες Hiller ἐφευρίσκουσιν b:
ἐφεύρισκον (a). sententiam circumscrisit Arat. 768 sqq.

19

LAERTIUS DIOG. I 23 de Thalete (cf. p. 4, 2) δοκεῖ δὲ κατὰ τινὰς πρῶτος
ἀστρολογῆσαι καὶ ἡλιακὰς ἐκλείψεις καὶ τροπὰς προειπεῖν, ὡς φησὶν Εὐ-
δημος ἐν τῇ περὶ τῶν Ἀστρολογουμένων ἱστορίαι· ὅθεν αὐτὸν καὶ Ξενοφάνης
καὶ Ἡρόδοτος θανατᾶζει. cf. A 1 p. 20, 9.

20 (32 K.)

LAERTIUS DIOG. I 111 ὡς δὲ Ξ. ὁ Κολοφώνιος ἀκηκοέναι φησί, τέτταρα
πρὸς τοῖς πενήκοντα καὶ ἑκατόν (vixisse Epimenidem).

primus Xenophanes rumorem longaeuitatis rettulit quem sine dubio irrisit
cf. A 1 p. 20, 19. ortum eum esse exeunte s. VI ex fraudibus tum Epimenidi
suppositis conieci Berl. Sitz. 1891, 401

21 (28 K.)

SCHOL. ARISTOPH. PAC. 697 ὁ Σιμωνίδης διεβέβηλο ἐπὶ φιλαργυρίαι . . .
χαριέντως δὲ πάντῳ αὐτῷ λόγῳ διέσυρε [β̄ τοῦ λαμποποιού] καὶ μέμνηται
ὅτι μικρολόγος ἦν. ὅθεν Ξενοφάνης κίμβικα αὐτὸν προσαγορεύει. καὶ
Σοφοκλέα καὶ Σιμωνίδην διέσυρεν ὡς μικρολόγους. cf. Ath. XIV 656 D ὄντως
δὲ ἦν ὡς ἀληθῶς κίμβιξ ὁ Σιμωνίδης καὶ αἰσχροκερδής, ὡς Χαμαιλέων φησὶν.
aequales poetas in Sillis tetigisse confirmat Plutarchus v. A 22 p. 23

ΠΑΡΩΙΔΙΑΙ

22 (17 K. 9 Cr. 3 W.)

ATHEN. Epitome II p. 54 E Ξ. ὁ Κολοφώνιος ἐν Παρωϊδαῖς [παρώδαις
libri: corr. Menagius].

παρ πυρὶ χρῆ τοιαῦτα λέγειν χειμῶνος ἐν ὄρηι
ἐν κλίηι μαλακῆι κατακείμενον, ἔμπλεον ὄντα,
πινοντα γλυκὺν οἶνον, ὑποτρῶγοντ' ἔρεβινθους·
' τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν, πόσα τοι ἔτε' ἔστι, φέριστε;
ὅ πεηλίκος ἦσθ', ὅθ' ὁ Μῆδος ἀφίκετο;'

titulus epitomatoris fide parum stabilitus; Athenaeus fortasse dixerat παρωιδήσας τὰ Ὀμήρου (Wilam.). hoc quoque fuerit Sillorum fr., etsi in illis minus parodiae fortasse propter fragmentorum penuriam cernitur. ceterum cf. A 9 p. 22.

1 παρ πυρὶ eadem sede η 154 2 cf. χ 196 εὐνῆι ἐνι μαλακῆι καταλέγμενος 3 ἐπιτρῶγοντα Coraes, at cf. Plato Rep. II 372 D 4 cf. α 170 al. ἔτη Ath. φέριστε homericum 3 Μῆδος Harpagus cf. A 10 p. 22.

ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ.

23 (1 K. 12 Cr.)

CLEM. Str. V 109 p. 714 P. [hinc Eus. P. E. XIII 13] εὖ γοῦν καὶ Ξ. ὁ Κολοφώνιος διδάσκων ὅτι εἰς καὶ ἀσώματος ὁ θεὸς ἐπιφέρει εἰς — νόημα. secuntur fr. 14. 15. — significat Arist. Metaph. A 5. 996^b 24 εἰς τὸν ὅλον οὐρανὸν ἀποβλέψας τὸ ἐν εἶναι φησι τὸν θεόν.

εἰς θεός, ἐν τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι μέγιστος,
οὔτε δέμας θνητοῖσιν ὁμοίος οὔτε νόημα.

1 εἰς θεός] scil. ὁ οὐρανός cf. Arist. ἐν κτλ.] cf. Aristoph. Nub. 573 Sol μέγας ἐν θεοῖς ἐν θνητοῖσι τε δαίμων; Plato Symp. 178 A ὅτι μέγας θεός εἶη ὁ Ἔρως καὶ θαυμαστός ἐν ἀνθρώποις τε καὶ θεοῖς. loquitur ex vulgi opinione more antithetico pervulgato cf. Hom. Θ 27; T 95. θεοί populariter etiam fr. 1, 24; 18, 1; 94, 2 cf. Valerius Soranus fr. 4 p. 273 Bähr. Iuppiter omnipotens rerum regumque repertor progenitor genetrixque deum deus unus et omnes 2 οὗ τι δέμας Clem. Eus.: corr. Sylburg

24 (2 K. 13 Cr.)

SEXT. adv. math. IX 144 εἰ γὰρ ἔστι τὸ θεῖον, ζῶιόν ἐστιν· εἰ ζῶιόν ἐστιν, ὄραϊ ὄλος ὀύλος γὰρ ὄραϊ, οὔλος δὲ νοεῖ, οὔλος δὲ τ' ἀκούει'. LAERT. IX 19 (cf. A 1 p. 20, 15) ὄλον δ' ὄραν καὶ ὄλον ἀκούειν, μὴ μέντοι ἀναπνεῖν. PSEUDARIST. de MXG 3. 977^a 37 (A 28 p. 25) ἕνα δ' ὄντα ὁμοιον εἶναι πάντη, ὄραν τε καὶ ἀκούειν τὰς τε ἄλλας αἰσθήσεις ἔχοντα πάντη. PSEUDOPLUT. Strom. 4 (Dox. 580, 16) ἀκούειν δὲ καὶ ὄραν καθόλου καὶ μὴ κατὰ μέρος. HIPPOC. Phil. 14, 2 (Dox. 565, 26) καὶ πᾶσι τοῖς μορφοῖς αἰσθητικόν (sc. θεόν). CYRILL. Hierosol. catal. VI p. 82 ὄλος ὡν ὀφθαλμός καὶ ὄλος ἀκοή καὶ ὄλος νοῦς, οὐχ ὡς ἡμεῖς ἐν μέρει νοῶν καὶ ἐν μέρει μὴ γινώσκων cf. Iren. ap. Epiph. haer. 33 et Plin. nat. h. II 14 quisquis est deus, si modo est alius (sc. praeter Solem) et quacumque in parte, totus est sensus, totus visus, totus auditus, totus animae, totus animi, totus sui. posteriorum aliam memoriam collegit Weymann Woch. f. cl. Phil. 1894, 1030. Wien. Stud. 1896, 316. E Theophrasti memoria (nam inde omnes videntur pendere) versum refingunt forma non certa:

οὔλος ὄραϊ, οὔλος δὲ νοεῖ οὔλος δὲ τ' ἀκούει

cf. Epicharm. 249 νοῦς ὄρηι καὶ νοῦς ἀκούει· τὰλλα κωφὰ καὶ τυφλά (ubi testim. adde Schol. Aristoph. Plut. 48). de Epicharmi et Xenophanis commercio cf. A 15 p. 23

25 (3 K. 14 Cr.)

SIMPL. phys. 23, 19 [cf. A 31, 9 p. 31]

ἀλλ' ἀπάνευθε πόνοιο νόου φρενὶ πάντα κραδαίνει

κραδαίνει] cf. Hes. theog. 679 οὐρανὸς εὐρὸς σειόμενος Xenophontis paraphr. Stob. ecl. II 1, 33 ὁ γοῦν πάντα σειῶν — Mem. IV 3, 13 ὁ τὸν ὅλον κόσμον συντάττων. deus Xenophanis κινῶν νῶι ἀκίνητος ut Aristoteles; πάντα sc. τὰ γενητά; cf. ad fr. 34, 2.

26 (4 K. 15 Cr.)

SIMPL. phys. 22, 9 [cf. A 31, 7 p. 30]

αἰεὶ δ' ἐν ταύτῳι μίμνει κινούμενος οὐδέν
οὐδὲ μετέρχεσθαι μιν ἐπιπρέπει ἄλλοτε ἄλλῃ

1 imitatur Parm. 8, 29; cf. Epicharm. 170, 15 αἰεὶ Simpl. κινούμενος
E·F: κινούμενον DE: κινεύμενον Hiller

27 (8 K. 11 Cr.)

Ex AETIO Theodor. IV 5 [cf. A 36 p. 32] ἐκ — τελευτᾶι. ex Allegoriarum corpore: SEXT. adv. math. X 313 [hinc Hippol. ref. X 6] Ξ. δὲ κατ' ἐπίου ἐκ γῆς· ἐκ — τελευτᾶι; Stob. ecl. I 10, 12 [A 36 p. 32]. Schol. Hom. H 99 ABT (continuant fragmento 34) ἐκ — τελευτᾶι.

ἐκ γαίης γὰρ πάντα καὶ εἰς γῆν πάντα τελευτᾶι

γαίης γὰρ Sext.: γῆς γὰρ Hom. Schol., Hipp.: γῆς γὰρ τὰ Stob.: γῆς γὰρ τὰδε Theodor. πάντα ἐστὶ καὶ Hipp.

28 (12 K. 22 Cr.)

ACHILL. Isag. 4 p. 34, 11 Maass Ξ. δὲ οὐκ οἶεται μετέωρον εἶναι τὴν γῆν, ἀλλὰ κάτω εἰς ἀπειρον καθήκειν· γαίης μὲν γὰρ φησι τόδε — ἰκνεῖται

γαίης μὲν τόδε πείρας ἄνω παρὰ ποσσὶν ὄρσται
ἤερι προσπλάζον, τὸ κάτω δ' ἐς ἀπειρον ἰκνεῖται

1 γαίης γὰρ φησι V: φησι γὰρ γαίης μὲν M πείρας M: πείραν V: πείραρ Maass; at cf. Parm. 8, 42 παρὰ ποσσὶν V: παρὰ ποσσὶν M 2 ἤερι scripsi: καὶ φεῖ (corruptum ex ηαιρει) VM: αἰθέρι Karsten ἀπειρον] indefinitum potius quam infinitum cf. Zeller I⁵ 539³ v. A 47 et Emped. fr. 39. nitabantur tamen hoc fr. qui οὐτ' ἀπειρον οὔτε πεπεράνθαι mundum et deum docuisse X. dicerent cf. [Ar.] de XMG 97^b2 (A 28 p. 25) ἰκνεῖται cf. Parm. 8, 46

29 (10 K. 20 Cr.)

SIMPLIC. phys. 188, 32 ὁ μέντοι Πορφύριος οικειότερον εἰς Ἀναξιμένην (sic libri) τὴν δόξαν ἀνέκემψε ταύτην εἰπόντα· γῆ — φύονται. RHIPOR. phys. 125, 27 [supra A 29 p. 30]

γη και ὕδωρ πάντ' ἐσθ' ὄσα γίνονται(αι) ἤδὲ φύονται

πάντ' ἐσθ' Philop.: πᾶν ἐστ' Simpl. γίνονται ἤδὲ φύονται Simpl.:
φύοντ' ἤδὲ γίνονται Phil.

30 (11 K. 11 a. 23 Cr.)

1—5 SCHOL. GENAV. ad Φ 196 (ed. Nicole I 199, 1 cf. Diels *Sitzungsb. d. Berl. Ak.* 1891, 572) ex Cratete Mallota: Ξενοφάνης ἐν τῷ Περὶ φύσεως 'πηγή — ποταμῶν', ὡς Ὅμηρος (Φ 196) 'ἐξ οὐπερ πάντες ποταμοί'. 1 Αἰπίτιος III 4, 4 [cf. A 46 p. 33] 'πηγή — ὕδατος'. cf. Arist. Meteor. B 2. 354^b15

πηγή δ' ἐστὶ θάλασσα(α) ὕδατος, πηγή δ' ἀνέμοιο
οὔτε γὰρ ἐν νέφεσιν ἔσωθεν ἀνευ πόντου μέγαλοιο
οὔτε ῥοαὶ ποταμῶν οὔτ' αἰθέρος δμβριον ὕδωρ,
ἀλλὰ μέγας πόντος γενέτωρ νεφέων ἀνέμων τε

5 και ποταμῶν

1 θάλασσα Aet.: θαλάσση Genav. 2 aut lacuna post νέφεσιν explenda velut πνοιαι κ' ἀνέμοιο φύοντο ἐκπνελοντος aut corrigendum cum Wachsmuthio γὰρ ἂν νέφε' ἔσκεν ἄνα πόντοιο Gen.: corr. Nicole 3 αλλ' (pellucente θ): suppl. Nicole 4 νεφέων sic Gen.

31 (deest)

HERACLITUS Alleg. Hom. ex Alleg. corp. [ex Her. Schol. B ad Σ 468] c. 44 ὑπερίονα δὲ νομαστέον αὐτόν (solem) τὸν ὑπεριέμενον αἶε τῆς γῆς ὡσπερ οἶμαι και Ξ. ὁ Κολοφώνιος φησιν

ἥελιός θ' ὑπεριέμενος γαῖαν τ' ἐπιθάλλων

32 (13 K. 24 Cr.)

SCHOL. BLT Eust. ad Hom. Λ 27 Ἴρισιν ἐοικότες: τῷ κυρτώματι ἢ τῷ χρώματι φησὶ γὰρ Ξ.

ἦν τ' Ἴριν καλέουσι, νέφος και τοῦτο πέφυκε,
πορφύρεον και φοινίκεον και χλωρόν ἰδέσθαι

και τοῦτο) ut Sol et cetera astra, quae cum in nebulas evanescerent, deorum simul opinio casura erat cf. Arch. f. G. d. Phil. X 593

33 (9 K. 21 Cr.)

Ex Alleg. corpore: SEXT. adv. math. X 314 [hinc Hippol. X 6] συμφέρεσθαι δ' αὐτῷ [Homero H 99] δοκεῖ κατ' ἐπίου και ὁ Κολοφώνιος Ξ. φησὶ γὰρ 'πάντες — ἐκ γενόμεσθα' (idem vers. interpolatur IX 361); ΠΣΕΥΔΟΡΛΥΤ. Vit. Hom. 93 (Dox. p. 43) μετ' ἐκείνον (Hom.) δὲ Ξ. ὁ Κολοφώνιος ὑφιστάμενος τὰς πρώτας ἀρχὰς εἶναι τὸ ὕδωρ και τὴν γῆν ἔοικε σπάσαι τὴν ἀφορμὴν ταύτην ἐκ τῶν Ὀμηρικῶν τούτων [H 99]; SCHOL. HOM. H 99 ABT ταῦτα οὖν φησὶ τὴν ἀκινήσιαν ὀνειδίζων και Ξ. 'πάντες — ἐκ γενόμεσθα', quibus continentur falso fr. 28. nam divisa haec fuerunt in Allegoriis cf. Prob. ad Verg. p. 21, 8 (Dox. p. 91 sqq.); Heracl. Alleg. c. 22 ἀλλ' ὁ Κλαζομένιος Ἀναξαγόρας [debebat

ὁ Κολοφώνιος Ξενοφάνης] κατὰ διαδοχὴν γνώριμος ὢν Θάλητος συνέζησε τῷ ὕδατι δεύτερον στοιχεῖον τὴν γῆν κτλ.

πάντες γὰρ γαίης τε καὶ ὕδατος ἐκγενόμεσθα

34 (14 K. 19 Cr.)

1—4 SEXT. adv. math. VII 49 de Scepticis: ὢν Ξ. μὲν κατὰ τινὰς εἰπῶν πάντα ἀκατάληπτα ἐπὶ ταύτης ἐστὶ τῆς φορᾶς, ἐν οἷς γράφει 'καὶ — τέτυκ- γαί'. explicat 50. 51 ἀμφὶ θεῶν δὲ υποδειγματικῶς περὶ τινος τῶν ἀδήλων, δόκον δὲ τὴν δόκησιν καὶ τὴν δόξαν . . . τὸ μὲν οὖν ἀληθὲς καὶ γνώριμον οὐδεὶς ἄνθρωπος οἶδε το τε ἐν τοῖς ἀδήλοις πράγμασιν· κἄν γὰρ ἐκ τύχης ἐπιβάλλῃ τούτῳ, ὅμως οὐκ οἶδεν ὅτε ἐπιβέβληκεν αὐτῷ, ἀλλ' οἴεται καὶ δοκεῖ; idem 110. VIII 326. tangunt ARIST. Poet. 25. 1460^b35 οἶον τὰ περὶ θεῶν· ἴσως γὰρ οὔτε βέλτιον [οὔτε] λέγειν οὔτ' ἀληθῆ, ἀλλ' ἔτυχεν ὥσπερ Ξενοφάνης [sc λέγει, ὄντα]· ἀλλ' οὖν φασὶ et VARRO ap. Augustin. C. D. VII 17 de diis p. r. publicis . . . in hoc libro scribam, sed ut Xenophanes Colophomios scripsit, quid putem non quid contendam ponam. hominis est enim haec opinari, dei scire. — 1. 2 PLUT. adv. poet. 2 p. 17E καὶ τὰ Ξενοφάνους 'καὶ — πάντων'; LAERT. IX 72 ἐν οἷς [Scepticis] Ξ. μὲν φησὶ 'καὶ — εἰδῶς' — 3. 4 GALEN. de diff. puls. III 1 [VIII 636 sq. K.] κατὰ δὲ τὸν φιλόσοφον τὸν εἰπόντα 'ἦν γὰρ — τέ- τυκται'. HIPPOCR. philos. 14, 1 (565, 21 DOX.) οὗτος ἔφη πρῶτος ἀκαταληψίαν εἶναι πάντων οὕτως· 'εἰ — τέτυκται' — 4 SEXT. Pyth. H. I 18 Ξ. ὁ Κολο- φώνιος λέγων 'δόκος — τέτυκται' cf. Arius supra A 24 p. 23; Eriphan. exp. fid. p. 1987 B Pet.; Procl. in Tim. p. 16 Schneid.

καὶ τὸ μὲν οὖν σαφὲς οὐτις ἀνὴρ γένητ' οὐδέ τις ἔσται
εἰδῶς ἀμφὶ θεῶν τε καὶ ἄσσα λέγω περὶ πάντων·
εἰ γὰρ καὶ τὰ μάλιστα τύχοι τετελεσμένον εἰπῶν,
αὐτὸς ὅμως οὐκ οἶδ'· δόκος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται.

1 γένητ' Plut.: ἴδεν Sext. Laert. 2 θεῶν populares deos intellego i. e. inprimis astra et elementa cf. ad fr. 23, 1 περὶ πάντων, ἄσσα λέγω (sic iun- gendum) explico περὶ τῶν γενητῶν, non περὶ παντός (cf. fr. 25). illa dubia, hoc (quod est unum et deus) certum Xenophani, Parmenidis magistro 3 ἦν — τύχη τετελεσμένα Gal. 4 τέτυκται] ut μοῖρα τέτυκται Γ 101

35 (15 K. 26 Cr.)

PLUT. quaest. conv. IX 7 p. 746 B τούτοις ἐπιφωνήσαντος τοῦ Ἀμμωνίου τὰ τοῦ Ξενοφάνους, ὥσπερ εἰώθει,

ταῦτα δεδόξασται μὲν εἰκότα τοῖς ἐτύμοισι
καὶ παρακαλοῦντος ἀποφαίνεσθαι καὶ λέγειν τὸ δοκοῦν ἕκαστον κτλ.

δεδόξασθαι Plut.: corr. Karsten. fortasse praestat Wilamowitzii δεδοξάσθω.

36 (27 Cr.)

HERODIAN. π. διχο. 296, 9 [Cram. A. Ox. III 296; Choerob. in Theod. p. 88, 30 Hilg.] post fr. 10

δὲ πῶσα δὴ θνητοῖσι πεφήρασιν εἰσοράασθαι . . .

πεφήνασιν Herod.: πεφήνασθ' Choer. O: πεφύκασιν Choer. CV intellenda videntur astra, quae nubes non deos esse docet

37 (29 Cr.)

HERODIAN. π. μον. λέξ. 30, 30 ὁ τε Ξ. φησί

καὶ μὲν ἐνὶ σπεαίτεσσι τεοῖς καταλείβεται ὕδωρ

καὶ μὴν codex: correxi; olim αἰὲν, alii aliud σπεάτεσι cod. τεοῖς] quaedam antra dicit, quorum stilicidia argumento sint terram subsidere ex aqua. idem concluderat ex conchis et petromatis montium; v. Lucr. I 348. cf. Orph. 252 Abel. καὶ βέδν νυμφάων καταλείβεται ἀγλαὸν ὕδωρ.

38 (25 Cr.)

HERODIAN. π. μον. λέξ. p. 41, 5 σημειῶδες ἄρα τὸ παρὰ Ξενοφάνει [ξενοφῶντι cod.] γλύσσων 'εἰ μὴ—πέλεσθαι [Lex. Gud. 301, 15 κέχρηται δὲ Ξ. τῷ ὀνόματι οἶον 'γλύσσωνα σῦκα; Et. gen. ex Her. π. παθ. s. v. γλύσσων: ὁ γλυκύτερος παρὰ ἀριστοφάνει 'γλύσσωνα σῦκα'; indidem s. v. κάρρων: κέχρηται δὲ ξενοφάνης [ξενοφῶν B] τῷ ὀνόματι οἶον 'γλύσσωνα σῦκα'].

εἰ μὴ χλωρὸν ἔφρυσε θεὸς μέλι, πολλὸν ἔφρασκον
γλύσσωνα σῦκα πέλεσθαι.

πολλῶν cod.: Lehrs an ἔφρασκ' ἄν? γλύσσωνα] quam cetera cf. 1, 16

39 (20 K.)

POLLUX VI 46 (cf. Athen. II 51 B sqq.) σικάμυνα· ταῦτα δὲ καὶ μόρα Αἴσχυλος ὠνόμασεν οὕτως εἰπὼν τὰ ἐκ τῆς βάτου· τάχα δ' ἂν τις καὶ κεράσια φαίη [cf. Gal. VI 588 K.], κέρασον τὸ δένδρον ἐν τῷ Περι φύσεως Ξενοφάνους εὐρών.

40 (30 K.)

ETYM. GEN. s. v. βρόταχον τὸν βάτραχον Ἴωνες [καὶ Ἀριστοφάνης φησί] καὶ παρὰ Ξενοφάνει· βάτραχος καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν βράταχος καὶ βρόταχος. cf. Hesych. βρόταχος: βάτραχος καὶ Ἀριστοφάνης del. Dindorf ξενοφῶντι Flor.

41

TZETZ. ad Dion. Perieg. v. 940 p. 1010 Bernhardy περι τῶν εἰς ῥος κανῶν (de voce σιρός)

συλλογράφος δὲ τις τὸ σι μακρὸν γράφει

τῷ ῥῶ, δοκεῖ μοι, τοῦτο μνηνάς τάχα,

συλλογράφος νῦν ὁ Ξενοφάνης ἐστὶ καὶ ὁ Τίμων καὶ ἕτεροι.

Timonem grammatici non citant; Xenophanem sine dubio adhibuerat Herodianus. cf. Et. m. 714, 18 Ἀμμώνιος δὲ ἱστορεῖ ὡς οἱ Ἀττικοὶ ὀξύνοντες, τὸ ὄνομα τὸ βραχύνουσι καὶ ἡ τριβὴ τῆς ἀναγνώσεως ἐκτείνει αὐτό· εὐρίσκειται δὲ καὶ τὸ βραχύν, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ Φοῖξωι ἀνοῖξαι μὲν αἰρούς οὐκ ἤξιον.

DUBIA

42

HERODIAN. π. μον. λέξεως 7, 11 καὶ παρὰ ἀριστοφάνει ἐν διαιλλῶν [sic

Havn.: ἐν δ' συλλάβῳ, ωι in ras. longiore i. e. ων, Vind.; cf. Ludwich *Arist.* II 685]

καί (κ') ἐπιθυμήσειε νεὸς νῆς ἀμφιπόλοιο

suppl. Dindorf Ἀριστοφάνει ἐν Αἰολοσίκῳ coniciens. Seidler Ξενοφάνει ἐν δ' Σίλλων, quod commendat Wil., addens, nisi rescribatur ἐν ᾧ Σ., quartum non Sillorum sed totius operis librum intellegendum esse. utique ionica contractio Seidleri coniecturam adiuvat.

43

SCHOL. HOM. B ad I 539 χλοῖνην οἱ μὲν ἀφριστήν· χλουδεῖν γὰρ τὸ ἀφρίζειν τινὲς Λωρεῖων ἔλεγον. ἄλλοι δὲ κακοῦργον· καὶ γὰρ τῶν ἀρχαίων λαμποποιῶν τινα φάναι ἄνηρ ὄδ' ἐσπέρης καθεύδοντα ἀπ' οὐν ἔδησε χλοῦνην (Meineke Chol. p. 121 sq.). Ξενοφῶντα [Ξενοφάνην G. Hermann] δὲ γένος τι Ἰνδῶν φάναι τὸν χλοῦνην εἶναι καθάπερ καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἡδωνοῖς ἄμα κροσσελῆς μὲν; ἄρα μὴ χλοῦνης τις ἦν [FT 62 Nauck²].

44

ATHEN. IV p. 174 F ἄγγρατνοῖσι γὰρ οἱ Φοίνικες, ὡς φησὶν ὁ Ξενοφῶν, ἐχρῶντο αὐλοῖς σπιθαμαλοῖς τὸ μέγεθος ὁξὺ καὶ γοερὸν φθεγγόμενοις. τούτοις δὲ καὶ οἱ Κᾶρες χρῶνται ἐν τοῖς θρήνοις, εἰ μὴ ἄρα καὶ ἡ Κάρια Φοινίκη ἐκαλεῖτο, ὡς παρὰ Κορίνθην καὶ Βακχυλίδην ἔστιν εὐρεῖν. ὀνομάζονται δὲ οἱ αὐλοὶ γλύγγροι ὑπὸ τῶν Φοινίκων ἀπὸ τῶν περὶ Ἄδωνιν θρήνων· τὸν γὰρ Ἄδωνιν Γλύγγρον καλεῖτε ὑμεῖς οἱ Φοίνικες, ὡς ἱστορεῖ Δημοκλείδης.

Ξενοφάνης pro tradito ξενοφῶν commendavit Dümmler *Mus. Rh.* XLII 139. nam Xenophontis Atheniensis nulla est talis forma, neque plures citare videntur quam nos tenemus et Demetrius enumerat Xenophontis libros grammatici. ab his certe alienum est fragmentum sive potius paraphrasis ex *Mem.* IV 3, 13 ap. Stob. ecl. II 1, 33 (et Clem.), ubi ἀνθρώποισιν ἐπιφαίνονται et sensu et exemplari cogente in ἀνθρώποις ἐμφαίνονται mutandum est. (Γοργεῖοισι *Symposii* [Ath. XI 504 E] Platonis continere irrisionem vidit Wilamowitz). at res per dubia. nam nil impedit quominus Xenophonti geographo Lampsaceno haec Athenaei tribuantur

45

SCHOL. HIPPOCR. ad Epid. I 13, 3 [edidit primus II 686 Littré] βληστρισμός: ὁ ῥηπτασμός· οὕτω Βακχεῖος τίθησιν· ἐν ἐνλοῖς δὲ ἀντιγράφοις εὐρομεν βλητρισμὸν χωρὶς τοῦ δ. ὄντως δὲ τὸν ῥηπτασμὸν σημαίνει κατὰ καὶ Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος [κολώνιος U: κωλώνιος D: κκωνώνιος LQ] φησιν· ἐγὼ δὲ ἐμαυτὸν πόλιν ἐκ πόλεως φέρων ἐβλήστριζον· ἀντὶ τοῦ ἐρριπταζόμεν. [πόλιν iterat V, φέρων UV: om DLQ]

intercidisse post φησιν fr. 8 et verba ἐγὼ κτλ. alioquin spectare verisimiliter coniecit Meineke. sin Xenophanis sint verba, iambum excipere inde ab ἐβλήστριστον hexametrum conicias. frustra temptata a viris doctis collegit Daremberg *Not. et extr. des MSS. méd. I* (Paris 1853) p. 206; Klein *Erotian.* p. 18; Bergk *PLG* p. 116.

4. PARMENIDES ELEATES.

A. TESTIMONIA VITAE CARMINIS DOCTRINAE

VITAE

1. LAERTIUS DIOGENES IX 21—23.

Ξενοφάνους δὲ διήκουσε Παρμενίδης Πύρητος Ἐλεάτης. τοῦ-21
τον Θεόφραστος ἐν τῇ Ἐπιτομῇ [Physic. Op. fr. 6a Dox. 482, 14]
Ἀναξιμάνδρου φησὶν ἀκούσαι. ὁμοῦ δ' οὖν ἀκούσας καὶ Ξενο-
φάνους οὐκ ἠκολούθησεν αὐτῷ. ἐκοινώνησε δὲ καὶ Ἀμεινίαι Διο-
5 χαίτα τῷ Πυθαγορικῷ, ὡς ἔφη Σωτίων, ἀνδρὶ πένητι μὲν, καλῶ
δὲ κάγαθῷ. ὧ καὶ μᾶλλον ἠκολούθησε καὶ ἀποθανόντος ἡρώδιον
ιδρύσατο γένους τε ὑπάρχων λαμπροῦ καὶ πλοῦτου, καὶ ὑπ' Ἀμει-
νίου, ἀλλ' οὐχ ὑπὸ Ξενοφάνους εἰς ἡσυχίαν προεγράφη. πρῶ-
τος δὲ οὗτος τὴν γῆν ἀπέφαινε σφαιροειδῆ καὶ ἐν μέσῳ κεί-
10 σθαι. δύο τὲ εἶναι στοιχεῖα, πῦρ καὶ γῆν, καὶ τὸ μὲν δημιουργοῦ
τάξιν ἔχειν, τὴν δὲ ὄλης. γένεσιν τε ἀνθρώπων ἐξ ἡλλίου πρῶτον 22
γενέσθαι· αὐτὸν δὲ ὑπάρχειν τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν, ἐξ ὧν τὰ
πάντα συνεστάναι. καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν ταῦτόν εἶναι, καθὰ
μύθηται καὶ Θεόφραστος ἐν τοῖς Φυσικοῖς [fr. 6a. Dox. 483, 2]
15 πάντων σχεδὸν ἐκτιθέμενος τὰ δόγματα. δισσήν τε ἔφη τὴν φιλο-
σοφίαν, τὴν μὲν κατὰ ἀλήθειαν, τὴν δὲ κατὰ δόξαν. διὸ καὶ φησὶ
πov· 'χρεῶ — ἀληθῆς' [fr. 1, 18—30]. καὶ αὐτὸς δὲ διὰ ποιη-

1 τοῦτον] Xenophanem primarius auctor Laertii intellexerat. errorem
Laertii vel eius auctoris Anaximenis vita II 3 monstrat, ubi Παρμενίδην — αὐτοῦ
olim lectum esse videtur 5 διοχαίτη BP: restitui patris nomen Herm. 35,
197; καὶ διοχέτη F 7 πλοῦτου καὶ libri: vulgo πλούσιος deleto καὶ
9 ἀπέφαινε libri: ἀπέφηνε vulgo 11 ἡλλίου libri cf. fr. 12, 3: ἕλιος ex Aldobr.
limo vulgo: πηλοῦ Ziegler 12 αὐτόν libri: ταῦτόν Usener recte, si καὶ γῆς
addatur post ἡλλίου v. 11; αἴτια comieci Dox. 142. 166. cf. Laert. II 16 13 τὸν
νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν F 14 καὶ om. B ἐν τοῖς στοιχοῖς πάντων (om. σχεδόν) B
15 ἔφη BP¹: ἔφη εἶναι P²

μάτων φιλοσοφεί, καθάπερ Ἡσίοδος τε καὶ Ξενοφάνης καὶ Ἐμπεδοκλῆς. κριτήριον δὲ τὸν λόγον εἶπε· τὰς τε αἰσθήσεις μὴ ἀκριβεῖς ὑπάρχειν. φησὶ γοῦν· 'μηδὲ — ἔλεγχον' [fr. 1, 34—36]

διὸ καὶ περὶ αὐτοῦ φησὶν ὁ Τίμων· [fr. 4 W.] 'Παρμενίδου-
5 νόσεις'. εἰς τοῦτον καὶ Πλάτων τὸν διάλογον γέγραφε 'Παρμενίδην' ἐπιγράψας 'ἡ περὶ ἰδεῶν'. ἤκμαζε δὲ κατὰ τὴν ἐνάτην καὶ ἐξηκοστὴν ὀλυμπιάδα [504—501]. καὶ δοκεῖ πρῶτος πεφωρακέναι τὸν αὐτὸν εἶναι Ἐσπερον καὶ Φωσφόρον, ὡς φησὶ Φαβριῖνος ἐν πέμπτῳ Ἀπομνημονευμάτων· οἱ δὲ Πυθαγόραν. Καλλίμαχος
10 δὲ φησὶ μὴ εἶναι αὐτοῦ τὸ ποίημα. λέγεται δὲ καὶ νόμους θεῖναι τοῖς πόλταις, ὡς φησὶ Σπένσιππος ἐν τῷ Περὶ φιλοσόφων. καὶ πρῶτος ἐρωτῆσαι τὸν Ἀχιλλέα λόγον, ὡς Φαβριῖνος ἐν Παντοδαπῇ ἱστορίαι. γέγονε δὲ καὶ ἕτερος Παρμενίδης, δῆτωρ τεχνουργάφος.

5 καὶ Πλάτων τὸν om. B 8 post πέμπτῳ add. τῶν vulgo 9 Πυθαγόραν] cf. VIII 14 10 αὐτοῦ] Pythagorae

2. SUIDAS.

Παρμενίδης Πύρητος Ἐλεάτης φιλόσοφος μαθητὴς γεγονὼς Ξενοφάνους τοῦ Κολοφωνίου, ὡς δὲ Θεόφραστος Ἀναξιμάνδρου τοῦ Μιλησίου. αὐτοῦ δὲ διάδοχοι ἐγένοντο Ἐμπεδοκλῆς τε ὁ καὶ φιλόσοφος καὶ ἰατρός καὶ Ζήνων ὁ Ἐλεάτης. ἔγραψε δὲ φυσιολογίαν δι' ἐπῶν καὶ ἄλλα τινὰ καταλογάδην, ὧν μέμνηται Πλάτων [Soph. 237 A].

3. DIOG. Π 3 Ἀναξιμένης Εὐρυστράτου Μιλήσιος, ἤκουσεν Ἀναξιμάνδρου, ἐνοιὶ δὲ καὶ Παρμενίδου φασὶν ἀκοῦσαι αὐτόν [cf. ad A 1, 1].

4. IAMBlichus V. Pyth. 166 [ex Nicomacho] καὶ περὶ τῶν φυσικῶν ὅσοι τινὰ μνηστὰς πεποιήνται πρῶτον Ἐμπεδοκλέα καὶ Παρμενίδην τὸν Ἐλεάτην προφερόμενοι τυγχάνουσιν (scil. ut Italiam floruisse philosophiae laude a Pythagora demonstratur). Proclus in Parm. I p. 619, 4 (Cous. Par. 1864) ταύτης δ' οὖν ὅπερ εἶπομεν τῆς ἐορτῆς οὐσῆς ἀφίκοντο Παρμενίδης καὶ Ζήνων Ἀθήναζε, διδάσκαλος μὲν ὁ Π. ὡν μαθητὴς δ' ὁ Ζήνων, Ἐλεῖται δ' ἄμφω καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῦ Πυθαγορικοῦ διδασκαλείου μεταλαβόντες, καθάπερ πού καὶ Νικόμαχος [sic CD et Gogava: ceteri Καλλίμαχος]. VITA Pythagorae Photiana c. 249 p. 439^a 36 Ζήωνα καὶ Παρμενίδην τοὺς Ἐλεάτας· καὶ οὗτοι δὲ τῆς Πυθαγόρου ἦσαν διατριβῆς.

5. PLATO Theaet. 183 E [Socrates loquitur] Π. δὲ μοι φαίνεται τὸ τοῦ Ὀμήρου αἰδοῖός τε μοι εἶναι ἅμα δεινός τε· σὺνπροσέμειξα γὰρ δὴ τῷ ἀνδρὶ πᾶν νέος πᾶν πρεσβύτερι καὶ μοι ἐφάνη βάθος τι ἔχειν παντάπασι γενναῖον. Sophist. 217 C δι' ἐρωτήσεων, οἷόν ποτε καὶ Παρμενίδη χρωμένω καὶ διεξιόντι

λόγους παγκάλους παρεγερόμην ἐγὼ νέος ὢν ἐκείνων μάλα δὴ τότε ὄντος πρεσβύτου. PARM. 127 A ἔφη δὲ δὴ ὁ Ἄντιφῶν λέγειν τὸν Πυθόδωρον ὅτι ἀφικοντό ποτε εἰς Παναθήναια τὰ μεγάλα Ζήνων τε καὶ Π. τὸν μὲν οὖν Παρμενίδην εὖ μάλα δὴ πρεσβύτερον εἶναι σφόδρα πολλὸν καλὸν δὲ κάγαθόν τὴν ὄμην περὶ ἔτη μάλιστα πέντε καὶ ἐξήκοντα· Ζήνωνα δὲ ἐγγὺς ἐτῶν τετταράκοντα τότε εἶναι εὐμήκη δὲ καὶ χαρίεντα ἰδεῖν· καὶ λέγεσθαι αὐτὸν παιδικὰ τοῦ Παρμενίδου γεγονέναι. καταλύειν δὲ αὐτοὺς ἔφη παρὰ τῷ Πυθόδωρῳ ἐκτός τείχους ἐν Κεραμεικῶι· οἱ δὲ καὶ ἀφικέσθαι τὸν τε Σωκράτη καὶ ἄλλους τινὰς μετ' αὐτοῦ πολλούς, ἐπιθυμοῦντας ἀκοῦσαι τῶν τοῦ Ζήνωνος γραμμάτων· τότε γὰρ αὐτὸ πρῶτον ὑπ' ἐκείνων κομισθῆναι· Σωκράτη δὲ εἶναι τότε σφόδρα νέον [cf. Procl. in h. l. p. 684, 21]. contra: ATHEN. XI 505 F Παρμενίδην μὲν γὰρ καὶ ἔλθειν εἰς λόγους τὸν τοῦ Πλάτωνος Σωκράτην μόλις ἢ ἡλικία σγῆρα οὐχ ὡς καὶ τιοῦτους εἰπεῖν ἢ ἀκοῦσαι λόγους. τὸ δὲ πάντων σχετιώτατον καὶ τὸ εἰπεῖν οὐδεμιᾶς κατεπειγούσης χρείας ὅτι παιδικὰ γεγονόσι τοῦ Παρμενίδου Ζήνων ὁ πολλῆς αὐτοῦ. [hinc MACROB. Sat. I 1, 5 nec mihi fraudi sit, si uni aut alteri ex his quos coetus coegit matura aetas posterior saeculo Praetextati fuit: quod licito fieri Platonis dialogi testimonio sunt, quippe Socrate ita Parmenides antiquior, ut huius pueritia vix illius adprehenderit senectutem]. DIOG. IX 25 Ζήνων Ἐλεάτης. τούτου Ἀπολλόδωρός φησιν εἶναι ἐν Χρονικοῖς [Πύρητος τὸν δὲ Παρμενίδην] φύσει μὲν Τελευταγόρου, θέσει δὲ Παρμενίδου . . . ὁ δὲ Ζήνων διακῆκοε Παρμενίδου καὶ γέγονεν αὐτοῦ παιδικά.

6. ARISTOT. Metaph. A 5. 986^b 22 ὁ γὰρ Π. τούτου λέγεται γενέσθαι μαθητής (scil. Xenophanis).

7. ALEX. in Metaphys. A 3. 984^b 3 p. 31, 7 Hayduck περὶ Παρμενίδου καὶ τῆς δόξης αὐτοῦ καὶ Θεόφραστος ἐν τῷ πρώτῳ Περί τῶν φυσικῶν [fr. 6 DOX. 482, 5] οὕτως λέγει· 'τούτῳ δὲ ἐπιγεγόμενος Π. Πύρητος ὁ Ἐλεάτης' (λέγει δὲ καὶ [καὶ dele] Ξενοφάνην) 'ἐπ' ἀμφοτέρας ἦλθε τὰς ὁδοὺς. καὶ γὰρ ὡς αἰδιότιον ἐστὶ τὸ πᾶν ἀποφαίνεται καὶ γένεσιν ἀποδιδόναι πειράται τῶν ὄντων, οὐχ ὁμοίως περὶ ἀμφοτέρων δοξάζων, ἀλλὰ κατ' ἀλήθειαν μὲν ἐν τῷ πᾶν καὶ ἀγένητον καὶ σφαιροειδὲς ὑπολαμβάνων, κατὰ δόξαν δὲ τῶν πολλῶν εἰς τὸ γένεσιν ἀποδοῦναι τῶν φαινομένων δύο ποιῶν τὰς ἀρχάς, πῦρ καὶ γῆν, τὸ [τὴν κοινεῖα] μὲν ὡς ὕλην τὸ δὲ ὡς αἴτιον καὶ ποιούν.' SIMPL. phys. 22, 27 . . . Ξενοφάνην τὸν Κολοφώνιον τὸν Παρμενίδου διδάσκαλον (e Theophr.).

8. SIMPL. phys. 28, 4 (ex Theophr. Phys. Op. fr. 8 DOX. 483, 11) Δεύκιππος δὲ ὁ Ἐλεάτης ἢ Μιλήσιος (ἀμφοτέρως γὰρ λέγεται περὶ αὐτοῦ) κοινωσύνης Παρμενίδην τῆς φιλοσοφίας οὐ τὴν αὐτὴν ἐβάδισε Παρμενίδην καὶ Ξενοφάνην περὶ τῶν ὄντων ὁδόν, ἀλλ' ὡς δοκεῖ τὴν ἐναντίαν. ἐκείνων γὰρ ἐν καὶ ἀκίνητον καὶ ἀγένητον καὶ πεπερασμένον ποιούντων τὸ πᾶν καὶ τὸ μὴ ὄν μηδὲ ζητεῖν συγχωρούντων οὕτως ἀπειρα καὶ ἀεὶ κινούμενα ὑπέθετο στοιχεῖα τὰς ἀτόμους.

9. LAETIUS DIOG. VIII 55 ὁ δὲ Θεόφραστος [fr. 3 D. 477] Παρμενίδου φησὶ ζηλωτὴν αὐτὸν [sc. Empedoclem] γενέσθαι καὶ μιμητὴν ἐν τοῖς ποιήμασιν· καὶ γὰρ ἐκείνων ἐν ἔπεσι τὸν περὶ φύσεως ἐξενεγκεῖν λόγον.

10. SIMPL. phys. 25, 19 Ἐμπεδοκλῆς ὁ Ἀκραγαντῖνος οὐ πολὺ κατόπιν τοῦ Ἀναξαγόρου γεγονώς, Παρμενίδου δὲ ζηλωτῆς καὶ πλησιαστῆς καὶ ἔτι μᾶλλον τῶν Πυθαγορείων [e Theophr. v. n. 9].

11. EUSEB. Chron. a) Hieron. Ἐμπεδοκλῆς καὶ Π. φυσικοὶ φιλόσοφοι ἐγνωρίζοντο ad a. Abr. 1561; arm. Ol. 81, 1 [456]

b) τότε καὶ Δημόκριτος Ἀβδηρίτης φυσικὸς φιλόσοφος ἐγνωρίζετο καὶ Ἐμπεδοκλῆς ὁ Ἀκραγαντίνος Ζήνων τε καὶ Π. οἱ φιλόσοφοι καὶ Ἱπποκράτης Κῳϊος arm. Hier. ad a. Abr. 1581 [436]. cf. CHRONIC. HENZENIAN. (Inscr. Sic. et It. n. 1297, 30) inter Xerxem et bellum Pelop. oblitteratis numeris: ἀφ' οὗ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος καὶ Ἡράκλειτος ὁ Ἐφέσιος καὶ Ἀναξαγόρας καὶ Π. καὶ Ζήνων ἔτη...

12. STRABO VI 1 p. 252 κάμψαντι δ' ἄλλος συνεχῆς κόλπος, ἐν ᾧ πόλις, ἣν οἱ μὲν κτίσαντες Φωκαιοὶς Ἰέλην οἱ δὲ Ἕλην ἀπὸ κρήνης τινός, οἱ δὲ νῦν Εἰεάν ὀνομάζουσιν, ἐξ ἧς Π. καὶ Ζήνων ἐγένοντο ἄνδρες Πυθαγόρειοι. δοκεῖ δέ μοι καὶ δι' ἐκείνους καὶ ἔτι πρότερον εὐνομηθῆναι [cf. A 1 p. 49, 11]. PLUTARCH. adv. Col. 32 p. 1226 A: Π. δὲ τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα διεκόσμησε νόμοις ἀρίστοις, ὥστε τὰς ἀρχὰς καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐξορκοῦν τοὺς πολίτας ἐμμενεῖν τοῖς Παρμενίδου νόμοις.

13. DIOG. I 16 οἱ δὲ [sc. κατέλιπον] ἀνά ἐν σύγγραμμα· Μέλισσος, Π. Ἀναξαγόρας.

CARMINIS (cf. supra p. 23 A. 18. 25. 26; p. 49 sqq. A 1, 22; 2. 9).

14. SIMPL. de caelo 556, 25 ἢ ὅτι Περὶ φύσεως ἐπέγραψεν τὰ συγγράμματα καὶ Μέλισσος καὶ Π. . . . καὶ μέντοι οὐ περὶ τῶν ὑπὲρ φύσιν μόνοι, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν φυσικῶν ἐν αὐτοῖς τοῖς συγγράμμασι διελέγοντο καὶ διὰ τοῦτο ἴσως οὐ παρητυόντο Περὶ φύσεως ἐπιγράφειν.

15. PLUTARCH. Quomodo adul. poet. aud. deb. 2 p. 16 C τὰ δ' Ἐμπεδοκλέους ἔπη καὶ Παρμενίδου καὶ Θηριακὰ Νικάνδρου καὶ Γνωμολογία Θεόγνιδος λόγοι εἰσι κεχηρμένοι (κιχράμενοι Madvig) παρὰ ποιητικῆς ὥσπερ ὄχημα τὸ μέτρον καὶ τὸν ὄγκον, ἵνα τὸ πᾶν διαφύγῃσιν.

16. IDEM De audiendo 13 p. 45 B μέμψαιτο δ' ἂν τις Ἀρχιλόχου μὲν τὴν ὑπόθεσιν, Παρμενίδου δὲ τὴν στιχοποιίαν, Φωκλίδου δὲ τὴν εὐτέλειαν, Εὐριπίδου δὲ τὴν λαλίαν, Σοφοκλέους δὲ τὴν ἀνωμαλίαν.

17. PROCL. in Tim. p. 105 Bas. p. 248 Schn. ὁ δὲ γε Π. καίτοι διὰ ποιήσιν ἀσαφῆς ὧν ὁμῶς καὶ αὐτὸς ταῦτα ἐνδεικνύμενός φησιν.

18. IDEM in Parm. I p. 665, 17 αὐτὸς δὲ Π. ἐν τῇ ποιήσει· καίτοι δι' αὐτὸ δῆπου τὸ ποιητικὸν εἶδος χρῆσθαι μεταφοραῖς ὀνομάτων καὶ σχήμασι καὶ τροπαῖς ὀφείλων ὁμῶς τὸ ἀκαλλώπιστον καὶ ἰσχνόν καὶ καθαρὸν εἶδος τῆς ἀπαγγελίας ἠπάσατο. ὁλοῖ δὲ τοῦτο ἐν τοῖς τοιοῦτοις (citantur fr. 8, 25, 5. 44. 45) καὶ πᾶν ὅτι ἄλλο τοιοῦτον· ὥστε μᾶλλον πᾶν εἶναι δοκεῖν ἢ ποιητικὸν (τὸν) λόγον.

19. SIMPL. phys. 36, 25 ἐπειδὴ δὲ καὶ Ἀριστοτέλους ἐλέγχοντος ἀκουσόμεθα τὰς τῶν προτέρων φιλοσόφων δόξας καὶ πρὸ τοῦ Ἀριστοτέλους ὁ Πλάτων τοῦτο φαίνεται ποιεῖν καὶ πρὸ ἄμφοιν ὅ τε Π. καὶ Ξενοφάνης, ἰστέον ὅτι τῶν ἐπιπολαϊότερον ἀκρωμένων, οὗτοι κηρόμενοι τὸ φαινόμενον ἄποιν ἐν τοῖς λόγοις αὐτῶν διελέχονσιν, αἰνιγματωδῶς εἰωθότων τῶν παλαιῶν τὰς ἑαυτῶν ἀποφαινεσθαι γνώμας.

20. IDEM ibid. 146, 29: εἰ δ' εὐκλύλου σφαίρης ἐναλιγκιον ὄγκωι τὸ ἐν ὄν φησι (fr. 8, 43), μὴ θαναμάσης· διὰ γὰρ τὴν ποιήσιν καὶ μυθικῶν τινος

παράπτεται πλάσματος, τί οὖν διέφερε τοῦτο εἶπεν ἢ ὡς Ὀρφεὺς εἶπεν 'ὠεὸν ἀργύφρον'; MENANDER [IMMO GENETHLIUS] rhet. I 2, 2 φυσικοὶ [sc. ὕμνοι] δὲ ὁποῖους οἱ περὶ Παρμενίδην καὶ Ἐμπεδοκλέα ἐτίμησαν [ἐποίησαν Burs.], τίς ἢ τοῦ Ἀπόλλωνος φύσις, τίς ἢ τοῦ Διὸς παρατιθέμενοι· καὶ οἱ πολλοὶ τῶν Ὀρφεῶς τούτου τοῦ τρόπου; id. I 5, 2 εἰσὶν δὲ τοιοῦτοι, ὅταν Ἀπόλλωνος ὕμνον λέγοντες ἦλιον αὐτὸν εἶναι φάσκωμεν καὶ περὶ τοῦ ἡλίου τῆς φύσεως διαλεγώμεθα καὶ περὶ Ἥρας ὅτι ἀήρ, καὶ Ζεὺς τὸ θερμόν· οἱ γὰρ τοιοῦτοι ὕμνοι φυσιογικοί. καὶ χρῶνται δὲ τῷ τοιούτῳ τρόπῳ Π. τε καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἀκριβῶς . . . Π. μὲν γὰρ καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἐξηγοῦνται, Πλάτων δὲ ἐν βραχυτάτοις ἀναμνησκει.

21. SIMPLIC. phys. 144, 25 καὶ εἴ τῳ μὴ δοκῶ γλίσχρος, ἠδέως ἂν τὰ περὶ τοῦ ἐνὸς ὄντος ἔφη τοῦ Παρμενίδου μὴδὲ πολλὰ ὄντα τοῖσδε τοῖς ὑπομνήμασι παραγράψαιμι διὰ τε τὴν πίστιν τῶν ὑπ' ἐμοῦ λεγομένων καὶ διὰ τὴν σπάνιν τοῦ Παρμενίδειου συγγράμματος.

DOCTRINAE.

22. [PLUT.] Strom. 5 [Eus. P. E. I 8, 5 Dox. 580] Π. δὲ ὁ Ἐλεάτης, ἐταῖρος Ξενοφάνους, ἅμα μὲν καὶ τῶν τούτου δοξῶν ἀντεποιήσατο ἅμα δὲ καὶ τὴν ἐναντίαν ἐνεχείρησεν στάσιν. αἰδίων μὲν γὰρ τὸ πᾶν καὶ ἀκίνητον ἀποφαίνεται [καὶ] κατὰ τὴν τῶν πραγμάτων ἀλήθειαν· εἶναι γὰρ αὐτὸ 'μοῦνον — ἀγένητον' [fr. 8, 4]. γένεσιν δὲ τῶν καθ' ὑπόληψιν ψευδῆ δοκούντων εἶναι. καὶ τὰς αἰσθήσεις ἐκβάλλει ἐκ τῆς ἀληθείας. φησὶ δὲ ὅτι εἴ τι παρὰ τὸ ὄν ὑπάρχει, τοῦτο οὐκ ἔστιν ὄν· τὸ δὲ μὴ ὄν ἐν τοῖς ὅλοις οὐκ ἔστιν. οὕτως οὖν τὸ ὄν ἀγένητον ἀπολείπει· λέγει δὲ τὴν γῆν τοῦ πυκνοῦ καταρροέντος ἀέρος γεγονέναι [e Theophrasto ut pleraque quae sequuntur]

23. HIPPOC. Ref. I 11 [Dox. 564] καὶ γὰρ καὶ Π. ἐν μὲν τὸ πᾶν ὑποτίθεται αἰδίων τε καὶ ἀγένητον καὶ σφαιροειδὲς οὐδὲ αὐτὸς ἐκφεύγων τὴν τῶν πολλῶν δόξαν πῦρ λέγων καὶ γῆν τὰς τοῦ παντὸς ἀρχάς, τὴν μὲν γῆν ὡς ὕλην τὸ δὲ πῦρ ὡς αἴτιον καὶ ποιοῦν. τὸν κόσμον ἔφη φθειρεσθαι, ὧι δὲ τρόπῳ, οὐκ εἶπεν. ὁ αὐτὸς δὲ εἶπεν αἰδίων εἶναι τὸ πᾶν καὶ οὐ γεγόμενον καὶ σφαιροειδὲς καὶ ὅμοιον, οὐκ ἔχον δὲ τόπον ἐν ἑαυτῷ, καὶ ἀκίνητον καὶ πεπερασμένον. 1

24. ARISTOT. Metaph. A 5. 986^b 18 Π. μὲν γὰρ ἔοικε τοῦ κατὰ τὸν λόγον ἐνὸς ἄπτεσθαι κτλ. cf. p. 30 n. 30. tum ^b27 Π. δὲ μᾶλλον βλέπων [βλέπων om. E et Simpl. d. cael. 560, 3] ἔοικέ ποιν λέγειν. παρὰ γὰρ τὸ ὄν τὸ μὴ ὄν οὐδὲν ἀξιῶν εἶναι, ἐξ ἀνάγκης ἐν οἴεται εἶναι τὸ ὄν καὶ ἄλλο οὐδὲν . . . ἀναγκαζόμενος δ' ἀκολουθεῖν τοῖς φαινομένοις καὶ τὸ ἐν μὲν κατὰ τὸν λόγον, πλείω δὲ κατὰ τὴν αἰσθησιν ὑπολαμβάνων εἶναι, δύο τὰς αἰτίας καὶ δύο τὰς ἀρχάς πάλιν τίθησι, θερμόν καὶ ψυχρόν, οἷον πῦρ καὶ γῆν λέγων. τούτων δὲ κατὰ μὲν τὸ ὄν τὸ θερμόν τάττει θάτερον δὲ κατὰ τὸ μὴ ὄν [cf. Alex. h. l. p. 45, 2].

25. IDEM de caelo Γ 1. 298^b 14 οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ὅλως ἀνεῖλον γένεσιν καὶ φθορᾶν· οὐδὲν γὰρ οὔτε γίγνεσθαι φασιν οὔτε φθειρεσθαι τῶν ὄντων, ἀλλὰ μόνον δοκεῖν ἡμῖν οἶον οἱ περὶ Μέλισσον τε καὶ Παρμενίδην, οὓς εἰ καὶ τὰλλα λέγουσι καλῶς, ἀλλ' οὐ φυσικῶς γε δεῖ νομίσαι λέγειν· τὸ γὰρ εἶναι ἅττα τῶν ὄντων, ἀγένητα καὶ ὅλως ἀκίνητα μᾶλλον ἔστιν ἑτέρας καὶ προτέρας ἢ τῆς φυσικῆς σκέψεως. de gen. et corr. A 8 p. 325^a 13 ἐκ μὲν οὖν τούτων τῶν λόγων ὑπερβάντες τὴν αἰσθησιν καὶ παριδόντες αὐτὴν ὡς τῷ λόγῳ δέον ἀκολουθεῖν ἐν καὶ ἀκίνητον τὸ πᾶν εἶναι φασὶ καὶ ἄπειρον ἔνιοι· τὸ γὰρ πέρασ 2

περαίνειν ἂν πρὸς τὸ κενόν. οἱ μὲν οὖν οὕτως καὶ διὰ ταύτας τὰς αἰτίας ἀπεφώνησαν περὶ τῆς ἀληθείας. ἔτι δὲ ἐπὶ μὲν τῶν λόγων δοκεῖ ταῦτα συμβαίνειν, ἐπὶ δὲ τῶν πραγμάτων μανίαι παραπλήσιον εἶναι τὸ δοξάζειν οὕτως (Philop. ad h. l. 157, 27 μέμφεται τοὺς περὶ Παρμενίδην, ὅτι ἐνόμισαν τῇ μὲν ἐναργεῖαι τῶν πραγμάτων μὴ δεῖν ὅλως προσέχειν, μόνη δὲ τῇ τῶν λόγων ἀκολουθίαι).

26. ΠΛΑΤΟ. Theaet. 181 A εἰάν δὲ οἱ τοῦ ὅλου στασιῶται ἀληθέστερα λέγειν δοκῶσι, φευξόμεθα παρ' αὐτοὺς ἀπ' αὐτῶν τὰ ἀκίνητα κινούντων. SEXT. adv. math. X 46 μὴ εἶναι δὲ [sc. τὴν κίνησιν] οἱ περὶ Παρμενίδην καὶ Μέλισσον, οὓς ὁ Ἀριστοτέλης [scil. in dialogis, Platonis l. c. secutus, non recte om. Rose Ar. Pseudap. 718] στασιώτας τε καὶ ἀφυσίλους κέκληκεν, στασιώτας μὲν ἀπὸ τῆς στάσεως, ἀφυσίλους δὲ ὅτι ἀρχὴ κινήσεως ἐστὶν ἡ φύσις. ἦν ἀνεῖλον φάμενοι μὴδὲν κινεῖσθαι.

27. ARIST. Phys. Γ 6. 207^a9 οὕτω γὰρ ὀριζόμεθα τὸ ὅλον οὐ μὴδὲν ἀπεστιν οἷον ἄνθρωπον ὅλον ἢ κιβωτόν. ὥσπερ δὲ τὸ καθ' ἕκαστον οὕτω καὶ τὸ κυρίως οἷον τὸ ὅλον οὐ μὴδὲν ἐστὶν ἔξω· οὐ δ' ἐστὶν ἀπουσία ἔξω, οὐ πᾶν ὅτι ἂν ἀπῆι. ὅλον δὲ καὶ τέλειον ἢ τὸ αὐτὸ πάμπαν ἢ σύνεγγυς τὴν φύσιν ἐστίν. τέλειον δ' οὐδὲν μὴ ἔχον τέλος· τὸ δὲ τέλος πέρας. διὸ βέλτιον οἰητέον Παρμενίδην Μέλισσου εἰρηκέναι· ὁ μὲν γὰρ τὸ ἀπειρον ὅλον φησὶν, ὁ δὲ τὸ ὅλον πεπεράνθαι 'μεσσοθέν ἐσοπαλές' (fr. 8, 44).

28. SIMPL. phys. 115, 11 τὸν Παρμενίδου λόγον, ὡς ὁ Ἀλέξανδρος ἱστορεῖ, ὁ μὲν Θεόφραστος [Phys. Op. 7; Dox. 483] οὕτως ἐκτίθεται ἐν τῷ πρώτῳ τῆς Φυσικῆς ἱστορίας 'τὸ παρὰ τὸ ὄν οὐκ ὄν· τὸ οὐκ ὄν οὐδέν· ἐν ἄρα τὸ ὄν' Εὐδήμος δὲ οὕτως 'τὸ παρὰ τὸ ὄν οὐκ ὄν, ἀλλὰ καὶ μοναχῶς λέγεται τὸ ὄν' ἐν ἄρα τὸ ὄν'. τοῦτο δὲ εἰ μὲν ἀλλαχοῦ πού γεγραφεν οὕτως σαφῶς Εὐδήμος, οὐκ ἔχω λέγειν· ἐν δὲ τοῖς Φυσικοῖς [fr. 11] περὶ Παρμενίδου τάδε γράφει, ἐξ ὧν ἴσως συναγαγεῖν τὸ εἰρημένον δυνατόν· Π. δὲ οὐ φαίνεται δεικνύειν ὅτι ἐν τὸ ὄν, οὐδὲ εἰ τις αὐτῷ συγχωρήσει μοναχῶς λέγεσθαι τὸ ὄν, εἰ μὴ τὸ εἰ μὴ τὸ κατηγορούμενον ἐκάστον ὥσπερ τῶν ἀνθρώπων ὁ ἄνθρωπος. καὶ ἀποδομένων τῶν λόγων καθ' ἕκαστον ἐνυπάρξει ὁ τοῦ ὄντος λόγος ἐν ἅπασιν εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ὥσπερ καὶ ὁ τοῦ ζώου ἐν τοῖς ζώοις. ὥσπερ δὲ εἰ πάντα εἴη τὰ ὄντα καλὰ καὶ μὴδὲν εἴη λαβεῖν ὃ οὐκ ἔστι καλόν, καλὰ μὲν ἔσται πάντα, οὐ μὴν ἐν γε τὸ καλὸν ἀλλὰ πολλά (τὸ μὲν γὰρ χρῶμα καλὸν ἔσται τὸ δὲ ἐπιτήδευμα τὸ δὲ ὀτιδήποτε), οὕτω δὴ καὶ ὄντα μὲν πάντα ἔσται, ἀλλ' οὐκ ἐν οὐδὲ τὸ αὐτό· ἕτερον μὲν γὰρ τὸ ὕδωρ, ἄλλο δὲ τὸ πῦρ. Παρμενίδου μὲν οὖν (οὐκ ἂν) ἀγασθεῖη τις ἀναξιόπιστοις ἀκολουθήσαντος λόγοις καὶ ὑπὸ τοιούτων ἀπατηθέντος, ἃ οὐπω τότε διεσαφείτο (οὔτε γὰρ τὸ πολλαχῶς ἔλεγεν οὐδεὶς ἀλλὰ Πλάτων πρῶτος τὸ διασὸν εἰσήγαγεν, οὔτε τὸ καθ' αὐτὸ καὶ κατὰ συμβεβηκός· φαίνεται τε ὑπὸ τούτων διαφυσθῆναι. ταῦτα δὲ ἐκ τῶν λόγων καὶ ἐκ τῶν ἀντιλογιῶν ἐθεωρήθη καὶ τὸ συλλογίζεσθαι· οὐ γὰρ συνεχωρήετο, εἰ μὴ φαίνοιο ἀναγκαῖον. οἱ δὲ πρότερον ἀναποδέλκτως ἀπεφαίνοντο'.

29. ΑΣΤ. I 24, 1 [Dox. 320] Π. καὶ Μέλισσος ἀνήμιρον γένεσιν καὶ φθορὰν διὰ τὸ νομίζειν τὸ πᾶν ἀκίνητον.

30. ΑΜΜΟΝ. de interpr. p. 133, 16 Busse πρῶτον μὲν γὰρ, ὡς ὁ Τιμαῖος [p. 27 C] ἡμᾶς ἐδίδαξε καὶ αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης θεολογῶν ἀποφαίνεται καὶ πρὸ

τούτων ὁ Π., οὐχ ὁ παρὰ Πλάτωνι μόνον [p. 137 A], ἀλλὰ καὶ ὁ ἐν τοῖς οἰκείοις ἔπεσιν, οὐδὲν ἔστι παρὰ τοῖς θεοῖς οὔτε παρεληλυθὸς οὔτε μέλλον, εἴ γε τούτων μὲν ἐκάτερον οὐκ ὄν, τὸ μὲν οὐκέτι τὸ δὲ οὐπω, καὶ τὸ μὲν μεταβεβληκὸς τὸ δὲ πεφικὸς μεταβάλλειν, τὰ δὲ τοιαῦτα τοῖς ὄντως οὐσι καὶ μεταβολὴν οὐδέ κατ' ἐπίνοιαν ἐπιδεχομένοις προσαρμόττειν ἀμήχανον.

31. AET. I 7, 26 [Dox. 303] Π. τὸ ἀκίνητον καὶ πεπερασμένον σφαιροειδές [sc. θεὸν εἶναι].

32. IDEM I 25, 3 [Dox. 321] Π. καὶ Δημόκριτος πάντα κατ' ἀνάγκην τὴν αὐτὴν δὲ εἶναι εἰμαρμένην καὶ δικὴν καὶ πρόνοιαν καὶ κοσμοποιόν. [Theodor. add. καὶ δαίμονα fort. ex Aet. II 7, 1 v. n. 37].

33. CLEM. protr. 5, 64 p. 55 Pott. Π. δὲ ὁ Ἐλεάτης θεοὺς εἰσηγήσατο πῦρ καὶ γῆν.

34. PLUT. adv. Colot. 13 p. 1114 D ὁ δ' [Parm.] ἀναιρεῖ μὲν οὐδετέραν φύσιν [sc. τῶν νοητῶν καὶ δοξαστῶν], ἐκατέραι δ' ἀποδοῦναι τὸ προσήκον εἰς μὲν τὴν τοῦ ἐνός καὶ ὄντος ἰδέαν τίθεται τὸ νοητόν, ὃν μὲν ὡς αἰδιον καὶ ἀφθαρτον, ἐν δ' ὁμοιότητι πρὸς αὐτὸ καὶ τῷ μὴ δέχεσθαι διαφορὰν προσαγορευσας, εἰς δὲ τὴν ἀτακτον καὶ φερομένην τὸ αἰσθητόν, ὃν καὶ κριτήριον ἰδεῖν ἔστιν ἡ μὲν — ἡ τορ' [fr. 1, 29] τοῦ νοητοῦ καὶ κατὰ ταῦτα ἔχοντος ὡσαύτως ἀπτόμενον ἡ δὲ — ἀληθῆς [fr. 1, 30] διὰ τὸ παντοδαπὰς μεταβολὰς καὶ πάθην καὶ ἀνομοιότητας δεχομένοις ὁμλεῖν πράγμασι. SIMPL. phys. 39, 10 δοξαστὸν οὐκ ἀπατηλὸν τοῦτον καλεῖ τὸν λόγον οὐκ ὡς ψευδῆ ἀπλῶς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ τῆς νοητῆς ἀληθείας εἰς τὸ φαινόμενον καὶ δοκοῦν τὸ αἰσθητὸν ἐκπεπωκότα. *ibid* p. 25, 15 καὶ τῶν πεπερασμένων [sc. ἀρχὰς λεγόντων] οἱ μὲν δύο, ὡς Π. ἐν τοῖς πρὸς δόξαν, πῦρ καὶ γῆν ἢ μᾶλλον φῶς καὶ σκότος.

35. ARIST. de gen. et corr. B 3. 330^b 13 οἱ δ' εὐθὺς δύο ποιοῦντες ὥσπερ Π. πῦρ καὶ γῆν, τὰ μεταξὺ μίγματα ποιοῦσι τούτων οἶον ἀέρα καὶ ὕδωρ. B 9. 336^a3 ἐπειδὴ γὰρ πέφυκεν, ὡς φασί, τὸ μὲν θερμὸν διακρίνειν τὸ δὲ ψυχρὸν συνιστάειν καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον τὸ μὲν ποιεῖν τὸ δὲ πάσχειν, ἐκ τούτων λέγονται καὶ διὰ τούτων ἅπαντα τᾶλλα γίνεσθαι καὶ φθείρεσθαι. CIC. Ac. II 37, 118 P. *ignem qui moveat, terram quae ab eo formetur* [e Theophr. Phys. op. cf. p. 52 n. 23].

36. AET. II 1, 2 [Dox. 327] Θαλῆς . . . Παρμ . . . ἕνα τὸν κόσμον. 4, 11 [Dox. 332] Ξενοφάνης, Π., Μέλισσος ἀγένητον καὶ αἰδιον καὶ ἀφθαρτον τὸν κόσμον.

37. IDEM II 7, 1 [D. 335] Π. στεφάνας εἶναι περιπεπλεγμένας, ἐκαλλήλους, τὴν μὲν ἐκ τοῦ ἀραιοῦ, τὴν δὲ ἐκ τοῦ πυκνοῦ· μικτὰς δὲ ἄλλας ἐκ φωτὸς καὶ σκότους μεταξὺ τούτων. καὶ τὸ περιέχον δὲ πάσας τείχους δικὴν στερεὸν ὑπάρχειν, ὅφ' ὡς πυρώδης στεφάνη, καὶ τὸ μεσαίτατον πασῶν [scil. στερεὸν ὑπάρχειν], περὶ ὃν [sic F, nec aliud vult ὢν P; ὁ Böckh. sed fortasse lacuna post πασῶν] πάλιν πυρώδης [scil. στεφάνη]. τῶν δὲ συμμυγῶν τὴν μεσαίτην ἀπάσαις (ἀρχήν) τε καὶ (αἰτίαν) [ἀρχήν et αἰτίαν addidi conl. Simpl. ph. 34, 16 ad fr. 12, 3. vulgo τε καὶ mutant in τοκέα (Davis) vel αἰτίαν (Krische)] κινήσεως καὶ γενέσεως ὑπάρχειν, ἦντινα καὶ δαίμονα [καὶ add. P] κυβερνητὴν καὶ κληροῦχον [κληροῦχον ex fr. 1, 14 Fülleborn] ἐπονομάζει Δικὴν τε καὶ Ἀνάγκην [fr. 8, 30 al.]. καὶ τῆς μὲν γῆς ἀπόκρισιν εἶναι τὸν ἀέρα διὰ τὴν βιαιοτέραν αὐτῆς ἔξατμισθέντα πύλῃσιν, τοῦ δὲ πυρὸς ἀναπνοὴν τὸν ἥλιον καὶ τὸν

γαλαξίαν [cf. fr. 11, 2] κύκλον. συμμιγῆ δ' ἐξ ἀμφοῖν εἶναι τὴν σελήνην, τοῦ τ' ἀέρος καὶ τοῦ πυρός. περιστάντος δ' ἀνωτάτω πάντων τοῦ αἰθέρος ὑπ' αὐτῶι τὸ πυρῶδες ὑποταγῆναι τοῦθ' ὅπερ κεκλήκαμεν οὐρανόν, ὑφ' οἷ [ὄν libri: corr. Krische] ἦδη τὰ περιγεία. Cic. de nat. deor. I 12, 28 nam P. quidem commenticium quiddam coronae simile efficit (stefanen appellat), continente ardore [continentem ardorem B¹] lucis orbem, qui cingit caelum, quem appellat deum, in quo neque figuram divinam neque sensum quisquam suspicari potest, multaque eiusdem (modi) monstra: quippe qui Bellum, qui Discordiam, qui Cupiditatem ceteraque generis eiusdem ad deum revocat quae vel morbo vel somno vel oblivione vel vetustate delentur; eademque de sideribus, quae reprehensa in alio iam in hoc omittantur.

38. ΔΕΤ. Π 11, 1 [D. 339] Ἀναξιμένης καὶ Π. τὴν περιφορὰν τὴν ἐξωτάτω τῆς γῆς εἶναι τὸν οὐρανόν. § 4 [D. 340] Π. Ἡράκλειτος, Στράτων, Ζήνων πύρινον εἶναι τὸν οὐρανόν.

39. IDEM Π 13, 8 [D. 342] Π. καὶ Ἡράκλειτος πηλήματα πυρός τὰ ἄστρα.

40. ANONYM. BYZANT. ed. Treu p. 52, 19 [Isag. in Arat. II 14 p. 318, 15 Maass] καὶ τῶν μὲν ἀπλανῶν τῶν σὺν τῶι παντὶ περιεγομένων τὰ μὲν ἀκατονόμαστα ἡμῖν καὶ ἀπεριληπτα, ὡς καὶ Π. ὁ φυσικὸς εἶρηκε, τὰ δὲ κατονομασμένα ἕως ἔκτου μεγέθους χιλιά εἰσι κατὰ τὸν Ἄρατον.

41. ΔΕΤ. Π 20, 8 [D. 349] Π. καὶ Μητρόδωρος πύρινον ὑπάρχειν τὸν ἥλιον.

42. IDEM Π 25, 3 [D. 356] Π. πυρίνην [sc. εἶναι τὴν σελήνην]. 26, 2 [D. 357] Π. ἴσην τῶι ἥλιω [sc. εἶναι τὴν σελήνην]· καὶ γὰρ ἀπ' αὐτοῦ φωτίζεται [γὰρ Stob. Plut. (Eus.): om. Plut. (ABGal.); φωτίζεσθαι Zeller]. 28, 5 [D. 358] Θαλῆς πρῶτος ἔφη ὑπὸ τοῦ ἥλιου φωτίζεσθαι. Πυθαγόρας, Παρμ. . . ὁμοίως.

43. ID. Π 20, 8^a [D. 349] Π. τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην ἐκ τοῦ γαλαξίου κύκλου ἀποκριθῆναι, τὸν μὲν ἀπὸ τοῦ ἀραιότερου μίγματος ὃ δὴ θερμόν, τὴν δὲ ἀπὸ τοῦ πυκνοτέρου ὅπερ ψυχρόν.

44. IDEM VIII 48 de Pythagora: ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν οὐρανὸν πρῶτον ὀνομάσαι κόσμον καὶ τὴν γῆν στρογγύλην, ὡς δὲ Θεόφραστος [Phys. Op. 17] Παρμενίδην, ὡς δὲ Ζήνων Ἡσιόδον. cf. A 1 p. 48, 10. ΔΕΤ. III 15, 7 [D. 380] Π., Δημόκριτος διὰ τὸ πανταχόθεν ἴσον ἀφροστῶσαν μένειν ἐπὶ τῆς ἰσοροπίας οὐκ ἔχουσαν αἰτταν δι' ἣν δεῦρο μᾶλλον ἢ ἐκείσε θέψειεν ἄν' διὰ τοῦτο μόνον μὲν κραδαίνεσθαι, μὴ κινεῖσθαι δέ. THEOLOG. arithm. p. 68q. Ast. ex Anatolio πρὸς τοῦτοις φασὶ περὶ τὸ μέσον τῶν τεσσάρων στοιχείων κείσθαι τινα ἐναδικὸν διάπυρον κῆρον, οὗ τὴν μεσότητά τῆς θέσεως [sic Monac. gr. 384 f. 57] καὶ Ὀμηρον εἰδέναι λέγοντα 'τόσσον ἔνερθ' Ἄιδεω ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαλις'. εἰλοκασί δὲ κατὰ γε ταῦτα κατηκολουθηκέναι τοῖς Πυθαγορείοις οἳ τε περὶ Ἐμπεδοκλέα καὶ Παρμενίδην καὶ σχεδὸν οἱ πλείστοι τῶν πάλαι σοφῶν, φάμενοι τὴν μοναδικὴν φύσιν Ἔστιας τρόπον ἐν μέσφ ἰδρῦσθαι καὶ διὰ τὸ ἰσόροπον φυλάσσειν τὴν αὐτὴν ἔδραν.

45. ΔΕΤ. IV 3, 4 [D. 386] Π. δὲ καὶ Ἰππασος πυρῶσῃ [sc. εἶναι τὴν ψυχρῆν]. ΜΑCPOB. S. S. I 14, 20 Parmenides ex terra et igne [sc. animam esse]. ΔΕΤ. IV 5, 5 [D. 391] Π. ἐν ὄλφ τῶι θῶρακι τὸ ἡγεμονικόν. Π. καὶ Ἐμπεδοκλῆς καὶ Δημόκριτος ταῦτόν νοῦν καὶ ψυχῆν, καθ' οὓς οὐδὲν ἄν εἴη ζῶιον ἄλογον κυρίως.

46. THEOPHR. de sensu 1 [D. 499] *περὶ δ' αἰσθήσεως αἱ μὲν πολλαὶ καὶ καθόλου δόξαι δὴ εἰσὶν· οἱ μὲν γὰρ τῷ ὁμοίῳ ποιοῦσιν, οἱ δὲ τῷ ἐναντίῳ. Π. μὲν καὶ Ἐμπεδοκλῆς καὶ Πλάτων τῷ ὁμοίῳ, οἱ δὲ περὶ Ἀναξαγόραν καὶ Ἡράκλειτον τῷ ἐναντίῳ. 3 Π. μὲν γὰρ ὅλως οὐδὲν ἀφώριξεν ἀλλὰ μόνον ὅτι ὄνοι ὄνοι στοιχεῖον κατὰ τὸ ὑπερβάλλον ἐστὶν ἢ γνώσις. εἴν γὰρ ὑπερῶρη τὸ θερμὸν ἢ τὸ ψυχρὸν, ἄλλην γίνεσθαι τὴν διάνοιαν, βελτίω δὲ καὶ καθαρωτέραν τὴν διὰ τὸ θερμὸν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ταύτην δεῖσθαι τινος συμμετρίας· ὡς γὰρ ἐκάστοτε, φησὶν, ἔχει — νόημα' (fr. 16). τὸ γὰρ αἰσθάνεσθαι καὶ τὸ φρονεῖν ὡς ταῦτό λέγει· διὸ καὶ τὴν μνήμην καὶ τὴν λήθην ἀπὸ τούτων [a duobus principiis] γίνεσθαι διὰ τῆς κράσεως· ἂν δ' ἰσάζωσι τῆ μίξει, πότερον ἔσται φρονεῖν ἢ οὐ, καὶ τίς ἢ διάθεσις, οὐδὲν ἔτι διώριξεν. ὅτι δὲ καὶ τῷ ἐναντίῳ καθ' αὐτὸ ποιεῖ τὴν αἰσθησιν, φανερόν ἐν οἷς φησι τὸν νεκρὸν φωτὸς μὲν καὶ θερμὸν καὶ φωνῆς οὐκ αἰσθάνεσθαι διὰ τὴν ἔκλειψιν τοῦ πυρός, ψυχροῦ δὲ καὶ σιωπῆς καὶ τῶν ἐναντίων αἰσθάνεσθαι. καὶ ὅλως δὲ πᾶν τὸ ὄν ἔχειν τινα γῶσιν. οὕτω μὲν οὖν αὐτὸς ἔοικεν ἀποτέμνεσθαι τῇ φάσει τὰ συμβαίοντα ὁσχερῇ διὰ τὴν ὑπόληψιν.*

47. AET. IV 9, 6 [D. 397b1] Π., Ἐμπεδοκλῆς, Ἀναξαγόρας, Δημόκριτος, Ἐπίκουρος, Ἡρακλείδης παρὰ τὰς συμμετρίας τῶν πόρων τὰς κατὰ μέρος αἰσθήσεις γίνεσθαι τοῦ οὐραίου τῶν αἰσθητῶν ἐκάστου ἐκάστη ἐναρμόττοντος.

48. IDEM (?) IV 13, 9. 10 [D. 404] Ἴππαρχος ἀκτίνας φησὶν ἀφ' ἐκατέρου τῶν ὀφθαλμῶν ἀποτετινομένης τοῖς πέρασιν αὐτῶν οἰονεὶ χειρῶν ἐπαφαῖς περικαθαπτούσας τοῖς ἐκτὸς σώμασι τὴν ἀντίληψιν αὐτῶν πρὸς τὸ ὄρατικὸν ἀναδιόδοι. ἔνοι καὶ Πυθαγόραν τῆ δόξῃ ταύτῃ συνεπιγράφοισιν ἄτε δὴ βεβαιωτὴν τῶν μαθημάτων καὶ πρὸς τούτῳ Παρμενίδην εὐφαινοντα τοῦτο διὰ τῶν ποιημάτων.

49. PHILODEM. Rhet. fr. inc. 3, 7 [II 169 Sudh.] οὐδὲ κατὰ Π. καὶ Μέλισσον ἐν τῷ πᾶν λέγοντας εἶναι καὶ διὰ τὸ τὰς αἰσθήσεις ψευδεῖς εἶναι. AET. IV 9, 1 [D. 396, 12] Πυθαγόρας, Ἐμπεδοκλῆς, Ξενοφάνης, Π. ψευδεῖς εἶναι τὰς αἰσθήσεις.

50. AET. IV 9, 14 [D. 398] Π., Ἐμπεδοκλῆς ἐλλείπει τροφῆς τὴν δρεξιν [sc. γίνεσθαι].

51. CENSORIN. 4, 8 *Empedocles . . . tale quiddam confirmat. primo membra singula ex terra quasi praegnate passim edita deinde coisse et effecisse solidi hominis materiam igni simul et umori permixtam . . . haec eadem opinio etiam in Parmenide Veliensi fuit pauculis exceptis ab Empedocle dissensis (?)*. cf. Aet. V 19, 5 (Emped.)

52. ARIST. de part. anim. B 2 648^a 25 ἔνοι γὰρ τὰ ἔνδρα τῶν περὶ τῶν θερμότερά φασι εἶναι, λέγοντες ὡς ἐπανισοῖ τὴν ψυχρότητα τοῦ τόπου ἢ τῆς φύσεως αὐτῶν θερμότης καὶ τὰ ἀναίμα τῶν ἐναίμων καὶ τὰ θήλα τῶν ἀρρένων οἷον Π. τὰς γυναῖκας τῶν ἀνδρῶν θερμότερας εἶναι φησι καὶ ἕτεροί τινες, ὡς διὰ τὴν θερμότητα καὶ πολυαιμούσας γινομένων τῶν γυναικείων, Ἐμπεδοκλῆς δὲ τούναντιον.

53. AET. V 7, 2 [D. 419] post Empedoclem Π. ἀντιστρόφως· τὰ μὲν πρὸς ταῖς ἀρκτοῖς ἀρρενα βλαστήσαι (τοῦ γὰρ πυκνοῦ μετέχειν πλείονος), τὰ δὲ πρὸς ταῖς μεσημβρίαις θήλα παρὰ τὴν ἀραιότητα. § 4 [D. 420] Ἀναξαγόρας Π. τὰ μὲν ἐκ τῶν δεξιῶν [sc. σπέρματα] καταβάλλεσθαι εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τῆς μήτρας

τα δ' ἐκ τῶν ἀριστερῶν εἰς τὰ ἀριστερά. εἰ δ' ἐναλλαγῆναι τὰ τῆς καταβολῆς, γίνεσθαι θήλεα. cf. ARIST. de gen. anim. A 1. 763^b 30 φασὶ γὰρ οἱ μὲν ἐν τοῖς σπέρμασιν εἶναι ταύτην τὴν ἐναντίωσιν εὐθύς, οἷον Ἀναξαγόρας καὶ ἕτεροι τῶν φυσιολόγων· γίνεσθαι τε γὰρ ἐκ τοῦ ἄρρενος τὸ σπέρμα τὸ δὲ θῆλυ παρέχειν τὸν τόπον καὶ εἶναι τὸ μὲν ἄρρεν ἐκ τῶν δεξιῶν τὸ δὲ θῆλυ ἐκ τῶν ἀριστερῶν, καὶ τῆς ὑστερας τὰ μὲν ἄρρενα ἐν τοῖς δεξιοῖς εἶναι τὰ δὲ θήλεα ἐν τοῖς ἀριστεροῖς. CENSORIN. 5, 2 igitur semen unde exeat inter sapientiae professores non constat. Parmenides enim tum ex dextris tum e laevis partibus oriri putavit.

54. ΑΕΤ. V 11, 2 [D. 422] Π. ὅταν μὲν ἀπὸ τοῦ δεξιῦ μέρους τῆς μήτρας ὁ γόνος ἀποκριθῆι, τοῖς πατράσιν, ὅταν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ, ταῖς μητράσιν [sc. ὅμοια τὰ τέκνα γίνεσθαι] CENSORIN. 6, 8 ceterum Parmenidis sententia est cum dexteræ partes semina dederint, tunc filios esse patri consimiles, cum laevæ, tunc matri. 6, 5 at inter se certare feminas et maris et penes utrum victoria sit, eius habitum referri auctor est Parmenides. conferri potest LACTANT. de opificio 12, 12 (§ 6 citantur Varro et Aristoteles) dispares quoque naturæ hoc modo fieri putantur: cum forte in laevam uteri partem masculinæ stirpis semen incidere, marem quidem gigni opinatio est, sed quia sit in feminina parte conceptus, aliquid in se habere feminine supra quam decus virile patitur, vel formam insignem vel nimium candorem vel corporis levitatem vel artus delicatos, vel staturam brevem vel vocem gracilem vel animum inbecillum vel ex his plura. item si partem in dexteram semen feminini generis infuserit, feminam quidem procreari, sed quoniam in masculina parte concepta sit, habere in se aliquid virilitatis ultra quam sexus ratio permittat, aut valida membra aut immoderatam longitudinem aut fuscum colorem aut hispidam faciem aut vultum indecorum aut vocem robustam aut animum audacem aut ex his plura (cf. fr. 18).

Parmenidis reliquias coll. ill. Karsten (*Phil. gr. vet. rel.* I 2), Stein (*Symbola phil. Ritschel* p. 766, ego *Parmenides gr. u. deutsch* Berl. 1897. cf. Wilamowitz *Herm.* 34, 208 et Patin *Jahrb. f. cl. Phil. Suppl.* 25, 491 sqq.

B. FRAGMENTA.

ΠΑΡΜΕΝΙΔΟΥ ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ.

1 [1—32. 52—57 Karst., 1—32. 34—37 Stein.]

1—30. 33—38 SEXT. VII 111 sqq. ὁ δὲ γνώριμος αὐτοῦ [Xenophanis] Π. τοῦ μὲν δοξαστοῦ λόγον κατέγνω, φημί δὲ τοῦ ἀσθενεῖς ἔχοντος ὑπολήψεις, τὸν δ' ἐπιστημονικόν, τουτέστι τὸν ἀδιάπτωτον, ὑπέθετο κριτήριον, ἀποστάς καὶ τῆς τῶν αἰσθήσεων πλίστεως· ἐναρχόμενος γοῦν τοῦ Περὶ φύσεως γράφει τὸν τρόπον τοῦτον· Ἰπποῖ — λείπεται'. sequitur paraphrasis § 112—114: ἐν τούτοις γὰρ ὁ Παρμενίδης Ἰπποῦς μὲν φησὶν αὐτὸν φέρειν τὰς ἀλόγους τῆς ψυχῆς ὁρμὰς τε καὶ ὀρέξεις (1), κατὰ δὲ τὴν πολύφημον ὁδὸν τοῦ δαίμονος πορεύεσθαι τὴν κατὰ τὸν φιλόσοφον λόγον θεωρίαν, ὃς λόγος προπόμπου δαίμονος τρόπον ἐπὶ τὴν ἀπάντων ὁδηγεῖ γνώσιν (2. 3), κούρας δ' αὐτοῦ προάγειν τὰς

αἰσθήσεις (5), ὧν τὰς μὲν ἀκοὰς αἰνίττεται ἐν τῷ λέγειν 'δοιοῖς — κύκλοις' (7. 8), τούτέστι τοῖς τῶν ὄτων, τὴν φωνὴν δι' ὧν καταδέχονται, τὰς δὲ ὀράσεις Ἡλιάδας κούρας κέκληκε (9), δώματα μὲν Νυκτὸς ἀπολιπούσας (9), 'ἐς φάος δὲ ὠσαμένας' (10), διὰ τὸ μὴ χωρὶς φωτὸς γίνεσθαι τὴν χρῆσιν αὐτῶν. ἐπὶ δὲ τὴν 'πολύποιονον' ἔλθειν Δίκην καὶ ἔχουσαν 'κλητῖδας ἀμοιβούσας' (14), τὴν διάνοιαν ἀσφαλεῖς ἔχουσαν τὰς τῶν πραγμάτων καταλήψεις. ἦτις αὐτὸν ὑποδεξαμένη (22) ἐπαγγέλλεται δύο ταῦτα διδάξειν 'ἡ μὲν — ἡ τορ' (29), ὅπερ ἐστὶ τὸ τῆς ἐπιστήμης ἀμετακίνητον βῆμα, ἕτερον δὲ 'βροτῶν δόξας — ἀληθῆς' (30), τούτέστι τὸ ἐν δόξει κείμενον πᾶν, ὅτι ἦν ἀβέβαιον. καὶ ἐπὶ τέλει προσδιασφαιεῖ τὸ μὴ δεῖν αἰσθήσεσι προσέχειν ἀλλὰ τῷ λόγῳ (33—36). μὴ γάρ σε, φησὶν, 'ἔθρος — ῥηθέντα' (34—37). ἀλλ' οὕτως μὲν καὶ αὐτός, ὡς ἐκ τῶν εἰρημένων συμφανές, τὸν ἐπιστημονικὸν λόγον κανόνα τῆς ἐν τοῖς οὐσίαι ἀληθείας ἀναγορεύσας ἀπέστη τῆς τῶν αἰσθήσεων ἐπιστάσεως. 11—21 significat POMP. ant. nymph. c. 22sq. 28—32 SIMPL. cael. 557, 20 οἱ δὲ ἄνδρες ἐκείνοι διττὴν ὑπόστασιν ὑπετίθεντο, τὴν μὲν τοῦ ὄντως ὄντος τοῦ νοητοῦ, τὴν δὲ τοῦ γινόμενου τοῦ αἰσθητοῦ, ὅπερ οὐκ ἤξιον καλεῖν ὄν ἀπλῶς, ἀλλὰ δοκοῦν ὄν. διὸ περὶ τὸ ὄν ἀλήθειαν εἶναι φησι, περὶ δὲ τὸ γινόμενον δόξαν. λέγει γοῦν ὁ Π. 'χρεῶ — περῶντα'. 28—30 LAERT. IX 22 δισσήν τε ἔφη τὴν φιλοσοφίαν· τὴν μὲν κατὰ ἀλήθειαν, τὴν δὲ κατὰ δόξαν· διὸ καὶ φησὶ πού 'χρεῶ — ἀληθῆς' 29. 30 PLUT. Colot. 1114 DE [cf. A 34] CLEM. Strom. V 60 p. 682 P. PROCL. Tim. p. 248 Schn. (continuans fr. 4) 34—36 LAERT. IX 22 τὰς τε αἰσθήσεις μὴ ἀκριβεῖς ὑπάρχειν. φησὶ γοῦν 'μηδὲ — ἔλεγχον'.

Ἴπποι ταί με φέρουσιν, ὅσον τ' ἐπὶ θυμὸς ἰκάνοι,
πέμπον, ἐπεὶ μ' ἐς ὁδὸν βῆσαν πολύφημον ἄρουσαι
δαίμονος, ἣ κατὰ πάντα τῆ φέρει εἰδὸτα φῶτα·
τῆι φερόμην· τῆι γὰρ με πολύφραστοι φέρον Ἴπποι
5 ἄρμα τιταίνουσαι, κοῦραι δ' ὁδὸν ἠγεμόνευον.
ἄξων δ' ἐν χροίησιν <λεῖ> σύριγγος ἀντὴν
αἰθόμενος (δοιοῖς γὰρ ἐπελεγτο δινωτοῖσιν
κύκλοις ἀμφοτέρωθεν), ὅτε σπερχολατο πέμπειν

Prooemium parum clare conceptum ex variis carminibus colores duxisse videtur. praeter mystica, quorum vestigia evanida in Parmenidis prooedosi p. 13 quaerebam, Hesiodi Phaethon adhibitus ac detortus videtur; inde currus, via Solis (v. 2), fortasse Heliades (cf. Robert Herm. 18, 435*), *bifores valvae* (Ovid. M. II 4 cf. Hom. E 759, Hes. Theog. 748) transferri potuerunt.

1 cf. 25 2 πέμπον iterative βῆσαν cf. Pind. O. 6, 24 ὄφρα κελεύθωι τ' ἐν καθαράι βάσομεν ὄκχον 3 δαίμονος antiquis ut videtur eadem dea quae v. 14. 22. 12, 3. unde Proclo Parm. p. 640, 39 propter 11 sqq. *νύμφη* 'Υψιπύλη audit: *δαίμονες* Stein, Wilamowitz sc. Heliades. utique Solis orbita videtur intellegenda, quam poeta lucido mentis curru, felicior ille Phaethonte, quotiens libebat escendebat πάντα τῆ Sext.; minus ceteris coniecturis (cf. *Parm.* nostr. 48, quibus addo πανταυγῆ nostram, πάντα τατῆ L. D. Barnettii et Wilamowitzii) displicet G. Hermannii πάντ' ἀντῆ, quod intellego quae via sola gnarum virum per omnia ducit 6 λει add. Karsten 7 αἰθόμενος fervidus cf. Eur. Hipp. 1277 αἰθόμενος ἄλιος

- Ἡλιάδες κοῦραι, προλιποῦσαι δώματα Νυκτός,
 10 εἰς φάος, ὠσάμεναι κράτων ἄπο χερσὶ καλύπτρας.
 ἔνθα πύλαι Νυκτός τε καὶ Ἥματός εἰσι κελεύθων,
 καὶ σφας ὑπέρθυρον ἀμφὶς ἔχει καὶ λάινος οὐδός·
 αὐταὶ δ' αἰθέρεια πλήνται μεγάλοισι θυρέτροις.
 τῶν δὲ Δίκη πολύποινος ἔχει κληῖδας ἀμοιβούς·
 15 τήν δὴ παρφάμεναι κοῦραι μαλακοῖσι λόγοισιν
 πείσαν ἐπιφραδέως, ὡς σφιν βαλανωτὸν ὄχηα
 ἀπτερέως ὡσειε πυλέων ἄπο· ται δὲ θυρέτρων
 χάσμ' ἀχανὲς πώλησαν ἀναπτάμεναι πολυχάλκους
 ἄξονας ἐν σύρρυξιν ἀμοιβαδὸν εἰλιξασαι
 20 γόμφοις καὶ περόνησιν ἀρηρότε· τῆι ῥα δι' αὐτῶν
 ἰθύς ἔχον κοῦραι κατ' ἀμαξιτὸν ἄρμα καὶ ἵππους.
 καὶ με θεὰ πρόφρων ὑπεδέξατο, χεῖρα δὲ χειρὶ
 δεξιτερῆν ἔλεν, ὧδε δ' ἔπος φάτο καὶ με προσηύδα·
 ὦ κοῦρ' ἀθανάτοισι συνάορος ἠνιόχοισιν,
 25 ἵπποις ται σε φέρουσιν ἰκάνων ἡμέτερον δῶ
 χαῖρ', ἐπεὶ οὔτι σε μοῖρα κακῆ προύπεμπε νέεσθαι
 τήνδ' ὁδόν (ἧ γὰρ ἀπ' ἀνθρώπων ἔκτος πάτου ἐστίν),
 ἀλλὰ θέμις τε δίκη τε. χρεῶ δέ σε πάντα πυνθέσθαι
 ἡμὲν Ἀληθείης εὐκνκλέος ἀτρεμὲς ἦτορ
 30 ἠδὲ βροτῶν δόξας, ταῖς οὐκ ἐνὶ πίστις ἀληθείης.
 ἄλλ' ἔμπης καὶ ταῦτα μαθήσεται, ὡς τὰ δοκοῦντα

9 δώματα Νυκτός sqq. cf. Hes. theog. 744 10 κράτων Karsten: κρα-
 τερῶν Sext. 13 πλήνται singulariter cf. 12, 1 14 Δίκη πολύποινος etiam
 Orph. fr. 125 ἀμοιβούς, fortasse vices et aequas mensuras Noctis et Diei mo-
 derans sec. Heracliti fr. 94 (Patin p. 640) aut simpliciter claves duplices mutuo
 claustrum seram praecludentes, quales Dantis Purg. IX 117 15 cf. Hom. π 287.
 M 24 q. 16 ἐπιφραδέως imitatur Apoll. Rhod. 17 ἀπτερέως ex Hes. fr. 253
 18 ἀχανὲς primus Parmenides, tum Soph. fr. 926 ἀναπτάμεναι singulariter
 19 ἀμοιβαδὸν alterum post alterum cf. h. Cer. 326 20 ἀρηρότε Bergk: ἀρη-
 ρότα libri. ἀρηρότας ἢ Scaliger, at τῆι ῥα sqq. constat ex Hom. E 752 22 θεὰ
 = δαίμων (3); clausula versus homerica 23 sqq. cf. Hom. α 120 sqq. 24 ἀθα-
 νάτοισιν Brandis at cf. Parm. 53 24 συνήορος homerice (§ 99) Brandis; at cf.
 κρᾶσιν 16, 1; δίκρανοι 6, 5. Xenoph. 1, 4. Emped. 20, 6 25 cf. Σ 385. 424
 26 μοῖρα κακῆ cf. N 602 al. 29 ἡμὲν] τὸ μὲν Procl. εὐκνκλέος Simpl.(DE;
 εὐκνκλιος A): εὐφεγγέος Procl.: εὐπειθέος Plut., Clem., Sext., Laert. ἀτρεμὲς
 Clem., Sext. paraphr. Simpl.: ἀτρεμὲς Plut., Sext. text., Laert. Veritatis cor intre-
 pidum est Ens globosum, immotum 30 δόξαι vel δόξαις Procl. ταῖς Clem.,
 Sext., Simpl.: αἰς Plut.: τῆς Laert. ἐνὶ ἔτι Laert. 31. 32 transsiluit homoe-
 arcto deceptus Sextus; plus ommissa rati plerique fr. 2—7 intercalant 31 μα-
 θήσεται DE: μαθήσεται A: μνθήσομαι F

χρῆν δοκιμῶς εἶναι διὰ παντός πάντα περῶντα).
 ἀλλὰ σὺ τῆσδ' ἀφ' ὁδοῦ διζήσιος εἴργε νόημα
 μηδέ σ' ἔθος πολύπειρον ὁδὸν κατὰ τήνδε βιάσθω,
 35 νωμῶν ἄσκοπον ὄμμα καὶ ἠχῆεσαν ἀκουήν
 καὶ γλῶσσαν, κρῖναι δὲ λόγῳ πολύδηριν ἔλεγχον
 ἐξ ἐμέθεν φηθέντα. μόνος δ' ἔτι θυμὸς ὁδοῖο
 λείπεται . . .

32 χρῆν vel χρῆν Simpl.: χρῆ Peyron 32 δοκιμῶς εἶναι libri, quod Wilam. explicabat: 'die Hypothesen, die sich durch das ganze Lehrgebäude hindurch bewähren, haben in einer probehaltigen Weise Realität', id quod pugnat contra ontologiam Parmenidis, quae nisi in uno ente nihil probabile aut reale agnoscat. nam hypotheses fingere si voluisset suae Veritati consonas, monismum, sicut antiqui Iones, non dualismum commendavisset. teneo δοκιμῶς(αι) εἶναι vulgari elisione (cf. ad Xenoph. 3, 5) 'wie man bei gründlicher Durchforschung annehmen müsste, dass sich jenes Scheinwesen verhalte', scil. si ista via esset omnino ingredienda. minus placent coniecturae velut εἶναι, θεῖναι meae vel κρῖναι Karstenii, σ' εἶναι Cobeti διὰ παντός πάντα Heraclitum, quem hic potissimum petit, imitatus rhetorice cf. *Parm.* p. 60 περῶντα Simpl.(A): περ ὄντα (DEF) 33 = 7, 2, ~ 6, 3 34 σ' ἔθος Sext.: σε θεός Laert. 36 πολύδηριν Laert.: πολύπειρον Sext. (ex 34): intellege *pugnantium opinionum disquisitionem* 37 φηθέντα] cf. 31. 22 θυμὸς sic Sext., quod si verum sit, explicetur *vivida vis Rationis* i. e. ἀτρεμὲς ἦτορ Ἀληθείης (29); vulgo μῦθος ὁδοῖο secundum 8, 1.

2 [89—92 K., 37—40 St.]

1—4 CLEM. Strom. 5, 15 p. 653 P. ὁ δὲ Ἐμπεδοκλῆς ἐν ταῖς ἀρχαῖς καὶ Φιλότητα συγκρατιθμεῖται συγκριτικὴν τινα ἀγάπην νοῶν. 'ἦν — τεθηπῶς' (fr. 17, 2). ἀλλὰ καὶ Παρμενίδης ἐν τῷ αὐτοῦ ποιήματι περὶ τῆς ἐλπίδος αἰμισσόμενος τὰ τοιαῦτα λέγει· 'λεῦσσε — συννιστάμενον', ἐπεὶ καὶ ὁ ἐλπίζων καθάπερ ὁ πιστεύων τῷ νῶι ὁρᾷ τὰ νοητὰ καὶ τὰ μέλλοντα. εἰ τοίνυν φαμέν τι εἶναι δίκαιον, φαμέν δὲ καὶ καλόν, ἀλλὰ καὶ ἀλήθειάν τι λέγομεν. οὐδὲν δὲ πάποτε τῶν τοιούτων τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδομεν, ἀλλ' ἢ μόνῳ τῷ νῶι [hinc v. 1 Theodoret. I 72 p. 36 Gaisf.] 1 PROCL. *Parm.* (Paris. 1864) 1152, 37 2 DAMASCIUS I 67, 21 Ruelle οὐδὲ τὸ ὄν ἄρα πρόεισιν εἰς πολλὰ ἢ κατὰ ὕφεισιν ἢ κατὰ μερισμὸν ἢ ὀπωσοῦν κατὰ πρόοδον 'οὐ — ἔχεσθαι' φησὶν ὁ Παρμενίδης· διὸ καὶ ἐν ἄρα τὸ ὄν ἐκείνος ἔλεγεν οὐδὲ ἄρα προίεναι φαίη τις ἄν, εἴπερ μηδὲ ἀποτιμήσεσθαι.

λεῦσσε δ' ὁμῶς ἀπεόντα νόφ παρεόντα βεβαίως·
 οὐ γὰρ ἀποτιμήξει τὸ ἐὸν τοῦ ἐόντος ἔχεσθαι
 οὔτε σιδνόμενον πάντη πάντως κατὰ κόσμον
 οὔτε συννιστάμενον.

1 'quamvis remota tanquam praesentia menti contemplare' Bergk; Clementis vana de Spe interpretatio de conexu nihil certi prodit 2 ἀποτιμήξει (active ὁ νοῦς vel i. q. ἀποτιμήξει) Clem.: ἀποτιμήσει Dam. ἔχεσθαι Dam.: ἔχθεσθαι Clem. 3 contextus rerum omnium nec dissipata nec contracta usquam structura rumpitur; tangi Heracl. fr. 91 conicit Patin p. 571

3 [41. 42 K. St.]

PROCL. in Parm. I p. 708, 16 (post 8, 25) *καὶ πάλιν·**ξυνὸν δὲ μοι ἔστιν**ὀππόθεν ἀρξῶμαι· τόθι γὰρ πάλιν ἴξομαι αὔθις.*1 cf. Heraclit. 103 *ξυνὸν γὰρ ἀρχὴ καὶ πέρασ ἐπὶ κύκλου περιφερείας,*
itemque in Parmenideae Veritatis globo.

4 [33—40 K., 43—50 St.]

1—6. 7. 8. PROCL. Tim. p. 248 Schn. (post 1, 30) *καὶ πάλιν ‘εἰ δ’ — ἀταρ-
πόν’ καὶ ‘οὔτε — φράσαις’* 3—8 SIMPL. Phys. 116, 25 *εἰ δὲ τις ἐπιθυμῆ
καὶ αὐτοῦ τοῦ Παρμενίδου ταύτας λέγοντος ἀκούσαι τὰς προτάσεις, τὴν μὲν
τὸ παρὰ τὸ ὄν οὐκ ὄν καὶ οὐδὲν λέγουσαν, ἥτις ἡ αὐτὴ ἔστι τῇ τὸ ὄν μονα-
χῶς λέγεσθαι, εὐρήσει ἐν ἐκείνοις τοῖς ἔπεσιν· ‘ἡ μὲν — φράσαις’; PROCL.
Parm. 1078, 1 *καὶ γὰρ ἡ μὲν εἶναι φάσκουσα αὐτὸ κέλευθος Πειθοῦς ἔστι
κατ’ αὐτόν. ἡ δὲ μὴ εἶναι λέγουσα ‘καὶ ὡς χρεῶν — ἀταρπόν’.***εἰ δ’ ἄγ’ ἐγὼν ἐρέω, κόμισαι δὲ σὺ μῦθον ἀκούσας,**αἰπερ ὁδοὶ μῦναι διζήσιός εἰσι νοῆσαι·**ἡ μὲν ὅπως ἔστιν τε καὶ ὡς οὐκ ἔστι μὴ εἶναι**Πειθοῦς ἔστι κέλευθος (Ἀληθείη γὰρ ὀπηδεῖ),*5 *ἡ δ’ ὡς οὐκ ἔστιν τε καὶ ὡς χρεῶν ἔστι μὴ εἶναι,**τὴν δὴ τοι φράζω παναπευθέα ἔμμεν ἀταρπόν·**οὔτε γὰρ ἂν γνοίης τό γε μὴ ἔδν (οὐ γὰρ ἀνυστόν)**οὔτε φράσαις.*1 *ἄγ’ ἐγὼν* Karsten: *ἄγε τῶν* Procl. 2 *μῦναι* Procl. C(oisl.): *μοῦσαι*
Procl. AB 3 *ἔστι τε* Procl. Simpl. *ὡς* Simpl.: om. Procl. 4 *ἀληθείη* Procl.
Simpl.: corr. Bywater 5 *ἔστι τε* Simpl.: *ἔστι γε* Procl. *χρεῶν libri:* for-
tasse *χρεόν* cf. 8, 45 6 *παναπευθέα* Simpl.(EF, *παραπευθέα* D) cf. 8, 21 et
Hom. γ 88: *παναπειθέα* Procl. *ἔμμεν’* Simpl. (DE, *ἔμμεναι* E) 7 *ἀνυστόν*
Simpl.: *ἐφικτόν* Procl.

5 [40 K., 50 St.]

CLEM. Strom. VI 23 p. 749 P. Ἀριστοφάνης ἔφη *‘δύναται γὰρ ἶσον τῷ
ὄρᾶν τὸ νοεῖν’* [fr. 691 K.] *καὶ πρὸ τούτου ὁ Ἐλεάτης Π. ‘τὸ γὰρ — εἶναι’*
PLOTIN. Enn. V 1, 8 *ἤτατο μὲν οὖν καὶ Π. πρότερον τῆς τοιαύτης δόξης καθό-
σον εἰς ταὐτὸ συνῆγεν ὄν καὶ νοῦν καὶ τὸ ὄν οὐκ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἐτίθετο.
‘τὸ γὰρ — εἶναι’ λέγων καὶ ἀκίνητον λέγει τοῦτο, καίτοι προστιθεὶς τὸ νοεῖν
σωματικὴν πᾶσαν κίνησιν ἐξαιρῶν ἀπ’ αὐτοῦ. memoria lapsus et supplens*
PROCL. Parm. 1152, 33 *ταὐτὸν δ’ ἔστιν ἐκεῖ νοεῖν τε καὶ εἶναι·**... τὸ γὰρ αὐτὸ νοεῖν ἔστιν τε καὶ εἶναι.*

continuandum veri similiter fr. 4.

6 [43—51 K., 51—59 St.]

1—9 SIMPL. phys. 117, 2 (post fr. 4) *ὅτι δὲ ἡ ἀντίφασις οὐ συναληθεύει,
δι’ ἐκείνων λέγει τῶν ἐπῶν δι’ ὧν μέμφεται τοῖς εἰς ταὐτὸ συνάγουσι τὰ ἀντι-
κειμένα· εἰπὼν γὰρ ‘ἔστι γὰρ εἶναι — διζήσιος (ἐῖργω) ἐπάγει· haec duo*

verba addidi) 'αὐτὰρ — κέλευθος' 1. 2 IDEM *ibid.* 86, 25 ἀλλὰ καὶ τὸ πάντων ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν εἶναι λόγον τὸν τοῦ ὄντος ὁ Παρμενίδης φησὶν ἐν τούτοις 'χρη — ἔστιν'.

χρη τὸ λέγειν τε νοεῖν τ' ἐὼν ἔμμεναι· ἔστι γὰρ εἶναι,
μηδὲν δ' οὐκ ἔστιν· τὰ γ' ἐγὼ φράζεσθαι ἄνωγα.
πρώτης γὰρ σ' ἀφ' ὁδοῦ ταύτης διζήσιος (ἔργω),
αὐτὰρ ἔπειτ' ἀπὸ τῆς, ἣν δὴ βροτοὶ εἰδότες οὐδὲν
5 πλάττονται, δίκρανοι· ἀμηχανίη γὰρ ἐν αὐτῶν
στήθεσιν ἰθύνει πλακτὸν νόον· οἱ δὲ φοροῦνται
καφοὶ δμῶς τυφλοὶ τε, τεθηπότες, ἀκριτα φύλα,
οἷς τὸ πέλειν τε καὶ οὐκ εἶναι ταῦτόν νενόμισται
κοῦ ταῦτόν, πάντων δὲ παλίντροπὸς ἔστι κέλευθος.

De ordine fr. 6—8 cf. *Simpl. phys.* 78, 2 μεμψάμενος γὰρ τοῖς τὸ ὄν κα τὸ μὴ ὄν συμφέρουσιν ἐν τῷ νοητῷ 'οἷς — ταῦτόν' (6), καὶ ἀποστρέφας τῆς ὁδοῦ τῆς τὸ μὴ ὄν ζητούσης 'ἀλλὰ — νόημα' (7), ἐπάγει 'μοῦνος κτλ.' (8).

1 τ' ἐὼν *Simpl.*(F): τὸ ὄν (DE) 2 μηδὲν δ' *Simpl.* 86: μηδεοῖδ 117;
τὸ μηδὲν i. q. τὸ μὴ ἐὼν cf. 8, 10 τὰ γ' ἐγὼ *Simpl.*(D): τοῦ ἐγὼ (E): τὰ
γε (F): τὰ σε Aldus: τὰ σ' ἐγὼ verisimiliter Bergk cf. Hes. *Opp.* 367 3 εἴργω
supplevi conl. 1, 33; 7, 2 5 πλάττονται *Simpl.*: πλάζονται a: πλάσσονται
eodem sensu in exemplo *Simplicii* fuisse coniecti in *Parm.* 72 δίκρανοι debe-
bat; tanguntur Heraclitei 6 πλακτὸν libri cf. Hes. πλακτός: παράφρων,
πεπλανημένος cf. 8, 28 φοροῦνται Karsten 8 τῶντόν Stein et sic deinceps;
sententiam Heracliteam brevissime comprehendit [*Hipp.*] de victa I 5 πάντα
ταῦτά καὶ οὐ ταῦτά 9 παλίντροπος ἀρμονίη significatur Heracliti fortasse
huic v. continuandum fr. 7.

7 [52 K., 60. 61 St.]

1. 2 ΠΛΑΤΟ *Soph.* 237 A Παρμενίδης δὲ ὁ μέγας, ὃ παῖ, παισὶν ἡμῶν οὖσιν ἀρχόμενός τε καὶ διὰ τέλους τοῦτο ἀπεμαρτύρατο, πεζῇ τε ὡς ἐκάστοτε λέγων [sc. sermonibus] καὶ μετὰ μέτρων· οὐ γὰρ μήποτε τοῦτ' οὐδαμῇ (sic libri), φησὶν, εἶναι μὴ ἐόντα· ἀλλὰ — νόημα'. IDEM *ibid.* 258 D 'οὐ γὰρ — νόημα' (1. 2 ex Platone *Simpl. phys.* 135, 20; 143, 29; 244, 1; 2 *ibid.* 650, 13) 1 ΑΡΙΣΤΟΤ. *Metaph.* N 2. 1089^a 2 ἔδοξε γὰρ αὐτοῖς πάντ' ἔσεσθαι ἐν τὰ ὄντα, αὐτὸ τὸ ὄν, εἰ μὴ τις λύσει καὶ ὁμοσε βαδιεῖται τῷ Παρμενίδου λόγῳ 'οὐ γὰρ — ἐόντα' ἀλλ' ἀνάγκη εἶναι τὸ μὴ ὄν δεῖξαι ὅτι ἔστιν (Ps. *Alex.* ad h. l. 805, 19 ἐν δὲ τῇ λέξει τῇ 'οὐ γὰρ — ἐόντα', ἀλλ' ἀνάγκη εἶναι τὸ μὴ ὄν, τὸ Παρμενίδου οὔση αἱ δύο ἀποφάσεις ἀντι μᾶς καταφάσεως κείμεναι καὶ τὸ 'ἀλλὰ' ἀντι τοῦ 'ὥστε' πλειοστην ἀσάφειαν πεποιήκασιν· δεῖ δὲ καὶ ὑπερβατικῶς τὴν λέξιν ἀναγγινώσκειν 'οὐ γὰρ μήποτε μὴ τοῦτο ἐόντα μηδαμῇ εἶναι, ὥστε ἀνάγκη τὸ μὴ ὄν εἶναι δεῖξαι') 2 *Simpl. phys.* 78, 6 (ad fr. 6 adl.).

οὐ γὰρ μήποτε τοῦτο δαμῆι εἶναι μὴ ἐόντα·

ἀλλὰ σὺ τῆσδ' ἀφ' ὁδοῦ διζήσιος εἴργε νόημα.

1 τοῦτο δαμῆ *Arist.*(E), *Simpl.* 135, 143, 244 (E et 143 D): τοῦτ' οὐδαμῇ *Plat.*, *Arist.* (A^b alii), *Simpl.* 143, 244 (F): τοῦτο μηδαμῇ *Simpl.* 135 (D), *Ps. Alex.*

έόντα Arist.: όντα Plato (Simpl.) 2 δίζήσιος Plat. 258 (Simpl.): δίζήμενος Plat. 237.

8 [58—120 K., 62—124 St.]

1—52 SIMPL. phys. 144, 25 [post A 21] έχει δὲ οὕτως τὰ μετὰ τὴν τοῦ μὴ όντος ἀναίρεσιν (145)· ‘μοῦνος — ἀκούων’ 1—3 IDEM ibid. 78, 5 (post fr. 7, 2) ἐπάγει ‘μοῦνος — πολλα μάλα’; 142, 31 ὅτι μὲν οὖν οὐ τῶν γινομένων τε καὶ φθειρομένων ὁ Παρμενίδης τὸ ἐν ὄν τίθεται, δηλοῖ τὸ σημεῖον αὐτοῦ ἐν τῷ ἀγένητον καὶ ἀφθαρτον λέγον, ἐν οἷς φησι ‘μόνος — ἀνώλεθρόν ἐστιν’ 3—14 IDEM ib. 78, 11 post l. c. καὶ παραδίδωσι λοιπὸν τὰ τοῦ κυρίως όντος σημεῖα· ὡς ἀγένητον — πέδησιν· ταῦτα δὲ περὶ τοῦ κυρίως όντος λέγων ἐναργῶς ἀποδείκνυσιν, ὅτι ἀγένητον τοῦτο τὸ ὄν· οὔτε γὰρ ἐξ όντος· οὐ γὰρ προϋπῆρχεν ἄλλο ὄν· οὔτε ἐκ τοῦ μὴ όντος· οὐδὲ γὰρ ἔστι τὸ μὴ ὄν. καὶ διὰ τί δὴ τότε, ἀλλὰ μὴ καὶ πρότερον ἢ ὕστερον ἐγένετο; ἀλλ’ οὐδὲ ἐκ τοῦ πῆι μὲν όντος πῆι δὲ μὴ όντος ὡς τὸ γενητόν γίνεται (Platonica, non Parmenidea opinio)· οὐ γὰρ ἂν τοῦ ἀπλῶς όντος προϋπάρχοι τὸ πῆι μὲν ὄν πῆι δὲ μὴ ὄν, ἀλλὰ μετ’ αὐτὸ ὑφέστηκε. 3—4 CLEM. Strom. V 113 p. 716 P. II. δὲ . . . ὡδέ πως περὶ τοῦ θεοῦ γράφει. ‘πολλὰ — ἀτρεμὲς ἢ δ’ ἀγένητον’ [hinc Eus. P. E. XIII 13, 39. Theodor. IV 7] 3—5 SIMPL. phys. 29, 26 οὕτως μὲν οὖν εἰς τὸ κατὰ χρόνον ἀναρχον καὶ ἀτελεύτητον καὶ αἰεὶ ὄν ὁ Μέλισσος ἀπιδὼν ἀπειρον ἀπεφήνατο· τὸ δὲ τοιοῦτον καὶ ὁ Παρμενίδης αὐτῷ μαρτυρεῖ λέγων δι’ αὐτῶν σχεδὸν τῶν ρημάτων· ‘ὡς ἀγένητον — πᾶν’ 4 PLUT. Colot. 1114 C τοῦ νοητοῦ δ’ ἕτερον εἶδος ‘ἔστι γὰρ οὐλομελὲς τε καὶ ἀτρεμὲς ἢ δ’ ἀγένητον’, ὡς αὐτὸς (Parm.) εἶρηκε; PSEUDOPLUT. Strom. 5 [supra A. 22] εἶναι γὰρ αὐτὸ (scil. τὸ πᾶν) ‘μοῦνον μουννογενές — ἀγένητον’; SIMPL. cael. 557, 17 ‘οὔλον — ἀγένητον’; ID. phys. 120, 23 item; PHILOP. phys. 65, 7 τι οὖν φησιν ἐν τοῖς ἔπεσιν αὐτὸς περὶ τοῦ όντος; ‘οὔλον — ἀγένητον’; PROCL. Parm. 1152, 24 λέγει γοῦν ἐκεῖνος ποτὲ μὲν ‘οὐλομελές — ἀγένητον’; SIMPL. phys. 87, 21 ὄλον αὐτὸ φησιν ‘οὔλον μουννογενές τε’; PROCL. Parm. 1077, 24 καὶ γὰρ οὐλομελές φησιν αὐτὸ εἶναι καὶ ἀτρεμὲς, similiter 1084, 29 4 respicit PLAT. Phaedr. 250 C ὀλόκληρα δὲ καὶ ἀπλᾶ καὶ ἀτρεμῆ καὶ εὐδαίμονα φάσματα 5 AMMON. ‘de interpr. 136. 21 τὸ ἔστι καὶ τοῦτο οὐ τὸ συναριθμούμενον τῷ τε ἦν καὶ τῷ ἔσται καὶ ἀντιδιαιρούμενον αὐτοῖς, ἀλλὰ τὸ πρὸ πάσης χρονικῆς ἐμφάσεως ἐπινοούμενον καὶ τὸ ἀτρεπτον αὐτῶν καὶ ἀμετάβλητον σημαῖνον, ὅπερ καὶ ὁ μέγας Παρμενίδης παντὶ τῷ νοητῷ ὑπάρχειν ἀποφαίνεται· ‘οὐ γὰρ ἔην οὐδ’ ἔσται, φησίν, ὁμοῦ πᾶν ἔστι δὲ μοῦνον’ [inde Cram. A. P. I 388 et Philop. phys. 65, 9]; SIMPL. phys. 143, 13 ‘ἐπελ — πᾶν’, ibid. 147, 13 ‘ὁμοῦ’ τὸ ‘πᾶν’; PROCL. Parm. 665, 26 ‘ἐπελ — ὁμοῦ’ 6—10 SIMPL. phys. 162, 15 ὄλως γὰρ, φησίν (Parm.), εἰ ἐκ τοῦ μὴ όντος, τίς ἢ ἀποκλήρωσις τοῦ τότε γενέσθαι ὅτε ἐγένετο, ἀλλὰ μὴ πρότερον ἢ ὕστερον; γράφει δὲ οὕτως· ‘τίνα — φύν’; 6—9 SIMPL. cael. 137, 1 ἐν τοῖς ἔπεσι περὶ τοῦ ἀγένητον εἶναι τὸ ὄν τάδε γέγραφε ‘τίνα — ἔστι’ 21 SIMPL. cael. 559, 14 ἀλλὰ καὶ γένεσιν ἀπὸ τοῦ όντως όντος ἀναιροῦσιν· ἐπ’ ἐκεῖνον γὰρ καὶ Π. εἶπε τὸ ‘γένεσις — ὀλεθρος’ 22 SIMPL. phys. 143, 3 ‘οὐδὲ — ὁμοῖον’; ibid. 86, 23 καὶ ἀδιαίρετόν ἐστιν, ἐπεὶ πᾶν ἔστιν ὁμοῖον’ cf. Plut. Col. 1114 D 24 DAMASC. II 146, 5 τὸ γὰρ ἔόν ἐν πλεῖον ἔόντος φάναι καὶ τὸν ἐν ἔπεσι Παρμενίδην . . . καὶ λέγει ‘πᾶν’ καλῶς 25 SIMPL. phys. 86, 22; 87, 23; PLOTIN. Enn. VI 4, 4 ὁμοῦ γὰρ πᾶν τὸ ὄν, κἂν πολὺ οὕτως

ἤμ· ἐὸν γὰρ ἐόντι πελάζει· cf. Procl. Parmen. 665, 24; 708, 13; 1080, 1; PHILOP. phys. 65, 11; DAMASC. I 131, 7 26—28 SIMPL. phys. 39, 25 ἀύταρ — ἀληθής; 79, 32 αὐτὰρ — ἐπλάγχθησαν 26 PROCL. Parm. 1152, 27 29—33 SIMPL. phys. 30, 5 τὴν δὲ τοῦ πέρατος ἔνοιον δι' ἐκείνων ἐδήλωσε τῶν ἐπῶν ταύτων — ἐδείτο 29—32 PROCL. Parm. 1134, 22 29 PROCL. Parm. 1152, 29; 1177, 5; SIMPL. phys. 143, 15; PROCL. Parm. 639, 29 ταύτων — μίμνον SIMPL. phys. 77, 30 ἐν ταύτῳ μένον 30—33 SIMPL. phys. 40, 2 καὶ τὴν αἰτιαν δὲ τῆς ἀκινήσιας ἐπάγει οὕτως — ἐδείτο, ὡς γὰρ τὸ μὴ ὄν, φησίν, ἐνδεὲς πάντων ἐστίν. οὕτως τὸ ὄν ἀενδεὲς καὶ τέλειον 30 PROCLUS Parm. 1152, 31 οὕτως — μένει 34—36 SIMPL. phys. 87, 13 ταύτων — νοεῖν, item 143, 22 35—36 PROCL. Parm. 1152, 35 οὐ γὰρ — νοεῖν 36—38 SIMPL. phys. 86, 29 οὐδὲν — ἔσται 38 PLATO Theaet. 180 D ἄλλοι αὖ τὰναντία τούτοις ἀπεφάναντο οἷον — ὄνομα εἶναι καὶ ἄλλα ὅσα Μέλισσοι τε καὶ Παρμενίδαι ἐναντιούμενοι πᾶσι τούτοις διασχυρίζονται [inde Eus. P. E. XIV 4, 6; Theodor. II 15; Simpl. phys. 29, 18; 143, 10] 39 resp. MELISSUS fr. 7 Covotti εἰ γὰρ ἔστι γῆ καὶ ὕδωρ . . . καὶ τὰ ἄλλα ὅσα φασὶν οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀληθῆ 42 cf. SIMPL. phys. 147, 13 εἴπερ ἐν ἐστὶ ὁμοῦ τὸ πᾶν καὶ πείρας πύματον 43—45 PLAT. Soph. 244E εἰ τοίνυν ὅλον ἐστὶν ὡσπερ καὶ Π. λέγει πάντοθεν — τῆι ἢ τῆι τοιούτων γε ὄν τὸ ὄν μέσον τε καὶ ἔσχατα ἔχει [hinc Ps. Arist. de MXG 2. 976*6. Stob. Ecl. I 14, 2 p. 144, 11 Wachsm. Simpl. phys. 52, 26. 89, 22 Procl. theol. III 20] 43. 44 PARM. Tim. 379 Schn. πάντοθεν — ἰσοπαλές; SIMPL. phys. 126, 22; 137, 16; PROCL. Parm. 1094, 28 σφαιρῶν — πάντη itemque 1129, 31 43 [ex Platone Ps. Arist. de MXG 4. 978^b 8, Boeth. Consol. III 12, 95 [cf. p. 28] Simpl. phys. 52, 23; 127, 31. Plotin. V 1, 8 (post fr. 5) καὶ ὄγκω σφαιρᾶς ἀπεικάζων, ὅτι πάντα ἔχει περιελημμένα καὶ ὅτι τὸ νοεῖν οὐκ ἔξω, ἀλλ' ἐν ἐαυτῷ]. EUDEM. ap. Simpl. phys. 143, 4 ὥστε οὐδὲ τῷ οὐρανῷ ἐφαρμόττει τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα, ὡς τινὰς ὑπολαβεῖν ὁ Εὐδήμος φησὶν [fr. 13 Sp.] ἀκούσαντας τοῦ πάντοθεν — ὄγκω· οὐ γὰρ ἀδιάρητος ὁ οὐρανός, ἀλλ' οὐδὲ ὁμοίος σφαιραὶ, ἀλλὰ σφαιρὰ ἐστὶν ἡ τῶν φυσικῶν ἀκριβεστάτη 44 SIMPL. phys. 107, 26 Π. δὲ ἀγέννητον ἀποφαινῶν τὸ ὄν μεσσοθεν — πάντη; ARIST. phys. Γ 6. 207* 15 βέλτιον οἰητέον Παρμενίδην Μελλισσον εἰρηκέναι· ὁ μὲν γὰρ τὸ ἀπειρον ὅλον φησὶν, ὁ δὲ τὸ ὅλον πεπεράνθαι μεσσοθεν ἰσοπαλές; idem EUDEM. ap. Simpl. phys. 133, 27; PROCL. Parm. 708, 19; SIMPL. phys. 502, 6 44. 45 PROCL. Parm. 665, 28 οὐτε τι μεῖζον — χροὸν ἐστὶ 50—61 SIMPL. phys. 38, 28 συμπληρώσας γὰρ τὸν περὶ τοῦ νοητοῦ λόγον ὁ Π. ἐπάγει ταυτί . . . ἐν τῷ — παρελάσση 50—59 SIMPL. phys. 30, 13 μετελθὼν δὲ ἀπὸ τῶν νοητῶν ἐπὶ τὰ αἰσθητὰ ὁ Π. ἦτοι ἀπὸ ἀληθείας, ὡς αὐτὸς φησὶν, ἐπὶ δόξαν ἐν οἷς λέγει ἐν τῷ — ἀκούων τῶν γενητῶν ἀρχὰς καὶ αὐτὸς στοιχειώδεις μὲν τὴν πρώτην ἀντίθεσιν ἔθετο, ἣν φῶς καλεῖ καὶ σκότος (ἦ) πῦρ, καὶ γῆν ἢ πυκνὸν καὶ ἀραιὸν ἢ ταῦτόν καὶ ἕτερον, λέγων ἐφεξῆς τοῖς πρότερον παρακειμένοις ἐπεσιν μορφᾶς — ἐμβριθές τε 50—52 SIMPL. cael. 558, 5 ἐν τῷ — ἀκούων 50. 51 SIMPL. phys. 41, 6 ἐν τῷ — ἀληθείας 52 SIMPL. phys. 147, 28 ἀπατηλὸν καλεῖ τῶν ἐπῶν τὸν κόσμον τὸν περὶ τὰς βροταίους δόξας 53—59 SIMPL. phys. 179, 31 καὶ γὰρ οὗτος ἐν τοῖς πρὸς δόξαν θερμόν καὶ ψυχρόν ἀρχὰς ποιεῖ ταῦτα δὲ προσαγορεύει πῦρ καὶ γῆν [Arist. p. 188* 20] καὶ φῶς καὶ νύκτα ἦτοι σκότος· λέγει γὰρ μετὰ τὰ περὶ ἀληθείας (p. 180) μορφᾶς — ἐμβριθές τε'.

μῶνος δ' ἔτι μῦθος ὁδοῖο
 λείπεται ὡς ἔστιν· ταύτη δ' ἐπὶ σήματι ἕασι
 πολλὰ μάλ', ὡς ἀγένητον ἔδον καὶ ἀνώλεθρόν ἐστιν
 οὐδ' ὄλον μονογενές τε καὶ ἀτρεμὲς ἢ δ' ἀτέλεστον·
 5 οὐδέ ποτ' ἦν οὐδ' ἔσται, ἐπεὶ νῦν ἔστιν ὁμοῦ πᾶν,
 ἔν, συνεχές· τίνα γὰρ γένναν διζήσεται αὐτοῦ;
 πῆ πόθεν αὐξηθέν; οὔτ' ἐκ μὴ ἔδοντος ἕασσω
 φάσθαι σ(ε) οὐδὲ νοεῖν· οὐ γὰρ φατὸν οὐδὲ νοητόν
 ἔστιν ὅπως οὐκ ἔστι. τί δ' ἂν μιν καὶ χρέος ὤρσειεν
 10 ὕστερον ἢ πρόσθεν, τοῦ μηδενὸς ἀρξάμενον, φῦν;
 οὕτως ἢ πάμπαν πελέναι χρεῶν ἔστιν ἢ οὐχί.
 οὐδέ ποτ' ἐκ μὴ ὄντος ἐφήσει πίστιος ἰσχύς
 γίγνεσθαι τι παρ' αὐτό· τοῦ εἵνεκεν οὔτε γενέσθαι
 οὔτ' ὀλλυσθαι ἀνήκε δίκη χαλάσασα πέδησι,ν,
 15 ἀλλ' ἔχει· ἢ δὲ κρίσις περὶ τούτων ἐν τῷδ' ἔστιν·

1 Continuandum fr. 7, 2 cf. Simpl. phys. 78, 2. 144, 29. deest velut οὐδὲ
 γὰρ ἔστι φατόν μῶνος Simpl. 145 (DE): μόνος 142; 145 (F) 2 ἔστι Simpl.
 4 οἶλον Simpl. (phys. cael.), Clem., Philop.: μῶνον Pseudopl.: ἔστι γὰρ Plut.
 (Colot.) μονογενές Simpl. phys., Pseudopl., Clem., Philop.: μονογενές Simpl.
 cael.: οὐλομελές Plut., Procl., (interpolatio posterioris originis cf. Simpl. phys. 137,
 15) τε om. Philop. ἀτέλεστον Simpl. phys. 29. 78. 145: ἀγένητον (ex v. 3) Simpl.
 phys. 120. cael., Plut., Pseudoplut., Clem., Procl., Philoponus; ἢ δ' ἀτέλεστον
 clausula Homericā Δ 26, de vi vocis (fine temporis carens i. e. aeternus) v. π 111,
 cf. ἄπανστον v. 27 5 οὐ γὰρ ἔην οὐδ' ἔσται ὁμοῦ πᾶν, ἔστι δὲ μῶνον Ammon.
 et varians οὐκ ἦν οὐκ ἔσται Philop., ex Neoplatonici alicuius auctoris fallaci
 memoria πᾶν om. Procl. 6 συνεχές Karsten cf. v. 25. 23 διζήσεται Simpl.
 cael.: διζήσεο phys. (E): διζήσεται phys. (F) 7 post αὐξηθέν; prius dilemmatis
 membrum velut οὔτ' ἐκ τευ ἔδοντος ἔγενετ' ἂν· ἄλλο γὰρ ἂν πρὶν ἔην omissum
 statui Parm. 77; cf. Simpl. phys. 78, 25 (test. ad v. 3—14) οὔτε γὰρ ἐξ ὄντος·
 οὐ γὰρ προὔπηρχεν ἄλλο ὄν. contra οὔτ' explicabat οὔτοι Wilamowitz; at pro-
 nomina tantum isto modo eliduntur cf. a 60 ἔδοντος Simpl. cael., phys. 78(E):
 ὄντος Simpl. phys. 78 (DF); 145 ἕασσω Simpl. cael. (D); phys. 145 (F): ἕασω
 Symp. phys. 78. 145: ἕασέω cael. (AB) 8 σε Simpl. phys. 78. 162; cael. (DE): σ'
 phys. 145: ἄ cael. (AB) οὐ] οὐ δὲ Simpl. cael. (AB) 10 φῦν Simpl. phys.
 78. 162 (DEF). 145 (DE): φῦν 78: φῦν ^ . . 145 (F): φῖναι 78 (D) χρεῶν cf. 4, 5
 οὐκί Karsten 12 ἐκ μὴ ὄντος Simpl. phys. 78 (DE); 145 (DE): ἐκ γε μὴ ὄντος
 78 (F); 145 (F): scribe ἐκ μὴ ἔδοντος ut v. 7. noli Simpl. 78 (vid. p. 63 ad 3—14)
 abuti, ut ἐκ πρὶ ἔδοντος conicias 13 γίγνεσθαι Simpl. 145 (E): γίνεσθαι 78.
 145 (DF) 14 ὀλλυσθαι paulatim interire πέδησιν Simpl. 78. 145: πέδησι (i. e.
 πέδησι) 78 (D). intellego nunc χαλάσασα quasi οὐ κατέχουσα. nam praeludit
 animo ἔχει v. 15; similiter Homerus Z 226 ἔγχεσι δ' ἀλλήλους ἀλεώμεθα i. e.
 μὴ βιάλλωμεν (Zenodoti lectio, quae cum non intellegeretur, interpolata est).
 πέδησιν verbo novicio Bergk 15 post ἔχει lacunam statuebat Stein, qua inter-
 undi lemma haustum esset ἢ δὲ κρίσις — ἔστιν est στίχος λογοειδής nec ta-

- 16 ἔστιν ἢ οὐκ ἔστιν· κέκριται δ' ὄν, ὡσπερ ἀνάγκη,
 τὴν μὲν ἔαν ἀνόητον ἀνώνυμον (οὐ γὰρ ἀληθείης
 ἔστιν ὁδός), τὴν δ' ὡστε πέλειν καὶ ἐτήτυμον εἶναι.
 πῶς δ' ἂν ἔπειτα πέλοι τὸ ἐόν; πῶς δ' ἂν κε γένοιτο;
- 20 εἰ γὰρ ἔγεντ', οὐκ ἔστ(ι), οὐδ' εἴ ποτε μέλλει ἔσσεσθαι.
 τῶς γένεσις μὲν ἀπέσβεσται καὶ ἄπυστος ὄλεθρος.
 οὐδὲ διαιρετόν ἐστιν, ἐπεὶ πᾶν ἐστιν ὁμοῖον·
 οὐδέ τι τῆι μᾶλλον, τό κεν εἴργοι μιν συνέχεσθαι,
 οὐδέ τι χειρότερον, πᾶν δ' ἐμπλεόν ἐστιν ἐόντος.
- 25 τῶι ξυνεχὲς πᾶν ἐστιν· ἐόν γὰρ ἐόντι πελάζει.
 αὐτὰρ ἀκίνητον μεγάλων ἐν πείρασι δεσμῶν
 ἔστιν ἀναρχον ἄπαστον, ἐπεὶ γένεσις καὶ ὄλεθρος
 τῆλε μάλ' ἐπλάχθησαν, ἀπῶσε δὲ πιστις ἀληθείης.
 ταῦτόν τ' ἐν ταῦτῶι τε μένον καθ' ἑαυτὸ τε κείται
- 30 χοῦτως ἐμπεδον αἴθρι μένει· κρατερῆ γὰρ Ἀνάγκη
 πείρατος ἐν δεσμοῖσιν ἔχει, τό μιν ἀμφὶς ἔεργει.
 οὐνεκεν οὐκ ἀτελεύτητον τὸ ἐόν θέμις εἶναι·
 ἔστι γὰρ οὐκ ἐπιδευές, [μῆ] ἐόν δ' ἂν παντός ἐδεῖτο.
 ταῦτόν δ' ἐστὶ νοεῖν τε καὶ οὐνεκὲν ἐστι νόημα.

men quasi pedestris nota Simplicii delendus cf. *Parm.* 78 sq., 153 ἔστι Simpl.
 (D): ἔνεστιν (EF) 17 ἀνόητον Simpl. (F): ἀνόητον (DE) 19 αὐ κε Stein
 20 ἔγεντ' Bergk: ἔγετ' Simpl. (D): ἐγένετ' (EF) 21 τῶς Simpl. phys. (EF):
 πῶς phys. (D): τὸ (?) cael. (cf. testim.) ἄπυστος Simpl. phys. (F); cael. (A):
 ἄπυστος phys. (DE): ἄπαστος cael. (DE) 22 sqq. cf. Plato *Parm.* 150 E. Emped.
 17, 32 sqq. Zeno ap. Simpl. phys. 141, 1. 23 μᾶλλον, sc. ἐόν, quod velut tuber
 globi circuitum perumpat 24 δ' ἐμπλεον Simpl. (DE): δὲ πλέον Simpl. (F): δ'
 ἐν πλέον Damasc. (cf. test.) 25 τῶι Simpl. 86 (F), 87 (F), 145: τὸ 86 (DE), 87 (DE)
 26 ἀκινήτων Simpl. D; ἀκίνητον (= ἀτρεμές v. 4) i. q. ἀγένητον καὶ ἀφθαρτον
 28 τῆλε Scaliger: τῆδε Simpl. ἐπλάχθησαν Simpl. phys. 145: ἐπλάχθησαν
 39. 79 29 ταῦτόν τ' Simpl. phys. 30 (E*); 145: ταῦτόν δ' Procl.: ταῦτόν ὄν
 Simpl. 143: ταῦτόν τε ὄν Simpl. 30 (DF): ταῦτόν τε ὄν καὶ Simpl. 30 (E); for-
 tasse ταῦτ' ἐόν τε μένον Simpl. 30 (E*F); 145; 143 (cf. 77, 30): μένον καὶ Simpl.
 30 (DE): μίμνον Procl. 639: μίμνει 1152. 1177 cf. Xenophanes 26, 1 τε (ante
 κείται) om. Simpl. 30 30 χοῦτως Simpl. 145 (DF): οὕτως Simpl. 30; Procl.: οὐχ
 οὕτως Simpl. (E) Ἀνάγκη cf. Plat. *Symp.* 195 C 31 τό Simpl. 145: τέ Simpl.
 30; Procl. 32 ἀτελεύτητον Simpl.: ἀτέλευτον Procl.; ἀτελεύτητον i. q. ἄπειρον
 cf. Simpl. phys. 30, 11 τὸ ἐόν Simpl. 40 (F): τεον Simpl. 30; 145; 40 (DE): τοῖον
 εἰ Procl. εἶναι Simpl.: εἰπεῖν Procl. 33 ἐπιδευές Simpl. 30 (E*F); 40 (E*); 145:
 ἐπίδεις 40 (DEF), 30 (DE) μῆ ἐόν Simpl. 30, 40: μῆ ὄν 145: μῆ delevit Bergk
 etsi lectum a Simpl. 40, 7 ἐόν scil. ἀτελεύτητον δ' ἂν Simpl. 145: δὲ ἂν 30
 (DEE*). 40: γὰρ ἂν 30 (F) 34 explicat Simpl. 87, 14 ἔνεκα γὰρ . . . τοῦ ὄντος
 ἐστὶ τὸ νοεῖν τέλος ὄν αὐτοῦ

- 35 οὐ γὰρ ἄνευ τοῦ ἐόντος, ἐν ᾧ πεφρατισμένον ἐστίν,
εὐρήσεις τὸ νοεῖν· οὐδὲν γὰρ <ἦ> ἐστίν ἢ ἔσται
ἄλλο πάρεξ τοῦ ἐόντος, ἐπεὶ τό γε Μοῖρ' ἐπέδησεν
οὐλον ἀκίνητόν τ' ἔμεναι· τῷ πάντ' ὄνομ(α) ἔσται
δσσα βροτοὶ κατέθεντο πεποιθότες εἶναι ἀληθῆ,
40 γίγνεσθαι τε καὶ ὀλλυσθαι, εἶναι τε καὶ οὐχί,
καὶ τόπον ἀλλάσσειν διὰ τε χρόα φανὸν ἀμείβειν.
αὐτὰρ ἐπεὶ πείρας πύματον, τετελεσμένον ἐστὶ
πάντοθεν, εὐκύκλου σφαιρῆς ἐναλλήκιον ὀγκωί,
μεσσοῦθεν ἰσοπαλῆς πάντη· τὸ γὰρ οὔτε τι μεῖζον
45 οὔτε τι βαιότερον πελέναι χρεόν ἐστὶ τῆι ἢ τῆι.
οὔτε γὰρ οὐ τρον ἐστὶ, τό κεν παύοι μιν ἰκνεῖσθαι
εἰς ὁμόν, οὐτ' ἐόν ἐστὶν ὀπως εἴη κεν ἐόντος
τῆι μᾶλλον τῆι δ' ἦσσαν, ἐπεὶ πᾶν ἐστὶν ἄσυλον·
οἱ γὰρ πάντοθεν ἴσον, ὁμῶς ἐν πείρασι κύρει.
50 ἐν τῷ σοι παύω πιστόν λόγον ἠδὲ νόημα
ἀμφὶς ἀληθείης· δόξας δ' ἀπὸ τοῦδε βροτείας
μάνθανε κόσμον ἐμῶν ἐπέων ἀπατηλὸν ἀκούων.
μορφὰς γὰρ κατέθεντο δύο γνώμας ὀνομάζειν,
τῶν μίαν οὐ χρεῶν ἐστὶν (ἐν ᾧ πεπλανημένοι εἰσίν).
55 ἀντία δ' ἐκρίναντο δέμας καὶ σήματ' ἔθεντο

36 οὐδὲν γὰρ Simpl. 86: οὐδ' εἰ χρόνος 146: ἦ add. Preller, unde οὐδ' ἦν γὰρ ἢ ἔστιν coniecit Bergk 38 οὐλον ἀκίνητον τελέθει τῷ παντὶ ὀνομ' εἶναι licenter Plato ἔμεναι Simpl. 86. 145 ὄνομα ἔσται Simpl. 86 (F): οὐνομα ἔσται 86 (D): ὀνόμασται 86 (E): ὠνόμασται 145; verte: *verba inania erunt* 41 cf. Hom. T 858 Emp. 21, 14 42 cf. 30 sqq. 45 πελέμεν ut vid. Ps. Arist. χρεόν Plato, Procl. Simpl. 145 (E): χρεῶν Ps. Arist. Simpl. 145 (DF) οὐ τρον (= οὐ τι cf. Parm. 90) scripsi: οὔτε ἐόν Simpl. (D): οὔτε ὄν Simpl. (EF): οὐκ ἐόν Aldus 46 ἰκνεῖσθαι Simpl. (DE): κινεῖσθαι (F); cf. Xenoph. 28, 2 47 κεν Karsten: καὶ ἔν Simpl. 49 οἱ scripsi: οἱ Simpl.; intellego: *centrum, quo undique tantundem spatii, petit (ἐγκύρει) aequabiliter fines* i. e. in globo via a superficie ad centrum et invicem eadem cf. Aët. Plac. II 10, 1 (339, 11) μηδὲν γὰρ εἶναι τῶν οὕτως διαστημάτων λεγομένων (velut ἄνω, κάτω) περὶ τὸν κόσμον διὰ τὸ περὶ τὸ ἑαυτοῦ μέσον αὐτὸν συνιστάναι, ἀφ' οὗ πρὸς ἅπαν ἐστὶ καὶ πρὸς ὃ πανταχόθεν ταῦτό ἰσονάμως F κύρει Stein: κυρεῖ Simpl. (EF): κυροῖ (D); cf. Timon fr. 38, 5 W. 50 παύω Simpl. phys. 30; 41 (F); 145: παύσω cael., phys. 30, 41 (DEE*) 51 βροτείας Simpl. phys. 145: βροτειῶν 30 (cf. 147, 28) 53 γνώμας Simpl. 38; 180 (F): γνώμαις 30; 180 (DE); γνώμας κατέθεντο (i. q. ἔγνωσαν) δύο μορφὰς ὀνομάζειν 54 χρεῶν cf. 4, 5; verte: *quarum formarum unam nominari (quod iubet Parm. 8, 17, non plures) vetant; ἐστὶν* i. q. εἴη πεπλανημένοι doxastici, unum Parmenideum negantes 55 δ' ἐκρίναντο (vel δὲ κρίναντο) Simpl. 30, 179, 139 (F): δ' ἐκρίνοντο 139 (DE): δὲ κρίνοντο sic 39 (E*)

χωρίς ἀπ' ἀλλήλων, τῆι μὲν φλογὸς αἰθέριον πῦρ,
 ἦπιον ὄν, μέγ' [ἀραιὸν] ἐλαφρόν, ἔωντῶι πάντοσε τωυτόν,
 τῶι δ' ἑτέρωι μὴ τωυτόν· ἀτὰρ κάκεινο κατ' αὐτὸ
 τάντια νύκτ' ἀδαῆ, πυκινὸν δέμας ἐμβριθές τε.
 60 τόν σοι ἐγὼ διάκοσμον εἰκότα πάντα φρατίζω,
 ὡς οὐ μὴ ποτέ τίς σε βροτῶν γνώμη παρελάσσει.

Simpl. phys. 31, 3 καὶ δὴ καὶ καταλογάδην μεταξὺ τῶν ἐπῶν ἐμφέρεται
 τι ἠσειδίον ὡς αὐτοῦ Παρμενίδου ἔχον οὕτως [est antiquum ad 56—59 scho-
 lion]· ἐπὶ τῶιδέ ἐστι τὸ ἀραιὸν καὶ τὸ θερμὸν καὶ τὸ φάος καὶ τὸ μαλ-
 θακόν καὶ τὸ κοῦφον, ἐπὶ δὲ τῶι πυκνῶι ὠνόμασαι τὸ ψυχρόν καὶ τὸ
 ζόφος καὶ σκληρὸν καὶ βαρύ· ταῦτα γὰρ ἀπεκρίθη ἑκατέρως ἑκάτερα [vocabula
 partim ex Parmenideis composita partim vulgaria, de extremis cf. *Parm.* p. 99].

57 ἦπιον cf. *Emp.* 17, 18 (v. l.) αἰθέρος ἦπιον ὕψος ὄν *Simpl.* 30 et 38 (F):
 τὸ 30 (DE): om. 38 (DEE*). 180; ὄν etsi nullo loco Parmenidis certum est nec ἐόν
 monosyllabum invenitur, tamen ideo addubitari non potest; nec praefero ἦπιόνον
 (*Parm.* p. 153) μέγ' ἀραιὸν ἐλαφρόν *Simpl.* 30. 38. (F): ἀραιὸν ἐλαφρόν 38
 (DEE*); 180 (E): ἄρ ἐλαφρόν 180 (DF): delevi glossema ἀραιὸν in archetypo
 compendiose scriptum ut ex scholio (cf. supra) arreptum; μέγ' ἐλαφρόν est ἐλαφρό-
 ταιον quod Platonis *Tim.* p. 56 A de igne praedicat 58 κατ' αὐτὸ *Simpl.* 30 (F);
 38 (E*F); 180 (F): κατὰ ταῦτὸ 30 (DE): 38 (DE). 180 (DE) 59 τάντια *Simpl.* 30
 (F). 38 (E*F); 180 (E): τάνναντια 30 (DE); 180 (DF); κατ' αὐτὸ τάντια i. q. κατ'
 αὐτὸ τὸναντιον. αὐτὸ adverbialiter ut in αὐτὸ δέκα *Thuc.* 5, 20 αὐτὸ ἀνθρω-
 πος sim. Aristotelis, quae falso coniunctim scribunt 60 τόν] τῶν Karsten
 φρατίζω Meineke; at iam coepit dea 61 γνώμη pulcrius quam Steinii γνώμη

9 [121—124 K., 125—128 St.]

Simpl. phys. 180, 8 (post 8, 59) καὶ μετ' ὀλίγα πάλιν 'αὐτὰρ — μηδέν'.
 εἰ δὲ 'μηδέτερωι μέτα μηδέν' καὶ ὅτι ἀρχαὶ ἄμφω καὶ ὅτι ἐναντία δηλοῦται.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα φάος καὶ νύξ ὠνόμασαι
 καὶ τὰ κατὰ σφετέρας δυνάμεις ἐπὶ τοῖσι τε καὶ τοῖς,
 πᾶν πλέον ἐστὶν ὁμοῦ φάεος καὶ νυκτὸς ἀφάντου
 ἴσων ἀμφοτέρων, ἐπεὶ οὐδέτερω μέτα μηδέν.

1 ὠνόμασαι F: ὠνόμασαι DE; formam haud indubiam confirmare vide-
 tur scholion ad 8, 56 2 τὰ om. F intellege: καὶ ταῦτα τὰ ὠνόματα κατὰ
 τὰς δυνάμεις αὐτῶν ἐφ' ἑκατέροις ὠνόμασαι cf. *Emped.* 8, 4. δυνάμεις velut
 θερμὸν — ψυχρόν, σκληρόν — μαλθακόν 4 *Simpl.* intellexisse videtur ἐπεὶ
 οὐδέτερωι (φάει καὶ νυκτι) οὐδέτερον μέτεστι τὸ μηδέν cf. *Plat. Tim.* 77 B
 μετέχει γε μὴν τοῦτο τοῦ τρίτου ψυχῆς εἶδους . . . ὧι δόξης μὲν λογισμοῦ τε
 καὶ νοῦ μέτεστι τὸ μηδέν, αἰσθήσεως δὲ κτλ.; supplendum οὐδέτερον ut saepe
 fit in *Πότερος*. sensus igitur sit: utrumque principium alteri par dignitate, cum
 nulla notionis communio alterutri sit; contra ceterae qualitates (θερμὸν —
 ψυχρόν κτλ.) alterutri principio subiunctae sunt. φάος et νύξ sunt ἀντίστοιχα,
 φάος et θερμὸν σύστοιχα. Karsten vertit 'neutri inane inest'. at hoc et arbi-

trarium et doctrinae contrarium, si quidem ex 8, 57 fit veri simile lucem τῶι ἐόντι, contrarium τῶι μὴ ἐόντι adsimilari.

10 [132—138 K., p. 797 St.]

1—7 CLEM. Strom. V 139 p. 732 P. ἀφικόμενος οὖν ἐπὶ τὴν ἀληθῆ μάθησιν ὁ βουλόμενος ἀκονέτω μὲν Παρμενίδου τοῦ Ἐλεάτου ἐπισχρονούμενον ἔϊση — ἄστρον cf. Plut. adv. Col. 1114 B de Parmenide: ὅς γε καὶ διάκοσμον πεποι-
ηται καὶ στοιχεῖα μὴ γνῶς τὸ λαμπρὸν καὶ σκοτεινὸν ἐκ τούτων τὰ φαινόμενα
πάντα καὶ διὰ τούτων ἀποτελεῖ· καὶ γὰρ περὶ γῆς εἴρηκε πολλὰ καὶ περὶ οὐ-
ρανοῦ καὶ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ἀστρον καὶ γένεσιν ἀνθρώπων ἀφήγηται· καὶ
οὐδὲν ἄρρητον, ὡς ἀνὴρ ἀρχαῖος ἐν φυσιολογίαι καὶ συνθεῖς γραφὴν ἰδίαν, . . .
τῶν κυρίων παρήκεν.

εἴση δ' αἰθέριαν τε φύσιν τὰ τ' ἐν αἰθέρι πάντα
σήματα καὶ καθαρᾶς εὐαγέος ἡελίοιο
λαμπάδος ἔργ' ἀλόγηλα καὶ ὀππόθεν ἐξεγένοντο,
ἔργα τε κύκλωπος πύσση περιφοῖτα σελήνης
5 καὶ φύσιν, εἰδήσεις δὲ καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχοντα
ἐνθεν [μὲν γὰρ] ἔφν τε καὶ ὡς μιν ἄγουσα(α) ἐπέδησεν Ἀνάγκη
πεῖρατ' ἔχειν ἀστρον.

est prooemium universae phaenomenon explicationis cf. Emped. 38
1 αἰθέρι in siderum regione cf. Aët. II 15, 7 (345^b 14) 2 σήματα inprimis zo-
diaci 3 ἔργ' ἀλόγηλα ex Homeri ante Aristarchum E 757. 872 cf. Hesiod.
fr. 148 R. ὀππόθεν Clem.: corr. Sylburg 4 κύκλωπος imitatur Emp. 84, 8
οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχοντα i. e. caelum planetarum (et lactei orbis fr. 11) quod et
olympum (fr. 11) et tellurem distinet cf. 1, 12 6 μὲν γὰρ del. Sylburg ἔφνγε
καὶ codex

11 [139—142 K., 129—132 St.]

SIMPL. cael. 559, 20 Π. δὲ περὶ τῶν αἰσθητῶν ἀρξασθαι φησι λέγειν·

πῶς γὰρ καὶ ἥλιος ἠδὲ σελήνη
αἰθήρ τε ξυνός γάλα τ' οὐράνιον καὶ δλυμπος
ἔσχατος ἠδ' ἀστρον θερμὸν μένος ὠρμηθήσαν
γίγνεσθαι.

καὶ τῶν γινομένων καὶ φθειρομένων μέχρι τῶν μορίων τῶν ζώων τὴν
γένεσιν παραδόξωσι.

1 orditur cosmologiam; initio ἀρξάμενος e Simpl. suppleas 2 ξυνός)
omnia sidera commune habent principium ignis οὐράνιον cf. fr. 10, 5 δλυμ-
πος extrema caeli sphaera universum includens 3 μένος ex Hom. Z 182 al.,
inde Emp. 111, 3. 115, 9 4 γίγνεσθαι AF

12 [125—130 K., 133—138 St.]

1—3 SIMPL. phys. 39, 12 (post fr. 8, 61) μετ' ὀλίγα δὲ πάλιν περὶ τῶν
δυνεῖν στοιχείων εἰπὼν ἐπάγει καὶ τὸ ποιητικὸν λέγων οὕτως ἄι γὰρ — κυ-
βεργᾶι 2—6 IDEM ib. 31, 10 καὶ ποιητικὸν δὲ αἴτιον οὐ σωματῶν μόνον
τῶν ἐν τῇ γενέσει ἀλλὰ καὶ ἀσωμάτων τῶν τὴν γένεσιν συμπληρούντων σαφῶς

παραδέωκεν ὁ Π. λέγων· αἱ δ' ἐπὶ — θηλυτέρωι 4 IDEM ib. 34, 14 καὶ ποιητικὸν αἷτιον ἐκεῖνος μὲν ἐν κοινὸν τὴν ἐν μέσῳ πάντων ἰδρυμένην καὶ πάσης γενέσεως αἰτίαν δαίμονα τίθεισιν. cf. Theophr. A n. 37.

αἱ γὰρ στενότεραι πλήντο πυρὸς ἀκρήτοιο,
αἱ δ' ἐπὶ ταῖς νυκτός, μετὰ δὲ φλογὸς ἴεται αἷσα·
ἐν δὲ μέσῳ τούτων δαίμων ἢ πάντα κυβερνᾷ·
πάντα γὰρ <ἦ> στυγεροῖο τόκου καὶ μίξιός ἀρχεῖ
5 πέμπουσ' ἄρσενι θῆλυ μιγῆν τό τ' ἐναντίον αἷτις
ἄρσεν θηλυτέρωι.

fragmentum nondum prorsus explicatum 1 στενότεραι utrum minoris orbitae an latitudinis? πλήντο Bergk: παήντο Simpl. (E·D): πύήντο (E): om. (F) cf. Hom. P 499 πλήτο φρένας ἀμφεμελαίνας. mirum nī πλήνται v. 1, 13: intellego igneas duas coronas quae et infra olympum et infra tellurem (?) ardent; ceterae coronae quae interiacent siderum non puri, sed mixti sunt ignis ἀκρήτοις E·D: ἀκρίτοις EF μετὰ in mediis coronis, unde ipsum sidus lumen fundit 3 μέσῳ aut coronarum omnium (Theophr. ap. Aet. l. c.) ubi sol locari videtur aut universi (Simpl. 34 l. c.) 4 πάντη vel παντός vel πᾶσιν corrigebant; ego ἦ addere malui ἀρχῆ F 5 μιγῆν Stein: μιγῆν Simpl. αἷτις F: αἷθις DE

13 [131 K., 139 St.]

ARISTOT. Metaph. A 4 p. 984^b 23 ὑποπτεύσει δ' ἂν τις Ἡσίοδον πρῶτον ζητῆσαι τὸ τοιοῦτον, κἂν εἴ τις ἄλλος ἔρωτα ἢ ἐπιθυμίαν ἐν τοῖς οὐαῖν ἔθηκεν ὡς ἀρχὴν οἶον καὶ Παρμενίδης· οὗτος γὰρ κατασκευάζων τὴν τοῦ παντός γενέσειν πρῶτιστον μὲν, φησίν, Ἐρωτα — πάντων' [hinc Sext. IX 9 et scholion Platon. Symp. 178 B antiquitus in textum receptum Ἡσίοδος — πάντων' et ex Platone interpolato Stob. Ecl. I 9, 6. 113, 3] PLUT. Amat. 13 p. 756 F διὸ Π. μὲν ἀποφαίνει τὸν Ἐρωτα τῶν Ἀφροδίτης ἔργων πρεσβύτατον ἐν τῇ κοσμογονίᾳ γράφων· πρῶτιστον — πάντων'. SIMPL. phys. 39, 18 (post fr. 12, 3) ταύτην καὶ θεῶν αἰτίαν εἶναι φησὶ λέγων· πρῶτιστον — πάντων' κτέ. καὶ τὰς ψυχὰς πέμπειν ποτὲ μὲν ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς εἰς τὸ αἰεῖές, ποτὲ δὲ ἀνάπαλιν φησιν.

πρῶτιστον μὲν Ἐρωτα θεῶν μητίσαστο πάντων.

πρῶτιστον Plut.; Sext.; Simpl.; Plat.: πρῶτιστα Stob.: πρῶτον Arist. (libri boni)

14 [143 K., 140 St.]

PLUT. Colot. 15 p. 1116 A οὐδὲ γὰρ ὁ πῦρ μὴ λέγων εἶναι τὸν πεπυρωμένον σιδήρον ἢ τὴν σελήνην ἥλιον, ἀλλὰ κατὰ Παρμενίδην

νυκτιφαῆς περὶ γαῖαν ἀλώμενον ἀλλότριον φῶς

ἀναίρει σιδήρου χρῆσιν ἢ σελήνης φύσιν.

νυκτὶ φῶς Plut.: corr. Scaliger ἀλλότριον φῶς ludibunde ex Hom. E 214 κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς; sequitur Emp. 45. ἀλλότριον explicat Theophr. (Aet. II 30, 4) ψευδοφαῆς; cf. Plut. ad fr. 15 et 21.

15 [144 K., 141 St.]

PLUT. de fac. lun. 16, 6 p. 929 A τῶν ἐν οὐρανῶι τοσοῦτων το πλήθος ὄντων μόνη φωτὸς ἀλλοτρίου δεομένη περιέεισι [luna] κατὰ Π. 'αἰεὶ — ἡέλλιοιο'; idem Aet. Rom. 76 p. 282 B

αἰεὶ παπταίνουσα πρὸς ἀγῶς ἡέλλιοιο
exprimit μ 233 ipse expressus ab Emp. 44

16 [145—148 K., 149—152 St.]

1—4 ARIST. Metaph. Γ 5. 1009^b 21 Π. δὲ ἀποφαίνεται τὸν αὐτὸν τρόπον 'ὡς — νόημα' [hinc Alex. ad h. l. p. 306, 28 Hayd. 'ὡς — παριστάται'. καὶ γὰρ οὗτος διὰ τούτων λέγει ὅτι ὡς ἂν ἔχη κράσεως τὸ σῶμα καὶ ἔξωθεν ἐκάστωι, οὕτω καὶ τὸ φρονεῖν ἀκολουθεῖ ὡς ἀκολουθοῦσης τῆς φρονήσεως τῆι τοῦ σώματος κράσει τε καὶ ἀλλοιώσει ἣτις ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν γίνεται. ὡὶ ταῦτό φησιν εἶναι τὸ εἰρημένον καὶ αὐτὸ ὑπὸ Παρμενίδου· τῶι γὰρ προειρημένωι τῶι 'ὡς — πολυκάμπτων' ὁ αὐτὸς εἶπε τὸ αὐτὸ εἶναι καὶ ὁ πάλιν λέγει διὰ τοῦ 'ὄπερ — πλέον λέγεται νόημα'. ὡς γὰρ τοῦ φρονεῖν ἠρημένου τῆς σωματικῆς κράσεως καὶ αἰεὶ κατὰ τὸ πλεονάζον καὶ ἐπικρατοῦν ἐν τῆι σωματικῆι διαθέσει αὐτοῦ γενομένου; 1. 2. 4 Asclep. ad eund. l. 277, 19 Hayd. ὡς — πολυκάμπτων οὕτως καὶ ὁ νοῦς τῶν ἀνθρώπων παριστάται... τὸ γὰρ πλέον νόημα προσγίνεται ἐκ τῆς πλείονος αἰσθήσεως καὶ ἀκριβεστεράς; THEOPHR. de sens. 3 (cf. A 46) 'ὡς γὰρ ἐκάστοτε, φησίν, ἔχει — νόημα'.

ὡς γὰρ ἐκάστωι ἔχει κρᾶσιν μελέων πολυπλάγκτων,
τὼς νόος ἀνθρώποισι παριστάται· τὸ γὰρ αὐτὸ
ἔστιν ὅπερ φρονέει μελέων φύσις ἀνθρώποισιν
καὶ πᾶσιν καὶ παντί· τὸ γὰρ πλέον ἔστι νόημα.

1 ἐκάστωι Arist. (SBC); Theophr.: ἐκάστω Arist. (A); ἕκαστος Arist. (E; Alex); ἕκαστον Asclep. ἔχει vel ἔχη Arist.: ἔχειν Theophr. κρᾶσιν om. Ascl.: desideratur κρῆσιν πολυπλάγκτων Theophr.: πολυκάμπτων Aristot.; intelleguntur sensus passim vagantes 2 τὼς Arist.; Theophr.: ὡς Arist. (E; Alex.) παριστάται (quod ipse legerit παριστᾶται) Arist.: παρέστηκε Theophr.; praesens et sensu et Emp. 108, 2 postulatur, forma Parmenidea fortasse fuit παριστήται 3 ἀνθρώποισιν om. Alex. 4 πλέον] ubi plus calidi, ibi plus sensi

17 [149 K., 142 St.]

GALEN. in Epid. VI 48 (XVII A 1002 K.) τὸ μέντοι ἄρρον ἐν τῶι δεξιῶι μέρει τῆς μήτρας κνίσκεσθαι καὶ ἄλλοι τῶν παλαιοτάτων ἀνδρῶν εἰρήκασιν· ὁ μὲν γὰρ Π. οὕτως ἔφη 'δεξιτεροῖσι — κούρας' [hinc Pallad. in eund. l. (Schol. Hippocr. ed. Diez. II 71) et hoc idem Parmenides affirmavit inquiring 'in dextris quidem pueros, in sinistris vero puellas'].

δεξιτεροῖσιν μὲν κούρους, λαιοῖσι δὲ κούρας
δεξιτεροῖσι et δ' αὖ Gal.: corr. Karsten, at elumbis versus

18 [150—155 K., 143—148 St.]

1—6 CAEL. AURELIANUS Morb. chron. IV 9 p. 545 Amman. (Amst. 1709): Parmenides libris quos de natura scripsit, eventu, inquit conceptionis molles

aliquando seu subactos homines generari. cuius quia graecum est epigramma, et hoc versibus intinabo. latinos enim ut potui simili modo composui, ne linguarum ratio misceretur. 'femina — sexum.' vult enim seminum praeter materias esse virtutes quae si se ita miscuerint, et [L. ut] eiusdem corporis faciant unam, congruam sexui generent voluntatem. si autem permixto semine corporeo virtutes separatae permanserint utriusque veneris natos adpetentia sequatur [ex Sorani cognomine opere].

*femina virque simul Veneris cum germina miscent,
venis informans diverso ex sanguine virtus
temperiem servans bene condita corpora fingit.
nam si virtutes permixto semine pugnent
5 nec faciant unam permixto in corpore, dirae
nascentem gemino vexabunt semine sexum.*

graeca temptavi Parm. 44 2 venis] ἐκ τῶν σπερματικῶν φλεβῶν *informans*] fort. *conformans* *virtus*] δύναμις 4 nam liber: at corr. vulgo 6 *gemino semine* Caelius explicat *utriusque veneris adpetentes* ut Suidas s. v. ἀνδρόγυνος ὡς καὶ τὰ ἀνδρῶν ποιῶν καὶ γυναικῶν πάσχων. aliter Plato Symp. 191 D et multi alii. mihi simpliciter ἀνδρόγυνον ἐξ ἀμφοτέρων κοινὸν τοῦ τε ἄρρενος καὶ θήλεος (Plato l. c. 189 E) nulla libidinis notione adiecta Parmenides intellexisse videtur cf. Lact. supra A 54

19 [157—159 K., 153—155 St.]

1—3 SIMPL. cael. 558, 8 παραδόξος δὲ τὴν τῶν αἰσθητῶν διακόσμησιν ἐπιγαγε πάλιν

οὕτω τοι κατὰ δόξαν ἔφην τάδε καὶ νυν ἔασι
καὶ μετέπειτ' ἀπὸ τοῦδε τελευτήσουσι τραφέντα·
τοῖς δ' ὄνομ' ἀνθρωποὶ κατέθεντ' ἐπίσημον ἐκάστωι.

DUBIUM

20

HIPPOCR. Ref. V 8 p. 115, 76 μικρὰ δέ, φησὶν [auctor gnosticus] ἐστὶ τὰ μυστήρια τὰ τῆς Περσεφόνης κάτω, περὶ ἧν μυστηρίων καὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης ἐκεῖ οὐσης πλατείας καὶ εὐρυχώρου καὶ φερούσης τοὺς ἀπολλυμένους ἐπὶ τὴν Περσεφόνην . . . . . καὶ ὁ ποιητὴς δέ φησιν.

αὐτὰρ ὑπ' αὐτὴν ἐστὶν ἀταρπιτὸς δρυόεσσα,
κοίλη, πηλώδης· ἢ δ' ἠγήσασθαι ἀρίστη
ἄλσος ἐς ἡμερῶν πολυτιμήτου Ἀφροδίτης.

tribuit Parmenidi Meineke perdubia coniectura, alii Pampho.

FALSA

21

Α.Ἐτ. II 30, 4 (Dox. 361^b 24) *περὶ ἐμφάσεως σελήνης διὰ τὴν γεώδη φαίνεται . . . Π. διὰ τὸ παραμεμῆχθαι τῷ περὶ αὐτὴν πυρῶδει τὸ ζοφῶδες· ὅθεν ψευδοφανῆ τὸν ἀστέρα καλεῖ.* vox est Theophrastea cf. ad fr. 14. Laert. II 1. Dox. 361^a 16^b 20. vide *Parm.* p. 111.

22

SUIDAS s. v. *ὄς*: *λίαν. Παρμενίδης· ἑθανμασίως ὡς δυσανάπειστον.* cf. Plato *Parm.* p. 135 A.

23

IDEM s. v. *μακάρων νῆσοι*: *ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν Βοιωτίαι Θηβῶν τὸ παλαιόν, ὡς Παρμενίδης.* emendavit *Ἀρμενίδας* ex Photii lexico s. v. *μακάρων νῆσοι* et Apoll. Rhod. Schol. I 551 Fiorillo (1801).

24

SUETONIUS Milleri (Mél. 417) *Τελχίνες . . . τούτους οἱ μὲν θαλάσσης παιδάς φασι, Παρμενίδης δ' ἐκ τῶν Ἀκταίωνος κυνῶν γενέσθαι μεταμορφωθέντων ὑπὸ Διὸς εἰς ἀνθρώπους.* lege φασιν, *Ἀρμενίδας* cf. Bergk PLG III 232. *Parmenidae* vel rhetor [cf. A 1 p. 49, 13] vel grammaticus [Diog. I 107, ubi Roeser *Παρμενίσκος* correxit] procul habendi.

25

STOB. Ecl. I 144, 19 Wachsm. *ἀλλ' ὄγε πάντοθεν ἴσος κτλ.* lemma *Parmenidis* in Heerenii errore niti (cf. *Emp.* fr. 28) demonstravi *Parm.* p. 88.

5. EMPEDOCLES.

A. TESTIMONIA VITAE CARMINUM DOCTRINAE

VITAE. 1. LAERTIUS DIOG. VIII 51—77.

Ἐμπεδοκλῆς, ὡς φησιν Ἰππόβοτος, Μέτωνος ἦν υἱὸς τοῦ Ἐμπεδοκλέους Ἀκραγαντίνος. τὸ δ' αὐτὸ καὶ Τίμαιος ἐν τῇ πεντε-51
καιδεκάτῃ τῶν Ἱστοριῶν [FHG I 215 fr. 93] ἐπίσημον ἄνδρα γε-
γονέναι τὸν Ἐμπεδοκλέα τὸν πάππον τοῦ ποιητοῦ. ἀλλὰ καὶ
Ἐρμιππος [FHG III 42 fr. 27] τὰ αὐτὰ τούτῳ φησίν. ὁμοίως
5 Ἡρακλείδης ἐν τῷ Περὶ νόσων [fr. 74 Voss], ὅτι λαμπρᾶς ἦν οἰκίας
ἵπποτροφηκῶτος τοῦ πάππου. λέγει δὲ καὶ Ἐρατοσθένης ἐν τοῖς
Ὀλυμπιονίκαις τὴν πρώτην καὶ ἑβδομηκοστὴν ὀλυμπιάδα [496]
νεκικῆναι τὸν τοῦ Μέτωνος πατέρα, μάρτυρι χρώμενος Ἀριστοτέλει
[fr. 71]. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ γραμματικὸς ἐν τοῖς Χρονικοῖς
10 [FHG I 447 fr. 87] φησιν ὡς

ἦν μὲν Μέτωνος υἱός, εἰς δὲ Θουρίους
αὐτὸν νεωστὶ παντελῶς ἐκτισμένους
<δ> Γλαῦκος ἐλθεῖν φησιν.

εἰθ' ὑποβάς·

15 οἱ δ' ἱστοροῦντες, ὡς πεφηνγῶς οἴκοθεν
εἰς τὰς Συρακούσας μετ' ἐκείνων ἐπολέμει
πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, τελέως ἀγνοεῖν μοι
δοκοῦσιν· ἢ γὰρ οὐκέτ' ἦν ἢ παντελῶς
ὑπεργεγηρακῶς, ὅπερ οὐχὶ φαίνεται.

1 Hippobotus hausit e Timaeo, maxime ex eius contra Heraclidis Pontici
Περὶ νόσων disputatione 3 post ἱστοριῶν videtur intercisisse προιστορῶν;
pro τῶν ἱστοριῶν prop. ἱστορῶν E. Schwartz Herm. 34, 488 5 ὁμοίως καὶ FP^a
11 μέτωνος μὲν BP: μέτωνος, superser. μὲν F: corr. Clinton 13 ὁ add. Co-
bet 15 οἴκοθεν πεφηνγῶς libri: corr. Clinton 17 versus certo recuperari
non potest. temptabam (Mus. Rh. XXXI 98) πρὸς Ἀθηναίους ἔμοιγε τελέως ἀγνοεῖν
19 οὐχὶ Clinton: οὐ libri. Apollodorus ita ratiocinatur: Empedocles exul (ergo
ἀκμάσας) Thurios venit nuper conditos sec. Glaucum. ergo ἀκμή incidit in ol.

Ἀριστοτέλης [fr. 71 cf. infra § 74] γὰρ αὐτὸν, ἔτι τε *Ἡράκλειτον*, ἐξήκοντα ἔτων φησι τετελευτηκέναι. ὁ δὲ (τὴν) μίαν καὶ ἑβδομηκοστὴν *Ὀλυμπιάδα νενικηκώς*

κέλητι τούτου πάππος ἦν ὁμώνυμος,

- 5 ὡσθ' ἅμα καὶ τὸν χρόνον ὑπὸ τοῦ *Ἀπολλοδώρου* σημαίνεσθαι. 53
Σάτυρος δὲ ἐν τοῖς *Βλοῖς* [FHG III 162 fr. 11] φησὶν ὅτι *Ἐμπεδοκλῆς* υἱὸς μὲν ἦν *Ἐξαινέτου*, κατέλιπε δὲ καὶ αὐτὸς υἱὸν *Ἐξαινετον*· ἐπὶ τε τῆς αὐτῆς ὀλυμπιάδος τὸν μὲν *Ἰππῶι* κέλητι νενικηκέναι, τὸν δὲ υἱὸν αὐτοῦ *πάληι* ἢ, ὡς *Ἡρακλείδης* ἐν τῇ *Ἐπιτομῇ* [FHG III 169 fr. 6], *δρόμῳ*. ἐγὼ δὲ εἶρον ἐν τοῖς ὑπομνήμασι *Φαβωρίνου* ὅτι καὶ *βοῦν* ἔθυσσε τοῖς *θεωροῖς* ὁ *Ἐμπεδοκλῆς* ἐκ *μέλιτος* καὶ *ἀλφίτων*, καὶ ἀδελφὸν ἔσχε *Καλλικρατίδην*. *Τηλαύγης* δ' ὁ *Πυθαγόρου* παῖς ἐν τῇ πρὸς *Φιλόλαον* ἐπιστολῇ φησι τὸν *Ἐμπεδοκλέα* *Ἀρχινόμου* εἶναι υἱόν. ὅτι δ' ἦν *Ἀχραγαντίνος* ἐκ 54
 15 *Σικελίας*, αὐτὸς ἐναρχόμενος τῶν *Καθαρυῶν* φησιν· ὦ — πόλεος [fr. 112]. καὶ τὰ μὲν περὶ τοῦ γένους αὐτοῦ τάδε.

ἀκοῦσαι δ' αὐτὸν *Πυθαγόρου* *Τίμαιος* διὰ τῆς ἐνάτης [FHG I 211 fr. 81] ἱστορεῖ, λέγων ὅτι καταγνωσθεῖς ἐπὶ *λογοκλοπίαι* τότε (καθὰ καὶ *Πλάτων*) τῶν λόγων ἐκωλύθη μετέχειν. μεμνησθαι 20 δὲ καὶ αὐτὸν *Πυθαγόρου* λέγοντα· ἦν — *πλοῦτον*· [fr. 129]. οἱ δὲ τοῦτο εἰς *Παρμενίδην* αὐτὸν λέγειν ἀναφέροντα. φησὶ δὲ *Νεάνθης* 55 [FHG III 6 fr. 20] ὅτι μέχρι *Φιλόλαου* καὶ *Ἐμπεδοκλέους* ἐκοινωνοῦν οἱ *Πυθαγορικοὶ* τῶν λόγων. ἐπεὶ δ' αὐτὸς διὰ τῆς ποιήσεως ἐδημοσίωσεν αὐτά, νόμον ἔθεντο μηδενὶ μεταδώσειν ἐποποιῶι (τὸ δ' αὐτὸ 25 καὶ *Πλάτων* παθεῖν φησι· καὶ γὰρ τοῦτον κωλυθῆναι). τίνος μέντοι γε αὐτῶν ἤκουσεν ὁ *Ἐμπεδοκλῆς*, οὐκ εἶπε· τὴν γὰρ περιφερομένην πρὸς *Τηλαύγους* ἐπιστολὴν ὅτι τε μετέσχεν *Ἰππάσου* καὶ *Βροτίνου*,

84 (444—441) cf. § 74. ergo natus circa 484 et mortuus sec. Aristotelem LX annos natus Atheniensium expeditionem Siciliensem attigisse non potest. at istos expeditionem priorem a. 427 (Thuc. III 86) intellegere potuisse monet Steinhart. re vera vitae neque spatium neque flos certa cf. v. 7 et 79, 2 1 ἡράκλειτον B'PF: ἡράκλειτος B superscr.: Ἡρακλείδης (scil. Ponticus) Sturz (cf. § 61) verisimiliter; alioquin Apollodorus ὡς Ἡ. dixisset. versus post Meinekeum temptabam l. c. Ἀριστοτέλης γὰρ αὐτὸν ἐξήκοντ' ἔτων, ἔτι θ' Ἡρακλείδης, φησὶ τετελευτηκέναι 2 τὴν add. Cobet μίαν BP'F: πρώτην P² 3 ἐξηκοστὴν (sed corr. postea) F 4 πάππος Karsten: πάντως libri 6 Ἐμπεδοκλέους — Ἐξαινετος Schwartz cf. Eus. chron. I 204 Diodor. 13, 82, 6, unde Exaenetum Agrigentinum 416 et 412 stadio vicisse constat 8 μὲν ἐν B 11 θεωροῖς cf. infra A 11 26 περιφερομένην PF: προσφερομένην B 27 πρὸς conicio ὡς τε BP: μὲν F. explicata: et Telaugis epistula [cf. fr. 155] et Hippasi Brotinique magisterium fide carent βροντίνου BF

μὴ εἶναι ἀξιόπιστον. ὁ δὲ Θεόφραστος Παρμενίδου φησὶ Ζηλωτὴν αὐτὸν γενέσθαι καὶ μιμητὴν ἐν τοῖς ποιήμασι· καὶ γὰρ ἐκείνον ἐν ἔπεισι τὸν περὶ φύσεως ἐξενεγκεῖν λόγον. Ἐμπίπτος [FHG III 56 42 fr. 27] δὲ οὐ Παρμενίδου, Ξενοφάνους δὲ γεγονέναι Ζηλωτὴν, 5 ὧι καὶ συνδιατρίψαι καὶ μιμήσασθαι τὴν ἐποποιίαν· ὕστερον δὲ τοῖς Πυθαγορικοῖς ἐντυχεῖν. Ἀλκιδάμας δ' ἐν τῷ Φυσικῶι [OA II 156^b 6 Sauppe] φησὶ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Ζήνωνα καὶ Ἐμπεδοκλέα ἀκοῦσαι Παρμενίδου, εἰθ' ὕστερον ἀποχωρῆσαι, καὶ τὸν μὲν Ζήνωνα κατ' ἴδιαν φιλοσοφῆσαι, τὸν δὲ Ἀναξαγόρου διακοῦσαι 10 καὶ Πυθαγόρου· καὶ τοῦ μὲν τὴν σεμνότητα ζηλωῶσαι τοῦ τε βίου καὶ τοῦ σχήματος, τοῦ δὲ τὴν φυσιολογίαν. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν 57 τῷ Σοφιστικῷ [fr. 65] φησὶ πρῶτον Ἐμπεδοκλέα φητορικὴν εὐρεῖν, Ζήνωνα δὲ διαλεκτικὴν. ἐν δὲ τῷ Περὶ ποιητῶν [fr. 70] φησὶν ὅτι καὶ Ὀμηρικὸς ὁ Ἐμπεδοκλῆς καὶ δεινὸς περὶ τὴν φράσιν γέγονεν, 15 μεταφορητικὸς τε ὢν καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς περὶ ποιητικὴν ἐπιτεύγμασι χρώμενος· καὶ διότι γράψαντος αὐτοῦ καὶ ἄλλα ποιήματα τὴν τε Ξέρξου διάβασιν καὶ προοίμιον εἰς Ἀπόλλωνα, ταῦθ' ὕστερον κατέκασεν ἀδελφῇ τις αὐτοῦ (ἢ θυγάτηρ, ὡς φησὶν Ἰερώνυμος [fr. 24 Hiller]) τὸ μὲν προοίμιον ἄκουσα, τὰ δὲ Περσικὰ βουληθεῖσα 20 διὰ τὸ ἀτελεῖωτα εἶναι. καθόλου δὲ φησὶ καὶ τραγωιδίας αὐτὸν 58 γράψαι καὶ πολιτικούς· Ἡρακλείδης δὲ ὁ τοῦ Σαραπίωνος ἐτέρου φησὶν εἶναι τὰς τραγωιδίας. Ἰερώνυμος δὲ τρισὶ καὶ τετταράκοντά φησὶν ἐντετυχηκέναι, Νεάνθης [FHG III 6 fr. 21] δὲ νέον ὄντα γεγραμέναι τὰς τραγωιδίας καὶ αὐτῶν ἑπτὰ ἐντετυχηκέναι. φησὶ 25 δὲ Σάτυρος ἐν τοῖς Βίοις [FHG III 162 fr. 12] ὅτι καὶ ἰατρὸς ἦν καὶ φήτωρ ἄριστος. Γοργίαν γοῦν τὸν Λεοντίνον αὐτοῦ γενέσθαι μαθητὴν, ἄνδρα ὑπερέχοντα ἐν φητορικῇ καὶ τέχνην ἀπολελειπτότα· ὃν φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς [FHG I 447 fr. 88] ἐννέα πρὸς τοῖς ἑκατὸν ἔτη βιώσαι. τοῦτόν φησὶν ὁ Σάτυρος λέγειν, 59 30 ὡς αὐτὸς παρεῖη τῷ Ἐμπεδοκλεῖ γοητεύοντι. ἀλλὰ καὶ αὐτὸν διὰ τῶν ποιημάτων ἐπαγγέλλεσθαι τοῦτό τε καὶ ἄλλα πλείω, δι' ὧν φησὶ· φάρμακα — ἀνδρὸς' [fr. 111]. φησὶ δὲ καὶ Τίμαιος 60

1 φησὶ non in Φυσικῶν δόξαις, sed fortasse in Περὶ λέξεως 3 λόγον ἐξενεγκεῖν F 4 οὐ παρμενίδου corr. P¹: ὁ παρμενίδου PB: om. F¹: οὐ παρμενίδης F² 12 idem IX 25 cf. A 19 15 μεταφορητικός (—ριτικός) BP¹: μεταφορικός P²F; illa forma posterioribus usitatior (cf. e. g. κυκλοφορητικός) 16 διότι PF: δὴ ὅτι B 17 post τε add. τοῦ P²F 21 πολιτικούς (sc. λόγους) BPF: πολιτικά vulgo 21 σεραπίωνος F 24 αὐτὸν libri: correxi; αὐτὸς Cobet ἑπτὰ scripsi: ἔπειτα libri 29 ἑκατὸν] τεσσαεράκοντα F¹ 30 παρεῖη P: παρήγει B: παρήει F

ἐν τῇ ὀκτωκαιδεκάτῃ [FHG I 215 fr. 94] κατὰ πολλοὺς τρόπους
 τεθαναμάσθαι τὸν ἄνδρα. καὶ γὰρ ἐτησίῳ ποτὲ σφοδρῶς πνευ-
 σάντων ὡς τοὺς καρποὺς λυμήνασθαι, κελεύσας ὄνους ἐκδαρῆναι
 καὶ ἄσλους ποιῆσαι περὶ τοὺς λόφους καὶ τὰς ἀκρωρείας διέτεινε
 5 πρὸς τὸ συλλαβεῖν τὸ πνεῦμα· λήξαντος δὲ Κωλυσανέμαν κληθῆναι.
 Ἡρακλείδης τε ἐν τῷ Περὶ νόσων [fr. 75 Voss.] φησὶ καὶ Πανσανίαι
 ὑφηγήσασθαι αὐτὸν τὰ περὶ τὴν ἄπνουν. ἦν δ' ὁ Πανσανίας, ὡς
 φησὶν Ἀριστιππος καὶ Σάτυρος, ἐρώμενος αὐτοῦ, ὦι δὴ καὶ τὰ
 Περὶ φύσεως προσπεφώνηκεν οὕτως 'Πανσανίη — υἱέ' [fr. 1].
 10 ἀλλὰ καὶ ἐπιγράμμα εἰς αὐτὸν ἐποίησεν· 'Πανσανίην — ἀδύ- 61
 τῶν' [fr. 156]. τὴν γοῦν ἄπνουν ὁ Ἡρακλείδης [fr. 72 Voss] φησὶ
 τοιοῦτόν τι εἶναι, ὡς τριάκοντα ἡμέρας συντηρεῖν ἄπνουν καὶ
 ἄσφυκτον τὸ σῶμα· ὄθεν εἶπεν αὐτὸν καὶ ἰητρὸν καὶ μάντιν, λαμ-
 βάνων ἕμα καὶ ἀπὸ τούτων τῶν στίχων· 'ὦ φίλοι — βᾶξιν' 62
 15 [fr. 112]. μέγαν δὲ τὸν Ἀκράγαντα εἰπεῖν φησὶ [ποταμὸν ἄλλα], 63
 ἐπεὶ μυριάδες αὐτὸν κατώικον ὄγδοήκοντα· ὄθεν τὸν Ἐμπεδοκλέα
 εἶπεῖν τρυφώντων αὐτῶν· Ἀκράγαντινοὶ τρυφῶσι μὲν ὡς αἄριον
 ἀποθανούμενοι, οἰκίας δὲ κατασκευάζονται ὡς πάντα τὸν χρόνον
 βιωσόμενοι· αὐτοὺς δὲ τούτους τοὺς Καθαροὺς [ἐν] Ὀλυμπίαισι
 20 ξαψωιδῆσαι λέγεται Κλεομένη τὸν ξαψωιδόν, ὡς καὶ Φαβωρίνος
 ἐν Ἀπομνημονεύμασι. φησὶ δ' αὐτὸν καὶ Ἀριστοτέλης [fr. 66] ἐλεύθε-
 ρον γεγονέναι καὶ πάσης ἀρχῆς ἀλλότριον, εἴ γε τὴν βασιλείαν αὐτῷ
 διδομένην παρητήσατο, καθάπερ Ξάνθος ἐν τοῖς περὶ αὐτοῦ λέγει,
 τὴν λιτότητα δηλονότι πλέον ἀγαπήσας. τὰ δ' αὐτὰ καὶ Τίμαιος 64
 25 [FHG I 214 fr. 88a] εἶρηκε, τὴν αἰτίαν ἅμα παρατιθέμενος τοῦ

1 ὀκτωκαιδεκάτῃ] ἰβ̄ verisimiliter Beloch 3 λυμήνασθαι Cobet: λυμή-
 ναι BPF Suidas s. v. ἄπνους 4 ποιῆσθαι Cobet περὶ BP¹F: πρὸς P²
 6 δὲ vulgo (P?) 5 κωλυσανέμον Suid. l. c. 11 Ἡρακλείδης Mercurialis: ἡρά-
 κλειτος P: ἡράκλειτος BF 13 ἄσφυκτον Mercurialis (cf. Galen. VIII 414 K.
 λέγεται γὰρ ἄπνους τε καὶ ἄσφυκτος ἐκεῖνη ἡ ἀνθρώπος γεγονέναι τῶν νεκρῶν
 ἐνὶ μόνῳ διαλλάττουσα τῷ βραχεῖαν ἔχειν θερμότητα κατὰ τὰ μέσα μέρη
 τοῦ σώματος· ἐπιγράφεται γοῦν τὸ βιβλίον Ἄπνους Ἡρακλείδου): ἄσηπτον
 libri: ἄσιτον Suidas l. c. post ὄθεν add. καὶ P²F ἰητρὸν BP¹: ἰατρὸν
 P²F; cf. fr. 146, 1 ποταμὸν ἄλλα (vel ἄλλ) P²F. scholion antiquum [cf. Usener
Épic. p. 21, 15] delevi; scilicet alia commentaria Ἀκράγαντος urbem, alia flu-
 vium explicabant: ποταμίλλα BP¹ 15 φησι om. F; sc. Timaeus cf. § 61
 16 αὐτὴν P¹: corr. P² ὄγδοήκοντα] multo minus Diodor. XIII 3 17 Platoni
 ab Ael. VH. XII 29 tribuitur, Diogeni cynico a Tertull. apol. 39, a Plutarcho de
 avar. 6 p. 525 B Stratonico 19 cf. A 12 ἐν Ὀλυμπιάδι ξαψωιδῆσαι BP: ἐν
 Ὀλυμπίαι διαραψωιδῆσαι P²F: correxi ex Ath. ἐν ex v. 21 migravit 21 ἐν
 ante ἀπομνημονεύμασι om. BPF: add. B²P²

δημοτικὸν εἶναι τὸν ἄνδρα. φησὶ γὰρ διτι κληθεὶς ὑπὸ τινος τῶν
 ἀρχόντων, ὡς προβαίνοντος τοῦ πότου τὸ δεῖπνον οὐκ εἰσεφέ-
 ρετο, τῶν [δ'] ἄλλων ἡσυχάζοντων, μισοπονήρως διατεθεὶς ἐκέ-
 λευσεν εἰσφέρειν· ὁ δὲ κεκληκὼς ἀναμένειν ἔφη τὸν τῆς βουλῆς
 5 ὑπηρετήν. ὡς δὲ παρεγένετο, ἐγενήθη συμποσίαρχος, τοῦ κεκλη-
 κότες δηλονότι καταστήσαντος, δς ὑπεγράφετο τυραννίδος ἀρχήν·
 ἐκέλευσε γὰρ ἢ πίνειν ἢ καταχεῖσθαι τῆς κεφαλῆς. τότε μὲν οὖν
 ὁ Ἐμπεδοκλῆς ἠσύχασε· τῆι δ' ὑστεραὶ εἰσαγαγὼν εἰς δικαστήριον
 ἀπέκτεινε καταδικάσας ἀμφοτέρους, τὸν τε κλήτορα καὶ τὸν συμ-
 10 ποσίαρχον. ἀρχὴ μὲν οὖν αὐτῶι τῆς πολιτείας ἦδε. πάλιν δὲ 65
 Ἄκρωνος τοῦ λατροῦ τόπον αἰτοῦντος παρὰ τῆς βουλῆς εἰς κατα-
 σκευὴν πατρώϊου μνήματος διὰ τὴν ἐν τοῖς λατροῖς ἀκρότητα παρ-
 ελθῶν ὁ Ἐμπεδοκλῆς ἐκώλυσε, τὰ τε ἄλλα περὶ ἰσότητος διαλεχθεὶς
 καὶ τι καὶ τοιοῦτον ἐρωτήσας· 'τί δὲ ἐπιγράψομεν ἐλεγείον; ἢ
 15 τοῦτο; ἀκρον — ἀκροτάτης [fr. 157]'; τινὲς δὲ τὸν δεῦτερον στί-
 χον οὕτω προφέρονται,

'ἀκροτάτης κορυφῆς τύμβος ἀκρος κατέχει.'

τοῦτό τινες Σιμωνίδου φασὶν εἶναι. ὕστερον δ' ὁ Ἐμπεδοκλῆς 66
 καὶ τὸ τῶν χιλλίων ἄθροισμα κατέλυσε συνεστῶς ἐπὶ ἔτη τρία, ὥστε
 20 οὐ μόνον ἦν τῶν πλουσίων, ἀλλὰ καὶ τῶν τὰ δημοτικὰ φρονούντων.
 ὁ γέ τοι Τιμαῖος ἐν τῆι ια καὶ ιβ [FHG om.] (πολλάκις γὰρ αὐ-
 τοῦ μνημονεύει) φησὶν ἐναντίαν ἐσχηκέναι γνώμην αὐτὸν τῆι τε
 πολιτεία * * * φαίνεσθαι· ὅπου δὲ ἀλαζόνα καὶ φίλαντον ἐν τῆι
 25 4. 5]. καθ' ὃν δὲ χρόνον ἐπεδήμει Ὀλυμπιασιν, ἐπιστροφῆς ἡξιοῦτο
 πλειονος, ὥστε μηδενὸς ἑτέρου μνείαν γίνεσθαι ἐν ταῖς ὀμιλίαις
 τοσαύτην δσση Ἐμπεδοκλέους. ὕστερον μέντοι τοῦ Ἀκράγαντος 67

2 τοῦ πότου τὸ δεῖπνον BP: τοῦ δείπνου τὸ ποτόν F ὡς] καὶ libri
 3 δ' del. Cobet 10 αὐτῶι Aldobrandinus: αὐτῆ (vel αὐτῆ vel αὐτῆ) libri
 ἢδε om. F 14 τι BP: ὅτι F 18 τοῦτον P² 19 χιλιάδων F; si mille ci-
 vium potentia illico post Thrasydæi cladem (ca. 470) instituta esset (de quo
 dubitari potest propter Diod. XI 53, 5 δημοκρατίαν), Empedoclem ca. 467 plenam
 libertatem attulisse credibile esset. at si Timæi haec excerpta cum Neanthe
 (§ 72) componas, conicias democratiam a Metone conditam post eius mortem ab
 oligarchis repressam, tum ab Empedocle instauratam esse δέλυσε B
 19 συνεστὸς B 21 ια καὶ ιβ Beloch: πρώτη καὶ δευτέρα libri πολλάκι P¹F
 22 τῆι τε πολιτεία φαίνεσθαι om. F; lacunam signavit sententiamque supplēvit
 Reiske, quem in universum secutus propono ἐσχηκέναι γνώμην αὐτὸν ἐν τε τῆι
 πολιτεία (καὶ ἐν τῆι ποιήσει· ὅπου μὲν γὰρ μέτριον καὶ ἐπιεικῆ [ἐν τῆι πολι-
 τεία]) φαίνεσθαι ὅπου δ' ἀλαζόνα καὶ φίλαντον [ἐν τῆι ποιήσει]

οίκιζομένου, ἀντέστησαν αὐτοῦ τῆι καθόδωι οἱ τῶν ἐχθρῶν ἀπό-
γονοι· διόπερ εἰς Πελοπόννησον ἀποχωρήσας ἐτελεύτησεν. οὐ παρ-
ῆκε δ' οὐδὲ τοῦτον ὁ Τιμων, ἀλλ' ὡδ' αὐτοῦ καθάπτεται λέγων·
'καὶ Ἐμπεδοκλῆς — ἄλλων' [fr. 49 W.].

- 5 περὶ δὲ τοῦ θανάτου διάφορός ἐστιν αὐτοῦ λόγος· Ἡρακλείδης
[fr. 76 Voss] μὲν γὰρ τὰ περὶ τῆς ἄπνου διηγησάμενος, ὡς ἐδοξά-
σθη Ἐμπεδοκλῆς ἀποστείλας τὴν νεκρὰν ἀνθρωπον ζῶσαν, φησὶν
διτι θυσίαν συνετέλει πρὸς τῶι Πεισιάνακτος ἀγρῶι. συνεκέληντο
δὲ τῶν φίλων τινές, ἐν οἷς καὶ Πανσανίας. εἶτα μετὰ τὴν εὐ- 68
- 10 ωχλίαν οἱ μὲν ἄλλοι χωρισθέντες ἀνεπαύοντο, οἱ μὲν ὑπὸ τοῖς
δένδροις ὡς ἀγροῦ παρακειμένου, οἱ δ' ὀπηι βούλοιντο, αὐτὸς δὲ
ἔμεινεν ἐπὶ τοῦ τόπου ἐφ' οὗπερ κατεκέκλιτο. ὡς δὲ ἡμέρας
γενηθείσης ἐξανέστησαν, οὐχ ἠρέθη μόνος. ζητουμένου δὲ καὶ
τῶν οἰκετῶν ἀνακρινομένων καὶ φασκόντων μὴ εἰδέναί, εἰς τις ἔφη
- 15 μέσων νυκτῶν φωνῆς ὑπερμεγέθους ἀκοῦσαι προσκαλουμένης Ἐμ-
πεδοκλέα, εἶτα ἐξαναστὰς ἔωρακέναί φῶς οὐράνιον καὶ λαμπάδων
φέγγος, ἄλλο δὲ μηδέν· τῶν δὲ ἐπὶ τῶι γενομένωι ἐκπλαγέντων,
καταβάς ὁ Πανσανίας ἐπεμψέ τινας ζητήσοντας. ὕστερον δὲ ἐκώ-
λυεν πολυπραγμονεῖν, φάσκων εὐχῆς ἀξία συμβεβηκέναί καὶ θύειν
- 20 αὐτῶι δεῖν καθάπερ εἰ γεγονότι θεῶι. Ἐρμιππος [FHG III 42 69
fr. 27] δὲ φησι Πάνθειάν τινα Ἀκραγαντίνην ἀπηλιτισμένην ὑπὸ
τῶν λατρῶν θεραπεῦσαι αὐτὸν καὶ διὰ τοῦτο τὴν θυσίαν ἐπιτελεῖν·
τοὺς δὲ κληθέντας εἶναι πρὸς τοὺς ὀγδοήκοντα. Ἰππόβοτος [Hera-
clidis fr. 77 Voss] δὲ φησιν ἐξαναστάντα αὐτὸν ὠδευκέναί ὡς ἐπὶ
- 25 τὴν Ἀττὴν, εἶτα παραγενόμενον ἐπὶ τοὺς κρατῆρας τοῦ κυρῶς
ἐναλέσθαι καὶ ἀφανισθῆναι, βουλόμενον τὴν περὶ αὐτοῦ φήμην
βεβαιῶσαι διτι γέγονοι θεός, ὕστερον δὲ γνωσθῆναι, ἀναρρητισθείσης
αὐτοῦ μῖαξ τῶν κρηπίδων· χαλκᾶς γὰρ εἶθιστο ὑποδεῖσθαι. πρὸς
τοῦθ' ὁ Πανσανίας ἀντέλεγε. (Λιδώροτος δ' ὁ Ἐφέσιος περὶ 70
- 30 Ἀναξιμάνδρου γράφων φησὶν διτι τοῦτον ἐξηλώκει, τραγικὸν ἀσκήων
τύφον καὶ σεμνὴν ἀναλαβῶν ἐσθῆτα). τοῖς Σελινουντιοῖς ἐμπεσόντος

1 locus dubius. οἰκίζομένου post 405? cf. 74, 16, 75, 7 3 δ' P²F: τ' BP
ἀλλ' ὡδ' Q (descr. ex P¹): ἄλλων δ' BP²F 5 τοῦ om. F αὐτοῦ post θανάτου
transp. edd. λόγος BP: ὁ λόγος F 13 ἠρέθη P¹: εἰρέθη P²BF 15 μέ-
σον νυκτὸς φωνῆς ἐπακοῦσαι ὑπερμεγέθους F 18 ἐκώλυε Reiske: ἐκώλυθη
libri: ἐκώλυσε Cobet 20 δεῖ P²F γεγονότι om. F 29 Πανσανίας] scil.
in Heraclidis dialogo θεόδωρος F § 70 intempestive inter Hippoboti celo-
gam inserta 31 post τοῖς add. δὲ P², at turbarum vestigium non delendum
Selinuntiorum memoria e nummis quinti saeculi (Head *hist. num.* 147 sqq.)
translata

λοιμοῦ διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ παρακειμένου ποταμοῦ δυσωδίας, ὧστε
καὶ αὐτοὺς φθείρεσθαι καὶ τὰς γυναῖκας δυστοκεῖν, ἐπινοῆσαι τὸν
Ἐμπεδοκλέα καὶ δύο τινὰς ποταμοὺς τῶν σύνεγγυς ἐπαγαγεῖν ἰδίαις
δαπάναις· καὶ καταμιζάντα γλυκῆναι τὰ ρεύματα. οὕτω δὴ λή-
5 ξαντος τοῦ λοιμοῦ καὶ τῶν Σελιουντιῶν εὐωχουμένων ποτὲ παρὰ
τῷ ποταμῷ, ἐπιφανῆναι τὸν Ἐμπεδοκλέα· τοὺς δ' ἐξαναστάντας
προσκυεῖν καὶ προσεύχεσθαι καθ' ἑαυτοὺς θεῶν. ταύτην οὖν θέ-
λοντα βεβαιῶσαι τὴν διάληψιν εἰς τὸ πῦρ ἐναλέσθαι. τούτοις 71
δ' ἐναντιοῦται Τιμαῖος [FHG I 218 fr. 98] ζητῶς λέγων ὡς ἐξεχώ-
10 ρησεν εἰς Πελοπόννησον καὶ τὸ σύνολον οὐκ ἐπανήλθεν· ὁθεν
αὐτοῦ καὶ τὴν τελευτὴν ἄδηλον εἶναι. πρὸς δὲ τὸν Ἡρακλείδην
καὶ ἐξ ὀνόματος ποιεῖται τὴν ἀντίρρησιν ἐν τῇ ιδ'. Συρακό-
σιόν τε γὰρ εἶναι τὸν Πεισιάνακτα καὶ ἀγρὸν οὐκ ἔχειν ἐν Ἀκρά-
γαντι· Πausανίαν τε μνημεῖον (ἀν) πεποιηκέναι τοῦ φίλου, τοιοῦτου
15 διαδοθέντος λόγου, ἢ ἀγαλμάτιόν τι ἢ σηκὸν οἷα θεοῦ· καὶ γὰρ
πλούσιον εἶναι. πῶς οὖν, φησὶν, εἰς τοὺς κρατῆρας ἤλατο ὢν
σύνεγγυς ὄντων οὐδὲ μνείαν ποτὲ ἐπεποιήτο; τετελεύτηκεν οὖν ἐν
Πελοποννήσῳ. οὐδὲν δὲ παράδοξον τάφον αὐτοῦ μὴ φαίνεσθαι· 72
μηδὲ γὰρ ἄλλων πολλῶν· τοιαῦτά τινα εἰπὼν ὁ Τιμαῖος ἐπιφέρει·
20 ἄλλὰ διὰ παντός ἐστιν Ἡρακλείδης τοιοῦτος παραδοξολόγος, καὶ
ἐκ τῆς σελήνης πεπτωκέναι ἀνθρώπον λέγων. Ἰππόβοτος δὲ φησὶν
ὅτι ἀνδρίας ἐγκεκαλυμμένος Ἐμπεδοκλέους ἔκειτο πρότερον μὲν ἐν
Ἀκράγαντι, ὕστερον δὲ πρὸ τοῦ Ῥωμαίων βουλευτηρίου ἀκάλυφος
δηλονότι μεταθέντων αὐτὸν ἐκεῖ Ῥωμαίων. γραπταὶ μὲν γὰρ εἰκόνες
25 καὶ νῦν περιφέρονται. Νεάνθη δ' ὁ Κυζικηνὸς ὁ καὶ περὶ τῶν
Πυθαγορικῶν εἰπὼν φησὶ [FHG III 6 fr. 22] Μέτωνος τελευτήσαντος
τυραννίδος ἀρχὴν ὑποφύεσθαι· εἶτα τὸν Ἐμπεδοκλέα πείσαι τοὺς
Ἀκράγαντινοὺς παύσασθαι μὲν τῶν στάσεων, ἰσότητα δὲ πολιτικὴν
ἀσκεῖν. ἐτι τε πολλὰς τῶν πολιτικῶν ἀπροϊκούς ὑπαρχούσας 73
30 αὐτὸν προκίσει διὰ τὸν παρόντα πλοῦτον· διὸ δὴ πορφύραν τε
ἀναλαβεῖν αὐτὸν καὶ στρόφιον ἐπιθέσθαι χρυσοῦν, ὡς Φαβωρίνος
ἐν Ἀπομνημονεύμασιν, ἐτι τ' ἐμβάτας χαλκᾶς καὶ στέμμα Δελφικόν.
κόμη τε ἦν αὐτῷ βαθεῖα καὶ παῖδες ἀκόλουθοι· καὶ αὐτὸς ἀεὶ
σκυθρωπὸς ἐφ' ἑνὸς σχήματος ἦν. τοιοῦτος δὴ προήμει, τῶν πολι-
35 τῶν ἐντυχόντων καὶ τοῦτο ἀξιοσάντων οἰονεὶ βασιλείας τινὸς παρὰ-

4 γλυκῆναι BF: γλυκύναι P¹: γλυκάναι P² δὲ F 8 διαβεβαιῶσαι FP²
9 ἐξεώρησεν B 12 ιδ' scripsi: δ' libri 14 ἀν add. C. Müller 16 ὢν ὡς
et 17 πεποιήται inscite Cobet 19 οὐδὲ scripserat Timaeus 24 εἰκόνες
Sturz: εἰσι τινὲς libri 34 ἦν σχήματος F

- σημον. ὕστερον δὲ διὰ τινὰ πανήγυριν πορευόμενον ἐπ' ἀμάξης
ὡς εἰς Μεσσήνην πεσεῖν καὶ τὸν μηρὸν κλάσαι· νοσήσαντα δ' ἐκ
τούτου τελευτήσαι ἐτῶν ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα. εἶναι δ' αὐτοῦ
καὶ τάφον ἐν Μεγάροις. περὶ δὲ τῶν ἐτῶν Ἀριστοτέλης δια- 74
5 φέρεται· φησὶ γὰρ ἐκεῖνος ἐξήκοντα ἐτῶν αὐτὸν τελευτήσαι· οἱ δὲ
ἐννέα καὶ ἑκατόν. ἤκμαζε δὲ κατὰ τὴν τετάρτην καὶ ὀγδοηκοστὴν
ὀλυμπιάδα [444/1]. Δημήτριος δ' ὁ Τροιζήνιος ἐν τῷ Κατὰ
σοφιστῶν βιβλίῳ [FHG IV 383] φησὶν αὐτὸν κατ' Ὀμηρον
ἀψάμενον βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῦ κρανεῖς
10 αὐχέν' ἀποκρεμάσαι, ψυχὴν δ' Αἰδούσδε κατελθεῖν.
ἐν δὲ τῷ προειρημένῳ Τηλαύγου ἐπιστολῆν λέγεται αὐτὸν εἰς
θάλατταν ὑπὸ γήρως ὀλισθόντα τελευτήσαι. καὶ ταῦτα μὲν περὶ
τοῦ θανάτου καὶ τσσαῦτα.
φέρεται δὲ καὶ ἡμῶν εἰς αὐτὸν ἐν τῇ Παμμέτρῳ σκωπτικῶν
15 μὲν, τοῦτον δ' ἔχον τὸν τρόπον·
καὶ σὺ ποτ', Ἐμπεδόκλεις, διερχῆ φλογὶ σῶμα καθήρας 75
πῦρ ἀπὸ κρατήρων ἔκπιες ἀθάνατον·
οὐκ ἔρέω δ' ὅτι σαντὸν ἐκὼν βάλες ἐς ῥόον Αἴτηης,
ἀλλὰ λαθεῖν ἐθέλων ἔμπειρες οὐκ ἐθέλων.
20 καὶ ἄλλο·
ναὶ μὴν Ἐμπεδοκλῆα θανεῖν λόγος ὡς ποτ' ἀμάξης
ἔκπεσε καὶ μηρὸν κλάσσατο δεξιτερόν·
εἰ δὲ πυρὸς κρατήρας ἐσήλατο καὶ πλε τὸ ζῆν,
πῶς ἂν ἔτ' ἐν Μεγάροις δεῖκνυτο τοῦδε τάφος;
25 ἐδόκει δ' αὐτῷ τάδε· στοιχεῖα μὲν εἶναι τέτταρα, πῦρ, ὕδωρ, 76
γῆν, ἀέρα· Φιλαν τε ἦ συγκρίνεται καὶ Νεῖκος ὡς διακρίνεται.
φησὶ δ' οὕτω· Ζεὺς — βρότειον' [fr. 6, 2. 3], Δία μὲν τὸ πῦρ
λέγων, Ἥρην δὲ τὴν γῆν, Αἰδωνέα δὲ τὸν ἀέρα, Νῆστιν δὲ τὸ ὕδωρ.
'καὶ ταῦτα, φησὶν, ἀλλάττοντα — λήγει' [fr. 17, 6], ὡς ἂν
30 αἰδίου τῆς τοιαύτης διακοσμήσεως οὔσης· ἐπιφέρει γοῦν· ἄλλοτε
— ἔχθει' [fr. 17, 7. 8]. καὶ τὸν μὲν ἡλιὸν φησὶ πυρὸς ἀθροισμα 77
μέγα καὶ τῆς σελήνης μεῖζω· τὴν δὲ σελήνην δισκοειδῆ, αὐτὸν δὲ
τὸν οὐρανὸν κρυσταλλοειδῆ. καὶ τὴν ψυχὴν παντοῖα εἶδη ζώων
καὶ φυτῶν ἐνδύεσθαι· φησὶ γοῦν· ἦδη — ἰχθύς' [fr. 117].
85 τὰ μὲν οὖν Περὶ φύσεως αὐτῷ καὶ οἱ Καθαρμοὶ εἰς ἑπτ

1 ἐφ' ἀμάξης B²F 6 ἐννέα καὶ ἑκατόν] a Gorgia discipulo translatum
cf. Quint. III 1, 8. 9 7 δημόκριτος F 8 Ὀμηρον] λ 278 11 προειρημένῳ]
§ 55 17 κρητῶρων P² ἀθάνατον Anth. Pal. VII 124: θάνατον libri cf. v. 28
23 κάκπιε Casaubonus

τείνουσι πεντακισχίλια, ὁ δὲ Ἰατρικὸς λόγος εἰς ἔπη ἑξακόσια.
περὶ δὲ τῶν τραγωιδιῶν προειρήκαμεν.

1 πεντακισχίλια] πάντα τρισχίλια propositi Berl. Sitz. 1898, 398 cf. A 2,
21 2 προειρήκαμεν] § 58.

2. SUIDAS.

Ἐμπεδοκλῆς Μέτωνος, οἱ δὲ Ἀρχινόμου [ex Hesychio],
οἱ δ' Ἐξαίνετον. καὶ ἀδελφὸν ἔσχε Καλλικρατίδην [ex Laert.
§ 58].

5 ἠχροάσατο δὲ πρώτου Παρμενίδου, οὗτινος, ὡς φησι Πορ-
φύριος ἐν Φιλοσόφῳ Ἱστορίαι, ἐγένετο παιδικά. οἱ δὲ ἔφασαν
μαθητὴν Τηλαύγου, τοῦ Πυθαγόρου υἱοῦ, τὸν Ἐμπεδοκλέα γενέ-
σθαι [ex Porphyg. Hist. philos. fr. 8 Nauck]

Ἀκραγατίνος δὲ φιλόσοφος φυσικὸς καὶ ἐποποιὸς [ex Hesych.]
10 οὗτος δ' Ἐμπεδοκλῆς στέμμα ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς χρυσοῦν
καὶ ἀμύκλας ἐν τοῖς ποσὶ χαλκᾶς καὶ στέμματα Δελφικὰ ἐν ταῖς
χερσὶν ἐπήκει τὰς πόλεις, δόξαν περὶ αὐτοῦ κατασχέειν ὡς περὶ
θεοῦ βουλόμενος. ἐπειδὴ δὲ γηραῖος ἐγένετο, νύκτωρ ἔρριψεν
ἑαυτὸν εἰς κρατῆρα πυρός, ὥστε μὴ φανῆναι αὐτοῦ τὸ σῶμα. καὶ
15 οὕτως ἀπώλετο τοῦ σανδαλίου αὐτοῦ ἐκβρασθέντος ὑπὸ τοῦ πυρός.
ἐπεκλήθη δὲ καὶ Κωλυσανέμας διὰ τὸ ἀνέμου πολλοῦ ἐπιθεμένου
τῇ Ἀκραγαντι ἐξελάσαι αὐτὸν δορᾶς ὄνων περιθέντα τῇ πόλει
[ex Porph. cf. A 16].

γέγονε δὲ τούτου μαθητῆς Γοργίας ὁ δῆτωρ ὁ Λεοντίνος [ex
20 Laert. § 53].

καὶ ἔγραψε δι' ἐπῶν Περὶ φύσεως τῶν ὄντων βιβλία β' (καὶ
ἔστιν ἔπη ὡς δισχίλια), Ἰατρικὰ καταλογάδην καὶ ἄλλα πολλὰ
[ex Hes.].

5 παιδικά] Platonis Parm. 127 A [supra p. 50, 6] *memoriam confudit*
20 β' libri: γ (fortasse ex Tzetzae Chil. VII 522) editor princeps Demetrius Chal-
condyles 21 Ἰατρικὰ = Ἰατρικὸς λόγος Laert. § 77.

3. PLINIUS Nat. Hist. XXIX 1, 5 *alia factio (ab experimentis cognominant empiricem) coepit in Sicilia, Acrone Agragantino Empedoclis physici auctoritate commendato.* SUID. s. v. Ἀκρων, Ἀκραγατίνος υἱὸς Ξένωνος. ἐσοφίστασεν ἐν ταῖς Ἀθήναις ἅμα Ἐμπεδοκλεῖ. ἔστιν οὖν πρεσβύτερος Ἰπποκράτους. ἔγραψε Περὶ ἱατρικῆς δορῆς διαλέκτωι, Περὶ τροφῆς ὑγιεινῶν βιβλίον ἄ. ἔστι δὲ καὶ οὗτος τῶν τινα πνεύματα σημειωσαμένων. εἰς τούτον ἐποίησεν Ἐ. τωθαστικὸν ἐπίγραμμα [fr. 157]. PLUT. de Is. et Os. 80 p. 383 B Ἀκρωνα γοῦν τὸν ἱατρὸν ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὸν μέγαν λοιμὸν εὐδοκιμῆσαι λέγουσι πῦρ κελεύ-

οντα παρακαλῖν τοῖς νοσοῦσιν. [cf. M. Wellmann *Fr. d. gr. Ärzte* I 108 sqq.] GALEN. meth. ther. I 1 [X 5 K.] καὶ πρόσθεν μὲν ἕρις ἦν οὐ σμικρὰ νικῆσαι τῷ πλήθει τῶν εὐρημάτων ἀλλήλους ὀριγνομένων τῶν ἐν Κῳ καὶ Κνίδωι· διττὸν γὰρ ἔτι τοῦτο τὸ γένος ἦν τῶν ἐπὶ τῆς Ἀσίας Ἀσκληπιαδῶν ἐκλιπόντος τοῦ κατὰ Ῥόδον ἤριζον δ' αὐτοῖς τὴν ἀγαθὴν ἕριν ἐκελεῖν, ἣν Ἡσίοδος ἐπῆνει καὶ οἱ ἐκ τῆς Ἰταλίας λατροί, Φιλιστίων τε καὶ Ἐμπεδοκλῆς καὶ Πανσανίας καὶ οἱ τούτων ἑταῖροι.

4. ARIST. de anima A 2. 405^b 1 τῶν δὲ φορτικωτέρων καὶ ὕδωρ τινὲς ἀπεφήναντο καθάπερ Ἴππων· πεισθῆναι δ' εὐλοκασιν ἐκ τῆς γονῆς ὅτι πάντων ὕγρα. καὶ γὰρ ἐλέγχει τοὺς αἵμα φάσκοντας τὴν ψυχὴν, ὅτι ἡ γονὴ οὐχ αἷμα. Empedoclis, non popularem quandam opinionem, tangi ab Hippone veri simile cf. Hippocr. q. f. de morb. I 30 [VI 200 L.] τὸ αἷμα τὸ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ πλεῖστον ξυμβάλλεται μέρος συνέσιος· ἔνιοι δὲ λέγουσι τὸ πᾶν. de sacro morbo 17 [VI 392 L.] λέγουσι δὲ τινες ὡς φρονέομεν τῇ καρδίῃ καὶ τὸ ἀνώμενον τοῦτό ἐστι καὶ τὸ φροντίζον· τὸ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει. inter aequales etiam Ion Chius Empedoclis doctrinam tangere videtur, qui dum incipit ἀρχὴ δέ μοι τοῦ λόγου· πάντα τρία καὶ (οὐδὲν) πλέον οὐδὲ ἔλασσον τούτων τῶν τριῶν. ἐνὸς ἐκάστου ἀρετὴ τριάς, σύνεσις καὶ κράτος καὶ τύχη et naturae elementa tum recenset tria πῦρ, γῆν, ὕδωρ (Philop. d. gen. et corr. 207, 17. 227, 12) quaternionem istius oblique significaverit voce πλέον (cf. Isocr. antid. 268).

5. SUIDAS s. v. Ζήνων Τελευταγόρου Ἐλεάτης φιλόσοφος τῶν ἐγγιζόντων Πυθαγόρου καὶ Δημοκρίτου κατὰ τοὺς χρόνους (ἦν γὰρ ἐπὶ τῆς οἴ Ὀλυμπιάδος) [468—5] μαθητῆς Ξενοφάνους ἢ Παρμενίδου. ἔγραψεν Ἐριδας, Ἐξήγησιν τῶν Ἐμπεδοκλέους, Πρὸς τοὺς φιλοσόφους περὶ φύσεως. — τοῦτόν φασιν εὐρετῆν εἶναι τῆς διαλεκτικῆς, ὡς Ἐμπεδοκλέα τῆς ῥητορικῆς. extrema e Laertio IX 25 sqq. — Hesychii catalogum librorum genuinum credo; ἐξήγησιν commentarium criticum explicavi *Berl. Sitz.* 1884, 359^a. 1898, 408^a.

6. ARISTOT. *Metaph.* A 3. 984^a 11 Ἀναξαγόρας δὲ ὁ Κλαζομένιος τῇ μὲν ἡλικίᾳ πρότερος ὢν τοῦτου [Empedocle], τοῖς δ' ἔργοις ὕστερος ἀπίρους εἶναι φησι τὰς ἀρχάς. *Anaxagoram quod dicit Aristoteles aetate priorem esse Empedocle τοῖς δ' ἔργοις ὕστερον, illud quidem apparet τὰ ἔργα ipsam eius esse doctrinam et philosophiam. sed ὕστερος dubium est utrum ad tempus referendum sit quo vel coeperit philosophari vel placita sua proposuerit Anaxagoras, an ad doctrinae Anaxagoreae dignitatem et auctoritatem.* Bonitz comm. p. 67, qui alteram explicationem recte magis Aristoteleam dixit.

7. SIMPLICIUS *phys.* 25, 19 e Theophrasti *Phys. Op.* [fr. 3. 477, 17 Dox.] Ἐμπεδοκλῆς ὁ Ἀκραγαντῖνος οὐ πολὺ κατόπιν τοῦ Ἀναξαγόρου γεγωνώς, Παρμενίδου δὲ ζηλωτῆς καὶ πλησιαστῆς καὶ ἔτι μᾶλλον τῶν Πυθαγορείων. cf. A 1 § 54. SUID. s. v. Ἀρχύτας in additamento τοῦτον φανερώς γενέσθαι διδάσκαλον Ἐμπεδοκλέους. pertinet fortasse ad Alcmaeonem.

8. EUS. P. E. X 14, 15 [ex anonymo biographo] Τηλαγόους δὲ Ἐ. ἀκουστῆς γίνεται, καθ' ὃν Ἡράκλειτος ὁ σκοτεινὸς ἐγνωρίζετο (i. e. Ol. 69 [504—1] sec. Chron.).

9. IDEM Chron. sub ol. 81, 1 [456] Ἐ. καὶ Παρμενίδης φυσικοὶ φιλόσοφοι ἐγνωρίζοντο. GELL. XVII 21, 14 [fort. ex Nepotis Chronicis] inter cladem

Cremerensem [477] et decemviros [450]: *iuxta ea tempora E. Agrigentinus in philosophiae naturalis studio floruit.*

10. EUS. Chron. sub ol. 86, 1 [436] cf. p. 51 n. 11 b.

11. ATHEN. I 9 E [hinc Suid. s. v. Ἀθήναιος] Ἐμπεδοκλῆς δ' ὁ Ἀκραγαντίνος Ἰπποῖς Ὀλυμπία νικήσας Πυθαγορικὸς ὢν καὶ ἐμψύχων ἀπεχόμενος ἐκ ἀμύνης καὶ λιβανωτοῦ καὶ τῶν πολυτελεστάτων ἀρωμάτων βοῦν ἀναπλάσας διένειμε τοῖς εἰς τὴν πανήγυριν ἀπαντήσασιν. victoria aut avi (A 1 § 51) aut Exaeneti f. (ib. 53) in eum translata.

12. IDEM XIV 620 D τοὺς δ' Ἐμπεδοκλέους Καθαροὺς ἐραυαΐδῃσεν Ὀλυμπίᾳ Κλεομένης ὁ ῥαυαΐδός, ὡς φησιν Δικαίταρχος ἐν τῷ Ὀλυμπικῷ [FHG II 249 fr. 47].

13. NICOMACHUS (restitutus ex Porph. V. Pyth. 29, Iamb. V. P. 135) de Pythagorae miraculis praefatus: ὢν μεταλαβόντας Ἐμπεδοκλέα τε τὸν Ἀκραγαντίνον καὶ Ἐπιμενίδην τὸν Κρήτα καὶ Ἄβαριν τὸν Ὑπερβόρειον πολλαχῆ καὶ αὐτοὺς τοιαῦτά τινα ἐπιτετελεκέναι. δῆλα δ' αὐτῶν τὰ ποιήματα ὑπάρχει, ἄλλως τε καὶ ἀλεξανέμας μὲν ὃν τὸ ἐπώνυμον Ἐμπεδοκλέους, καθαρτῆς δὲ τὸ Ἐπιμενίδου, αἰθροβαίτης δὲ τὸ Ἀβάριδος.

14. PLUTARCH. de curios. 1 p. 515 C ὁ δὲ φυσικὸς Ἐμπεδοκλῆς ὄρουσ τινὰ διασφάγα βαρὺν καὶ νοσῶδη κατὰ τῶν πεδίων τὸν νότον ἐμπνέουσαν [ἐκπνέουσαν Reiske] ἐμφράξας λοιμὸν ἔδοξεν ἐκκλείσαι τῆς χώρας. IDEM adv. Colot. 32, 4 p. 1126 B Ἐ. δὲ τοὺς τε πρώτους τῶν πολιτῶν ὑβρίζοντας καὶ διαφοροῦντας τὰ κοινὰ (ἐξέβαλεν) ἐξελέγξας τὴν τε χώραν ἀπήλλαξεν ἀκαρπίας καὶ λοιμοῦ διασφάγας ὄρουσ ἀποτειχίσας δι' ὃν ὁ νότος εἰς τὸ πεδῖον ὑπερέβαλλε. CLEM. Strom. VI 30 p. 754 P. Ἐ. τε ὁ Ἀκραγαντίνος Κωλυσανέμας ἐπεκλήθη. λέγεται οὖν ἀπὸ τοῦ Ἀκράγαντος ὄρουσ πνέοντός ποτε ἀνέμου βαρὺ καὶ νοσῶδες τοῖς ἐγχωροῖς, ἀλλὰ καὶ ταῖς γυναιξὶν αὐτῶν ἀγονίας αἰτίου γινόμενον παῦσαι τὸν ἄνεμον. citantur tum fr. 111, 3—5. 112, 10—12. PHILOSTRAT. V. Apoll. VIII 7, 8 p. 158 τίς δ' ἂν σοφὸς ἐκλιπεῖν σοι δοκεῖ τὸν ὑπὲρ πόλεως τοιαύτης ἀγῶνα, ἐνθυμηθεὶς μὲν Δημόκριτον ἐλευθερώσαντα λοιμοῦ ποτε Ἀβδηρίτας, ἐννοήσας δὲ Σοφοκλέα τὸν Ἀθηναῖον, ὃς λέγεται καὶ ἀνέμουσ θέλξει τῆς ὥρας πέρα πνεύσαντας, ἀκηκοὺς δὲ τὰ Ἐμπεδοκλέους ὃς νεφέλης ἀνέσχε φορὰν ἐπ' Ἀκραγαντίνουσ ῥαγείσης; cf. I 2 Ἐ. τε γὰρ καὶ Πυθαγόρας αὐτὸς καὶ Δημόκριτος ὀμλήσαντες μάγοις καὶ πολλὰ δαιμόνια εἰπόντες οὕτω ὑπήχθησαν τῇ τέχνῃ. PLIN. h. nat. 30, 1, 9 certe Pythagoras, E., Democritus, Plato ad hanc [sc. magicen] discendam navigavere exsiliis verius quam peregrinationibus susceptis. hanc reversi praedicavere, hanc in arcanis habuere.

15. IAMBlich. V. Pyth. 113 [ex Nicomacho] Ἐμπεδοκλῆς δὲ σπασαμένον τὸ ξίφος ἤδη νεανίου τινὸς ἐπὶ τὸν αὐτοῦ ξενοδόχον Ἄγχιτον, ἐπεὶ δικάσας δημοσίαι τὸν τοῦ νεανίου πατέρα ἐθανάτωσε καὶ αἰζαντος ὡς εἶχε συγχύσεως καὶ θυμοῦ, ξιφήρους παῖσαι τὸν τοῦ πατρὸς καταδικαστήν ὡσανεὶ φονέα Ἄγχιτον, μεθαρμοσάμενος ὡς εἶχε τὴν λύραν καὶ πεπαντικὸν τι μέλος καὶ κατασταλτικὸν μεταχειρισάμενος εὐθὺς ἀνεκρούσατο τὸ ἠηπενθὲς ἄχολόν τε κακῶν ἐπιληθὲς ἀπάντων κατὰ τὸν ποιητὴν [δ 221], καὶ τὸν τε ἑαυτοῦ ξενοδόχον Ἄγχιτον θανάτου ἐρρῶσατο καὶ τὸν νεανίαν ἀνδροφονίας. ἰστορεῖται δ' οὕτως τῶν Ἐμπεδοκλέους γνωρίμων ὁ δοκιμώτατος ἔκτοτε γενέσθαι [hinc Plan. in Herm.

V 459, 1 Walz]. *fabula a Pythagoreis posterioribus ex fr. 1 concinnata; adulescens intellegitur sine dubio Pausanias Anchiti filius. itaque inepte patris nomen translatum ad hospitem, quod num Iamblichus an Nicomachus an princeps auctor confuderit, nescitur, cum idem referens e Nic. Boethius de mus. I 1 p. 185, 23 Friedl. nomen taceat.*

16. STRABO VI p. 274 *νομίζειν δ' ἐκ τῆς τοιαύτης ὄψεως [Aetnae] πολλὰ μυθεύεσθαι καὶ μάλιστα οἷά φασί τινες περὶ Ἐμπεδοκλέους, ὅτι καθάλοιο εἰς τὸν κρατῆρα καὶ καταλίποι τοῦ πάθους ἔγνος τῶν ἐμβάδων τὴν ἑτέραν ἄς ἐφόρει χαλκᾶς. εὐρεθῆναι γὰρ ἔξω μακρὸν ἀπωθεν τοῦ χεῖλους τοῦ κρατῆρος ὡς ἀνερριμμένην ὑπὸ τῆς βίας τοῦ πυρός [cf. p. 276].*

HORAT. Art. Poet. 458

*si veluti merulis intentus decidit auceps
in puteum foveamve, licet 'succurrite' longum
clamet 'io cives!' non sit qui tollere curet.
si curet quis opem ferre et demittere funem
'qui scis, an prudens huc se deiecerit atque
servari nolit?' dicam, Siculique poetae
narrabo interitum. deus immortalis haberi
dum cupit Empedocles, ardentem frigidus Aetnam
insiluit. sit ius liceatque perire poetis:
invitum qui servat, idem facit occidenti.*

CLAUDIAN XVII 72

*alter in Aetnaeas casurus sponte favillas
dispergit revocatque deum rursusque receptis
nectit amicitiiis quidquid discordia solvit.*

GREGORIUS NAZ. carm. II 7, 281 sqq. [XXXVII 1573 Migne]

*Ἐμπεδοκλείς, σέ μὲν αὐτίκ' ἐτώσια φυσιοῶντα
καὶ βροτῶν Αἰτναλοιο πυρός κρητῆρες ἔδειξαν
σάνδαλ' ἀποβράσσαντες ἐλαφρονόοιο θεοῖο
χάλκεα καὶ σε βροτοῖσιν ἐπαλοχεα πᾶσιν ἔθηκαν
κύθεος ἱμερόντα δι' ἄλματος αἰνομόροιο.*

(cf. II 69). ex Porphyrio cf. A 2, 14. idem tangunt Lucian. Fugitiv. 2 saepe alias. Tertull. Apol. 50 al. Tatian. 3. Lactant. inst. d. III 18, 5. Herm. irris. 8.

17. [ARIST.] Probl. 30, 1 p. 953^a 26 τῶν δὲ ὕστερον Ἐ. καὶ Πλάτων καὶ Σωκράτης καὶ ἕτεροι συγχοὶ τῶν γνωριμῶν (scil. melancholici erant) cf. Luc. fug. 2 post saltum in Aetnam commemoratum μελαγχολίαν τινὰ δεινὴν λέγεις.

18. AELIAN V. H. XII 32 *Ἐμπεδοκλῆς δὲ ὁ Ἀκραγαγῖνος ἀλουροῦ ἐχρήσατο καὶ ὑποδήμασι χαλκοῖς [cf. Favonin. A 1 § 73]. PHILOSTR. V. Ap. VIII 7 p. 156 Ἐ. μὲν γὰρ καὶ στρόφιον τῶν ἀλουροτάτων περὶ αὐτὴν [sc. τὴν κόμην] ἀρμόσας ἐσόβει περὶ τὰς τῶν Ἑλλήνων ἀγνιάς ὕμνους ξυνηθεις, ὡς θεὸς ἐξ ἀνθρώπων ἔσοιτο [cf. fr. 112, 6 sqq.].*

19. SEXTUS adv. math. VII 6 *Ἐμπεδοκλέα μὲν γὰρ ὁ Ἀριστοτέλης (in Sophista cf. A 1 § 57) φησὶ πρῶτον ῥητορικὴν κεινηκέναι. ex eiusdem Aristotelis Συναγωγῆς τεχνῶν QUINT. III 1, 8 nam primus post eos quos poetae tradiderunt movisse aliqua circa rhetoricen Empedocles dicitur. artium autem*

scriptores antiquissimi Corax et Tisias Siculi, quos insecutus est vir eiusdem insulae Gorgias Leontinus, Empedoclis, ut traditur, discipulus. cf. Arist. soph. el. 33 p. 183^b 31 οἱ δὲ νῦν εὐδοκιμοῦντες [sc. ῥήτορες] παραλαβόντες παρὰ πολλῶν οἶον ἐκ διαδοχῆς κατὰ μέρος προαγαγόντων οὕτως ἠξήκασαι Τεισίαν μὲν μετὰ τοὺς πρώτους [i. e. Homericos oratores] Θρασύμαχος δὲ μετὰ Τεισίαν κτλ. Schol. Iamblich. V. P. p. 198 ed. Nauck ὅτι καὶ ὁ Παρμενίδης ὁ ἐξ Ἑλέας Πυθαγόρειος ἦν· ἐξ οὗ δὴλον ὅτι καὶ Ζήνων ὁ ἄμφοτερόγλωσσος ὁ καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς διαλεκτικῆς παραδούς. ὥστε ἐκ Πυθαγόρου ἤρξατο ἡ διαλεκτικῆ, ὡσαύτως δὲ ἡ ῥητορικῆ· Τισίας γὰρ καὶ Γοργίας καὶ Πῶλος Ἐμπεδοκλέους τοῦ Πυθαγορείου μαθηταί.

20. LAERT. DIOG. IX 29 τοῦτόν [Zenonem Eleatam] φασὶ λοιδορούμενον ἀγανακτῆσαι· αἰτιασάμενον δὲ τινος φάναι· ἂν μὴ λοιδορούμενος προσποιῶμαι, οὐδὲ ἐπαινούμενος αἰσθήσομαι [sic libri]. errore ad Zenonem translata, quae Empedoclis re vera sunt ut fortasse etiam placita quae praecedunt. cf. GNOM. PARIS. n. 153 [Ac. Cracov. XX 152] Ἐμπεδοκλῆς ἐρωτηθεὶς, διὰ τί σφοδρὰ ἀγανακτεῖ κακῶς ἀκούων ἔφη· ὅτι οὐδὲ ἐπαινούμενος ἡσθήσομαι, εἰ μὴ κακῶς ἀκούων λυπηθήσομαι; cf. Gnom. Vatic. n. 274 [Wien. Stud. X 236] ὁ αὐτὸς [Euripides?] ἐρωτηθεὶς — ἡσθήσομαι — ἀκούων ἀχθεσθήσομαι GNOM. PAR. 158 Ἐ. πρὸς τὸν λέγοντα [an Xenophanem, conl. Diog. IX 20 [p. 21, 1] ?], ὅτι οὐδένα σοφὸν εὐρεῖν δύνάμει, ἑκάτερον ἀλόγον· εἶπε· τὸν γὰρ ζητοῦντα σοφὸν αὐτὸν πρῶτον εἶναι δεῖ σοφόν. GNOM. VAT. 283 Ἐ. ὁ φυσικός — αὐτὸν πρότερον εἶναι δεῖ [unde Max. 17 supra p. 21 not. 1].

21. LUCRET. I 714 sqq.

et qui quattuor ex rebus posse omnia rentur
 715 *ex igni terra atque anima procreescere ex imbri*
quorum Acragantinus cum primis Empedocles est,
insula quem triquetris terrarum gessit in oris,
quam fluitans circum magnis anfractibus aequor
Ionium glaucis aspargit virus ab undis,
 720 *angustoque fretu rapidum mare dividit undans*
Italiae terrarum oras a finibus eius.
hic est vasta Charybdis, et hic Aetnaea minantur
murmura flammaram rursus se colligere iras,
faucibus eruptos iterum vis ut vomat ignis
 725 *ad caelumque ferat flammae fulgura rursus.*
quae cum magna modis multis miranda videtur
gentibus humanis regio visendaque fertur,
rebus opima bonis, multa munita virum vi,
nil tamen hoc habuisse viro praeclarius in se
 730 *nec sanctum magis et mirum carumque videtur,*
carmina quin etiam divini pectoris eius
vociferantur et exponunt praeclara reperta,
ut vix humana videatur stirpe creatus.

22. ARISTOT. Poet. 1. 1447^b 17 οὐδὲν δὲ κοινόν ἐστιν Ὀμήρωι καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πλὴν τὸ μέτρον. διὸ τὸν μὲν ποιητὴν δίκαιον καλεῖν, τὸν δὲ φυσιολόγον μάλλον ἢ ποιητὴν.

23. MENANDER [IMMO GENETHL.] I 2, 2 φυσικοί [sc. ὕμνοι] δὲ ὁποίους οἱ περὶ Παρμενίδην καὶ Ἐμπεδοκλέα ἐποίησαν τίς ἢ τοῦ Ἀπόλλωνος φύσις [cf. ad fr. 134], τίς ἢ τοῦ Διὸς [fr. 6, 2] παρατιθέμενοι. καὶ οἱ πολλοὶ τῶν Ὀρφείων τούτου τοῦ τρόπου. *ibid.* 5, 2 εἰσὶν δὲ τοιοῦτοι, ὅταν Ἀπόλλωνος ὕμνον λέγοντες ἥλιον αὐτὸν εἶναι φάσκωμεν καὶ περὶ τοῦ ἡλίου τῆς φύσεως διαλεγόμεθα καὶ περὶ Ἡρας ὅτι ἀήρ καὶ Ζεὺς τὸ θερμόν. οἱ γὰρ τοιοῦτοι ὕμνοι φυσιολογικοί. καὶ χρῶνται δὲ τῷ τοιούτῳ τρόπῳ Παρμενίδης καὶ Ἐ. . . Παρμενίδης μὲν γὰρ καὶ Ἐ. ἐξηγοῦνται Πλάτων δὲ ἐν βραχυτάτοις ἀναμνησικαί.

24. LACTANT. *Inst. div.* II 12, 4 *Empedocles quem nescias utrumne inter poetas an inter philosophos numeres quia de rerum natura versibus scripsit ut apud Romanos Lucretius et Varro, quattuor elementa constituit.* QUINT. I 4, 4 *propter Empedoclea in Graecis Varronem ac Lucretium in Latinis qui praecepta sapientiae versibus tradiderunt.* DIOMEDES. *gramm.* p. 483, 1 (de specie poematos exegetici) *didascalice est qua comprehenditur philosophia Empedoclis et Lucreti, item astrologia ut Phaenomena Arati et Ciceronis et Georgica Vergilii et his similia.* AVICENNA de poetica c. 1 (Margoliouth *Anal. orient.* p. 79) *aliud genus [scil. poeseos] ἀμφὶ γενέσιος [= περὶ φύσεως?] dictum inventum ab Empedocle, qui in eo physicam aliasque res tractavit.*

25. SCHOL. ad DIONYS. *Thrac.* [Bekk. A. 734, 11. Cramer A. O. IV 312, 14] ποιητῆς δὲ κεκόσμηται τοῖς τέσσαρασι τούτοις μέτρῳ, μῦθῳ, ἱστορίᾳ καὶ ποιῆσει λέξει, καὶ πᾶν ποιήμα μὴ μετέχον τούτων οὐκ ἔστι ποιήμα, εἰ καὶ μέτρῳ κέχρηται. ἀμέλει τὸν Ἐμπεδοκλέα καὶ Τυρτατον οὐ καλοῦσι ποιητᾶς, εἰ καὶ μέτρῳ ἐχρήσαντο διὰ τὸ μὴ χρῆσασθαι αὐτοὺς τοῖς τῶν ποιητικῶν [Kaibel ποιητῶν] χαρακτηριστικαῖς. *ibid.* 733, 13 οὐκ ἔστι ποιητῆς ὁ μέτρῳ μόνῳ χρώμενος· οὐδὲ γὰρ Ἐμπεδοκλῆς ὁ τὰ Φυσικὰ γράψας οὐδ' οἱ περὶ ἀστρολογίας ἐπίπτοντες οὐδὲ ὁ Πύθιος ἐμμέτρως χρησμοειδῶν [cf. Kaibel *Abh. d. Gött. Ges.* 1898, 20; Usener *Mus. Rh.* XXV 608. *Münchn. Sitz.* 1892, 606; nos ad *Parth.* 5 sqq.]. PLUTARCH. *quom. ad. poet. aud.* 2 p. 16 C θυσίας μὲν γὰρ ἀχόρους καὶ ἀνάλους ἴσμεν, οὐκ ἴσμεν δ' ἄμυθον οὐδ' ἀψευδῆ ποιῆσιν. τὰ δ' Ἐμπεδοκλέους ἔπη καὶ Παρμενίδου καὶ Θηριακὰ Νικάνδρου καὶ Γνωμολογία Θεόγνιδος λόγοι εἰσὶ κειράμενοι παρὰ ποιητικῆς ὥσπερ ὄχημα τὸν ὄγκον καὶ τὸ μέτρον, ἵνα τὸ πεζὸν διαφύγῃσιν. ARIST. *Rhet.* Γ 5. 1407^a 30 δεύτερον δὲ τὸ τοῖς ἰδίῳσιν ὀνόμασι λέγειν . . . τρίτον μὴ ἀμφιβόλοισ· ταῦτα δὲ, ἂν μὴ τὰναντία προαιροῖται, ὅπερ ποιοῦσιν ὅταν μὴθὲν μὲν ἔχῃσι λέγειν προσποιῶνται δὲ τι λέγειν. οἱ γὰρ τοιοῦτοι ἐν ποιήσει [cf. *Meteor.* B3. 357^a 26] λέγουσιν ταῦτα οἷον Ἐμπεδοκλῆς. φενακίζει γὰρ τὸ κύκλῳ πολὺ ὄν, καὶ πάσχουσιν οἱ ἀκροαταὶ ὅπερ οἱ πολλοὶ παρὰ τοῖς μάντεσιν. ὅταν γὰρ λέγῃσιν ἀμφίβολα, συμπαρανεύουσιν Ἐκράσιος Ἄλυν διαβὰς μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει'. CICERO de oratore I 50, 217 *liceat ista ratione dicamus pila bene et duodecim scriptis ludere proprium esse iuris civilis, quoniam utrumque eorum P. Mucius optime fecerit; eademque ratione dicantur ei quos φυσικούς Graeci nominant, eidem poetae, quoniam Empedocles physicus egregium poema fecerit.*

26. DIONYSIUS de comp. verb. 32 (de austera harmonia) ταίτης δὲ τῆς ἀρμονίας πολλοὶ μὲν ἐγένοντο ζηλωταὶ κατὰ τε ποιῆσιν καὶ ἱστορίαν καὶ λόγους πολιτικούς, διαφέροντες δὲ τῶν ἄλλων ἐν μὲν ἐπικῆ ποιήσει ὁ τε Κολοφωνίος Ἀντίμαχος καὶ Ἐμπεδοκλῆς ὁ φυσικός, ἐν δὲ μελοποιίᾳ Πίνδαρος, ἐν δὲ τραγωιδίᾳ Αἰσχύλος.

27. CICERO ad Qu. fr. II 9, 3 *Lucretii poemata ut scribis ita sunt: multis luminibus ingenii, multae etiam artis; sed (cum veneris) virum te putabo, si Sallustii Empedoclea legeris, hominem non putabo.*

DOCTRINAE.

De principiis.

28. SIMPL. phys. 25, 21 (e Theophrasto) post A 7 οὗτος δὲ τὰ μὲν ὡματικά στοιχεῖα ποιεῖ τέτταρα, πῦρ καὶ ἀέρα καὶ ὕδωρ καὶ γῆν, ἀλδια μὲν ὄντα πλήθει καὶ ὀλιγότηι, μεταβάλλοντα δὲ κατὰ τὴν σύγκρισιν καὶ διάκρισιν, τὰς δὲ ευρίως ἀρχάς, ἅφ' ὧν κινεῖται ταῦτα, Φιλίαν καὶ Νεῖκος. δεῖ γὰρ δια-
5 τελεῖν ἐναλλὰξ κινούμενα τὰ στοιχεῖα, ποτὲ μὲν ὑπὸ τῆς Φιλίας συγκινούμενα, ποτὲ δὲ ὑπὸ τοῦ Νεῖκου διακρινόμενα· ὥστε καὶ ἕξ εἶναι κατ' αὐτὸν τὰς ἀρχάς. καὶ γὰρ ὅπου μὲν ποιητικὴν δίδωσι δύναμιν τῶι Νεῖκει καὶ τῆι Φιλίαι ὅταν λέγη ' ἄλλοτε — ἔχθρει' [fr. 17, 7. 8] ποτὲ δὲ τοῖς τέτταρον ὡς ἰσόστοιχα συντάττει καὶ ταῦτα ὅταν λέγη ' τοτὲ — πλάτος τε' [fr. 17, 17—20].
- 10 29. PLATO Soph. 242 CD μῦθόν τινα ἕκαστος φαίνεται μοι διηγείσθαι παίσιν ὡς οὖσιν ἡμῖν, ὁ μὲν ὡς τρία τὰ ὄντα, πολεμεῖ δὲ ἀλλήλοις ἐνόστε αὐτῶν ἅττα πη, τοτὲ δὲ καὶ φίλα γινόμενα γάμονς τε καὶ τόκους καὶ τροφὰς τῶν ἐκγόνων παρέχεται [inprimis Pherecydes tangitur]. ὄνο δὲ ἕτερος εἰπών, ὕγρον καὶ ξηρὸν ἢ θερμὸν καὶ ψυχρὸν, συνοικίσει τε αὐτὰ καὶ ἐκθίδωσι [Ar-
15 chelaus?]. τὸ δὲ παρ' ἡμῶν Ἑλεατικὸν ἔθνος, ἀπὸ Ξενοφάνους τε καὶ ἔτι πρό- σθεν ἀρξάμενον [ab Orphicis], ὡς ἐνόος ὄντος τῶν πάντων καλουμένων οὕτω διεξέρχεται τοῖς μύθοις. Ἰάδες δὲ καὶ Σικελαὶ τινες ὕστερον Μοῦσαι [Heraclitus et Empedocles] ξυνενόησαν, ὅτι συμπλέκειν ἀσφαλέστατον ἀμφοτέρα καὶ λέγειν, ὡς τό ὄν πολλά τε καὶ ἐν ἔστιν, ἔχθραι δὲ καὶ φιλλίαι συνέ-
20 χεται. διαφερόμενον γὰρ αἰεὶ ξυμφέρεται, φασὶν αἰεὶ συντονώτεραι τῶν Μου- σῶν. αἰεὶ δὲ μαλακώτεραι τὸ μὲν αἰεὶ ταῦθ' οὕτως ἔχειν ἐχάλασαν, ἐν μερεῖ δὲ τοτὲ μὲν ἐν εἶναι φασὶ τὸ πᾶν καὶ φίλον ὅπ' Ἄφροδι- της. τότε δὲ πολλά καὶ πολέμιον αὐτὸ αὐτῶι διὰ Νεῖκόος τι.
30. PSEUDOPLOT. Stromat. ap. Eus. P. E. I 8, 10 [D. 582 ex Theophrasto
25 ut 31 sqq.] 'Ε. ὁ Ἀκραγαντίνος στοιχεῖα τέσσαρα, πῦρ ὕδωρ αἰθέρα γαῖαν. αἰ- τίαν δὲ τούτων Φιλίαν καὶ Νεῖκος. ἐκ πρώτης φησὶ τῆς τῶν στοιχείων κρᾶ- σεως ἀποκριθέντα τὸν ἀέρα περιχυθῆναι κύκλω· μετὰ δὲ τὸν ἀέρα τὸ πῦρ ἐκδραμόν καὶ οὐκ ἔχον ἑτέραν χώραν ἄνω ἐκτρέχειν ὑπὸ τοῦ περὶ τὸν ἀέρα πάγου. εἶναι δὲ κύκλωι περὶ τὴν γῆν φερόμενα δύο ἡμισφαίρια τὸ μὲν κα-
30 θόλου πυρός, τὸ δὲ μικτόν ἐξ ἀέρος καὶ ὀλίγου πυρός, ὅπερ οἶεται τὴν νύκτα εἶναι. τὴν δὲ ἀρχὴν τῆς κινήσεως συμβῆναι ἀπὸ τοῦ τετυχηκέαι κατὰ τὸν ἀθροισμὸν ἐπιβροῖσαντος τοῦ πυρός [i. ἐπιβροῖσάν ποτε τὸ πῦρ]. ὁ δὲ ἥλιος τὴν φύσιν οὐκ ἔστι πῦρ, ἀλλὰ τοῦ πυρός ἀντανάκλασις ὁμοία τῆι ἀφ' ὕδατος γινομένη. σελήνην δὲ φησὶν συστήναι καθ' ἑαυτὴν ἐκ τοῦ ἀποληφθέντος ἀέρος
35 ὑπὸ τοῦ πυρός. τούτον γὰρ παγῆναι καθάπερ καὶ τὴν χάλαζαν. τὸ δὲ φῶς αὐτὴν ἔχειν ἀπὸ τοῦ ἡλίου. τὸ δὲ ἡγεμονικὸν οὔτε ἐν κεφαλῇ οὔτε ἐν θώ- ρακι, ἀλλ' ἐν αἵματι. ὅθεν καθ' ὅτι ἂν μέρος τοῦ σώματος πλείον ἢ παρε- σπαρμένον (τὸ ἡγεμονικὸν οἶεται), κατ' ἐκείνο προτερεῖν τοὺς ἀνθρώπους.
31. HIPPOL. Ref. I 3 [D. 558] 'Ε. δὲ μετὰ τούτους [Pythagoreos] γενό-
40 μενος καὶ περὶ δαιμόνων φύσεως εἶπε πολλά, ὡς ἀναστρέφονται διοικοῦντες

τὰ κατὰ τὴν γῆν, ὄντες πλείστοι. οὗτος τὴν τοῦ παντὸς ἀρχὴν Νεῖκος καὶ Φιλαν ἔφη καὶ τὸ τῆς μονάδος νοερὸν πῦρ τὸν θεὸν καὶ συνεστάναι ἐκ πυρός τὰ πάντα καὶ εἰς πῦρ ἀναλυθῆσθαι. οἱ σχεδὸν καὶ οἱ Στωικοὶ συντίθενται δόγματι ἐκπύρωσιν προσδοκῶντες μάλιστα δὲ πάντων συγκατατίθεται τῆ 2
5 μετενσωματώσει οὕτως ἐπιπῶν ἤτοι — ἰχθύς' [fr. 117]. οὗτος πάσας εἰς 3
πάντα τὰ ζῶια μεταλλάττειν εἶπε τὰς ψυχάς. καὶ γὰρ ὁ τούτων διδάσκαλος Πυθαγόρας ἔφη ἑαυτὸν Εὐφορβὸν γεγονέναι τὸν ἐπὶ Ἴλιον στρατεύσαντα φάσκειν ἐπιγινώσκειν τὴν ἀσπίδα.

32. AET. I 7, 28 [D. 303 cf. Stob. I 35, 17 W.] <Ἐμπεδοκλῆς σφαιροειδῆ 10
καὶ αἰδιον καὶ ἀκίνητον τὸ ἔν> καὶ τὸ μὲν ἔν τὴν ἀνάγκην, ὕλην δὲ αὐτῆς τὰ τέτταρα στοιχεῖα, εἶδη δὲ τὸ Νεῖκος καὶ τὴν Φιλαν. λέγει δὲ καὶ τὰ στοιχεῖα θεοὺς καὶ τὸ μίγμα τούτων τὸν κόσμον καὶ πρὸς τούτοις τὸν Σφαῖρον, εἰς ὃν πάντα ταῦτ' ἀναλυθῆσεται, τὸ μονοειδές. καὶ θείας μὲν οἶεται τὰς ψυχάς, θείους δὲ καὶ τοὺς μετέχοντας αὐτῶν καθαρὸς καθαρῶς.

33. AET. I 3, 20 [D. 287] Ἐ., Μέτωνος Ἀκραγαντίνος τέτταρα μὲν λέγει 15
στοιχεῖα, πῦρ ἀέρα ὕδωρ γῆν. δύο δὲ ἀρχικὰς δυνάμεις, Φιλαν τε καὶ Νεῖκος, ὧν ἡ μὲν ἐστὶν ἐναυτική, τὸ δὲ διαιρετικόν. φησὶ δὲ οὕτως 'τέσσαρα — βρότειον' [fr. 6]. Δία μὲν γὰρ λέγει τὴν ζέσιν καὶ τὸν αἰθέρα, Ἥρην δὲ φε- 20
ρέσειον τὸν ἀέρα, τὴν δὲ γῆν τὸν Ἄιδωνα. Νῆστιν δὲ καὶ κροῦνωμα βρό-
τειον οἰοῖ τὸ σπέρμα καὶ τὸ ὕδωρ. Allegor. hom. script. (fort. Plutarch.) ap. Stob. Ecl. I 10, 11^b p. 121 W. (cf. Plut. Vit. Hom. 99) Ἐ. Δία μὲν λέγει τὴν ζέσιν (καὶ) τὸν αἰθέρα, Ἥρην δὲ φερέσειον τὴν γῆν, ἀέρα δὲ τὸν Ἄιδωνα, ἐπειδὴ 25
φῶς οἰκτεῖον οὐκ ἔχει, ἀλλὰ ὑπὸ ἥλιον καὶ σελήνην καὶ ἀστρων καταλάμπεται, Νῆστιν δὲ καὶ κροῦνωμα βρότειον τὸ σπέρμα καὶ τὸ ὕδωρ. ἐκ
τεσσάρων οὖν στοιχείων τὸ πᾶν, τῆς τούτων φύσεως ἐξ ἐναντίων συνεστάσης, ξηρότητός τε καὶ ὑγρότητος καὶ θερμότητος καὶ ψυχρότητος, ὑπὸ τῆς πρὸς ἀλλήλα ἀναλογίας καὶ κρᾶσεως ἐναπεργαζομένης τὸ πᾶν καὶ μεταβολὰς μὲν μερικὰς ὑπομενούσης τοῦ δὲ παντὸς λύσιν μὴ ἐπιδεχομένης. λέγει γὰρ οὕτως 30
'ἀλλοτε — ἔχθει' [fr. 17, 7. 8]. HIPPOCR. Ref. VII 29 post fr. 6 [ex Plutarchi
Empedocleis?, cf. V 20 p. 144, 13] Ζεὺς ἐστὶ τὸ πῦρ, Ἥρην δὲ φερέσειον ἡ γῆ ἢ φέρουσα τοὺς τοὺς πρὸς τὸν βίον καρπούς, Ἄιδωνεὺς δὲ ὁ αἶθρ, ὅτι πάντα δι' αὐτοῦ βλέποντες μόνον αὐτὸν οὐ καθορῶμεν, Νῆστις δὲ τὸ ὕδωρ μόνον γὰρ τοῦτο ὄχημα τροφῆς αἰτιον γινόμενον πᾶσι τοῖς τρεφόμενοις αὐτὸ καθ' αὐτὸ τρέφειν οὐ δυνάμενον τὰ τρεφόμενα. εἰ γὰρ ἔτρεφε, φησὶν, οὐκ ἂν ποτε 35
λιμῶι κατελήφθη τὰ ζῶια, ὕδατος ἐν τῷ κόσμῳ πλεονάζοντος αἰεὶ. διὰ τοῦτο Νῆστιν καλεῖ τὸ ὕδωρ ὅτι τροφῆς αἰτιον γινόμενον τρέφειν οὐκ εὐτονεῖ τὰ τρεφόμενα.

34. GALEN. in Hipp. nat. hom. XV 32 K. Ἐ. ἐξ ἀμεταβλήτων τῶν τεττάρων 40
στοιχείων ἡγεῖτο γίνεσθαι τὴν τῶν συνθέτων σωμάτων φύσιν, οὕτως ἀναμειγμένων ἀλλήλοις τῶν πρώτων, ὡς εἰ τις λειώσας ἀκριβῶς καὶ χροιάη ποιήσας ἰὸν καὶ χαλκίτην καὶ καθύλιαν καὶ μίσον μελίθειεν, ὡς μηδὲν ἐξ αὐτῶν δύνασθαι μεταχειρίσασθαι χωρὶς ἑτέρου.

35. AET. II 7, 6 [D. 336] Ἐ. ἔλεγε μὴ διὰ παντὸς ἐστῶτας εἶναι μὴδ' ὠρισμένους τοὺς τόπους τῶν στοιχείων, ἀλλὰ πάντα τοὺς [sic antiquo vitio, l. πάντα πως] ἀλλήλων μεταλαμβάνειν cf. Achill. p. 34, 20 M. ὁ δὲ Ἐ. οὐ δίδωσι 45
τοῖς στοιχείοις ὠρισμένους τόπους, ἀλλ' ἀντιπαραχωρεῖν ἀλλήλοις φησὶν, ὥστε τὴν γῆν μετέωρον φέρεσθαι καὶ τὸ πῦρ ταπεινότερον.

36. ARIST. de gen. et corr. B 3. 330^b 19 ἔνιοι δ' εὐθὺς τέτταρα λέγουσιν οἶον Ἐ. συναίγει δὲ καὶ οὗτος εἰς τὰ δύο· τῷ γὰρ πυρὶ τάλλα πάντα ἀντιτίθῃσιν.

37. IDEM Metaph. A 4. 985^a 21 καὶ Ἐ. ἐπὶ πλέον μὲν χρῆται τούτου [Anaxagora] τοῖς αἰτίοις, οὐ μὴν οὐθ' ἱκανῶς οὐτ' ἐν τούτοις εὐρίσκει τὸ ὁμολογούμενον· πολλοῦ γοῦν αὐτῷ ἢ μὲν Φιλία διακρίνει τὸ δὲ Νεῖκος συγκρίνει. 5 ὅταν μὲν γὰρ εἰς τὰ στοιχεῖα διίστηται τὸ πᾶν ὑπὸ τοῦ Νεῖκος τό τε πῦρ εἰς ἔν συγκρίνεται καὶ τῶν ἄλλων στοιχείων ἕκαστον· ὅταν δὲ πάλιν ὑπὸ τῆς Φιλίας συνίωσιν εἰς τὸ ἓν, ἀναγκαῖον ἐξ ἑκάστου τὰ μόρια διακρίνεσθαι πάλιν. Ἐ. μὲν οὖν παρὰ τοὺς πρότερον πρώτος τὸ τὴν αἰτίαν διελεῖν [sic A^b] εἰσήνεγκεν, 10 οὐ μίαν ποιήσας τὴν τῆς κινήσεως ἀρχὴν ἀλλ' ἑτέρας τε καὶ ἐναντίας. ἔτι δὲ τὰ ὡς ἐν ὕλης εἶδει λεγόμενα στοιχεῖα τέτταρα πρώτος εἶπεν. οὐ μὴν χρῆται γε τέτταρα, ἀλλ' ὡς δυοῖν οὐοῖ μόνοις, πυρὶ μὲν καθ' αὐτό, τοῖς δ' ἀντικειμένοις ὡς μιᾷ φύσει, γῆι τε καὶ ἀέρι καὶ ὕδατι. λάβοι δ' ἂν τις αὐτὸ θεωρῶν ἐκ τῶν ἐπῶν.

38. IDEM phys. Θ 1. 252^a 7 ἔοικεν Ἐ. ἂν εἰπεῖν ὡς τὸ κρατεῖν καὶ κινεῖν ἐν μέρει τὴν Φιλίαν καὶ τὸ Νεῖκος ὑπάρχει τοῖς πράγμασιν ἐξ ἀνάγκης, ἤρμεῖν δὲ τὸν μεταξὺ χρόνον.

39. IDEM Metaph. A 4. 984^b 32 ἐπεὶ δὲ καὶ τὰναντία τοῖς ἀγαθοῖς ἐνόητα ἐφαίνετο ἐν τῇ φύσει, καὶ οὐ μόνον τάξιν καὶ τὸ καλὸν ἀλλὰ καὶ ἀταξία 20 καὶ τὸ αἰσχρόν, καὶ πλείω τὰ κακὰ τῶν ἀγαθῶν καὶ τὰ φαῦλα τῶν καλῶν, οὕτως ἄλλος τις Φιλίαν εἰσήνεγκε καὶ Νεῖκος, ἐκάτερον ἑκατέρων αἰτίον τούτων. εἰ γὰρ τις ἀκολουθοίη καὶ λαμβάνοι πρὸς τὴν διάνοιαν καὶ μὴ πρὸς ἃ ψελλίζεται λέγων Ἐ., εὐρήσει τὴν μὲν Φιλίαν αἰτίαν οὖσαν τῶν ἀγαθῶν, τὸ δὲ Νεῖκος τῶν κακῶν· ὥστ' εἰ τις φαίη τρόπον τινὰ καὶ λέγειν καὶ πρώτον 25 λέγειν τὸ κακὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν ἀρχὰς Ἐμπεδοκλεία, τάχ' ἂν λέγοι καλῶς, εἴπερ τὸ τῶν ἀγαθῶν ἀπάντων αἰτίον αὐτὸ τὰγαθὸν ἐστὶ [καὶ τῶν κακῶν τὸ κακόν].

40. IDEM de gen. et corr. B 6. 333^b 20 καίτοι τὰ γε στοιχεῖα διακρίνει οὐ τὸ Νεῖκος ἀλλ' ἢ Φιλία, τὰ φύσει πρότερα τοῦ θεοῦ· θεοὶ δὲ καὶ ταῦτα.

41. PHILOP. de gen. et corr. 19, 3 Vitelli πρὸς μὲν γὰρ τὰ φαινόμενα 30 ἐναντία λέγει ἀναιρῶν τὴν ἀλλοίωσιν ἐναργῆ οὖσαν, πρὸς ἑαυτὸν δὲ διότι λέγει μὲν ἀμετάβλητα τὰ στοιχεῖα, καὶ αὐτὰ μὲν μὴ γίνεσθαι ἐξ ἀλλήλων τὰ δὲ ἄλλα ἐκ τούτων. πάλιν δὲ φησι τῆς Φιλίας κρατούσης τὰ πάντα ἐν γίνεσθαι καὶ τὸν Σφαῖρον ἀποτελεῖν ἄποιον ὑπάρχοντα, ὡς μηκέτι μήτε τὴν τοῦ πυρὸς μήτε τῶν ἄλλων τινὸς σώζεσθαι ἐν αὐτῷ ἰδιότητα, ἀποβάλλοντος ἑκάστου 35 τῶν στοιχείων τὸ οἰκτεῖον εἶδος.

42. ARIST. de caelo Γ 2. 301^a 14 ἐκ διεστώτων δὲ καὶ κινουμένων οὐκ εὐλογον ποιεῖν τὴν γένεσιν. διὸ καὶ Ἐ. παραλείπει τὴν ἐπὶ τῆς Φιλότητος· οὐ γὰρ ἂν ἠδύνατο συστήσῃ τὸν οὐρανὸν ἐκ κεχωρισμένων μὲν κατασκευάζων, 40 σύγκρισιν δὲ ποιῶν διὰ τὴν Φιλότητα· ἐκ διακεκριμένων γὰρ συνέστηκεν ὁ κόσμος τῶν στοιχείων. ὥστ' ἀναγκαῖον γίνεσθαι ἐξ ἐνὸς καὶ συγκεκριμένου.

43. AĒT. I 13, 1 [D. 312] Ἐμπεδοκλῆς ἔφη πρὸ τῶν τεττάρων στοιχείων θραύσματα ἐλάχιστα οἶονεῖ στοιχεῖα πρὸ τῶν στοιχείων ὁμοιομερῆ. 17, 3 [D. 315] Ἐ. καὶ Ξενοκράτης ἐκ μικροτέρων ὄγκων τὰ στοιχεῖα συγκρίνει, ἅπερ 45 ἐστὶν ἐλάχιστα καὶ οἶονεῖ στοιχεῖα στοιχείων. GALEN. in Hipp. de nat. h. XV

49 K. *κακείνος γὰρ* [Emp.] *ἐκ μὲν τῶν αὐτῶν στοιχείων, ὧν καὶ Ἴπποκράτης, γεγονέναι φησὶν ἡμᾶς γε καὶ τὰ ἄλλα σώματα πάντα τὰ περὶ τὴν γῆν, οὐ μὴν κεκραμένον γε δι' ἀλλήλων, ἀλλὰ κατὰ μικρὰ μόρια παρακειμένων τε καὶ ψαρόντων* [cf. IV 762 κατὰ μικρὰ μόρια καταθρανομένων].

5 44. AĒT. I 24, 2 [D. 320] Ἐ. Ἀναξαγόρας, Δημόκριτος, Ἐπίκουρος καὶ πάντες ὅσοι κατὰ συναθροισμὸν τῶν λεπτομερῶν σωμάτων κοσμοποιοῦσι συγκρίσεις μὲν καὶ διακρίσεις εἰσάγουσι, γενέσεις δὲ καὶ φθοράς οὐ κυρίως· οὐ γὰρ κατὰ τὸ ποῖον ἐξ ἀλλοιώσεως, κατὰ δὲ τὸ ποσὸν ἐκ συναθροισμοῦ ταύτας γίνεσθαι.

10 45. IDEM I 26, 1 [D. 321] Ἐ. οὐσίαν ἀνάγκης αἰτίαν χρηστικὴν τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν στοιχείων. PLUT. de an. procr. 27, 2 p. 1026 B ἀνάγκην, ἣν εἰμαρμένην οἱ πολλοὶ καλοῦσιν, Ἐ. δὲ Φιλίαν ὁμοῦ καὶ Νεῖκος.

De mundo.

46. ARISTOT. Phys. A 4. 187^a 20 οἱ δ' ἐκ τοῦ ἐνὸς ἐνούσας τὰς ἐναντιότητας ἐκκρίνεσθαι, ὡσπερ Ἀναξίμανδρός φησι καὶ ὅσοι δ' ἐν καὶ πολλὰ φασὶν εἶναι, ὡσπερ Ἐ. καὶ Ἀναξαγόρας. ἐκ τοῦ μείγματος γὰρ καὶ οὗτοι ἐκκρίνουσι 15 τὰλλα. διαφέρουσι δ' ἀλλήλων τῷ τὸν μὲν [Emp.] περιόδον ποιεῖν τούτων, τὸν δ' [Anaxag.] ἄπαξ, καὶ τὸν μὲν ἀπειρα τὰ τε ὁμοιομερῆ καὶ τάναντία, τὸν δὲ τὰ καλούμενα στοιχεῖα [μόνον].

20 47. AĒT. I 5, 2 [Dox. 291] Ἐμπεδοκλῆς δὲ κόσμον μὲν ἓνα, οὐ μέντοι τὸ πᾶν εἶναι τὸν κόσμον, ἀλλὰ ὀλίγον τι τοῦ παντὸς μέρος, τὸ δὲ λοιπὸν ἀργὴν ὕλην.

48. PLATO leg. X 889 B πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ γῆν καὶ ἀέρα φύσει πάντα εἶναι καὶ τύχη φασί [Empedocleus tangit], τέχνη δὲ οὐδὲν τούτων, καὶ τὰ μετὰ ταῦτα αὐτῶν σώματα, γῆς τε καὶ ἡλλου καὶ σελήνης ἀστρων τε πέρι, διὰ τούτων γεγονέναι παντελῶς ὄντων ἀψύχων. τύχη δὲ φερόμενα τῇ τῆς δυνάμεως 25 ἕκαστα ἕκαστων ἢ ἐξυμπέπτωκεν ἀμόττονα οἰκείως πως, θερμὰ ψυχροῖς ἢ ξηρὰ πρὸς ὕγρὰ καὶ μαλακὰ πρὸς σκληρὰ, καὶ πάντα ὅποσα τῇ τῶν ἐναντίων κράσει κατὰ τύχην ἐξ ἀνάγκης συνεκεράσθη ταύτη καὶ κατὰ ταῦτα οὕτω γεγεννηκέναι τὸν τε οὐρανὸν ὅλον καὶ πάντα ὅποσα κατ' οὐρανόν, καὶ ζῶια αὐτὰ καὶ φυτὰ ξύμπαντα, ὥρῶν πασῶν ἐκ τούτων γενομένων, οὐ διὰ νοῦν, φασίν, 30 οὐδὲ διὰ τινα θεὸν οὐδὲ διὰ τέχνην, ἀλλὰ ὃ λέγομεν, φύσει καὶ τύχη.

49. PHILO de provid. [conversus ex armen. ab Auchero, quem correxi sec. Conybearii notas ap. Wendland *Philo üb. d. Vors.* 64sq.] Π 60 p. 86 eodem modo [sc. ut leviora a gravioribus sursum pellantur] etiam mundi partes confici videntur, ut dicit Empedocles. postquam enim secretus est aether (μετὰ τὸ διακριθῆναι 35 τὸν αἰθέρα), aer et ignis sursus volaverunt et caelum formatum quod in latissimo spatio circumferebatur. ignis autem qui caelo paulo inferior manserat, ipse quoque in radios solis coacervatus est. terra vero in unum concurrrens et necessitate quadam concreta (πιληθεῖσα) in medio apparens consedit. porro circa eam undique aether, quia multo levior erat, volvitur neque umquam desistit. 40 quietis autem inde causa per deum [male intellexit quale τοῦ δ' ἠρεμεῖν (τὴν γῆν) αἴτιον τὸ θεῖν (τὸν αἰθέρα) vel τὸν δῖνον (hoc Wendland)], non vero per sphaeras multas super se invicem positas, quarum circumrotationes poliverint figuram, quia circa eam [sc. terram] compressa fuit sphaera ignis mirabilis (magnae enim et multiplicis theoriae(?) vim habet), ideo nec huc nec illuc cadit

ista. ΑἸτ. Π 6, 3 [D. 334] Ἐ. τὸν μὲν αἰθέρα πρῶτον διακριθῆναι, δεύτερον δὲ τὸ πῦρ, ἐφ' ᾧ τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἄγαν περισφιγγομένης τῆς ῥύμμι τῆς περιφορᾶς ἀναβλύσαι τὸ ὕδωρ· ἐξ οὗ θυμαθῆναι τὸν ἄερα, καὶ γενέσθαι τὸν μὲν οὐρανὸν ἐκ τοῦ αἰθέρος, τὸν δὲ ἥλιον ἐκ τοῦ πυρός, πιληθῆναι δὲ ἐκ τῶν
5 ἄλλων τὰ περίγεια.

50. ΑἸτ. Π 31, 4 [D. 363] Ἐ. τοῦ ὕψους τοῦ ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὸν οὐρανόν, ἧτις ἐστὶν ἀφ' ἡμῶν ἀνάτασις, πλείονα εἶναι τὴν κατὰ τὸ πλάτος διάστασιν κατὰ τοῦτο τοῦ οὐρανοῦ μᾶλλον ἀναπεπταμένον διὰ τὸ ὠμίω παραπλησίως τὸν κόσμον κείσθαι. 1, 4 [D. 328] Ἐ. τὸν τοῦ ἡλίου περίδρομον εἶναι περι-
10 γραφὴν τοῦ πέρατος τοῦ κόσμου. 10, 2 [D. 339] Ἐ. δεξιὰ μὲν αὐτοῦ [scil. τοῦ κόσμου] τὰ κατὰ τὸν θερνὸν τροπικόν, ἀριστερὰ δὲ τὰ κατὰ τὸν χειμερινόν.

51. ΑἸτ. Π 11, 2 [D. 339] Ἐ. στερέμνιον εἶναι τὸν οὐρανὸν ἐξ ἀέρος συμπαγέντος ἐπὶ πυρός κρυσταλλοειδῶς, τὸ πυρῶδες καὶ τὸ ἀερῶδες ἐν ἑκατέρῳ τῶν ἡμισφαιρίων περιέχοντα. LACTANT. de opif. dei 17, 6 an si mihi quiesciant
15 dixerit aeneum esse caelum aut vitreum aut ut Empedocles ait, aerem glaciatum, statimne assentiar? [ex Varronis Tuberone cf. § 5. Dox. 198¹].

52. ΑἸτ. Π 4, 8 [D. 331] Ἐ. τὸν κόσμον φθείρεσθαι κατὰ τὴν ἀντεπικράτειαν τοῦ Νείκου καὶ τῆς Φιλίας. SIMPL. de caelo 293, 18 οἱ δὲ ἐναλλάξ γίνεσθαι καὶ φθείρεσθαι τὸν αὐτὸν καὶ πάλιν γινόμενον πάλιν φθείρεσθαι [sc. τὸν
20 κόσμον] λέγουσι, καὶ αἰδιον εἶναι τὴν τοιαύτην διαδοχὴν, ὡσπερ Ἐ. τῆς Φιλίας λέγων καὶ τὸ Νεῖκος παρὰ μέρος ἐπικρατοῦντα τὴν μὲν συνάγειν τὰ πάντα εἰς ἓν καὶ φθείρειν τὸν τοῦ Νείκου κόσμον καὶ ποιεῖν ἐξ αὐτοῦ τὸν Σφαῖρον, τὸ δὲ Νεῖκος διακρίνειν πάλιν τὰ στοιχεῖα καὶ ποιεῖν τὸν τοιοῦτον κόσμον [tum citat fr. 17, 7sq.] 305, 21 Πλάτων καὶ Ἐ. καὶ Ἀναξαγόρας καὶ οἱ ἄλλοι
25 φυσικοὶ τὴν τῶν συνθέτων ἀπὸ τῶν ἀπλῶν γένεσιν κατὰ τὸν ἐξ ὑποθέσεως τοῦτον τρόπον [i. e. διδασκαλίας χάριν 304, 5] φαίνονται παραδιδόντες... ὡσει καὶ προῦπῆρχον τῷ χρόνῳ τὰ ἐξ ᾧ γίνεται τὰ γινόμενα. contra ARIST. Metaph. B 4. 1000^b 18 οὐ γὰρ τὰ μὲν φθαρτά, τὰ δ' ἀφθαρτα ποιεῖ τῶν ὄντων, ἀλλ' ἅπαντα φθαρτά πλὴν τῶν στοιχείων.

30 53. ΑἸτ. Π 13, 2 [D. 341] Ἐ. πύρινα [sc. εἶναι τὰ ἄστρα] ἐκ τοῦ πυρῶδους, ὅπερ ὁ ἀῆρ ἐν ἑαυτῷ περιέχων ἐξανέθλιψε κατὰ τὴν πρώτην διάκρισιν.

54. IDEM Π 13, 11 [D. 342] Ἐ. τοὺς μὲν ἀπλανεῖς ἀστέρας συνδεδέσθαι τῷ κρυστάλλῳ, τοὺς δὲ πλανήτας ἀνεῖσθαι.

55. ACHILL. in Arat. 16 p. 43, 2 Maass. εἰσι δὲ οἱ πρῶτον τὸν ἥλιον λέ-
35 γουσιν δευτέραν δὲ τὴν σελήνην, τρίτον δὲ τὸν Κρόνον. ἡ δὲ πλείων δόξα πρώτην τὴν σελήνην, ἐπεὶ καὶ ἀπόσπασμα τοῦ ἡλίου λέγουσιν αὐτὴν, ὡς δὲ [καὶ Maass] Ἐ. 'κυκλοτερεῖς — φῶς' [fr. 45].

56. ΑἸτ. Π 20, 13 [D. 350] Ἐ. δύο ἡλούς· τὸν μὲν ἀρχέτυπον, πῦρ ὃν ἐν τῷ ἔτέρῳ ἡμισφαιρίῳ τοῦ κόσμου, πεπληρωκὸς τὸ ἡμισφαίριον, αἰεὶ κατ'
40 ἀντικρὺ τῆ ἀνταυγείᾳ ἑαυτοῦ τεταγμένον· τὸν δὲ φαινόμενον, ἀνταύγειαν ἐν τῷ ἔτέρῳ ἡμισφαιρίῳ τῷ τοῦ ἀέρος τοῦ θερμομογούς πεπληρωμένῳ, ἀπὸ κυκλοτεροῦς τῆς γῆς κατ' ἀνάκλασιν γυνομένην [cf. Plut. ad fr. 44] εἰς τὸν ἥλιον τὸν κρυσταλλοειδῆ, συμπεριελκομένην δὲ τῆ κινήσει τοῦ πυρίνου. ὡς δὲ βραχέως εἰρησθαι [συντεμόντα], ἀνταύγειαν εἶναι τοῦ περὶ τὴν γῆν πυρός τὸν
45 ἥλιον. 21, 2 [D. 351] ἴσον τῆ γῆι τὸν κατὰ τὴν ἀνταύγειαν.

57. ARIST. de anima B 6. 418^b 20 οὐκ ὀρθῶς Ἔ. οὐδ' εἴ τις ἄλλος οὐτως εἶρηκεν, ὡς φερομένου τοῦ φωτὸς καὶ γιγνομένου [sic etiam Them. Philop.: τεινομένου EV] ποτὲ μεταξὺ τῆς γῆς καὶ τοῦ περιέχοντος, ἡμᾶς δὲ λανθάνοντος . . . ἐν μικρῷ μὲν γὰρ διαστηματι λάθου ἂν, ἀπ' ἀνατολῆς δ' ἐπὶ δυσμᾶς το
5 λανθάνειν μέγα λαν τὸ αἶτημα. de sensu 6. 446^a 26 καθάπερ καὶ Ἔ. φησιν ἀφικνεῖσθαι πρότερον τὸ ἀπὸ τοῦ ἡλίου φῶς εἰς τὸ μεταξὺ [τὸν μεταξὺ EM fort. tecte, scil. τὸν φαινόμενον ἥλιον], πρὶν πρὸς τὴν ὄψιν ἢ ἐπὶ τὴν γῆν. cf. PHILOP. de anima 344, 34 (ad Ar. 418^b 20) Ἔ. ὅς ἔλεγεν ἀπορροεῖν τὸ φῶς σῶμα ὃν ἐκ τοῦ φωτίζοντος σώματος γίνεσθαι πρῶτον ἐν τῷ μεταξὺ τόπῳ
10 τῆς τε γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ εἶτα ἀφικνεῖσθαι πρὸς ἡμᾶς, λανθάνειν δὲ τὴν του-
αὐτὴν αὐτοῦ κίνησιν διὰ τὴν ταχυτέτα.

58. AET. II 8, 2 [D. 338] Ἔ. τοῦ ἀέρος εἴξαντος τῆι τοῦ ἡλίου ὀρυτῆι, ἐπι-
κλιθῆναι τὰς ἀρκτους, καὶ τὰ μὲν βόρεια ὑψωθῆναι, τὰ δὲ νότια ταπεινωθῆναι,
καθ' ὃ καὶ τὸν ὅλον κόσμον. 23, 3 [D. 353] Ἔ. ὑπὸ τῆς περιεχούσης αὐτὸν
15 σφαίρας κωλύμενον ἄρκα παντὸς εὐθυπορεῖν καὶ ὑπὸ τῶν τροπικῶν κύκλων
[sc. τὸν ἥλιον τρέπεσθαι].

59. IDEM II, 24, 7 [D. 354] σελήνης αὐτὸν ὑπερχομένης [sc. ἥλιον ἐκλείπειν].

60. IDEM II 25, 15 [D. 357] Ἔ. ἀέρα συνεστραμμένον, νεφοειδῶ, πεπηγῶτα
ὑπὸ πυρός, ὥστε σύμμικτον [sc. τὴν σελήνην]. PLUT. de fac. in orbe lun. 5, 6
20 p. 922 C καὶ γὰρ Ἐμπεδοκλεῖ δυσκολαινουσι πάγον ἀέρος χαλαζώδη ποιοῦντι
τὴν σελήνην ὑπὸ τῆς τοῦ πυρός σφαίρας περιεχόμενον. AET. II 27, 3 [D. 358]
δισκοειδῆ; cf. PLUT. quaest. Rom. 101 p. 238 B τὸ γὰρ φαινόμενον σχῆμα τῆς
σελήνης, ὅταν ἦ διχόμηρος, οὐ σφαιροειδὲς ἀλλὰ φακοειδὲς ἐστὶ καὶ δισκοειδὲς,
ὡς δ' Ἔ. οἰεταί, καὶ τὸ ὑποκείμενον. AET. II 28, 5 [D. 358] Θαλῆς πρῶτος ἔφη
25 ὑπὸ τοῦ ἡλίου φωτίζεσθαι. Πυθαγόρας, Παρμενίδης, Ἔ. . . ὁμοίως.

61. IDEM II 31, 1 [D. 362] Ἔ. διπλάσιον ἀπέχειν τὴν σελήνην ἀπὸ τῆς γῆς
ἥπερ ἀπὸ τοῦ ἡλίου, Aetii vitio corruptum, quod esse debebat ἀπέχειν τὸν
ἥλιον ἀπὸ τῆς γῆς ἥπερ τὴν σελήνην.

62. HIPPOL. I 4, 3 [D. 558] ὡςπερ ὃ Ἔ. πάντα τὸν καθ' ἡμᾶς τόπον ἔφη
30 κακῶν μεστὸν εἶναι καὶ μέχρι μὲν σελήνης τὰ κακὰ φθάνειν ἐκ τοῦ περὶ γῆν
τόπου ταθέντα περαιτέρω δὲ μὴ χωρεῖν ἄτε καθαρωτέρου τοῦ ὑπὲρ τὴν σελήνην
παντὸς ὄντος τόπου, οὕτω καὶ τῷ Ἡρακλείτῳ ἔδοξεν.

63. ARIST. Meteor. B 9. 369^b 12 (de ἀστραπῆι) τινὲς λέγουσιν ὡς ἐν τοῖς
νέφεσιν ἐγγίνεται πῦρ. τοῦτο δ' Ἔ. μὲν φησιν εἶναι τὸ ἐμπεριλαμβανόμενον
35 τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων. AET. III 3, 7 [D. 368] Ἔ. ἐμπῶσιν φωτὸς εἰς νέφος
ἐξείργοντος τὸν ἀνθεστῶτα ἀέρα, οὗ τὴν μὲν σβέσειν [? σχλίσιν cf. § 3] καὶ τὴν
θραύειν κτύπον ἀπεργάζεσθαι, τὴν δὲ λάμπειν ἀστραπῆν, κεραννὸν δὲ τὸν τῆς
ἀστραπῆς τόνον.

64. OLYMPIOD. in Meteor. A 13. 102, 1 Stūve τί τὸ κινοῦν αὐτοὺς [ventos]
40 λοξὴν κίνησιν; ὅτι οὐ τὸ γεῶδες καὶ τὸ πυρῶδες τὴν ἐναντίαν κινούμενα κί-
νησιν, ὡς Ἔ. οἰετο, ἀλλ' ὃ κύκλωι κινούμενος ἄρ.

65. AET. III 8, 1 [D. 375] Ἔ. καὶ οἱ Στωικοὶ χειμῶνα μὲν γίνεσθαι τοῦ
ἀέρος ἐπικρατοῦντος τῆι πυκνώσει εἰς τὸ ἀνωτέρω βιαζομένου, θερεῖαν δὲ του
πυρός, ὅταν εἰς τὸ κατωτέρω βιάζηται.

66. PHILO de prov. II 61 p. 86 Aucher (sec. Conybear.) *deinde ratiocinatus* [sc. Empedocles] *de mari ait: postquam concretum est id quod erat in extremitate orae maxime grandinis more* [i. e. postquam astra in πάγον ἀέρος χαλαζώδη (supra n. 51 et n. 80 p. 88, 85) concreta sunt], *aqua limosa (facta est).*
 5 *quidquid enim in terra humidi est, in demissis depressisque eius locis a ventis certatim flantibus necibus quam fortissimis undique comprimi solebat.* ΑΕΤ. III 16, 3 [D. 381] 'Ε. ἰδρωῶτα τῆς γῆς ἐκκαυμένης ὑπὸ τοῦ ἡλίου διὰ τὴν ἐπὶ τὸ πλεῖον πύλησιν [cf. II 6, 3 et fr. 55]. Aelian Hist. an. IX 64 λέγει δὲ Ἀριστοτέλης, καὶ Δημόκριτος πρὸ ἐκείνου, Θεόφραστός τε ἐκ τρίτων καὶ αὐτὸς φησι μὴ τῷ
 10 ἄλμυρῷ ὕδατι τρέφεσθαι τοὺς ἰχθύς, ἀλλὰ τῷ παρακειμένῳ τῇ θαλάττῃ γλυκεῖ ὕδατι [cf. caus. pl. VI 10, 2]. καὶ ἐπεὶ δοκεῖ πως ἄπιστον, δι' αὐτῶν τῶν ἔργων βεβαιῶσαι βουληθεὶς τὸ λεχθὲν ὁ τοῦ Νικομάχου λέγει [Hist. anim. Θ 2. 590^b 24] εἶναι τι πότιμον ὕδωρ ἐν πάσῃ θαλάττῃ, καὶ ἐλέγχεσθαι τούτῳ· εἴ τις ἀγγεῖον ἐκ κηροῦ ποιήσας κοῖλον καὶ λεπτὸν καθέη κενὸν ἐς τὴν θάλατταν, ἐξάψας
 15 ποθὲν ὥστε ἀνμίσασθαι δύνασθαι, νυκτὸς δὲ διελευσῆς καὶ ἡμέρας ἀρύεται πεπλησμένον, γλυκὸς τε καὶ ποτίμον ὕδατος μεστὸν αὐτό. καὶ 'Ε. δὲ ὁ Ἀκραγαντῖνος λέγει τι εἶναι γλυκὴν ἐν τῇ θαλάττῃ ὕδωρ οὐ πάσι δῆλον, τροφίμον δὲ τῶν ἰχθύων. καὶ τὴν αἰτίαν τοῦδε τοῦ ἐν τῇ ἄλμυ γλυκαινομένου λέγει φυσικῶν, ἣν ἐκείθεν εἴσεσθε.

20 67. ARIST. de caelo B 13. 295^a 13 διὸ δὲ καὶ τὴν γῆν πάντες ὅσοι τον οὐρανὸν γεννῶσιν ἐπὶ τὸ μέσον συνελθεῖν φασιν. ὅτι δὲ μένει, ζητοῦσι τὴν αἰτίαν καὶ λέγουσιν οἱ μὲν τοῦτον τὸν τρόπον, ὅτι τὸ πλάτος καὶ τὸ μέγεθος αὐτῆς αἰτίον, οἱ δ' ὡσπερ 'Ε. τὴν τοῦ οὐρανοῦ φορὰν κύκλῳ περιθέουσαν καὶ θάττον φερομένην τὴν τῆς γῆς φορὰν κωλύειν καθάπερ τὸ ἐν τοῖς κνάθοις
 25 ὕδωρ· καὶ γὰρ τοῦτο κύκλῳ τοῦ κνάθου φερομένου πολλάκις κάτω τοῦ χαλκοῦ γινόμενον ὁμως οὐ φέρεται κάτω πεφυκὸς φέρεσθαι διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν.

68. SENECA nat. quaest. III 24, 1 *E. existimat ignibus, quos multis locis terra opertos tegit, aquam calescere, si subiecti sunt ei solo, per quod aquis transcursus est. facere solemus dracones et miliaria et complures formas, in quibus*
 30 *aere tenui fistulas struimus per declive circumlatas, ut saepe eundem ignem ambiens aqua per tantum fluat spatii quantum efficiendo calori sat est. frigida itaque intrat, effluit calida. idem sub terra E. existimat fieri.*

69. [ARIST.] probl. 24, 11. 937^a 11 διὰ τί ὑπὸ τῶν θερμῶν ὑδάτων μᾶλλον ἢ ἐπὶ τῶν ψυχρῶν πηγνύνται λίθοι; πότερον ὅτι τῇ τοῦ ὑγροῦ ἐκλείπει
 35 γίνεται λίθος, μᾶλλον δὲ ὑπὸ τοῦ θερμοῦ ἢ τοῦ ψυχροῦ ἐκλείπει τὸ ὑγρόν· καὶ ἀπολιθοῦται δὴ διὰ τὸ θερμόν, καθάπερ καὶ 'Ε. φησι τὰς τε πέτρας καὶ τοὺς λίθους καὶ τὰ θερμὰ τῶν ὑδάτων γίνεσθαι [hinc fortasse fabulosa nota Alberti M. de mineral. I 1, 4 (II 213 Jammy) adscito simul fr. 96 ex Aristotele] Psell. de lap. p. 38 Bernard. τούτων δὲ τῶν παρὰ τοῖς λίθοις δυνάμεων (τὰς)
 40 αἰτίας πολλοὶ ἐθάρρησαν ἀποδοῦναι, τῶν μὲν ἀρχαιότερων σοφῶν Ἀναξαγόρας καὶ 'Ε. καὶ Δημόκριτος, τῶν δὲ οὐ πολὺ πρὸ ἡμῶν(!) ὁ ἐκ τῆς Ἀφροδισίας Ἀλέξανδρος. PLUTARCH. prim. frig. 19, 4 p. 95^b E ταυτὶ δὲ τὰ ἐμφανῆ κρημνοῦς καὶ σκοπέλους καὶ πέτρας 'Ε. μὲν ὑπὸ τοῦ πυρὸς οἶεται τοῦ ἐν βάθει τῆς γῆς ἐστάναι καὶ ἀνέχεσθαι διερειδόμενα φλεγμάλιντος.

De plantis, animalibus, hominibus.

70. ΑΕΤ. V 26, 4 [D. 499] 'Ε. πρῶτα τὰ δένδρα τῶν ζῴων ἐκ γῆς ἀναφύ-
 ναι φησι, πρὶν τὸν ἥλιον περιπλωθῆναι [recte si archetypi solis (A 56) me-
 mineris] καὶ πρὶν ἡμέραν καὶ νύκτα διακριθῆναι· διὰ δὲ συμμετρίας τῆς
 5 κράσεως τὸν τοῦ ἄρρενος καὶ τοῦ θήλεος περιέχειν λόγον. αὐξεσθαι δὲ ἔπο
 τοῦ ἐν τῇ γῆι θερμοῦ διαιρούμενα ὥστε γῆς εἶναι μέρη καθάπερ καὶ τὰ ἔμβρυα
 τὰ ἐν τῇ γαστρὶ τῆς μητέρας μέρη· τοὺς δὲ καρποὺς περιττώματα εἶναι τοῦ
 ἐν τοῖς φντοῖς ὕδατος καὶ πυρός· καὶ τὰ μὲν ἑλλίπεις ἔχοντα τὸ ὑγρὸν ἐξικμαζο-
 μένον αὐτοῦ τῷ θερεῖ φυλλορροεῖν, τὰ δὲ πλείον, παραμένειν [cf. fr. 77. 78]
 ὡσπερ ἐπὶ τῆς δάφνης καὶ τῆς ἐλαίας καὶ τοῦ φοίνικος· τὰς δὲ διαφορὰς τῶν
 10 χυμῶν (παρὰ) παραλλαγὰς τῆς (γῆς) πολυμερείας καὶ τῶν φντῶν γίνεσθαι διαφο-
 ρως ἐλκόντων τὰς ἀπὸ τοῦ τρέφοντος ὁμοιομερείας ὡσπερ ἐπὶ τῶν ἀμπέλων· οὐ
 γὰρ αἱ διαφοραὶ τούτων χρηστὸν τὸν οἶνον ποιούσιν, ἀλλ' αἱ τοῦ τρέφοντος
 ἐδάφους. THEOPHR. d. c. pl. I 12, 5 ἔν γάρ τι τὸ γεννῶν οὐχ ὡσπερ 'Ε. διαιρεῖ
 καὶ μερῖζει τὴν μὲν γῆν εἰς τὰς ὀλζας, τὸν δ' αἰθέρα εἰς τὸς βλαστοὺς τὰς
 15 ἐκάτερον ἐκατέρου χωριζόμενον, ἀλλ' ἐκ μᾶς ὕλης καὶ ἕψ' ἐνὸς αἰτίου γεν-
 νῶντος. ARIST. de anima B 4. 415^b 28 'Ε. δ' οὐ καλῶς εἶρηκε τοῦτο προστιθεὶς
 τὴν αὐξήσιν συμβαίνειν τοῖς φντοῖς κάτω μὲν συρριζουμένοις διὰ τὸ τὴν γῆν
 οὕτω φέρεσθαι κατὰ φύσιν, ἄνω δὲ διὰ τὸ πῦρ ὡσαύτως. PLUT. quaest. conv.
 VI 22, 6 p. 688A τηρεῖται δὲ [sc. ἡ τροφή] τοῖς μὲν φντοῖς ἀναισθητῶς ἐκ τοῦ
 20 περιέχοντος, ὡς φησὶν 'Ε., ἰδρευομένοις τὸ πρόσφορον. [ARIST.] de plant. A 1.
 815^a 15 Arabice Alfredo interprete Anaxagoras autem et Atrvcalis [i. e. Empedocles]
 desiderio eas [plantas] moveri dicunt, sentire quoque et tristari delectari-
 que asserunt . . . Abr. autem sexum in his permixtum opinatus est. ^b 16 Anaxa-
 goras autem et Democritus et Abr. illas intellectum intelligentiamque habere
 25 dicebant. 817^a 1 quod dixit Abr. videlicet si invenitur in plantis sexus femineus
 et sexus masculinus sive species commixta ex his duobus sexibus. 817^b 35 dixitque
 Abr. quod plantae habent generationem, mundo tamen diminuto et non perfecto
 in complemento suo; et eo completo generabatur animal [cf. fr. 79].

71. HIPPOCR. de prisc. med. 20 [sec. cod. A] λέγουσι δὲ τινες ἰητροὶ καὶ
 30 σοφισταί, ὡς οὐκ εἶη θνατὸν ἰητρικὴν εἶδέναι ὅστις μὴ οἶδεν ὃ τί ἐστὶν ἄν-
 θρωπος, ἀλλὰ τοῦτο δεῖ [δεῖν?] καταμαθεῖν τὸν μέλλοντα ὀρθῶς θεραπεύσειν
 τοὺς ἀνθρώπους. τείνει δὲ αὐτοῖς ὁ λόγος ἐς φιλοσοφίαν καθάπερ 'Ε. ἢ ἄλλοι,
 οἳ περὶ φύσιος γεγράφασιν, (φασίν), ἐξ ἀρχῆς ὃ τί ἐστὶν ἄνθρωπος καὶ ὅπως
 ἐγένετο πρῶτον καὶ ὀπόθεν συνεπάγη· ἐγὼ δὲ τοῦτο μὲν, ὅσα τινα εἴρηται ἢ
 35 σοφιστῆ ἢ ἰητρῶι ἢ γέγραπται περὶ φύσιος ἥσσον νομίζω τῆι ἰητρικῆι τέχνῃ
 προσήκειν ἢ τῆι γραφικῆι. νομίζω δὲ περὶ φύσιος γνῶναι τι σαφὲς οὐδαμόθεν
 ἄλλοθεν εἶναι ἢ ἐξ ἰητρικῆς. Empedoclis physiologia ab Alcmaeone profecta
 quomodo ad posteriores medicos translata sit exp. Fredrich Hippocr. Unters.
 1899 (Wilamowitz' Philol. Unters. XV) 126 sqq.

72. ΑΕΤ. V 19, 5 [D. 490] 'Ε. τὰς πρώτας γενέσεις τῶν ζῴων καὶ φντῶν
 40 μηδαμῶς ὀλυκλήρους γενέσθαι, ἀσυμφνέσι δὲ τοῖς μορλοῖς διεξευγμένας, τὰς δὲ
 δευτέρας συμφνομένων τῶν μερῶν εἰδωλοφανεῖς, τὰς δὲ τρίτας τῶν ὀλοφνῶν, τὰς
 δὲ τετάρτας οὐκέτι ἐκ τῶν ὀμοίων [?] ὀμοιομερῶν cf. v. 11] οἶον ἐκ γῆς καὶ ὕδατος
 ἀλλὰ δι' ἀλλήλων ἤδη, τοῖς μὲν πυκνωθείσης τῆς τροφῆς, τοῖς δὲ καὶ τῆς εὐ-
 45 μορφίας τῶν γυναικῶν ἐπερεθισμὸν τοῦ σπερματικοῦ κινήματος ἐμποιρήσεως·
 τῶν δὲ ζῴων πάντων τὰ γένη διακριθῆναι διὰ τὰς ποιάς κράσεις· τὰ μὲν ὀ-

- κειότερα [ύγρότερα?] εἰς τὸ ὕδωρ τὴν ὀρμὴν ἔχειν, τὰ δὲ εἰς ἀέρα [ἀναπνεῖν] ὄσ' ἂν πυρῶδες ἔχη τὸ πλεόν, τὰ δὲ βαρύτερα ἐπὶ τὴν γῆν, τὰ δὲ ἰσόμοιρα τῆι κράσει πᾶσι τοῖς θώραξι πεφωνηκέναι [τοῖς χωροῖσι σύμφωνα εἶναι?] CENSORIN. 4, 7 *E. autem egregio suo carmine . . . tale quiddam confirmat.*
- 5 *primo membra singula ex terra quasi praegnate passim edita, deinde coisse et effecisse solidi hominis materiam igni simul et umori permixtam* [cf. Parmen. A 51]. Varro Eumenid. sat. fr. 27 Büch. *E. natos homines ex terra ait ut blitum* (cf. Luc. Philopseud. 3 τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀναφῶναι καθάπερ τὰ λάχανα et Censor. l. c. § 11 sqq.).
- 10 73. ARIST. de part. anim. B 2. 648^a 25 [cf. p. 56 n. 52] ἔνιοι γὰρ τὰ ἔνδρα τῶν πεζῶν θερμότερά φασιν εἶναι λέγοντες ὡς ἐπανισοὶ τὴν ψυχρότητα τοῦ τόπου ἢ τῆς φύσεως αὐτῶν θερμότης καὶ τὰ ἀναίμα τῶν ἐναιμίων καὶ τὰ θῆλα τῶν ἀρρένων, οἷον Παρμενίδης τὰς γυναῖκας τῶν ἀνδρῶν θερμότερας εἶναι φησι καὶ ἕτεροὶ τινες, ὡς διὰ τὴν θερμότητα καὶ πολυαιμοσύνας γινο-
- 15 μένων τῶν γυναικείων, Ἐ. δὲ τούναντίον. ARIST. de resp. 14. 477^a 32 Ἐ. δ' οὐ καλῶς τοῦτ' εἰρηκε φάσκων τὰ θερμότερα καὶ πῦρ ἔχοντα πλείστον τῶν ζώων ἔνδρα εἶναι φεύγοντα τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἐν τῇ φύσει θερμότητος. THEOPHR. caus. pl. I 21, 5 ὡσπερ καὶ Ἐ. λέγει περὶ τῶν ζώων· τὰ γὰρ ὑπέρπυρα τὴν φύσιν ἀγειν εἰς τὸ ὑγρόν [cf. 22, 2].
- 20 74. AET. IV 22, 1 [D. 411] Ἐ. τὴν πρώτην ἀναπνοὴν τοῦ πρώτου ζώου [sc. in cosmogonia cf. V 7, 1] γενέσθαι τῆς (μὲν) ἐν τοῖς βρέφεισι ὑγρασίας ἀποχώρησιν λαμβανούσης, πρὸς δὲ τὸ παρακενωθὲν ἐπεισόδον [τῆς ἔξωθεν] τοῦ ἐκτὸς ἀερώδους γινομένης εἰς τὰ παρανοιχθέντα τῶν ἀγγείων· τὸ δὲ μετὰ τοῦτο ἦδη τοῦ ἐμφύτου θερμοῦ τῆι πρὸς τὸ ἐκτὸς ὀρμῇ τὸ ἀερώδες ὑπαναθλι-
- 25 βοντος τὴν ἐκπνοήν, τῆι δ' εἰς τὸ ἐντὸς [ἐκτὸς libri: corr. Bernardakis] ἀνθ-υποχωρήσει τῷ ἀερώδει τὴν ἀντεπίσσοδον παρεχομένον τὴν εἰσπνοήν. τὴν δὲ νῦν κατέχουσαν φερομένου τοῦ αἵματος ὡς πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὸ ἀερώδες διὰ τῶν ρινῶν ταῖς ἑαυτοῦ ἐπιρροαῖς ἀναθλιβόντος κατὰ τὴν ἐκχώρησιν αὐτοῦ γίνεσθαι τὴν ἐκπνοήν, παλινδρομοῦντος δὲ καὶ τοῦ ἀέρος ἀντεπ-
- 30 εισιόντος εἰς τὰ διὰ τοῦ αἵματος ἀραιώματα τὴν εἰσπνοήν· ὑπομμνήσκει δὲ τὸ ἐπὶ τῆς κλεψύδρας [fr. 100, 9]. idem minus recte exposuit V 15, 3 [D. 425].
75. AET. V 18, 1 [D. 427] Ἐ. ὅτε ἐγενᾶτο τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ἐκ τῆς γῆς, τοσαύτην γενέσθαι τῷ μήκει τοῦ χρόνου διὰ τὸ βραδυπορεῖν τὸν ἥλιον τὴν ἡμέραν, ὁπόση νῦν ἐστὶν ἢ δεκάμηνος· προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου,
- 35 τοσαύτην γενέσθαι τὴν ἡμέραν, ὁπόση νῦν ἐστὶν ἢ ἐπτάμηνος· διὰ τοῦτο καὶ τὰ δεκάμηνα καὶ τὰ ἐπτάμηνα, τῆς φύσεως τοῦ κόσμου οὕτω μεμελετηκίας, αἰξέσθαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἢ τίθεται νυκτὶ [τίκτεται νυν] Casaub.] τὸ βρέφος [hinc Tzetz. exeg. II. p. 42, 17].
76. PLATO Phaedo 96 AB (Socrates loquitur) ἐγὼ γὰρ, ἔφη, ὦ Κέβης, νέος
- 40 ὢν θανασιῶς ὡς ἐπεθύμησα ταύτης τῆς σοφίας, ἣν δὴ καλοῦσι περὶ φύσεως ἱστορίαν. ὑπερήφανος γὰρ μοι ἐδόκει εἶναι εἰδέναι τὰς αἰτίας ἐκάστου διὰ τί γίγνεται ἕκαστον καὶ διὰ τί ἀπόλλυται καὶ διὰ τί ἐστίν. καὶ πολλὰκις ἑμαυτὸν ἄνω κάτω μετέβαλλον σκοπῶν πρῶτον τὰ τοιάδε· ἄρ' ἐπειδὴν τὸ θερμὸν καὶ ψυχρὸν [ὑγρὸν Sprengel, at cf. Dox. 564, 3] σηπεδόνα τινὰ λάβηι,
- 45 ὡς τινες [Empedocles, Archelaus] ἔλεγον, τότε δὴ τὰ ζῶα συντρέφεται; καὶ πότερον τὸ αἶμά ἐστὶν ὧι φρονοῦμεν [Empedocles] ἢ ὁ

ἀήρ [Anaximenes, Diogenes] ἢ τὸ πῦρ; [Heraclitus] ἢ τούτων μὲν οὐδέν, ὁ δ' ἐγκέφαλός ἐστιν; [Alcmaeo] κτλ.

77. ΔΕΤ. V 27, 1 [D. 440] Ἐ. τρέφεσθαι μὲν τὰ ζῶια διὰ τὴν ἰπέστασιν τοῦ ὑγροῦ [ὑγροῦ arcessivi ex 28, 1, cuius in locum οἶκελον hic traditum vicissim relegavi], αὔξεσθαι δὲ διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ θερμοῦ, μειοῦσθαι δὲ καὶ φθίνειν διὰ τὴν ἐκλειψιν ἐκατέρων. τοὺς δὲ νῦν ἀνθρώπους τοῖς πρώτοις συμβαλλόμενους βρεφῶν ἐπέχειν τάξιν. [GAL.] def. med. 99 (XIX 372) πῶς Ἴπποκράτης καὶ Ἐρασίστρατος καὶ Ἐ. καὶ Ἀσκληπιάδης τὰς πέψεις τῆς τροφῆς φασὶ γίνεσθαι . . . Ἐ. δὲ σῆψει. cf. fr. 68. 81. (idem ex Emp. Diocles Pseudosoran. Quaest. med. 61. V. Rose Anecd. gr. II 255, 27. 30. M. Wellmann *Fragm. d. Aerzte* p. 34).

78. ΔΕΤ. V 22, 1 [D. 434] Ἐ. τὰς μὲν σάρκας γεννᾶσθαι ἐκ τῶν ἴσων τῆ κράσει τεττάρων στοιχείων, τὰ δὲ νεῦρα πυρός καὶ γῆς ὕδατι [sic Gal. B] διπλασίονι [διπλασίον, διπλασίονα libri: corr. Bernardakis] μυχθέντων, τοὺς δὲ ὄνυχας τοῖς ζῴοις γεννᾶσθαι τῶν νεύρων καθ' ὃ τῷ ἀέρι συνέτυχε περιμυχθέντων, ὅσα δὲ δεῖν μὲν ὕδατος καὶ γῆς, τεττάρων δὲ πυρός, ἔσω γῆς [sic transposui cf. fr. 96, 1] τούτων συγκραθέντων μερῶν. ἰδρωῶτα (δὲ) καὶ δάκρυον γίνεσθαι τοῦ αἵματος τηχομένου καὶ παρὰ τὸ λεπτύνεσθαι διαχεομένου. ARIST. de part. an. A. 1. 642^a 17 ἀρχὴ γὰρ ἡ φύσις μᾶλλον τῆς ὕλης, ἐνιαχοῦ δὲ πον αὐτῇ καὶ Ἐ. περιπίπτει, ἀγόμενος ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, καὶ τὴν οὐσίαν καὶ τὴν φύσιν ἀναγκάζεται φάναι τὸν λόγον εἶναι, ὅλον ὅστοῦν ἀποδίδους τί ἐστιν' οὔτε γὰρ ἐν τι τῶν στοιχείων λέγει αὐτὸ οὔτε δύο ἢ τρία οὔτε πάντα, ἀλλὰ λόγον τῆς μίξεως αὐτῶν. ARIST. de anima A. 4. 408^a 13 ὁμοίως δὲ ἄτοπον καὶ (τὸ) τὸν λόγον τῆς μίξεως εἶναι τὴν ψυχὴν· οὐ γὰρ τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον ἢ μίξις τῶν στοιχείων καθ' ἣν σὰρξ καὶ καθ' ἣν ὄστοῦν· συμβήσεται οὖν πολλὰς τε ψυχὰς 25 ἔχειν καὶ κατὰ πᾶν τὸ σῶμα, εἴπερ πάντα μὲν ἐκ τῶν στοιχείων μεμειγμένον, ὁ δὲ τῆς μίξεως λόγος ἀρμονία καὶ ψυχὴ. ἀπαιτήσεται δ' ἂν τις τοῦτο γε καὶ παρ' Ἐμπεδοκλέους· ἔκαστον γὰρ αὐτῶν λόγῳ τινὶ φησὶν εἶναι· πότερον οὖν ὁ λόγος ἐστὶν ἡ ψυχὴ, ἢ μᾶλλον ἕτερόν τι οὐσα ἐγγίνεται τοῖς μέλεσι [var. l. μέρεσι vel μυχθεῖσι]. ἔτι δὲ πότερον ἡ Φύλα τῆς τυχοῦσης αἰτία μίξεως ἢ τῆς κατὰ 30 τὸν λόγον; καὶ αὐτῇ πότερον ὁ λόγος ἐστὶν ἢ παρὰ τὸν λόγον ἕτερόν τι; cf. *Metaph.* A. 10. 993^a 15. [ARIST.] de spiritu 9. 485^b 26 Ἐ. αἰτίαν ἀπλῶς τὴν τοῦ ὄστοῦ φύσιν. (ἔτι δὲ) εἴπερ ἅπαντα τὸν αὐτὸν λόγον ἔχει τῆς μίξεως, ἀδιάφορα ἔχον Ἴππον καὶ λέοντος καὶ ἀνθρώπου εἶναι. PLUTARCH. quaest. nat. 20, 2 p. 917 A ἔνιοι δὲ φασὶν ὡσπερ γάλακτος ὄρρον τοῦ αἵματος ταραχθέντος ἐκ 35 κρούεσθαι τὸ δάκρυον, ὡς Ἐ.

79. SORANUS *Gynaec.* I 57 p. 225, 16 (Rose) de umbilico: συγκέκεται δ' ἐκ τεττάρων τὸν ἀριθμὸν ἀγγείων δύο φλεβῶδων καὶ δύο ἀρτηριῶν, δι' ὧν εἰς θρόψιν ὕλη αἱματικὴ καὶ πνευματικὴ παρακομίζεται τοῖς ἐμβόοις. ἐμφύεσθαι δὲ ταῦτα Ἐμπεδοκλῆς μὲν εἰς τὸ ἦπαρ οἶεται, Φαίδρος δὲ εἰς τὴν καρδίαν.

80. IDEM I 21 p. 185, 18 de menstruis: ἔστι γὰρ ὅτε καὶ προπαραλαμβάνει τινὰς ἡμέρας ἢ ἐφνοστερεῖ. τοῦτο δὲ ἐν ἐκάστη κατὰ τὴν ἰδίαν ἀπαντᾷ προθεσμίαν καὶ οὐ(κ ἀεὶ) κατὰ τὰς αὐτὰς (περιόδους) ὡσπερ ὁ Διοκλῆς [fr. 171] (φησι) πάσαις, καὶ πάλιν Ἐ., ἐλαττομένον τοῦ φωτὸς τῆς σελήνης. αἱ μὲν γὰρ πρὸ εἰκάδος αἱ δὲ ἐν εἰκάδι καθαιρούνται, καὶ πάλιν αἱ μὲν αὐξανόμενον τοῦ φω- 45 τὸς τῆς σελήνης αἱ δὲ μειουμένου. [cf. *Ar. de anim. hist.* H. 2. 582^a 34].

81. ARIST. de gener. anim. A 1. 764^a 1 (de sexus differentia) οἱ δ' ἐν τῇ μήτραι καθάπερ Ἐ. τὰ μὲν γὰρ εἰς θερμὴν ἐλθόντα τὴν ὑστέραν ἄρρενα γίνεσθαι φησι, τὰ δ' εἰς ψυχρὰν θήλεα, τῆς δὲ θερμότητος καὶ τῆς ψυχρότητος τῆν τῶν καταμνηνίων αἰτίαν εἶναι φύσιν ἢ ψυχροτέραν οὖσαν ἢ θερμοτέραν καὶ ἢ παλαιότεραν ἢ προσφατωτέραν. . . . τοῦτο γὰρ ὡς ἀληθῶς Ἐ. φαιθνυμότερον ἵπελληφεν οἴομενος ψυχρότητι καὶ θερμότητι διαφέρειν μόνον ἀλλήλων, ὁρῶν δὲ τὰ μόρια μεγάλῃ ἔχοντα διαφορὰν τὴν τε τῶν αἰδοίων καὶ τὴν τῆς ὑστέρας. ibid. 765^a 8 ἀναγκαῖον ἀπαντᾶν καὶ πρὸς τὸν Ἐμπεδοκλέους λόγον, ὃς διορίζει τὸ θῆλυ πρὸς τὸ ἄρρεν θερμότητι καὶ ψυχρότητι τῆς ὑστέρας. AET. V 7, 1
- 10 [D. 419] Ἐ. ἄρρενα καὶ θήλεα γίνεσθαι παρὰ θερμότητα καὶ ψυχρότητα· ὅθεν ἰσορροπεῖται τοὺς μὲν πρῶτους ἄρρενας πρὸς ἀνατολὴν καὶ μεσημβρίαν γεγενῆσθαι μᾶλλον ἐκ τῆς γῆς, τὰς δὲ θηλείας πρὸς ταῖς ἄρκτους. 11, 1 [D. 422] Ἐ. ὁμοιότητος [scil. τῶν γονέων καὶ τῶν προγόνων] γίνεσθαι κατ' ἐπικρατίαν τῶν σπερματικῶν γόνων, ἀνομοιότητος δὲ τῆς ἐν τοῖ σπέρματι θερμοσίας ἐξα-
 15 τμισθείσης [cf. Hipp. de genit. 8. VII 480 h.]. 8, 1 [D. 420] Ἐ. τέρατα γίνεσθαι παρὰ πλεονασμὸν σπέρματος ἢ παρ' ἔλλειψιν ἢ παρὰ τὴν τῆς κινήσεως ταραχὴν ἢ παρὰ τὴν εἰς πλείω διαίρεσιν ἢ παρὰ τὸ ἀπονεῦναι. ὅτω προεπιφῶς φαίνεται σχεδόν τι πάσας τὰς αἰτιολογίας. 10, 1 [D. 421] Ἐ. δίδυμα καὶ τρίδυμα γίνεσθαι κατὰ πλεονασμὸν καὶ περισχισμὸν τοῦ σπέρματος. 11, 1 [D. 422]
- 20 πόθεν γίνονται τῶν γονέων αἱ ὁμοιώσεις καὶ τῶν προγόνων. Ἐ. ὁμοιότητος γίνεσθαι κατ' ἐπικρατίαν τῶν σπερματικῶν γόνων, ἀνομοιότητος δὲ τῆς ἐν τοῖ σπέρματι θερμοσίας ἐξατμισθείσης. 12, 2 [D. 423] πῶς ἄλλως γίνονται ὅμοιοι οἱ γεννώμενοι καὶ οὐ τοῖς γονεῦσιν. Ἐ. τῇ κατὰ τὴν σύλληψιν φαντασίαι τῆς γυναικὸς μορφοῦσθαι τὰ βρέφη· πολλάκις γὰρ ἀνδριάντων καὶ εἰ-
 25 κόνων ἠράσθησαν γυναῖκες καὶ ὅμοια τούτοις ἀπέτεκον [cf. Soran. p. 204, 18 Rose; Dionys. de imit. p. 17, 18 Usen.]. CENSORIN. 5, 4 *illud quoque ambiguum facit inter auctores opinionem, utrumne ex patris tantummodo semine partus nascatur . . . an etiam ex matris, quod Anaxagorae et Alcmaeoni nec non Parmenidi Empedoclique et Epicuro visum est.* 6, 6 *ex dextris partibus profusa*
 30 *semine mares gigni, at e laevis feminas Anaxagoras Empedoclesque consentiunt. quorum opiniones, ut de hac specie congruae, ita de similitudine liberorum dispariles. super qua re Empedoclis, disputata ratione, talis profertur. si par calor in parentum seminibus fuit, patri similem marem procreari; si frigus, feminam matri similem. quodsi patris calidius erit et frigidius matris, puerum fore qui*
 35 *matris vultus repraesentet: at si calidius matris, patris autem fuerit frigidius, puellam futuram quae patris reddat similitudinem.* 6, 9. 10 *sequitur de geminis, ampli ut aliquando nascantur modo seminis fieri Hippon ratus (est): id enim cum amplius est quam uni satis fuit, bifariam deduci. id ipsum ferme E. videtur sensisse: nam causas quidem cur divideretur non posuit; partiri tantum modo*
 40 *ait et si utrumque sedes aequae calidas occupaverit, utrumque marem nasci, si frigidas aequae utramque feminam, si vero alterum calidiorem, alterum frigidiorum, dispari sexu partum futurum.*

82. ARIST. de gen. anim. B 8. 747^a 24 τὸ δὲ τῶν ἡμίονων γένος ὅλον ἄγονόν ἐστιν. περὶ δὲ τῆς αἰτίας, ὡς μὲν λέγουσιν Ἐ. καὶ Δημόκριτος, λέγων
 45 ὁ μὲν οὐ σαφῶς, Δημόκριτος δὲ γνωρίμως μᾶλλον, οὐ καλῶς εἰρήκασιν. λέγουσι γὰρ ἐπὶ πάντων ὁμοίως τὴν ἀπόδειξιν τῶν παρὰ τὴν συγγένειαν συνδύ-
 αζομένων . . . Ἐ. δ' αἰτιάται κτλ. cf. ad fr. 92. AET. V 14, 2 [D. 425] διὰ τί

αὶ ἡμίονοι στεῖραι. Ἐ. [?] διὰ τὴν σμικρότητα καὶ ταπεινότητα καὶ στενότητα τῆς μήτρας κατεστραμμένως προσπεφυκίας τῆ γαστρὶ μήτε τοῦ σπέρματος ἐνθυβολοῦντος εἰς αὐτὴν μήτε, εἰ καὶ φθάσειεν, αὐτῆς ἐκδεχομένης.

83. AET. V 21, 1 [D. 433] ἐν πόσῳ χρόνῳ μορφοῦται τὰ ζῶια ἐν γαστρὶ
 5 ὄντα. Ἐ. ἐπὶ μὲν τῶν ἀνθρώπων ἄρχεσθαι τῆς διαρθρώσεως ἀπὸ ἕκτης καὶ
 τριακοστῆς, τελειοῦσθαι δὲ τοῖς μορίοις ἀπὸ πεντηκοστῆς μιᾶς δεούσης (cf. n. 82).
 ORIBASIOS ex Athenæo III 78, 13 [Diocles fr. 175] περὶ δὲ τὰς τέσσαρας ἐννεάδας
 ὁρᾶται πρῶτον διακεκριμένον ὅλον τὸ σῶμα ἢ τὸ τελευταῖον μιᾶς προστεθείσης
 τετράδος περὶ τὴν τεσσαρακοντάδα. συμφωνεῖ δὲ τοῖς χρόνοις τῆς παντελοῦς
 10 τῶν ἐμβρύων διακρίσεως καὶ ὁ φυσικός Ἐ. καὶ φησὶν, ὅτι θᾶσσον διαμορφοῦται
 τὸ ἄρρεν τοῦ θήλεος καὶ τὰ ἐν τοῖς δεξιῶσι τῶν ἐν τοῖς εὐωνύμοις. CENSORIN.
 7, 5 septimo mense parere mulierem posse plurimi adfirmant ut . . . Empre-
 docles, Epigenes multique praeterea.

84. CENSORIN. 6, 1 Ἐ., quem in hoc Aristoteles secutus est, ante omnia cor
 15 iudicavit increscere, quod hominis vitam maxime contineat.

85. AET. V 24, 2 [D. 435] Ἐ. τὸν μὲν ὕπνον καταψύξει τοῦ ἐν τῷ αἵματι
 θερμοῦ συμμετρῶι γίνεσθαι, τῆ δὲ παντελεῖ θάνατον. 25, 4 [D. 437] Ἐ. τὸν
 θάνατον γίνεσθαι διαχωρισμῶι τοῦ πυρώδους (καὶ ἀερώδους καὶ ὕδατώδους
 καὶ γεώδους) ἐξ ὧν ἡ σύγκρισις τῷ ἀνθρώπῳ συνεστάθη· ὥστε κατὰ τοῦτο
 20 κοινὸν εἶναι τὸν θάνατον σώματος καὶ ψυχῆς· ὕπνον δὲ γίνεσθαι διαχωρισμῶι
 τοῦ πυρώδους.

De anima.

86. THEOPHRAST. de sensu 1sq. [D. 499sq.] Παρμενίδης μὲν καὶ Ἐ. καὶ
 Πλάτων τῷ ὁμοίῳ [sc. ποιοῦσι τὴν αἰσθησιν], οἱ δὲ περὶ Ἀναξαγόραν καὶ
 25 Ἡράκλειτον τῷ ἐναντίῳ . . . περὶ ἐκάστης δὲ τῶν κατὰ μέρος οἱ μὲν ἄλλοι
 σχεδὸν ἀπολείπονσιν, Ἐ. δὲ πειρᾶται καὶ ταύτας ἀνάγειν εἰς τὴν ὁμοιότητα.
 [D. 500] Ἐ. δὲ περὶ ἀπασῶν ὁμοίως λέγει καὶ φησὶ τῷ ἐναρμόττειν εἰς
 7 τοὺς πόρους τοὺς ἐκάστης αἰσθάνεσθαι· διὸ καὶ οὐ δύνασθαι, τὰ ἀλλήλων κρι-
 νειν, ὅτι τῶν μὲν εὐρύτεροί πως, τῶν δὲ στενωτέροι τυγχάνουσιν οἱ πόροι
 30 πρὸς τὸ αἰσθητόν, ὡς τὰ μὲν οὐχ ἀπτόμενα διεντονεῖν τὰ δ' ὅλως εἰσελθεῖν
 οὐ δύνασθαι. πειρᾶται δὲ καὶ τὴν ὄψιν λέγειν, ποία τίς ἐστὶ· καὶ φησὶ τὸ μὲν
 ἐντὸς αὐτῆς εἶναι πῦρ [cf. fr. 84. 85], τὸ δὲ περὶ αὐτὸ [scil. τὸ πῦρ] (ὔδωρ καὶ)
 γῆν καὶ ἀέρα δι' ὧν διένα λεπτὸν ὄν καθάπερ τὸ ἐν τοῖς λαμπτήροι φῶς.
 35 πυρὸς δὲ πόρους ἐναλλάξ κείσθαι τοῦ τε πυρὸς καὶ τοῦ ὕδατος, ὧν τοῖς μὲν τοῦ
 πυρὸς τὰ λευκά, τοῖς δὲ τοῦ ὕδατος τὰ μέλανα γνωρίζειν· ἐναρμόττειν γὰρ ἐκα-
 τέροις ἐκάτερα. φέρεσθαι δὲ τὰ χρώματα πρὸς τὴν ὄψιν διὰ τὴν ἀπορροήν.
 συγκεῖσθαι δ' οὐχ ὁμοίως, (ἀλλὰ τὰς μὲν ἐκ τῶν ὁμοίων), τὰς δ' ἐκ
 8 τῶν ἀντικειμένων, καὶ ταῖς μὲν ἐν μέσῳ, ταῖς δ' ἐκτὸς εἶναι τὸ πῦρ διὸ καὶ
 τῶν ζῴων τὰ μὲν ἐν ἡμέραι τὰ δὲ νύκτωρ μᾶλλον ὀξυωπεῖν· ὅσα μὲν πυρὸς
 40 ἔλαττον ἔχει, μεθ' ἡμέραν· ἐπανισοῦσθαι γὰρ αὐτοῖς τὸ ἐντὸς φῶς ὑπὸ τοῦ
 ἐκτὸς· ὅσα δὲ τοῦ ἐναντίου νύκτωρ· ἐπαναπληροῦσθαι γὰρ καὶ τούτοις τὸ ἐν-
 δεές· ἐν δὲ τοῖς ἐναντίοις (ἐναντίως) ἐκότερον. ἀμβλυωπεῖν μὲν γὰρ καὶ οἷς
 ὑπερέχει τὸ πῦρ· ἐπανξηθὲν (γὰρ) ἔτι μεθ' ἡμέραν ἐπιπλάττειν καὶ καταλαμ-
 βάνειν τοὺς τοῦ ὕδατος πόρους· οἷς δὲ τὸ ὕδωρ, ταῦτο τοῦτο γίνεσθαι νύκτωρ·
 45 καταλαμβάνεσθαι γὰρ τὸ πῦρ ὑπὸ τοῦ ὕδατος. (γίνεσθαι δὲ ταῦτα), ἕως ἄν

τοῖς μὲν ὑπὸ τοῦ ἔξωθεν φωτὸς ἀποκριθῆι τὸ ὕδωρ, τοῖς δ' ὑπὸ τοῦ ἀέρος [Empedocles epico usu, ut aquosus aer significetur cf. p. 101, 4] τὸ πῦρ. ἐκατέρω γὰρ ἴσων εἶναι τὸ ἐναντίον. ἀριστα δὲ κεκρᾶσθαι καὶ βελτίστην εἶναι τὴν ἐξ ἀμφοῖν ἴσων συγκειμένην. καὶ περὶ μὲν ὀψεως σχεδὸν ταῦτα λέγει.

- 5 τὴν δ' ἀκοὴν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν [ἔσωθεν Schneider e p. 102, 13] γίνεσθαι ψόφον, ὅταν γὰρ [l. ὁ ἀήρ] ὑπὸ τῆς φωνῆς κινήθην [l. —εις] ἡχη ἐντός. ὥσπερ γὰρ εἶναι κώδωνα τῶν ἴσων [? ἔσωθεν] ἦχων τὴν ἀκοήν, ἣν προσαγορεύει σάρκιον ὄζον· κινουμένην [κινουμένης?] δὲ παίειν τὸν ἀέρα πρὸς τὰ στερεὰ καὶ ποιεῖν ἦχον. ὁσφρησιν δὲ γίνεσθαι τῇ ἀναπνοῇ. διὸ καὶ μάλιστα 10 ὁσφραλεσθαι τούτους, οἷς σφοδροτάτη τοῦ ἀσθματος ἡ κίνησις· ὁσμήν δὲ πλείστην ἀπὸ τῶν λεπτῶν καὶ τῶν κοίφων ἀπορροεῖν. περὶ δὲ γεύσεως καὶ ἀφῆς οὐ διορίζεται καθ' ἑκατέραν οὔτε πῶς οὔτε δι' ἃ γίνονται, πλήν τὸ κοινὸν ὅτι τῷ ἐναρμόττειν τοῖς πόροις αἰσθησίς ἐστιν· ἡδεσθαι δὲ τοῖς ὁμοίοις κατὰ τε (τὰ) μόρια καὶ τὴν κρᾶσιν [i. e. κατὰ τὴν ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα 15 μοριοῖς τοῦ σώματος κρᾶσιν τῶν στοιχείων cf. § 10], λυπεῖσθαι δὲ τοῖς ἐναντίοις.

ὁσαύτως δὲ λέγει καὶ περὶ φρονήσεως καὶ ἀγνοίας. τὸ μὲν γὰρ φρονεῖν εἶναι τοῖς ὁμοίοις, τὸ δ' ἀγνοεῖν τοῖς ἀνομοίοις, ὡς ἡ ταῖτὸν ἢ παραπλήσιον ὄν τῇ αἰσθήσει τὴν φρόνησιν. διαριθμησάμενος γὰρ, ὡς ἕκαστον ἐκάστω γνωρίζομεν, ἐπὶ τέλει προσέθηκεν ὡς ἕκ τούτων — ἀνιῶνται 20 [fr. 107] διὸ καὶ τῷ αἵματι μάλιστα φρονεῖν· ἐν τούτῳ γὰρ μάλιστα κεκρᾶσθαι [ἔστι] τὰ στοιχεῖα τῶν μερῶν. 11

ὅσοις μὲν οὖν ἴσα καὶ παραπλήσια μέμικται καὶ μὴ διὰ πολλοῦ μῆδ' αὖ μικρὰ μῆδ' ὑπερβάλλοντα τῷ μεγέθει, τούτους φρονιμωτάτους εἶναι καὶ κατὰ τὰς αἰσθήσεις ἀκριβεστάτους, κατὰ λόγον δὲ καὶ τοὺς ἐγγυτάτω τούτων, 25 ὅσοις δ' ἐναντίως, ἀφρονεστάτους. καὶ ὧν μὲν μακρὰ καὶ ἀραιὰ κείται τὰ στοιχεῖα, καθρούς καὶ ἐπιπόνους· ὧν δὲ πικρὰ καὶ κατὰ μικρὰ τεθραυσμένα, τοὺς δὲ τοιοῦτους ὄξεις φερομένους καὶ πολλοῖς ἐπιβαλλομένοις ὀλίγα ἐπιτελεῖν διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς τοῦ αἵματος φορᾶς. οἷς δὲ καθ' ἐν τι μόριον ἢ μέση κρᾶσις ἐστι, ταῦτη σοφὸς ἐκάστους εἶναι· διὸ τοὺς μὲν ῥήτορας ἀγαθοὺς, 30 τοὺς δὲ τεχνίτας, ὡς τοῖς μὲν ἐν ταῖς χερσὶ, τοῖς δὲ ἐν τῇ γλώττῃ τὴν κρᾶσιν οὖσαν· ὁμοίως δ' ἔχειν καὶ κατὰ τὰς ἄλλας δυνάμεις.

Ἐ. μὲν οὖν οὕτως οἶεται καὶ τὴν αἰσθησιν γίνεσθαι καὶ τὸ φρονεῖν, 12 ἀπορήσειε δ' ἂν τις ἐξ ὧν λέγει πρῶτον μὲν, τί διοίσει τὰ ξυμνηχα πρὸς τὸ αἰσθάνεσθαι τῶν ἄλλων. ἐναρμόττει γὰρ καὶ τοῖς τῶν ἀνύχων πόροις· ὅλως 35 γὰρ ποιεῖ τὴν μίξιν τῇ συμμετρῖαι τῶν πόρων· διόπερ ἔλαιον μὲν καὶ ὕδωρ οὐμειγνῆσθαι, τὰ δὲ ἄλλα ὑγρά καὶ περὶ ὅσων δὴ καταριθμεῖται τὰς ἰσῖας κρᾶσεις. ὥστε πάντα τε αἰσθήσεται καὶ ταῦτὸν ἔσται μίξις καὶ αἰσθησίς καὶ αἰσθησίς· πάντα γὰρ ποιεῖ τῇ συμμετρῖαι τῶν πόρων, ἐὰν μὴ προσθῆι τινα διαφορὰν.

40 ἔπειτα ἐν αὐτοῖς τοῖς ἐμψύχοις τί μᾶλλον αἰσθήσεται τὸ ἐν τῷ ζῳίῳ 13 πῦρ ἢ τὸ ἐκτός, εἴπερ ἐναρμόττουσιν ἀλλήλοις; ὑπάρχει γὰρ καὶ ἡ συμμετρία καὶ τὸ ὅμοιον. ἔτι δὲ ἀνάγκη διαφορὰν τινα ἔχειν, εἴπερ αὐτὸ μὲν μὴ δύναται συμπληροῦν τοὺς πόρους, τὸ δ' ἔξωθεν ἐπεισιόν· ὥστ' εἰ ὅμοιον ἦν πάντῃ καὶ πάντως, οὐκ ἂν ἦν αἰσθησίς. ἔτι δὲ πότερον οἱ πόροι κενοὶ ἢ πλήρεις; 45 εἰ μὲν γὰρ κενοί, συμβαίνει διαφανεῖν ἑαυτῷ. φησὶ γὰρ ὅλως οὐκ εἶναι κενόν· εἰ δὲ πλήρεις, αἰεὶ ἂν αἰσθάνοιτο τὰ ζῳια· δῆλον γὰρ ὡς ἐναρμόττει, καθάπερ φησὶ, τὸ ὅμοιον.

καίτοι κἄν αὐτὸ τοῦτό τις διαφορήσειεν, εἰ δυνατόν ἐστὶ τηλικαῦτα μεγέθη 14
γενέσθαι τῶν ἑτερογενῶν, ὥστ' ἐναρμόττειν, ἄλλως τε κἄν συμβαίνει, καθάπερ
φησί, τὰς ὄψεις ὧν ἀσύμμετρος ἢ κρᾶσις ὅτε μὲν ὑπὸ τοῦ πυρός, ὅτε δὲ ὑπὸ
τοῦ ἀέρος ἐμπλαττομένων τῶν πόρων ἀμαυροῦσθαι. εἰ δ' οὖν ἐστὶ καὶ τού-
5 των συμμετρία καὶ πλήρεις οἱ πόροι τῶν μὴ συγγενῶν, πῶς, ὅταν αἰσθάνηται,
καὶ πού ταῦτα ὑπεξέρχεται; δεῖ γὰρ τινα ἀποδοῦναι μεταβολήν. ὥστε πάντως
ἔχει δυσκολίαν· ἢ γὰρ κενὸν ἀνάγκη ποιεῖν, ἢ αἰεὶ τὰ ζῶια αἰσθάνεσθαι πάν-
των, ἢ τὸ μὴ συγγενὲς ἀρμόττειν οὐ ποιοῦν αἰσθῆσιν οὐδ' ἔχον μεταβολὴν
οἰκείαν τοῖς ἐμποιοῦσιν.

10 ἔτι δὲ εἰ καὶ μὴ ἐναρμόττοι τὸ ὅμοιον, ἀλλὰ μόνον ἄπτοιο, καθ' ὅτι οὖν 15
εὐλογον αἰσθῆσιν γίνεσθαι· οὐοῖν γὰρ τούτων ἀποδίδωσι τὴν γνῶσιν τῷ τε
ὁμοίῳ καὶ τῇ ἀφῆ· διὸ καὶ τὸ 'ἀρμόττειν' εἴρηκεν. ὥστ' εἰ τὸ ἕλαττον
ἄψαιτο τῶν μειζόνων, εἴη ἂν αἰσθησις. ὅλως τε κατὰ γε ἐκεῖνον ἀφαιρεῖται
καὶ τὸ ὅμοιον, ἀλλὰ ἢ συμμετρία μόνον ἰκανόν. διὰ τοῦτο γὰρ οὐκ αἰσθά-
15 νεσθαὶ φησὶν ἀλλήλων, ὅτι τοὺς πόρους ἀσύμμετρος ἔχουσι· εἰ δ' ὅμοιον ἢ
ἀνόμοιον τὸ ἀπορρέον, οὐδὲν ἔτι προσαφώρισεν. ὥστε ἢ οὐ τῷ ὁμοίῳ ἢ
αἰσθησις ἢ οὐ διὰ τινα ἀσυμμετρίαν οὐ κρίνουσι, ἀπάσας (<') ἀνάγκη τὰς
αἰσθήσεις καὶ πάντα τὰ αἰσθητὰ τὴν αὐτὴν ἔχειν φύσιν.

ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὴν ἡδονὴν καὶ λύπην ὁμολογουμένως ἀποδίδωσιν ἡδεσθαι 16
20 μὲν ποιῶν τοῖς ὁμοίοις, λυπεῖσθαι δὲ τοῖς ἐναντίοις· 'ἐχθρὰ' γὰρ εἶναι, διότι
'πλεῖστον — ἐκμακροῖσιν' [fr. 22, 6. 7]. αἰσθήσεις γὰρ τινὰς ἢ μετ' αἰ-
σθήσεως ποιοῦσι [Anaxagoram simul intellegere videtur cf. § 17] τὴν ἡδονὴν καὶ
τὴν λύπην, ὥστε οὐκ ἅπασι γίνεται τοῖς ὁμοίοις. ἔτι εἰ τὰ συγγενῆ μάλιστα
ποιεῖ τὴν ἡδονὴν ἐν τῇ ἀφῆ, καθάπερ φησί, τὰ σύμφυτα μάλιστα ἂν ἡδοίτο
25 καὶ ὅλως αἰσθάνοιτο διὰ τῶν αὐτῶν γὰρ ποιεῖ τὴν αἰσθῆσιν καὶ τὴν ἡδονὴν.
καίτοι πολλάκις αἰσθανόμενοι λυπούμεθα κατ' αὐτὴν τὴν αἰσθῆσιν, ὡς (δ') 17
'Ἀναξαγόρας φησὶν, αἰεὶ· πᾶσαν γὰρ αἰσθῆσιν εἶναι μετὰ λύπης. ἔτι δ' ἐν ταῖς
κατὰ μέρος· συμβαίνει γὰρ τῷ ὁμοίῳ γίνεσθαι τὴν γνῶσιν· τὴν γὰρ ὄψιν
ὅταν ἐκ πυρός καὶ τοῦ ἐναντίου συστήσῃ, τὸ μὲν λευκὸν καὶ τὸ μέλαν δύναται'
30 ἂν τοῖς ὁμοίοις γνωρίζειν, τὸ δὲ φαῖδον καὶ τᾶλλα χρώματα τὰ μεικτὰ πῶς;
οὔτε γὰρ τοῖς τοῦ πυρός οὔτε τοῖς τοῦ ὕδατος πόροις οὔτ' ἄλλοις ποιεῖ κοι-
νοῖς ἐξ ἀμφοῖν· ὁρῶμεν δ' οὐδὲν ἧττον ταῦτα τῶν ἀπλῶν.

ἀτόπως δὲ καὶ ὅτι τὰ μὲν ἡμέρας, τὰ δὲ νύκτωρ μᾶλλον ὁραῖ. τὸ γὰρ 18
ἕλαττον πῦρ ὑπὸ τοῦ πλεονος φθείρεται διὸ καὶ πρὸς τὸν ἥλιον καὶ ὅλως
35 τὸ καθαρὸν οὐ δύναμεθ' ἀντιβλέπειν. ὥστε ὅσοις ἐνδεέστερον τὸ φῶς, ἧττον
ἐχρῆν ὁρᾶν μεθ' ἡμέραν· ἢ εἴπερ τὸ ὅμοιον συναύξει, καθάπερ φησί, τὸ δὲ
ἐναντίον φθείρει καὶ κωλύει, τὰ μὲν λευκὰ μᾶλλον ἐχρῆν ὁρᾶν ἅπαντας μεθ'
ἡμέραν καὶ ὅσοις ἕλαττον καὶ ὅσοις πλεῖον τὸ φῶς, τὰ δὲ μέλανα νύκτωρ.
νῦν δὲ πάντες ἅπαντα μεθ' ἡμέραν μᾶλλον ὁρῶσι πλην ὀλίγων ζώϊων. τού-
40 τοις δ' εὐλογον τοῦτ' ἰσχύειν τὸ οἰκείον πῦρ, ὥσπερ ἔνια καὶ τῇ χροαὶ δια-
λάμπει μᾶλλον τῆς νυκτός.

ἔτι δ' οἷς ἢ κρᾶσις ἐξ ἴσων, ἀνάγκη συναύξεσθαι κατὰ μέρος ἐκότερον· 19
ὥστ' εἰ πλεονάζον κωλύει θάτερον ὁρᾶν, ἀπάντων ἂν εἴη παραπλησία πῶς ἢ
διάθεσις. ἀλλὰ τὰ μὲν τῆς ὄψεως πάθη χαλεπώτερον ἔσται διελεῖν. τὰ δὲ
45 περὶ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις πῶς κρίνωμεν τῷ ὁμοίῳ; τὸ γὰρ ὅμοιον ἀόριστον.
οὔτε γὰρ ψόφωι τὸν ψόφον οὔτ' ὁσμῇ τὴν ὁσμὴν οὔτε τοῖς ἄλλοις τοῖς ὁμο-
γενέσιν, ἀλλὰ μᾶλλον ὡς εἰπεῖν τοῖς ἐναντίοις. ἀπαθῆ γὰρ δεῖ τὴν αἰσθῆσιν

προσάγειν· ἤχου δὲ ἐνόητος ἐν ὧσιν ἢ χυλῶν ἐν γεύσει καὶ ὁσμῆς ἐν ὄσφρησει
καφότερα πάντα γίνονται (καὶ) μᾶλλον ὄσῳ ἢ πλήρεις ὡς τῶν ὁμοίων, εἰ
μὴ τις λεχθεῖη περὶ τούτων διορισμός.

ἔτι δὲ τὸ περὶ τὴν ἀπορροήν, καίπερ οὐκ ἱκανῶς λεγόμενον περὶ μὲν 20
5 τὰς ἄλλας ὁμῶς ἔστι πως ὑπολαβεῖν, περὶ δὲ τὴν ἀφὴν καὶ γεύσιν οὐ βραδύιον.
πῶς γὰρ τῇ ἀπορροῇ κρῖνωμεν ἢ πῶς ἐναρμόττον τοῖς πόροις τὸ τραχὺ καὶ
τὸ λεῖον; μόνον γὰρ δοκεῖ τῶν στοιχείων τοῦ πυρὸς ἀπορροεῖν, ἀπὸ δὲ τῶν
ἄλλων οὐδενός. ἔτι δ' εἰ ἢ φθίσις διὰ τὴν ἀπορροήν, ὡςπερ χρῆται κοινοτάτῳ
σημείῳ, συμβαίνει δὲ καὶ τὰς ὁμᾶς ἀπορροῇ γίνεσθαι, τὰ πλείστην ἔχοντα
10 ὁμῆν τάχιστ' ἐχορῆν φθειρεσθαι. νῦν δὲ σχεδὸν ἐναντιῶς ἔχει· τὰ γὰρ ὁσμο-
δέστατα τῶν φυτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἔστι χροινιώτατα. συμβαίνει δὲ καὶ ἐπὶ τῆς
Φιλίας ὅλως μὴ εἶναι αἰσθησιν ἢ ἤττον διὰ τὸ συγκρῖνεσθαι τότε καὶ μὴ ἀπορροεῖν.

ἀλλὰ περὶ μὲν τὴν ἀκοήν ὅταν ἀποδῶι τοῖς ἔσωθεν γίνεσθαι ψόφοις, 21
ἄτοπον τὸ οἰεσθαι δῆλον εἶναι πῶς ἀκούουσι, ἔνδον ποιήσαντα ψόφον ὡςπερ
15 καδῶνος. τῶν μὲν γὰρ ἔξω δι' ἐκείνον ἀκούομεν, ἐκείνον δὲ ψοφούντος διὰ
τὴν; τοῦτο γὰρ αὐτὸ λείπεται ζητεῖν. ἀτόπως δὲ καὶ τὸ περὶ τὴν ὄσφρησιν
εἴρηκεν. πρῶτον μὲν γὰρ οὐ κοινήν αἰτίαν ἀπέδωκεν· ἔνια μὲν γὰρ ὅλως οὐδ'
ἀναπνέει τῶν ὄσφραινομένων. ἔπειτα τὸ μάλιστα ὄσφραίνεσθαι τοὺς πλείστον
ἐπισπαιμένους εἴηθεσ· οὐδὲν γὰρ ὄφελος μὴ ὑγαινούσης ἢ μὴ ἀνεωυμένης πως
20 τῆς αἰσθήσεως. πολλοὶ δὲ συμβαίνει πεπηρῶσθαι καὶ ὅλως μὴδὲν αἰσθάνεσθαι.
πρὸς δὲ τούτους οἱ δῦσπνοοι καὶ οἱ πονοῦντες καὶ οἱ καθεύδοντες μᾶλλον ἢ
αἰσθάνονται τῶν ὁσμῶν· τὸν πλείστον γὰρ ἔλασσον αἴρα. νῦν δὲ συμβαίνει
τοῦναντίον. οὐ γὰρ ἴσως καθ' αὐτὸ τὸ ἀναπνεῖν αἰτίον τῆς ὄσφρησεως, 22
ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός, ὡς ἐκ τε τῶν ἄλλων ζώων μαρτυρεῖται καὶ διὰ τῶν
25 εἰρημένων παθῶν· ὁ δ' ὡς ταύτης οὐσης τῆς αἰτίας καὶ ἐπὶ τέλει πάλιν εἴρη-
κεν ὡςπερ ἐπισπαινόμενος 'ὠδε — ὁσμῶν' [fr. 102]. οὐκ ἀληθές (δὲ) οὐδὲ
τὸ μάλιστα ὄσφραίνεσθαι τῶν κούφων, ἀλλὰ δεῖ καὶ ὁμῆν ἐννάρχειν. ὁ γὰρ
ἀηρ καὶ τὸ πῦρ κοφότερα μὲν, οὐ ποιοῦσι δὲ αἰσθησιν ὁσμῆς.

ὡσαύτως δ' ἢ τὴν αἰσθησιν ἀπορροῆσειν, εἰ γὰρ τῶν αὐτῶν 23
30 ποιεῖ καὶ τὴν αἰσθησιν. καὶ γὰρ ἅπαντα μεθέξει τοῦ φρονεῖν. καὶ ἅμα πῶς
ἐνδέχεται καὶ ἐν ἀλλοιώσει καὶ ὑπὸ τοῦ ὁμοίου γίνεσθαι τὸ φρονεῖν; τὸ γὰρ
ὁμοίον οὐκ ἀλλοιοῦται τῷ ὁμοίῳ. τὸ δὲ δὴ τῷ αἵματι φρονεῖν καὶ παντελῶς
ἄτοπον· πολλὰ γὰρ τῶν ζώων ἄναιμα. τῶν δὲ ἐναίμων τὰ περὶ τὰς αἰσθήσεις
ἀναιμότερα τῶν μερῶν. ἔτι καὶ ὅστων καὶ θορῆς αἰσθάνοιτ' ἄν, ἐπεὶ οὖν ἐξ ἁπάν-
35 των ἔστι τῶν στοιχείων. καὶ συμβαίνει ταῦτόν εἶναι τὸ φρονεῖν καὶ αἰσθάνεσθαι
καὶ ἡδεσθαι καὶ (τὸ) λυπεῖσθαι καὶ [τὸ] ἀγνοεῖν· ἄμφω γὰρ ποιεῖ τοῖς ἀνομοίοις.
ὡσθ' ἅμα τῷ μὲν ἀγνοεῖν ἔδει γίνεσθαι λύπην, τῷ δὲ φρονεῖν ἰδονήν.

ἄτοπον δὲ καὶ τὸ τὰς δυνάμεις ἐκάστοις ἐγγίνεσθαι διὰ τὴν ἐν τοῖς μο- 24
ροῖσι τοῦ αἵματος σύγκρασιν, ὡς ἢ τὴν γλῶτταν αἰτίαν τοῦ εὐ λέγειν (οὔσαν
40 ἢ) τὰς χεῖρας τοῦ δημιουργεῖν, ἀλλ' οὐκ ὄργανον τάξιν ἔχοντα. διὸ καὶ μᾶλλον
ἢ τὴν ἀποδοίῃ τῇ μορφῇ τὴν αἰτίαν ἢ τῇ κρᾶσει τοῦ αἵματος, ἢ χωρὶς δια-
νοίας ἔστιν· οὕτως γὰρ ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ζώων. Ἐ. μὲν οὖν ἔοικεν ἐν
πολλοῖς διαμαρτάνειν.

87. ARIST. de gen. et corr. A 8. 324^b26 τοῖς μὲν οὖν δοκεῖ πάσχειν ἕκαστον διὰ
45 τινῶν πόρων εἰσιόντος τοῦ ποιούντος ἐσχάτον καὶ κυριωτάτον, καὶ τοῦτον τὸν
τρόπον καὶ ὁρᾶν καὶ ἀκούειν ἡμᾶς φασὶ καὶ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις αἰσθάνεσθαι
πάσας, ἔτι δὲ ὁρᾶσθαι διὰ τε ἀέρος καὶ ὕδατος καὶ τῶν διαφανῶν, διὰ τὸ πό-

ρους ἔχειν ἀοράτους μὲν διὰ μικρότητα, πυκνούς δὲ καὶ κατὰ στοιχόν, καὶ μᾶλλον ἔχειν τὰ διαφανῆ μᾶλλον. οἱ μὲν οὖν ἐπὶ τινῶν οὕτω διαώρισαν, ὥσπερ καὶ Ἐ., οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ποιούντων καὶ πασχόντων, ἀλλὰ καὶ μείγνυσθαι φησιν [sic L] ὅσων οἱ πόροι σύμμετροι πρὸς ἀλλήλους εἰσίν. ΡΗΠΟΡ. ad h. c. 5 p. 160, 3 Vitelli ἀναγκαῖον, φησί, τῷ Ἐμπεδοκλεῖ λέγειν εἶναι τινα στερεὰ καὶ ἀδιαίρετα διὰ τὸ μὴ εἶναι πάντῃ τοῦ σώματος πόρους συνεχεῖς. τοῦτο γὰρ ἀδύνατον· πόρος γὰρ ἂν εἴη τὸ πᾶν σῶμα καὶ κενόν. ὥστε εἰ τοῦτο ἄτοπον, ἀνάγκη τὰ μὲν ἀπτόμενα μόρια τοῦ σώματος στερεὰ εἶναι ἀδιαίρετα, τὰ δὲ μεταξὺ αὐτῶν κενά, οὗς Ἐ. πόρους ἐκάλεσεν. ib. 178, 2 ἴσμεν δὲ ὅτι οἱ τοὺς 10 πόρους ὑποτιθέμενοι οὐ κενούς ὑπετίθεντο τούτους, ἀλλὰ πεπληρωμένους λεπτομερεστέρον τινὸς σώματος οἷον ἀέρος. ταῦτη γὰρ διέφερον τῶν τὸ κενὸν ὑποτιθεμένων.

88. ΑΕΤ. IV 14, 1 (D. 405) περὶ κατοπτρικῶν ἐμφάσεων. Ἐ. κατ' ἀπορροίας τὰς συνισταμένας μὲν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ κατόπτρου, πηλουμένας δ' 15 ὑπὸ τοῦ ἐκκρινόμενου ἐκ τοῦ κατόπτρου πυρώδους καὶ τὸν προκείμενον ἀέρα, εἰς ὃν φέρεται τὰ φέυματα, συμμεταφέροντος.

89. ΑLEX. quaest. II 23 p. 72, 9 Bruns (probabiliter e Theophr. Phys. Op.) περὶ τῆς Ἡρακλείας λίθου διὰ τί ἔλκει τὸν σίδηρον. Ἐ. μὲν ταῖς ἀπορροίαις 20 ταῖς ἀπ' ἀμφοτέρων καὶ τοῖς πόροις τοῖς τῆς λίθου συμέτροις οὖσιν ταῖς ἀπὸ τοῦ σιδήρου τὸν σίδηρον φέρεσθαι λέγει πρὸς τὴν λίθον· αἱ μὲν γὰρ τούτου ἀπορροαὶ τὸν ἀέρα τὸν ἐπὶ τοῖς τοῦ σιδήρου πόροις ἀπωθοῦσι τὴν καὶ 25 κινουσί τὸν ἐπιπωματίζοντα αὐτούς· τούτου δὲ χωρισθέντος ἀθροαὶ ἀπορροαὶ φέουσι τὸν σίδηρον ἔπεσθαι· φερομένων δὲ τῶν ἀπ' αὐτοῦ ἀπορροῶν ἐπὶ τοὺς τῆς λίθου πόρους, διὰ τὸ συμέτρος τε αὐτοῖς εἶναι καὶ ἐναρμόζειν καὶ τὸν σίδηρον σὺν ταῖς ἀπορροαῖς ἔπεσθαι τε καὶ φέρεσθαι [cf. ad fr. 91].

90. ΑΕΤ. IV 9, 6 (D. 397) Παρμενίδης, Ἐ., Ἀναξαγόρας, Δημόκριτος, Ἐπίκουρος, Ἡρακλείδης παρὰ τὰς συμμετρίας τῶν πόρων τὰς κατὰ μέρος αἰσθησεῖς γίνεσθαι τοῦ οἰκείου τῶν αἰσθητῶν ἐκάστου ἐκάστῃ ἐναρμόττοντος. ΑΕΤ. IV 13, 4 (D. 403) Ἐ. καὶ πρὸς τὸ διὰ τῶν ἀκτίνων καὶ πρὸς τὸ διὰ τῶν 30 εἰδώλων ἐκδοχὰς παρέχεται [scil. τῶν ὄρατῶν]. πλείους δὲ πρὸς (τὸ) δευτέρον· τὰς γὰρ ἀπορροίας ἀποδέχεται.

91. ARIST. de sensu 2. 437^b 9 (de igne ex oculo saliente) ἐκείνως δ' αὐτότος αὐτὸν ὄραϊ ὁ ὀφθαλμός, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ ἀνακλάσει, ἐπεὶ εἰ γε πῦρ ἦν, 35 καθάπερ Ἐ. φησί . . . καὶ συνέβαινε τὸ ὄραϊ ἐξίόντος ὥσπερ ἐκ λαμπτήρος τοῦ φωτός [fr. 84, 3], διὰ τί οὐ καὶ ἐν τῷ σκοτεινῷ ἔωρα ἂν ἢ ὄψεις; ID. de gen. anim. E 1. 779^b 15 τὸ μὲν οὖν ὑπολαμβάνειν τὰ μὲν γλαυκὰ [sc. ὄμματα] πυρώδη, καθάπερ Ἐ. φησιν, τὰ δὲ μέλανα πλείον ὕδατος ἔχειν ἢ πυρός, καὶ διὰ τοῦτο 40 τὰ μὲν ἡμέρας οὐκ ὄξυ βλέπειν, τὰ γλαυκὰ, δι' ἔνδειαν ὕδατος, θάτερα δὲ νύκτωρ δι' ἔνδειαν πυρός, οὐ λέγεται καλῶς, εἴπερ μὴ πυρός τὴν ὄψιν θετέον, ἀλλ' ὕδατος πάσιν.

92. ΠΛΑΤΟ ΜΕΝΟ p. 76 C Βούλει οὖν σοι κατὰ Γοργίαν ἀποκρίνωμαι ἢ ἂν σὺ μάλιστ' ἀκολουθήσῃς; — Βούλομαι· πῶς γὰρ οὐ. — Οὐκοῦν λέγεται ἀπορροίας τινὰς τῶν ὄντων κατὰ Ἐμπεδοκλέα; — Σφόδρα γε. — Καὶ πόρους εἰς οὗς καὶ δι' ὧν αἱ ἀπορροαὶ πορεύονται; — Πάνν γε. — Καὶ τῶν ἀπορροῶν τὰς μὲν ἀρμόττειν ἐνοις τῶν πόρων, τὰς δὲ ἐλάττους ἢ μελζοὺς εἶναι; 45 — Ἔστι ταῦτα. — Οὐκοῦν καὶ ὄψιν καλεῖς τι; — Ἐγώ γε. — Ἐκ τούτων δὴ

‘σύνες ὁ τοι λέγω’ ἔφη Πίνδαρος, ἔστιν γὰρ χρῶα ἀπορροή σχήματων [σωμά-
των Alex., l. χημάτων cum T corr. cf. Berl. Sitz. 1884, 349] ὄψει συμμετρος
καὶ αἰσθητός. Δετ. I 15, 3 [D. 313] Ἐμπεδοκλῆς χρῶμα εἶναι ἀπεφαίνεται τὸ
5 τῶν πόροις τῆς ὄψεως ἐναρμόττον. τέτταρα δὲ τοῖς στοιχείοις ἰσάριθμα, λευ-

93. Id. IV 16, 1 [D. 406] Ἐ. τὴν ἀκοὴν γίνεσθαι κατὰ τὴν πρόσπτωσιν
πνεύματος τῷ χονδρώδει, ὅπερ φησὶν ἐξηγητῆσθαι ἐντὸς τοῦ ὠτός κώδωνος
δίχησι ἀλωροῦμενον καὶ τυπτόμενον [cf. fr. 99].

94. Id. IV 17, 2 [D. 407] Ἐ. ταῖς ἀναπνοαῖς ταῖς ἀπὸ τοῦ πνεύμονος
10 συνεισπρίνεσθαι τὴν ὁσμήν· ὅταν γοῦν ἡ ἀναπνοὴ βαρεῖα γένηται, κατὰ τραχύ-
τητα μὴ συναισθάνεσθαι, ὡς ἐπὶ τῶν ρευματιζομένων. Arist. de sensu 4. 441^a3
ἡ δὲ γεῦσις ἀφή τις ἐστίν. ἡ μὲν οὖν τοῦ ἕδατος φύσις βούλεται ἄχρμος εἶναι.
ἀνάγκη δ’ ἢ ἐν αὐτῷ τὸ ἕδωρ ἔχειν τὰ γένη τῶν χυμῶν ἀναίσθητα διὰ μικρό-
τητα, καθάπερ Ἐ. φησιν.

95. Id. IV 9, 14 [D. 398] Παρμενίδης Ἐ. ἐλλείπει τροφῆς τὴν ὄρεξιν. 15. Ἐ.
τὰς ἡδονὰς γίνεσθαι τοῖς μὲν ὁμοίοις (ἐκ) τῶν ὁμοίων, κατὰ δὲ τὸ ἐλλείπον πρὸς
τὴν ἀναπλήρωσιν, ὥστε τῷ ἐλλείποντι ἡ ὄρεξις τοῦ ὁμοίου. τὰς δ’ ἀληθινὰς
τοῖς ἐναντίοις· ἠλλοτριῶσθαι γὰρ πρὸς ἄλλα ὅσα διαφέρει κατὰ τὴν σύγ-
κρισιν καὶ τὴν τῶν στοιχείων κράσιν. V 28 [D. 440] Ἐ. τὰς μὲν ὄρεξεις γίνε-
20 σθαι τοῖς ζώοις κατὰ τὰς ἐλλείψεις τῶν ἀποτελούντων ἕκαστον στοιχείων,
τὰς δὲ ἡδονὰς ἐξ οὐκείων [ύγρου libri cf. ad n. 84] καὶ [κατὰ?] τὰς τῶν κιν-
δύνων [συγγενῶν?] καὶ ὁμοίων κινήσεις [κράσεις?], τὰς δὲ ὀχλήσεις καὶ τὰς (ἀληθ-
δόνας ἐξ ἀνοικείων).

96. IDEM IV 5, 12 [D. 392] Παρμενίδης καὶ Ἐ. καὶ Δημόκριτος ταῦτον
25 νοῦν καὶ ψυχὴν, καθ’ οὓς οὐδὲν ἂν εἴη ζῶιον ἄλογον κυρίως.

97. Id. IV 5, 8 [D. 391] Ἐ. ἐν τῇ τοῦ αἵματος συστάσει [sc. τὸ ἡγεμονι-
κὸν εἶναι] cf. Theodor. V 22 Ἐ. . . τὴν καρδίαν ἀπεκλήρωσαν τούτῳ. καὶ
τούτων δ’ αὖ πάλιν οἱ μὲν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς καρδίας, οἱ δὲ ἐν τῷ αἵματι.

98. CAELIUS Aurel. morb. chron. I 5 (de furore) Empedoclem sequentes
30 alium dicunt ex animi purgamento fieri, alium alienatione mentis ex corporis
causa sive iniquitate; de quo nunc scripturi sumus, quem Graeci, siquidem mag-
nam faciat anxietatem, adpellant maniam. (ex Sorano, cuius etymologiae vocis
mania continuantur).

99. PLATO Phaedr. 248 C [imitatio Καθαρωῶν cf. fr. 115] θεσμός τε Ἄδρα-
35 στείας ὁδε· ἦ τις ἂν ψυχὴ θεῶν ξυνοπαδὸς γενομένη κατίδη τι τῶν ἀληθῶν, μέχρι
τε τῆς ἑτέρας περιόδου εἶναι ἀπίμονα, κἂν αἰ τοῦτο δύνηται ποιεῖν, αἰ ἀβλαβῆ
εἶναι. ὅταν δὲ ἀδυνατήσασα ἐπισπέσθαι μὴ ἴδῃ, καὶ τινι συντυχίᾳ χρησιμῆν
λήθῃς τε καὶ κακίας πλησθεῖσα βαρυνθῆι, βαρυνθεῖσα δὲ πτερορροήσῃ τε καὶ
ἐπὶ τὴν γῆν πέσῃ, τότε νόμος ταύτην μὴ φυτεῦσαι εἰς μηδεμίαν θήρειον φύσιν
40 ἐν τῇ πρώτῃ γενέσει, ἀλλὰ τὴν μὲν πλείστα ἰδοῦσαν εἰς γοῆν ἀνδρὸς γενη-
σομένου φιλοσόφου ἢ φιλοκάλου ἢ μουσικοῦ τινος καὶ ἔρωτικοῦ, τὴν δὲ δευτέραν
εἰς βασιλέως ἐννόμου ἢ πολεμικοῦ καὶ ἀρχικοῦ, τρίτην εἰς πολιτικοῦ ἢ τινος
οἰκονομικοῦ ἢ χρηματιστικοῦ, τετάρτην εἰς φιλοπόνου (ἢ) γυμναστικοῦ ἢ περὶ
σώματος ἰασίν τινα ἐσομένου, πέμπτην μαντικὸν βίον ἢ τινα τελεστικὸν ἔξου-
45 σαν· ἕκτην ποιητικὸς ἢ τῶν περὶ μίμησιν τις ἄλλος ἀρμόσει, ἑβδόμη δημιουργο-

- γικὸς ἢ γεωργικὸς, ὀγδόη σοφιστικὸς ἢ δημοκοπικὸς, ἐνάτη τυραννικὸς. ἐν δὴ τούτοις ἅπασιν, ὅς μὲν ἂν δικαίως διαγάγη, ἀμείνωνος μοίρας μεταλαμβάνει, ὅς δ' ἂν ἀδίκως, χείρονος. εἰς μὲν γὰρ τὸ αὐτό, ὄθεν ἦκει ἡ ψυχὴ ἐκάστη οὐκ ἀφικνεῖται ἐτῶν μυρίων· οὐ γὰρ πτεροῦνται πρὸ τοσοῦτον χρόνου,
- 5 πλὴν ἢ τοῦ φιλοσοφήσαντος ἀδόλως ἢ παιδευραστήσαντος μετὰ φιλοσοφίας. αὐτὰ δὲ τρίτη περιόδω τῆ χιλιετεί, ἐὰν ἔλωνται τρεῖς ἐφεξῆς τὸν βλον τοῦτον, οὕτω πτερωθεῖσαι τρισχιλιοστῶι ἔτει ἀπέρχονται· αἱ δὲ ἄλλαι, ὅταν τὸν πρῶτον βλον τελευτήσωσιν κρίσεως ἔτυχον, κριθεῖσαι δὲ αἱ μὲν εἰς τὰ ὑπὸ γῆς δικαιοτήρια ἐλθοῦσαι δικην ἐκτινοῦσιν, αἱ δ' εἰς τούρανου τινα τόπον ὑπὸ τῆς
- 10 δίκης κωφισθεῖσαι διάγουσιν ἀξίως οὐ ἐν ἀνθρώπων εἶδει ἐβίωσαν βλον. τῶι δὲ χιλιοστῶι ἀμφοτέροι ἀφικνούμεναι ἐπὶ κλήρωσίν τε καὶ αἵρεσιν τοῦ δευτέρου βλον αἰροῦνται ὃν ἂν θέλη ἐκάστη. ἐνθα καὶ εἰς θηρίων βλον ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ ἀφικνεῖται, καὶ ἐκ θηρίου, ὅς ποτε ἄνθρωπος ἦν, πάλιν εἰς ἄνθρωπον. ΣΥΝΕΣ. de provid. 1 (66, 1213 A Mign.) κεῖται δὲ Θέμιδι νόμος ἀγορεύων ψυχᾶς ἧτις
- 15 ἂν ὀμλήσασα τῆ τῶν ὄντων ἐσχατιᾷ τηρήσῃ τὴν φύσιν καὶ ἀμόλυτος διαγένηται, ταύτην δὴ τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἀνάγκης ἀναρροῦναι καὶ εἰς τὴν οἰκίαν ἀναχθῆναι πηγῆν ὥσπερ γε καὶ τὰς ἐκ τῆς ἐτέρας, μερίδος τρόπον τινὰ ἐξορμησαμένας, φύσεως ἀνάγκη ἐς τοὺς συγγενεῖς ἀλισθῆναι κενθμῶνας· ἐνθα— ἢ λάσκουσιν' [fr. 121, 2—4].

Empedoclis carmina ed. ill. Karsten (Philos. gr. reliqu. v. III Amstelod. 1838; ed. Stein Bonn 1852; de vitae auctoribus Bidez *Biographie d'Empedocle* Gand 1894; critica scripsi: *Empedoclea*, *Herm.* XV 161 sqq.; *Ueber ein Fragm. d. E.*, *Berl. Sitzungsab.* 1897; 1062; *Ueber die Ged. des Emp.* *ibid.* 1898, 396; *Symbola Empedoclea*, *Mélanges Weil.* Paris 1898, 125.

B. FRAGMENTA.

ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ ΑΒ

(libros AB certo distingui per testimoniorum paucitatem non licet)

1 [54 Karsten, 1 Stein]

LAERT. VIII 60 [A 1 p. 77, 9] ἦν δ' ὁ Πανσανίας, ὡς φησὶν Ἀριστιππος καὶ Σάτυρος ἐρώμενος αὐτοῦ, ᾧ δὴ καὶ τὰ Περὶ φύσεως προσπεφώνηκεν οὕτως·

Πανσανίη, σὺ δὲ κλυθὺ δαίφρονος Ἀγγίτου νιέ.

πανσανίη P: πανσανίης B: πανσανία F δαίφρονος hac in sede Homericum Ἀγγίτου legit etiam Iamblicheae narrationis (A 15 p. 84 sq.) auctor: frustra Ἀγγίτω (cf. fr. 156) tuetur Meineke (*Anal. Al.* 210)

2 [32—40 K., 2—10 St.]

1—9 SEKT. Emp. adv. meth. VII 122—124 ἄλλοι δὲ ἦσαν οἱ λέγοντες κατὰ τὸν Εμπεδοκλέα κοιτήριον εἶναι τῆς ἀληθείας οὐ τὰς αἰσθήσεις, ἀλλὰ

τὸν ὀρθὸν λόγον, τοῦ δὲ ὀρθοῦ λόγου τὸν μὲν τινα θεῖον ὑπάρχειν τὸν δὲ ἀνθρώπινον. ὢν τὸν μὲν θεῖον ἀνέξοιστον εἶναι τὸν δὲ ἀνθρώπινον ἐξοιστόν. λέγει δὲ περὶ μὲν τοῦ μὴ ἐν ταῖς αἰσθήσεσι τὴν κρίσιν ἀληθοῦς ὑπάρχειν οὕτως· 'στεινωποὶ — περιληπτὰ (2—8) περὶ δὲ τοῦ μὴ εἶναι εἰς τὸ παντελὲς ἄληπτον τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἰκνεῖται ὁ ἀνθρώπινος λόγος ληπτὴν ὑπάρχειν, διασαφεῖ τοῖς προκειμένοις ἐπιπέτρων 'σὺ δ' οὖν — ὄρωρεν (8—9). cf. Cic. Ac. II 5, 14 I 12, 44 1 EPICUREUS Vol. Herc. VII^a f. 22 col. 29 φαίνεται ποτε καὶ Ἐμπ. συνεμφαίνων τούτο διὰ τοῦ. 'στεινωποὶ — τέταντα' LACTANT. I. D. III 28, 12 (epit. 35, 3) *Empedocles angustas esse sensuum semitas* 2 PROCL. in Tim. p. 175 [C p. 414 Schn.] 4 PLUT. de Is. 24 p. 360 C 7. 8. 5 LAERT. IX 73 'οὕτως — περιληπτὰ'. καὶ ἐπάνω 'αὐτὸ — ἔκαστος' 7. 8 PLUT. aud. poet 2 p. 17 E 'οὕτως — περιληπτὰ'

στεινωποὶ μὲν γὰρ παλάμαι κατὰ γυῖα κέχυνται
πολλὰ δὲ δεῖλ' ἔμπαια, τὰ τ' ἀμβλύνοσι μερλίνας.

παῦρον δὲ ζωῆς ἰδίου μέρος ἀθρήσαντες
ἠκύμοροι καπνοῖο δίκην ἀρθέντες ἀπέπταν

- 5 αὐτὸ μόνον πεισθέντες, ὅτωι προσέκνρσεν ἕκαστος
πάντος' ἐλαννόμενοι, τὸ δ' ὄλον πᾶς εὐχεται εὐρεῖν·
οὕτως οὐτ' ἐπιδερχτὰ τὰδ' ἀνδράσιν οὐδ' ἐπακουστὰ
οὔτε νόωι περιληπτὰ. σὺ δ' οὖν, ἐπεὶ ὄδδ' ἐλιάσθης,
πεύσαι οὐ πλέον ἢ βροτεῖη μῆτις ὄρωρεν.

1 κέχυνται Sext.: τέτανται (ex fr. 100, 2) Epicureus (cf. *Berl. Sitz.* 1897, 1072). est clausula homerica cf. E 141 (ubi Oxypth. pap. 223 item τέτανται), x 387 2 δεῖλ' Sext. Procl. F: δέιν' Procl. A ἔμπαια Emperius: ἔμπαια Sext.: ἔπαια Procl. cf. fr. 110, 7 3 ζωῆσι βίου Sext.: correxi: ζωῆς ἄβλου Scaliger ἀθροίσαντος Sext.: corr. Scaliger 4 καπνοῖο δίκην color homericus Ψ 100 5 πεισθέντες ὅτω Sext.: πεισθὲν τὸ τῷ Laert. ὅτωι π. ξ.] cf. Heraclit. fr. 17 6 πάντος' ἐλαννόμενοι, similiter Hom. E 508 cf. Parmen. fr. 6, 5 sqq. πᾶς suppl. Bergk cf. [Hipp.] de vict. I 1 ἄλλοι δὲ ἄλλο ἐπέτνχον τὸ δὲ ὄλον οὐδεὶς πῶ τῶν πρότερον 7 οὕτως ἐπεὶ τὰδ' ἐρχτὰ Laert. 8 ἐλιάσθης in *secretum secessisti*, ut Achilles νόσφι λιασθεῖς. cf. ad fr. 111 9 οὐ πλείον γε Sext.: corr. Karstenium secutus Stein (cf. Sexti paraphr. et fr. 4, 7 10 πεύσαι principium homericum itemque ὄρωρεν clausula homerica

3 [deest]

PLUT. quaest. conviv. VIII 8, 1 p. 728 E ἔλεγε δὲ τῆς ἐχεμυθίας τοῦτο γέρας εἶναι τοὺς ἰθῦς καλεῖν (ἔλλοπος) ὅλον εἰλλομένην τὴν ὅσα καὶ καθειρομένην ἔχοντας. καὶ τὸν δμώνυμον ἔμοι [Empedocli, Plutarchei dialogi personae] τῷ Πανσανταί [correxi: τῷ πανσαμένωι archetypus Vind.] Πυθαγορικῶς παραινεῖν [Wytttenbach: περαινεῖν codex] τὰ δόγματα

στεγάζσαι φρενὸς ἔλλοπος εἴσω.

στεγούσαι φρενὸς ἀλλ' ὅπερ ἐλάσσω Vind.: correxi, nisi quod ἔλλοπος praevit Wytttenbach. ἀποστεγάζη fr. 100, 14 (42, 1?), ἀπέστεγον 84, 10. de secretis doctrinae cf. ad 1, 8.

4 [41—53 K., 11—23 St.]

1—13 SEXT. VII 124 (post fr. 2, 9) και διὰ τῶν ἐξῆς ἐπιπλήξας τοῖς πλέον ἐπαγγελλομένοις γινώσκειν παρίστησιν ὅτι τὸ δι' ἐκάστης αἰσθήσεως λαμβανόμενον πιστόν ἐστι τοῦ λόγον τούτων ἐπιστατούντος, καίπερ πρότερον [fr. 2] καταδραμῶν τῆς ἀπ' αὐτῶν πίστεως. φησὶ γάρ 'ἀλλὰ — ἕκαστον.' 6, 7 sine nomine CLEM. Str. V 60 p. 682 Pott. 7 HES. ἀνελεσθαι: ἐξελεσθαι (?) 8 PROCL. in Tim. p. 106 [E p. 252 Schn.] 'Ἐ. δὲ αὐτὴν ἐπαγγέλλεται παραδώσειν [sic] τὴν ἀλήθειαν 'καὶ τάδε τοι σοφ. ἐ. ἄ. θοάζει'. ταῦτα γὰρ οὐ κατὰ τὴν φιλόσοφον εὐλάβειαν. PLUT. de mult. am. 1 p. 93 B 'σοφίας — θαμίζειν' 10—13 significat fortasse PLATO Phaedon. 65 E cf. B

ἀλλὰ θεοὶ τῶν μὲν μανίην ἀποτρέψατε γλώσσης,
ἐκ δ' ὄσων στομάτων καθαρὴν ὀχετεύσατε πηγῆν.
καὶ σέ, πολυμνήστη λευκώλενε παρθένε Μοῦσα,
ἄντομαι, ὧν θέμις ἐστὶν ἐφημεροῖσιν ἀκούειν,
5 πέμπτε παρ' Εὐσεβίης ἐλάουσ' εὐήριον ἄρμα.
μηδέ σέ γ' εὐδόξιο βιήσεται ἀνθεα τιμῆς
πρὸς θνητῶν ἀνελεσθαι, ἐφ' ᾧ θ' ὄσις πλέον εἰπεῖν
θάρασει καὶ τότε δὴ σοφίης ἐπ' ἀκροῖσι θοάζειν.
ἀλλ' ἄγ' ἄθρει πάσῃ παλάμῃ, πῆι δῆλον ἕκαστον,
10 μῆτε τι ὄψιν ἔχων πίστει πλέον ἢ κατ' ἀκοὴν
ἢ ἀκοὴν ἐρίδουπον ὑπὲρ τρανώματα γλώσσης,
μῆτε τι τῶν ἄλλων, ὀπόσῃ πόρος ἐστὶ νοῆσαι,
γυῖων πίστιν ἔρυκε, νόει θ' ἦι δῆλον ἕκαστον.

1 τῶν] scil. τῶν πλέον ἐπαγγελλομένων γινώσκειν, qualis Parmenides ἀπετρέψατε Sextus (etiam R): corr. Stephanus ὀχετεύσατε Stephanus: ὀχεύσατε Sext. 3 λευκώλενε homericum καθαρὴν V: καθαρὰν RCG 4 ἐφημεροῖσιν Stephanus: ἐφ' ἡμεροῖσιν G: ἐφημέρησιν C 5 παρ' cf. fr. 5, 2, 23, 11 ἄρμα carmen Iyricae; hinc pendet ὧν (4) 6 σέ γ' Musam: μέ γ' Stein βιήσεται Bergk 7 ἐφ' ᾧ θ' ὄσις Clem.: ἐφωθοίης Sext. 8 θάρασει cf. Bacchyl. 17, 62 θοάζει (vel θοάζη) Sext., Procl.: θαμίζειν Plut. corr. G. Hermann 9 ἀλλὰ γὰρ ἄθρει πᾶς Sext.: corr. Bergk 10 τι R (opt. lib.): τιν' ceteri ἔχων πίστει cf. Hom. B 33 σὺ σῆσιον ἔχε φρεσὶ ἢ κατ' ἀκοὴν quam si auditum comparaveris 12 ἄλλων — γυῖων iunge ὀπόσῃ quot viis cf. ἦι v. 13 et fr. 59, 2, 112, 9, 133, 2: ὀππη Karsten; ὀπόσων Stein θ' Sext.: δ' Karsten

5 [84—86 K., 55—57 St.]

1—3 CLEM. Str. V 3 18 p. 655 Pott. 'ἀλλὰ — λόγιοιο. τοῖς μὲν γὰρ κακοῖς τοῦτο σὺνηθεῖς, φησὶν δ' Ἐ., τὸ ἐθέλειν κρατεῖν τῶν ἀληθῶν διὰ τοῦ ἀπιστεῖν [2. 3 e Clem. Theodoret. I 71 p. 13, 54] 3 Hesych. ἐνὶ σπλάγγνοι-σιν. ἐν τοῖς ἐντέροις

ἀλλὰ κακοῖς μὲν κάρτα πέλει κρατέουσιν ἀπιστεῖν.

1 vix sanus. conicio χαρτά; mali homines gaudent diffidere eis, qui optinent, sive philosophis sive rationibus sive deis Φίλλαι et Νεῖκει (cf. 17, 29 et

ὡς δὲ παρ' ἡμετέρης κέλεται πιστώματα Μούσης,
γνώθι διατμηθέντος ἐνὶ σπλάγγνοισι λόγοιο.

quae praec.); ἀπιστον, ante Clementem corruptum id ratus Wilamowitz, κάρτα et κρατέουσιν assonantibus 2 ὡς δὲ παρ' Clem.: ὡδε (vel ὡ δὲ) γὰρ Theodor. 3 διατμηθέντος vix recte interpretantur mente in praecordiis divisa quasi διάνδιχα μερμηρξίζαντος. temptabam διασσηθέντος (ratio mente velut cribro percolata); διατμσθέντος Wilamowitz

6 [55—57 K., 33—35 St.]

Memoriae duplex radix: una THEOPHRASTI (Phys. opin.), unde 1—3 ΑΣΤΙΟΥS (cf. A 33 p. 89, 15 — Stob. ecl. I 1, 11^a p. 121, 10—14 W. et [Plut.] d. plac. I 3, 20 [Eus. P. E. XIV, 6]); SEXTUS X 317 [hinc Hipp. I X 7 p. 313, 60—63]; v. 1 τέσσαρα — ριζώματα PHILOP. phys. 88, 6; CLEM. Strom. VI 17 p. 746 P. [addens fr. 17, 18, 21, 9 et Athamanta compilatorem Pythagoreum conferens] altera ALLEGORIARUM Homericarum [DOX. p. 88] a Cratete Mallota per Heracleonem ad posterius propagatarum: SELEUCUM [Et. Gud. p. 247, 37. Barocc. in Cram. A. Ox. II 445, 4] 2 Ζεὺς — φερέσβιος. HERACLITUM alleg. 24 (v. 2. 3); ATHENAG. 22 p. 26, 9 Schwartz (2. 3), SEXTUM X 316 [hinc IX 362 et Hippol. X 7 p. 313, 67]; LAERT. DIOG. VIII 76 [A 1 p. 81, 27. 28, priora sunt Theophrastea; e Diog. Tzetz. schol. hom. 137 p. 58 Schirach]; STOB. (e Plutarchi alleg. hom.?) I 10, 11^b p. 121, 16—20 W. cf. A 33 p. 89, 21; PROBUM ad Verg. 11, 4 Keil. ΤΖΕΤΖΕΜ exeg. Iliad. 53, 20 Herm. ἀκούσατε μικρὸν κάκ τοῦ πρώτου τῶν Φυσικῶν Ἐμπεδοκλέους 'τέσσαρα — βρότειον' πάντως ἀλληγορικῶς. v. tamen ad fr. 8. cf. ACHILL. in Arat. 3 p. 31, 14 Maass.; HIPPOCR. VII 29 [A 33 p. 89, 29]; MENAND. ep. 5, 2 [A 23 p. 87].

τέσσαρα γὰρ πάντων ριζώματα πρῶτον ἄκουε·
Ζεὺς ἀργῆς Ἥρη τε φερέσβιος ἡδ' Ἀιδωνεύς
Νῆστις θ', ἣ δακρυοῖς τέγγει κρούνωμα βρότειον.

1 γὰρ Alleg. (Sext.): τῶν memoriter Theophr. (Aët., Philop., Sext. X 317) δὴ Probus: om. Tzetz. ἄκουε] ἔασιν Prob. 2 ἀργῆς] αἰθῆρ Plut. d. plac. [codd.]: ἄρης Plut. [Euseb.]: γὰρ γῆς [i. e. γ' ἀργῆς] Seleuc., unde Usener τ' ἀργῆς ut poetico usui satisfaceret (at cf. Hes. Theog 245. 339. Hom. Σ 41. 47. 48): om. Hippol. VII 29 3 Νῆστις] Σικελὴ θεός· Ἄλεξις Phot. v. Kaibellii Com. I 1, 216 n. 216 τέγγει] ΤΣΠΙ Laert. (cf. Suid. s. v. Νῆστις: Ν. θ' ἣ δακρυοῖς γε πικροῖς νομᾶ βρότειον γένος, τὸ ὕδωρ λέγων, unde Egnatius Probum corruptum interpolavit). antiqui ante κρούνωμα quasi appositum Nestidos interpungunt. immo: Nestis quae lacrimis suis laticem fundit mortalibus destinatum.

7 [deest]

ἀγέννητα [i. ἀγένητα]: στοιχεῖα. παρ' Ἐμπεδοκλεῖ HESYCH. cf. Philop. in Ar. de gen. et corr. B 11 [p. 338^b 18] p. 314, 5 εἰ λέγοι τις καὶ ἀνὰ ταῦτα, τὰ στοιχεῖα φημι, κατ' ἀριθμὸν τὰ ἀνὰ μένειν, ὧν ἦν Ἐ, ὁρτέον ὅτι ὁ τοιοῦτος ἀγέννητα φήσει εἶναι τὰ στοιχεῖα

8 [77—80 K., 36—39 St.]

1—4 PLUT. adv. Col. 10. p. 1111 F ὁ δὲ Κολώτης . . . ἐξάπτεται τοῦ Ἐμπεδοκλέους ταῦτο πνέοντος· ἄλλο — ἀνθρώποισι ΑΣΤΙΟΥS I 30, 1 [DOX.

326, 10] Ἐ. φύσιν μηδενός εἶναι, μίξιν δὲ τῶν στοιχείων καὶ διάστασιν· γράφει γὰρ οὕτως ἐν τῷ πρώτῳ Φυσικῶν ἄλλο — ἀνθρώποισιν' [exc. Tzet. in *Psid.* p. 54, 24 Herm.] 1. 3. 4 ARIST. *Metaph.* Δ 4. 1014^b 35 ἔτι δ' ἄλλον τρόπον λέγεται ἡ φύσις ἢ τῶν φύσει ὄντων οὐσία οἷον οἱ λέγοντες τὴν φύσιν εἶναι τὴν πρώτην σύνθεσιν ἢ ὡσπερ Ἐμπεδοκλῆς λέγει ὅτι 'φύσις — ἐόντων, ἀλλὰ — ἀνθρώποισιν' [Al. in h. l. p. 359, 17 Hayd. Asclep. p. 311, 30 Hayd.]

1. 3 exc. ARIST. de gen. et corr. A 1. 314^b 7 [Philop. in h. l. 14, 17; 15. 7

3 Id. eod. l. B 6. 333^b 14. SIMPL. *Phys.* 161, 19. 180, 30; 235, 23 D. de caelo 306, 5 Heiberg. PHILOP. *phys.* 840, 7. 896, 26 Vit. cf. Tzet. *Alleg.* ed. Boissonade p. 376 de gen. et corr. 3. 4 [Ar.] de MXG 2 p. 975^b 7 οὐδέμα γὰρ ἕτερα, ὡς οἴεται, γένεσις ἐστὶ τοῖς οὐσιν ἄλλὰ — ἀνθρώποισιν' (post fr. 12 et ante 17, 32)

ἄλλο δὲ τοι ἐρέω· φύσις οὐδενός ἐστιν ἀπάντων
θνητῶν, οὐδέ τις οὐλομένου θανάτοιο τελευτή,
ἀλλὰ μόνον μίξις τε διάλλαξις τε μιγέντων
ἐστὶ, φύσις δ' ἐπὶ τοῖς ὀνομάζεται ἀνθρώποισιν.

1 ἄλλο — ἐρέω homeric formula cf. A 297 al. οὐδὲν Αἰθ. ἀπάντων Αἰθ.: ἐόντων Aristot.: ἐκάστου Plut. Col. 2 οὐλομένη θανάτοιο γενέθλη Plut.; imitantur οὐλομένου θανάτοιο Or. Sib. XIII 4 4 δ' ἐπὶ τοῖς [Ar.] Mel. et Ar. Met. (EA^b), Plut. Col.: δ' ἐπὶ τοῖσδ' Ar. (vulg. codd.): δὲ βοροτοῖς Αἰθ.

9 [342—346 K., 40—44 St.]

1—5 PLUT. adv. Col. 11 p. 1113 AB [cf. fr. 10] 1 HESYCH. κατὰ φῶτα: κατὰ ἀνθρώπων 4 δυσδαίμονα πότμον PLUT. [cf. ad fr. 10] 5 PLUT. praec. r. p. g. 28 p. 820 F; IDEM adv. Col. 11 p. 1112 F νόμω — αὐτός

οἱ δ' ὅτε μὲν κατὰ φῶτα μίγην φῶς αἰθέρι . . .
ἢ κατὰ θηρῶν ἀγροτέρων γένος ἢ κατὰ θάμνων
ἢ κατ' οἰωνῶν, τότε μὲν τὸν . . . . γενέσθαι
εἴτε δ' ἀποκριθῶσι, τὰ δ' αὖ δυσδαίμονα πότμον
5 ἢ θέμις (οὐ) καλέουσι, νόμῳ δ' ἐπίφημι καὶ αὐτός.

1 μὲν E: om. B post αἰθέρι lac. 6—8 litt. BE vulgo placet Mullachii οἱ δ' ὅτε κεν κατὰ φῶτα μίγην φῶς αἰθέρος ἴκη, postrema praeunte Panzerbietero. at subiectum secundarii enuntiati est στοιχεῖα (cf. v. 4 et Plut. ad fr. 10 cit. *μιγνυμένων τῶν στοιχείων*). fortasse φῶς [sic BE] Byzantinorum more vocis φῶτα explicandae causa superscriptum. sensus: οἱ δ' (vulgus) ὅτε μὲν κατὰ φῶτα μίγνυσι εἰς αἰθέρ' ἴκονται (elementa) 2 ἢ κατ' ἀγροτέρων θηρῶν bene transp. Ritschl; etsi non multo melior est fr. 39, 2 3 τὸν . . . . BE: τὸ λέγουσι Reiske, τὰδε φασὶ Xylander 4 ἀποκριθῶσι Plut.: corr. Panzerbieter τὸ δ' αὖ Reiske cf. fr. 15, 2 6 ἢ θέμις Plut. 820: εἶναι Plut. 1113 οὐ add. Wyttenbach; ordo: πότμον (καλοῦσιν), ἢ θέμις (οὐκ ἐστὶ τοῖς) καλοῦσι? καλοῦσι vel καλοῦσιν Plut. νόμῳ Plut. 820. 1112: ὁμῶς Plut. 1113 BE

10 [deest]

PLUT. adv. Col. 11 p. 1113 A τοσοῦτον ἐδέησε [Empedocles] τοῦ κινεῖν τὰ ὄντα καὶ μάχεσθαι τοῖς φαινόμενοις, ὥστε μὴδὲ τὴν φωνὴν [scil. γένεσις] ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς σινηθείας, ἀλλ' ὅσον εἰς τὰ πράγματα βλάπτουσαν ἀπάτην

παρεῖχεν ἀφελῶν, αἴθρις ἀποδοῦναι τοῖς ὀνόμασι τὸ νενομισμένον ἐν τούτοις
 'οἱ δ' — αὐτός' [fr. 9]. ἃ ὁ Κολώτης παραθέμενος οὐ συνείδεν, ὅτι φῶτας
 μὲν καὶ θῆρας καὶ θάμνους καὶ οἰωνοὺς ὁ Ἐ. οὐκ ἀνῆρηκεν, ἃ γέ φησι
 μιγνυμένων τῶν στοιχείων ἀποτελεῖσθαι, τοὺς δὲ τῆ συγκρίσει ταύτη καὶ
 διακρίσει φύσιν τινὰ [fr. 8, 1] καὶ πότμον δυσδαίμονα [fr. 9, 4] καὶ θά-
 νατον ἀλοίτην ἐπικατηγοροῦντας ἢ σφάλονται διδάξας, οὐκ ἀφείλετο τὸ
 χρῆσθαι ταῖς εἰθισμέναις φωναῖς περὶ αὐτῶν.

Θάνατον . . . ἀλοίτην.

ut Ἀθηναῖοι Lycophr. 935 est sceleris vindex, sic Mors peccatorum
 ultrix, quae et ortu et victu mortales sibi consciscunt

11 [347—349 K., 45—47 St.]

PLUT. adv. Col. 12 p. 1113 C ἐμοὶ μέντοι δοκεῖ μὴ τοῦτο κινεῖν τὸ ἐκ-
 φορικὸν ὁ Ἐ., ἀλλ' ὡς πρότερον εἴρηται, πραγματικῶς διαφέρεσθαι περὶ τῆς
 ἐξ οὐκ ὄντων γενέσεως, ἣν φύσιν τινὲς καλοῦσι. ὅηλοι δὲ μάλιστα διὰ τούτων
 τῶν ἐπῶν

νήπιιοι· οὐ γὰρ σφιν δολιχόφρονές εἰσι μέριμναί,
 οἱ δὴ γίγνεσθαι πάρος οὐκ ἔδον ἐλπίζουσιν
 ἢ τι καταθνήσκειν τε καὶ ἐξόλλυσθαι ἀπάντη.

ταῦτα γὰρ τὰ ἔπη μέγα βοῶντός ἐστι τοῖς ὄντα ἔχουσιν ὡς οὐκ ἀναιρεῖ γένεσιν
 ἀλλὰ τὴν ἐκ μὴ ὄντος οὐδὲ φθορὰν ἀλλὰ τὴν πάντη, τουτέστι τὴν εἰς τὸ
 μὴ ὄν ἀπολλύουσαν.

1 cf. δολιχόφρονα· πολύφρονα Hesych. 3 ἢ τι Reiske: ἢ τοι Plut.
 ἀπάντη Stephanus: πάντη Plut.

12 [81—83 K., 48—50 St.]

1—3 [AR.] de MXG 2 p. 975^b (cf. ad fr. 8, 3, 4) ἅπαντα γὰρ κάκεινος [scil.
 Empedocles] ταῦτα ὁμολογήσας ὅτι 'ἐκ — ἐρείδη', ὅμως τῶν ὄντων τὰ μὲν
 αἰδιά φησιν εἶναι, πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ γῆν καὶ ἀέρα, τὰ δ' ἄλλα γίνεσθαι τε καὶ
 γεγόνεαι ἐκ τούτων. 1. 2 PHILO de aetern. mundi 2 p. 3, 5 Cum. ὥσπερ γὰρ
 ἐκ τοῦ μὴ ὄντος οὐδὲν γίνεται οὐδ' εἰς τὸ μὴ ὄν φθίρεται τι· 'ἐκ — ἀπυστον'.

ἐκ τε γὰρ οὐδάμ' ἐόντος ἀμήχανόν ἐστι γενέσθαι
 καὶ τ' ἐόν ἐξαπολέσθαι ἀνήνυστον καὶ ἀπυστον·
 αἰεὶ γὰρ θῆσεσθαι διπηι κέ τις αἰὲν ἐρείδη.

1 ἐκ τε γὰρ scripsi Herm. XV 162: ἐκ τοῦ γὰρ Philo: ἐκ τε [Ar.] R: ἐκ
 τοῦ [Ar.] L οὐδάμ' ἐόντος scripsi: οὐδάμῃ ὄντος Philo: μὴ ὄντος [Ar.]
 2 καὶ τ' ἐόν Stein: τό τε ὄν [Ar.], Philo, quod Rzach male tuebatur allato
 Φ 352 ἐξαπολέσθαι Philo (V) ut conieceram l. c.: ἐξαπολεῖσθαι Philo (ceteri):
 ἐξόλλυσθαι [Ar.] ἀπυστον Mangey: ἀπυστον Philo: ἀρηκτον [Ar.] imitatur
 Parmenidis 8, 21 3 corrupta probabiliter sanabat αἰεὶ γὰρ τῆι γ' ἔσται Pan-
 zerbieter

13 [63 K., 91 St.]

AEPIUS I 18, 2 [Dox. 316, 1 i. e. Stob. Ecl. I 18, 1; Plut. I 18, 2; Theodor.
 IV 14] Ἐ. 'οὐδὲ — περισσόν. [AR.] de MXG 2 p. 976^b 26 οὐδὲν, φησί, τό γε
 κενεὸν πέλει οὐδὲ περισσόν (praecedat fr. 14)

οὐδέ τι τοῦ παντός κενεὸν πέλει οὐδὲ περισσόν.

οὐδέν τι Plut. κενεὸν Theod.: κενὸν Plut.; Stob. περισσόν Plut. Arist.: περιττόν Stob.; Theod. τοῦ παντός pendere ex κενεὸν ratus Gomperz (*Gr. Denk.* 448) Empedoclem vacuum negasse negat. at cf. Parmen. 8, 22. 45 sqq., unde etiam περισσόν intellegitur.

14 [deest]

[AR.] de MXG 2 p. 976^b 23 ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Ἐ. κινεῖσθαι μὲν αἰεί φησι συγκρινόμενα τὸν ἅπαντα ἐνδελεχῶς χρόνον, (κενὸν) δὲ οὐδὲν εἶναι λέγων ὡς

τοῦ παντός ὁ οὐδὲν κενεὸν πόθεν οὐδὲν τί κ' ἐπέλθοι;
ὅταν δὲ εἰς μίαν μορφήν συγκριθῆι, ὡς θ' ἐν εἶναι οὐδέν', φησί, 'τό γε κενεὸν πέλει οὐδὲ περισσόν'. (fr. 13)

οὐδέν Lips.: οὐδὲ ceteri πόθεν] πόθον Lips. vulgo credunt fr. 14 per errorem conflatum esse ex fr. 13 et 17, 32. at continuat [Ar.] ipsum fr. 13

15 [950—953 K., 51—54 St.]

PLUT. adv. Col. 12 p. 1113 D (post fr. 11) τὸ μετὰ ταῦτ' ἐπὶ τοῦναντίον ἂν αἰτιασασθαι παράχου τοῦ Ἐμπειδοκλέους λέγοντος:

οὐκ ἂν ἀνὴρ τοιαῦτα σοφὸς φρεσὶ μαντεύσαιτο,
ὡς θρα μὲν τε βιωσι, τὸ δὴ βλοτον καλέουσι,
τόφρα μὲν οὐδὲν εἰσίν, καὶ σφιν πάρα δειλὰ καὶ ἐσθλά,
πρὶν δὲ πάγειν τε βροτοὶ καὶ (ἐπεὶ) λύθην, οὐδὲν ἄρ' εἰσιν.
ταῦτα γὰρ οὐκ ἀρνούμενον μὴ εἶναι τοὺς γεγονότας καὶ ζῶντάς ἐστιν, εἶναι δὲ μᾶλλον οἰομένον καὶ τοὺς μὴδέπω γεγονότος καὶ τοὺς ἤδη τεθνηκότας.

1 φρεσὶ post ἀνὴρ iterant BE μαντεύσαιτο opinetur cum ironia ut apud Platonem et Aristotelem 2 τε; fort. κε cf. Hom. ε 361, ζ 259 3 δειλὰ Bergk: δεινὰ Plut. 4 ἐπεὶ add. Reiske λύθην Xylander: λυθέντ' Plut. BE

16 [deest K., 110—111 St.]

HIPPOL. Ref. VII 29. 247, 14 καὶ ἔστι πάντων τῶν γεγονότων τῆς γενέσεως δημιουργός καὶ ποιητής τὸ Νεῖκος τὸ ὀλέθριον, τῆς δὲ τοῦ κόσμου τῶν γεγονότων ἐξαγωγῆς καὶ μεταβολῆς καὶ εἰς τὸν ἕνα [sc. κόσμον] ἀποκαταστάσεως ἡ Φιλία: περὶ ὧν ὁ Ἐ. ὅτι ἐστὶν ἀθάνατα δύο καὶ ἀγέννητα καὶ ἀρχὴν τοῦ γενέσθαι μὴδέποτε εὐληφῶτα ἅμα [ἀλλὰ codex] λέγει τοιοῦτόν τινα τρόπον: 'εἰ γὰρ — αἰών'. τίνων τούτων; τοῦ Νεϊκου καὶ τῆς Φιλίας. IDEM VI 25, 180, 31 lemmate praefixo οἱ Πυθαγορικοί.

ἦι γὰρ καὶ πάρος ἔσκε, καὶ ἔσσεται, οὐδέ ποτ', οἶω,
τούτων ἀμφοτέρων κενώσεται ἀσπετος αἰών.

1 ἦι Nauck (Iamblich. p. 236): ἦν Hipp. 180: εἰ 247 ἔσκε καὶ scripsi: ἦν καὶ Hippolyt. vulgaria mutans: ἦν ὡς Nauck; καὶ γὰρ καὶ πάρος ἦν τε καὶ Schneidewin cf. fr. 29, 3 ἔσσεται — οἶω Miller: ἔσαι οὐδέπω τοῖω Hipp. 2 κενώσεται Roeper (cf. fr. 13. 14): κενώσεται Hipp.: κεινώσεται Miller ἀσβεστος Hipp.: corr. Miller

17 [83—123 K., 61—95 St.]

1—35 [omisso v. 9] SIMPL. phys. 157, 25 *ὁ δὲ Ἐ. . . οὕτως ἐν τῶι πρώτῳι τῶν Φυσικῶν παραδίδοσι δίπλ' — ὁμοῖα* 1. 2 SIMPL. phys. 161, 14 *τὰ εὐθύς ἐν ἀρχῇ παρατεθέντα 'τοτὲ — εἶναι'*. 6—8 LAERT. VIII 76 [A 1 p. 81, 29. hinc Tzetzes Homer. 137 Schol. p. 58 Schirach] 7—13 [omisso v. 9] SIMPL. de caelo 141, 1. 293, 15 Heib. 7. 8 ALLEGORIAR. script. ap. Stob. I 10, 11 [122, 3 W. p. 89, 29 cf. test. A 33] et ap. Plut. V. Hom. 99; SIMPL. phys. 25, 29; 1318, 22; de caelo 530, 14 14 STOB. Ecl. II 6 [201, 9 W.]; CLEM. Strom. V 86 p. 697 P. *ὡς δὲ ἡ μάθησις κατ' Ἐμπ. τὰς φρένας αὖξει* 17 'τοτὲ' 20 'πλάτος τε' Simpl. phys. 26, 1 18—20 SEXT. adv. math. IX 10 (e Theophr. ut vid.). 18. 20 ATHENAG. 22 [26, 18 Schw.] 'πῦρ — τοῖσιν' 18 PLUT. Quom. adul. ab amico 22 p. 63 D; CLEM. Strom. VI 17 p. 746 P (inter fr. 6 et 21, 9) 19. 20 SEXT. adv. math. X 317 [unde Hippolyt. X 7 p. 313, 69] 20. 21 PLUT. Amat. 13 p. 756 D *ἀλλ' ὅταν Ἐμπεδοκλέους ἀκούσης λέγοντος, ὃ ἔταίρε, 'καὶ — τεθηπῶς' ταῦτ' οἴεσθαι χρὴ λέγεσθαι περὶ Ἐρωτος' οὐ γὰρ ἔστιν ὄρατός ἀλλὰ δοξαστός ἡμῶν ὁ θεὸς ἐν τοῖς πᾶν παλαιοῖς* 21 CLEM. Strom. V 15 p. 653 Pott. *ὁ δὲ Ἐ. ἐν ταῖς ἀρχαῖς καὶ Φιλότητα συγκαταριθμεῖται συγκριτικὴν τινα ἀγάπην νοῶν 'ἦν — τεθηπῶς'*. SIMPL. phys. 188, 26 27 sqq. imitatur [HIPPOCR.] de nat. hom. cf. Fredrich in Wilamowitzii *Phil. Unters.* XV 26 sqq. 27 ARIST. de gen. et corr. B 6. 333^a 19 'ταῦτα — πάντα' [Philop. ad h. l. 258, 4. 261, 23 Vit.]. 32 [AR.] de MXG c. 2. 975^b 11

*δίπλ' ἐρέω· τοτὲ μὲν γὰρ ἐν ἠὺξήθῃ μόνον εἶναι
ἐκ πλεόνων, τοτὲ δ' αὖ διέφν πλεόν' ἐξ ἐνός εἶναι.
δοιή δὲ θνητῶν γένεσις, δοιή δ' ἀπόλειψις·
τὴν μὲν γὰρ πάντων σύνοδος τίκτει τ' ὀλέκει τε,
5 ἡ δὲ πάλιν διαφνομένων θροφθεῖσα διέπτῃ.
καὶ ταῦτ' ἀλλάσσοντα διαμπερὲς οὐδαμὰ λήγει,
ἄλλοτε μὲν Φιλότητι συνερχόμεν' εἰς ἐν ἅπαντα,*

1. 2 = 16. 17 1—5 sic intellego: rota naturae duplicem volvitur viam, alteram ab elementorum iv pleno discidio ad sphaeri unionem, alteram hinc rursus ad elementa discreta. in utraque via media est et oriendi et intereundi opportunitas. nam et coeuntibus elementis haec *σύνοδος* res gignit atque aucto miscendi studio ad sphaeri conglobationem usque interimit (*τίκτει τ' ὀλέκει τε*, 4) et redeuntibus elementis in discidium (*διαφνομένων*, 5) res iterum e sphaeri chao in ordinem elementorum redintegrantur atque deinceps aucto discedendi studio separantur (*διέπτῃ*). ergo *θροφθεῖσα* (5) otiosum iuxta *διαφνομένων* et *διέπτῃ*; contra *θροφθεῖσα* quod coniecit Panzerbieter si addatur, egregie illustrat oriendi et intereundi vices et concinne respondet contrapositis *τίκτει τ' ὀλέκει τε. τὴν μὲν* et *ἡ δὲ* valent de *γένεσει*, at valent etiam mutatis mutandis de *ἀπολείψει*. ergo alterum sufficit 3—6 et 7—10 aequabilitate caesurae respondent sententiarum concinnitate: prior periodus hephthemimere (non penthemimere), altera trochaica distinguitur 6 *καὶ* om. Tzetzes *ἀλλαττόμενα* Laert.: *ἀμειβόμενα* Tzetzes *οὐδαμοῦ* Laert. Tzet. 7 *συνερχόμενα* τάδε πάντα Stob.

- ἄλλοτε δ' αὖ δίχ' ἕκαστα φορεύμενα Νεῖκος ἔχθει.
 (οὐτως ἦι μὲν ἐν ἐκ πλεόνων μεμάθηκε φύεσθαι)
 10 ἠδὲ πάλιν διαφύντος ἐνὸς πλέον' ἐκτελέθουσι,
 τῆι μὲν γίνονται τε καὶ οὐ σφισιν ἔμπεδος αἰῶν'
 ἦι δὲ διαλλάσσοντα διαμπερὲς οὐδαμὰ λήγει,
 ταύτηι δ' αἰὲν ἔασιν ἀκίνητοι κατὰ κύκλον.
 ἀλλ' ἄγε μύθων κλῦθι· μάθη γάρ τοι φρένας ἀῖξει·
 15 ὡς γὰρ καὶ πρὶν ἔπειτα πιφανύσκων πείρατα μύθων
 διπλ' ἔρῳ· τοτὲ μὲν γὰρ ἐν ἠϋξήθη μόνον εἶναι
 ἐκ πλεόνων, τοτὲ δ' αὖ διέφν πλέον' ἐξ ἐνὸς εἶναι,
 πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ γαῖα καὶ ἥερος ἄπλετον ὕψος,
 Νεῖκός τ' οὐλόμενον δίχα τῶν, ἀτάλαντον ἀπάντη,
 20 καὶ Φιλότης ἐν τοῖσιν, ἴση μῆκός τε πλάτος τε·
 τὴν σὺ νόωι δέρκευ, μηδ' ὀμμασιν ἴσο τεθηπῶς·
 ἦτις καὶ θνητοῖσι νομίζεται ἔμφυτος ἄρθροις,
 τῆι τε φίλα φρονέουσι καὶ ἄρθρια ἔργα τελοῦσι,
 Γηθοσύνην καλέοντες ἐπώνυμον ἠδ' Ἀφροδίτην·
 25 τὴν οὐ τις μετὰ τοῖσιν ἐλισσομένην δεδάηκε

8 αὖ δίχ' ἠντε Stob.: αὐτίς Ps. Plut. ἕκαστα Simpl. phys. 1318, 22; de caelo 293. 530; Laert., Alleg.: ἅπαντα Simpl. phys. 25. 158; de caelo 141 φορούμενα Simpl. de cael. 298: φρουρούμενα Stob. 9—13 = fr. 26, 8—12, unde v. 9 in exemplo Simplificiano hic omissus restituitur 11 γίνονται Simpl. phys. 158 12 διαλλάσσοντα (cf. 8, 3. 35, 15) hic consentiunt: τὰ δ' ἀλλάσσοντα in iteratis fr. 26, 11 13 δ' (quod necessarium) testes consentiunt ἀκίνητοι] Alexandri, Themistii, Simplicii explicationes habes Simpl. phys. 1125, 6 sqq. intellego στοιχεῖα Iovem, Iunonem ceteros iamiam deos αἰὲν ἐόντας significari. frustra ἀκίνητον Beck (Act. Soc. Lips. II 396), ἀκίνητι Panzerbieter vel quae quis alia temptet ἀκίνητ', οὐ κατὰ κύκλον vel ἀκίνηθ' ὄν κ. κ. 14 μάθη Bergk: μέθη Simpl.: μάθησις Stob. cf. Clem. τοι Simpl.: om. Stob. 15 ante πείρατα distinguebat Sturz, post μύθων rectius Stein cf. v. 1 18 ἥερος Sext.; Athen., Simpl.: αἰθέρος Plut., Clem., at cf. 38, 3. 78 γαῖαν ἰδ' (propter conexum mutatum) Clem. ἄπλετον Clem. Simpl. (cf. fr. 135, 2): ἥπιον Plut., Athen., Sext. (cf. Parm. 8, 57) 19 ἀπάντη Sext. IX 10. X 317: ἕκαστον Simpl. 26. 157: ἐκάστωι Panzerbieter; eadem varietas v. 8. praefero ἀπάντη propter v. 20 et Parmen. 8, 24 (pendentem ex Hes. Theog. 524) et Aratum 22 20 Φιλότης Simpl. 26. 157; Sext. IX 10: Φιλίη Sext. X 317; Athenag. cf. fr. 18 ἐν Plut.; Simpl. 25. 157: μετὰ Sext. IX 10; X 317; Athenag. τοῖς Plut. ἴσον Sext. IX 10; cf. Zeller I* 771, 2 21 τὴν σὺ νόωι Simpl. 157[DE]: ἦν σὺ νόωι Clem.: τὴν σὺν νόωι Simpl. 157(F); Plut.: ἀλλὰ νόωι Simpl. 188 δέρκευ Clem.: δέρκου Simpl.; Plut. 24 cf. Hom. I 562 25 μετὰ τοῖσιν [scil. elementis cf. v. 20. 27] Brandis; fuitque hoc ipsum olim in versum 20 delatum utpote simillimum cf. var. lect.: μετ' ὄσσοισιν Simpl.(DE): μετ' ὄσσοισιν Simpl.(F); sperno Knatzii μετὰ θεοῖσι [scil. elementis], μεθ' ὄλοισιν Panzerbieteri aliaque

θνητὸς ἀνήρ· σὺ δ' ἄκουε λόγον στόλον οὐκ ἀπατηλόν.
ταῦτα γὰρ ἴσα τε πάντα καὶ ἤλικα γένναν ἔασι,
τιμῆς δ' ἄλλης ἄλλο μέδει, πέρα δ' ἦθος ἐκάστωι,
ἐν δὲ μέρει κρατέουσι περιπλομένοιο χρόνιο.

30 καὶ πρὸς τοῖς οὐτ' ἄρ τι ἐπιγίγνεται οὐδ' ἀπολήγει·
εἴτε γὰρ ἐφθείροντο διαμπερές, οὐκέτ' ἂν ἦσαν,
τοῦτο δ' ἐπαυξήσεις τὸ πᾶν τί κε καὶ πόθεν ἐλθόν;
πῆι δέ κε κῆξαπόλοιο, ἐπεὶ τῶνδ' οὐδὲν ἐρημιον;
ἀλλ' αὐτ(ά) ἐστὶν ταῦτα, δι' ἀλλήλων δὲ θέοντα
35 γίγνεται ἄλλοτε ἄλλα καὶ ἠνεκὲς αἰὲν ὁμοία.

26 λόγον Simpl. (DE) cf. fr. 35, 2. 131, 4: λόγων Simpl.(F). respicitur Parm. 8, 52; cf. Hom. A 526 27 ταῦτα elementa Arist. recte expl. l. c. cf. ἄλλης ἄλλο et ἐκάστωι; male Φίλιαν et Νεῖκος intellegit Simpl. phys. 159, 7 propter v. 29 ἴσα] Philop. l. c. εἰ μὴ κατὰ ποσὸν συμβλητά ἐστὶ τὰ στοιχεῖα, ἀλλὰ κατὰ τὴν εἰρημένην ἀναλογίαν, κακῶς ὁ Ἐ. ἔλεγε 'ταῦτα γὰρ — πάντα'· τὸ μὲν γὰρ ἴσον ἐν ποσότητι, τὸ δὲ ὁμοιον ἐν ποιότητι. ἔδει οὖν ὁμοία καὶ μὴ ἴσα ἤλικα γένναν coaeva i. e. pariter aeterna cf. fr. 38, 1 29 = fr. 26, 1 de elementis dici videtur deinceps in mundo obtinentibus (cf. Zeller I 787) 30 ἄρτι ἐπιγίγνεται (ἐπιγίνεται D) Simpl. DE: ἄρ ἐπιγίνεται F. conicias ἄρ τέ τι γίγνεται (vel ἄρ τι ἐπαύξεται) οὐτ' cf. Lucr. II 296 nam neque adaugescit quicquam neque deperit inde; sed despero, cf. Berl. Sitz. 1897, 1069 31 εἴτε non respondet alterum, quia alterum lemma variata forma v. 32 continuatur. lemma alterum intercidisse censebat Karsten. fuit cum εἴ τι conicerem conlato Melissi fr. 7 (Simpl. phys. 111, 23. 27) 32 [A.R.] de MXG. liberius: πῶς γὰρ, φησί, καὶ ἐπαυξήσει τὸ πᾶν τί τε [τε om. Lips.] καὶ πόθεν ἐλθόν [ἐλθῶν Lips.] cf. fr. 14. subest homericum ο 423 τίς εἴη καὶ πόθεν ἔλθοι sim. 33 κε καὶ [καὶ om. F] κήρυξ ἀπόλοιο Simpl.: καὶ ἐξαπόλοιοτ' ἂν Karsten; καὶ ἐξαπολοιοτο Stein. crasis κῆξαπόλοιο legitima cf. Herond. Buecheleri p. 93 34 iteratur fr. 21, 13. 26, 3 35 de ἄλλοτε(v) cf. Usener Jahrb. f. cl. Phil. 1878, 62 ἠνεκὲς imitantur Aratus, Nicander, Maximus, hymn. Iovis Inscr. Pergam. 324, 21; ἠνεκῶς Emped. fr. 135, 2. cf. ad 59, 3

18 [deest]

Φίλιη

PLUT. de Is. et Os. 48 p. 370 D. Ἐ. δὲ τὴν μὲν ἀγαθουργὸν ἀρχὴν Φιλό-
τητα καὶ Φίλιαν πολλάκις, (ἔτι) δ' Ἀρμονίαν καλεῖ θεμερωῶπιν (fr. 123,
2, ubi vide). Φιλότης apparet in fr. 17, 7. 20; 20, 2; 21, 8; 26, 6; 35, 4. 13 Φι-
λίη varia lectio fr. 17, 20.

19 [p. 349 K., 209 St.]

σχεδύνην Φιλότητα

PLUT. de prim. frig. 16 p. 952 B καὶ ὅλως τὸ μὲν πῦρ διαστατικόν ἐστὶ καὶ
διαιρετικόν, τὸ δ' ὕδωρ κολλητικόν καὶ σχετικόν τῆι ὑγρότητι συνέχον καὶ
πῆττον ἢ καὶ παρέσχεν Ἐ. ἰπόνουαν ὡς τὸ μὲν πῦρ Νεῖκος οὐλόμενον,
σχεδύνην δὲ Φιλότητα τὸ ὑγρὸν ἐκάστοτε προσαγορεύων.

licenter interpretari Plutarchum conici licet ex fr. 17, 19. *σχεδόνην* (quod Plut. explicat *σχετικόν*) frustra suspectaverunt Buttman et Lobeck *Prol. Path.* p. 228

20 [335—341 K., 247—253 St.]

SIMPL. phys. 1124, 9 *καὶ γὰρ καὶ ἐνταῦθα τὸ Νεῖκος καὶ τὴν Φίλιαν παρὰ μέρος ἐπικρατεῖν ἐπὶ τε ἀνθρώπων καὶ ἰχθύων καὶ θηρίων καὶ ὀρνέων ὁ Ἔ. φησι τάδε γράφων·*

*τοῦτο μὲν ἂν βροτέων μελέων ἀριδείκετον ὄγκον·
ἄλλοτε μὲν Φιλότητι συνερχόμεν' εἰς ἓν ἅπαντα
γυῖα, τὰ σῶμα λέλογχε, βίου θαλέθοντος ἐν ἀκμῇ·
ἄλλοτε δ' αὖτε κακῆσι διατηθέντ' Ἐρίδεσι
5 πλάζεται ἀνδιχ' ἕκαστα περιρρηγμῖνι βλοιο.
ὡς δ' αὖτως θάμνοισι καὶ ἰχθύσιν ὕδρομελάθροισι
θηρσί τ' ὀρειλεχέεσσιν ἰδὲ πτεροβάμοσι κύμβαις.*

1 τοῦτο scripsi: τοῦτον [sed o alterum in rasura A¹] Simpl. verte: hoc (certamen Concordiae et Discordiae) *manifestum est per mortalium membrorum molem*, quae aut Concordia coeunt ad vivorum corporum vegetam unitatem aut Discordiae vi singillatim errantia monstra fiunt (cf. fr. 57) 2 = fr. 17, 7; 26, 5 3 σώματα FM θαλέθοντος AM: θαλέοντος F 4 ἐρίδει Simpl.: corr. Aldus 5 πλάζεται de anacoluthia cf. fr. 21, 6 περιρρηγμῖνι A (cf. ad fr. 30, 1); περι ὀγγμῖνι M: περι ὀγγμῖνι F βλοιοις F 7 θερσί τε F ὀρειμελέεσσιν AM: ὀρειμελέεσσιν F: corr. Schneider ex fr. 127, 1. illud esset *in saltu canentes*; at intelleguntur ferae πτεροβάμοσι A: πτεροβάσι M: περ F: πτεροβήμοσι Merzdorf, at cf. ad Parm. 1, 24. mergi pinnis nixi per undas gradi videntur.

21 [124—137 K., 96—109 St.]

1—14 SIMPL. phys. 159, 13 (post fr. 17) *πλειονα δὲ ἄλλα εἰπὼν ἐπάγει ἕκαστον τῶν εἰρημένων τὸν χαρακτήρα, τὸ μὲν πῦρ ἥλιον (v. 3) καλῶν, τὸν δὲ ἄερα αὐγῆν (v. 4) καὶ οὐρανόν (22, 2), τὸ δὲ ὕδωρ δμβρον (5) καὶ θάλασσαν (22, 2). λέγει δὲ οὕτως· 'ἀλλ' — ἀμείβει'* 3—12 IDEM 33, 8 3. 5 ARIST. de gen. et corr. A 1. 314^b 20 [cf. Philop. ad h. l. 17, 10]. GALEN. de simpl. med. temp. Π 1 [XI 461 K.]; PLUT. de primo frig. 13 p. 949 F 3 signif. ARIST. de gen. et corr. A 1. 315^a 10 9—11 IDEM Metaph. B 4. p. 1000^a 29 *ἐξ ὧν πάνθ' — δολιχαίωνες* [cf. Alex. ad h. l. 220, 5. Asclep. 197, 33; ex Ar. Pseudar. de mundo c. 6. p. 399^b 25]. 9 CLEM. Strom. VI 17. p. 746 P. cf. ad fr. 7

*ἀλλ' ἄγε, τῶνδ' ὀρων προτέρων ἐπιμάρτυρα δέρκεν,
εἴ τι καὶ ἐν προτέροισι λιπόξυλον ἐπλετο μορφῆι,
ἠέλιον μὲν θερμὸν ὄραν καὶ λαμπρὸν ἀπάντηι,*

1 τῶνδ' Simpl.: τῶν Stein 2 intellego: *si quid materiae etiam in priore numeratione elementorum relictum erat formae explicandae μορφῆι* Simpl.: corr. Aldus 3 θερμὸν — λαμπρὸν Simpl. 33. 159; Gal.: λαμπρὸν — θερμὸν Plut.: λευκὸν — θερμὸν Arist. 314. 315 ὄραν Arist. Simpl. 33(DE); 159: ὄρα Plut.; Arist.(EL): ὄραι Simpl. 33(F)

ἀμβροτα δ' ὄσσοι ἴδει τε καὶ ἀργέτι δεύεται ἀγῆι,
 5 δμβρον δ' ἐν πᾶσι ὄνοφόντα τε ζυγαλέον τε
 ἐκ δ' αἴης προρέουσι θέλυμνά τε καὶ στερεωπά.
 ἐν δὲ Κότῳ διάμορφα καὶ ἀνδιχα πάντα πέλονται,
 σὺν δ' ἔβη ἐν Φιλότητι καὶ ἀλλήλοισι ποθεῖται.
 ἐκ τούτων γὰρ πάνθ' ὄσα τ' ἦν ὄσα τ' ἔστι καὶ ἔσται,
 10 δένδρεά τ' ἐβλάστησε καὶ ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες,
 θῆρες τ' οἰωνοὶ τε καὶ ὕδατοθρέμμοις ἰχθύς,
 καὶ τε θεοὶ δολιχαίωτες τιμήσι φέριστοι.
 αὐτὰ γὰρ ἔστιν ταῦτα, δι' ἀλλήλων δὲ θέοντα
 γίγνεται ἀλλοιωπά· τόσον διὰ κρήσις ἀμείβει.

4 ὄσσοι ἴδει τε scripsi (Berl. Sitz. 1884, 366 cf. fr. 62, 5. 73, 2): ὄσσοι δὲ τε
 Simpl. 33 F: ὄσσοι ἔδειται Simpl. 33(DE): ὄσσοι ἐδέετο Simpl. 159; intelleguntur
 planetae, οὐρανοῦ (22, 2) corpora 5 ὄνοφόντα Arist. Plut.: ὄνοφόντα Simpl.
 33. 159: ζοφόντα Arist. (HL) 6 θέλυμνα Sturz: θελημνά Simpl. 33(D² E):
 θελημνά Simpl. 33(D¹F). 159 στερεώπα Simpl. 159: στερέωμα Simpl. 33
 7 πέλονται Simpl. 33: πέλοντα Simpl. 159 9 ἔκ — ἔσται tradit Simpl. 33. 159:
 ἐξ ὧν πάνθ' ὄσα τ' ἦν ὄσα τ' ἔσθ' ὄσα τ' ἔσται ὀπίσω memoriter Arist.; similiter
 labens Clem. ἐκ γὰρ τῶν ὄσα γ' ἦν ὄσα τ' ἔσσειται ὄσα τ' ἔσσειν. ceterum ἐξ
 ὧν intellegit Arist. Νεῖκος (vel Νεῖκος et Φίλλαν) cf. fr. 26 10—12 ~ fr. 23,
 6. 7 10 δένδρεά τ' ἐβλάστησε Arist., Simpl. 159: δένδρεα [δένδρα F] τε βεβλά-
 στησε Simpl. 33, unde ἐβλάστησε aliquis coniciat 13 ἔστι Simpl.: corr. Stein
 θέοντα Simpl. F: θέντα Simpl. DE 14 τόγον διάκρισις Simpl. D: τογον διά-
 κρισις E: om. F: correxi. cf. fr. 22, 4. 7 et ad Parm. (Berl. 1897) p. 26. 112

22 [326—334 K., 186—194 St.]

1—9 SIMPL. phys. 160, 26 καὶ ἐκ τούτων δὲ ἂν τις τὸν διπλὸν αἰνίττεσθαι
 διάκοσμον οἴοιτο· ἄρθμια — ὀργαῖ. καὶ γὰρ ὅτι καὶ ἐν τοῖς θνητοῖς (3)
 ἤρμοσται ταῦτα, δεδήλωκεν, ἐν δὲ τοῖς νοητοῖς μᾶλλον ἦνωται καὶ ἀλλήλοισι
 — Ἀφροδίτῃ (5) καὶ ὅτι κἂν πανταχοῦ ἀλλὰ τὰ μὲν νοητὰ τῆς Φίλλαν ὁμοίωται,
 τὰ δὲ αἰσθητὰ ὑπὸ τοῦ Νεῖκος κρατηθέντα καὶ ἐπὶ πλέον διασπασθέντα ἐν
 τῆι κατὰ τὴν κρῆσιν γενέσει ἐν ἐκμακτοῖς (7) καὶ εἰκονικοῖς εἶδεσιν ὑπέ-
 στησαν τοῖς νεικεογενέσι (cf. 9) καὶ ἀήθως ἔχουσι (8) πρὸς τὴν ἔνωσιν τὴν
 πρὸς ἀλλήλα IDEM p. 159, 11 τὸ μὲν πῦρ ἦμιον καλῶν, τὸν δὲ αἶρα ἀγῆν
 καὶ οὐρανόν, τὸ δὲ ὕδωρ ὄμβρον καὶ θάλασσαν 6. 7 THEOPHR. de sens.
 16 [A 86 p. 101, 21]

ἄρθμια μὲν γὰρ ταῦτα ἐαντῶν πάντα μέρεσσι,
 ἠλέκτωρ τε χθῶν τε καὶ οὐρανός ἠδὲ θάλασσα,
 ὄσσα φιν ἐν θνητοῖσιν ἀποπλαχθέντα πέφυκεν.

1 fortasse continuatur 17, 35 ἄρθμια DE: ἄρτια F ἐαντὰ ἐαντῶν DE:
 αὐτὰ ἐαντῶν F: correxi cf. 17, 6. 34 2 ἠλέκτωρ sol. cf. Z 513 οὐρανός ἠδὲ
 θάλασσα claus. hom. (μ 404 al.) 3 φιν nunc tueor: quotquot (sc. μέρη) eis (sc.
 puris elementis) disiuncta extant in mortali mundo. ea igitur, quae sunt eiusdem
 originis, amica, itemque ea quae similiter mixta (v. 4. 5) ἀποπλαχθέντα D [cf.
 Parm. 8, 28]: ἀποπλαχθέντα EF

ὡς δ' αὐτως ὄσα κράσιν ἐπαρκέα μᾶλλον ἔασιν,
 5 ἀλλήλοις ἔστραχται ὁμοιωθέντ' Ἀφροδίτη.
 ἔχθρὰ (δ' &) πλείστον ἀπ' ἀλλήλων διέχουσι μάλιστα
 γέννηι τε κρήσει τε καὶ εἵδεσιν ἐκμακτοῖσι
 πάντηι συγγίνεσθαι ἀήθεα καὶ μάλα λυγρὰ
 Νείκεος ἐννεσθησιν, ὅτι σφίσι γένναν ἔοργεν.

4 initium homericum cf. γ 64 al. κράσιν hic libri ἐπαρκέα Karsten
 6 ἔχθρὰ Theophr.: ἔχθρα [i. e. ἔχθρα] Simpl.(F): ἔργα Simpl.(DE) δ' α
 supplevi cf. ὄσα 3. 4; ἔχθρὰ δ' ἀπ' ἀλλ. πλείστον διέχουσιν ἀμικτα fingebat
 Stein partim Karstenium secutus 7 γέννηι Simpl.: γένει Theophr. κρήσει
 hic servatum in corrupto κρήσει Simpl.: κράσει Theophr. 9 νεικογενέστησιν
 Simpl. in exemplo suo invenit quod νεικογενέσι circumscibit [v. s.], quasi
 νεικογενήτησι (vel νεικογενήτοισιν, quod conii. Lobeck): corr. Panzer-
 bieter ὄργα Simpl.: correxi

23 [154—164 K., 119—129 St.]

Simpl. phys. 159, 27 καὶ παράδειγμα δὲ ἐναργὲς παρέθετο τοῦ ἐκ τῶν
 αὐτῶν [fr. 21, 13] γίνεσθαι τὰ διάφορα 'ὡς — ἀκούσας'. (cf. Ps. Alex. in
 Metaph. 827, 23 Hayd.) 9 ΗΕΣΥΧΗ. καινύτω: νικάτω

ὡς δ' ὀπόταν γραφεές ἀναθήματα ποικιλλωσιν
 ἀνέρες ἀμφι τέχνης ὑπὸ μήτιος εὔ δεδαῶτε,
 οἷτ' ἐπεὶ ὄν μάρψωσι πολύχροα φάρμακα χερσίν,
 ἀρμονίη μίξαντε τὰ μὲν πλέω, ἄλλα δ' ἐλάσσω,
 5 ἐκ τῶν εἶδεα πᾶσιν ἀλλγία πορσύνουσι,
 δένδρεά τε κτίζοντε καὶ ἀνέρας ἠδὲ γυναικας
 θηράς τ' οἰωνούς τε καὶ ὕδατοθρέμμονας ἰχθύς
 καὶ τε θεοὺς δολιχαίωνας τιμήσι φερίστους·
 οὕτω μὴ σ' ἀπάτη φρένα καινύτω ἄλλοθεν εἶναι
 10 θνητῶν, ὄσα γε δῆλα γεγάασιν ἀσπετα, πηγῆν,
 ἀλλὰ τορῶς ταῦτ' ἴσθι, θεοῦ πάρα μῦθον ἀκούσας.

1 γραφεές ex γραφεις Simpl. E; nota productionem in caesura 2 τέ-
 χνησι' desidero ἀμφω Simpl.: corr. Aldus δεδαῶτι DE: δεδαῶτες F
 3 ἐπεὶ ἄν Bergk 4 ἀρμονίη F: ἀρμενίη DE μίξαντε EF: μίξαντες D
 5 εἶδε πᾶσ ἐναλλγία F 6—8 ~ fr. 21, 10. 11 6 κτίζοντε EF: κτίζοντες D
 ἀνέρες D 9 μὴ σ' DE: μὲν F ἀπάτη F: ἀπάτα DE καινύτω Blass (cf.
 Hes.): καὶ νυ τω (vel ται, τῶ) Simpl. DEF 10 ὃν γεγάασιν ἀάσπετα numeris
 deterioribus Karsten; servato δῆλα (cf. fr. 4, 13; 38, 2. opposita est sphaeri ob-
 scura unitas) tempto γεγάασιν (cf. Pind. O. 6, 49). de correpta paenultima fr. 102.
 107, 1): 'quae quidem innumera in mundo apparuere' 11 θεοῦ πάρα neque
 a se ipso deo (Bidez) neque a se tanquam a deo (Rohde), sed a Musa cf. fr. 4,
 3. 5, 2. clausula Homericum H 54 al.

24 [447. 448 K., 58. 59 St.]

PLUT. de defectu orac. 15 p. 418 C ἀλλ' ἵνα μὴ, τὸ Ἐμπεδόκλειον εἰπεῖν
 [ποιεῖν falso Emperius], δόξω

κορυφὰς ἑτέρας ἐτέρησι προσάπτων
 μύθων μὴ τελέειν ἀτραπὸν μίαν,
 εἰσατέ με τοῖς πρώτοις τὸ προσηκόν ἐπιθεῖναι τέλος.

1 ἐτέρησι Scaliger: ἐτέραις Plut. μὴ τελέειν Knatz: μῆτε λέγειν Plut.

25 [446 K., 59 bis St.]

Ad PLATON. GORG. 498 E συλλόγισαι δὴ κοινῇ μετ' ἐμοῦ τί ἡμῖν συμβαίνει
 ἐκ τῶν ὁμολογημένων· καὶ δις γὰρ τοι καὶ τρις φασὶ καλὸν εἶναι τὰ καλὰ
 λέγειν τε καὶ ἐπισκοπεῖσθαι SCHOL. [ex Lucillo] παροιμία 'δις καὶ τρις τὸ
 καλόν', ὅτι γρη' περὶ τῶν καλῶν πολλὰκις λέγειν. Ἐμπεδοκλέους τὸ ἔπος, ἀφ'
 οὗ καὶ ἡ παροιμία· φησὶ γὰρ 'καὶ—ἐνισπεῖν'. cf. Plato Phileb. 59 E εὐδ' ἡ
 παροιμία δοκεῖ ἔχειν τὸ καὶ δις καὶ τρις τό γε καλῶς ἔχον ἐπαναπολεῖν τῷ
 λόγῳ δεῖν [ceteros adagii locos v. in Paroemiogr. I 66 ad Zen. III 33 δις καὶ
 τρις τὸ καλόν. cf. praeterea Soph. Phil. 1238, Arist. Nub. 546; Plato Phaedr.
 235 A; Galen. de animi aff. I p. 16, 6 Marqu.]. PLUTARCH. Non posse s. v. s.
 Epic. 24 p. 1103 F ἦκιστα ἔφην ἐγὼ 'καὶ—ἀκούσαι' κατ' Ἐμπεδοκλέα.

. . . καὶ δις γὰρ, δ δεῖ, καλόν ἐστιν ἐνισπεῖν.

apparet Platonis proverbium neque ex Empedocle petitum neque sensu
 consentire, ut coniecturae eo nixae (velut Nauckii *Mél. gr. r.* VI 59) labantur
 καὶ δις γὰρ Schol. Plat.: καὶ δεῖ παρ' Plut. ἐνισπεῖν Schol. Plat.: ἀκούσαι
 accommodans Plut.; infinitivus audiendus etiam ad δεῖ

26 [138—149 K., 112—118 (om. 8—12) St.]

1—12 SIMPL. phys. 33, 18 καὶ ὀλίγον δὲ προελθῶν (post v. 21, 12)
 φησὶν 'ἐν—κύκλον' 1 IDEM 1184, 7. 1185, 19 cf. Arist. phys. Θ 1. 250^a 7
 8—12 ARIST. phys. Θ 1. 250^b 29 [inde 10—12 Simpl. 1124, 23. 1125, 1. 2] 11
 12 SIMPL. phys. 160, 20

ἐν δὲ μέρει κρατέουσι περιπλομένοιο κύκλιοι,
 καὶ φθίνει εἰς ἀλλήλα καὶ αὐξεται ἐν μέρει αἴσης.
 αὐτὰ γὰρ ἐστὶν ταῦτα, δι' ἀλλήλων δὲ θέοντα
 γίνοντ(αι) ἀνθρώποι τε καὶ ἄλλων ἔθνεα θηρῶν
 5 ἄλλοτε μὲν Φιλότητι συνερχόμεν' εἰς ἓνα κόσμον,
 ἄλλοτε δ' αὖ διχ' ἕκαστα φορούμενα Νείκεος ἔχθει,
 εἰσόκεν ἐν συμφύντα τὸ πᾶν ὑπένερθε γένηται.
 οὕτως ἦι μὲν ἐν ἐκ πλεόνων μεμάθηκε φύεσθαι,
 ἦ δὲ πάλιν διαφύντος ἐνὸς πλέον' ἐκτελέθουσι,
 10 τῆι μὲν γίγνονταί τε καὶ οὗ σφισιν ἔμπεδος αἰών·

1 = 17, 29. hic Concordiam et Discordiam intellegit Arist. phys. Θ 1. 225^a 7,
 de elementis Simpl. 160, 14 recte cf. fr. 17. 20. 22 κύκλιοι] χρόνιοι Simpl.
 1184 2 φθίνει nota ἰ correptum 3 sola quattuor elementa sunt ἔστι
 libri 4 θηρῶν Karsten (cf. Lucr. II 985): κηρῶν memoria fr. 121, 2 lapsus Simpl.:
 θνητῶν ex 35, 7. 16 Bergk 6 φορεύμενα Sturz 7 ἐν Simpl. E: ὄν D: ὄν
 F: ἄν Ald.; αὖ Bywater; coniciebam εἰσόκ' ἐς ἓν; at cf. v. 8 ὑπένερθε cf.
 Theogn. 843 8—12 = fr. 17, 9—13 8 ἐν Arist.: om. Simpl. 10 οὗ] ὄς Simpl. F

ἤι δὲ τὰδ' ἀλλάσσοντα διαμπερὲς οὐδαμὰ λήγει,
ταύτηι δ' αἰὲν ἔασιν ἀκίνητοι κατὰ κύκλον.

27 [72. 73. 59. 60 K., 135—138 St.]

1. 2 PLUT. de fac. lun. 12 p. 926 D ὄρα . . . μὴ . . . τὸ Νεῖκος ἐπάγης τὸ Ἐμπεδοκλέους τοῖς πράγμασι, μᾶλλον δὲ τοὺς παλαιοὺς κινήσας Τιτᾶνας ἐπὶ τὴν Φύσιν καὶ Γιγαντας καὶ τὴν μυθικὴν ἐκείνην καὶ φοβερὰν ἀκοσμίαν καὶ πλημμέλειαν ἐπιθεῖν ποθῆς (θεῖς) χωρὶς τὸ βαρὺ πᾶν καὶ χωρὶς τὸ κοῦφον [unde exsculperunt elumbem versum (71 K., 143 St.), etsi liquido Ar. de caelo Δ 2. 309^a 19 distinxisse quiddam de gravi ac levi negavit Empedoclem], 'ἔνθ' — θάλασσα', ὡς φησὶν Ἐ., οὐ γῆ θερμότητος μετεῖχεν, οὐκ ὕδωρ πνεύματος, οὐκ ἄνω τι τῶν βαρέων, οὐ κάτω τι τῶν κοῦφων, ἀλλ' ἀκρατοὶ καὶ ἀστοργοὶ [unde versum extricavit 144 St.] καὶ μονάδες αἱ τῶν ὄλων ἀρχαὶ . . . ἄχρισ οὐ τὸ ἱερτὸν ἦκεν ἐπὶ τὴν φύσιν ἐκ προνοίας Φιλότῆτος ἐγγενομένης καὶ Ἀφροδίτης καὶ Ἐρωτος, ὡς Ἐ. λέγει καὶ Παρμενίδης καὶ Ἡσίοδος 1. 3. 4. SIMPL. phys. 1183, 28 *Ἐῶθμος* [fr. 71] δὲ τὴν ἀκίνησιαν ἐν τῇ τῆς Φιλίας ἐπικρατεῖται κατὰ τὸν Σφαιρον ἐκδέχεται ἐπειδὴν ἅπαντα συγκριθῆι 'ἔνθ' — γυῖα', ἀλλ' ὡς φησὶν 'οὐ τῶς — γαίῶν' 4 ACHILLES isag. 6 p. 37, 13 Maass [e Diodoro] ἄμεινον δὲ σφαιρας ἐκδέχασθαι σχῆμα ἔχειν τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κατὰ τὸν Ἐμπεδοκλέα, ὃς ἔφη οὕτως 'σφαιρος — χαίρων'. ANONYM. in Arat. ibid. 6 p. 97, 24 στρέφεται δὲ τὸ πᾶν αὐτὸ περὶ αὐτὸ ὁσημέραι καὶ ὥραι, καθὸ καὶ ὁ Ἀσκραῖός [corr. Ἀκραγαντίνος Maass] φησὶ 'σφαιρος — χαίρων', σφαιρον μὲν καλέσας τὴν σφαῖραν, ὡς καὶ Ὀμηρος ἔσπερον τὴν ἐσπέραν, καὶ κυκλοτερῆ δὲ διὰ τὸ σφαιροειδές, μονίαν δὲ περιγηέα τῆς τροφῆς τὴν μονίην; ANTONIN. XII 3 [cf. VIII 41]; PROCL. in Tim. p. 160 [D p. 379 Schn.]; SIMPL. de cael. 591, 5 Heib.

ἐνθ' οὐτ' Ἑλλοιο διείδεται ὠκέα γυῖα
οὐδὲ μὲν οὐδ' αἴης λάσιον μένος οὐδὲ θάλασσα
οὐτῶς Ἀρμονίης πυκινῶι κρύφωι ἐστήρικται
Σφαιρος κυκλοτερῆς μονίηι περιγηέι γαίῶν

1 οὐδ' Bergk διείδεται Simpl.(AF): διείεται [i. e. οἰεται] Simpl. (M): δεδίτ-
εται Plut.; δεόσεται Karsten ὠκέα γυῖα [βλα F] Simpl.; ἀγλαὸν εἶδος Plut.
2 μένος Bergk (cf. fr. 37): γένος Plut.; δέμας Karsten ἄρμονίης Simpl. (A):
ἄρμονίας (M): ἄρμονίως (F) κρυφῶι A: κρυφῶ M: κρύφει F; intellege 'in
Concordiae latebris fixus tenetur' 4 = 28, 2 σφαιρας κυκλοτερει Anon.
μονίηι Simpl. Phys. (AM), de cael. (A): μόνη vel μονῆ Procl., Antonin.(A),
Simpl. Phys.(F), de cael.(DE): μούνη Achill.: κονῆ Antonin. (vulg.): μονίαι
Anon. 169: μύμης Stob. (fr. 28, 2). forma falso suspecto Buttmanno; est enim
solitudo (α μόνος), quippe exclusa Discordia περιγηέι Achill., Anon., Procl.
(cf. Ap. Rhod. IV 950; Eratosth. Herm. fr. 19, 1): περιῆθει Antonin.: περιγηθεί
Simpl. Phys., de caelo, quod interpretabatur fortasse de εὐδαιμονίαι Sphaeri
γαίῶν Simpl. de cael., Antonin.: αἰών Simpl. phys.: χαίρων Achill., Anon.,
Procl., Stob. (fr. 28, 2)

28 [deest]

1. 2 Stob. Ecl. I 15, 2 ab p. 144, 20 W. sine lemmate [cf. supra p. 73 ad
Parm. fr. 25]:

ἀλλ' ὁ γε πάντοθεν ἴσος (ἔην) καὶ πάμπαν ἀπείρων
Σφαίρος κυκλοτερῆς μονίη περιγηθεί χαιρων

1 ἔην addidi; ἔων Grotius; ὁμοῦ vel ὁμῶς Wachsmuth ἀπείρων rotundius
expl. Zeller I^o 780³ 2 = fr. 27, 4. περιγηθεί (περιτεθῆ F: περιτείθη, θη in
ras., P) χαιρων sic Stob.; verum servat fr. 27, 4

29 [deest]

1—3 Hipp. Ref. VII 29 p. 247, 34 καὶ περὶ μὲν τῆς τοῦ κόσμου ἰδέας, ὅποια
τίς ἐστὶν ὑπὸ τῆς Φίλλας κοσμουμένη, λέγει τοιοῦτόν τινα τρόπον 'οὐ — αὐ-
τῶι'. τοιοῦτόν τι καὶ κάλλιστον εἶδος τοῦ κόσμου ἢ Φίλλα ἐκ πολλῶν ἐν ἀπερ-
γάζεται· τὸ δὲ Νεῖκος . . . ἐξ ἐνός ἐκεῖνον ἀποσπᾷ καὶ ἀπεργάζεται πολλὰ
3 SIMPL. phys. 1124, 1 τὴν Φίλλαν διὰ τῆς ἐνώσεως τὸν Σφαῖρον ποιοῦσαν, ὃν
καὶ θεὸν ὀνομάζει [fr. 31], καὶ οὐδέτέρως ποτὲ καλεῖ 'σφαῖρον ἔην'.

οὐ γὰρ ἀπὸ νάτοιο δύο κλάδοι ἀίσσονται,

οὐ πόδες, οὐ θοὰ γούνα(α), οὐ μῆδεα γεννήεντα,

ἀλλὰ σφαῖρος ἔην καὶ ἴσος ἐστὶν αὐτῶι.

1. 2 = 134, 2. 3, qui illic ad dei descriptionem pertinent, hic ad mundi fa-
bricam; unde v. 3 utrimque differt 1 αἴσσονται Hipp. 2 γούνα fr. 134:
γούνατ' Hipp. γεννήεντα Sauppe: γενήεντα Hipp.; λαχνήεντα fr. 134 3 ex
Simpl. et adscito Hesiodi exemplo Theog. 126 ἴσον ἑωντῆι οὐρανὸν versum sic
restituam: ἀλλὰ σφαῖρον ἔην καὶ πάντοθεν ἴσον ἑωντῶι. cf. fr. 28, 1

30 [66—68 K., 139—141 St.]

1—3 ARIST. Metaph. B 4. 1000^b 12 καὶ ἅμα δὲ αὐτῆς τῆς μεταβολῆς αἴτιον
οὐθὲν λέγει ἀλλ' ἢ ὅτι οὕτως πέφυκεν 'ἀλλ' — ὄρκου'. [explicit. Syrian. p. 859^b
36 sqq. et Asclep. p. 198, 32]; SIMPL. phys. 1184, 12 λέγει δὲ καὶ ταῦτα 'Ε. ἐπὶ
τῆς τοῦ Νεῖκος ἐπικρατείας 'αὐτὰρ — ὄρκου' 1. 2 imitatur GREGOR. Naz.
II 2. 7, 190

αὐτὰρ ἐπεὶ μέγα Νεῖκος ἐνιμμελέεσσιν ἐθρέφθη

ἐς τιμὰς τ' ἀνόρουσε τελειομένοιο χρόνοιο,

δς σφιν ἀμοιβαῖος πλατέος παρελήλαται ὄρκου . . .

1 αὐτὰρ ἐπεὶ Simpl.: ἀλλ' ὅτε δὴ Arist. ἐνιμμελέεσσιν Simpl. A.: ἐνι
μελέεσσιν Arist. Simpl. M.: ἐν μελέεσσιν Simpl. F. servavi egregii libri A au-
toritate fisus Aristophaneam consuetudinem ut fr. 20, 5 ἐθρέφθη Arist.: ἐρέ-
φθη Simpl. 2 ἐς Simpl. (cf. Hom. A 273 al. ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε): εἰς Ar.:
ἐπὶ (ut Ar. vulg. codd.) Syrian. τ' Ar. Simpl. F: om. Simpl. AM 3 ὁ σφιν
ἀμοιβαῖς Simpl. F παρελήλατο Ar. aliquot libri (ut E) et Asclep.: παρ' ἐλή-
λαται Sturz

31 [70 K., 142 St.]

SIMPL. phys. 1184, 2 [post verba ad fr. 27, 4 allata] ἀρξαμένον δὲ πάλιν
τοῦ Νεῖκος ἐπικρατεῖν τότε πάλιν κινήσεις ἐν τῶι Σφαίρωι γίνεται·

πάντα γὰρ ἐξείλης πελεμιζέτο γυῖα θεοῦ.

cf. PROCL. in Aleib. p. 113 Creuz. τῶι κατὰ τὸν Ἐμπεδοκλέα νοητῶι θεῶι.
σφαῖρον δὲ αὐτὸν ἐκεῖνος εἶωθεν ἀποκαλεῖν cf. Simpl. cit. ad fr. 29, 3

huc pertinet fortasse Plut. de sollertia anim. 7. 964 E τρέφεσθαι τὸ γεννώμενον παρὰ φύσιν μέλει τοῦ γεννήσαντος ἀποσπασμένοις, ut de violenta membrorum i. e. elementorum e Sphaero separatione loquatur πελεμίζετο A: πολεμίζετο FM γαῖα F

32 [457 K., p. 63 St.]

[ARIST.] de lin. insecab. p. 972^b 29 (ubi ἄρθρον et στιγμής differentiae enumerantur) ἔτι τὸ ἄρθρον διαφορὰ πῶς ἐστίν [similliter antea dixerat διαίρεσις ἐστὶ μᾶλλον]· διὸ καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἐποίησε ‘διὸ δεῖ ὀρθῶς’, ἡ δὲ στιγμή καὶ τὸ * * * ἐν τοῖς ἀκίνητοις.

δύω δέει ἄρθρον.

quod e coniectura scripsi *artus iungit* *duo* eleganter expressit Martianus Rota sive ingenio sive meliore libro fretus: *articulis constat semper iunctura duobus*

33 [265 K., 279 St.]

PLUT. de amic. mult. 5 p. 95 A ἡ μὲν γὰρ (scil. ἡ φίλια) συνάγει καὶ συνίστησιν καὶ συνέχει καταπικνοῦσα ταῖς ὀμίλαις καὶ φιλοφροσύναις

ὡς δ’ ὅτ’ ὁπὸς γάλα λευκὸν ἐγδύμφωσεν καὶ ἐδόησε κατ’ Ἐμπεδοκλέα (τοιανύτην γὰρ ἡ φίλια βούλεται ποιεῖν ἐνότητα καὶ σύμπηξιν), ἡ δὲ πολυφιλία διίστησι.

cf. Homer. E 902 ὡς δ’ ὅτ’ ὁπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν . . . ὡς ἄρα καρπαλλμῶς ἵσατο θοῦρον Ἄρηα; Arist. de gen. an. B 3. 737^a 14. Δ 4. 771^b 23; Diog. Oenoand. 65, 1, 11 [Bull. d. corr. Hell. XXXI 346]. e Plut. patet Concordiae processum illustrari

34 [208 K. et St.]

ARIST. Meteor. Δ 4. 381^b 31 τὸ γὰρ ὑγρὸν τῷ ξηρῷ αἴτιον τοῦ ὀρῖζεσθαι καὶ ἐκότερον ἐκότερω ὀιον κόλλα γίνεται, ὡσπερ καὶ Ἐ. ἐποίησεν ἐν τοῖς Φυσικοῖς [sic FHN: περσοῖς E] ‘ἄλφιτον — κολλήσας’. καὶ διὰ τοῦτο ἐξ ἄμφοιν ἐστὶ τὸ ὀρισμένον σῶμα. [hinc Probl. KA 22. 929^b 15 κόλλη γὰρ χρῆται τῷ ὕδατι ὡσπερ καὶ Ἐ. μετήνεγκεν ἐν τοῖς Περσοῖς εἰπὼν ‘ἄλφιτον — κολλήσας’. Alex. in Meteor. 199, 5 Hayd. ἐμνημόνευσεν Ἐμπεδοκλέους ὡς τὸ αὐτὸ πῶς εἰρηκότος διὰ τοῦ ‘ἄλφιτον — κολλήσας’. καὶ γὰρ ἐκεῖνος κολλήσει εἶκασε τὴν τοῦ ὑγροῦ τῷ ξηρῷ μίξιν. Olympiod. ad h. l. p. 297, 18 Stäive. ἔφη γὰρ ἐν τοῖς αὐτοῦ ῥήμασιν ‘ἄλφιτον — κολλήσας’ τὸ ὑγρὸν λέγων καὶ τὸ ξηρόν].

ἄλφιτον ὕδατι κολλήσας . . .

35 [165—181 K., 169—185 St.]

1—15 SIMPL. de caelo 528, 30 μήποτε δὲ καὶ ἐπικρατῆ ἐν τούτῳ [scil. τῷ κόσμῳ] τὸ Νεῖκος ὡσπερ ἐν τῷ σφαιρῳ ἡ Φίλια, ἀλλ’ ἄμφω ὑπ’ ἄμφοιν λέγονται γίνεσθαι. καὶ τάχα οὐδὲν κωλύει παραθέσθαι τινὰ τῶν τοῦ Ἐμπεδοκλέους ἐπῶν τοῦτο δηλοῦντα ‘αὐτὰρ — κελεύθους’. 3—17 Id. phys. 32, 11 καὶ πρὸ τούτων δὲ τῶν ἐπῶν [fr. 98] ἐν ἄλλοις τὴν ἄμφοιν ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐνέργειαν παραδόσω λέγων ‘ἐπει — ἰδέσθαι’. 5 et 10—13 IDEM de caelo 587, 8 καὶ πῶς ταῦτα, φαίη ἂν τις, ἐπὶ τῆς Φιλότῃτος γίνεσθαι λέγει δ’ Ἀρ.

δι' ἦν πάντα ἐν γίνεσθαι ὁ Ἐ. φησιν ἐν τῇ δῆ — εἶναι (5); μήποτε οὖν οὐκ ἐν τῇ ἐπικρατεῖται τῆς Φιλίας ταῦτα λέγει γενέσθαι ὁ Ἐ., ὡ ἐνόμισεν Ἀλέξανδρος, ἀλλὰ τότε, ὅτε οὐπω τὸ Νεῖκος πᾶν — ὀρμή. 14. 15 ARIST. poet. 25 p. 1461^a 23 τὰ δὲ διαίρεσει [scil. λυτέον] οἶον Ἐ. αἴψα — κέκρητο. ATHEN. X 423 F Θεόφραστος δ' ἐν τῷ Περί μέθης ζωρότερόν φησιν εἶναι τὸ κεκραμένον παρατιθέμενος Ἐμπεδοκλέους τάδε αἴψα — κελεύθους. ex eodem auctore (qui Theophrasto iunior) PLUT. Quaest. conv. V 4,1. 677 D Σωσιπλῆς δ' ὁ ποιητής, τοῦ Ἐμπεδοκλέους ἐπιμνησθεὶς εἰρηκότος ἐν τῇ καθόλου μεταβολῇ γίνεσθαι ζῶρά τε τὰ πρὶν ἄκρητα μᾶλλον ἔφη τὸ εὐκρατον ἢ τὸ ἄκρατον ὑπὸ τάνδρός ζωρὸν λέγεσθαι.

αὐτὰρ ἐγὼ παλίνροσος ἐλεύσομαι ἐς πόρον θμνων,
 τὸν πρότερον κατέλεξα, λόγον λόγον ἐξοχτετεύων,
 κείνον· ἐπεὶ Νεῖκος μὲν ἐνέρτατον ἔκτο βένθος
 δίνης, ἐν δὲ μέσῃ Φιλότης στροφάλιγγι γένηται,
 5 ἐν τῇ δῆ τάδε πάντα συνέρχεται ἐν μόνον εἶναι,
 οὐκ ἄφαρ, ἀλλὰ θελημὰ συνιστάμεν' ἄλλοθεν ἄλλα.
 τῶν δέ τε μισγομένων χεῖτ' ἔθνεα μυρία θνητῶν
 πολλὰ δ' ἄμειχθ' ἔστηκε κεραιομένοισιν ἐναλλάξ,
 δσσ' ἔτι Νεῖκος ἔρourke μετάρσιον· οὐ γὰρ ἀμεμφέως
 10 πῶ πᾶν ἐξέστηκεν ἐπ' ἔσχατα τέρατα κύκλου,
 ἀλλὰ τὰ μὲν τ' ἐνέμιμνε, μελέων τὰ δὲ τ' ἐξεβεβήκει.
 δσσον δ' αἰὲν ὑπεκπροθέοι, τόσον αἰὲν ἐπήκει
 ἠπίδφρων Φιλότητος ἀμεμφέος ἀμβροτος ὀρμή·
 αἴψα δὲ θνήτ' ἐφύοντο, τὰ πρὶν μάθον ἀθάνατ' εἶναι,

2 τὸν τοῦ Cobetus [Simpl. Batav.] λόγον Bergk: λόγῳ AF cf. Plato Theaet. 172 D λόγον ἐκ λόγον μεταλαμβάνομεν; Dem. 18, 313 λόγον ἐκ λόγον λέγων ἐξοχτετεύων F: ἐπιχτετεύων A 3 καινὸν coni. Bergk ἐπεὶ F: ἐπὶ A 4 δίνης ἐν Simpl. phys.: δίνησε vel δίνησιν Simpl. cael. 5 ἐν τῇ δῆ Simpl. phys. F; cael. 529. 587 F: ἐν τῇ δὲ phys. DE, cael. 578 A: ἐν τῇ ἡδὲ cael. 529 A: ἔνθ' ἡδὲ Bergk 6 ἄφορα Simpl. cael. A ἀλλ' ἐθελημὰ cael. F ἄλλα cael.: ἄλλο phys. 7 a Simpl. utroque loco lectum deletiv ut errore translatum ex v. 16 et substituit fr. 36 verisimiliter Schneidewin 8 ἀμικτ' ἔστηκε Simpl. κεραιομένοισιν Simpl. cael.: κερασμένοισιν [i. e. κεραομένοισιν] phys. 9 ἀμεμφέως phys.: ἀμεμφέος vel ἀμφαφέως cael. 10 πῶ Simpl. (cf. phys. 33, 4. cael. 587, 13) et sic phys. F, cael. 529 F: οὐπω phys. DE (cf. 33, 4): τὸ cael. 529 A: scribe τῶν; ex istis (ὄσσ' ἔτι Νεῖκος ἔρourke) Discordia non tota sine vituperio (i. e. sine exceptione) recedit, sed partim (τὰ μὲν τ') remanebat (in membris universi) partim (τὰ δὲ τ') ex membris iam excesserat. ante μελέων interponxit Bergk 11 δὲ τ' phys. DF: δ' cael. 529. 587 12 ὑπεκπροθέοι phys. F 13 ἠπίδφρων cael. 529. 587: ἡ περίφρων phys. F: πύφρων phys. DE ἀμεμφέος cael. 587. 529 F, phys. DE: ἀμεμφέως phys. F: ἀμφέσσον cael. A; ἀμεμφέως fortasse hic (ut v. 9) praestat; pertinet ad iurisiurandi fidem fr. 30, 3 14 θνητὰ φύοντο Athen. ἀθάνατα (om. εἶναι) Arist.

15 ζωρά τε τὰ πρὶν ἄκρητα, διαλλάξαντα κελεύθους.
τῶν δέ τε μισγομένων χεῖτ' ἐθνεα μυρία θνητῶν,
παντολαῖς ιδέησιν ἀρηρότα, θαῦμα ιδέσθαι.

15 τε τὰ πρὶν ἄκρητα Plut., Ath. Theophrastum testatus: τε τὰ πρὶν ἄκρητα Simpl. phys.; cael.: τε πρὶν κέρητο (sic codex) Arist., cui restituēbat Bergk ζωρά τε πρὶν τὰ κέρητο aut ante πρὶν aut post interpungenda; similiter Gomperz ζωρά θ' ἂ πρὶν κέρητο ambiguae et hoc distinctionis. ego genuina credo ζωρά τε τὰ πρὶν ἔκρητο [formatum ut ἐπλητο], id quod quarto saeculo non iam intellectum varie tum emendabatur. distinxisse Empedoclem puto ζωρά τε τὰ πρὶν, ἔκρητο; nam hoc Concordiae crescentis est. at Gomperz contra, quasi Concordia res in elementorum integritatem restituantur. contra etiam Aristotelem legisse τὰ πρὶν ἄκρητα idque scripsisse poetam, qui cum tum solum in usu esset εὐζωρος neque id idem haberetur atque ἀκρατος (cf. εὐζωρόστερος), sed fortius mixtum, ζωρός Homericum in hanc significationem vertere potuisset; unde Theophrasti interpretationem probandam censet Wilamowitz διαλλάξαντα Simpl. phys., cael.: διαλλάσσοντα Ath.; indicatur διάλλαξις μυίντων (fr. 8, 3) i. e. vicissitudo elementorum 17 παντολαῖς ιδέησιν Simpl. F: παντολαῖσιν ιδέεσιν DE clausula homerica η 45 al.

36 [171 K., 175 St.]

Stob. ecl. I 10, 11 [p. 121, 14 W.] post fr. 6 sine lemmate vel intervallo ' τῶν — Νεῖκος'. ARIST. Metaph. B 4. 1000^b 1 εἰ γὰρ μὴ ἐνῆν [ἦν A^b] τὸ Νεῖκος ἐν τοῖς πράγμασιν, ἐν ἅν ἦν ἅπαντα, ὡς φησιν· ὅταν γὰρ συνέλθῃ, τότε ' ἐξ — Νεῖκος' [inde Asclep. 198, 1]

τῶν δὲ συνερχομένων ἐξ ἔσχατον· ἴστατο Νεῖκος

ἐξ Stob., Ascl.: om. Arist. E: δ' Ar. A^b de hoc fr. cf. ad fr. 35, 7

37 [270. 271 K., 197. 198 St.]

ARIST. de gen. et corr. B 6. 333^a 35 ἀλλὰ μὴν οὐδ' αὐξήσις ἂν εἴη κατ' Ἐμπειδοκλέα, ἀλλ' ἢ κατὰ πρόσθεσιν· πνοὶ γὰρ αὐξεῖ τὸ πῦρ,

αὐξεῖ δὲ χθῶν μὲν σφέτερον δέμας, αἰθέρα δ' αἰθήρ.

δέμας H: γένος ceteri, fortasse μένος conl. fr. 27, 2. cetera elementa duo commemorata fuisse veri simile (cf. Lucr. II 1114 sq.), at versus recuperari nequit

38 [182—185 K., 130—133 St.]

1—4 CLEM. Strom. V 48 p. 674 P ἄμεινον δὲ ἐκδέχεσθαι τὸν αἰθέρα πάντα συνέχοντα καὶ σφίγγοντα, καθὰ καὶ ὁ Ἐμπειδοκλῆς φησιν·

εἰ δ' ἄγε τοι λέξω πρῶθ' ἡλικὰ τ' ἀρχήν,
ἐξ ὧν δῆλ' ἐγένοντο τὰ νῦν ἐσορῶμεν ἅπαντα,
γαῖά τε καὶ πόντος πολυκύμων ἡδ' ὕγρὸς ἀήρ
Τιτὰν ἡδ' αἰθήρ σφίγγων περὶ κύκλον ἅπαντα.

1 versum non plenum frustra amplificarunt velut πάντων ante πρῶθ' inserto aut homerico more εἰ δ' ἄγε νῦν τοι ἐγὼ λέξω ἡλικὰ τ' ἀρχήν (i. e. ἡλικα γένναν 17, 27) scripsi: ἡμιον ἀρχήν Clem. 2 δῆλ' H. Weil: δῆ Clem. ἐσορῶμεν ἅπαντα Clem.: corr. Gomperz 4 Τιτὰν αἰθήρ sol i. q. Τιτὰν Ἥλιος Ezechielis Eus. IX 29

39 [199—201 K., 146—148 St.]

1—3 ARIST. de caelo B 13. 294^a 21 οἱ μὲν γὰρ διὰ ταῦτα ἀπειρον τὸ κάτω τῆς γῆς εἶναι φασιν, ἐπὶ ἀπειρον αὐτὴν ἐρριζώσθαι λέγοντες ὡσπερ Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος [fr. 28], ἵνα μὴ πράγματι ἔχῃσι ζητοῦντες τὴν αἰτίαν διὸ καὶ Ἐ. οὕτως ἐπέπληξεν εἰπὼν ὡς ἔπειρο — ἰδόντων' [cf. Simpl. ad h. l. 524, 3 sqq.]; inde [Arist.] de MXG 2 p. 976^b 32. 2—3 CLEM. Strom. VI 149 p. 817 P.

εἶπερ ἀπειρονα γῆς τε βάθη καὶ θαψιλὸς αἰθήρη,
ὡς διὰ πολλῶν δὴ γλώσσης φηθέντα ματαίως
ἐκκέχνται στομάτων, ὀλλυγὸν τοῦ παντὸς ἰδόντων.

2 γλώσσης Ar. cael. [γλώσση E], Clem.: βροτέων [Ar.]d. MXG φηθέντα Ar., [Ar.]; ἐλθόντα Clem. 3 εἰδόντων Clem., Ar. cael. codex H

40 [186 K., 149 St.]

PLUT. de fac. in orb. lun. 2 p. 920 C ὡς πον καὶ Ἐ. τὴν ἑκατέρων ἀποδίδωσιν οὐκ ἀηδῶς διαφορὰν ἥλιος — σελήνην, τὸ ἐπαγωγὸν αὐτῆς καὶ ἰαρόν καὶ ἄλυπον οὕτω προσαγορεύσας HESYCH. ἰλάειρα σελήνη.

ἥλιος ὄξυβελῆς ἡδ' ἰλάειρα σελήνη

ὄξυβελῆς Turnebus cf. fr. 83, 2: ὄξυμελῆς Plut. ἡδ' αὖ ἰλάειρα ex Hesychio Xylander: ἴ δὲ λάειρα Plut. (BE). ἰλάειρα defenditur Ἰλαος A 583 de quo v. Schulze Quaest. ep. 68

41 [187 K., 150 St.]

SZULEUCUS excerptus ap. Macrob. Sat. I 17, 46 ἢ ὅτι συναλισθέντος πολλοῦ πυρὸς περιπολεῖ ut ait Empedocles ὄννεκ' ἀναλισθεῖς — ἀμφιπολεύει et Barroc. 50 (Cramer A. O. II 427, 29) Ἐ. ἄλλ' — ἀμφιπολεύει [cf. Io. Maurogrop. Etym. p. 174, 27 ed. Reitzenstein] et Et. Gud. 242, 21 Ἐ. δὲ ἄλλ' — ἀμφιπολεύει. idem 242, 45 ἢ παρὰ τὸ ἄλεος . . . λέγει γὰρ καὶ Ἐ. ἄλλ' — ἀμφιπολεύει' Et. M. 426, 54 λέγεται γὰρ [sc. ἥλιος] παρὰ τὸ ἀλλῶ τὸ συναθρολῶ ὡς Ἐ. ἄλλ' — ἀμφιπολεύει', Suid. s. v. ἥλιος. Ἐμπεδοκλῆς ἄλεισθαι — ἀμφιπολεύει' HESYCH. ἀλισθεῖς: ἀθροισθεῖς

ἀλλ' ὁ μὲν ἀλισθεῖς μέγαν οὐρανὸν ἀμφιπολεύει.

ἀλλ' ὁ μὲν ἀλισθεῖς Et. M. Gud. alt. l. (cf. Hesych): ἀλλ' ὁ μὲν ἀλεισθαι Barocc, Gud., Suidas) ὄννεκ' ἀναλισθεῖς Macr. μέσον Et. M., Gud. alt. loc. ἀμφιπολεῖ Barocc.

42 [194—196 K., 157—159 St.]

PLUT. de fac. in orbe lun. 16 p. 929 C κατὰ στάθμην, φησὶ Δημόκριτος, ἰσταμένη τοῦ φωτίζοντος ὑπολαμβάνει καὶ δέχεται τὸν ἥλιον ὥστ' αὐτὴν τε φαίνεσθαι καὶ διαφαίνειν ἐκείνον εἰκὸς ἦν. ἢ δὲ πολλοῦ δεῖ τοῦτο ποιεῖν αὐτὴ τε γὰρ ἀδηλὸς ἐστὶ τρηκαῦτα κακείνον ἀπέκρουσε καὶ ἠφάνισε πολλάκις ἄπεσκέυασεν δὲ οἱ ἀνγὰς ὡσπερ φησὶν Ἐ. ἔστε αἰαν — μήνης, καθάπερ εἰς νύκτα καὶ σκότος οὐκ εἰς ἄστρον ἕτερον τοῦ φωτὸς ἐμπεσόντος . . . ἀπολείπεται τολίνον τὸ τοῦ Ἐμπεδοκλέους, ἀνακλάσει τιπὶ τοῦ ἥλιου πρὸς τὴν σελήνην γλιγνεσθαι τὸν ἐνταῦθα φωτισμὸν ἀπ' αὐτῆς. ὅθεν οὐδὲ θερμὸν οὐδὲ λαμπρὸν ἀφικνεῖται πρὸς ἡμᾶς, ὡσπερ ἦν εἰκὸς, ἐξάψεως καὶ μίξεως (τῶν) φώτων γεγενημένης, ἀλλ' οἷον αἶ τε φωναὶ κατὰ τὰς ἀνακλάσεις ἀμυροτέραν

ἀναφαίνοσι τὴν ἡχὴν τοῦ φθέγγματος . . . , ὡς ἀγγή — εὐρύν' [fr. 43] ἀσθενῆ καὶ ἀμυδρὰν ἀνάροριαν ἴσχει πρὸς ἡμᾶς διὰ τὴν κλάσιν ἐκλυομένης τῆς δυνάμεως 3 IDEM l. c. 21 p. 934 CD καὶ τέλος ἴδη πρὸς ἔω λαμβάνει χροῶν κυανοειδῆ καὶ χαροπὴν, ἀφ' ἧς δὴ καὶ μάλιστα γλαυκῶπιν αὐτὴν οἶ ποιηται καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἀνακαλοῦνται.

ἀπεσκέυασε δὲ οἱ ἀγγὰς
ἔστε αἶαν καθύπερθε, ἀπεσκνίρωσε δὲ γαίης
τόσσον δσον τ' εὐρος γλαυκῶπιδος ἐπλετο μῆνης.

1. 2 de sensu cf. Aët. II 24, 7 (A 50 p. 93, 17); corrupta temptabat ἀπεσκέυασεν δὲ οἱ ἀγγὰς ἐς γαῖαν Xylander: ἀπεσκίασεν (cet. similiter) Bergk: ἐπεσκίασεν δὲ οἱ ἀγγ. ἰσταμένη [debebat ἰσταμένω] Stein (cf. fr. 48): ego ἀπεστέγασεν (cf. ad fr. 3) δὲ οἱ ἀγγὰς, ἔστ' ἂν ἦη suspicor: luna soli obscurare solet radios, dum ille transit super eam 2 ἐπεσκνίρωσε Karsten 3 γλαυκῶπις μῆνη iterat Nonn. Dion. 5, 70; in Schol. Apoll. Rhod. I 1280 καὶ Εὐριπίδης [fr. 1009 N.] ἐπι τῆς σελήνης ἐχορήσατο ἄγλαυκῶπις τε στρέφεται μῆνη' deleto τε et correcto Ἐμπεδοκλῆς novum Empedodis fr. agnoscebat Wilamowitz

43 [192 K., 153 St.]

PLUT. (l. c. ad fr. 42) 929 E. PHILO de prov. II 70 ex armen. Aucher p. 92: *lunae vero lumen nonne inepte putatur a sole iuxta providentiam desumere lucem, cum potius instar speculi casu in se incidentem formam recipiat? quem-admodum Empedocles: 'lumen accipiens lunaris globus magnum largumque [sive magnus largusque] mox illico reversus est ut currens caelum attingeret'.*

ὡς ἀγγὴ τύψασα σεληναίης κύκλον εὐρύν . . .

ἀντὴ Plut. BE: pertinere huc Philonis locum dixi Herm. XV 175, in interpretatione fortasse errans Plutarchi minus memor. videtur enim de defectione solis etiam hic dici: *solis lux ubi lunae magnum latumque orbem [in quo scilicet fixa est ipsa luna] tetigit repercussa ad caelum (lucis originem) revertitur, neque ad terram usque procedere pergit.* Wendland Armenium ariolari ratus alterum versum eundem esse ac fr. 44 non recte dicit *Philo üb. d. Vors.* (B. 1892) p. 68

44 [188 K., 151 St.]

PLUT. de Pyth. or. 12 p. 400 B ὑμεῖς δὲ τοῦ μὲν Ἐμπεδοκλέους καταγελάετε φάσκοντος τὸν ἥλιον περὶ γῆν [περιανγῆ Wyttenbach, non recte cf. A 56 p. 92, 42] ἀνακλάσει φωτὸς οὐρανοῦ γενόμενον αὐθις ἄντανγεῖν — προσώποις'. GALEN. de usu part. III 3 [III 182 K.] διὰ τοῦτο ὀρθῶς ἐστάναι τὸν ἄνθρωπον, ἴν' εἰς τὸν οὐρανὸν ἐτοιμῶς ἀναβλέπῃ καὶ λέγειν ἔχη ἄντανγέω πρὸς [τὸν codd. ?] Ὀλ. . . προσώποις ἄνθρώπων μὲν ἐστὶν οὐχ ἑωρακῶτων οὐδεπώποτε τὸν καλούμενον οὐρανοσκόπον ἰχθύν'

ἀντανγεῖ πρὸς Ὀλυμπον ἀταρβήτοισι προσώποις.

ἀντανγεῖ Sturz; auctores accommodaverunt ἀταρβήτοις Plut.

45 [190 K., 154 St.]

ACHILL. in Arat. 16 [A 55 p. 92, 34]:

κυκλωτερες περι γαιαν ελίσσεται ἀλλότριον φῶς.

ex Parm. fr. 14 νυκτιφαδς περι γαιαν ἀλώμενον ἀλλότριον φῶς. imitatur fortasse ἐλισσόμενος περι γαιαν Cleanthes h. Iov. 10. cf. fr. 46

46 [189 K., 155 St.]

PLUT. de fac. in orbe lunae 9 p. 925 B *a caelo distare lunam immane quantum, τῆς δὲ γῆς τρόπον τινὰ φάνει καὶ περιφερομένη πλησίον ἄρματος — ἀνελλίσσεται*, φησὶν Ἐ., ἣ τε περι ἄκρον * * * [lacuna 13—25 litterarum] οὐδὲ γὰρ τὴν σκιὰν αὐτῆς ὑπερβάλλει πολλάκις ἐπὶ μικρὸν αἰρομένην τῷ παμμέγεθες εἶναι τὸ φωτίζον, ἀλλ' οὕτως ἕοικεν ἐν χρῶι καὶ σχεδὸν ἐν ἀγκάλαις τῆς γῆς περιπολεῖν, ὥστ' ἀντιφράττεσθαι πρὸς τὸν ἥλιον ὑπ' αὐτῆς μὴ ὑπεραίρουσα τὸν σκιερὸν καὶ χθόνιον καὶ νυκτέριον τοῦτον τὸν τόπον, ὃς γῆς κλήρὸς ἐστί. διὸ δεκτέον οἶμαι θαρροῦντας ἐν τοῖς τῆς γῆς ὄροις εἶναι τὴν σελήνην ὑπὸ τῶν ἄκρων αὐτῆς ἐπιπροσθουμένην.

ἄρματος ὡσπερ ἕχνος ἀνελλίσσεται ἣ τε περι ἄκρον . . .

continuavit probabiliter priori fr. Stein. priora restituebat Panzerbieter ἄρματος ὡς πέρι χροῖη ἐλίσσεται, cetera sic suppleo ἣ τε παρ' ἄκρον (νόσσαν ἐλαννομένη κτλ.). nam luna radians, dum volvitur presse prope terram (cf. Plut.), apte comparetur modiolu rotae, qui dum simul cum radiis rotae volvitur, stringit metam curvo cursu. tertium comparationis videtur esse appropinquatio rotantis corporis.

47 [191 K., 156 St.]

ANECD. Bekk. I 337, 13 [Συναγωγὴ λέξεων χρῆσ. cod. A, non B] ἀγῆς: τοῦτο ἀπὸ συνθέτου καταλείπεται τοῦ εὐαγῆς ἢ παναγῆς. Ἐμπεδοκλῆς·

ἀθρεῖ μὲν γὰρ ἀνακτος ἐναντίον ἀγέα κύκλον.

luna ex adverso adspicit solem cf. Parm. fr. 15; ἀγέα ex eiusdem fr. 10, 2 εὐαγέος ἡελιοιο. asperum spiritum scribunt in Hippon. fr. 11 ὧς οἱ μὲν ἀγεῖ Βουπάλωι κατηρῶντο. utroque loco sonat sacer (Naeke ad Choer. 180)

48 [197 K., 160 St.]

PLUT. Quaest. Platon. 3 p. 1006 F οἱ τῶν ὠρολογίων γνώμονες οὐ συμμεθιστάμενοι ταῖς σκιαῖς ἀλλ' ἐστῶτες ὄργανα καὶ χρόνον μέτρα γεγονάσι μιμούμενοι τῆς γῆς τὸ ἐπιπροσθούν τῷ ἡλίω περι αὐτὴν ὑποφερομένωι, καθάπερ εἶπεν Ἐ.

νύκτα δὲ γαια τίθησιν ὑφισταμένη φάεσσι.

ἐφισταμένη Scaliger; at terra stat. fortasse ὑφισταμένωιο (scil. ἡλιου, i. q. ὑποφερομένωι Plut.). ὑφισταμένη φαέεσσι Sturz cf. Hesiod. fr. 154, 4

49 [198 K., 161 St.]

PLUT. Quaest. conv. 1 p. 720 E σκοτεινὸς γὰρ ὢν ὁ ἀῆρ κατ' Ἐμπεδοκλέα

νυκτὸς ἐρημαίης ἀλαώπιδος

ὅσον τῶν ὀμμάτων ἀφαιρεῖται τοῦ προαισθάνεσθαι διὰ τῶν ὄτων ἀποδίδωσιν.

ἐρημαίης Plut. cf. Dionys. Per. 290: ἐρημαίης Nauck ἀγλαώπιδος Plut.: corr. Xylander cf. Hes. ἀλαῶπιν: σκοτεινὴν, οὐ βλέπουσαν

50 [deest]

TZETZ. Alleg. O 83

ἡ Ποσειδῶνος κέλεις ἐξ Ἰαίδοσ ὑπάρχει
ἡ πρὸς τὴν θάλασσαν αὐτὸν ἢ πρὸς θεοὺς καλοῦσα
ὅπερ φησὶν Ἐμπεδοκλῆς εἴτε τις τῶν ἑτέρων·

Ἴρις δ' ἐκ πελάγους ἀνεμον φέρει ἡ μέγαν δμβρον.

ἔμοι βιβλιοθήκη γὰρ ἡ κεφαλὴ τυγχάνει·
βίβλοι δ' ἡμῖν οὐ πάρεσι δεινῶσ ἀχρηματοῦσιν
ὄθεν οὐ λέγειν ἀκριβῶσ τὸν ποιητὴν γινώσκω.

auctoritas, si Tzetzes non dubitaret, dubia esset, nunc dubitante eo satis certa. quid consilii fuerit philosopho prognostica exercenti v. *Berl. Sitz.* 1897, 410.

51 [202 K., 168 St.]

HERODIAN. schematismi Hom. cod. Darmstadini in Sturzii Et. Gud. p. 745 [ad Et. M. p. 111, 10] ἀνόπαια· οἱ μὲν ἀφανῆ, τινὲσ δὲ τὸ ἄνω φέρεσθαι. Ἐμπεδοκλῆσ· 'καρπαλίμωσ δὲ ἀνόπειαν' ἐπὶ τοῦ πυρός. ἐξ οὗ δῆλον ὅτι καὶ οὐδέτερον γένουσ ἐστὶ τὸ ἀνόπαιον. hinc Eustathius ad a 320 ἀνόπαια [p. 61, 29 Lips.] δοκεὶ δὲ τισὶ ἀντὶ τοῦ ἀνωφερῆσ εἶναι ὠρμημένουσ ἐκ τῶν Ἐμπεδοκλέουσ εἰπόντοσ ἐπὶ τοῦ πυρός τὸ 'καρπαλίμωσ ἀνόπαιον'.

καρπαλίμωσ δ' ἀνόπαιον . . .

ignis sursum, aer deorsum ferebatur cf. fr. 52. 54 (Arist. l. c.)

52 [207 K., 162 St.]

PROCL. in Tim. p. 141 [E p. 335 Schn.] καὶ γὰρ ὑπὸ γῆσ φύακέσ εἰσι πυρός, ὡσ πού φησι καὶ Ἐ.

πολλὰ δ' ἐνεροθ(ε) οὐθεοσ πυρὰ καίεται.

ἐνεροθεν Procl. οὐθεοσ bene; de synizesi cf. fr. 112, 2; Hom. T 92 (Plato). de conexu sententiarum cf. Lucr. VI 885

53 [204 K., 167 St.]

ARIST. de gen. et corr. B 6. 334^a 1 οἰέρινε μὲν γὰρ τὸ Νεῖκοσ, ἠνέχθη δ' ἄνω δ αἰθήρ οὐχ ὑπὸ τοῦ Νείκουσ, ἀλλ' ὅτε μὲν φησὶν ὡσπερ ἀπὸ τύχησ 'οὕτω — ἄλλωσ', ὅτε δὲ φησι πεφυκέναι τὸ πῦρ ἄνω φέρεσθαι, ὁ δ' αἰθήρ, φησί, μακροῆσι — ῥίζαισ' [fr. 54]. IDEM phys. B 4. 196^a 19 ἄτοπον οὖν εἴτε μὴ ὑπελάμβανον εἶναι εἴτε οἰόμενοι παρελίπον, καὶ ταῦτ' ἐνλοτε χρωόμενοι, ὡσπερ Ἐμπεδοκλῆσ οὐκ αἰετὸν ἀέρα ἀνωτάτω ἀποκρίνεσθαι φησὶν, ἀλλ' ὅπωσ ἂν τύχημ. λέγει γοῦν ἐν τῇ κοσμοποιίαι ὡσ οὕτω συνέκυρσε . . . ἄλλωσ [Simpl. phys. 327, 18. 330, 35. 358, 11. 1318, 28].

οὕτω γὰρ συνέκυρσε θεῶν τοτέ, πολλὰκι δ' ἄλλωσ.

loquitur de aëris in mundi origine cursibus variis ut fr. 54

54 [203 K., 166 St.]

ARIST. de gen. et corr. B 7. 334^a 5 [cf. ad fr. 53]

αἰθήρ . . . μακροῆσι κατὰ χθόνα δύετο ῥίζαισ.

ἀλλ' αἰθῆρ' initio coni. Karsten. puto αἰθῆρ' δ' αὖ. dum mundus oritur, aer longas radices quasi arbor deorsum in terram egit. Scaligeri *φολζοις* et Karstenii *ῥιπαῖς* pugnant cum *μακροῖσι* et inutilia sunt. aer est *ῥιζωμα* [fr. 6, 1] et similiter *γῆν εἰς ἄπειρον ἐρριζώσθαι* Hesiodo praeeunte (Theog. 728) Xenophanem dixisse refert Aët. III 9, 4. 11, 2 [supra p. 33, A 47]

55 [451 K., 165 St.]

ARIST. Meteorol. B 3. 357^a 24 *ὁμοίως δὲ γελοῖον καὶ εἴ τις εἰπὼν ἰδρωῶτα τῆς γῆς εἶναι τὴν θάλατταν οἶεται τι σαφὲς εἰρηκέναι, καθάπερ Ἐμπεδοκλῆς· πρὸς ποιῆσιν μὲν γὰρ οὕτως εἰπὼν ἴσως εἰρηκεν ἱκανῶς (ἡ γῆρ μεταφορὰ ποιητικόν), πρὸς δὲ τὸ γυνῶναι τὴν φύσιν οὐχ ἱκανῶς. AET. III 16, 3 [A 66 p. 94, 7] cf. fr. 56. Heraclitum sententiae auctorem citat Olympiod. ad h. l. p. 151, 4 Stäve, sed cf. ib. p. 155, 5. versum vulgo fingunt:*

γῆς ἰδρωῶτα θάλασσαν.

56 [206 K., 164 St.]

HERPHAEST. Ench. 1 p. 4, 8 Westph. Ἐμπεδοκλῆς·

ἀλς ἐπάγγη χιπῆρισιν ἐωσμένος ἡλλιοιο.

cf. Lucr. V 483 *inque dies quanto circum magis aetheris aestus et radii solis cogebant undique terram verberibus crebris extrema a liminis parte, in medio ut propulsa suo condensa coiret, tam magis expressus salsus de corpore sudor augebat mare manando.*

57 [232—234 K., 244—246 St.]

1—3 SIMPL. de caelo 586, 29, *πῶς δὲ ἂν εἴη μίξεως σημαντικὸν ἢ ἀναύχενος κόρη καὶ τᾶλλα τὰ ὑπὸ τοῦ Ἐμπεδοκλέους λεγόμενα 'γυμνοὶ — μετώπων' καὶ πολλὰ ἄλλα, ἅπερ οὐκ ἔστι μίξεως παραδείγματα;* 1 ARIST. de caelo Γ 2. 300^b 25 *ἔτι δὲ τοσοῦτον ἐπανεροῖτ' ἂν τις πότερον δυνατὸν ἢ οὐχ οἶόν τ' ἦν κινούμενα ἀτάκτως καὶ μελγνῶσθαι τοιοῦτας μίξεις ἕνα ἐξ ὧν συνίσταται τὰ κατὰ φύσιν συνιστάμενα σώματα. λέγω δ' οἶον ὅσα καὶ σάρκας, καθάπερ Ἐμπ. φησὶ γίνεσθαι ἐπὶ τῆς Φιλότῆτος· λέγει γὰρ 'πολλὰ — ἐβλάστησαν' [hinc Simpl. ad h. l. 586, 12]. IDEM de gen. anim. A 17. 722^b 17 *ὥσπερ καὶ μεγάλα ὄντ' ἀδύνατον διεσπασμένα σώζεσθαι καὶ ἔμψυχα εἶναι καθάπερ Ἐ. γενναῖ ἐπὶ τῆς Φιλότῆτος λέγων 'ἦι — ἐβλάστησαν. IDEM de anima Γ 6. 830^a 27 *ἐν οἷς δὲ καὶ τὸ ψεῦδος καὶ τὸ ἀληθές, σύνθεσίς τις ἥδη νοημάτων ὥσπερ ἐν ὄντων καθάπερ Ἐ. ἔφη 'ἦι — ἐβλάστησαν', ἔπειτα συντίθεσθαι τῆι Φιλαι; hinc Simpl. de anima 250, 23. Philop. de anima 545, 19 *εἰ μὴ ἦν ἡ Φιλία, πολλῶν ἂν κόρησαι ἀναύχενες ἐβλάστησαν. Simpl. Categ. Π η' 14 (1499) τὰ γὰρ ἅπαξ διασπασθέντα δέεται τοῦ εὐθεισμοῦ, ἵνα ἡ κεφαλὴ τὸν οἰκεῖον ἔχη τόπον καὶ ὁ τράχηλος, ἀλλὰ μὴ πολλὰ κόρησαι ἀναύχενοι βλαστῶσι, ὡς Ἐ. φησὶ. Tzetz. ad Lyc. 507 (II 556 Müller) *κόρησιν κυρίως ἡ μῆρυξ λέγεται, νῦν δὲ τὴν κεφαλὴν φησιν, ὡς καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἐν τῷ περὶ Νεῖκους ὡς 'πολλῶν — ἐβλάστησαν' [Vit. et Ciz. πολλὰ], similiter ad v. 711 [II 758] et ad Alleg. Π. 1 33 p. 101 Boiss. [= Cramer A. O. III 379, 31]. de tota generatione AET. V 19, 5 (supra p. 95, 40, A 72).*****

ἦι πολλὰ μὲν κόρσαι ἀναύχενες ἐβλάστησαν,
 γυμνοὶ δ' ἐπλάζοντο βραχίονες εὐνίδες ὤμων,
 δμμάτ' αὖ οἷα ἐπλανᾶτο πενητεύοντα μετώπων.

1 πολλὰ Ar. 300. 722. Simpl. d. cael., cat.: πολλῶν Ar. [Simpl. Phil.] de anima, Tzetzes ἀναύχενοι Simpl. cat. (cf. d. caelo) παραφράζων 2 ἐπλάζοντο Simpl. D [ἐπλάζοντο E]: ἐμπλάζοντο A. hoc si verum sit, praepositio referatur ad terram cf. v. 1 ἦι 3 οἷα πλανᾶτο Karsten.

58 [deest]

SIMPL. de caelo 587, 18 (post fr. 35, 13) ἐν ταύτῃ οὖν τῇ καταστάσει [scilicet Discordia nondum prorsus repulsa] 'μονομελῆ ἔτι τὰ γυῖα ἀπὸ τῆς τοῦ Νείκου διακρίσεως ὄντα ἐπλανᾶτο τῆς πρὸς ἄλλα μίξεως ἐφιέμενα'; sequitur fr. 59. μονομελῆ explicat ibidem Simpl. 587, 25 τὰ ἄμκτα καὶ μονόγυια. ceterum γυῖα ἐπλανᾶτο cf. 57, 3.

59 [234—237 K., 254—256 St.]

1—3 SIMPL. de caelo 587, 20 (post fr. 58) αὐτὰρ ἐπεὶ, φησί, κατὰ — δαίμων, ὅτε τοῦ Νείκου ἐπεκράτει λοιπὸν ἢ Φιλότης ταῦτά τε — ἐξεγένοντο'. ἐπὶ τῆς Φιλότητος οὖν ὁ Ἐμπεδοκλῆς ἐκεῖνα εἶπεν, οὐχ ὡς ἐπικρατοῦσης ἤδη τῆς Φιλότητος, ἀλλ' ὡς μελλούσης ἐπικρατεῖν, ἔτι δὲ τὰ ἄμκτα καὶ μονόγυια δηλοῦσης. 2 IDEM phys. 327, 20. 331, 2 'ὅπη συνέκυρσεν ἅπαντα'.

αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μείζον ἐμίσγετο δαίμονι δαίμων,
 ταῦτά τε συμπύπτεσκον, ὅπη συνέκυρσεν ἕκαστα,
 ἄλλα τε πρὸς τοῖς πολλὰ διηνεκῆ ἐξεγένοντο.

1 δαίμονι δαίμων Concordia Discordiae (Simpl.); illa in extrema recesserat, nunc longius progressa manus conserit cum aemula. vulgo elementa intellogunt 2 ἕκαστα Simpl. d. caelo.: ἅπαντα phys. utroque loco 3 διηνεκῆ probabiliter Peyron cf. ad 19, 35.

60 [242 K., 261 St.]

PLUT. adv. Colot. 28 p. 1123 B ταῦτα μέντοι καὶ πολλὰ τούτων ἕτερα τραγικώτερα τοῖς Ἐμπεδοκλέους εἰκότα τεράσμασιν ὧν καταγελωῶν

εἰλλποδ' ἀκριτόχειρα
 καὶ βουγενῆ ἀνδρόπρωρα' (fr. 61, 2)

ἀκριτόχειρα (ut ἀκριτόφυλλον B 868 et ἑκατόγχειρ) de bobus ingenti numero manuum instructis novatum

61 [238—241 K., 257—260 St.]

1—4 AEL. nat. anim. XVI 29 'E. ὁ φυσικός φησι περὶ ζώων ιδιότητος λέγων καὶ ἐκεῖνος δῆπου γίνεσθαι τινα συμφυῆ καὶ κράσει μορφῆς μὲν διάφορα, ἐνώσει δὲ σώματος συμπλακέντα' ἃ δὲ λέγει ταῦτά ἐστι 'πολλὰ — γυῖοις' 2 SIMPL. phys. 371, 33 ὡσπερ Ἐμπεδοκλῆς κατὰ τὴν τῆς Φιλίας ἀρχὴν φησι γενέσθαι ὡς ἔτυχε μέρη πρῶτον τῶν ζώων οἷον κεφαλὰς καὶ χεῖρας καὶ πόδας ἔπειτα συνίεναι ταῦτα βουγενῆ — ἐξανατέλλειν, ἀνδρογενῆ δηλονότι βούπρωρα, τοιτέστιν ἐκ βοῦς καὶ ἀνθρώπου. καὶ ὅσα μὲν οὕτω συνέστη

Diels, Poetae philos.

ἀλλήλοις ὥστε δύνασθαι τυχεῖν σωτηρίας, ἐγένετο ζῶια καὶ ἔμεινεν διὰ τὸ ἀλλήλοις ἐκπληροῦν τὴν χρεῖαν, τοὺς μὲν δόδοντας τέμνοντάς τε καὶ λακύνοντας τὴν τροφήν, τὴν δὲ γαστέρα πέττουσαν, τὸ δὲ ἦπαρ ἐξαιματοῦν. καὶ ἡ μὲν τοῦ ἀνθρώπου κεφαλῇ τῷ ἀνθρωπίνῳ σώματι συνελθοῦσα σώζεισθαι ποιεῖ τὸ ὅλον, τῷ δὲ τοῦ βοῦς οὐ συναρμόζει καὶ διόλλυται· ὅσα γὰρ μὴ κατὰ τὸν οἰκτεῖον συνῆλθε λόγον, ἐφθάρη [idem 380, 20. 381, 3. 7. 13. 383, 4 commemorat βουγενῆ ἀνδρόπρωιρα, 381, 7 etiam contrarium ἀνδρογενῆ βούπρωιρα]. 2 **ARIST.** phys. B 7. 198^b 29 ὅπου μὲν οὖν ἅπαντα συνέβη ὡσπερ κὰν εἰ ἕνεκά του ἐγένετο, ταῦτα μὲν ἐσώθη ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου σοστάνα ἐπιτηδείως· ὅσα δὲ μὴ οὕτως, ἀπώλετο καὶ ἀπόλλυται καθάπερ **E.** λέγει τα βουγενῆ ἀνδρόπρωιρα [hinc Theophyl. ep. 44] Philop. ad h. l. 314, 13 sqq. **E.** πρὶν τὸ Νεῖκος τελείως ἀπ' ἀλλήλων διακρίναι τὰ εἶδη ἔλεγε γενέσθαι σύμμικτά τινα ζῶια, ἐν οἷς καὶ τὰ βουγενῆ ἀνδρόπρωιρα cf. 318, 24 sqq. 320, 7; Themist. Phys. 192, 9 Sp.] et 199^b 11 (ad fr. 62). cf. **PLUT.** adv. Col. 28 (fr. 60) **ΤΖΕΤΖΕΣ** Schol. ad Homer. 137 p. 58 Schirach [= ep. rhet. Walz rhet. III 663] εἰ δὲ τὸ Νεῖκος συνέλθοι τοῖς στοιχείοις, γεννῶνται παράγνια καὶ ἀσυντελῆ καὶ βουγενῆ καὶ ἀνδρόπρωιρα.

πολλὰ μὲν ἀμφιπρόσωπα καὶ ἀμφίστερνα φύεσθαι,
βουγενῆ ἀνδρόπρωιρα, τὰ δ' ἔμπαλιν ἐξαντέλλειν
ἀνδροφυῆ βούκρانا, μεμειγμένα τῆι μὲν ἀπ' ἀνδρῶν
τῆι δὲ γυναικοφυῆ, σκιεροῖς ἡσχημένα γυίοις.

1 ἀμφίστερον: δεινὴν Hes. ἀμφίστερ' ἐφύοντο Karsten 2 ἀνδρόπρωιρος: ἀνδροπρόσωπον Hes. s. v. ἀντίπρωιρα ἐξαντέλλειν Simpl.: ἐξαντείνειν Ael.; ἐξαντέλλον ex fr. 62, 4 Karsten 3 ἀνδρογενῆ βούπρωιρα Simpl. phys. 372, 2. 381, 7 est vocis ἔμπαλιν ab ipso ficta paraphrasis potius quam varia lectio μεμειγμένα (sic Ael.) androgyna cf. Lucr. V 839 ὑπ' ἀνδρῶν Ael.: corr. Karsten 4 σκιεροῖς Ael.; στείροις vel σκιροῖς sterilibus temptavi conl. Lucr. V 855 (*Mélanges Weil* 129). potuit sane hoc momentum etiam in proximis afferri, nec σκιερὰ γυῖα significare τὴν ἡβην negem (cf. Archiloch. 29, 3 Bergk), at huic loco non aptum; nam ἄγονοι ὅσοιπερ ἂν καὶ ἡβης στερηθῶσιν (Arist. H. an. Γ 12. 518 63); generaliter pudenda tamquam in umbra corporum latentia intellegit Wilamowitz γυίοις cf. fr. 62, 8.

62 [248—255 K., 262—269 St.]

1—8 **SIMPL.** phys. (ad Ar. loc. sub v. 3 cit.) 381, 29 εἰπόντος δὲ τοῦ Ἐμπεδοκλέους ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Φυσικῶν πρὸ τῆς τῶν ἀνδρείων καὶ γυναικείων σωμάτων διαφρώσεως ταυτὶ τὰ ἔπη·

νῦν δ' ἄγ', ὅπως ἀνδρῶν τε πολυκλαύτων τε γυναικῶν
ἐννυχίους δρπηκας ἀνήγαγε κρινόμενον πύρ,
τῶνδε κλύ'· οὐ γὰρ μῦθος ἀπόσκοπος οὐδ' ἀδαήμων.
οὐλοφυεῖς μὲν πρῶτα τύποι χθονὸς ἐξαντέλλον,
5 ἀμφοτέρων ὕδατός τε καὶ ἕδεος αἴσαν ἔχοντες·
τοὺς μὲν πύρ ἀνέπεμπε θέλον πρὸς ὁμοῖον ἰκέσθαι,
οὔτε τί πω μελέων ἐρατὸν δέμας ἐμφαίνοντας
οὔτ' ἐνοπήν οἶόν τ' ἐπιχώριον ἀνδράσι γυῖον.

ταῦτα οὖν εἰπόντος τοῦ Ἐμπεδοκλέους ἐφίστησιν (Arist.), ὅτι καὶ αὐτὸς (Emp.) ὡς ἔοικε σπέρμα πρὸ τῶν ζῴων γεγενῆσθαι φησί. καὶ τὸ 'οὐλοφνὲς μὲν πρῶτα' παρ' αὐτοῦ εἰρημένον σπέρμα ἦν οὐπω μελέων ἐρατὸν δέμας ἐμφαῖνον... εἰ δὲ τὸ σπέρμα ἦν θαναμαστῶς μοι δοκεῖ τὸ 'οὐλοφνὲς' αὐτῷ ἐπιπρέπειν. οὐλοφνὲς γὰρ ἐκεῖνο κυρίως ἐστίν, ὃ καθ' ὅλον ἐαντὸ πᾶν ἐστίν ὅπερ ἂν ἐστί [ἂν ἦν coniecti] μήπω γενομένης ἐν αὐτῷ διακρίσεως (cf. Philop. ad Ar. I. 319, 29) 3 Arist. Phys. B 8. 199^b 7 ἔτι ἀνάγκη σπέρμα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλὰ μὴ εὐθὺς τὰ ζῶια καὶ τὸ 'οὐλοφνὲς μὲν πρῶτα' σπέρμα ἦν. ἔτι καὶ ἐν τοῖς φντοῖς ἔνεστι τὸ ἕνεκά του, ἧττον δὲ διήρθρωται. πότερον οὖν καὶ ἐν τοῖς φντοῖς ἐγένετο ὡσπερ τὰ βουγενῆ ἀνδρόπρωιρα [fr. 61, 2] οὕτω καὶ ἀμπελογενῆ ἐλαϊόπρωιρα ἢ οὐ; ἄτοπον γάρ. ἀλλὰ μὴν ἔδει γε, εἴπερ καὶ ἐν τοῖς ζῴοις.

1 ἄγε πῶς F πολυκλαύτων non mulieres propter partus, sed ἀπὸ κοινοῦ utrumque genus significat 2 ἐννεχίους Simpl.: ἐμνεχίους malebat Panzerbieter; ignis terra inclusus (fr. 52) dum secernitur et sursum tendit (v. 6), e tenebris humana germina tollit 4 οὐλοφνὲς Arist. accommodans; οὐλοφνεῖς sunt homines sexus nondum divisi quales fingit Aristophanes Platonicus; hic est tertius status generationis. iunge τύποι χθονός (cf. fr. 61, 2), quibus accedunt aqua et aeris calor (ἴθεος) cf. A 72 p. 95, 40 sqq. 5 ἀμφοτέρων Meineke ad Call. 223 ἴθεος scripsi (Sitz. Berl. A. 1884, 366; cf. ad 21, 4): εἶθεος Simpl. (cf. 332, 7): οὐθεος falso Sturz 8 οἶόν τ' scripsi Herm. XV 169: οἶα τ' E: οὐτ' F

63 [257 K., 270 St.]

ARIST. de gen. anim. A 18. 722^b 10 φησὶ γὰρ (Emp.) ἐν τῷ ἄρρενι καὶ τῷ θήλει οἶον σύμβολον ἐνεῖναι, ὅλον δ' ἀπ' οὐδετέρου ἀπιέναι, 'ἀλλὰ — ἀνδρός'. [Philop. i. e. Michael p. 16^r36 εἰπὼν δὲ 'ἴ μὲν ἐν ἀνδρός' οὐκ ἀπέδωκε τὸ 'ἢ δὲ ἐν γυναικός'. Idem p. 81^r 20 'E. δὲ (δεῖ γὰρ τὴν ἀπασαν αὐτοῦ δόξαν ἐκθέσθαι) ἔλεγεν ὅτι 'διεσπασται ἀνδρός, ἢ δ' ἐν γυναικός'.] ARIST. de gen. anim. Δ 1, 764^b 3 λέγοντι τε τὰ μόρια διεσπᾶσθαι τοῦ γινομένου (τὰ μὲν γὰρ ἐν τῷ ἄρρενι φησὶν εἶναι τὰ δ' ἐν τῷ θήλει· διὸ καὶ τῆς ἀλλήλων ὁμιλίας ἐπιθυμεῖν) ἀναγκαῖον καὶ τῶν τοιούτων διηροῦσθαι τὸ μέγεθος καὶ γίνεσθαι σύνοδον, ἀλλ' οὐ διὰ ψῆξιν ἢ θερμασίαν... οὕτε γὰρ διεσπασμένον ἐνδέχεται τὸ σῶμα τοῦ σπέρματος εἶναι, τὸ μὲν ἐν τῷ θήλει τὸ δ' ἐν τῷ ἄρρενι, καθάπερ 'E. φησὶν εἰπὼν 'ἀλλὰ — ἀνδρός'. GALEN. de semine 3 (IV 616 K.) ὁ μὲν οὖν 'E. διεσπᾶσθαι φησὶ τὰ τοῦ γεννηθησομένου μόρια καὶ τὰ μὲν ἐν τῷ τοῦ ἄρρενος σπέρματι, τὰ δ' ἐν τῷ τῆς θηλείας περιέχεσθαι, καὶ αὐτῆς γε τῆς ἀφροδίστου συμπλοκῆς ἐντεῦθεν γίνεσθαι τοῖς ζῴοις τὴν ἐπιθυμίαν ὀρεγομένων ἀλλήλοισι ἐνωθῆναι τῶν διεσπασμένων μορίων. tum Empedoclea refellit.

ἀλλὰ διεσπασται μελέων φύσις· ἢ μὲν ἐν ἀνδρός...

versum non plene citatum esse vidit Michael; quod ipse addit alterius initium ἢ δ' ἐν γυναικός sensum recte reddit (cf. Gal.), non verba, quae sic temptem: ἢ δ' ἐν θηλείης διχ' ἐκάστη σπέρματι κενθῆι.

64 [256 K., 272 St.]

PLUT. quaest. nat. 21. 917 C ἢ καὶ τὸ συντρέφεσθαι καὶ συναγελάζεσθαι τὰ θήλεα τοῖς ἄρρεσιν ἀνάμνησιν ποιεῖ τῶν ἀφροδίστων καὶ συνεκαλεῖται τὴν

δρεξίν· ὡς ἐπ' ἀνθρώπων Ἐ. ἐποίησε· τῶι — μίσιγων. **AEIUS V 19, 5** [A 72 p. 95, 44] τοῖς μὲν πυκνωθείσης τῆς τροφῆς [hoc sequitur Plut. l. c. 917 BC], τοῖς δὲ καὶ τῆς εὐμορφίας τῶν γυναικῶν ἐπερεθισμὸν τοῦ σπερματικῆς κινήματος ἐμποησάσης

τῶι δ' ἐπὶ καὶ Πόθος εἶσι δι' ὄψιος ἄμματα μίσιγων

τῶι δέ τι καὶ πόθος εἶτε Plut.: corr. Karsten δι' ὄψιος Wytttenbach: διὰ πέπεως Plut. ἄμματα μίσιγων explevi: ἀμμίσιγων Plut.; ἄμματα (scil. δεσμά γάμου) μίσιγων cf. Pind. Pyth. 4, 223

65 [259. 260 K., 273. 274 St.]

ARIST. de gen. anim. A. 17. 723^a 23 εἰ τὸ θῆλυ καὶ τὸ ἄρρεν ἐν τῇ κινήσει διαφέρει καθάπερ Ἐ. λέγει 'ἐν — ἀντιάσαντα' [**PHILOP. (MICHAEL)** ad h. l. f. 17^r (sec. cod. Paris. 1921) ὅτι μὲν οὖν τὰ αἵματα ἐξ ὧν γίνεται τὰ ἄρρενα διαφέρει ἐν τῇ κινήσει τῶν αἱμάτων ἐξ ὧν γίνεται τὰ θήλεα, θεθεώρηται ἰκανῶς. καθαρῶτερα γὰρ καὶ θερμότερα, ἀφ' ὧν τὰ ἄρρενα γίνεται, ψυχρότερα δὲ τὰ ἀφ' ὧν τὰ θήλεα. λέγει δὲ καὶ τοῦτο Ἐ., ἀσαφῶς δὲ τέθεικε τὰ τοῦ Ἐμπεδοκλέους διὰ τὸ μὴ ὀλόκληρα ἀπαγγεῖλαι τὰ ἔπη [scil. fr. 63 et 65], ἀλλὰ μόνως αὐτῶν τὰς ἀρχὰς καὶ ταύτας οὐκ ἀπὸ τῶν ἐφεξῆς ἀλλήλοις ὄντων στίχων, ἀλλὰ πόρρω ἀπ' ἀλλήλων ὄντων. καὶ τὸ μὲν δηλούμενον διὰ τοῦ 'ἐν δ' ἐχύθη καθαροῖσι' τοιοῦτον ἂν εἴη· 'τὸ δὲ ἄρρεν χέεται ἥτοι συνίσταται ἀπὸ καθαρῶτερων καὶ θερμότερων αἱμάτων, τὰ δὲ τῶν αἱμάτων τελέθουσι καὶ γίνονται γυναῖκες ψυχθέντα'] **ARIST. de gen. an. Δ 1. 764^a 1** τὰ μὲν γὰρ εἰς θερμὴν ἐλθόντα τὴν ὑστέραν ἄρρενα γίνεσθαι φησι, τὰ δ' εἰς ψυχρὰν θήλεα, τῆς δὲ θερμότητος καὶ τῆς ψυχρότητος τὴν τῶν καταμνηνίων αἰτίαν εἶναι ὅσιν ἴ ψυχροτέραν οὖσαν ἢ θερμότεραν καὶ ἢ παλαιότεραν ἢ προσφατώτεραν

ἐν δ' ἐχύθη καθαροῖσι· τὰ μὲν τελέθουσι γυναῖκες,
ψύχεος ἀντιάσαντα . . .

1 καθαρῶσι **Ar. Michael**; **Scaliger** ταλάροισι, **Sturz** θερμοῖσι, **Weil** καμάραισι (potuit καμάραισι **Erotian.** 85, 10). fuit cum δε χυθέντ' ἀφθοροῖσι comicerem. nunc intellegere mihi videor (**Michaele** scilicet ut qui sine exemplari nugetur neglecto) καθαρῶσι pertinere ad καθάρσεως momentum, de quo **Ar.** 764 (l. c. supra) et **Soran.** p. 185, 22. sensus: τὰ τοῦ ἀνδρός καὶ τῆς γυναῖκος σπέρματα χεῖται εἰς τὰ κεκαθαρμένα τῇ τῶν καταμνηνίων φύσει τῆς ὑστέρας κακεῖ τὰ μὲν γίνονται γυναῖκες 'ψύχεος ἀντιάσαντα, τὰ δ' ἔμπαλιν ἄρρενα θερμοῦ', ut v. 2 suppleverim

66 [261 K., 275 St.]

SCHOL. ad **Eur. Phoen.** 18 'μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα': Ἐ. ὁ φυσικὸς ἀλληγορῶν φησι 'σχιστοὺς λειμῶνας Ἀφροδίτης', ἐν οἷς ἡ τῶν παιδῶν γενεαίς ἐστίν. **Εὐριπίδης** δὲ ταῦτ' οὗτοι φάσκων τὴν τε ἔννοιαν τὴν αἰσχρὰν ἀπέφυγε καὶ τοῖς ὀνόμασι οἰκείοις ἐχρῆσατο καὶ τεχνικοῖς ταῖς μεταφοραῖς, σπόρον καὶ ἄλοκα λέγων.

λειμῶνας **AT**: λιμῶνας **M**: λιμένας **B**; cf. **Eur. Cycl.** 171, **Pollux II** 174. versus poterat formari talis: εἰς σχιστοὺς λειμῶνας ∪ — ∪ — 'Ἀφροδίτης

67 [262—264 K., 276—278 St.]

1—3 **GALEN.** ad **Hippocr. Ep. VI** 48 [**XVII A** p. 1002 K.] τὸ μέντοι ἄρρεν ἐν τῶι δεξιῷ μέρει τῆς μήτρας κολοκασθαι καὶ ἄλλοι τῶν παλαιωτάτων ἀνδρῶν

είρηκασιν· ὁ μὲν γὰρ Παρμενίδης οὕτως ἔφη 'δεξιτεροῖσι — κόρυας' [fr. 17]. ὁ δ' Ἐ. οὕτως· 'ἐν — μᾶλλον' Hippocr. Epid. VI 2, 25 [V 290 L.] ὅτι ἐν θερμοτέρῳ, στερεωτέρῳ, ἐν τοῖσι δεξιόσι καὶ μέλανες διὰ τοῦτο καὶ ἔξω αἱ φλέβες μᾶλλον. hanc notam explicat Gal. I. c. p. 1001: ἔμβρονα τὰ μὲν ἄρρενα ἐν τοῖσι δεξιόσι μέρεσι τῆς μήτρας μᾶλλον εὐρίσκεται συνιστάμενα, τὰ δὲ θήλεα κατὰ τὸν ἕτερον κόλπον αὐτῆς τὸν ἀριστερόν. εἰκὸς γὰρ ἐστὶν ἐν τῷ θερμοτέρῳ μέρει τῆς μήτρας τὸ θερμοτέρον συνίστασθαι. θερμοτέρον δὲ ἐστὶ τὸ ἄρρεν, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ τῶν φλεβῶν μέγεθος [legitme μέζονες pro ἔξω?] ἐν αὐτῷ καὶ ἡ χροῶ. μελάντεροι γὰρ τούπτιπαν οἱ ἄνδρες τῶν γυναικῶν.

ἐν γὰρ θερμοτέρῳ τοκᾶς ἄρρενος ἐπλετο γαστήρ·
καὶ μέλανες διὰ τοῦτο καὶ ἀνδρωδέστεροι ἄνδρες
καὶ λαχνηντες μᾶλλον.

1 θερμοτέρῳ; cave δεξιτεροῖ scribas. Empedoclis v. pertinet ad prima verba Hippocratis τοκᾶς ἄρρενος ἐπλετο γαστήρ rescripsi (Herm. XV 170): τὸ κατ' ἄρρενα ἐπλετο γαίης Gal. edd. Hippocratea verba ἐν θερμοτέρῳ et καὶ μέλανες διὰ τοῦτο verisimile ex Empedocle ab auctore quisquis fuit in confusaneas suas notas relata esse 2 ἀνδρωδέστεροι; noli annominationem Empedocli demere

68 [266 K., 290 St.]

ARIST. de gen. anim. Δ 8. 777^a 7 τὸ γὰρ γάλα πεπεμμένον αἰμά ἐστίν, ἀλλ' οὐ διεφθαρμένον. Ἐ. δ' ἢ οὐκ ὀρθῶς ὑπελάμβανεν ἢ οὐκ εὖ μετήνεγκε ποιήσας ὡς τὸ γάλα

μηρὸς ἐν ὀγδοάτου δεκάτῃ πύον ἐπλετο λευκόν.

σαπρότης γὰρ καὶ πέψις ἐναντίον, τὸ δὲ πύον σαπρότης τίς ἐστίν, τὸ δὲ γάλα τῶν πεπεμμένων. Philop. (Michael) ad h. l. f. 101^r: ἢ δὲ τοῦ Ἐμπεδοκλείου, inquit, στίχον διάνοια τοῦ 'μηρὸς — λευκόν' αὐτῆ ἐστίν· ἐν τῇ δεκάτῃ ἡμέρῃ τοῦ ὀγδοῦν μηρὸς γέγονε τὸ γάλα πύον λευκόν· τὸ γὰρ ὀγδοάτου ἀντὶ τοῦ ὀγδοῦν εἴληπται

69 [deest]

διγόνου

PROCL. in R. P. II 34, 25 Kroll. ὅτι καὶ Ἐ. οἶδεν τὸν διπλοῦν τῶν γεννήσεων χρόνον [scil. VII et IX mensium]. διὸ καὶ τὰς γυναῖκας καλεῖ διγόνους (διαγίνους, σ in ras., tum expunct. codex) καὶ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ πλῆθους τῶν ἡμερῶν αὐτὸς εἶπεν καὶ ὅτι τὰ ὀκτάμηνα ἄγωνα. cf. APT. V 18, 1 [A 75 p. 96, 32]

70 [p. 474 K.]

ἀμνίον

RUFUS Ephes. 229 p. 166, 12 Daremberg. τὸ δὲ βρόφος περιέχεται χιτῶσι, τῷ μὲν λεπτῷ καὶ μαλακῷ· ἀμνίον αὐτὸν Ἐ. καλεῖ. ἐντεῦθεν μοι δοκεῖ καὶ ἡ Εἰλείθνια Ἀμνιάς ἐπωνομάσθαι μᾶλλον περ ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν Κρήτῃ λιμένος. ex eodem fonte POLLUX II 223 δύο δὲ δὴ περὶ τῷ ἐμβρόνῳ χιτῶνές εἰσιν, ὧν τὸν μὲν ἔνδοθεν λεπτότερον καὶ μαλακώτερον ἀμνίον Ἐ. καλεῖ, τὸ δὲ ἔξωθεν ἐπ' αὐτῷ τὸ πρὸς τῇ ὑστέρῃ χόριον ὀνομάζεται, οὗ καὶ ὁ ὄμφαλὸς ἐκπέφυκεν

71 [150—153 K., 210—213 St.]

SIMPL. de caelo 529, 28 ὅτι δὲ περὶ τούτων λέγει τῶν ἐν τούτῳ τῶν κόσμων, ἄκουε τοῦτων τῶν ἐπῶν·

εἰ δὲ τί σοι περὶ τῶνδε λιπόξυλος ἐπλετο πίστις,
πῶς ὕδατος γαίης τε καὶ αἰθέρος ἡελίου τε
κιρναμένων εἶδη τε γενοῖατο χροῖά τε θνητῶν
τοῖ(α), ὅσα νῦν γεγάσι συναρμουςθέντ' Ἀφροδίτη . . .

sequuntur μετ' ὀλίγα fr. 73. 75

δ' ἔτι Cobet τί τοι scribendum 3 χροῖαί τ' εἶδη τε γενοῖατο Ritschl metro non minus laborante quam si εἶδη τε χροῖαί τε γενοῖατο cum Karstenio transposueris. relinquitur ut iuxta χροῖά, χροῖα, χροῖς (χροῖ, χροῖ) neutrum χροῖα pluraliter accipiat (nam vox ipsa aptissima), velut cognovimus φλοῖά, φλοῖός, φλόος, τὰ φλοῖα (Hes. s. v. πῆχυρα) 4 aut τόσσ' ὅσα (Karsten) aut τοῖ' οἷα (Wilamowitz) legendum γεγάσι A cf. Hom. ω 84 τοῖς οἷ νῦν γεγάσι

72 [234 K. 214 St.]

ATHEN. VIII 334 B οὐ λανθάνει δέ με καὶ ὅτι κοινῶς πάντες οἱ ἰχθύες καμασῆνες ὑπὸ Ἐμπεδοκλέους ἐλέχθησαν τοῦ φυσικοῦ οὕτως· 'πῶς — καμασῆνες.' Hes. καμασῆνες: ἰχθύες (Herodian dict. sol. 17, 6 καμασῆν ἰχθύς τις λέγεται alio spectat).

πῶς καὶ δένδρεα μακρὰ καὶ εἰνάλιοι καμασῆνες

73 [209. 210 K. 215. 216 St.]

SIMPL. de caelo 530, 5 (post fr. 71) καὶ μετ' ὀλίγα·

ὡς δὲ τότε χθόνα Κύπρις, ἐπεὶ τ' ἐδίλην ἐν δμβρωί,
ἴδεια ποιπνύουσα θοῶι πυρὶ δῶκε κρατῦναι . . .

1 ἐδίλην F: ἐδείκνυν A ἐν om. F 2 εἴδεια ποιπνύουσα F: εἰ δὲ ἀποπνιούσα A: intellego calores aspirans (i. q. πνέουσα) ad siccandos umores; ἐπιπνέουσα vulgo ex Panzerbieteri coni.; ἴδεια (de voce cf. ad fr. 21, 4) pertinet ad aëris regionem (cf. Hesych. εἶδος: καῦμα); et tertii elementi utique necessaria mentio θεῶ F

74 [205 K., 163 St.]

PLUT. Quaest. coniv. V 685 F αὐτῶν δὲ τῶν ζώων οὐδὲν ἂν χερσαῖον ἢ πτηνὸν εἰπεῖν ἔχοις οὕτω γόνιμον ὡς πάντα τὰ θαλάττια· πρὸς δ' καὶ πεποίηκεν ὁ Ἐ.

φῦλον ἄμουσον ἄγουσα πολυσπερέων καμασῆρων.

ἄγουσα, puto Ἀφροδίτη πολυσπερέων Homericum cf. B 804 καμασῆρων cf. ad fr. 72

75 [230. 231 K., 317. 218 St.]

SIMPL. de caelo 530, 8 (post 73, 2): καὶ πάλιν τῶν — τυχόντα· ταῦτ' ἐξ ὀλίγων τῶν προσπεσόντων ἐπῶν ἀναλεξάμενος παρεθέμην. 2 Id. phys. 331, 8

τῶν δ' δσ' ἔσω μὲν πυκνά, τὰ δ' ἔκτοθι μανὰ πέπηγε,
Κύπριδος ἐν παλάμησι πλάδης τοιῆσδε τυχόντα . . .

1 ὅσσ' Simpl. 2 cf. fr. 95 πλάδης τοιῆσδε d. cael.: πλάσης τοίησι phys.

76 [220—222 K., 233—235 St.]

1—3 PLUT. Quaest. Conv. I 2, 5 p. 618 B και τὸν θεὸν ὀραῖς, ὃν ἄριστο-
τέχναν ἡμῶν ὁ Πίνδαρος προσεῖπεν, οὐ πανταχοῦ τὸ πῦρ ἄνω τάττοντα και
κάτω τὴν γῆν ἀλλ' ὡς ἂν αἱ χρεῖαι τῶν σωμάτων ἀπαιτῶσι· τοῦτο — χελύων
τε, φησὶν Ἐ., ἔνθ' — ναιεταόουσαν'. 2. 3 IDEM de fac. i. orb. l. 14 p.
927 F οὐδὲ τοῦ πυρὸς τὸ μὲν ἄνω περὶ τὰ ὄμματα ἀποστίλλβον κατὰ φύσιν
ἐστί, τὸ δ' ἐν κοιλίαι και καρδίαι παρὰ φύσιν, ἀλλ' ἕκαστον οἰκείως και χρη-
σίμως τέτακται. ναι — χελύων τε' και παντὸς ὀστρέον φύσιν, ὡς φησὶν ὁ
Ἐμπεδοκλῆς καταμανθάνων ἔνθ' — ναιεταόουσαν'.

τοῦτο μὲν ἐν κόγχαισι θαλασσονόμοις βαρυνώτοις,
ναι μὴν κηρύκων τε λιθορρίνων χελύων τε·
ἐνθ' ὄψει χθόνα χρωτὸς ὑπέριστα ναιεταόουσαν.

1 κόγχησι Merzdorf fortasse θαλασσονόμων verbum supplendum cf.
fr. 20, 1 2 ναι μὴν sic Plut. utroque loco; και μὴν Xylander χελύων τε
Plut. 618: χελωνῶν τε 927 BE: τε χελωνῶν frustra Karsten sensus: terra ut in
macrocosmo ita in microcosmo interiorem locum servat, velut ossa in animalibus
(cf. fr. 75). est tamen ubi contra fiat: hoc in conchyliis, in primis in muricibus
ac testudinibus, ubi crusta terrena extra, mollia intus sunt. cf. Ar. de part. anim.
B 8. 654³ 2. de gen. anim. Γ 11 p. 762^a 27

77 [366 K., 423 St.]

ἐμπεδόφυλλος.

PLUT. Quaest. conv. III 2, 2 p. 698 C τὸ δ' ἀειθαλές τοῦτο και ὡς φησὶν
Ἐ. ἐμπεδόφυλλον οὐκ ἔστι θερμότητος· οὐδὲ γὰρ ψυχρότητος τὸ φυλλοροεῖν.
... ἔνιοι μὲν οὖν ὁμαλότητι κράσεως οἴονται παραμένειν τὸ φύλλον. Ἐ. δὲ
πρὸς τούτῳ και πόρων τινὰ συμμετρίαν αἰτιαται τεταγμένως και ὁμαλῶς
τὴν τροφήν διέντων ὥστε ἀρκούντως ἐπιρρεῖν

verisimiliter, sed non certo pertinet ad versum qui olim fr. 78 praecedebat.

78 [367 K., 424 St.]

THEOPHR. caus. plant. I 13, 2 εἰ δὲ και συνεχῶς ὁ ἀήρ ἀκολουθοῖ τούτοις
[sc. τοῖς δένδροις], ἴσως οὐδὲ τὰ παρὰ τῶν ποιητῶν λεγόμενα δόξειεν ἂν ἀλόγως
ἔχειν [οὐδ'] ὡς Ἐ. ἀείφυλλα και ἐμπεδόκαρπά φησι θάλλειν

καρπῶν ἀφθονίησι κατ' ἡέρα πάντ' ἐνιαυτόν,
ὑποτιθέμενός τινα τοῦ ἀέρος κρᾶσιν, τὴν ἡρινήν, κοινήν.

κατ' ἡέρα propter Theophrasti conexum necessarium cf. 38, 3; mutarant
κατήρεα Scaliger, κατήροα Beck. addunt antea versum δένδρεα δ' ἀείφυλλα
και ἐμπεδόκαρπα τεθῆλει (G. Hermann) vel melius adscito fr. 77 δ. δ' ἐμ-
πεδόφυλλα κτλ. (Karsten). hoc veri similiter. at immerito hos continuavit
Stein fr. 130 contra Plut. (fr. 77) sensum. cf. Aët. V 26, 4 [A 70 p. 95, 7]

79 [245 K., 219 St.]

ARIST. de gen. anim. A 23. 731^a 1 ἐν δὲ τοῖς φντοῖς μεμειγμένα αὐται αἱ
δυνάμεις εἰσὶ και οὐ κεχώρισται τὸ θῆλυ τοῦ ἄρρενος. διὸ και γενναῖ αὐτὰ
ἐξ αὐτῶν και προίεται οὐ γονήν, ἀλλὰ κύημα τὰ καλούμενα σπέρματα. και

τοῦτο καλῶς λέγει Ἐ. ποιήσας ὄντω — ἐλαίας. τό τε γάρ ὠδὸν κήμά ἐστι καὶ ἔκ τινος αὐτοῦ γίνεταί τὸ ζῶιον τὸ δὲ λοιπὸν τροφί, καὶ ἔκ τοῦ σπέρματος καὶ ἔκ μέρους γίνεταί τὸ φυτόμενον, τὸ δὲ λοιπὸν τροφή γίνεταί τῷ βλαστῶι καὶ τῇ ῥίζῃ τῇ πρώτῃ. [Philop. ad h. l. f. 31 λέγει δὲ μικρὰ δένδρεα [καὶ] ἐλαίας τὰς πυρήνας ὧν τὸ περικάρπιον ἐσθίομεν. ἀντὶ γοῦν τοῦ εἰπεῖν ὄντω τὰ δένδρα αἱ ἐλαῖαι γεννώσιν ἐλαίας, ὧν αἱ πυρήναι ἐν τῇ γῆι σπαρεῖσαι πρώτον μὲν γίνονται ἐξ αὐτῶν μικρὰ δένδρα, εἰθ' οὕτως ἐλαῖαι εἶπεν ὄντω δ' ὠιοτοκεῖ . . . δένδρα δὲ μικρὰ ἐκάλεσεν αὐτάς, ὅτι δυνάμει δένδρα ἐστίν.] THEOPHR. *caus. plant.* A 7, 1 τὰ δὲ σπέρματα πάντων ἔχει τινὰ τροφήν ἐν αὐτοῖς, ἣ συναποτίκεται τῇ ἀρχῇ καθάπερ ἐν τοῖς ὠιοῖς ἢ καὶ οὐ κακῶς Ἐμπεδοκλῆς εἶρηκε φύσκων ὠιοτοκεῖν μακρὰ δένδρεα· παραπλήσια γὰρ τῶν σπερμάτων ἢ φύσις τοῖς ὠιοῖς. Ex Ar. ut vid. Nicolaus de plantis c. 6 p. 11, 13 Meyer *dicatque bene Abrucalis quod arbores altae pullos generant* [quod foede pessumdedit graecus q. d. Arist. de plantis p. 817^a 36] cf. A 70 p. 95, 20 sqq.

ὄντω δ' ὠιοτοκεῖ μακρὰ δένδρα πρώτον ἐλαίας.

1 μακρὰ Theophr. Ar. Z Nicol.: μικρὰ Ar. PSY Philop.; intellege: *e semine parvo magna arbores enascuntur* ἐλαίης Scaliger

80 [246 K., 220 St.]

PLUT. *Quaest. conv.* V 8, 2 p. 683D ταῦτα μὲν οὖν ἔφαμεν ἡμεῖς μετρίως λέγεσθαι· τοῦ δ' Ἐμπεδοκλέους εἰρηκότες

οὐνεκεν ὀψίγονοι τε σίδαι καὶ ὑπέρφλοια μῆλα

τὸ μὲν τῶν σιδῶν ἐπίθετον νοεῖν, ὅτι τοῦ φθινοπώρου λήγοντος ἤδη καὶ τῶν καυμάτων μαραινομένων ἐκπέττονσι τὸν καρπὸν· ἀσθενῆ γὰρ αὐτῶν τὴν ὑγρότητα καὶ γλισχραν οὐσαν οὐκ ἔα λαβεῖν σύστασιν ὁ ἥλιος . . . τὰ δὲ μῆλα καθ' ἣντινα διάνοιαν ὁ σοφὸς ὑπέρφλοια προσειρήκοι, διαπορεῖν . . . (sequuntur fr. 148—150). 3. εἰπόντος οὖν ἐμοῦ ταῦτα, γραμματικοὶ τινες ἔφασαν ὑπέρφλοια λελέχθαι τὰ μῆλα διὰ τὴν ἀκμήν· τὸ γὰρ ἄγαν ἀκμάζειν καὶ τεθληῖναι φλοῖεν ὑπὸ τῶν ποιητῶν λέγεσθαι (citantur Antimachus et Aratus, Διόνυσος Φλοῖος). ἐπεὶ τοίνυν μάλιστα τῶν καρπῶν ἡ χλωρότης καὶ τὸ τεθληῖναι τῷ μῆλωι παραμένει ὑπέρφλοιον αὐτὸ τὸν φιλόσοφον προσαγορευῆσαι. Δαμπρίας δ' ὁ πάππος ἡμῶν . . . ὄρα τοίνυν ἔφη μὴ πρὸς τοῦτο μάλλον ὁ Ἐμπ. πεποίηκε τὸ ἐπίθετον ὅτι τῶν ἄλλων καρπῶν τὸ ἔξωθεν ὑπὸ τοῦ φλοιοῦ περιεχομένων . . . ὁ τοῦ μῆλου φλοιὸς ἐντός ἐστι, κολλώδης χιτῶν καὶ λιπαρὸς, ὡς προσίσχεται τὸ σπέρμα. τὸ δ' ἐδώδιμον ἔξωθεν αὐτῷ περικείμενον εἰκότως ὑπέρφλοιον ὠνόμασται.

utut de Plutarchi quaestione indicatur (prior explicatio vocis ὑπέρφλοια, ut pronuntiantum nec tamen scribendum est, sola rationem habet; at cf. Lobeck *Rhem.* p. 31), distinguenda sunt σίδαι (punica mala) et μῆλα (mala vulgaris), quae vulgo confundunt interpretes. de σίδαι cf. Meineke ad Call. p. 247.

81 [247 K., 221 St.]

PLUT. *Quaest. nat.* 2 p. 912C τῶν δ' ὀμβρίων τὸ εὐτρεπτον αἱ σῆψεις κατηγοροῦσιν, εὐσηπτοτέρα γὰρ ἐστὶ τῶν ποταμίων καὶ φρεατιῶν· ἣ δὲ πέψις ἔοικεν εἶναι σῆψις ὡς Ἐμπεδοκλῆς μαρτυρεῖ λέγων ὄλιον — ὕδωρ. *ibid.* 31 p. 919C ἢ φύ(σει σηπτικὸν) τὸ οἰνώδες ἐστὶν ὡς φησιν Ἐ. οἶνον

ἀπὸ φλοιοῦ πέλεσθαι σαπὲν ἐν ξύλῳ ὕδωρ. ARIST. TOP. Δ 5. 127^a 17 ὁμοίως δ' οὐδ' ὁ οἶνός ἐστιν ὕδωρ σεσηπός, καθάπερ Ἑμπ. φησὶ 'σαπὲν ἐν ξ. ὕ.' ἀπλῶς γὰρ οὐκ ἔστιν ὕδωρ [iterat Alex. ad h. l. p. 957, 11 Wallies].

οἶνος ἀπὸ φλοιοῦ πέλεται σαπὲν ἐν ξύλῳ ὕδωρ.

1 ἀπὸ φλοιοῦ Plut. utrobique; frustra ὑπὸ φλοιῶι Xylander. sensus videtur esse: aqua ex aere, ergo a corticis parte (non a radice) ingressa in vitem et intus putrefacta vertitur in vinum. cf. Plut. quaest. conv. VI 2, 6 p. 688 A τηρεῖται δὲ τοῖς μὲν φυτοῖς ἀναισθητῶς ἐκ τοῦ περιέχοντος, ὡς φησὶν Ἑ., ὑβρενομένοις τὸ πρόσφορον. noli cogitare de vino in dolio condito.

82 [223. 224 K., 236. 237 St.]

1. 2 ARIST. Meteor. Δ 9. 387^b 1 λέγω δὲ καὶ ὅστ'α καὶ τρίχας καὶ πᾶν τὸ τοιοῦτον ἐν ταῦτῳ· οὐ γὰρ κείται ὄνομα κοινόν, ἀλλὰ κατ' ἀναλογίαν ὁμοῦς ἐν ταῦτῳ πάντ' ἐστίν, ὡσπερ καὶ Ἑμπεδοκλῆς φησὶ ταῦτ'α — μέλεσσιν. [Olympiodorus ad h. l. p. 335, 21 Stäve ὅθεν καὶ Ἑμπ. μετὰ τῶν ξύλων <τίθησι> τὰ τοιαῦτα λέγων 'ταῦτ'α δὲ ἐστὶ τρίχες — μελέεσσιν']

ταῦτ'α τρίχες καὶ φύλλα καὶ οἰωνῶν πτερὰ πυκνά καὶ λεπίδες γίνονται ἐπὶ στιβαρσίοι μέλεσσιν.

2 λεπίδες Arist. FHN: λοιπίδες Arist. E: φολιδονίδες Olymp. (omnes codd.; φολίδες corr. Ideler), unde Karsten Hesyehiano φλονίδες: λεπίδες usus conī. φλονίδες

83 [225. 226 K., 238. 239 St.]

PLUT. de fort. 3 p. 98D τὰ μὲν γὰρ ὀπλισταὶ κέρασι καὶ ὀδοῦσι καὶ κέντροις,

αὐτὰρ ἐχίνοις

ὄξυβελεῖς χαῖται νώτοις ἐπιπεφρίκασιν.

1 ἐχίνος Plut.: corr. Stephanus 2 χαῖται Vulcobius: δέ τε (ex XETE) codd.: ἀκανθαὶ δέ τε Paris. 1956. χαῖται figurate Empedocles, imitatur Opp. Hal. 2, 372 οὐτάξει (echinus) βελέεσσι χαίτης ὄξυτόμοισιν cf. fr. 82; ἀκανθοβόλος χαίτη bis apud Nicandrum

84 [302—311 K., 316—324 St.]

1—11 ARIST. de sens. 2 p. 437^b 23 Ἑ. δ' εἶκει νομίζοντι ὅτ' ἐν μὲν ἐξίοντος τοῦ φωτός, ὡσπερ εἴρηται πρότερον, βλέπειν. λέγει γοῦν οὕτως· 'ὡς — ἦ ἐν', ὅτ' ἐν οὕτως ὁρᾶν φησὶν, ὅτ' ἐν ταῖς ἀπορροαῖς ταῖς ἀπὸ τῶν ὀρωμένων ALEX. ad. h. l. p. 23, 8 Wendland. καὶ πρῶτόν γε παρατίθεται αὐτοῦ τὰ ἔπη, δι' ὧν ἡγεῖται καὶ αὐτὸς πῦρ εἶναι τὸ φῶς καὶ τοῦτο ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν προχεῖσθαι τε καὶ ἐκπεμπέσθαι καὶ τούτῳ τὸ ὀρᾶν γίνεσθαι. ἀπεικάζει γὰρ διὰ τῶν ἐπῶν τὸ ἐκπεμπόμενον ἀπὸ τῆς ὄψεως φῶς τῷ διὰ τῶν λυχνούχων φωτὶ. ὡς γὰρ ὀδοιοπορεῖν τις νυκτὸς μέλλων λύχρον παρασκευασάμενος ἐπιθῆσιν εἰς λαμπτήρα (ὁ γὰρ λαμπτήρ τὰ μὲν ἔξωθεν πνεύματα ἀπέριγει τε καὶ κωλύει, τοῦ δὲ πυρὸς τὸ λεπτότατον εἰς τὸ ἔξω διήγει, ὅπερ ἐστὶ φῶς), οὕτω, φησὶν, καὶ ἐν ταῖς μὴνιγξι καθειργόμενον τὸ πῦρ ὑπὸ λεπτῶν ὑμένων περιέχεται, οἷ τὰ μὲν ἔξωθεν προσπίπτοντα λυμαντικὰ τοῦ πυρὸς ἀπέριγουσι καὶ οὐκ ἐῶσιν ἐνοχλεῖν τῇ κόρῃ, τὸ δὲ λεπτότατον τοῦ πυρὸς εἰς τὸ

ἔξω διαῖσιν. ἀμουργοὺς δὲ τοὺς λαμπτήρας λέγοι ἂν τοὺς ἀπειροκτικούς ἀπὸ τοῦ ἀπερύκειν τὰ πνεύματα καὶ σκέπειν τὸ περιεχόμενον ὑπ' αὐτῶν πῦρ· ἢ ἀμουργοὺς τοὺς πυκνοὺς καὶ διὰ πυκνότητα ἀπερύκοντας τὰ πνεύματα. ταναὸν δὲ τὸ πῦρ τὸ διὰ λεπτότητα τεινόμενόν τε καὶ διεκπίπτειν διὰ τῶν πυκνῶν δυνάμενον. κατὰ βηλὸν δὲ κατὰ τὸν οὐρανόν· Ὀμηρος 'ῥίπτασκεν τεταγῶν ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ' ἂν ἴκηται γῆν ὀλυγηπελέων'. λεπτήσι δὲ ὁ θόνησιον ἐχεύατο κύκλωπα κούρην εἶπεν ἀντὶ τοῦ 'λεπτοῖς ὑμεῖσι περιέλαβε τὴν κυκλοτερῆ κόρην', πρὸς τὸ ὄνομα τῆς κόρης χρησάμενος ποιητικῶς ταῖς ὁθόνησις ἀντὶ τῶν ὑμένων. δείξας δὲ αὐτὸν διὰ τούτων τῶν ἐπῶν ταῦτα λέγοντα, προστίθησι τὸ 'ὅτε μὲν οὕτως ὄραῖν φησιν, ὅτε δὲ ταῖς ἀπορροαῖς ταῖς ἀπὸ τῶν ὀρωμένων' ἀπορρεῖν τινα, ἃ προσπίπτοντα τῇ ὄψει, ὅταν ἐναρμόδιη τοῖς ἐν αὐτῇ πόροις τῷ εἶναι σύμμετρα, εἰσω τε χωρεῖν καὶ οὕτως τὸ ὄραῖν γίνεσθαι. ταύτης τῆς δόξης καὶ Πλάτων μνημονεύει ὡς οὐσης Ἐμπεδοκλέους ἐν Μένωνι [A 92 p. 103, 43] καὶ ὀρίζεται κατὰ τὴν δόξαν τὴν ἐκεῖνου τὸ χρῶμα ἀπορροῆν σωμάτων ὄψει σύμμετρον καὶ αἰσθητὴν. cf. Theophr. d. sens. 7 A 86 p. 99, 32 3 Arist. d. sens. l. c. (cf. A 91 p. 103, 34) 8 EUSTATH. v 21 p. 1881, 27 'E. κύκλωπα κούρην ἔφη cf. ad a 69 p. 1392, 38.

ὡς δ' ὅτε τις πρόοδον νοέων ὀπλισσατο λύχρον
 χειμερὴν διὰ νύκτα, πυρὸς σέλας αἰθομένοιο
 ἔψας, παντοίων ἀνέμων λαμπτήρας ἀμουργούς,
 οἱ τ' ἀνέμων μὲν πνεῦμα διασχιδνάσιν ἀέντων,
 5 φῶς δ' ἔξω διαθροῶσικον, ὅσον ταναώτερον ἦεν,
 λάμπεσκεν κατὰ βηλὸν ἀτειρέσιν ἀκτίνεσσιν·
 ὡς δὲ τότε' ἐν μήνιξι ἐεργμένον ὀγύγιον πῦρ
 λεπτήσιν (<τ>) ὁθόνησι λοχάζετο κύκλωπα κούρην,
 (<αἰ>) χοάνησι δῖαντα τετρήατο θεσπεσθησιων·
 10 αἰ δ' ὕδατος μὲν βένθος ἀπέστεγον ἀμφιναέντος,
 πῦρ δ' ἔξω διέσικον, ὅσον ταναώτερον ἦεν.

3 ἀμουργούς Arist. (ἀμορβούς E³): ἀμουργούς AL; illud explicavi *Herm.* XV 170 *detergentes ventos* 4 οἱ τ' Arist. vulg.: αἱ τ' E alii codd. (ἀμουργίδας sine dubio intellegentes) 5 φῶς Arist. vulgo, Alex.: πῦρ (ex commentis) E alii codd.; de anacoluthia cf. 17, 31.21, 6 7 τότε' cum oculus formabatur; τό τ' Sturz ἐελμένον Ar. E 8 λεπτήσιν τ' scripsi: λεπτήσιν Ar. AL: λεπτήσ' εἰν Panzerbieter ὁθόνησι(ν) Ar. vulg., AL: χθονίησι E alii, χοάνησι P (cf. v. 9). vocem poetice propter κούρην lectam esse scite monet Alexander λοχάζετο Ar. E MYil: ἐχεύατο Ar. (ceteri) AL; illud est in *latebris ponere* (contra intr. Euen. Anth. IX 251, 3 λοχάζη *insidiarias*) 9 restituit Blass ex delatis post φῶς δ' ἔξω (5) verbis codicis P δῖανταται τρηάτο θεσπεσθησεν ὁθόνησιν διαθροῶσικον. pro ὁθόνησι v. 8 idem P habet χοάνησι. dubium num Alex. versum propter homoeareton (10) omissum habuerit χοάνησι πορῖς, θεσπεσθησι δῖνιτινῖς *institutis* (fr. 96, 4). δῖαντα (formatum ut ἔσαντα, ἔναντα, ἄναντα, κάταντα, πάραντα) alibi non traditum, at derivatum hinc δῖανταῖος 10 ἀμφιναέντος Ar.: ἀμφιναέντος editores. illud servavi; nam να(ι)ήσονται (111, 8) formatum ab ἐνάην ut ἰνήσομαι ab ἐρρῆν, δαήσομαι ab ἐδάην 11 διέσικον Ar. P: διαθροῶσικον (ex v. 5) ceteri codd. nam hoc tantum fr. plenum citari consentaneum

85 [193 K., 152 St.]

SIMPL. Phys. 331, 3 και τὰ μόρια τῶν ζώων ἀπὸ τύχης γενέσθαι τὰ πλείστα φησιν ὡς ὅταν λέγη ἡ δὲ χθῶν — μάλιστα [fr. 98, 1]. και πάλιν

ἡ δὲ φλόξ ἰλάειρα μινννθαδῆς τύχε γαίης

και ἐν ἄλλοις Ἐνυπριδος — τυχόντα [fr. 75, 2]. και πολλὰ ἄν τις εὔροι ἐκ τῶν Ἐμπεδοκλέους Φυσικῶν τοιαῦτα παραθέσθαι cf. Theophr. d. sens. 7 (supra p. 99, 33).

ἡ δὲ F: ἡ δὴ D: ἡδὴ E φλόξ ignis in oculis latens (Blass) τύχε E: ψύχε DF

86 [227 K., 240 St.]

SIMPLIC. de caelo p. 529, 21 (post fr. 35, 1—15) ἀλλὰ και περὶ γενέσεως τῶν ὀφθαλμῶν τῶν σωματικῶν τούτων λέγων ἐπήγαγεν

ἐξ ὧν ὀμματα ἔπηξεν ἀτειρέα δι' Ἀφροδίτη.

87 [228 K., 241 St.]

SIMPL. de caelo p. 529, 24 (post fr. 86) και μετ' ὀλίγον

γόμενοις ἀσκήσασα καταστόργοις Ἀφροδίτη.

88 [311 K., 326 St.]

ARIST. poet. 21. 1458^a 4 ἀφηρημένον δὲ οἶον τὸ κρι και τὸ δῶ και ἡ μία — ὄψ'. STRABO VIII p. 364 ex Apollodoro inter similia apocopes exempla: παρ' Ἐμπεδοκλεῖ δὲ ἡ μία — ὄψ' ἡ ὄψις. και παρ' Ἀντιμάχῳ Διμήτρῳ τοῦ Ἐλευσινίης ἰερῷ ὄψ'. Hes. ὄψ: ὄψις, ὀφθαλμός.

μία γίνεταί ἀμφοτέρων ὄψι.

ante μία suppl. ὀφθαλμῶν Karsten ὄψ Strab.: ὄψ Ar. codex

89 [267 K., 281 St.]

PLUT. quaest. nat. 19 p. 916 D σκόπει δὴ κατ' Ἐμπεδοκλέα

γνοῦς, ὅτι πάντων εἰσὶν ἀπορροαί, ὅσσοι ἐγένοντο.

οὐ γὰρ ζώων μόνον οὐδὲ φυτῶν οὐδὲ γῆς και θαλάττης, ἀλλὰ και λίθων ἄπεισιν ἐνδελεχῶς πολλὰ φεύματα και χαλκοῦ και σιδήρον· και γὰρ φθίρεται πάντα και ὅλωε τῷ φεῖν αἰετὶ και φέρεσθαι συνεχῶς.

γνοῦς Plutarchi esse potest, γνῶθι Wakefield

90 [268. 269 K., 282. 283 St.]

1. 2 PLUT. quaest. conviv. IV 1, 3 p. 663 A εἶτε γὰρ ἐξ ὁμοίων ἀναλαμβάνει τὸ οἰκεῖον ἢ φύσις εἰς τὸν ὄγκον αὐτόθεν ἢ ποικίλη τροφή πολλὰς μεθειῖσα ποιότητος ἐξ ἑαυτῆς ἐκάστωι μέρει τὸ πρόσφορον ἀναδίδωσιν· ὥστε γίνεσθαι τὸ τοῦ Ἐμπεδοκλέους ἡ ὡς γλυκὴν — δαλεροῦ'. λαβέτωσ (sic Vin-dob.) δὲ ἄλλου... (3 litt.) ἐπὶ πρόσφορον μένοντος τῆι θερμότητι ἐν τῷ πνεύματι τοῦ μίγματος σκεδασθέντος κτλ. hinc MACROB. Sat. VII 5, 17 scimus autem similibus similia nutrirī . . . singula ad se similitudinem sui rapere testis Empe-docles qui ait ἡ ὡς — θερμοῦ.

ὡς γλυκὺ μὲν γλυκὺ μάρπτει, πικρὸν δ' ἐπὶ πικρὸν δρουνεν,
ὄξυ δ' ἐπ' ὄξυ ἔβη, θερμὸν δ' ἐποχεύετο θερμῶι.

1 μὲν Macr.: μὲν ἐπὶ Plut. 2 exhibeo Macrobi.; at in lacunosis et corruptis Plut. ὄξυ δ' ἐπ' ὄξυ δαλερὸν δαλεροῦ (sic) fortasse glossa Empedoclea latet δαερὸν δ' ἐποχεῖτο δαηρῶι; cf. Hes. δαερὸν: μέλαν καὶ τὸ καιόμενον. δαηρὸν· θερμὸν. κανματηρὸν. Et. M. 244, 42 (e Diogeniano) δαηρὸν: λαμπρὸν, ξηρὸν, κανματηρὸν. — ἐπεχεῖτο serie troporum relicta Lobeck. H. Weil tres versus fuisse credidit, velut 2. 3 ὄξυ δ' ἐπ' ὄξυ ἔβη, πλαδαρὸν πλαδαροῦ [χαλερὸν χαλεροῦ Meineke, possis ἀλεὸν δ' ἀλεοῦ cf. Hesych] λάβειτ' ὄκα, ψυχρὸν δὲ ψυχρῶι), θερμὸν δ' ἐποχεύετο θερμῶι. Paton denique temptat sec. Plutarchi memoriam ὄξυ δ' ἐπ' ὄξυ σπεῦδ', ἀλερὸν [idem esse quod ἀλυκὸν] δ' ἀλεροῦ λάβειτ' ὄκα. tum Macrobbii continuandum esse ψυχρὸν ψυχρὸν ἔβη, θερμὸν δ' ἐποχεύετο θερμῶι. at duos versus fuisse docet recensio.

91 [272. 273 K., 284. 285 St.]

ALEX. Quaest. II 23 p. 72, 9 Bruns [cf. A 89 p. 103, 17] περὶ τῆς Ἡρακλείας λίθου διὰ τί ἔλκει τὸν σίδηρον; . . . διὰ τί γὰρ μόναι αἱ ἀπὸ τῆς λίθου ἀπορροιαὶ κινεῖν δύναται τὸν ἐπιπωματίζοντα τοὺς τοῦ σιδήρου πόρους ἀέρα καὶ ἐπέχοντα τὰς ἀπορροίας; ἔτι διὰ τί ἄλλο οὐδὲν πρὸς ἄλλο τι οὕτω φέρεται, καίτοι πολλὰ λέγεται ὑπ' αὐτοῦ συμμέτρους τοὺς πόρους πρὸς ἀλλήλας ταῖς ἀπορροίας ἔχειν; λέγει γοῦν [scil. Empedocles] ὕδωρ

οἴνωι μᾶλλον ἐναρίθμιον, αὐτὰρ ἔλαιωι
οὐκ ἐθέλει.

hinc Philop. (immo Michael) de gen. anim. fr. 59^a 10 καὶ ὧν μὲν εἰσι τὰ ναστὰ καὶ οἱ πόροι (τοῦτέστι τὰ κοῖλα καὶ πυκνὰ σύμμετρα ὥστε δύνασθαι δι' ἀλλήλων χωρεῖν, τούτων ἔφασκεν μῆξιν καὶ κρᾶσιν οἶον ὕδατος καὶ οἴνου, ὧν δὲ ἀσύμμετρα, ἄμκτα ταῦτα ἔφασκεν εἶναι ὥσπερ ἔλαιον καὶ ὕδωρ. φησὶ γὰρ ὕδωρ — ἐθέλει' ταῦτα λέγων κατὰ παντὸς σώματος τὴν αἰτίαν τῆς τῶν ἡμόνων ἀτεκνίας ἀπεδίδον λέγων, ὅτι τὰ κοῖλα καὶ πυκνὰ τοῦ ἵππελου σπέρματος, ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ καταμηνίου τῆς ὄνου (ἔνεισι γὰρ κατ' ἐκείνον καὶ ἐν τῶι καταμηνίω πυκνὰ καὶ κοῖλα ὥσπερ καὶ ἐν τῆι τοῦ ἵππου γονῆι) τὰ δὴ κοῖλα καὶ πυκνὰ ἀμφοτέρων τῶν σπερμάτων, τοῦ τε ὄνου καὶ τοῦ ἵππου, ὄγρὰ καὶ μαλακὰ ὄντα δύναται διὰ τὴν μαλακότητα μίγνυσθαι κτλ. cf. Arist. 747^a 34 (cit. ad fr. 92) et 723^a 18

1 οἴνωι ὕδωρ μᾶλλον μὲν Stein; potius initium Alexandri videtur sententiam declarantis. fortasse ὕδωρ· οἴνωι μὲν γὰρ μᾶλλον ἐναρίθμιον Alex., Philop.: corr. Karsten 2 ἐθέλει sc. ἐναρμόττειν

92 [450 K.]

ARIST. de gen. anim. B 8. 747^a 34 (de quaestione διὰ τί τὸ τῶν ἡμόνων γένος ἄγονον cf. A 82 p. 98) 'Ε. δ' αἰτιᾶται τὸ μείγμα τὸ τῶν σπερμάτων γίνεσθαι πυκνὸν ἐκ μαλακῆς τῆς γονῆς οὔσης ἐκατέρας· συναρμόττειν γὰρ τὰ κοῖλα τοῖς πυκνοῖς ἀλλήλων, ἐκ δὲ τῶν τοιούτων γίνεσθαι ἐκ μαλακῶν σκληρὸν ὥσπερ τῶι καττιτέρωι μιχθέντα τὸν χαλκόν, λέγων οὐτ' ἐπὶ τοῦ χαλκοῦ καὶ τοῦ καττιτέρου τὴν αἰτίαν ὀρθῶς . . . οὐθ' ὄλως ἐκ γνωρίμων ποιούμενος τὰς ἀρχάς. τὰ γὰρ κοῖλα καὶ τὰ στερεὰ ἀρμόττοντα ἀλλήλοις

πῶς ποιεῖ τὴν μίξιν οἶον οἶνον καὶ ὕδατος; [cf. fr. 91]. cf. Philop. i. e. Michael ad h. l. 59^f 3 Ἐ. ἐν ἅπασιν τοῖς σώμασι τοῖς ὑπὸ σελήνην οἶον ὕδασι, ἐλαίσι καὶ τοῖς ἄλλοις εἶναι ἔλεγεν (ὡς καὶ ἐν τῇ Περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς εἴρηκεν [cf. Arist. p. 325^b 5, unde etiam proxima]) ἀναμειγμένους πόρους καὶ ναστά, καὶ τοὺς μὲν πόρους ἐκάλεσε κοῖλα, τὰ δὲ ναστά· πυκνά, καὶ ὧν μὲν εἴσι τὰ ναστά καὶ οἱ πόροι (τοντέστι τὰ κοῖλα καὶ πυκνά) σύμμετρα, ὥστε δύνασθαι δι' ἀλλήλων χωρεῖν, τούτων ἔφασκεν εἶναι μίξιν καὶ κρᾶσιν οἶον ὕδατος καὶ οἶνον· ὧν δὲ ἀσύμμετρα, ἄμικτα ταῦτα ἔφασκεν εἶναι ὥσπερ ἔλαιον καὶ ὕδωρ κτλ. cf. ad fr. 91

hoc et antecedens fr. ad illustrandam magnetis vim adhibitam fuisse fidem facit etiam Lucr. VI 1073. 1079.

93 [274 K., 286 St.]

PLUT. de def. or. 41 p. 433B [p. 113, 15 Paton] ἄλλα γὰρ ἄλλοις οἰκεία καὶ πρόσφορα καθάπερ τῆς μὲν πορφύρας ὁ κύαμος τῆς δὲ κόκκου τὸ νιτρον δοκεῖ τὴν βαφήν ἀγειν [αὔξειν Wyttenbach; αἴρειν?] μεμιγμένον,

βύσσωι δὲ γλαυκῆς κόκκος καταμίσγεται ἀκτῆς ὡς Ἐ. εἴρηκε.

κόκκος scripsi: κρόκου libri ἀκτῆς Barber. et dett.: om. cet.: corr. Wilamowitz. βύσσωι ἀντί τῆς ὕλης παραλαμβάνομενον. Et. M. 217, 20 βύσσωι· εἶδος βοτάνης ἐξ οὗ καὶ τὰ ἀπ' αὐτῆς βαπτόμενα ἱμάτια βύσσωνα λέγονται. ergo Plutarchus Empedoclis versum non ut alterius mixturae exemplum sed ut tertium genus addidit: byssinum colorem sambuci bacis adulteratum. fortasse Plin. h. n. IX 140 huc facit, si legas quin et terrena miscere [i. e. nitrum] cocco, (sambuco)que tinctum Tyrio tingere ut fieret hyginum.

94 [p. 50 St.]

PLUT. Quaest. nat. 39 *cur aqua in summa parte alba, in fundo vero nigra spectatur? an quod profunditas nigredinis mater est, ut quae solis radios prius quam ad eam descendant, obtundat et labefactet? superficies autem quoniam continuo a sole afficitur, candorem luminis recipiat oportet. quod ipsum et Empedocles approbat:*

*et niger in fundo fluvii color exstat ab umbra,
atque cavernosis itidem spectatur in antris.*

graece libet sic vertere: καὶ πέλει ἐν βένθει ποταμοῦ μέλαν ἐκ σκιοέντος καὶ σπηλαιώδεσσι δὴ ἔνοράται ἐν ἀντροῖσι. usus fragmenti intellegitur fortasse ex Aristot. de gen. anim. E 1. 779^b 28 τὰ μὲν οὖν ἔχοντα τῶν ὀμμάτων πολλὰ τὸ ἕργον μελανόματά ἐστι διὰ τὸ μὴ εὐδίοπτ' εἶναι τὰ πολλὰ, γλαυκὰ δὲ τὰ ὀλίγον, καθάπερ φαίνεται καὶ ἐπὶ τῆς θαλάττης. τὸ μὲν γὰρ εὐδίοπτον αὐτῆς φαίνεται, τὸ δ' ἥττον ὕδατῶδες, τὸ δὲ μὴ διωρισμένον διὰ βάθος μέλαν καὶ κvanoειδές.

95 [229 K., 242 St.]

SIMPL. de caelo 529, 26 (post fr. 87) *καὶ τὴν αἰτίαν λέγων τοῦ τοὺς μὲν ἐν ἡμέραι τοὺς δὲ ἐν νυκτι κάλλιον ὄραν* [cf. A 86 p. 99, 98].

Κύριδος, φησὶν, ἐν καλάμησιν ὅτε ξὺμ πρῶτ' ἐφύοντο.

96 [211—214 K., 199—202 St.]

1—4 SIMPL. phys. 300, 19 *καὶ γὰρ λόγῳ τινὶ ποιῆ σάρκα καὶ ὀστοῦν καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον. λέγει γοῦν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Φυσικῶν 'ἡ — θεσπεσίηθεν' τούτεστιν ἀπὸ τῶν θείων αἰτίων καὶ μάλιστα τῆς Φιλίας ἧτοι 'Ἄρμονίας' ταῖς γὰρ ταύτης κόλλαις ἀρμόζεται* 1—3 ARIST. de anima A 5. 410^a1 *οὐ γὰρ ὀπωσοῦν ἔχοντα τὰ στοιχεῖα τούτων ἕκαστον ἀλλὰ λόγοι τινὶ καὶ συνθέσει, καθάπερ φησὶ καὶ 'Ε. τὸ ὀστοῦν' 'ἡ — γέροντο'.* [inde paraphrasin dat Simpl. ad h. l. 68, 5 Hayd. 'ἐπίηρος' δὲ τούτεστιν ἐναρμόνιος, εἴρηται ἡ γῆ ὡς κύβος κατὰ τὴν Πυθαγόρειον ἀρεσιν' τὸν γὰρ κύβον διὰ τὸ δώδεκα μὲν ἔχειν πλευρὰς ὅκτω δὲ γωνίας ἕξ δὲ ἐπίπεδα τὴν ἁρμονικὴν ποιῶντα ἀναλογίαν ἁρμονίαν ἐκάλουν. 'χόανα' δὲ καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ, ἐν οἷς ἡ τῶν μινυμένων γίνεται κρᾶσις, ἀγγεῖα 'φῶσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἰλκοσι πᾶσαι ἐφύσων' [Σ 470], ἃ καὶ 'εὔστερνα' ὡς πλατέα διὰ τὸ χωρητικὸν καλεῖ. μίνυσι δὲ πρὸς τὴν τῶν ὀστῶν γένεσιν τέσσαρα μὲν πυρὸς μέρη, διὰ τὸ ξηρὸν καὶ λευκὸν χρῶμα ἴσως πλείστον λέγων αὐτὰ μετέχειν πυρὸς, δύο δὲ γῆς καὶ ἐν μὲν ἄερος ἐν δὲ ὕδατος, ἃ δὴ ἄμφω 'νήστιν αἴγλην' προσαγορεύει, νῆστιν μὲν διὰ τὸ ὑγρὸν ἀπὸ τοῦ νᾶειν καὶ ρεῖν, αἴγλην δὲ ὡς διαφανῆ. indidem 1—3 Alex. ad Metaph. A 10. p. 135, 11 Hayd. (ex Alexandro Ascl. 112, 1 Hayd.), Them. p. 60, 11 Philop. p. 176, 30—178, 17 Hayd., Sophon. p. 32, 14 Hayd.] cf. A 78 p. 97 2. 3 SYRIAN. Metaph. p. 938^b 20 Usen.

*ἡ δὲ χθῶν ἐπίηρος ἐν εὔστερνοις χοάνοισι
τῷ δύο τῶν ὀκτῶ μερέων λάχε Νῆστιδος αἴγλης,
τέσσαρα δ' Ἡφαίστιο· τὰ δ' ὀστέα λευκὰ γέροντο
Ἄρμονίης κόλλησιν ἀρηρότα θεσπεσίηθεν.*

1 *εὔστερνοις* Arist., Simpl. de anim. (cf. supra) Them. Alex. (LF, Ascl.), Philop., Simpl. phys. D: *εὐτόκτοις* Simpl. phys. EF, Alex. (A) 2 *τῷ* Steinhart: *τῶν* Arist. ESTUX Them. Phil. 176, 25, Ascl. Soph.: *τὰς* Simpl. phys. DE, Arist. W, Al. Syr.: *τὰ* Arist. V Simpl. F *μερέων* Ar. ESTX, Alex. AS, Syr., Ascl., Them., Soph. Simpl. phys. F: *μοιρῶν* Arist. UVW, Simpl. phys. DE, Philop. 176, 26: *μοιρῶν* Alex. LF, Philop. 178, 1 R 3 *λευκὰ* ἐγένοντο Arist. SUX, Al. (Ascl.) Them. Soph. Philop. R

97 [p. 452 K.]

ῥάχισ

ARIST. de partt. anim. A 1 p. 640^a 18 *ἡ γὰρ γένεσις ἕνεκα τῆς οὐσίας ἐστίν, ἀλλ' οὐχ ἡ οὐσία ἕνεκα τῆς γενέσεως. διόπερ Ἐμπεδοκλῆς οὐκ ὀρθῶς εἴρηκε λέγων ὑπάρχειν πολλὰ τοῖς ζώοις διὰ τὸ συμβῆναι οὕτως ἐν τῇ γενέσει οἶον καὶ τὴν ῥάχιν τοιαύτην ἔχειν ὅτι στραφέντος καταχθῆναι συνέβη.*

98 [215—219 K., 203—207 St.]

1—5 SIMPL. phys. 32, 3 καλεῖ δὲ τὸ μὲν πῦρ καὶ Ἡφαιστον (96, 3) καὶ ἥλιον (21, 3 al.), καὶ φλόγα (85), τὸ δὲ ὕδωρ ὄμβρον (73, 1 al.), τὸν δὲ ἀέρα αἰθέρα (fr. 100, 7 al.). λέγει οὖν πολλαχού μὲν ταῦτα καὶ ἐν τούτοις δὲ τοῖς ἔπεσιν ἢ δὲ — σαρκός' cf. Aet. V 22 [A 78 p. 97, 11]. 1 ibidem 33, 3 καὶ τὰ μόρια τῶν ζώων ἀπὸ τύχης γενέσθαι τὰ πλείστα φησιν ὡς ὅταν λέγη ἢ δὲ — μάλιστα'.

ἢ δὲ Χθῶν τούτοισιν ἴση συνέκρυσε μάλιστα,
Ἡφαιστῶ τ' ὄμβρῳ τε καὶ αἰθέρι παμφανόωντι,
Κύπριδος ὀρμισθεῖσα τελείοις ἐν λιμένεσσιν
εἴτ' ὀλίγον μείζων εἴτε πλεόνεσσιν ἐλάσσων'

5 ἐκ τῶν αἱμάτων γέντο καὶ ἄλλης εἶδεα σαρκός.

1 μάλιστα cf. v. 4 et fr. 22, 6 2 clausula homerica Θ 320 3 ὀρμισθεῖσα F: ὀρμισθεῖσα DF λιμένεσσιν DE 4 μείζων F εἴτε πλεόνεσσιν Panzerbieter: εἴτε πλεόν ἐστὶν Simpl.; Tellus ad sanguinem efficiendum fere pares partes ignis, aquae, aeris accessit, sed fieri potest ut paulo plus terrae aut minus, ut quae pluribus elementis una occurrat, admisceatur. πλεόνεσσιν pendet a συνέκρυσσε 5 αἱματ' ἐγένοντο F

99 [p. 483 K., 315 St.]

κώδων. σάρκινος ὄζων

THEOPHR. d. sens. 9 [A 86 p. 100, 6] ὥσπερ γὰρ εἶναι κώδωνα τῶν ἴσων [fort. ἔσωθεν] ἤχων τὴν ἀκοήν, ἣν προσαγορεύει σάρκινον ὄζων.

κώδων tintinnabulum, non tuba cf. Philop. de anima p. 355, 17 Hayd. καὶ ἐν τοῖς κυρτοῖς δὲ ἑαυτοῦ μέρεσι πληττόμενος ὁ κώδων ἐπὶ πλείονα χρόνον ἤχει, ὅταν ἀπὸ τίνος λεπτοῦ ἱμάντος ἀπηροτημένος ἦ. ἢ δὲ αἰτία ἢ αὐτὴ πληττόμενος κινεῖται, κινούμενος δὲ κινεῖ τὸν ἐν τοῖς κοιλώμασιν ἐναπειλημένον ἀέρα, ὃς πάλιν ἐπὶ πολὺν εἰλούμενος καὶ τῷ χαλκῷ προσκρούων παρατείνει τὸν ψόφον. . . τοῦτο δὲ διότι μὴ κινούμενον τὸ ἤχειον οὐ κινήσει τὸν ἐντὸς ἀέρα. nunc defendo σάρκινον ὄζων, interiorem auris apparatus (χόνδρον Aetii IV 16, 1 cf. A 93 p. 104, 7) quasi carneum pistillum tintinnabuli intellegens.

100 [275—299 K., 287—311 St.]

1—25 ARIST. de respir. 7 p. 472^a 15 λέγει δὲ περὶ ἀναπνοῆς καὶ Ἑμπ., οὐ μέντοι τίνος γ' ἕνεκα οὐδὲ περὶ πάντων τῶν ζώων οὐδὲν ποιεῖ ὄηλον εἴτε ἀναπνεύουσιν εἴτε μή. καὶ περὶ τῆς διὰ τῶν μυκτῆρων ἀναπνοῆς λέγων (v. 4), οἴεται καὶ περὶ τῆς κυρίας λέγειν ἀναπνοῆς. . . 473^b 1 γίνεσθαι δὲ φησὶ τὴν ἀναπνοὴν καὶ ἐκπνοὴν διὰ τὸ φλέβας εἶναι τινάς, ἐν αἷς ἕνεστι μὲν αἷμα, οὐ μέντοι πλήρεις εἰσὶν αἱματος (v. 1), ἔχουσι δὲ πόρους εἰς τὸν ἔξω ἀέρα, τῶν μὲν τοῦ σώματος μορίων ἐλάττους, τῶν δὲ τοῦ ἀέρος μείζους. διὸ τοῦ αἱματος πεφυκότος κινεῖσθαι ἄνω καὶ κάτω, κάτω μὲν φερομένον εἰσερεῖν τὸν ἀέρα καὶ γίνεσθαι ἀναπνοήν, ἄνω δ' ἰόντος ἐκπίπτειν θύραζε καὶ γίνεσθαι τὴν ἐκπνοὴν παρεκάζων τὸ συμβαῖνον ταῖς κλεψύδραις. ὡς δὲ — ὀπίσσω' [Michael. ad h. l. (ad Aldinam Simpl. de anima) f. 167^v sqq.] 9 significat Aet. IV 22, 1 [A 74 p. 96].

ὄδε δ' ἀναπνεῖ πάντα καὶ ἐκπνεῖ· πᾶσι λφαιμοὶ
 σαρκῶν σύριγγες πύματον κατὰ σῶμα τέτανται,
 καὶ σφιν ἐπὶ στομίοις πυκναῖς τέτρηνται ἀλοξιν
 ρινῶν ἔσχατα τέρθρα διαμπερές, ὥστε φόνον μὲν
 5 κεύθειν, αἰθέρι δ' εὐπορίην διόδοισι τετμήσθαι.
 ἐνθεν ἐπειθ' ὁπότεν μὲν ἀπαίξῃ τέρην αἷμα,
 αἰθήρ παφλάζων κατασσεταὶ οἴδματι μάργωι,
 εἶτε δ' ἀναθρώσκει, πάλιν ἐκπνεῖ, ὥσπερ δταν παῖς
 κλεψύδρηι παίξῃσι διειπετέος χαλκοῖο·
 10 εἶτε μὲν αὐλοῦ πορθμὸν ἐπ' εὐειδεῖ χειρὶ θεῖσα
 εἰς ὕδατος βάπτῃσι τέρην δέμας ἀργυφέοιο,
 οὐδ' ἔτ' ἐς ἀγγοσὸν ὄμβρος ἐσέρχεται, ἀλλὰ μιν εἶργει
 ἀέρος ὄγκος ἔσωθε πεσῶν ἐπὶ τρήματα πυκνά,
 εἰσόκ' ἀποστεγάσῃ πυκνινὸν ἔσον· αὐτὰρ ἐπειτα
 15 πνεύματος ἠλλείποντος ἐσέρχεται αἷσιμον ὕδωρ.
 ὡς δ' αὐτως δθ' ὕδωρ μὲν ἔχη κατά βένθεα χαλκοῦ
 πορθμοῦ χωσθέντος βροτέωι χρῶϊ ἠδὲ πόροιο,
 αἰθήρ δ' ἐκτός ἔσω λελημένος ὄμβρον ἐρύκει
 ἀμφὶ πύλας ἰσθμοῖο δυσηχέος, ἄκρα κρατύνων,
 20 εἰσόκε χειρὶ μεθήι· τότε δ' αὖ πάλιν, ἔμπαλιν ἦ πρην,
 πνεύματος ἐμπύπτοντος ὑπεκθέει αἷσιμον ὕδωρ.
 ὡς δ' αὐτως τέρην αἷμα κλαδασσόμενον διὰ γυλιῶν

1 λφαιμοὶ cf. paraphr. Arist.: δλαιοι codd. iIM 3 πυκναῖς vel πυκνοῖς
 plerique codd.: πυκναῖς G^aH^aLQ; cf. v. 13 δόναξ: iIM 4 ρινῶν falso de
 ῥινῶν (debut de ρινοῖς) intellexit Aristoteles τέρθρα G^aH^aLmo: ceteri et
 Mich. τέθρα φέρον iIM: φανὸν ceteri 5 κεύθειν] γ' ἐνθεῖν M 6 ὅταν
 G^aLXf ἀπαίξῃ G^aH^aLXmo: ceteri ἐπαίξῃ sim. 7 κατῖσσεταὶ G^aH^aLQf
 8 ἀναθρώσκει codd.: corr. Karsten ἐκπνεῖ codd.: correxi ut 25 cf. v. 21
 9 κλεψύδρη scripsi: κλεψύδρη plerique codd.: κλεψύδραις pauci (cf. Simpl. d.
 cael. 524, 19) παίξῃσι il: παίζουσι ZM: ceteri παίζουσα 9 διειπετέος Zeno-
 doteo more scripsi (splendidū): δι' ἐνπετέος plerique: διειπετέος ZMil 12 οὐδέτ'
 plerique: οὐδ' ὅτι ZMil: οὐδ' ὅ γ' Bekker; οὐ τότε Stein; οὐ μὲν Wilamowitz
 12 et 15 εἰσέρχεται codd. 13 αἰθέρος (ut 7) Stein 14 ἀναστεγάσῃ et πυ-
 κνὸν pauci 15 ἠλλείποντος MZil αἷσιμον Michael et pauci codd. (cf. v. 21):
 αἷσιμον plerique; cf. Simpl. phys. 647, 29 πρην τὸν ἐπιπωματίζοντα τὴν ὀπὴν
 δάκτυλον ἀφελῶν τις τῷ ἐξιόντι ὕδατι ἀνά λόγον εἰσελθεῖν ἀέρα συγχο-
 ρήσῃ 16 ἔχει codd. 17 χωσθέντος G^aH^aLQf: ceteri χρωσθέντος 19 ἰσθμοῖο
 optimi et plerique (Hes. εἰσθμός· εἰσδος ὕδατος στενή): ἠθμοῖο pauci. collum
 angustum (quod vix effluvio sonitum dat) premitur superiacente aere qui ex-
 tremam obtinet, dum puella ea manu laxet 20 μεθήι NV 21 ἐμπύπτοντος
 G^aMZiln ὑπεκθέει MZil: ceteri ὑπεκθεῖ αἷσιμον hic omnes 22 κλαδασσο-
 μένων pauci δι' ἀγυῶν pars codd., Mich.

ὀππότε μὲν παλινροσον ἀπαίξειε μυχόνδε,
αἰθέρος εὐθύς φεῦμα κατέρχεται οἴδατι θῦον,
25 εἶτε δ' ἀναθρώσκη, πάλιν ἐκπνέει ἴσον ὀπίσσω.

23 *μιν pauci* ἐπαίξειε (sim.) codd.: corr. Stein 24 αἰθέρος MZil:
ἕτερον ceteri: θάτερον Michael οἴδατι θῦον Homericum: οἴδα τιταῖνον
MZil 26 ἀναθρώσκη MSZ: ceteri ἀναθρώσκοι vel ἀναθρώσκει ἐκπνέει codd.

101 [300 K., 312 (313 St.)]

1. 2 PLUT. de curios. 11 p. 520 E καὶ καθάπερ οἱ κνηγοὶ τοὺς σκόλακας
οὐκ ἐῷσιν ἐκτρέπεσθαι καὶ διώκειν πᾶσαν ὀσμὴν, ἀλλὰ τοῖς ῥητήρσιν ἔλκουσι
καὶ ἀνακρούουσι καθαρὸν αὐτῶν φυλάττοντες καὶ ἄκρατον τὸ αἰσθητήριον ἐπὶ
τὸ οἰκεῖον ἔργον, ἵν' εὐτονώτερον ἐμφύηται τοῖς ἴχνεσι τέρματα — ἐρεν-
νῶν, οὕτω κτλ. IDEM quaest. nat. 23 p. 917 E πότερον αἱ κύνες, ὡς φησὶν ὁ
Ἐ. 'κέμματα — ἐρεννῶσαι' τὰς ἀπορροὰς ἀναλαμβάνουσι, ἃς ἐναπο-
λείπει τὰ θηρία τῆι ὕληι, ταύτας δὲ τοῦ ἔαρος ἐξαμανροῦσι καὶ συγγέου-
σιν αἱ πλείσται τῶν φντῶν καὶ τῶν ὑλημάτων ὄσμαί κτλ. 2 ALEX. q. f. problem.
III 102 (p. 22, 7 Usen.) quaerens διὰ τί αἱ κύνες οὐκ ὀσφραίνουσι τῶν ἴχνων,
ὅταν ἀποθάνη δασύπους: ζῶντος μὲν οὖν διὰ τὸ συνεχῆ εἶναι τὴν ὀσμὴν ἀπὸ
τοῦ θηρίου αἰσθάνονται, τεθνεώτος δὲ πέπναιται φέουσα· οὐ γὰρ καταλείπει,
ὡσπερ Ἐμπεδοκλῆς, ὡς 'ἀπέλειπε — περιποία' οὐχ οἴον τε γὰρ διασπᾶ-
σθαι τὴν ὀσμὴν οὐδὲ τὴν χροάν, ἀλλ' ὅταν ἀποθάνη κάκεινα [scil. particulae]
καὶ αὐτῆ [scil. ὀσμῆ] ἔφθαρται.

κέρματα θηρείων μελέων μυκτῆρσιν ἐρεννῶν
... ὅσσο' ἀπέλειπε ποδῶν ἀπαλῆι περὶ ποίαι ...

1 κέρματα Buttman: τέρματα Plut. 620: κέμματα Plut. 917; *minutae
particulae* (sic Buttman) sunt ἀπορροαὶ τῶν μελέων. 2 ὅσσο' Nauck: ὡς
ἔσ Al. ἀπαλῆ περιποία Al.: postae reddo ποίη; fort. πνευμάτῃ θ' ὅσσο'
— ποίη ἢ κεμάς ἢε λαγῶς (cf. K 361), ut v. 1 cubilla, v. 2 vestigia ferarum
significetur. at dubium, num continui fuerint versus

102 [301 K., 314 St.]

THEOPHR. de sens. 22 [D. 505] cf. A 86 p. 102, 26

ὧδε μὲν οὖν πνοιῆς τε λελόγγασι πάντα καὶ ὀσμῶν.
πνοιῆς libri

103 [312 K., 195 St.]

SIMPL. Phys. 331, 10 ubi de Empedoclis τύχη loquitur: καὶ πολλὰ ἄν
τις εὔροι ἐκ τῶν Ἐμπεδοκλέους Φυσικῶν τοιαῦτα παραθέσθαι ὡσπερ καὶ τοῦτο·

τῆιδε μὲν οὖν ἰότητι Τύχης πεφρόνηκεν ἅπαντα.

οὖν DE: om F

104 [314 K., 196 St.]

SIMPL. Phys. 331, 13 [post fr. 103] καὶ μετ' ὀλίγον [ὀλίγα E]

καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀραιότατα ξυνέκυρσε πεσόντα.

Diels, Poetae philos.

10

105 [315—317 K., 327—329 St.]

1—3 PORPHYR. de Styge ap. Stob. ecl. I 49, 53 p. 424, 14 W. Ἐμπεδοκλῆς τε οὕτω φαίνεται ὡς ὄργανον πρὸς σύνεσιν τοῦ αἵματος ὄντος λέγειν 'αἷματος — νόημα' 1 CENSORIN. 6, 1 [A 84 p. 99, 14] 3 SORAN. etym. fr. 6 Scheele (ex Etymologiis M. 34, 11. Gud. 17, 50 Orion. 16, 7. Melet. d. nat. hom. in Cram. A. O. III 37, 9 restitutum) αἷμα: παρὰ τὸ αἰθῶ τὸ καίω· θερμὸν γάρ. ἢ παρὰ τὸ ἄμμα τι εἶναι τοῦ σώματος καὶ δεσμὸν πάντων δυναστεύοντα· ὡς Ἐμπεδοκλῆς ὁ φιλόσοφος φησιν· 'αἷμα — νόημα' (ex Sorano etiam Tertull. de anima c. 16, ubi de sede animae disputat: ut et ille versus Orphi vel Empedoclis 'namque homini sanguis circumcordialis et sensus') CHALCID. in Tim. p. 305 M. [e Posidonii commentario cf. ad fr. 109] Empedocles quidem principalem animae vim constituit in corde sic dicens 'sanguine cordis enim noster viget intellectus' significant eum versus multi ut Cic. Tusc. I 9, 19; Poll. II 226. ΡΩΒ. ad Verg. G. II 483 p. 53, 15 K. ΑΕΤΙΥS IV 5, 8 [A 97] περι-κάρδιον αἷμα saepe ap. Arist. commentatores ut SIMPL. Phys. 392, 24. 27 de anim. 21, 31. ΡΗΙΛΟΡ. de an. cf. Ind. Hayduckii p. 647, phys. 329, 25

αἵματος ἐν πελάγεσσι τετραμμένη ἀντιθρόντος,
τῆι τε νόημα μάλιστα κικλήσκειται ἀνθρώποισιν·
αἷμα γὰρ ἀνθρώποις περικάρδιόν ἐστι νόημα.

1 τετραμμένη Grotius (scil. καρδία cf. Censor.): τετραμμένα FP ἀντιθρόντος FP¹: ἀντιθρόντος P²: corr. Scaliger 2 κικλήσκειται ex Vatic. futili libro futille verbum Heeren; immo verte: ubi quidem id est quod νόημα audit hominibus (cf. Wytttenbach ad Phaedonem p. 277, Maass Aratea 129. 276⁵²) 3 leves errores etymologorum (velut ἀνθρώποισι et ἐστι om.) recensito Sorano evanuerunt

106 [318 K., 330 St.]

ARIST. de anima Γ 4. 427^a 21 οἱ γε ἀρχαῖοι τὸ φρονεῖν καὶ τὸ αἰσθάνεσθαι ταῦτόν εἶναι φασιν, ὡς περ καὶ Ἐ. εἶρηκε 'πρὸς — ἀνθρώποισιν' καὶ ἐν ἄλλοις 'ὄθρον — παρίσταται' (fr. 106) [inde Them. ad h. l. 161, 7. Philop. ad h. l. 485, 23. Sophon. 115, 26. expl. Simpl. ad h. l. p. 202, 28 Hayd. ἢ γὰρ μῆτις οὐ τοῖς αἰσθητοῖς ἀλλὰ τοῖς νοητοῖς αὐτῆι παροῦσιν αἰεὶ εἰς τὴν ἑαυτῆς ἐπιδίδωσι τελειότητα.] IDEM Metaph. Γ 5. 1009^b 27 Ἐ. μεταβάλλοντας τὴν ἔξιν μεταβάλλειν φησὶ τὴν φρόνησιν 'πρὸς — ἀνθρώποισιν'. καὶ ἐν ἑτέροις δὲ λέγει ὅτι 'ὄσσον — παρίστατο' [inde Alex. ad h. l. 306, 18; Asclep. 277, 9]

πρὸς παρεὸν γὰρ μῆτις ἀέξεται ἀνθρώποισιν.

1 ἀέξεται Ar. de anima fere omnes, metaph. SB^bC^b Them. Philop. Ascl. Sophon.: ἐναύξεται Ar. de anim. E, metaph. E [sed m. sec. erasis litt. ἐναν] et ceteri Alex. Metaph.

107 [324. 325 K., 336. 337 St.]

THEOPHR. de sensu 10 [A 86 p. 100, 19] cf. Simpl. de anima 27, 34sqq.

ἐκ τούτων (γὰρ) πάντα πεπηγασιν ἀρμοσθέντα
καὶ τούτοις φρονέουσι καὶ ἡδοντ' ἢδ' ἀνιώνται.

1 γὰρ Karsten: lac. sign. XIV litt. P: om. (in mrg. ζῆτει) F 2 ἡδοντ' ἢδ' Karsten: ἡδονται καὶ PF

108 [319. 320 K., 331. 332 St.]

ARIST. Metaph. Γ 5. 1009^b 18 [cf. ad fr. 106] *καὶ ἐν ἑτέροις δὲ λέγει ὅτι 'ὄσσον — παρίστατο'* [Alex. ad h. l. 306, 24. Asclep. 277, 15 lacunose] *ΙΔΕΜ* de anima Γ 3. 427^a 24 [cf. ad fr. 106] *καὶ ἐν ἄλλοις 'ὄθεν σφίσι — παρίσταται'*. PHILOP. ad h. l. 486, 13 *ὁ γὰρ Ἐ. τὰς διαφορὰς τῶν ὄνειράτων λέγων φησὶν ὅτι ἐκ τῶν καθ' ἡμέραν ἐνεργημάτων αἱ νυκτεριναὶ γίνονται φαντασίαι· ταύτην δὲ τὴν φαντασίαν φρόνησιν καλεῖ ἐν οἷς φησὶν 'ὄθεν — παρίσταται'* cf. 487, 1; SIMPL. ad h. l. 202, 30 *καὶ τὸ φρονεῖν ἐν τοῖς ὄνειροις ἄλλοῖα παρίσταται κτλ.*; [Sophon. ad h. l. 115, 32]

ὄσσον ἄλλοιοι μετέφην, τόσσον ἄρ σφίσιν αἰεὶ

καὶ τὸ φρονεῖν ἄλλοῖα παρίσταται . . .

de somniis agi testantur Simpl. Philop.: *quantum mutati sunt homines interdū varia passi, tantum noctu cogitata variant.*

1 *ὄσσον γ'* Sturz: *ὄσσον τ'* Stein; quidni *ὄσσον δ'*? *μετέφην* Arist. A^bST *τόσσον (τόσσον Ε) ἄρ* Ar. Metaph.: *ὄθεν* memoriter Ar. de anim.

2 *τὸ φρονεῖν*] φρονεῖν Karsten *παρίσταται* Ar. de an.: *παρίστατο* Ar. metaph.; cf. Parm. 16, 2

109 [321—323 K., 333—335 St.]

1—3 ARIST. de anima A 2. 404^b 8 *ὅσοι δ' ἐπὶ τὸ γινώσκειν καὶ τὸ αἰσθάνεσθαι τῶν ὄντων* [scil. ἀπέβλεψαν], *οὗτοι δὲ λέγουσι τὴν ψυχὴν τὰς ἀρχάς, οἱ μὲν πλείοντες ποιούντες οἱ δὲ μίαν ταύτην, ὡσπερ Ἐμπεδοκλῆς μὲν ἐκ τῶν στοιχείων πάντων, εἶναι δὲ καὶ ἕκαστον ψυχὴν τούτων λέγων οὕτω 'γαλιη — λυγρῶι'* [hinc Themist. 10, 20. 14, 18 Heinze. (1) Sophon. 12, 32 (1—3), 26, 16 (1) Asclep. 198, 11 (1. 2), Philop. ad h. l. 498, 27 (cf. 570, 24) v. 1] *ΙΔΕΜ* Metaph. B 4. 1000^b 5 *ἢ δὲ γνώσις τοῦ ὁμοίου τῷ ὁμοίω 'γαλιη μὲν γὰρ, φησί, γαίαν — λυγρῶι'* [init. Syr. 860^a 22 (1—3). Philop. de gen. et corr. 278, 18]

POSITONIUS in comm. in Timaeum (p. 45 puto) Pythagoreos Platonis causa cum Empedocle iungens vv. 1—3 citaverat [unde derivantur Sext. adv. math. I 303 VII 92. 121. Chalcid. in Tim. p. 131 M. 120, 1 Wrob. *terram terreno comprehendimus, aethera flammis, umorem liquido, nostro spirabile flatu, pacem tranquillo, litem quoque litigioso* (1. 2 etiam 254, 14 *varians sentimus et pro comprehendimus, deinde umecto pro liquido*) 1. 2 GALLEN. de plac. Hipp. et Plat. p. 625, 17. 629, 10 (cum Platonis loco)] PROCL. in Tim. 232 [C p. 561 Schn.] *γαλιη — λυγρῶι* (non ex Posidonio ut videtur) HIPPOL. ref. VI 11 p. 165 *οὕτως ὡς φησὶν Ἐ. 'γαλιη — λυγρῶι'* (lacunose) *πάντα γὰρ, φησὶν, ἐνόμισε τὰ μέρη τοῦ πυρός τὰ ὄρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα φρόνησιν ἔχειν καὶ νόματος αἴσαν* (cf. fr. 110, 10)

1. 2 STOB. ecl. 51, 7 p. 483, 1 Wachsm. (nescio unde) *γαίαι — αἰδηλον'*

γαλιη μὲν γὰρ γαίαν ὀπώπαμεν, ὕδατι δ' ὕδωρ,

αἰθέρι δ' αἰθέρα δῖον, ἀτὰρ πυρὶ πῦρ αἰδηλον,

στοργὴν δὲ στοργῆι, νεῖκος δὲ τε νεῖκει λυγρῶι.

2 *ἥρι δ' ἥρα* Sext. I 303 *δῖον* Sext. Ar. metaph.; d. an. [TUVW: *διαν* ceteri ut Stob.; Gal. *δία* ut Ar. d. an. S]: om. Hipp. 3 *στοργὴν δὲ στοργῆι* Sext. Ar. Metaph. meliores codd.: *στοργῆι δὲ στοργῆν* Ar. de an. Philop.: *στοργῆι τε στοργῆν* Metaph. BC^bST Philop. de gen. et corr.: *στοργῆ δὲ τε στοργῆν* Soph.: *καὶ στοργῆν* [om. στοργῆι] Hipp.: *καὶ στοργῆι* (add. δὲ AP) *στοργῆν* Procl. *δὲ τε*] *δὲ γε* (vel δὲ) Procl.: *ἐπὶ* Hipp.

110 [222—231 St.]

1—10 HIPPOCR. ref. VII 29 p. 251 *τοιούτη τις ἡ κατὰ τὸν Ἐμπεδοκλέα ἡμῖν ἢ τοῦ κόσμου γένεσις καὶ φθορὰ καὶ σύστασις ἐξ ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ συν-εστῶσα φιλοσοφεῖται. εἶναι δὲ φησι καὶ νοητὴν τρίτην τινὰ δύναμιν ἣν καὶ ἐκ τούτων ἐπινοεῖσθαι δύνασθαι, λέγων ὧδέ πως 'εἰ γὰρ — αἴσαν' . . . 30 p. 253 (contra Marcionem) τοὺς Ἐμπεδοκλέους λανθάνεις διδάσκων καθαρμοὺς . . . λύεις τοὺς ὑπὸ τοῦ θεοῦ συνηρμοσμένους γάμους τοῖς Ἐμπεδοκλέους ἀκο-λουθῶν δόγμασιν, ἵνα σοι φυλαχθῆι τὸ τῆς φιλίας ἔργον ἐν ἀδιαίρετον. διαιρεῖ γὰρ ὁ γάμος κατὰ Ἐμπεδοκλέα τὸ ἐν καὶ ποιεῖ πολλά, καθὼς ἀπεδείξαμεν 10 *ibid.* VI 12 p. 165 (post fr. 109) πάντα γὰρ, φησὶν (Simon), ἐνόμωξε (Empe- docles) τὰ μέρη τοῦ πυρὸς τὰ ὄρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα φρόνησιν ἔχειν καὶ νόματος αἴσαν. Sext. adv. math. VIII 286 Ἐμπ. ἐτι παραδοξότερον πάντα ἡξίου λογικὰ τυγχάνειν καὶ οὐ ζῶια μόνον ἀλλὰ καὶ φυτὰ ἥτοιως γράφων 'πάντα — αἴσαν'*

*εἰ γὰρ κέν σφ' ἀδινῆσιν ὑπὸ πραπίδεσιν ἐρείσας
εὐμενέως καθαρῆσιν ἐποπτεύσεις μελέτησιν,
ταῦτὰ τέ σοι μάλα πάντα δι' αἰῶνος παρέσσονται,
ἄλλα τε πόλλ' ἀπὸ τῶνδ' ἐκτήσεται· αὐτὰ γὰρ αὔξει
5 ταῦτ' εἰς ἡθρος ἕκαστον, ὅπηι φύσις ἐστὶν ἐκάστωι.
εἰ δὲ σύ γ' ἄλλοίων ἐπορέξῃσαι ὅσα κατ' ἄνδρας
μυρία δειλὰ πέλονται ἅ τ' ἀμβλύνουσι μερίμνας,
ἧ σ' ἄφαρ ἐκλείψουσι περιπλομένοιο χρόνοιο
σφῶν αὐτῶν ποθέοντα φίλην ἐπὶ γένναν ἰκέσθαι·
10 πάντα γὰρ ἴσθι φρόνησιν ἔχειν καὶ νόματος αἴσαν.*

Physicis, non Lustralibus hoc fr. tribuendum esse, quamvis Hipp. VII 30 haec commemorare videatur [v. supra], patet cum ex singulari ἐποπτεύσεις cet., tum ex physica ratione v. 8 sqq.

1 γὰρ καὶ ἐν σφαδίνῃσιν Hipp.: corr. ut pleraque Schneidewin 2 ἐπο- πτεύσεις Hipp. 3 τε] δέ Hipp.; lege δέ τοι ut β 306 ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα κτλ. 4 τῶνδεκτ(ή)ηται sic (exesis partim litteris η) codex Hipp.: correxi (nam ἐκτήσεται passive non suadeam); τῶν κεκτήσεται Ritschl 5 ἔθος Hipp.: corr. Miller 6 σὺ τὰλλ' οἴων ἐπιρέξεις Hipp. 7 ~ 2, 2 δῆλα Hipp.: corr. Schneidewin; πέλονται variandi causa, ubi ἔμπαια fr. 2, 2 ἅ τ' scripsi: τὰ τ' Hippol. 8 ἧ σ' Bergk: σῆς Hipp.; intellege: *animi corporisque virtutes si vanas et vulgares aucuperis, ne tibi mox diffluent in sua quaeque elementa re- dīre cupientes περιπλομένοιο Hipp.; clausula iteratur fr. 17, 29. cf. 26, 1 9 γέναν Hipp. 10 νόματος αἴσαν Hipp. 165 Sextus: γνωματοσοισον Hipp. 251. quod Hipp. 165 et Sext. hunc versum de igne vel plantis dictum proferunt aut ad iteratos versus pertinet aut commenticium est*

111 [424—428 K., 24—32 St.]

1—9 LAERT. Diog. VIII 59 [A 1 p. 76, 29; inde Suidas s. v. ἄπνοος. Tzetz. Chil. 906] 2 HESYCH. κρανέω: ἐπιτέλω 3—5 CLEM. Strom. VI 30 p. 754 Pott. Ἐ. τε ὁ Ἀκραγαντῖνος κωλυσαμένης ἐπεκλήθη . . . διὸ καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἔπεισι γράφει 'παύσεις — ἐπάξεις'

φάρμακα δ' ὄσσα γεῶσι κακῶν καὶ γήραος ἄλκαρ
 πεύσῃ, ἐπεὶ μόνῳ σοὶ ἐγὼ κρανέω τάδε πάντα.
 παύσεις δ' ἀκαμάτων ἀνέμων μένος οἱ τ' ἐπὶ γαῖαν
 ὀρνύμενοι πνοιαῖσι καταφθινύθουσιν ἀρούρας·
 5 καὶ πάλιν, ἣν ἐθέλησθα, παλίντιτα πνεύματ(α) ἐπάξεις·
 θήσεις δ' ἐξ ὀμβροιο κελαινοῦ καιριον ἀρχμόν
 ἀνθρώποις, θήσεις δὲ καὶ ἐξ ἀρχμοῦ θερείου
 ῥεύματα δεινροδέθρεπτα, τὰ τ' αἰθέρι ναιήσονται,
 ἄξεις δ' ἐξ Ἀίδαο καταφθιμένον μένος ἀνδρός.

Pausaniae soli (v. 2) occultam magiae artem se traditurum promittit cf. fr. 2, 8 et 3; v. *Berl. Sitz.* 1898, 407

1 δ' om. Tzetz. initium imit. Orph. Lit. 588 3 μένος] om. Suid.
 4 πνοιαῖσι Merzdorf ἀρούρας Clem., Tzetz.: ἀρουραν Laert. BP Suid. 5 ἣν
 κ' Laert. Suid. Tzetz.: εὐτ' Clem., cui praefero homericam formulam Δ 353 al.;
 κ' ex v. l. αἰ' κ' ortum ut in Homero παλίντιτα (i. e. *damna compensatura*
 cf. α 379) Clem. Laert. (Tzetz.): παλίντινα Suid. ἐπάξεις Laert. (Tzetz. Suid.):
 θήσεις (praeceptum ex v. 6 omisso) Clem. 6 θήσεις (Clem.) Laert. F: τῆσεις B:
 στήσεις P Suid. Tzetz. post κελαινοῦ add. ῥόον Suid. 7 θήσεις Laert. (BF):
 στήσεις Suid. Tzetz. (Laert. Q) θερείου Tzetz.: θερείους Laert.: om. Suid.
 8 αἰθέρι ναιήσονται Laert. P¹ (ex Q conclusa): αἰθεριναίης ὄντα B: αἰθέρια
 θήσονται Tzetz.: ἐν θερείῳ ἔσονται Suid. (ex interp. Laert. cf. FP³); ναιήσονται
 α να(ι)ομαι *fluere* (ut κλαιήσω); cf. ad fr. 84, 10

ΚΑΘΑΡΜΟΙ.

112 [389—400 K., 552—363 St.]

1. 2. 4—11 LAERT. VIII 62 (A 1) [inde 1. 2. 4—6 Anth. Pal. IX 569] 1. 2
 Id. *ibid.* 54 [A 1 p. 75, 14] ὅτι δ' ἦν Ἀκραγαντίνος ἐκ Σικελίας αὐτὸς ἐναρ-
 χόμενος τῶν Καθαρωμῶν φησὶν ὡ φίλοι — πόλεως· 3 DIODOR. XIII
 83 [e Timaeo] de Agrigentīnorum hospitalitate: διόπερ καὶ Ἐ. λέγει περὶ αὐ-
 τῶν ἑξέλων — ἀπειροί· 4. 5 LAERT. VIII 66 [A 1 p. 78, 23, e Timaeo]
 ἀλαζόνα καὶ φίλαντον ἐν τῇ ποιήσει ἴδοι τις ἀν' φησὶ γοῦν ἑαίρετ' — πω-
 λεύμαι, idemque SEXT. *adv. math.* I 302 (e Posidonii comm. in Tim. Empe-
 doclis superbiam contra Timaeum defendentis) ἑαίρετ' — τετιμένος·
 4 Luc. *laps. inter sal.* 2 abeuntis esse *χαίρε* dicens; PHILOSTR. V. Ap. I 1 quasi
 Pythagoreum laudat [inde Suid. s. v. Ἐμπεδ., inde Cedren. I 276 Bekk.]; PLOTIN.
 IV 7, 10 ἑαίρετ' — ἀμβροτος; TZETZ. *exeg.* in II. p. 29, 21 Herm. 10. 12
 CLEM. *Strom.* VI 30 p. 754 P. (post fr. 111, 5) παρακολουθεῖν τε αὐτῷ ἔλεγεν
 τοὺς μὲν μαντοσυνῶν κεχρημένους τοὺς δ' ἐπὶ νοῦσον σιδηρὸν (ex
σιδηρῶν pr. m. corr. L) δὴ χαλεποῖσι πεπαρμένους (sic L)

ὦ φίλοι, οἱ μέγα ἄστυ κατὰ ξανθοῦ Ἀκραγαντος
 ναίετ' ἀν' ἄκρα πόλεος, ἀγαθῶν μελεδήμονες ἔργων,
 ξέλων αἰδοῖσι λιμένες κακότητος ἀπειροί,

χαίρει· ἐγὼ δ' ὑμῖν θεὸς ἄμβροτος, οὐκέτι θνητός
 5 πωλεῦμαι μετὰ πᾶσι τετιμένος, ὥσπερ ἔοικα,
 ταινίαις τε περιστεπτος στέρεσίν τε θαλείοις·
 τοῖσιν ἄμ' (ἐστ') ἂν ἴκωμαι ἐς ἄστυα τηλεθάοντα,
 ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξί, σεβίζομαι· οἱ δ' ἄμ' ἔπονται
 μυρίοι ἐξερέοντες, ὅπῃ πρὸς κέρδος ἀταρπός,
 10 οἱ μὲν μαντοσυνέων κεχημένοι, οἱ δ' ἐπὶ νοῦσων
 παντοίων ἐπύθοντο κλύειν εὐηκέα βάζιν
 δηρὸν δὴ χαλεποῖσι πεπαρμένοι (ἄμφι μόγοισιν).

2 πόλεος Merzdorf: πόληος Laert. [Anth. P: πόλεως Plan.] 3 αἰδοίων Bergk 4 ὑμῖν Laert. (Anth. Tzetz.) Sext. Plotin.: ὑμῖν Luc. Philostr. (Suid.) versus factus ex hymn. in Cerer. 120 et Hom. Ω 460; Emp. imitatur carm. aur. 71 5 τετιμένος Sext. Laert. [P Anth.]: τετιμημένος Laert. B ἔοικα Laert.: ἔοικεν Anth. 6 περιστεπτός Anth. P. (ut Laert. F) θαλείοις Anth.: θαλλοῖς Laert. 7 τοῖσιν ἄμ' expl. *sertis praelatis* T. Mommsen *Fraeposit.* 182; immo ad praecursores referendum qui illum taeniarum et coronarum honoribus (cf. Thuc. IV 121, 1) excipere et in urbes prosequi solebant. ergo et excipit πᾶσι v. 5 et explicatur dativis v. 8 εὐτ' om. Laert. BP¹: add. interpolati τηλεθάοντα Laert. BP¹: τηλεθόοντα interpol. 10 δ' ἐπὶ Clem.: δέ τι Laert.: δέ τι Bergk, qui primus v. 12 ex Clem. inseruit et post 10 collocabat. νοῦσων Laert.: νοῦσον (σι ante δηρὸν ex exitu v. 12 in lacuna relictum videtur) 11 εὐηκέα *medicantem* loquelam, quod etiam vatis est cf. *θυσῆη*: *θυσῆη*, *θυσί-ατον* Hesych.; eiusdem εὐηκής: ἀκμάζουσα huc non pertinet . 12 χαλεποῖσι sic Clem. lacunam supplēvi, ἄμφ' δόννησι (mutato χαλεπήσι) Bergk cf. Oryp. Lith. 490

113 [401. 402 K., 364. 365 St.]

SEXT. adv. math. I 302 (post fr. 112, 5) καὶ πάλιν·

ἀλλὰ τί τοῖσδ' ἐπικειμ' ὥσει μέγα χρῆμά τι πράσσων,
 εἰ θνητῶν περιεμι πολυφθερέων ἀνθρώπων;

utrum multum an nihil interciderit inter hoc et antecedens fr. nescio

1 puto πρήσων 2 πολυφθορέων vitiose Sexti plerique codd.

114 [407—409 K., 366—368 St.]

CLEM. Strom. V 9 p. 648 Pott. καὶ μοι σφόδρα ἐπαινεῖν ἔπεισι τὸν Ἄκρα-
 γαντῖνον ποιητὴν ἐξυμνοῦντα τὴν πίστιν ὡδέ πως·

ὦ φίλοι, οἶδα μὲν οὔνεκ' ἀληθεῖη πάρα μύθοις,
 οὐδς ἐγὼ ἐξερέω· μάλα δ' ἀργαλέη (ῆ) γε τέτυκται
 ἀνδράσι καὶ δύσζηλος ἐπὶ φρένα πιστιος ὁρμή.

1 οὔνεκ' Bergk: οὖν ἐκτ' L; οὖν ὄτ' quod vulgarum elisionis et metri causa cadit 2 ἐγὼ γ' L inserto ἧ tria vitia (notata *Herm.* XV 172) sustuli cf. οἷ γ' 128, 4; ἀργαλέη quartus pes Hes. Opp. 640 cf. Anacr. 43, 5

115 [1—7. 13. 14. 19—11 K., 369—382 St.]

13. 14. 4—12. 1. 2 HIPPOL. Ref. VII 29 p. 249 καὶ τοῦτό ἐστιν ὃ λέγει
 περὶ τῆς ἑαυτοῦ γεννήσεως ὃ Ε. 'τῶν — ἀλίτης' (13), τουτέστι θεὸν καλῶν

το ἐν και τὴν ἐκείνου ἐνότητα ἐν ᾧ ἦν πρὶν ὑπὸ τοῦ Νείκουσ ἀποσπασθῆναι και γενέσθαι ἐν τοῖς πολλοῖς τούτοις τοῖς κατὰ τὴν τοῦ Νείκουσ διακόσμησιν· 'Νεῖκεῖ, γὰρ φησι, (ζμαιομένωι πρίσνωσ'), μαινόμενον και τεταραγμένον και ἄστατον τὸν δημιουργὸν τοῦδε τοῦ κόσμου ὁ Ἐ. ἀποκαλῶν. αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ καταδίκη και ἀνάγκη τῶν ψυχῶν, ᾧν ἀποσπᾶ τὸ Νεῖκος ἀπὸ τοῦ ἐνὸσ και δημιουργεῖ και ἐργάζεται λέγων τοιοῦτόν τινα τρόπον· 'ὄσ και ἐπιόροκον — βλοιο' (4. 5), δαίμονασ τὰσ ψυχὰσ λέγων μακρὰ λῶνας, ὅτι εἰσὶν ἀθάνατοι και μακροὺσ ζῶσιν αἰῶνας· 'τρὶσ — ἀλάλησθαι' (6), μάκαρασ καλῶν τοὺσ συνηγμένους ὑπὸ τῆσ Φιλιασ ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰσ τὴν ἐνότητα τοῦ κόσμου νοητοῦ. τούτοισ οὖν φησιν ἀλάλησθαι και 'φνομένους — κελεύθουσ' (7. 8), ἀργαλέασ — κελεύθουσ. ἀργαλέασ κελεύθουσ φησὶν εἶναι τῶν ψυχῶν τὰσ εἰσ τὰ σώματα μεταβολὰσ και μετακοσμήσεισ. τοῦτ' ἐστὶν ὃ λέγει 'ἀργαλέασ — κελεύθουσ' (8). μεταλλάσσοουσι γὰρ αἱ ψυχὰι σῶμα ἐκ σώματοσ, ὑπὸ τοῦ Νείκουσ μεταβαλλόμεναι και κολαζόμεναι, και οὐκ ἐώμεναι μένειν εἰσ τὸ ἐν. ἀλλὰ κολάζεσθαι ἐν πάσαισ κολάσειν ὑπὸ τοῦ Νείκουσ τὰσ ψυχὰσ μεταβαλλόμενασ σῶμα ἐκ σώματοσ· ἀλθέριόν γε, φησὶ, μένοσ — πάντεσ (9—12). αὕτη ἐστὶν ἡ κόλασισ ἣν κολάζει ὁ δημιουργὸσ καθάπερ χαλκὸσ τισ μετακοσμῶν σιθῆρον και ἐκ πυρὸσ εἰσ ὕδωρ μεταβάπτων· πῦρ γὰρ ἐστὶν ὁ ἀλθῆρ ὅθεν εἰσ πόnton μεταβάλλει τὰσ ψυχὰσ ὁ δημιουργὸσ, χθῶν δὲ ἡ γῆ, ὅθεν φησὶν 'ἐξ ὕδατοσ εἰσ γῆν, ἐκ γῆσ δὲ εἰσ τὸν αἶερα, τοιτέστιν ὃ λέγει 'γαῖα δ' ἐσ ἀγῶσ ἡ ἐλλίου — πάντεσ' (10—12). μισομένησ οὖν τὰσ ψυχὰσ . . . συνάγει ἡ Φιλια ἀγαθῆ τισ οὐσα και κατοικτείρουσα τὸν στεναγμὸν αὐτῶν και τὴν ἄτακτον και πονηράν τοῦ Νείκουσ τοῦ μαινομένου κατασκευῆν . . . διὰ τὴν τοιαύτην οὖν τοῦ ὀλεθροῦ Νείκουσ διακόσμησιν τοῦδε τοῦ μεμεριμένου κόσμου πάντων ἐμψύχων ὁ Ἐμπεδοκλῆσ τοὺσ ἐαυτοῦ μαθητὰσ ἀπέχεσθαι παρακαλεῖ· εἶναι γὰρ φησι τὰ σώματα τῶν ζῶων τὰ ἐσθιόμενα ψυχῶν κεκολλασμένων οἰκητήρια. και ἐγκρατεῖσ εἶναι τοὺσ τῶν τοιούτων λόγων ἀκροωμένους τῆσ πρὸσ γυναικα ὀμιλιασ διδάσκει, ἵνα μὴ συνεργάζωνται και συνεπιλαμβάνωνται τῶν ἔργων, ᾧν δημιουργεῖ τὸ Νεῖκος τὸ τῆσ Φιλιασ ἔργον λῶον αἰε και διασπῶν· τούτον εἶναι φησιν ὁ Ἐμπεδοκλῆσ νόμον μέγιστον τῆσ τοῦ παντοσ διοικήσεωσ λέγων ὠδέ πωσ· 'ἐστὶν — ὄροκοισ' (1. 2), ἀνάγκην καλῶν τὴν ἐξ ἐνὸσ εἰσ πολλὰ κατὰ τὸ Νεῖκος και ἐκ πολλῶν εἰσ ἐν κατὰ τὴν Φιλίαν μεταβολὴν. θεοὺσ δὲ, ὡσ ἔφην, τέσσαρασ μὲν θνητοὺσ, πῦρ ὕδωρ γῆν αἶερα, δύο δὲ ἀθανάτοσ, ἀγεννήτοσ, πολεμίνοσ ἐαυτοῖσ διὰ παντόσ, τὸ Νεῖκος και τὴν Φιλίαν. imitatio PLATONIS A 99 p. 104, 34 1. 3. 5. 6. 13 PLUT. de exil. 17 p. 607 C ὁ δ' Ἐ. ἐν ἀρχῆι τῆσ φιλοσοφίασ προαναφωνήσασ· 'ἐστὶν — ἀλήτησ' οὐχ (ὄπωσ) ἐαυτόν, ἀλλ' ἀφ' ἐαυτοῦ πάντασ ἀποδείκνωσι μετανάστασ ἐνταῦθα και ξένουσ και φυγάδασ ἡμὰσ ὄντασ . . . φεύγει [sc. ἡ ψυχή] και πλανᾶται θελοῖσ ἐλαννομένη δόγμασι και νόμοισ. 1. 2 SIMPL. phys. 1184, 5 τί δὲ διαφέρει τοῦ ὅτι πέφυκεν οὕτωσ τὸ ἐξ ἀνάγκησ λέγειν, αἰτίαν μὴ προστιθέντα; ταῦτα δὲ Ἐ. ἔοικε λέγειν ἐν τῶι 'ἐν δὲ μέρει — χρόνοιο' (fr. 26, 1) και ὅτ' ἀνάγκην τῶν γινόμενων αἰτιάται· 'ἐστὶν — ὄροκοισ'· διὰ γὰρ τὴν Ἀνάγκην και τοὺσ ὄροκοσ τοῦτοσ ἐκάτερον παρὰ μέρος ἐπικρατεῖν φησι. ΡΟΒΡΗΥΒ. περὶ τοῦ ἐφ' ἡμῖν Stob. ecl. II 42 (169, 3 Wachsm.) ἀρέσκει και τὸ τοιαύτην εἶναι τὴν εἰμαρμένην, εἰκοῦλιαν ταῖσ τῶν νόμων διαγορεύσει νόμον οὐσαν και αὐτὴν και 'θεῶν — ὄροκοισ', φησὶν Ἐ. 1 signif. PLUT. de soll. an. 7 p. 964 E Ἐ. και Ἡράκλειτοσ . . . ὀδύρομένοι (Emp.) και λοιδοροῦντεσ (Her.) τὴν φύσιν ὡσ ἀνάγκην (Emp.) και πόλεμον (Her.) οὐσαν 3 sqq. significat PLUT. de def. orac. 16

p. 418 E τὸ δὲ τοῖς δαίμοσι τούτοις μονονοχὶ δράγδην λαμβάνοντας ἐκ τῶν ἐπῶν τῶν Ἐμπεδοκλέους ἀμαρτίας καὶ ἄτας καὶ πλάνας θεηλάτους ἐπιφέρειν κτλ. cf. de esu anim. I 7, 4 p. 996 B 3 HESYCH. εὐτε τις: ὁπότε τις. 5 PLUT. de def. orac. 20 p. 420 D ὁ μόντοι μόνον ἀκήκοα τῶν Ἐπικουρείων λεγόντων πρὸς τοὺς εἰσαγομένους ὑπ' Ἐμπεδοκλέους δαίμονας, ὡς οὐ δυνατόν εἶναι φαύλους καὶ ἀμαρτητικούς ὄντας μακαρίους καὶ μακροαίωνας εἶναι . . . εὐθές ἐστι cf. CHALCID. in Tim. c. 136 p. 198, 5 Wt. HESYCH. λελάχασι: τετευχασί [h. e. tetynchasis Graeculorum more] 6. 7 CELSUS apud Origen. c. Cels. VIII 53 ἐπειδὴ δὲ σώματι συνδεδέντες ἄνθρωποι γεγόνασιν εἴτ' οἰκονομίας τῶν ὄλων ἔνεκεν εἴτε ποινὰς ἀμαρτίας ἀποκίνοντες εἰθ' ὑπὸ παθημάτων τιῶν τῆς ψυχῆς βαρυνθείσης, μέχρις ἂν ταῖς τεταγμέναις περιόδοις ἐκκαθαρθῆ· δεῖ γὰρ κατὰ τὸν Ἐμπεδοκλέα τρις — ἀλλάγησθαι γινομένην παντοίαν διὰ χρόνον ἰδέαν θνητῶν. 9—12 PLUT. de Is. 26 p. 361 C E. δὲ καὶ δικας φησὶ δίδόναι τοὺς δαίμονας ὧν ἂν ἐξαμάρτωσι καὶ πλημμελήσωσιν αἰθέριον — πάντες, ἄρχη οὐ κολασθέντες οὕτω καὶ καθαρθέντες αὐθις τὴν κατὰ φύσιν χώραν καὶ τάξιν ἀπολάβωσι. [hinc Euseb. P. E. V 5, 2]. 9—11 IDEM de vit. aere al. 7 p. 880 F πλάσσονται καθάπερ οἱ θεήλατοι καὶ οὐρανοπετεῖς ἐκεῖνοι τοῦ Ἐμπεδοκλέους δαίμονες αἰθέριον — δίναις 13. 14 PLOTIN. Enn. IV 8, 1 [quem exc. Aeneas Gaz. Theophr. p. 5 et 7 ed. Paris 1836] Ἐ. τε εἰπὼν ἀμαρτανούσαις νόμον εἶναι ταῖς ψυχαῖς πεσεῖν ἐνταῦθα καὶ αὐτὸς φύγας θεόθεν γενόμενος ἤκειν πῖσυνος μαινομένω Νείκει τοσοῦτον παρεγύμνον ὅσον καὶ Πυθαγόρας οἶμαι καὶ οἱ ἀπ' ἐκεῖνον ἠνίττοντο περὶ τε τούτου περὶ τε πολλῶν ἄλλων. cf. IV 18, 5 PHILOP. de anima 73, 31 ὡς — πῖσυνος itemque de gen. et corr. 266, 4. phys. 24, 18 ὅθεν καὶ τὸ πολυθρόλυτον περὶ ψυχῆς ἔφη ὡς — πῖσυνος τούτεστι πεπεισμένος τῇ ἑτεροποιῶι τῆς ψυχῆς δυνάμει. ASCLEP. in Metaph. 197, 17 πάντα ταῦτα συμβολικῶς ἔλεγεν ὁ Ἐμπεδ. οὔτε γὰρ τὸν σφαῖρον ὑπετίθετο φθειρεσθαι, ὡς φησιν, οὔτε δὲ τὸν αἰσθητὸν κόσμον, ἀλλὰ διὰ τούτων ἐδήλον τὴν ἄνοδον καὶ τὴν κάθοδον τῆς ψυχῆς. διὸ ἔλεγεν ὡς — πῖσυνος HIEROCL. in carm. aur. 54 κάτεισι γὰρ καὶ ἀποπλίπτει τῆς εὐδαίμονος χώρας ὁ ἄνθρωπος, ὡς Ἐ. φησιν ὁ Πυθαγόρειος φύγας — πῖσυνος cf. PROCL. in Parm. 723, 90 (Paris. 1864); HERMIAS in Plat. Phaedrum p. 148 Ast; SYNES. de provid. 1 et hymn. 3, 717 (cf. Nauck Mél. gr. r. IV 196)

ἔστιν Ἀνάγκης χρῆμα, θεῶν ψήφισμα παλαιόν,

ἀίδιον, πλατέεσσι κατεσφρηγισμένον δοκίσι·

εἰτέ τις ἀμπλακίησι φόνωι φίλα γνῖα μίτηνη

* * ὅς κ(ε) ἐπλορχον ἀμαρτήσας ἐπομόσση,

5 δαίμονες οἷτε μακροαίωνος λελάχασι βλοιο,

1 ἔστιν] ἔστι τι Plut. Hipp. ἀνάγκη Hipp. Simpl. χρῆμα Plut. Hipp. Simpl. i. e. *effatum, vaticinium*, τὸ κεχορημένον; ῥῆμα Bernays, *κρῖμα* Weil. cf. Plato Phaedr. 248 C; mire conflatum Gorg. Hel. 6 θεῶν βουλεύμασιν καὶ ἀνάγκης ψηφίσμασιν ψήφισμα Plut. Hipp. Porph.: *σφρηγίσμα* Simpl. (ex v. 2) 2 πλατέεσι κατεσφραγισμένον Hipp. Porph. cf. fr. 30, 3 3 μίτηνη] *μιν codd. mei* Bernard. 4 supplēvi Νείκει θ' *Mél. Weil* 125 ὅς καὶ Hipp. ἀμαρτήσας i. e. ὁμαρτήσας ἐπομόσση Hesiodi exemplar Theog. 793: ἐπομώσει Hipp. 5 δαίμονες οἷτε Plut. et paraphr. Hipp.: *δαίμονιοι τε Hipp. codex μακροαίωνος Plut. λέλαχασι Hipp. cf. Hesychn.: λελόγχασι Plut.; λελάχασι Meineke, at verte: inter eos qui ut daemones longaeuitatem sortiti sunt βλοιοι Hipp.*

τρὶς μιν μυρίας ὥρας ἀπὸ μάκαρων ἀλάλησθαι,
 φρομένους παντοῖα διὰ χρόνου εἶδεα θνητῶν
 ἀργαλέας βιότοιο μεταλλάσσοντα κελύθους.
 αἰθέριον μὲν γὰρ σφε μένος πόντονδε διώκει,
 10 πόντος δ' ἐς χθονὸς οὐδας ἀπέπτυσσε, γαῖα δ' ἐς αὐγὰς
 ἠέλλου φαέθοντος, ὁ δ' αἰθέρος ἐμβαλε δίναις·
 ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται, στυγέουσι δὲ πάντες.
 τῶν καὶ ἐγὼ νῦν εἰμι, φυγὰς θεόθεν καὶ ἀλήτης,
 Νεῖκεϊ μαινομένωι πύσνονος.

6 τρὶς — μυρίας ὥρας cf. Herodot. II 123. Plato Phaedr. p. 248 (Dieterich *Nekyia* 119) μιν Plut. (i. e. αὐτούς cf. *Mél. Weil* 127): μὲν Celsus Hipp.
 7 γινομένην (accommodans) Cels. παντοῖαν Cels. χρόνον Cels. Hipp.: corr.
 Bergk ἴδεα Hipp.: ἰδέαν Cels. 9 μὲν γὰρ Plut. 361: γὰρ Hipp.: γὰρ Plut. 830.
 locus ex sacris formulis petitus cf. Aesch. Prom. 580 sqq., Soph. Oed. R. 1418;
 Eur. Herc. 1295 Verg. Aen. VI 724 10 δεε///χθονός Hipp. (idemque πόντονδέ-
 ἐχθονος pro πόντονδε (9)): δὲ χθονός Plut. 830 et (ex Plut. 361) Eus. ἀπέπτυσσε
 Plut. 830 γέα δ' εἰς Hipp. αὐγὰς αὐθις Plut. 361 11 φαέθοντος Hipp.:
 ἀκάμαντος Plut. 12 ἄλλος — δέχεται ex Hesiod. theog. 800 13 τῶν Hipp.:
 τὴν Plut. 607: ὡς (nisi citantis est) Philop. νῦν Plut.: δεῦρ' Philop. Asclep.:
 om. Hipp. 14 αἰθομένωι Asclep.

116 [69 K., 232 St.]

PLUT. Quaest. conv. IX 5 p. 745 C ὁ δὲ Πλάτων ἄτοπος, ταῖς μὲν αἰθίοις
 καὶ θελοῖς περιφοραῖς ἀντὶ τῶν Μουσῶν τὰς Σειρήνας ἐνιδρύων οὐ πάνν φι-
 λανθρώπους οὐδὲ χρηστοὺς δαίμονας, τὰς δὲ Μούσας ἢ παραλείπων παντά-
 πασις ἢ τοῖς τῶν Μοιρῶν ὀνόμασι προσαγορεύων καὶ καλῶν θυματέρας Ἀνά-
 κης. ἄμουσον γὰρ Ἀνάγκη, μουσικὸν δὲ ἢ Πειθῶ, καὶ Μοῦσα ἢ φιλόδημος
 οὐσα [μούσας φιλοδαμοῦσα codex: corrēxi] πολὺ μᾶλλον τῆς Ἐμπεδοκλέους
 Χάριτος

στυγέει δύσκλητον Ἀνάγκην.

φιλόδημος οὐσα vix ad Empedoclea pertinent

117 [380. 381 K., 383. 384 St.]

1. 2 CLEM. Strom. VI 24 p. 750 P. ἦδη — ἰχθύς; ATHEN. VIII 365 E.

LAERT. VIII 77 καὶ τὴν ψυχὴν παντοῖα εἶδη ζώων καὶ φητῶν ἐνδύεσθαι. φησὶ
 γοῦν ἦδη — ἰχθύς [hinc Anth. IX 569 Pal. et Plan.]; HIPPOCR. Ref. I 3, 2
 [supra p. 89, 5] ἦτοι — ἰχθύς [inde et ex Suida Cedren. Chronic. I p. 276
 Bekk. ἦτοι μὲν πρῶτα κοῦρος ἐγεγόνη κόρη τε καὶ θῆρ καὶ θάμνος καὶ ἐξ
 ἀλὸς ἔμπνοος ἰχθύς καὶ ἐν Ὀλυμπίαι βοῦς] THEMIST. de anima p. 35, 13 Heinze
 (sine lemmate) ἦδη — οἰωνός τε [hinc Aen. Gaz. Theophr. p. 5 post Plotini
 IV 8, 1 exc.]; CHALCID. in Tim. 197 p. 239, 15 Wr. (ex Posidonii in Tim. comm.)
 'namque ego iam dudum vixi puer et solida arbor, Ales et ex undis animal,
 tam lactea virgo; cf. BASILIUS in hexaem. VIII p. 85 B Paris. CYRILL. in Jul.
 VII p. 872 C [ex Porphyrii hist. phil. ?]. PHILOPON. de anima 140, 7 [inde So-
 phon. 24, 38] OLYMPIOD. in Phaedonem p. 46, 22 Finckh. EUSTATH. ad Od. σ 9
 [II 169, 9 Lips.] 1 PHILOSTR. V. Apoll. I 1 [inde Suid. s. v. Ἐμπεδ. et Πυθαγ.,

Cedren.] 2 PROCL. in r. p. II 333, 6 Kroll. *καὶ ἔοικεν τῆς εἰς φντὰ μόνᾳ πτώσεως αὐτὰς ἐξαιρεῖν καὶ ταύτη τοῦ Ἐμπεδοκλέους διαφέρειν, ὅς φησιν καὶ θάμνος γενέσθαι ποτὲ καθάπερ οἰωνός καὶ ἐξ ἁλὸς ἔμφορος ἰχθύς.* TERTULL. de anima 32 E *qui se deum delirarat . . . thamnus et piscis fui inquit.* HERM. irrig. 4 [DOX. 652, 12] *ἔτι δὲ ὁ Ἐ. καὶ θάμνον με ποιεῖ imitantur* ORPHICA Procl. in R. P. II 339, 4 Kr.

ἤδη γὰρ ποτ' ἐγὼ γενόμεν κοῦρός τε κόρη τε
θάμνος τ' οἰωνός τε καὶ ἔξαλος ἔλλοπος ἰχθύς.

1 ἦτοι μὲν γὰρ ἐγὼ Hipp. κοῦρός τε κόρη τε Clem. Laert. Hipp. Olymp.: κοῦρός τε κούρη τε Philop.: κούρη (κόρη) τε κόρος τε Athen. Philostr. The- mist. Cyrill. Eust.; cf. Cedr. l. supra cit. 2 θάμνος omnis antiquitas: ἀμνός Schneidewin; sed pecudis in proximis fortasse uberius fuit mentio, ut quam potissimum spectaret ἔξαλος (vel ἐξ ἁλός) Athen. Laert. Chalc. Hipp. Procl. Philop. cf. ἔξαλος var. l. λ 134 (v. Herodian. ad h. l.); intellegit e mari exiliens, quod imitatur Opp. Hal. 2, 593: εἰν ἄλλ Clem. Cyrill. Olymp. ἔλλοπος Clem. (cf. fr. 3): ἔμφορος Athen. Hipp. Them. Procl. Philop. Eust. Olymp. (codd. BC varia l.): ἔμφορος Laert.: φαίδιμος Cyrill.: ἔμφορος Eus. Cedr.: νήχυτος Olymp., ἄμφορος idem codd. BC var. l.

118 [13 K., 385 St.]

CLEM. Strom. III 14 p. 516 P. ὁῦλος δὲ αὐτῶι (Heraclito) συμπερόμενος καὶ Ἐμπεδοκλῆς λέγων 'κλαῦσά τε — χῶρον' cf. SEXT. adv. math. XI 96 ἀλλ' εἰώθασι τινες τῶν ἀπὸ τῆς Ἐπικούρου αἰρέσεως [? Hermarchus] . . . λέγειν ὅτι φυσικῶς καὶ ἀδιδάκτως τὸ ζῶιον φέγγει μὲν τὴν ἀλγηδόνα, διώκει δὲ τὴν ἡδονήν· γεννηθὲν γοῦν καὶ μηδέπω τοῖς κατὰ δόξαν δουλεύον ἅμα τῶι φαπισθῆναι ἄσυνήθει ἀέρος ψύξει ἔκλαυσέ τε καὶ ἐκώκυσε v. LUCR. V 226 (cf. RUSCH de Posidonio Lucreti auct. Gryph. 1882 p. 1)

κλαῦσά τε καὶ κώκυσα ἰδὼν ἄσυνήθεα χῶρον.

119 [11. 12 K., 390. 391 St.]

CLEM. Strom. IV 12 p. 569 Pott. παιδεύων δὲ οἷμαι καὶ ἐλέγχων 'ἐξ οἴης — ὄλβου', ὡς φησιν Ἐ. ὁδε λοιπὸν μετὰ θνητῶν ἀναστρέφεται PLUT. de exil. 17 p. 607 D (post fr. 115, 1 sqq.) εἰθ' ὡσπερ ἐν νήσω σάλον ἐχούση πολὺν, καθάπερ φησὶν ὁ Πλάτων 'ὀστρέον τρόπον' ἐνδεδεμένη τῶι σώματι διὰ τὸ μὴ ἀναφέρειν μηδὲ μνημονεύειν 'ἐξ οἴης — ὄλβου' μεθέστηκεν . . . οὐρανοῦ καὶ σελίνης γῆν ἀμεινωμένη [scil. ἡ ψυχὴ] καὶ τὸν ἐπὶ γῆς βλον, εἰάν μικρὸν ἐνταῦθα τόπον ἐκ τόπου παραλλάξῃ, δυσανασχετεῖ καὶ ξενοπαθεῖ [inde Stob. flor. 40, 5 p. 737, 11 Hense] HIPPOL. Ref. V 7 p. 103 καὶ ὅτι οὗτος, τουτέστιν ὁ τοιοῦτος Ἐρμῆς ψυχαγωγός . . . τῶν ἐξυπνισμένων καὶ ἀνεμνησμένων 'ἐξ οἴης — ὄλβου' . . . κατενεχθεισῶν ὁδε εἰς πλάσμα τὸ πήλινον. cf. A 31 p. 88, 40

ἐξ οἴης τιμῆς τε καὶ ὄσσου μήκεος ὄλβου . . .

τε om. Hipp. ὄσσου Gesner: ὄσον Plut. Stob.: ὄλον Clem.: om. Hipp. cetera ex pedestri paraphrasi Clementis sic instaurat Karsten: ὁδε πεσῶν (cf. Plotin IV 8, 1) κατὰ γαῖαν ἀναστρέφομαι κατὰ θνητῶν [μετὰ θνητοῖς Stein]

120 [31 K., 392 St.]

POPHRYE. de antro nymph. 8 p. 61, 19 Nauck. παρά τε γὰρ Ἐμπεδοκλεῖ αἱ ψυχοποιοὶ δυνάμεις (sic recte) λέγουσιν

ἡλύθουμεν τόδ' ὑπ' ἄντρον ὑπόστεγον . . .

παρά τε Πλάτωνι ἐν τῷ ἑβδόμῳ τῆς Πολιτείας [p. 514 A] λέγεται 'ὡδὲ γὰρ ἀνθρώπους οἶον ἐν καταγείῳ [ἄντροι καὶ] οἰκῆματι σηλαιώδει' κτλ. . . . ὅτι μὲν οὖν σύμβολον κόσμον τὰ ἄντρα καὶ τῶν ἐγκοσμίων δυνάμεων ἐτίθεντο οἱ θεολόγοι, διὰ τούτου δελήλωται. PLOTIN. ENN. IV 8, 1 Plato ἐν φρονεῖ τὴν ψυχὴν φησιν εἶναι καὶ τὸ σηλαιον αὐτῷ ὡσπερ Ἐμπεδοκλεῖ τὸ ἄντρον τόδε τὸ πᾶν δοκεῖ μοι λέγειν, ὅπου γε λύσιν τῶν δεσμῶν καὶ ἄνοδον ἐκ τοῦ σηλαιου τῇ ψυχῇ φησιν εἶναι τὴν πρὸς τὸ νοητὸν πορείαν [hinc Aen. Gaz. Theophr. p. 6 Boiss.]

121 [13. 21. 22 K., 385—388 St.]

1. 2. 4 PROCLUS. ad c. aug. 24 ad v. 54 sqq. ἄνεισι δὲ καὶ τὴν ἀρχαίαν ἔξιν ἀπολαμβάνει, εἰ φῶγι τὰ περὶ γῆν καὶ τὸν ἀτερπέα χῶρον ὡς ὁ αὐτὸς λέγει, ἔνθα — Κηρῶν, εἰς ὃν οἱ ἔμπεσόντες Ἄτης — ἡλάσκουσι' ἡ δὲ ἔφεσις τοῦ φεύγοντος τὸν τῆς Ἄτης λειμῶνα πρὸς τὸν τῆς Ἀληθείας ἐπέλειγεται λειμῶνα, ὃν ἀπολιπὼν τῇ ὁρμῇ τῆς πτερορονήσεως εἰς γῆνον ἔρχεται σῶμα ὀλβιον αἰῶνος ἀμερθεῖς. 2. 4 PROCLUS. in R. P. II 157, 24 Kroll. τούτων Ἐ. ἰδὼν τὸν λειμῶνα παντοίων αὐτὸν εἶναι κακῶν πλήρη καὶ εἶπεν καὶ εἰπὼν ἀνώμωξεν ἔνθα — ἡλάσκοντα'. cf. SYNES. de prov. 1 [A 99 p. 105, 18]

2. 3 PROCLUS. in Crat. p. 103 Boiss. (sine lemmate) ἡ μὲν λατρικὴ τοῦ θεοῦ μᾶλλον ἐν τοῖς ὑπὸ σελήνην ἔνθα — φενστα' 2 PHILO de prov. [ap. Eus. P. E. VIII 14 p. 390 C] τὸν ἐν τοῖς τοιοῦτοις χωρίοις ἐνοικούντα, ἔνθα — Κηρῶν' ἐναλλάττεσθαι τὰς ἀπὸ τῶν τοιούτων τιμὰς ἀναγκαῖον. THEO SYRGN. p. 149, 4 Hiller [ex Adrastii comm.?] τῶν δ' ὑπὸ σελήνην καὶ περὶ ἡμᾶς καὶ μέχρις ἡμῶν πᾶσα μεταβολὴ καὶ κίνησις καὶ καθάπερ φησὶν, ἔνθα — Κηρῶν'. καὶ γὰρ γένεσις καὶ φθορὰ περὶ πάντα τὰνταῦθα καὶ ἀβύθους καὶ μετώσις ἀλλοιώσις τε παντοῖα καὶ ἡ κατὰ τόπον ποικίλη φορὰ. In didem CHALC. in Tim. 79 p. 143, 17 Wr. at vero sub luna usque ad omne genus motuum, omne etiam mutatum, prorsus ut est in vetere versu 'nec ubivis (?) rabies furiarum examina mille (cf. Rh. Mus. 49, 478) DEMETR. Cydon. Boiss. Anecd. Nov. p. 299. imitatur VERG. Aen. VI 274 sqq. 4 PROCLUS. in Tim. p. 339 [B p. 824 Schn.] οὕτω δὲ καὶ ἐν Πολιτείᾳ [X 621 A] τὸν τῆς Ἀθήνης ποταμὸν ἀπεκάλεσε πᾶσαν τὴν γενεσιουργὸν φύσιν, ἐν ἣ καὶ ἡ Ἀθήνη καὶ ὁ τῆς Ἄτης λειμῶν, ὡς φησὶν Ἐ. IUL. or. 7 p. 226 B ἐπιβλέπει τοὺς ἄλλους Ἄτης — ἡλάσκοντας'. THEMIST. or. XIII 178 μηδὲ Ἐμπεδοκλεῖ συγχωροῦντες ἀληθῆ λέγειν δυσφημοῦντι τὸν ἐπίγειον τόπον καὶ Ἄτης λειμῶνα ἐπονομάζοντα (cf. XX p. 240) SYNES. epist. 157 p. 730 C Hercher τοὺς ἀνθρώπους ἡμᾶς Ἄτης — ἡλάσκοντας' καὶ ταῖς χθονίαις ἐγκαλινδουμένους φροντίσιν κτλ.

. . . . . ἀτερπέα χῶρον,
ἐνθα Φόνος τε Κότος τε καὶ ἄλλων ἐθνεα Κηρῶν

1 cf. Hom. λ 94 ἡλυθες ὄφρα ἴδη νέκρας καὶ ἀτερπέα χῶρον; cf. Dem. 25, 52 μεθ' ὧν δ' οἱ ζωγράφοι τοὺς ἀσεβεῖς ἐν Αἰδὸν γράφουσι, μετὰ τούτων, μετ' Ἀρᾶς καὶ Βλασφημίας καὶ Φθόνου καὶ Στάσεως καὶ Νεικούς. orcus Empedocli est terra 2 φόνος τε κότος τε Hier. Chalc.: φθόνος τε κότος τε Sy-

αὐχμηραὶ τε νόσοι καὶ σήψιες ἔργα τε φευστά
 Ἄτης ἀν λειμῶνα κατὰ σκότος ἡλάσκουσιν.

nes. provid.: φόνοι τελοῦνται Philo: κότος τε φόνος τε Theo: μόγους τε κό-
 πους τε Demetr.: τόκος τε φόνος τε Theone abusus Knatz 3 ἔργα τε φευ-
 στά nec sunt humanae res fluxae (Karsten) nec vero foedum morbi genus (Stein),
 sed agrī inundationibus vexati cf. Hipparch. ap. Stob. flor. 108, 81 (p. 46, 20 sqq.
 47, 1, 48, 16 Mein.) 4 ἀν λειμῶνα Bentley: ἀνὰ λειμῶνα Hier.: ἐν λειμῶνι
 Procl. Iul. Synes.; de λειμῶνι cf. Norden Herm. 28, 398 σκότον Iul. Syn.
 ἡλάσκουσιν Hier. Synes. provid. (cf. Hom. B 470 μυιάων ἔθνεα πολλά, αἶ τε κατὰ
 σταθμὸν ποιμνήιον ἡλάσκουσιν): ἡλάσκονται Procl.: ἡλάσκονται Iul. (V): ἡλά-
 σκοντας Syn. epist.

122 [24—27 K., 393—396 St.]

1—4 PLUT. de tranq. an. 15 p. 474 B ἀλλὰ μᾶλλον, ὡς Ε, διτταί τινες
 ἕκαστον ἡμῶν γιγνώμενον παραλαμβάνουσι καὶ καταρχονται μοῖραι καὶ δαίμονες
 [cf. fr. 120, 123] ἔνθ' — Ἀσάφεια, ὥστε τοῦτων ἕκαστου σπέγματα τῶν πα-
 θῶν ἀνακεκραμένα δεδεγμένης ἡμῶν τῆς γενέσεως καὶ διὰ τοῦτο πολλὴν ἀνω-
 μαλίαν ἐχοῦσης, εὔχεται μὲν ὁ νοῦν ἔχων τὰ βελτίονα, προσδοκᾷ δὲ καὶ θάτερα,
 χρῆται δ' ἀμφοτέροις τὸ ἄγαν ἀφαιρῶν. 2 IDEM de Is. et Os. 48 p. 370 D
 Ε. δὲ τὴν μὲν ἀγαθοῦργὸν ἀρχὴν Φιλότητα καὶ Φιλίαν (fr. 18) πολλακίς,
 (ἔτι add. Wil.) δ' Ἀρμονίαν καλεῖ θεμερῶπιν [καλεῖσθαι μέροπι codd.:
 corr. Bentley], τὴν δὲ χείρονα Νεῖκος οὐλόμενον (fr. 17, 19) καὶ Δῆριν αἰμα-
 τόεσαν. HESYCH. θεμερῶπις: ἐρασμία ἀγχόνη [l. ἀρμονίη; αἰσχύνη corr.
 Wil. Aeschyli Proem. 134 spectari ratus] ΤΖΕΤΖ. Chil. XII 573 λέγει γὰρ [sc.
 Emp.] τὴν ἀσάφειαν μελάγκαρπον. IDEM prol. in Aristoph. 196 [Kaibelli
 Com. I 1, 28] εἰ μὴ μετὰ τὴν κατ' Ἐμπεδοκλέα μελάγκουρον, κατὰ δὲ Τζέτ-
 ζην κοντούλαν (?) καὶ κερκεσύραν περιεργεστάτην Ἀσάφειαν [3 Hesychn. s.
 v. Καλλιστῶ iniuria testis accitur]

ἐνθ' ἦσαν Χθονίη τε καὶ Ἡλιόπη ταναῶπις,
 Δῆρις θ' αἰματόεσσα καὶ Ἀρμονίη θεμερῶπις,
 Καλλιστῶ τ' Αἰσχρή τε, Θόωσά τε Δηναίη τε,
 Νημερτής τ' ἐρόεσσα μελάγκουρός τ' Ἀσάφεια.

1 ἔνθα] in antro fr. 120, ubi ψυχοπομποὶ δυνάμεις versantur sec. Por-
 phyrt. 3 δειναίη Plut.: corr. Bentley 4 Νημερτής ex Hom. Σ 46 μελάγκου-
 ρος Tzetz. (Prol., μελάγκουρος Chil.): μελάγκαρπος Plut.; illud pertinet ad κον-
 οῦραν, sordium luctusque signum; cf. εὔκουρος

123 [28—30 K., 397—400 St.]

1—3 CORNUTUS epidrom. 17 de Titanibus: οὔτοι δ' ἂν εἶεν διαφοραὶ τῶν
 ὄντων ὡς γὰρ Ε. φυσικῶς [ὁ φυσικός Stein, Φυσικοίς Osann uterque falso]
 ἐξαριθμεῖται Φυσῶ — Μεγιστῶ καὶ Φορῶν καὶ Σοφῶν τε καὶ Ὀμ-
 φαίην καὶ πολλὰς ἄλλας, τὴν εἰρημένην ποικίλιαν τῶν ὄντων αἰνιττόμενος,
 οὕτως ὑπὸ τῶν παλαιῶν Ἰαπετός μὲν ὠνομάσθη ὁ λόγος καθ' ὃν φωνητικῶς.
 (τὰ) ζῶια ἐγένετο καὶ τὸ ὄλον νόφος ἀπετελέσθη, Ἰαφετός τις ὢν (ἰὰ γὰρ
 ἔστιν ἡ φωνή), Κοίος δὲ κτλ.

Φυσώ τε Φθιμένη τε, καὶ Εὐναίη καὶ Ἔγερσις,
Κινώ τ' Ἀστεμφής τε, πολυστέφανός τε Μεγιστώ
καὶ Φορῶν, Σωπή τε καὶ Ὀμφαίη . . .

2 Hes. κινώ: κίνησις Λωρεῖς 3 φορή melior., φορή dett. nonnulli; Magnificae opposita Sordida cf. φορύνειν, φορύσσειν (φορύνειν) ut Φύη ad φύειν, ἀφή ad ἀφύειν; et ὀφρῶν iuxta ὀφρῶς ut φορῶν iuxta φόρος (anus) Σωπή (sic Bergk cf. Pindari σωπαῖν) apte opponitur Ὀμφαίη

124 [14. 15 K., 400. 401 St.]

1. 2 CLEM. Strom. III 14 p. 516 P. (post fr. 125) καὶ πάλιν ὡς πόποι — ἐγένεσθε'. 2 PORPHYR. de abst. III 27 ἐντεῦθεν τὸ θρηνούμενον πρὸς τῶν παλαιῶν ὡς τοίων — γενόμεσθα', ὅτι τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον καὶ ἐν πᾶσιν ἀβλαβὲς σώζειν οὐ δυνάμεθα ΤΙΜΟΝ fr. 33 Wachsm. [ap. Eus. P. E. XIV 19, 28, hinc Theodor.] σχέτλιοι ἄνθρωποι, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον τοίων — πέπλασθε'

ὦ πόποι, ὦ δειλὸν θνητῶν γένος, ὦ δυσάνολβον,
τοίων ἐκ τ' ἐρίδων ἐκ τε στοναχῶν ἐγένεσθε.

1 ὦ (post γένος Scaliger): ἦ Clem.; ἄ hic et ante δειλὸν Bywater δυσάνολβον ex imitatione Homericī δυσάμορος 2 τοίων Clem. Porph. Timon (Eus. Theodor. optimi): ποίων Tim. (Theodor. pauci codd.): οἶων Bergk; τοίων explicat priora ἐκ τ' Porph. Tim.: ἐξ Clem. στοναχῶν Tim. Clem.: νεικέων Porph. memoriter citans ἐγένεσθε Clem.: γενόμεσθα Porph.: πέπλασθε Tim. Eus. (πέπλησθε Theod., πεπλάνησθε corr. Eus. Theod.)

125 [378 K., 404 St.]

CLEM. Strom. III 14 p. 516 P. (post fr. 118)

ἐκ μὲν γὰρ ζῶων ἐτίθει νεκρὰ εἶδε' ἀμείβων.

ζῶων scripsi: ζῶων vulgo εἶδε' Sylburg: ἦδὲ L; videtur pertinere ad lapsum animarum. nam hunc v. Lustralium esse cognoscitur ex Clem. serie, alioqui recordereris fr. 35, 14

126 [379 K., 402 St.]

PLUT. de esu comm. 2, 3 p. 998 C de palingenesia ἀλλάσσει δὲ ἡ φύσις ἀπαντα καὶ μετοικίζει 'σαρκῶν — χιτῶνι' (sine lemmate). ταῦτ' οὐκ ἀποτρέπει τὸ ἀνήμερον, τὸ ἀκόλαστον, τὸ καὶ σώμασι νόσους καὶ βαρύντητας ἐμποιεῖν καὶ ψυχὴν ἐπὶ πόλεμον ἀνομώτερον τρεπομένην διαφθεῖρειν, ὅταν ἐθισθῶμεν μὴ αἵματος ἄνευ καὶ φόνου μὴ ξένον ἐστιάειν, μὴ γάμον ἐορτάζειν, μὴ φίλοις συγγίνεσθαι PORPHYR. ap. Stob. Ecl. I 49, 60 [I 446, 7 W.] αὐτῆς γὰρ τῆς μετακοσμήσεως εἰμαρμένη καὶ φύσις ὑπὸ Ἐμπεδοκλέους δαίμων ἀνηγόρευται 'σαρκῶν — χιτῶνι' καὶ μεταμπίχουσα τὰς ψυχάς.

σαρκῶν ἀλλογνῶτι περιστέλλουσα χιτῶνι.

ἀλλογνῶτι Plut. Porph.: ἀλλογνῆτι Lobeck (ἀλλογῶτι Wakefield: ἀλολόχρωτι Stein); teneo ἀλλογνῶτι (ut ἀγνώς, ἀρίγνως) corpus alius atque hominibus cognitum, familiare; nam agitur de metempsychosi.

127 [382. 383 K., 438. 439 St.]

1. 2 AEL. nat. an. XII 7 λέγει δὲ καὶ Ἐ. τὴν ἀρίστην εἶναι μετοίκησιν τὴν τοῦ ἀνθρώπου, εἰ μὲν ἐς ζῶιον ἢ λῆξις αὐτὸν μεταγάγοι, λέοντα γίνεσθαι· εἰ δὲ ἐς φυτὸν, δάφνην. ἃ δὲ Ἐ. λέγει ταῦτά ἐστιν ἕν — ἡνυκόμοισιν'. SCHOL. ms. in Aphth. Progymn. (Hermannii *Orphica* p. 511) Ὅρφενός ὁ παῖς Οὐάγρον πού φησιν ἐν λόγοις ἕν — ἡνυκόμοισιν'.

ἐν θήρεσσι λέοντες ὀρειλεχέες χαμαιεῦναι
γίγνονται, δάφναι δ' ἐν δένδροσιν ἡνυκόμοισιν.

1 ἐν θήρεσσι Schol. Aphth.: ἐν θηροῖ δὲ Ael. cf. Hes. ὀρειλεχέες: ὀρέσχοιτοι χαμαιεῦναι Hom. II 235 2 ἐν Ael.: ἐν Schol. Aphth.

128 [368—377 K., 405—414 St.]

1—10 PORPHYR. de abst. II 20 (e Theophrasto de pietate) τὰ μὲν ἀρχαία τῶν ἱερῶν νηφάλια παρὰ πολλοῖς ἦν· νηφάλια δ' ἐστὶν τὰ ὑδρόσπονδα, τὰ δὲ μετὰ ταῦτα μελισπονδά· τοῦτον γὰρ ἔτοιμον παρὰ μελιτῶν πρῶτον ἐλάβομεν τὸν ὑγρὸν καρπὸν· εἰτ' ἐλαιόσπονδα. τέλος δ' ἐπὶ πᾶσιν τὰ ὕστερον γεγονότα οἰνόσπονδα . . . 21 μαρτυρεῖται δὲ ταῦτα οὐ μόνον ὑπὸ τῶν κύρβων . . . ἀλλὰ καὶ παρ' Ἐμπεδοκλέους, ὅς περὶ τε τῶν θυμάτων καὶ περὶ τῆς θεογονίας διεξιῶν παρεμφαίνει λέγων [Ἐμπεδοκλῆς] ὁ οὐδέ — βασιλεια', ἢ ἔστιν ἡ Φιλία 'τὴν οὐ γ' — οὐδάς', ἅπερ καὶ νῦν ἔτι σώζεται παρ' ἐνίοις ὡς ἔχῃ τινὰ τῆς ἀληθείας ὄντα, 'ταύρων δ' — βωμός' τῆς γὰρ οἶμαι φιλίας καὶ τῆς περὶ τὸ συγγενὲς αἰσθήσεως πάντα κατεχούσης, οὐθεὶς οὐθὲν ἐφόνευσεν οἰκεία εἶναι νομίζων τὰ λοιπὰ τῶν ζώων. ἐπεὶ δὲ Ἄρης καὶ Κυδοιμός καὶ πᾶσα μάχη καὶ πολέμων ἀρχὴ κατέσχευεν, τότε πρῶτον οὐθεὶς οὐθενός ὅλως ἐφείδετο τῶν οἰκείων. Idem c. 27 'ταύρων — γυῖα'. 1—7 ex eodem Theophr. quamvis celato ATHEN. XII 510 C κατὰ γὰρ τὸν Ἐμπεδοκλέα 'οὐδέ — οὐδάς' [1—3 Eusth. in II. X 114 (p. 231, 4 Lips.); 8—10 Euseb. P. E. IV 14 Cyrill. c. Jul. IX p. 972 D Migne] respiciunt ARAT. 103 sqq. (cf. Maass Arat. p. 276⁵⁵) PLATO legg. VI 7826 sqq. alii

οὐδέ τις ἦν κείνοισιν Ἄρης θεός οὐδὲ Κυδοιμός
οὐδὲ Ζεὺς βασιλεὺς οὐδὲ Κρόνος οὐδὲ Ποσειδῶν,
ἀλλὰ Κύπρις βασιλεια.

τὴν οἶγ' εὐσεβέεσσιν ἀγάμμασιν ἰλάσκοντο

5 γραπτοῖς τε ζώιοισι μύροισι τε δαιδαλεόμοις
σμύρνης τ' ἀκρήτου θυσίαις λιβάνου τε θυάδους,
ξουθῶν τε σπονδάς μελιτῶν ῥιπτοντες ἐς οὐδάς·
ταύρων δ' ἀκρήτοισι φόνους οὐ δεύετο βωμός,
ἀλλὰ μύσος τοῦτ' ἔσκεν ἐν ἀνθρώποισι μέγιστον,

2 οὐδ' ὁ Κρόνος οὐδ' ὁ Ποσ. Porph. 4 ἰλάσκονται Athen. 5 γραπτοῖς τε ζώιοισι tabulae votivae aliaque sacra eius generis cf. Herod. I 164 lam. Epidaur. 3339, 61 Collitz τε] δὲ Ath. δαιδαλεόμοις Porph. 6 σμύροισι Ath. ἀκράτου Porph. 7 ξανθῶν Ath. μελιτῶν Victorius (cf. Hes. μελιτόν· κρήιον): μελιτῶν Ath.: μελιτῶν Porph. ῥιπτοντες Porph. 8 ἀκρήτοισι Scaliger: ἀκρήτοις Porph. (Cyr.): ἀκράτοις Eus.; ἀκρήτοις Fabricius 9 ἔσχον Cyr.

10 *Φυμὸν ἀπορραίσαντας ἐέδμεναι ἤέα γυῖα.*

10 *ἀπορραίσαντας* Eus. Cyr.: *ἀπορρέσαντες* Porph. *ἐέδμεναι* Cyr.: *ἐέλμεναι* Porph.: *ἐόμεναι* (vel *ἐσμεναι*) Eus.; *ἐέδμεναι* explicari nequit. *ἀπορραίειν τε καὶ ἐόμεναι* Merzdorf, conicio *ἐνέόμεναι*, etsi ad *ἐμπαγεῖν* praesens alibi non invenitur *ἤέα* Vigier: *ἤια* Porph. (Eus. Cyr.)

129 [440—445 K., 415—420 St.]

PORPH. V. Pyth. 30 *αὐτὸς δὲ* (Pythagoras) *τῆς τοῦ παντὸς ἀρμονίας ἡχοῦ ἄτο συνιέει τῆς καθολικῆς τῶν σφαιρῶν καὶ τῶν κατ' αὐτὰς κινουμένων ἀστέρων ἀρμονίας, ἧς ἡμᾶς μὴ ἀκούειν διὰ σμικρότητα τῆς φύσεως. τοῦτοις καὶ Ἐ. μαρτυρεῖ λέγων περὶ αὐτοῦ· 'ἦν — αἰώνεσσιν'. τὸ γὰρ περιώσια καὶ τῶν ὄντων (πάντων) λεύσσεσκεν ἕκαστα καὶ πραπίδων πλοῦτον καὶ τὰ εἰκότα ἐμφαντικὰ μάλιστα τῆς ἐξαιρέτου καὶ ἀκριβεστεράς παρὰ τοὺς ἄλλους διοργανώσεως ἔν τε τῷ ὄραν καὶ τῷ ἀκούειν καὶ τῷ νοεῖν τοῦ Πυθαγόρου. idem fere ex eodem Nicomacho descripsit Iambli. V. P. 15 p. 67 1. 2 LAERT. VIII 54 [cf. A. 1. p. 75, 17] *μεμνησθαι δὲ καὶ αὐτὸν Πυθαγόρου λέγοντα 'ἦν — πλοῦτον', οἱ δὲ τοῦτο εἰς Παρμενίδην αὐτὸν λέγειν ἀναφέροντα·**

*ἦν δὲ τις ἐν κείνοισιν ἀνὴρ περιώσια εἰδώς,
δς δὴ μῆχιστον πραπίδων ἐκτήσατο πλοῦτον
παντοίων τε μάλιστα σοφῶν ἐπιήρανος ἔργων·
ὁππότε γὰρ πάσησιν ὀρέξαιτο πραπίδεσσιν,
5 ῥεῖά γε τῶν ὄντων πάντων λεύσσεσκεν ἕκαστον
καὶ τε δέκ' ἀνθρώπων καὶ τ' εἴκοσιν αἰώνεσσιν*

1 *κείνοισιν*, fortasse *castis viris prisco more ab animalibus abstinentibus* 2. 3 ordinem mutavit Stein frustra; sed 3 *τὰ μάλιστα* fortasse recte Bergk 5 *ρεῖ'* ὅ γε probabiliter Cobet cf. fr. 114, 2 4—6 *ubi summa vi mentem intenderat, facile singula quaecumque sive decem sive viginti hominum saeculis fiebant perspicere solebat. τῶν ὄντων* i. e. τῶν ὅσα ἦν καὶ ἔστι cf. Synes. de provid. 2, 8 ὅ τοι Σάμιος Πυθαγόρας τὸν σοφὸν ἄλλ' οὐδὲ θεάμονα [φιλοθεάμονα corr. Petavius] φησιν εἶναι τῶν τε ὄντων καὶ γινομένων 6 καὶ τ' duplex praebuit Hom. ξ 465 al. similiter mentis infinitam vim (philosophi scilicet non vatis) Parmenides praedicat fr. 2 *λεύσσε δ' ὅμως ἀπεόντα νόωι παρεόντα βεβαίως κτλ.* unde apparet cur nonnulli Parmenidem hic respici arbitratī sint. nec dubium cur Pythagorae quater redivivi mentio facta sit (cf. Rohde *Psyche* II² 417)

130 [364. 365 K., 421. 422 St.]

1. 2 SCHOL. Nic. Ther. 452 p. 36, 22 *τὰ κτίλα ἐπὶ τῶν ἡμέρων καὶ τιθασῶν τίθεται καὶ ἐπὶ τῶν τῆς ποιμνης προηγουμένων κριῶν καὶ ἐπὶ τῶν λιπαρῶν. ὁ δὲ Ἐ. ἐπὶ τῶν ἡμέρων καὶ πραέων·*

*ἦσαν δὲ κτίλα πάντα καὶ ἀνθρώποισι προσηνῆ,
θῆρες τ' οἰωνοὶ τε, φιλοφροσύνη τε δεδῆει.*

1 ἦσαν δὲ KV: ἦσαν δὲ καὶ P: ἦσαν γὰρ L: ἦδ' ἦσαν Ald. ἀνθρώποισι V Ald.: ἀνθρώποις KP 2 θῆρες KV(L): φῆρες P οἰωνοὶ τε φιλο-

σοφροσύνη Sturz; ἄνθρωποι τε φιλοσοφροσύνη codd. falso ponitur vulgo ante fr. 77. 78

131 [338—341 St.]

HIPPOCR. Ref. VII 31 p. 254 κόσμον γὰρ φησιν εἶναι ὁ Ἐ. τὸν ὑπὸ τοῦ Νείκουσ διοικούμενον τοῦ πονηροῦ καὶ ἕτερον νοητὸν τὸν ὑπὸ τῆς Φίλλας... μέσον δὲ εἶναι τῶν διαφόρων ἀρχῶν Δίκαιον λόγον, καθ' ὃν συγκρίνεται τὰ διηρημένα ὑπὸ τοῦ Νείκουσ καὶ προσαρμόζεται κατὰ τὴν Φίλλαν τῶι ἐνί. τοῦτον δὲ αὐτὸν τὸν Δίκαιον λόγον τὸν τῆι Φίλλαι συναγωνιζόμενον Μοῦσαν ὁ Ἐ. προσαγορεύων καὶ αὐτὸς αὐτῶι συναγωνιζέσθαι παρακαλεῖ λέγων ὡδέ πως'

εἰ γὰρ ἐφημερίων ἐνεκὲν τινος, ἄμβροτε Μοῦσα,
ἡμετέρας μελέτας (μέλε τοι) διὰ φροντίδος ἐλθεῖν,
εὐχομένωι νῦν αὖτε παρίστασο, Καλλιόπεια,
ἀμφὶ θεῶν μακάρων ἀγαθὸν λόγον ἐμφαίνοντι.

Hippolyti explicatio inepta. Lustralibus hoc fr. tribui Berl. Sitzungsab. 1898, 399. addendum Porphyrii testimonium περί τε θυμάτων καὶ περί θεογονίας διεξιῶν II 21 cit. ad fr. 128. deorum vis per mundum universum intenta una cum iustitiae notione doctrinae de abstinentia animalium principium fuisse apparet ex Sext. IX 126 cf. ad fr. 135

1 εἰκάραι φημερίων Hipp.; de sensu cf. Maneth. Apotel. VI (III) 1 sqq. si antea humanis de rebus mihi adfuisti, Musa, nunc de divinis locuturo eo libentius adsiste 2 supplēvi omīssa ab Hipp.; ἔμελεν ante μελέτας et τί σοι v. 1 pro τινος et v. 2 ἡμετέρας Schneidewin 3 εὐχομένων Hipp.: corr. Schneidewin 4 μακαρίων Hipp.

132 [354. 355 K., 342. 343 St.]

CLEM. Strom. V 140 p. 733 Pott. 'ὄλβιος', ὡς ἔοικεν, ἄρα ἐστὶν κατὰ τὸν Ἐμπεδοκλέα, 'δς — μέμηλεν'.

ὄλβιος, δς θεῶν κραπίδων ἐκτήσατο πλοῦτον,
δειλὸς δ' ὦι σκοτόεσσα θεῶν πέρι δόξα μέμηλεν.

1 κραπίδων πλοῦτον iterat fr. 129, 2

133 [356—358 K., 344—346 St.]

CLEM. Strom. V 82 p. 694 Pott. τὸ γὰρ τοι θεῖον, ὁ Ἀκραγαντίνος φησὶ ποιητής,

οὐκ ἐστὶν πελάσασθαι ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐφικτὸν
ἡμετέροις ἢ χερσὶ λαβεῖν, ἡπέρ τε μεγίστη
πειθούσς ἀνθρώποισιν ἀμαξίτιδς εἰς φρένα πίπτει.

[finde Theodor. gr. aff. cur. I 74 p. 37, 19 Gaisf. καὶ ὁ Ἐ. δὲ περὶ τῶν ἀοράτων φησὶν 'οὐκ — πίπτει'] cf. LUCR. V 100 ut fit ubi insolitam rem adportes auribus ante nec tamen hanc possis oculorum subdere visu nec iacere in manu via qua munita fidei proxima fert humanum in pectus templaque mentis

1 πελάσασθαι ἐν Clem.: πελάσασθαι Theod. B: πελάσαι δ' ceteri codd.; cf. Herm. XV 172 2 ἡπερ Karsten (cf. ad 4, 12): ἡπερ Clem. Theod.

134 [359—363 K., 347—351 St.]

1—5 ΑΜΜΟΝ. de interpr. 249, 1 Busse διὰ ταῦτα δὲ καὶ ὁ Ἀκραγαγνίτιος σοφὸς ἐπιγραπίσας τοὺς περὶ θεῶν ὡς ἀνθρωποειδῶν ὄντων παρὰ τοῖς ποιηταῖς λεγομένους μύθους, ἐπήγαγε προηγουμένως μὲν περὶ Ἀπόλλωνος [cf. A 1 § 57 p. 76, 17 et 23 p. 87. v. Berl. Sitz. 1898, 404], περὶ οὗ ἦν αὐτῷ προσεχῶς ὁ λόγος, κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ περὶ τοῦ θείου παντός ἀπλῶς ἀποφαινόμενος 'οὔτε — θοῆισι' διὰ τοῦ 'ἰερῆ' καὶ τὴν ὑπὲρ νοῦν αἰνιττόμενος αἰτία. [inde Io. Tzetz. epist. 98 p. 88 Press. Chil. XIII 79; 4. 5 Idem Chil. VII 522 Ἐ. τῷ τρίτῳ τε τῶν Φυσικῶν (de hac fraude Berl. Sitz. 1898, 400) δεικνύων, τίς ἡ οὐσία τοῦ θεοῦ κατ' ἔπος οὕτω λέγει' οὐ τότε τι θεός ἐστιν, οὐ τότε τι καὶ τότε, 'ἀλλὰ — θοῆισιν'. item XIII 79 1 ΟΛΥΜΠΙΟΝ. in Plut. Gorg. ed Jahn. p. 129]

οὐδὲ γὰρ ἀνδρομέτη κεφαλήι κατὰ γυῖα κέκασται,
οὐ μὲν ἀπαὶ νῶτοιο δύο κλάδοι αἰσσοῦνται,
οὐ πόδες, οὐ θοὰ γούνα, οὐ μῆδεα λαχνηέντα,
ἀλλὰ φρήν ἰερῆ καὶ ἀθέσφατος ἐπλετο μῦθον,
5 φροντίσι κόσμον ἅπαντα καταΐσσοσα θοῆισιν.

hoc fr. continuant verisimiliter priori.

1 οὐδὲ Olymp.: οὔτε Amm.: οὐ μὲν Tzetz. ἀνδρομέτη (ἀνδρομέη) Amm. Olymp.: βροτή Tzetz. 2. 3 iterantur fr. 29, 1. 2 2 ἀπαὶ Amm. (Tzetz.): ἀπὸ fr. 29 νῶτοιο 29: νῶτων γε Amm. (Tzetz.) δύο Amm. αἰσσοῦνται 29 cf. fr. 100, 7: αἰσσοῦσιν Amm. (Tzetz.) 3 οὐ μῆδεα] καὶ μῆδεα Tzetz. λαχνηέντα Amm. (Tzetz.): γεννηέντα (suo loco aptius) fr. 29

135 [404. 405 K., 426. 427 St.]

ARIST. rhet. A 13. 1379^b 6 ἔστι γὰρ ὃ μαντεύονται τι πάντες φύσει κοινὸν δίκαιον καὶ ἄδικον, κἄν μηδεμίᾳ κοινωνίᾳ πρὸς ἀλλήλους ἢ μηδὲ συνθήκῃ (citur Antigonae v. 450 sq.) καὶ ὡς Ἐ. λέγει περὶ τοῦ μὴ κτείνειν τὸ ἐμψυχον τοῦτο γὰρ οὐ τίσι μὲν δίκαιον τίσι δ' οὐ δίκαιον 'ἀλλὰ — αὐ γῆς'. CIC. de r. p. III 11, 19 (ubi de iure naturali agitur): Pythagoras et Empedocles unam omnium animantium condicionem iuris esse denuntiant clamantque inextinguibilis poenas impendere iis a quibus violatum sit animal. SEXT. adv. math. IX 126 (ante fr. 136) εἴπερ καὶ ἡ δικαιοσύνη κατὰ τὴν ἐπιπλοκὴν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τε ἀλλήλους καὶ πρὸς θεοὺς εἰσῆκται, εἰ μὴ εἰσι θεοί, οὐδὲ δικαιοσύνη σσστήσεται. cf. IAMBL. V. Pyth. 108 προσέταξεν (Pyth.) ἀπέχεσθαι τῶν ἐμψύχων ἅτε γὰρ βουλομένους ἄκρωσ δικαιπραγεῖν ἔδει δήπου μηδὲν ἀδικεῖν τῶν συγγενῶν ζώων. ἐπεὶ πῶς ἂν ἔπεισαν δίκαια πράττειν τοὺς ἄλλους αὐτοὶ ἀλισκόμενοι ἐν πλεονεξίαι * * συγγενικῇ τῇ τῶν ζώων μετοχῇ, ἄπερ διὰ τῆς ζωῆς καὶ τῶν στοιχείων τῶν αὐτῶν κοινωνίαν καὶ τῆς ἀπὸ τούτων συνισταμένης συγκράσεως ὡσανεὶ ἀδελφότητι πρὸς ἡμᾶς συνῆζευκται.

ἀλλὰ τὸ μὲν πάντων νόμιμον διὰ τ' εὐρυμέδοντος
αἰθέρος ἠνεκέως τέταται διὰ τ' ἀπλέτου ἀυγῆς.

fr. transitum facit a theologia ad ἀποχὴν ἐμψύχων iuris communione quae sit inter omnia animantia declarata. ipsum verbum δίκαιον vel δικαιοσύνη adhibitum esse fidem facit Hippol. l. c. ad 131 (cf. de iustitia Orphica et Pythagorea

Rohde *Psych.* II² 129, 163), at frustra fuere qui Aristotelea τισι μὲν δίκαιον κτλ. versibus includerent. *δίκη* in re simili adhibetur Hesiodo Opp. 276 sqq.

2 *αἰθέρος* — ἀγῆς] 'duo mundi hemisphaeria quae inter sita est terra' Stein. dubito an *αἰθήρ* ad caelum, ἀγῆ ad aera (cf. fr. 17, 18, 21, 4) pertineat; cf. Soph. Oed. R. 865. displicet αὐ γῆς a Bekkero e duobus libris futilibus receptum ἠνεκέως singulare cf. ἠνεκές fr. 17, 35

136 [416. 417 K., 428. 429 St.]

SEXTUS adv. math. IX 127 (cf. ad fr. 135; ex Posidonio in Tim.) οἱ μὲν οὖν περὶ τὸν Πυθαγόραν καὶ τὸν Ἐμπεδοκλέα καὶ (τὸ) τῶν Ἰταλῶν κληθῶς φασὶ μὴ μόνον ἰμὶν πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς εἶναι τινα κοινωνίαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰ ἄλογα τῶν ζώων. Ἐν γὰρ ὑπάρχειν πνεῦμα τὸ διὰ παντὸς τοῦ κόσμου διήκον ψυχῆς τρόπον τὸ καὶ ἐνοῦν ἡμᾶς πρὸς ἐκεῖνα (cf. fr. 134, 5). διόπερ καὶ κτείνοντες αὐτὰ καὶ ταῖς σαρκῶν αὐτῶν τρεφόμενοι ἀδικήσομεν τε καὶ ἀσεβήσομεν ὡς συγγενεῖς ἀναιροῦντες. ἔνθεν καὶ παρήνουν οὗτοι οἱ φιλόσοφοι ἀπέχεσθαι τῶν ἐμψύχων καὶ ἀσεβεῖν ἔρασκον τοὺς ἀνθρώπους 'βωμόν ἐρέυθοντας μακάρων θερμοῖσι φόνοισιν', καὶ Ἐ. πού φησιν 'οὐ — νόοιο'; sequitur fr. 137 ex eodem Posidonio CHALCID. in Tim. 240, 3 Wrob. (post fr. 117. 137) item alio loco: *Comprimite o gentes homicidia! nonne videtis Mandere vos proprios artus ac viscera vestra?* et fortasse OVIDIUS Met. XV 174 *parcite, vaticinor, cognatas caede nefanda exturbare animas; nec sanguine sanguis alatur* (cf. Schmekel *Mittelstoa* 288⁴)

οὐ πάνσεσθε φόνοιο δυσηχέος; οὐκ ἔσορᾶτε

ἀλλήλους δάπτοντες ἀκηδείησι νόοιο;

- 1 φόνοιο δυσηχέος ex homerico πολέμοιο δυσηχέος H 376 al.; cf. 119,
19 2 ἀκηδείησι νόοιο transtulit Apoll. Rhod. III 298

137 [410—415 K., 430—435 St.]

1—6 SEXTUS adv. math. IX 129 (post fr. 136, 2) καὶ 'μορφὴν — ἔδουσιν' CHALCID. 240. 3 Wf. [cf. ad fr. 136] *mutatos sobolis mactat pater impius artus dis epulum libans; saeva prece territa mente hostia; luctifica funestatur dapre mensa. natus item ut pecudes caedit matremque patremque nec sentit caros mandens sub dentibus artus*; PLUT. de esu carn. II 3 p. 997 E ποῖον οὖν οὐ πολυτελὲς δεῖπνον εἰς ὃ οὐ θανατοῦται τι ἐμψυχον . . . οὐπω λέγω τάχα μητρὸς ἢ φίλου τινὸς ἢ παιδός, ὡς ἔλεγεν Ἐ. 1. 2 PLUT. de superst. 13 p. 171 C Carthaginienses οὐχ ὡσπερ Ἐ. φησι τῶν τὰ ζῶια θύοντων καθαπτόμενος 'μορφὴν — νήπιος', ἀλλ' εἰδότες καὶ γινώσκοντες αὐτοὶ τὰ αὐτῶν τέκνα καθιέρενον. ORIG. c. Celsum V 49 (opinion e Celso) ἐκεῖνοι [Pythagorei] μὲν γὰρ διὰ τὸν περὶ ψυχῆς μετενσωματομένης μῦθον ἐμψύχων ἀπέχονται καὶ τις 'φίλον — νήπιος'.

μορφὴν δ' ἀλλάξαντα πατὴρ φίλον νῖδν ἀείρας

σφάζει ἐπευχόμενος μέγα νήπιος· οἱ δ' ἐπορεύνται

λίσσόμενοι θύοντας, ὃ δ' αὖ νήκουστος ὀμοκλέων

- 2 σφάζει Origenes οἱ δὲ πορεύνται Sextus: corr. Bergk; cf. Ψ 212 τοὶ δ' ὀρέοντο. intellego: at illi instant sc. pueri. nam ante v. 1 alios commemoratos fuisse docet v. 5 λίσσόμενον unus cod. X θύοντας Sext.: corr. W. lamowitz; θύοντας G. Hermann αὖ νήκουστος scripsi: ἀνήκουστος Sext.: δὲ νήκουστος Bergk

σφάξας ἐν μεγάροισι κακὴν ἀλεγύνατο δαΐτα.

5 ὡς δ' αὖτως πατέρ' υἱὸς ἐλὼν καὶ μητέρα παῖδες
θνυδὸν ἀπορραΐσαντε φίλας κατὰ σάρκας ἔδουσιν.

4 clausula Homericā 5 an παῖδε? at cf. fr. 23, 2 6 ~ fr. 128, 10
ἀπορραΐσαντε Karsten: ἀπορραΐσαντα Sext.

138 [deest]

ARISTOT. poet. 21 p. 1457^b 13 ἀπ' εἶδους δὲ ἐπὶ εἶδος [translationem fieri] οἶον

χαλκῶδι ἀπὸ ψυχῆν ἀρύσας

καὶ 'ταμῶν ἀτειρεῖ χαλκῶι' (fr. 143). ἐνταῦθα γὰρ τὸ μὲν ἀρύσαι ταμεῖν,
τὸ δὲ ταμεῖν ἀρύσαι εἴρηκεν.

celatum auctorem indicavit conl. fr. 143 Vahlen. philosophus cum vitam
et animam in sanguine poneret, eo facilius animam haurire dicebat

139 [9. 10 K., 436. 437 St.]

PORPHYR. de abst. II 31 ἐπεὶ δ' ἀναμάρτητος οὐδεὶς, λοιπὸν ἀκείσθαι
τοῖς ὕστερον διὰ τῶν καθαρῶν τὰς (τῶν) πρόσθε περὶ τὴν τροφήν ἀμαρ-
τίας. τοῦτο δὲ ὁμοίως γένοιτ' ἂν, εἰ πρὸ ὀμμάτων ποιησάμενοι τὸ δεινὸν ἀνευ-
φημίσειν κατὰ τὸν Ἐμπεδοκλέα λέγοντες

οἴμ' ὅτι οὐ πρόσθεν με διώλεσε νηλεὲς ἦμαρ,
πρὶν σκέτλι' ἔργα βορᾶς περὶ χεῖλεσι μητίσασθαι.

1 οἴμ' ὅτι Nauck (cf. Theocr. XI 54): οἴμοι ὄτ' cod. νηλεὲς ἦμαρ Ho-
mericum 2 non περὶ φρεσίν, verum π. χεῖλεσι incestam dapem moliantur.
praepositionis abundantia (cf. fr. 143) quasi pingit ligurientes. sceleris (βορᾶς)
genus aut antea aut postea accuratius fuerit definita

140 [419 K., 440 St.]

PLUT. Quaest. conv. III 1, 2 p. 646 D καὶ οὐ μόνης ὡς ἔοικε κατ' Ἐμπε-
δοκλέα τῆς δάφνης τῶν φύλλων ἀπὸ πάμπαν ἔχεσθαι χρεῖ, ἀλλὰ καὶ τῶν
ἄλλων φεῖδεσθαι δένδρων ἀπάντων.

versus recuperari non quit, at fuerit talis: δάφνης Φοιβείων φύλλων ἀπο
πάμπαν ἔχεσθαι cf. fr. 141

141 [418 K., 441 St.]

GELLIUS IV 11, 9 videtur autem, de κνάμωι non esitato causam erroris fu-
isse, quia in Empedocli carmine qui disciplinas Pythagorae secutus est, versus
hic invenitur 'δειλοῖ — ἔχεσθαι'. 10. opinati enim sunt plerique κνάμους le-
gumentum dici ut a vulgo dicitur. sed qui diligentius scitiusque carmina Empedocli
arbitrati sunt, κνάμους hoc in loco testiculos significare dicunt eosque more
Pythagorae aperte atque symbolice κνάμους appellatos, quod sint αἰτίοι τοῦ
κνεῖν et geniturae humanae vim praebent; idcircoque Empedoclen versu isto
non a fabulo edendo, sed a rei veneri proluvio voluisse homines deducere. DI-
DYMUS in GEOPON. II 35, 8 πρῶτος δὲ ἀπέσχετο κνάμων Ἀμφιάραος διὰ τὴν δι'
ὄνειρων μαντείαν φέρεται δὲ καὶ Ὀρφέως τοιάδε ἐπη' δειλοῖ — ἔχεσθαι
CALLIM. fr. 128 (a Gellio l. c. cit.) καὶ κνάμων ἀπο χεῖρας ἔχειν, ἀνωήτος ἔδε-

στοῦ, κήγῳ Πυθαγόρης ὡς ἐκέλευε λέγω. illudit qui feras Empedoclea ratione argutantes inducit CRATES in *Θηροσίη* fr. 17 (I 135 K.) ἡμῶν δ' ἄπο χειρας ἔχεσθαι.

δειλοί, πάνδειλοι, κνάμων ἄπο χειρας ἔχεσθαι.

πάνδειλοι om. Geop. ἔχεσθαι Gell. Geop. (CH): ἔχεσθε Geop. (L?, vulgo); infinitivum (imperativi vice) confirmat exemplar Hom. *χ* 316 κακῶν ἄπο χειρας ἔχεσθαι et Crates

142 [deest]

VOLL. HERC. N. 1012 col. 18 [coll. alt. VII fol. 15. *Bodleian facs.* t. III f. 13 n. 565] σοφίην. δῆλον γὰρ ὡς οἱ | μὲν κήρυκες φθένξονται, | ἡ δ' Ἑλλάς φθένξεται. μια | δὴ δύναμις τοῦ σημαινομέ-(5)νον. τὰτὸ δὲ κα[ι] παρ' Ἐμ-|πε-δ[οκ]λεῖ γέγονεν ὅτε λέ-[γ]ε[ται] τὸν δ' οὐτ' ἄρ τε Διδὸς | τεγεοὶ δόμοι αὐγ[ιόχοιο] | ΤΕ . . . ΟΑ'ΔΟΥΔΕ' . . . . . | (10) Ψ . ἮCΤΕΓΟC . Δ . . . . . | . . . . . ΛΟΥ . . . . . ε

τὸν δ' οὐτ' ἄρ τε Διδὸς τεγεοὶ δόμοι αὐγιοχιο
τέρποι ἄν οὐδὲ ὠ- - - - - τέγος - - - - -

utor etiam Croenerti apographo. Epicureus σχῆμα ἀπὸ κοινοῦ primum ad Callimachi distichum 7, 3. 4 ἄλλων μὲν κήρυκες ἐπὶ βραχὺν οὐνομα καιρὸν φθένξονται, κείνου δ' Ἑλλάς ἀεὶ σοφίην adhibet, tum ad Empedocleos versus (cf. *Berl. Sitz.* 1897, 1062). τέρποι ἄν (Pindarico schemate) an τέρπον ἄν dubito restituatur. iota a correctore superscriptum observavit Croenert; sed non certum num integrum (an residuum ex N) an solum correctum sit. v. 10 initium K. THC legi posse adnotat Cr., sed T etiam P, E, C, Θ videri legi posse. etiam sensus incertus, utrum Iovis et Hecates regna (cf. fr. 135, 2?) opponantur an quattuor elementa, unde exclusus sit scelestus (cf. fr. 115, 9). ἄρ τε ex Homeri E 89 cf. fr. 17, 30

143 [442. 443]

THEO Smyrn. p. 15, 7 κατὰ ταῦτὰ δὴ καὶ ἡ τῶν πολιτικῶν [Πλατωνικῶν Hiller] λόγων παράδοσις τὸ μὲν πρῶτον ἔχει καθαρόν τινα οἶον ἢ ἐν τοῖς προσήκοισι μαθήμασιν ἐκ παιδῶν συγγυμνασία. ὁ μὲν γὰρ Ἐ. κρηναίων ἀπὸ πέντε ἀνιμῶντ' ἀνηρέϊ χαλκῶι δεῖν ἀπορρῦπτεσθαι. ARIST. poet. 21 p. 1457^b 13 ἀπ' εἶδους δὲ ἐπὶ εἶδος οἶον 'χαλκῶι ἀπὸ ψυχῆν ἀρύσας' (fr. 138) καὶ τεμῶν [sic codex] ἀτειρέϊ χαλκῶι ἐνταῦθα γὰρ τὸ μὲν ἀρύσαι ταμεῖν, τὸ δὲ ταμεῖν ἀρύσαι εἴρηκεν· ἀμφω γὰρ ἀφελεῖν τί ἐστιν.

κρηναίων ἄπο πέντε ταμόντ' (ἐν) ἀτειρέϊ χαλκῶι.

de re cf. Jahn ad Pers. II 16. IV 39, inprimis Rohde *Psych.* II³ 405. adde Hipparch. Pyth. Stob. flor. 108, 81 προσίκει ὡν ἐκνίπτοντας καὶ ἀποκαθαίροντας ἀπορρῦπτεσθαι πάσαις μηχαναῖς τὰς ἐγκατεσκευασμένας κηλίδας τῶι κατὰ φιλοσοφίαν λόγῳ. Theonis codex ἀνιμῶντα et ἀνηρέϊ in litura correcta habet. ubi quae Aristotele usus olim extitisse suspicatus est Vahlen ταμόντα et ἀτειρέϊ Schraderus confirmavit codice bis inspecto (cf. *Herm.* XV 174), ἐν metro flagitatum eleganter additur [cf. fr. 139 et *Mél. Weil.* 128]. latet Homericum τάμε χαλκὸς ἀτειρέϊς E 292. ταμεῖν Empedocleo more habet hymn. in Apoll. ap. Porph. antr. nymph. 8 v. 2; Eur. Hel. 1235 σπονδάς τέμωμεν cf. *Sibyll. Blätt.* p. 72

144 [406 K., 444 St.]

PLUT. de coh. ira 16 p. 464 B τὸ μὲν τοῦ Ἐμπεδοκλέους μέγα καὶ θεῖον ἡγοῦμεν τὸ

νηστεύσαι κακότητος.

cf. Orphicus versus (226 Abel) ap. Procl. Tim. 830 [B p. 802 Schn.] κύκλον τ' ἄν λήξαι καὶ ἀναπνεύσαι κακότητος (ap. Simpl. de caelo p. 377, 17 κύκλον τ' ἀλλήξαι καὶ ἀμψύξαι κακότητος)

145 [420. 421 K., 445. 446 St.]

CLEM. PROT. 2, 27 p. 23 P. ταύτη μοι ἡμεῖς οἱ τῆς ἀνομίας νίοι ποτε . . . νίοι γεγόναμεν τοῦ θεοῦ· ὑμῖν δὲ καὶ ὁ ὑμέτερος ὑποδύεται ποιητῆς ὁ Ἄκρα γαντῖνος Ἐ.

τοιγάρτοι χαλεπήσιν ἀλύοντες κακότησιν
οὔποτε δειλαίων ἀχέων λωφήσετε θυμόν.

146 [384—386 K., 447—449 St.]

1—3 CLEM. Strom. IV 150 p. 632 P. [inde Theodor. VIII 36 p. 618, 9 Gaisf.] φησὶ δὲ καὶ ὁ Ἐ. τῶν σοφῶν τὰς ψυχὰς θεοῦς γίνεσθαι ὡδὲ πως γράφων· 'εἰς — φέριστοι'. significat 1 HERACLIDES [A 1 p. 77, 13]

εἰς δὲ τέλος μάντις τε καὶ ὕμνοπόλοι καὶ ἱητροὶ
καὶ πρόμοι ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισι πέλονται,
ἐνθεν ἀναβλαστοῦσι θεοὶ τιμηῖσι φέριστοι.

principes eorumque hospites vates, medicus, faber, aedus Hom. Od. ρ 384; haec Orphica tradit etiam Pind. fr. 133 B. 3 ἐνθ' Theodor.

147 [387. 388 K., 450. 451 St.]

CLEM. Strom. V 122 p. 721 P. ἦν δὲ ὁσίως καὶ δικαίως διαβιώσωμεν, μακάριοι μὲν ἐνταῦθα, μακαριώτεροι δὲ μετὰ τὴν ἐνθὲνδε ἀπαλλαγὴν, οὐ χρόνω τι τὴν εὐδαιμονίαν ἔχοντες, ἀλλ' ἐν αἰῶνι ἀναπαύεσθαι δυνάμενοι· ἀθανάτοις — ἀτειρεῖς, ἡ φιλόσοφος Ἐμπεδοκλέους λέγει ποιητικῆ. [inde Eus. P. E. XIII 13, 49 p. 684 extr.]

ἀθανάτοις ἄλλοισιν ὀμέστιοι, αὐτοτράπεζοι,
εὐνιες ἀνδρείων ἀχέων, ἀπόκληροί, ἀτειρεῖς.

αὐτοτράπεζοι Eus.: ἔν τε τραπέζαις Clem., unde ἔν τε τράπεζοι Rohde illud praefero eiusdem mensae cf. αὐτότετες. asyndeton in his poetae proprium εὐνιες Scaliger cf. fr. 57, 2: ἐόντες Clem. Eus. ἀχαιῶν Clem. Eus. ἀπόκηροι Scaliger ἀτειρεῖς Eus.: ἀτηρεῖς Clem. continuavit hoc Stein fr. 146

148. 149. 150 [403. 243 St., 453 K.]

ἀμφιβρότην χθόνα. νεφεληγερέτην.
πολυαίματον ἦπαρ.

PLUT. Quaest. conviv. V 8, 2 p. 683 E (post fr. 80) καὶ μάλιστα τοῦ ἀνδρός [Empedoclis] οὐ καλλιγραφίας ἕνεκα τοῖς εὐπροσωποτάτοις τῶν ἐπιθέτων ὥσπερ ἀνθηροῖς χρώμασι τὰ πράγματα γανοῦν εἰωθότος, ἀλλ' ἕκαστον οὐσίας τινὸς ἢ δυνάμεως δῆλωμα ποιοῦντος οἷον ἀμφιβρότην χθόνα· τὸ τῆι ψυχῇ περικείμενον σῶμα καὶ νεφεληγερέτην· τὸν ἀέρα καὶ πολυαίματον· τὸ ἦπαρ.

151 [p. 347 K.]

ζείδωρος.

PLUT. Amat. 13 p. 756 E ζείδωρον γὰρ αὐτὴν [sc. Ἀφροδίτην] Ἐ., εὐκαρπον δὲ Σοφοκλῆς ἐμμελῶς πάνυ καὶ προπόντως ὠνόμασαν. cf. Etym. m. p. 440, 4 παρὰ τὸ ζῆν ζείδωρος, ἢ τὰ πρὸς τὸ ζῆν δωρουμένη

152 [455 K.]

ARIST. poet. 21. 1457^b 22 ἢ ὁ γῆρας πρὸς βίον καὶ ἐσπέρα πρὸς ἡμέραν. ἐρεῖ τοίνυν τὴν ἐσπέραν γῆρας ἡμέρας, ἢ ὡσπερ Ἐ., καὶ τὸ γῆρας ἐσπέραν βίον ἢ δυοῦς βίον.

Vahlen ad h. l. censet „fuisse eius poetae μεταφορικωτάτου metaphoram similem illi γῆρας ἡμέρας, cuius admonere voluerit Aristoteles.“ ergo discipuli carmina Empedoclis memoria tenebant ut magister. γῆρας μιάσματος Aeschyl. Sept. 669

153 [455 K.]

βαυβώ.

HEESYCH. βαυβώ: τιθήνη Δήμητρος. σημαίνει δὲ καὶ κοιλίαν ὡς παρ' Ἐμπεδοκλεί.

cf. Crusius *Unters. z. Herondas* 128. nomen illustratur absonis illis figuris figlinis, quae in templo Cereris Prienensi 1899 inventae sunt. caput enim eis deest, venter cum inguine muliebri tamquam os ornatur.

DUBIUM.

154 [deest]

PLUT. de esu carn. I 2 p. 993 C [fortasse e Posidonio cf. Schmekel *Mittelstoa* 288⁴] ἢ τοῖς μὲν πρώτοις ἐκείνοις ἐπιχειρήσασαι σαρκοφαγεῖν τὴν αἰτίαν ἂν εἴποι πᾶς εἶναι [πᾶσαν καὶ codd.: correxi] τὴν ἀπορίαν· οὐ γὰρ ἐπιθυμίας ἀνόμοις συνδιάγοντες οὐδ' ἐν περιουσίαι τῶν [τινὶ codd.: correxi] ἀναγκαίων ὑβρισαντες εἰς ἡδονὰς παρὰ φύσιν ἀσυμφύλους ἐπὶ ταῦτ' ἤλθον, ἀλλ' εἰποιεν ἂν αἰσθησθῆναι ἐν τῷ παρόντι καὶ φωνὴν λαβόντες· ὧ μακάριοι καὶ θεοφιλεῖς οἱ νῦν ὄντες ὑμεῖς, οἷον βίου λαχόντες αἰῶνα καρποῦσθε καὶ νέμεσθε κληρὸν ἀγαθῶν ἀφθονον, ὅσα φύεται ὑμῖν, ὅσα τρυφᾶται, ὅσον πλοῦτον ἐκ πεδίων, ὅσα ἀπὸ φντῶν ἡδονὰς δρέπεσθαι πάρεστιν. ἔξῃστιν ὑμῖν καὶ τρυφᾶν μὴ μαινομένοις. ἡμᾶς δὲ σκυθρωπότατον καὶ φοβερώτατον ἐδέξατο βίον καὶ χρόνον μέρος, εἰς πολλὴν καὶ ἀμήχανον ἐκπεσόντας ἀπὸ τῆς πρώτης γενέσεως ἀπορίαν· ἔτι μὲν οὐρανὸν ἔκρυπτεν ἀήρ καὶ ἄστρα θολερωῖ καὶ δυοδιαστατοῦντι πεφυρμένα ἕγρωι καὶ πυρὶ καὶ ζάλαις ἀνέμων, ὅσῳ δ' ἡλίους ἴδροντο ἀπλαγῆ καὶ βέβαιον ἔχων δρόμον ἢ ὡ

καὶ δύσιν ἐκρινεν, περὶ δ(ὲ) ἡγαγὲν ἀδθις δπίσσω

καρποφόροισιν ἐπιστέψας καλυκοστεφάνοισιν

Ἔρραις, γῆ δ' ὑβριστο'

ποταμῶν ἐκβολαῖς ἀτάκτοις καὶ πολλὰ λιμναῖσιν ἄμορφα καὶ πηλοῖς βαθεῖαι καὶ λόχμαις ἀφόροις καὶ ὕλαις ἐξηγρίωτο· φορᾶς δὲ ἡμέρων καρπῶν καὶ τέχνης ὄργανον οὐδὲν οὐδὲ μηχανὴ σοφίας· ὁ δὲ λιμὸς οὐκ ἐδίδου χρόνον οὐδὲ ὥρας ἐτησίους σπόρος (πυρ)ῶν τότε ἀνέμενε. τί θαυμαστόν, εἰ ζῶιων ἐχρησάμεθα

σαρξὶ παρα φύσιν, ὅτ' ἄλλος ἠσθίετο καὶ φλοιὸς ἐβρώθη ξύλον' καὶ ἄγρωστιν εὐρεῖν βλαστάνουσαν ἢ φλεῶ' τινα ῥίζαν εὐτυχὲς ἦν; βαλάνον δὲ γευσάμενοι καὶ φαγόντες ἐχόρευσαν ὑφ' ἡδονῆς περὶ δρῦν τινα καὶ φηγὸν ζεῖδωρον [δὲ] καὶ μητέρα καὶ τροφὸν ἀποκαλοῦντες. ἐκείνην (994) οὖν ὁ τότε βλος ἐορτὴν ἔγνω, τὰ δ' ἄλλα φλεγμονῆς ἦν ἅπαντα μεστὰ καὶ στυγνότητος. ἡμᾶς δὲ τοὺς νῦν τίς λύσσα καὶ τίς οἰστρος ἄγει πρὸς μαιφονίαν οἷς τοσαῦτα περιεστὶ τῶν ἀναγκαίων; κτλ.

Empedoclis versus probabilliter agnovit Wytttenbach, et insunt aliae sententiae e Lustralibus petitae (quamquam versus ibid. p. 998 A citati sunt Arati et insunt etiam iambi quos Wilamowitz agnovit). initium certo recuperari non potest.

1 περὶ δὲ P: περὶ σέ vulgo ἦγαγεν] sc. δρόμον i. e. ἐνιαυτόν 2 ἐπιστέψας [P: ἐπιστέψαι ETV] κάλυκος στεφάνοισιν codd.: correxi. καλυκοστέφανος praeivit Bacchylides 3 ὦραις sic libri; vulgo ὦρας ex Reiskei conii. cf. hymn. in Iovem Solem Inscr. Perg. 324, 21 οὐρανίαισι κεκασμένος ἠνεκὲς ὦραις

FALSA

155 [499 K., p. 18 St.]

LAERT. DIOG. VIII 43 ἦν καὶ Τηλαύγης υἱὸς αὐτοῖς (Pythagorae et Theoponi), ὃς καὶ διεδέξατο τὸν πατέρα καὶ κατὰ τινὰς Ἐμπεδοκλέους κατηγορήσατο Ἰππόβοτος γέ τοι φησι λέγειν Ἐμπεδοκλέα·

Τηλαυγες, κλυτὲ κοῦρε Θεανοῦς Πυθαγόρῳ τε.

τηλαυγῆ B: τηλαυγῆ P¹: τηλαύγη P²: corr. Bentley fraus aperta (cf. Zeller *Berl. Sitz.* 1889, 990), cum qua cohaeret epistola ad Philolaum ficta Laert. VIII 53. 55 [A 1 p. 75, 12] et Eus. P. E X 14, 15 [A 8 p. 83].

156 [435—439 K., p. 9 St.]

LAERT. VIII 60 post fr. 1 [A 1 p. 77, 10] ἀλλὰ καὶ ἐπίγραμμα εἰς αὐτὸν ἐποίησε· Πανσανίην — ἀδύτων' [Anth. P. et Plan. VII 508 ut Simonidis cf. Laert. ad fr. 157. Reitzenstein *Epigr. u. Skol.* p. 111]

Πανσανίην ἱητροὺν ἐπώνυμον Ἀγχίτου υἱὸν
φῶτ' Ἀσκληπιάδην πατρὶς ἐθρεψε Γέλα,
ὃς πολλοὺς μογεροῖσι μαραινομένους καμάτοισιν
φῶτας ἀπέστρεψεν Φερσεφόνης ἀδύτων.

1 πανσανίαν Anth. ἀγχίτεω Anth. 2 φῶτ' Laert.: τόνδ' ἔθαψε Anth. γέλα Laert. P, in ras. B: πέλας Anth. Pal.: κόνης Plan. 3 πλείστοις Anth.: κρηραῖσι μαρ. ὑπὸ νόσοις Anth. 4 ἀπέστρεψε φερσεφόνας Laert. Anth. Plan.: φερσεφόνης Pal. ἀδύτων Laert.: θαλάμων Anth.

157 [493. 494 K., p. 9 St.]

LAERT. VIII 65 [cf. A 1 p. 78, 15]

Ἄκρον ἱατροὺν Ἄκρων Ἀκραγαντῖνον πατρὸς Ἄκρου
κρηπτεῖ κρημνὸς ἄκρος πατρίδος ἀκροτάτης.

τινὲς δὲ τὸν δεύτερον στίχον οὕτω προσφέρονται ἄκροτάτης κορυφῆς τύμβος ἄκρος κατέχει. τοῦτό τινες Σμωονίδου φασὶν εἶναι [inde Suidas s. v. Ἄκρων et Tzetzes Schol. in Herm. Cram. A. Ox. IV 119]

ἰατρὸν P¹B: ἰητρὸν corr. P². Ἄκρον, non ἄκρον cf. Reitzenstein *Epiigr. u. Skól.* p. 119

158 [389 St.]

αἰῶνος ἀμερθεῖς quod affert Stein tamquam Empedoclis ex Hieroclis l. c. ad fr. 121 est Hom. X 58

159 [145 St.]

σωρευόμενον μέγεθος, quod Stein Empedocleum credit, sumpsit ex Arist. de gener. et corr. A 8. p. 325^b 19 Ἐμπεδοκλεῖ δὲ τὰ μὲν ἄλλα φανερόν ὅτι μέχρι τῶν στοιχείων ἔχει τὴν γένεσιν καὶ τὴν φθοράν, αὐτῶν δὲ τούτων πῶς γίνεται καὶ φθίρεται τὸ σωρευόμενον μέγεθος οὕτε δήλον κτλ. est Aristotelea locutio nil poetici habens cf. *Metaph. M 2 p. 1076^b 29.*

160 [0]

Quae idem Stein *Philol.* XV 143 ex Crameri *An. Ox.* III 184 supplebat Empedoclea, ea animi causa ficta esse ab homine byzantino evici *Hermæ* XV 177. poeta est Michael Italicus episcopus Philippopolitanus s. XII medii cf. M. Treu *Byz. Zeitschr.* IV 1 sqq.

161 [0]

SPHAERA, quae sub Empedoclis falso nomine, quod imposuit Demetrius Triclinius, fertur, nuper edita est a F. Wieck (diss. Gryph.) 1897 et E. Maass *Comm. in Arat. reliqu.* 154 sqq. cf. Elter *Analecta Graeca* Bonn 1899 (Natalic. reg.) p. 41

6. SCYTHINUS TEIUS.

A. TESTIMONIA.

1. STEPHANUS BYZ. s. v. *Τέως*. ἔστι γὰρ πρῶτον *Τέιος* καὶ *Τεῖος* καὶ ἰωνικῶς *Τήιος*· ἀφ' οὗ *Πρωταγόρας Τήιος* καὶ *Σκυθῖνος* ἰάμβων ποιητῆς *Τήιος* [cf. *Scythinus Anacreontis pater*].

2. LAERT. DIOG. IX 16 *Ἰερώνυμος* [fr. 23 Hiller] *δέ φησι καὶ Σκυθῖνον τὸν τῶν ἰάμβων ποιητὴν ἐπιβαλέσθαι τὸν ἐκείνου [Heracliti] λόγον διὰ μέτρον ἐκβαλεῖν*.

3. ATHEN. XI 461 F *μνημονεύει δ' αὐτῶν [scil. τῶν Κυλικράνων] καὶ Σκυθῖνος ὁ Τήιος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Ἱστορίῃ λέγων οὕτως· Ἡρακλῆς λαβὼν Εὐρόντον καὶ τὸν υἱὸν ἔκτεινε φόρον πρήσσοντας παρ' Εὐβοέων (καὶ) Κυλικρῆνας ἐξεπόρθησε ληϊζομένους καὶ αὐτόθι πόλιν ἐδείματο Ἡρακλείην τὴν Τρηχινίην [ἡράκλειαν τ. τρηχινίαν liber] καλεομένην*.

Scythinus, Hecataei in Historia idemque Heracliti in philosophia imitator, ab Hieronymo laudatus non potest non fuisse saeculo quarto, fortasse exeunte. nam tum (ut Menecrates Ephesius, postea Cleanthes Assius demonstrant) revixit in Asia Heracliti disciplina. Scythini vel Scythii musa puerilis (Anth. XII 22. 232) ab illo aliena.

B. FRAGMENTA.

ΣΚΥΘΙΝΟΥ ΙΑΜΒΟΙ ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ.

1

PLUT. de Pyth. orac. 16 p. 402 A (de Megarensibus) ὕστερον μέντοι πλήκτρον ἀνέθηκαν τῷ θεῷ χρυσοῦν ἐπιστίσαντες ὡς ἔοικε Σκυθίνῳ λέγοντι περὶ τῆς λύρας,

ἣν ἀρμόζεται

*Ζηνὸς εὐειδῆς Ἀπόλλων πᾶσαν, ἀρχὴν καὶ τέλος
συλλαβῶν, ἔχει δὲ λαμπρὸν πλήκτρον ἡλίου φάος.*

cf. Clem. Strom. VIII 49 p. 674 P. οὐκ ἀγνώσαν δ' οὗτοι Κλεάνθη τὸν φιλόσοφον ὃς ἀντικρὺς πλήκτρον τὸν ἥλιον καλεῖ. ἐν γὰρ ταῖς ἀνατολαῖς ἐρείδων τὰς ἀγᾶς οἷον πλήσσω τὸν κόσμον εἰς τὴν ἐναρμόνιον πορείαν τὸ φῶς ἄγει, ἐκ δὲ τοῦ ἡλίου σημαίνει καὶ τὰ ἄστρα. Cleanthes ut Scythinus Hera-

cliti physiologiam et etymologiam illustrat. velut priora elucent ex fragmentis 51 οὐ ξυνηῶσι ὅπως διαφερόμενον ἐνωτῶι ὁμολογεῖ· παλιντροπος ἄρμονιή ὀκωσπερ τόξον καὶ λύρης et 103 ξυνὸν ἀρχὴ καὶ πέρασ ἐπὶ κύκλον περιφερείας

2

Stob. Ecl. I 8, 43 ἐκ τοῦ Σκυθίνου Περί φύσεως. χρόνος ἐστὶν ὕστατον καὶ πρῶτον πάντων καὶ ἔχει ἐν ἑαυτῶι πάντα καὶ ἔστιν εἰς αἰὲ καὶ οὐκ ἔστιν, ὁ παροισόμενος ἐκ τοῦ ἐόντος αὐτῶι ἐναντίην ὁδὸν παρεωνιατῶν. τὸ γὰρ αὔριον ἢ μὲν τῶι ἔργωι χθὲς ἔστιν, τὸ δὲ χθὲς αὔριον. Stobaeus ut Placitis aptaret versus solvit, quos reiectis priorum periculis vel hexametros vel scazontas vel iambos adgnoscentium trochaeos esse perspexit Wilamowitz *Coniectanea* Gott. 1884 p. 18. Stobaei verba post ἐόντος corrupta secutus Wilamowitzium, qui sensum Heracliteum aperuit, sic corrigam: αὐτός τε (τήν) ἐναντίην ὁδὸν παρεῶν ἑαυτῶι. ἡμῖν viderat Heeren. Scythini autem versus plerosque certo recuperavit Wilamowitz:

πάντων χρόνος

ὕστατον καὶ πρῶτόν ἐστι, κἀν ἑαυτῶι πάντ' ἔχει
κἄστιν εἰς κοῦκ ἔστιν. αἰεὶ δ' ἐξ ἐόντος οἴχεται
καὶ πάρεστιν αὔτις αὐτός τήν ἐναντίην ὁδόν.

5 αὔριον γὰρ ἡμῖν ἔργωι χθὲς, τὸ δὲ χθὲς αὔριον.

v. 4 praetulerim αὐτός αὐτῶι

7. MENECRATES EPHESIUS

SUID. s. v. Ἄρατος. ἀκουστῆς δὲ ἐγένετο γραμματικῷ μὲν τοῦ Ἐφesoίου Μενεκράτους.

MENEKRATOUS EPGΩN AB

VARRO r. r. I 1, 9 in rei rusticae scriptorum catalogo: *hi quos dixi omnes soluta oratione scripserunt, easdem res etiam quidam versibus, ut Hesiodus Ascracaeus, Menecrates Ephesius.*

prior liber citatus fr. 1. non plures duobus fuisse conicio ex Nicandri Georgicorum imitatione.

1

ETYM. GENUIN. s. v. ἡθμὸς καὶ ἡθένειον ἐργαλεῖον διατετηρημένον πολλαῖς τρύπαις δι' οὓς τὸ ὑγρὸν εἰώθειαι [sic Gud.] διακρίνειν τῶν παχύτερων, ὡς φησι Μενεκράτης ἐν Ἐργῶν ᾱ

ἡθμῶδι δὲ προπάρουθεν ἀφαρπάζει νέον αἰεὶ ἀφρόν.

1 ἀφαρπάζειν Flor. 2 puto olivae pressae amurcam.

2

SCHOL. Eur. Rhes. ad v. 529 ἐπτάποροι Πλειάδες: τῶν περὶ τὸν Μενεκράτην ἐν διδύμοις τὸν ἥλιον λεγόντων, ἐν ᾧ τὰ τῆς καταστάσεως τῶν φαινομένων ὅπως εἶχε [ἔχει ὅπως transp. Wilamowitz] πρόκειται, εἰσὶν [δὲ] οἱ φησι περὶ τὰς ἐσχάτας μοῖρας τοῦ καρκίνου εἶναι τότε τὸν ἥλιον. cf. Maass Aratea p. 328

3

ad NICANDRI Al. v. 171 sqq.

καὶ τε σύ γ' ἀγλέκην βάψαις ἰόντα θάλασσαν,
ἦν τε καὶ ἀτμεύειν ἀνέμοις πόρεν Ἐννοσίγαιος
σὺν πυρὶ. καὶ γὰρ δὴ τὸ πνοαῖς συνδάμναται ἐχθραῖς·
πῦρ μὲν αἰλζῶον καὶ ἀχύνετον ἔτρεσεν ὕδωρ
175 ἀργέστας. καὶ ῥ' ἡ μὲν ἀκοσμήσσεια, φιλοργῆς
δεσπάζει νηῶν τε καὶ ἐμφθορέων αἰζηῶν,
ἕλη δ' ἐχθρομένιοι πυρός κατὰ θεσμόν ἀκούει.

SCHOL. adnotat (172) ὅτι δὲ δουλεύει ἡ θάλασσα καὶ τὸ πῦρ ἀνέμοις, κατὰ θεῖον νόμον δηλονότι, τοῦτο δὲ καὶ Ἡράκλειτος καὶ Μενεκράτης εἴρηκεν. 174

ἐπιθεσθαι οὐκ βούλεται διὰ τούτων καὶ Ἡράκλειτος, ὅτι πάντα ἐναντία ἀλλήλοις ἐστὶ κατ' αὐτόν. 176 τῆι γὰρ θαλάσσει ὑπόκεινται τὰ πλοῖα, τῶι δὲ πυρὶ ἢ ὕλῃ. Heraclitus verus adparet in elementorum mutuo servitio (cf. fr. 84) nec πῦρ ἀείζων (fr. 90) discrepat. at aëris ut quarti elementi vis praeter πῦρ, θάλασσαν, γῆν (γῆς, ὕλη) accita aliena videtur ab Heraclito. et multi post Empedoclem eius rationem sic amplificaverunt, imprimis Stoici. nec tamen propterea illico Stoicus Menecrates, quod visum est Otero (Susemihl *Al. Litt.* I 284²).

Ad *ΜΕΛΙΣΣΟΥΡΓΙΚΑ* quae Nicandri exemplo fuisse sumo (sive peculiari titulo sive comprehensa in Ἔργοις) pertinent

4

VARRO R. R. III 16, 18 et quidam dicunt, tria genera cum sint ducum in apibus, niger ruber varius, ut Menecrates scribit, duo, niger et varius, qui ita melior, ut expediat mellario, cum duo sint (in) eadem alvo, interficere nigrum, cum sit cum altero rege, esse seditiosum et corrumpere alvom, quod fuget aut cum multitudine fugetur.

5

PLIN. H. N. Ind. I. VIII (de animalibus feris et domesticis) *Menecrate poeta*; I. XI item post Nicandrum; XI 17 de erithaca apium cibo: *Menecrates florem esse dicit futurae messis indicium, sed nemo praeter eum.*

---

8. SMINTHES

1. ARATI VITA 2, 5 p. 324, 11 Maass. πολλοὶ γὰρ καὶ ἄλλοι (praeter Aratum) Φαινόμενα ἔγραψαν καὶ Κλέοστρατος καὶ Σμίνθης καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός κτλ. (cf. supra p. 19 n. 2)

2. AVIENUS 582 (de Pliadibus)

*cerni sex solas carmine Minthes
adserit, Electram caelo abscessisse profundo
ob formidatum memorat prius Oriona.*

'in Catasterismis igitur (Eratosthenis) haec fabula ex Minthe narrata erat, quem a Sminthe diversum non esse iam dudum intellectum est.' Robert Erat. *cat. ast.* p. 28

---

9. TIMON PHLIASIVS

A. TESTIMONIA VITAE ET SCRIPTORUM

1. LAERTIVS DIOGENES IX 109—115.

Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεύς, ὁ παρ' ἡμῶν, ἐν τῷ πρώτῳ τῶν 109
εἰς τοὺς Σίλλους ὑπομνήματι, ἃ προσφωνεῖ Τιβερίῳ Καίσαρι, φησὶ
τὸν Τιμωνα εἶναι πατρὸς μὲν Τιμάρχου, Φλιάσιον δὲ τὸ γένος·
νέον δὲ καταλειφθέντα χορεύειν, ἔπειτα καταγνόντα ἀποδημῆσαι
5 εἰς Μέγαρα πρὸς Στίλπωνα· κάκεινῳ συνδιατριψάντα αὐθις ἐπαν-
ελθεῖν οἶκαδε καὶ γῆμαι. εἶτα πρὸς Πύρρωνα εἰς Ἴλιον ἀποδημη-
σαι μετὰ (τῆς) γυναικὸς κάκει διατρίβειν ἕως αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο,
ὧν τὸν μὲν πρεσβύτερον Ξάνθον ἐκάλεσε καὶ ἱατρικὴν ἐδίδαξε καὶ
10 διάδοχον τοῦ βίου κατέλιπεν. (ὁ δὲ ἐλλόγιμος ἦν, ὡς καὶ Σωτίων 110
ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ φησὶν). ἀπορῶν μέντοι τροφῶν ἀπήρην εἰς τὸν
Ἑλλησποντον καὶ τὴν Προποντίδα· ἐν Χαλκηδόνι τε σοφιστεύων
ἐπὶ πλέον ἀποδοχῆς ἠξιώθη· ἐντεῦθεν τε πορισάμενος ἀπήρην εἰς
Ἀθήνας, κάκει διέτριβε μέχρι καὶ τελευτῆς, ὀλίγον χρόνον εἰς Θήβας
διαδραμών. ἐγνώσθη δὲ καὶ Ἀντιγόῳ τῷ βασιλεῖ καὶ Πτολε-
15 μαίῳ τῷ Φιλαδέλφῳ, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς λάμβοις αὐτῷ μαρτυρεῖ.
ἦν δέ, φησὶν ὁ Ἀντιγόνος [p. 42 Wil.] καὶ φιλοπότης καὶ ἀπὸ τῶν
φιλοσόφων εἰ σχόλαζοι, ποιήματα συνέγραφε. καὶ γὰρ καὶ ἔπη καὶ
τραγωιδίας καὶ σατύρους (καὶ δράματα κωμικὰ τριάκοντα, τὰ δὲ

1 ὁ παρ' ἡμῶν aut popularis (Reiske) aut sectae nostrae particeps i. e. scepticus 2 ὑπομνήματι PB³F: ὑπομνημάτων B¹. commentario Vitam praemiserat more solito Apollonides, quocum Sotionem iunxit Nicias. praeterea aliquem pinacographum haud dextre infersit Laertius. fons vitae primarius est Antigonus Carystius (Wilamowitz *Philol. Unters.* IV) 4 Apollonidi ipsi Φλιάσιον reddendum esset 6 ἐπιδημῆσαι B 7 τῆς add. Cobet 8 ἐδίδαξε Timon, ut conexus docet 9 ὁ δ' (sic libri) maior filius (non Timo), intruso Sotionis emblemate iunioris memoria intercidit 15 λάμβοις, Sillorum prooemium intellego cf. Xenophan. A 1 p. 20, 7 17 φιλοσόφων neutr. εἰ σχολάζοι scripsi: ἐσχόλαζε libri καὶ γὰρ ante ποιήματα interpolate FP³. audiendum συνέγραφε e prioribus. nam Antigoni ecloga, quae continuatur p. 174, 17, interruptur Laertii miscella compilatione καὶ γὰρ — ὁδ' οὖν φιλόσοφος 18 τὰ δὲ τραγικά

τραγικά ἐξήκοντα) σίλλους τε καὶ κιναιδούς. φέρεται δ' αὐτοῦ 11
καὶ καταλογάθην βιβλία (εἰς ἐπῶν τεινοντα μυριάδας δύο), ὧν καὶ
Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος μέμνηται, ἀναγεγραφῶς αὐτοῦ καὶ αὐτὸς
τὸν βίον. τῶν δὲ Σίλλων τρία ἐστίν, ἐν οἷς ὡς ἂν σκεπτικὸς ὦν
5 πάντας λουδορεῖ καὶ σιλλαινεῖ τοὺς δογματικοὺς ἐν παρωιδίας εἶδει.
ὦν τὸ μὲν πρῶτον αὐτοδιήγητον ἔχει τὴν ἐρμηνείαν, τὸ δὲ δευτε-
ρον καὶ τρίτον ἐν διαλόγου σχήματι. φαίνεται γοῦν ἀνακρίνων Ξενο-
φάνη τὸν Κολοφώνιον περὶ ἐκάστων, ὁ δὲ αὐτῷ διηγούμενός ἐστι·
καὶ ἐν μὲν τῷ δευτέρῳ περὶ τῶν ἀρχαιοτέρων, ἐν δὲ τῷ τρίτῳ
10 περὶ τῶν ὑστέρων· ὁθεν δὴ αὐτῷ τινες καὶ Ἐπίλογον ἐπέγραψαν.
τὸ δὲ πρῶτον ταῦτα περιέχει πράγματα, πλὴν ὅτι μονοπρόσωπός 119
ἐστὶν ἢ ποιήσις· ἀρχὴ δὲ αὐτῷ ἦδε, 'ἔσπετε — σοφισταί' [fr. 1].
ἐτελεύτησε δ' ἐγγὺς ἐτῶν ἐνετήκοντα, ὡς φησὶν ὁ Ἀντίγονος (καὶ
Σωτίων ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ). τοῦτον ἐγὼ καὶ ἑτερόφθαλμον ἤκουσα,
15 ἐπεὶ καὶ αὐτὸς αὐτὸν Κύκλωπα ἐκάλει.
γέγονε καὶ ἕτερος Τίμων ὁ μισάνθρωπος. ὁ δ' οὖν φιλόσοφος
καὶ φιλόκηπος ἦν σφόδρα καὶ ἰδιοπράγμων, ὡς καὶ Ἀντίγονός φησι.
λόγος γοῦν εἰπεῖν Ἰερώνυμον τὸν Περιπατητικὸν [om. Hiller] ἐπ'
αὐτοῦ· 'ὡς παρὰ τοῖς Σκύθαις καὶ οἱ φεύγοντες τοξέουσι καὶ οἱ
20 διώκοντες, οὕτω τῶν φιλοσόφων οἱ μὲν διώκοντες θηρῶσι τοὺς
μαθητάς, οἱ δὲ φεύγοντες, καθάπερ καὶ ὁ Τίμων.' ἦν δὲ καὶ 111
ὀξύς νοῆσαι καὶ διαμνηστῆραι· φιλογράμματός τε καὶ τοῖς ποιη-
ταῖς μύθους γράφαι ἱκανός καὶ δράματα συνδιατιθέναι. μετεδίδου
δὲ τῶν τραγωιδιῶν Ἀλεξάνδρῳ καὶ Ὀμήρῳ. θορυβοῦμενός τε
25 ὑπὸ τῶν θεραπειῶν καὶ κυνῶν ἐποίει μηδὲν, σπουδάζων περὶ τὸ
ἠρεμάζειν. φασὶ δὲ καὶ Ἄρατον πνέσθαι αὐτοῦ πῶς τὴν Ὀμήρου
ποίησιν ἀσφαλῆ κτήσαιοτο, τὸν δὲ εἰπεῖν, 'εἰ τοῖς ἀρχαίοις ἀντι-
γράφοις ἐντυγχάνοι καὶ μὴ τοῖς ἤδη διωρθωμένοις'. εἰκὴ τε αὐτῷ
ἐκεῖτο τὰ ποιήματα, ἐνίοτε ἡμίβρωτα· ὥστε καὶ Ζωπύρῳ τῷ 114
30 ῥήτορι ἀναγινώσκοντά τι ἐπιτυλίττειν καὶ κατὰ τὸ ἐπελθὸν διεξιέ-

P: δὲ τραγικά B: τραγικά δὲ F. nota pinacographorum stultum emblema, qui dum τραγωιδίας καὶ σατύρους explicant, comicos absurde adsciscunt (cf. Berl. Sitz. 1897, 1073). item Schol. Arist. Pac. 835 ἔγραψε δὲ [Ion praeter tra-goedias] καὶ κωμωιδίας καὶ ἐπιγράμματα κτλ. similiter δράματα τραγικά in Pindari pinace Suidiano. 2 confusae pinacographi et Antigoni memoriae 4—12 Apollonidea 10 δὲ αὐτῷ P²: δὲ αὐτὸν B: δὴ αὐτό F: αὐτὸν P¹ 16 καὶ BP: δὲ καὶ F 25 ἐποίει μηδὲν] sc. ποιήματα 26 ἠρεμάζειν P¹ mrg.: ἠρέμα ζῆν P¹BF 29 Zopyrus Clazomenius ap. Quint. III 6, 3 30 ἀναγινώσκοντά τι Cobet: ἀναγινώσκοντα B; legere incipiebat a fortuito oco, quia evolvens initium non invenerat abscissum, ut saepe fiebat; tum in medio libro, quod perire crediderat, repperit

να· ἐλθόντα τε ἐφ' ἡμισείας, οὕτως εὐρεῖν τὸ ἀπόσπασμα τέως ἀγνοοῦντα. τοσοῦτον ἦν ἀδιάφορος, ἀλλὰ καὶ εὐρους, ὡς μὴδ' ἀριστῶν συγχρονεῖν. φασὶ δὲ αὐτὸν Ἀρκεσίλαον θεασάμενον διὰ τῶν Κερκώπιων λόγια εἰπεῖν· 'τί σὺ δεῦρο, ἐνθάπερ ἡμεῖς οἱ ἐλεύ-
5 θεοι;' συνεχές τε ἐπιλέγειν εἰώθει πρὸς τοὺς τὰς αἰσθήσεις μετ' ἐπιμαρτυροῦντος τοῦ νοῦ ἐγκρίνοντας·

'συνῆλθεν ἀτταγᾶς τε καὶ νομῆγιος'.

εἰώθει δὲ καὶ παλίζειν τοιαῦτα. πρὸς οὖν τὸν θαναμάζοντα πάντα ἔφη· 'τί δ' οὐ θαναμάζεις ὅτι τρεῖς ὄντες τέτταρας ἔχομεν ὀφθαλ-
10 μούς'; ἦν δὲ αὐτὸς τε ἑτερόφθαλμος καὶ ὁ Διοσκουρίδης μαθητῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ πρὸς ὃν ἔλεγεν ὑγιής. ἐρωτηθεὶς δὲ ποτε ὑπὸ 115 Ἀρκεσίλαου διὰ τί παρείη ἐκ Θηβῶν, ἔφη· 'ἐν' ὑμᾶς ἀναπεπταμένους ὄρων γελῶ.' ὁμοῦ δὲ καταπτόμενος τοῦ Ἀρκεσίλαου ἐν τοῖς Σίλλοις ἐπήνηκεν αὐτὸν ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρκεσι-
15 λάου περιδείπνωι.

3 συγχρονεῖν PF: συγχωρεῖν B. conicio συχνόν: tantopere stuebant versus illi, ut saepe prandii oblivisceretur 4 in Κερκώπιων ἀγοραῖ, ubi Sillus et Triballus regnant, Timonis est perfecti sceptici locus, non Arcesilai de quo fr. 31—34 6 ἐκκρίνοντας B 7 'sensus et mens fures furacissimi se iungunt'. 10 τε om. B 11 ὑπὸ τοῦ F 12 παρήει P ἀναπεπταμένους apertos, detectos vix quadrat. an ἀνιπταμένους evolantes ut palumbes viso vulture? ἀνατεταμένους excitatos Wilam. 13 τοῦ BPF: om. vulgo

2. Ex ARISTOCLIS Peripatetici Περὶ φιλοσοφίας [Eus. P. E. XIV 18, 1—30 Πρὸς τοὺς κατὰ Πύρρωνα Σκεπτικούς ἢ καὶ Ἐφεκτικούς ἐπικληθέντας μὴδὲν καταληπτὸν εἶναι ἀποφημένους. ἐκ τοῦ Ἀριστοκλέους].

ἀναγκαίως δ' ἔχει πρὸ παντὸς διασκέψασθαι περὶ τῆς αὐτῶν 1 ἡμῶν γνώσεως· εἰ γὰρ αὐτοὶ μὴδὲν πεφύκαμεν γνωρίζειν, οὐδὲν ἔτι δεῖ περὶ τῶν ἄλλων σκοπεῖν. ἐγένοντο μὲν οὖν καὶ τῶν πάσαι 2 τινὲς οἱ ἀφέντες τήνδε τὴν φωνήν, οἷς ἀντείρηκεν Ἀριστοτέλης. 5 ἴσχυσε μὲντοι τοιαῦτα λέγων καὶ Πύρρων ὁ Ἡλεῖος· ἀλλ' αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἐν γραφῇ καταλέλοιπεν, ὁ δὲ μαθητῆς αὐτοῦ Τιμων φησὶ δεῖν τὸν μέλλοντα εὐδαιμονήσειν εἰς τρία ταῦτα βλέπειν· πρῶτον μὲν ὅποια πέφυκε τὰ πράγματα, δεύτερον δὲ τίνα χρῆ 10 τρόπον ἡμᾶς πρὸς αὐτὰ διακεῖσθαι, τελευταῖον δὲ τί περιέσται τοῖς οὕτως ἔχουσι. τὰ μὲν οὖν πράγματά φησιν αὐτὸν ἀποφαί- 3

2 ἡμῶν αὐτῶν BI αὐτοὶ scripsi cf. § 10: αὐ libri 3 δεῖν CG 7 φησὶ] fortasse in libro quodam Περὶ εὐδαιμονίας, cuius nullum vestigium reliquum. at idem potuit etiam in libris Πρὸς τοὺς φυσικούς et Περὶ αἰσθήσεων dici

νειν ἐπ' ἴσης ἀδιάφορα καὶ ἀστάθμητα καὶ ἀνεπικριτα· διὰ τοῦτο
 μήτε τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν μήτε τὰς δόξας ἀληθεύειν ἢ ψεύδεσθαι.
 διὰ τοῦτο οὐκ μὴδὲ πιστεύειν αὐταῖς δεῖν, ἀλλ' ἀδοξάστους καὶ
 ἀκλινεῖς καὶ ἀκραδάντους εἶναι, περὶ ἐνὸς ἐκάστου λέγοντας ὅτι
 5 οὐ μᾶλλον ἔστιν ἢ οὐκ ἔστιν, ἢ καὶ ἔστι καὶ οὐκ ἔστιν, ἢ οὔτε
 ἔστιν οὔτε οὐκ ἔστιν. τοῖς μέντοι γε διακειμένοις οὕτω περιέ- 4
 σεσθαι Τίμων φησὶ πρῶτον μὲν ἀφασίαν, ἔπειτα δ' ἀταραξίαν,
 Αἰνησίδημος δ' ἠδονήν. τὰ μὲν οὐκ κεφάλαια τῶν λεγομένων 5
 ἐστὶ ταῦτα· σκεπώμεθα δ' εἰ ὀρθῶς λέγουσιν. ἐπεὶ τοίνυν ἐπ'
 10 ἴσης ἀδιάφορα πάντα φασὶν εἶναι καὶ διὰ τοῦτο κελεύουσι μη-
 δεὶ προστίθεσθαι μηδὲ δοξάζειν, εἰκότως ἂν οἴμαι πύθουτό τις
 αὐτῶν, ἀρὰ γε διαμαρτάνουσιν οἱ διαφέρειν αὐτὰ νομίζοντες ἢ οὐ;
 πάντως γάρ, εἰ μὲν ἀμαρτάνουσιν, οὐκ ὀρθῶς ὑπολαμβάνοιεν ἂν.
 ὥστε ἀνάγκη λέγειν αὐτοῖς εἶναι τινὰς τοὺς τὰ ψευδῆ περὶ τῶν
 15 ὄντων δοξάζοντας· αὐτοὶ τοίνυν εἶεν ἂν οἱ τάληθῆ λέγοντες· οὕτω
 δὲ εἶη ἂν ἀληθές τι καὶ ψεῦδος. εἰ δ' οὐκ ἀμαρτάνομεν οἱ πολλοὶ
 τὰ ὄντα διαφέρειν οἰόμενοι, τί μαθόντες ἐπιπλήττουσιν ἡμῖν;
 αὐτοὶ γὰρ ἀμαρτάνοιεν ἂν ἀξιούντες μὴ διαφέρειν αὐτά. καὶ 6
 μὴν εἰ καὶ δώοιμεν αὐτοῖς ἐπ' ἴσης ἀδιάφορα πάντα εἶναι, δῆλον
 20 ὡς οὐκ ἂν διαφείροιν οὐδ' αὐτοὶ τῶν πολλῶν. τίς οὐκ εἶη ἂν
 αὐτῶν ἢ σοφία; καὶ διὰ τί Τίμων τοῖς μὲν ἄλλοις λοιδορεῖται
 πᾶσι, Πύρρωνα δ' ὑμνεῖ μόνον; ἔτι γε μὴν εἰ πάντα ἐπ' ἴσης 7
 ἐστὶν ἀδιάφορα καὶ διὰ τοῦτο χρὴ μηδὲν δοξάζειν, οὐκ ἂν οὐδὲ
 ταῦτα διαφείροι· λέγω δὲ τὸ διαφέρειν ἢ μὴ διαφέρειν καὶ τὸ δο-
 25 ξάζειν ἢ μὴ δοξάζειν. τί γὰρ μᾶλλον τοιαῦτά ἐστιν ἢ οὐκ ἔστιν;
 ἢ, ὡς φησι Τίμων, διὰ τί καὶ καὶ διὰ τί οὐ, καὶ αὐτὸ τὸ διὰ τί
 διὰ τί; φανερόν οὐκ ὡς ἀναιρεῖται τὸ ζητεῖν. ὥστε παυσάσθωσαν
 ἐνοχλοῦντες. ἐπεὶ νῦν γε μεμήνασι πόρρω τέχνης ἅμα μὲν ἡμῖν
 διακελευόμενοι μὴ δοξάζειν, ἅμα δὲ κελεύοντες αὐτὸ τοῦτο ποιεῖν,
 30 καὶ λέγοντες ὡς περὶ οὐδενὸς ἀποφαίνεσθαι δεοὶ κάπειτα ἀπο-
 φαινόμενοι. καὶ ἀξιούσι μὲν μηδεὶν συγκατατίθεσθαι, περὶθεσθαι
 δὲ αὐτοῖς κελεύουσιν· εἶτα λέγοντες μηδὲν εἰδέναι πάντας ἐλέγ-
 χουσιν ὡς εἶ εἰδότες. ἀνάγκη τε τοὺς φάσκοντας ὡς ἀδηλα 8

1 ἀνέγκριτα BI 5 ἢ οὔτε ἔστιν om. BI 6 γε om. BI 7 cf. Laert.
 IX 107 τέλος οἱ σκεπτικοὶ φασὶ τὴν ἐποχὴν, ἢ σκιᾶς τρόπον ἐπακολουθεῖ ἢ
 ἀταραξία, ὡς φασὶν οἱ τε περὶ Τίμωνα καὶ Αἰνησίδημον Sext. Pyrrh. Hypot. I
 29 ἐπισχοῦσι δὲ αὐτοῖς οἶον τυχικῶς ἢ ἀταραξία παρηκολούθησεν ὡς σκιὰ σώ-
 ματι 15 ἂν om. CG 21 αὐτῶν ἂν colloc. CG 23 ἀδιάφορα πάντα ἐπ'
 ἴσης ἐστὶ CG: ἐπ' ἴσης ἐ. ἀδιάφ. πάντα ceteri: transposui propter hiatum
 26 διὰ τί alterum om. plurimi codd.: add. cod. D, τὸ post αὐτὸ om. G (non C)

πάντα εἴη δυοῖν θάτερον, ἢ σιωπᾶν ἢ ἀποφαίνεσθαι τι καὶ λέγειν.
 εἰ μὲν οὖν ἡσυχίαν ἄγοιεν, δῆλον ὅτι πρὸς γε τοὺς τοιοῦτους οὐ-
 δεῖς ἂν εἴη λόγος· εἰ δ' ἀποφαίνονται, πάντῃ τε καὶ πάντως εἶναι
 τι φαῖεν ἂν ἢ μὴ εἶναι, καθάπερ ἀμέλει νυνὶ φασιν ὡς εἴη πάντα
 5 ἄγνωστα καὶ νομιστὰ πᾶσι, ὡς δ' οὐδέν. τοῦτο τοίνυν ὁ ἀξιῶν 9
 ἦτοι δηλοῖ τὸ πρᾶγμα καὶ ἔνεστιν αὐτὸ συνεῖναι λεγόμενον, ἢ οὐκ
 ἔνεστιν. ἀλλ' εἰ μὲν οὐ δηλοῖ, καθάπαξ οὐδεὶς οὐδ' οὕτω πρὸς
 τὸν τοιοῦτον ἂν εἴη λόγος. εἰ δὲ σημαῖνοι, πάντως ἢ ἄπειρα λέγοι
 ἂν ἢ πεπερασμένα· καὶ εἰ μὲν ἄπειρα, οὐδ' οὕτως ἂν εἴη λόγος
 10 πρὸς αὐτὸν· ἀπειρὸν γὰρ γινώσις οὐκ ἔστι· πεπερασμένων δὲ ὄν-
 των τῶν δηλουμένων ἢ ἐνὸς ὄτουοῦν ὁ τοῦτο λέγων ὀρίξει τι καὶ
 κρίνει. πῶς οὖν ἄγνωστα καὶ ἀνεπίκριτα πάντα εἴη ἂν; εἰ δὲ φαῖη
 ταῦτό εἶναι καὶ μὴ εἶναι, πρῶτον μὲν ἔσται ταῦτό καὶ ἀληθὲς καὶ
 ψεῦδος, ἔπειτα δ' ἔρεῖ τι καὶ οὐκ ἔρεῖ, καὶ λόγῳ χρώμενος ἀναι-
 15 ρῆσει λόγον, ἔτι δὲ ὁμολογῶν ψεύδεσθαι πιστεύειν ἑαυτῷ φησι
 δεῖν. ἀξιὸν δὲ ζητῆσαι πόθεν καὶ μαθόντες ἀθλα πάντα φασὶν 10
 εἶναι. δεῖ γὰρ εἰδέναι πρότερον αὐτούς, τί δὴ ποτέ ἐστι τὸ δῆλον·
 οὕτω γοῦν ἂν ἔχοιεν λέγειν ὡς οὐκ εἴη τὰ πρᾶγματα τοιαῦτα.
 πρῶτον γὰρ εἰδέναι χρὴ τὴν κατάφασιν, εἶτα τὴν ἀπόφασιν. εἰ
 20 δὲ ἀγνοοῦσιν ὁποῖόν ἐστι τὸ δῆλον, οὐκ ἂν εἰδεῖεν οὐδὲ τί τὸ ἀθ-
 λον. ὁπόταν γε μὴν Αἰνησίδημος ἐν τῇ Ὑποτυπώσει τοὺς ἐν- 11
 νέα διεξίη τρόπους (κατὰ τοσοῦτους γὰρ ἀποφαίνειν ἀθλα τὰ
 πρᾶγματα πεπειράται) πρότερον αὐτὸν φῶμεν εἰδόμενα λέγειν αὐτοὺς
 ἢ ἀγνοοῦντα; φησὶ γὰρ ὅτι τὰ ζῶια διαφέρει καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ καὶ αἰ
 25 πόλεις καὶ οἱ βλοὶ καὶ τὰ ἔθνη καὶ οἱ νόμοι· καὶ τὰς αἰσθήσεις δὲ
 φησὶν ἡμῶν ἀσθενεῖς εἶναι καὶ πολλὰ τὰ ἔξωθεν λυμαινόμενα τὴν
 γινώσκον, ἀποστήματα καὶ μεγέθη καὶ κινήσεις· ἔτι δὲ τὸ μὴ ὁμοίως
 διακεῖσθαι νέους καὶ πρεσβυτέρους καὶ ἐργηγορότας καὶ κοιμωμένους
 καὶ ὑγιαίνοντας καὶ νοσοῦντας· οὐδενὸς τε ἡμᾶς ἀπλοῦ καὶ ἀκρα-
 30 φνοῦς ἀντιλαμβάνεσθαι. πάντα γὰρ εἶναι συγκεχυμένα, καὶ πρὸς τι
 λεγόμενα. ταῦτα δέ, φημί, καὶ τὰ τοιαῦτα κομψολογοῦντα αὐτὸν 12
 ἠδεῶς ἂν τις ἤρετο, πρότερον εἶδόμενος λέγει, διότι τὰ πρᾶγματα
 τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον ἢ ἀγνοῶν· εἰ μὲν γὰρ οὐκ ἠίδει, πῶς ἂν
 ἡμεῖς αὐτῷ πιστεύοιμεν; εἰ δ' ἐγίνωσκε, κομιδῇ τις ἦν ἡλίθιος
 35 ἅμα μὲν ἀθλα πάντα ἀποφαινόμενος, ἅμα δὲ τοσαῦτα λέγων εἰ-
 δέναι· καὶ μὴν ὁπότε γε τοιαῦτα διεξίηεν, οὐδὲν ἀλλ' ἢ ἐπαγωγῆν 13

3 εἴη om. C   4 ἢ ante εἶναι addunt vulgo at cf. v. 13 et § 20   ὡς libri:
 γνωστὸν vulg.; fortasse νομιστὰ, παγίως δ' οὐδέν (καταληπτόν) cf. Sext. VIII
 186   13 ταῦτό εἶναι CG: ταῦτό καὶ εἶναι ceteri vulgo   22 διεξίηει libri
 32 λέγει CG: λέγοι ceteri

τινα λέγουσι δεικνύντες, ὅποι' ἄττα εἴη τὰ φαινόμενα καὶ τὰ καθ' ἑκαστα· τὸ δὲ τοιοῦτο ἔστι καὶ λέγεται πίστις. εἰ μὲν οὖν αὐτῇ συγκατατίθενται, δῆλον ὅτι δοξάζουσιν· εἰ δ' οὐ πιστεύουσιν, οὐδ' ἂν ἡμεῖς προσέχειν αὐτοῖς βουληθείημεν. ὁ γε μὴν Τίμων ἐν 14
 5 τῷ Πύρρωνι [fr. 77] διηγείται μακρὸν τινα κατατείνας λόγον, ὡς ἐντύχοι τῷ Πύρρωνι βαδίζοντι Πυθοῖδε παρὰ τὸ ἱερὸν τὸ τοῦ Ἀμφιαράου καὶ τίνα διαλεχθεῖεν ἀλλήλοις. ἄρ' οὖν οὐκ εὐλόγως ἂν τις αὐτῷ ταῦτα συγγράφοντι παραστάς εἴποι· 'τί, ὦ ποιηρέ, ἐνοχλεῖς σεαυτῷ ταῦτα συγγράφων καὶ εἰ μὴ οἴσθαι διηγούμενος;' 10
 τί γὰρ μάλλον ἐνέτυχες ἢ οὐκ ἐνέτυχες αὐτῷ, καὶ διελέχθης ἢ οὐ διελέχθης; αὐτὸς τε ἐκεῖνος ὁ θαυμαστός Πύρρων ἄρα γε ἦιδει 15
 τότε, διότι βαδίζοι Πύθια θεασόμενος, ἢ καθάπερ οἱ μεμηνότες ἐπλανᾶτο κατὰ τὴν ὁδόν; ἤνικα δ' ἤρξατο κατηγορεῖν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς ἀνοίας αὐτῶν, φῶμεν αὐτὸν ἀληθῆ λέγειν ἢ μή, καὶ 15
 τὸν Τίμονα παθεῖν τι καὶ συγκαταθέσθαι τοῖς λόγοις ἢ μὴ προσέχειν; εἰ μὲν γὰρ οὐκ ἐπέισθη, πῶς ἀντὶ χορευτοῦ φιλόσοφος ἐγένετο καὶ τὸν Πύρρωνα διετέλεσε θαυμάζων; εἰ δὲ συγκατέθετο τοῖς λεγομένοις, ἄτοπος ἂν εἴη τις, αὐτὸς μὲν φιλοσοφῶν, ἡμᾶς δὲ κωλύων. ἀπλῶς δὲ θαυμάσαι τις ἂν, οἱ Τίμωνος σίλλοι καὶ 16
 20 αἱ κατὰ πάντων ἀνθρώπων βλασφημίαι καὶ αἱ μακρὰι στοιχειώσεις Αἰνισιδήμου καὶ πᾶς ὁ τοιοῦτος ὄχλος τῶν λόγων τί δήποτε βούλεται αὐτοῖς. εἰ μὲν γὰρ οἴμενοι κρείττους ἡμᾶς ἀπεργάσασθαι ταῦτα γεγράφασι, καὶ διὰ τοῦτο πάντα οἴονται δεῖν ἐλέγχειν ὅπως πανσώμεθα φλυαροῦντες, βούλονται δηλονότι τὴν ἀλήθειαν ἡμᾶς 25
 εἰδέναι καὶ ὑπολαβεῖν ὅτι τοιαῦτα εἴη τὰ πράγματα καθάπερ ἄξιόι Πύρρων. ὥστε εἰ πεισθείημεν αὐτοῖς, ἐκ χειρόνων βελτίους ἂν γενοίμεθα, κριναντες τὰ συμφορώτερα καὶ τοὺς ἄμεινον λέγοντας ἀποδεξάμενοι. πῶς οὖν ἐπ' ἕσης ἀδιάφορα τὰ πράγματα καὶ 17
 ἀνεπίκριτα δύναιτ' ἂν εἶναι; καὶ πῶς ἀσυγκατάθετοι καὶ ἀδόξαστοι 30
 γενοίμεθ' ἂν; εἰ δ' οὐδὲν ὀφελὸς ἔστι τῶν λόγων, τί μὴν ἐνοχλοῦσιν; ἢ διὰ τί Τίμων φησὶν 'οὐκ ἂν δὴ — ἄλλος;' (fr. 8) οὐ γὰρ μάλλον Πύρρωνα θαυμάσαι τις ἂν ἢ τὸν Κόροιβον ἐκεῖνον ἢ τὸν Μελητίδην, οἱ δὴ δοκοῦσι μωροὶ διενεγκεῖν. ἐνθυμεῖσθαι 18
 μέντοι χρὴ καὶ ταῦτα. ποῖος γὰρ ἂν γένοιτο πολίτης ἢ δικαστῆς,

2 ἔστι CG: καὶ ἔστι ceteri   4 sqq. cf. Wilamowitz *Antig.* p. 38^b
 5 κατὰ τινος λόγον CG   10 αὐτῷ post alt. ἐνέτυχες C et fortasse etiam ceteri, post prius Gaisf.   12 τότε διότι C: τὸ διότι G: τὸ διὰ τί ceteri
 14 ἀγνοίας Eus.: corr. Wilamowitz   φῶμεν CG: ἄρα γε φῶμεν ceteri
 22 ἀπεργάσασθαι διὰ τοῦτο CG: ἀπεργάσεσθαι ταῦτα ceteri   24 δηλονότι τὴν ἀλήθειαν] ὅτι C   27 συμφέροντα CG   30 τί μὴν CG (cf. § 7): τί ἡμῖν ceteri

ἢ σύμβουλος ἢ φίλος ἢ ἀπλῶς εἰπεῖν ἀνθρώπος ὃ γε τοιοῦτος; ἢ τί τῶν κακῶν οὐ τολμήσειεν ἂν ὃ μηδὲν ὡς ἀληθῶς οἰόμενος εἶναι κακὸν ἢ αἰσχρὸν ἢ δίκαιον ἢ ἀδικον; οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνο φαίη τις ἂν, ὅτι τοὺς νόμους δεδοίκασι καὶ τὰς τιμωρίας οἱ τοιοῦτοι·
 5 πῶς γὰρ οἱ γε ἀπαθείς καὶ ἀτάραχοι, καθάπερ αὐτοὶ φασιν, ὄν-
 τες; ὃ γέ τοι Τίμων ταῦτα λέγει καὶ περὶ τοῦ Πύρρωνος ἄλλ' 19
 οἶον — νομοθήκης' (fr. 9). ὁπότεν μέντοι φῶσι τὸ σοφὸν 20
 δὴ τοῦτο, διότι δέοι κατακολουθεῖντα τῆι φύσει ζῆν καὶ τοῖς ἔθεσι,
 μηδενὶ μέντοι συγκατατίθεσθαι, πᾶν τινὲς εἰσιν εὐθῆεις. εἰ γὰρ
 10 μηδενὶ ἄλλωι, τούτῳ γοῦν αὐτῷ δεῖ συγκαταθέσθαι καὶ ὑπολαβεῖν
 οὕτως ἔχειν αὐτό. τί δὲ μᾶλλον τῆι φύσει δεῖ κατακολουθεῖν καὶ
 τοῖς ἔθεσι ἢ οὐ δεῖ, μὴ εἰδόμενος γε δὴ μηδὲν μηδὲ ἔχοντάς τι δτι
 κρινοῦμεν; ἐκεῖνο μὲν γὰρ καὶ παντάπασιν ἐστὶν ἡλλῆλιον, ἐπει- 21
 δὲν λέγωσιν ὅτι καθάπερ τὰ καθαρκτικὰ φάρμακα συνεκκρίνει μετὰ
 15 τῶν περιττωμάτων καὶ ἑαυτά, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὃ πάντα ἀξιῶν
 εἶναι λόγος ἀθῆλα μετὰ τῶν ἄλλων ἀναίρει καὶ ἑαυτόν. εἰ γὰρ
 αὐτὸς αὐτὸν ἐλέγχοι, ληροῖεν ἂν οἱ χρώμενοι τοιοῦτῳ. βέλτιον
 οὐκ ἤσυχIAN ἀγειν αὐτοὺς καὶ μηδὲ τὸ στόμα διαίρειν. ἀλλὰ 22
 μὴν οὐδ' ὁμοιον ἔχει τι τὸ καθαρκτικὸν φάρμακον καὶ ὃ τούτων
 20 λόγος. τὸ μὲν γὰρ φάρμακον ἐκκρίνεται ἂν τοῖς σώμασιν οὐχ
 ὑπομένει, τὸν μέντοι λόγον ἐν ταῖς ψυχαῖς ὑπάρχειν δεῖ τὸν αὐτὸν
 ὄντα καὶ πιστευόμενον ἀεὶ· μόνος γὰρ οὗτος εἶη ἂν ὃ ποιῶν ἀσυγ-
 καταθέτους. ὅτι δ' οὐχ οἶόν τε τὸν ἀνθρώπον ἀδόξαστον εἶναι 23
 καὶ ὠδὶ καταμάθοι τις ἂν. ἀδύνατον γὰρ τὸν αἰσθανόμενον μὴ
 25 αἰσθάνεσθαι. τὸ δ' αἰσθάνεσθαι γνωρίζειν τι ἦν. διότι δὲ καὶ
 πιστεύει τῆι αἰσθήσει πᾶσι φανερόν· ἀκριβέστερον γὰρ θέλων
 ἰδεῖν ἀπέψησε τῷ ὀφθαλμῷ καὶ προσῆλθεν ἐγγύτερον καὶ ἐπηλυ-
 γάσατο. καὶ μὴν ἠδόμενοι γε καὶ πονοῦντες ἴσμεν· οὐ γὰρ οἶόν 24
 τε τὸν καίόμενον ἢ τεμνόμενον ἀγνοεῖν. τὰς δὲ δὴ μνήμας καὶ
 30 τὰς ἀναμνήσεις τίς οὐκ ἂν φαίη μεθ' ὑπολήψεως γίνεσθαι; περὶ
 μὲν γὰρ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν, ὅτι τὸ τοιοῦτον ἀνθρώπος ἐστὶν, ἐτι
 δὲ περὶ τῶν ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν, τί λέγοι τις ἂν; οὐδὲν γὰρ
 ἦν τούτων, εἰ μὴ ἐπεφύκειμεν ὑπολαμβάνειν. ἀλλ' ἔγωγε ἐῷ τᾶλλα.
 τοῖς μέντοι λεγομένοις ὑπὸ τούτων ἕαν τε πιστεύωμεν ἕαν τε ἀπι-
 35 στῶμεν, ἀναγκαίως ἔχει δοξάζειν πάντη τε καὶ πάντως.

3 εἶναι om. CG 3 οὐ γὰρ CG 6 λέγει καὶ C: καὶ λέγει vulgo: λέγει
 (om. καὶ) G (?) 7 ὁπότε C 8 διότι CG: ὅτι ceteri 10 δέοι συγκατατί-
 θεσθαι EI 12 καὶ τοῖς ἔθεσι ante δεῖ (9)EI 17 ἐλέγχει CF 17 τούτῳ
 CG: τούτῳ ceteri 23 οἶόν τε CDEG: οἶονται vulgo 25 ὅτι vulgo
 27 ἐπηλυγάσατο CG: ἐπιλυγίατο E: ἐπιλίσατο I 28 οὐ μὲν γὰρ EI
 31 ἐννοιῶν] αἰτιῶν CG

"Ὅτι μὲν οὖν ἀμήχανόν ἐστι φιλοσοφεῖν τὸν τρόπον τοῦτον 25
 φανερόν· ὅτι δὲ καὶ παρὰ φύσιν καὶ παρὰ τοὺς νόμους, ὡδὶ κατί-
 δοιμεν ἄν. εἰ γὰρ δὴ τῷ ὄντι τὰ πράγματα τοιαῦτα εἶη, τί λοιπὸν
 ἀλλ' ἢ καθάπερ ἐν ὕπνῳ ζῆν ἡμᾶς εἰκῆ καὶ ἐμπλήκτως; ὥστε
 5 φλυαροῦεν ἄν οἱ νομοθέται καὶ στρατηγοὶ καὶ οἱ παιδεύοντες.
 ἀλλ' ἔμοιγε δοκοῦσιν οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἄνθρωποι ζῆν κατὰ
 φύσιν, μόνοι μὲντοι τετυφῶσθαι, μᾶλλον δὲ μεμηνέναι μανίαν
 ἐρωσμένην οἱ ταῦτα ληροῦντες. οὐχ ἥμισυ μὲντοι τοῦτο κατα- 26
 μάθοι τις ἄν κάκειθεν. Ἀντίγονος γοῦν ὁ Καρύστιος κατὰ τοὺς
 10 αὐτοὺς γενόμενος χρόνους καὶ ἀναγράψας αὐτῶν τὸν βίον φησὶ
 (p. 39 Wil.) τὸν Πύρρωνα διωκόμενον ὑπὸ κυνὸς ἀναφυγεῖν ἐπὶ τι
 δένδρον, σκωπτόμενον δ' ὑπὸ τῶν παρόντων εἰπεῖν ὡς χαλεπὸν
 εἶη (τὸν) ἄνθρωπον ἐκδύναι. Φιλίστας δὲ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ
 15 θουόσης, ἔπειτα τῶν φίλων τινὸς ὑποσχομένου τὰ πρὸς τὴν θυσίαν
 καὶ μὴ παρασχομένου, τοῦ μὲντοι Πύρρωνος πριαμένου καὶ ἀγα-
 νακτοῦντος, ἐπειδὴπερ ὁ φίλος ἔλεγεν ὡς οὐ ποιοῖ σύμφωνα τοῖς
 λόγοις οὐδ' ἄξια τῆς ἀπαθείας, εἰπεῖν αὐτόν· 'ἐν γοῦν γυναικὶ δεῖ
 τὴν ἀπόδειξιν αὐτῆς ποιεῖσθαι;' καίτοι δικαίως ἄν εἶπεν ὁ φίλος
 20 ὅτι 'ὦ μάταιε, καὶ ἐν γυναικὶ καὶ κυνὶ καὶ πᾶσιν, εἴ τι δὴ σοὶ
 τῶν λόγων τούτων ἐστὶν ὄφελος'.

ὁρθῶς δ' ἔχει μαθεῖν καὶ τίνες οἱ ζηλώσαντες αὐτὸν ἐγένοντο 27
 καὶ τίνες ἐξήλωσεν αὐτός. ὁ μὲν οὖν Πύρρων Ἀναξάρχου τινὸς
 ἐγένετο μαθητῆς, ὃς τὸ μὲν πρῶτον ἦν ζωγράφος οὐδ' οὗτος ἐν-
 τυχής, ἔπειτα τοῖς Δημοκρίτου βιβλίοις ἐντυχῶν χρηστὸν μὲν οὐδὲν
 25 οὔτε εἶδεν οὔτε συνεγράψατο, κακῶς δὲ πάντας εἶπε καὶ θεοὺς
 καὶ ἀνθρώπους· αὐτός δ' ὕστερον τοῦτον τὸν τύπον περιβαλλό-
 μενος καὶ καλῶν ἄτυφον αὐτὸν οὐδὲν ἐν γραφῇ κατέλιπεν. ἐγέ- 28
 νετο δὲ μαθητῆς αὐτοῦ Τίμων Φλιάσιος, ὃς τὸ μὲν πρῶτον ἐχό-
 ρευεν ἐν τοῖς θεάτροις, ἔπειτα δ' ἐντυχῶν αὐτῷ συνέγραψεν ἄρ-
 30 γαλέας παρωιδίας καὶ βωμολόχους, ἐν αἷς βεβλασφήμηκε πάντας
 τοὺς πάποτε φιλοσοφήσαντας. οὗτος γὰρ ἦν ὁ τοὺς Σίλλους γρά-
 ψας καὶ λέγων 'σχέτλιοι — πέπλασθε' (fr. 10) καὶ 'ἄνθρωποι
 — ἀσχοί' (fr. 34). μηδενὸς δ' ἐπιστραφέντος αὐτῶν, ὡς εἰ μηδὲ 29

3 γὰρ δὴ Wilamowitz: γὰρ ἄν C: γὰρ αὖ GI: μὲν αὖ E 13 τὸν Laert. IX 66: om. Eus. 13 φιλίστας EGI: φιλίστης ceteri cf. Laert. l. c., unde tamen non magis apparet, cur sorori potius quam amico succenseat Pyrrho 16 ποιοῖ Wilamowitz: ποιῶ CG: ποιησαίμην EI 17 post γυναικὶ add. τι Wil., οὐ vulgo (at hiaret oratio); efficacius et responsioni aptius deest particula; cf. p. 178, 14 23 οὕτως libri: corr. Wil. 24 cf. Wil. Ant. p. 40 33 ἐπιστρέφοντας CG

ἐγένοντο τὸ παράπαν, ἐχθρὸς καὶ πρῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ κατ' Ἀγρυπτον Ἀθησιδῆμός τις ἀναζωπυρεῖν ἤρξατο τὸν ὄφθλον τοῦτον. καὶ σχεδὸν οἱ μὲν κράτιστοι δοκοῦντες εἶναι τῶν τὴν ὁδὸν βεβαδικῶτων ταύτην εἰσὶν οὗτοι. ὅτι μὲν οὖν τὴν τοιαύτην εἶτε αἰ-
 5 ρεσιν εἶτε ἀγωγῇν λόγων εἶτε ὀπηρὶ καὶ ὀπως ἐθέλει τις καλεῖν αὐτὴν οὐδεὶς ἂν εἰς φρονῶν ὀρθῆν εἶναι φάλη δῆλον. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδὲ φιλοσοφίαν οἴομαι δεῖν ὀνομάζειν αὐτὴν ἀναιροῦσάν γε δὴ τὰς τοῦ φιλοσοφεῖν ἀρχάς.

7 δὴ om. CG

3. LAERT. DIOG. IX 69 πρὸς τούτοις δῆκουε τοῦ Πύρρωνος Ἐκαταῖος τε ὁ Ἀβόρητης καὶ T. ὁ Φλιάσιος ὁ τοὺς Σίλλους πεποιηκώς.

4. SUIDAS (merum Hesychium reddens) s. v. T. Φλιάσιος καὶ αὐτὸς φιλόσοφος τῆς Πύρρωνος ἀγωγῆς, ὁ γράψας τοὺς καλουμένους Σίλλους, ἦτοι ψόγους τῶν φιλοσόφων, βιβλία γ' [Id. s. v. σιλλαινεί]. ex Hes. etiam STERH. Byz. s. v. Φλιούς. καὶ T. ὁ περὶ [sic!] σίλλων γεγραφώς Φλιάσιος ἐχηρμάτιζε.

5. SUIDAS s. v. Ἄρατος. ἀκουστῆς δὲ ἐγένετο (Aratus) γραμματικῶν μὲν τοῦ Ἐφραίου Μενεκράτους [cf. p. 171], φιλοσόφου δὲ Τιμωνος καὶ Μενεδήμου.

6. ATHEN. X 498 A Δακτύος δὲ καὶ T. οἱ φιλόσοφοι κληθέντες πρὸς τινὰ τῶν γνωρίμων ἐπὶ δύο ἡμέρας καὶ βουλόμενοι συμπεριφέρεσθαι τοῖς παρούσιν ἔπινον προθυμότερον. τῇ μὲν οὖν πρώτῃ τῶν ἡμερῶν ὁ Δακτύος ἀπήει πρότερος ἐπιπολάσας αὐτῷ τοῦ ποτοῦ καὶ ὁ T. ὄρων αὐτὸν ἀπίοντα ἔφη ἠράμεθα μέγα κῦδος, ἐπέφνομεν Ἐκτορα δῖον' (X 393)· τῇ δ' ὕστερα αἰαὶ προαπίοντος τοῦ Τιμωνος διὰ τὸ μὴ δυνηθῆναι ἐκπιεῖν τὴν προποθεῖσαν αὐτῷ κύλικα ὁ Δακτύος ἰδὼν αὐτὸν ἐπανάγοντα εἶπε ὄυστηγῶν δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιώσων' (Z 127); cf. Ael. V. H. II 41.

SCRIPTURUM

7. GELLIUS III 17, 4 *Timon amarulentus librum maledicentissimum conscripsit, qui Σίλλος inscribitur [sillo libri: Σίλλων conii. Otho]*

DE SILLORUM GENERE ET NOMINE

8. PROCL. chrest. ap. Phot. p. 320^a 1 inter μελικῆς ποιήσεως genus refert εἰς δὲ ἀνθρώπους ἐγκώμια, ἐπινίκους, σκολιά, ἐρωτικά, ἐπιθαλάμια, ὕμναλους, σίλλους. 321^a 28 ὁ δὲ σίλλος λουδορίας καὶ διασυρμὸς πεφεισμένως (modice cf. Kaibel *Abh. Gött. Ges. N. F.* II 4, 38) ἀνθρώπων ἔχει. [e Proclo Et. gen. σίλλος cf. n. 10]. SCHOL. AD DIONYS. THRAC. § 1 (Gram. An. Ox. IV p. 314, 13) σίλλος ἐστὶ ποίημα λουδορίαν κατὰ τινος περιέχον.

9. de usu attico vocis EUSTATH. ad B 212 [cf. supra p. 23 n. 23] ταῖς δὲ τοιαύταις λέξεσι σύστοιχον παρὰ Αἰλλῶι Διονυσίῳ καὶ τὸ σιλλοῦν ὃ ἐστὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἠρέμα παραφέρειν ἐν τῷ διαφανλίζειν καὶ διασύρειν. ex eodem Dionysio Photius σιλλοῦν τὸς ὀφθαλμοὺς ἠρέμα παραφέρειν· οὕτως Ἀρχιππος (I 689 Kock). PHERYNICUS Bekk. An. I 36, 19 διασιλλοῦν καὶ διασιλλῶσαι

σημαίνει τὸ διασῦραι καὶ χλευάσαι· σίλλοι γὰρ αἵματα χλευαστικά. POLLUX IX 148 κωμωιδεῖν . . . ποιητικώτερον τὸ σιλλαίνειν καὶ σιλλοῦν καὶ διασιλλοῦν. HESYCH. σίλλοι [σιλλεῖ cod.]: ἀναξάνει, λυπεῖ σίλλοι: μωκάται, ψέγει, κακολογεῖ σιμοῦσι [σιλλοῦσι Alberti]: μέμφονται σίλλος: ἔμμετρον σῶμα

10. POLLUX II 54 οἱ δὲ καὶ ἄλλους τοὺς ὀφθαλμοὺς ὠνόμασαν, καὶ τὸ σιλλαίνειν ἐπὶ χλευασμῶν σείειν τοὺς ὀφθαλμούς, ὅθεν καὶ τὸ χλευαστικὸν ποίημα σίλλος. EUST. ad B 212 e rhetoricō εἰσὶ δὲ οἱ σίλλοι ποιήσεως εἶδος κωμικῆς καὶ οἱ ταύτην μετιόντες σιλλογράφοι ἐλέγοντο καὶ τὸ οὕτω παίζειν σιλλαίνειν ἐκαλεῖτο, καὶ ἐκ τούτου τοῦ ῥήματος οἱ Σιληνοί, δαίμονες τινες κομφοὶ τὰ εἰς ὄρχησιν καὶ εἰς Διονύσον τελετάς [cf. Cornut. ench. 30]. ET. GEN. σίλλοι [prima glossa Dionis non huc pertinet cf. Anacr. 13 B Bergk] δηλοῖ δὲ καὶ χλευαστικὸν ποίημα παρὰ τὸ διασεῖν τοὺς ἄλλους καὶ διασύρειν τῷ σχήματι τῶν ὀφθαλμῶν, ἄλλοι γὰρ λέγονται οἱ ὀφθαλμοί. καὶ σιλλαίνειν τὸ στραβίζειν [sequitur exc. Procl. n. 8]. HES. σιλλαίνειν: σιλλοῦν τὸ διασύρειν καὶ μωκάσαι ἀπὸ τοῦ τοῖς ἄλλοις τουτέστι τοῖς ὀφθαλμοῖς σινεσθαι [cf. Suid. σιλλάνω]. Συναγωγή λέξις χρῆσ. [Bachm. An. I 364, 19, unde Phot. Suid. et I e Cyrillo?] HES. σιλλάνει] σιλλαίνει· μωλλάνει διὰ τῶν ὀφθαλμῶν σκώπτει καὶ ὑβρίζει [sic Hes., pro ὑβρ. Phot. Suid. μωλλίζει, Bachm. μωλλάνει]. similia in aliis glossis Hes. et Suid. antiquissimum verbi exemplum invenio κατασιλλαίνειν apud Pseudhipp. (Democriteum medicum?) Praecept. 8 (IX 264 L.). alio spectat Hes. σιλλέα [σίλλος M. Schmidt]: τρίχωμα + ἡ λείον [ποιόν Schmidt]. σιλλός: ἀναβάλαντος [μῶμος, κακολογία καὶ χλευασμός] cf. ἀνάσιλλον: τρίχωμα τὸ ἀπὸ τοῦ μετώπου ἐπὶ κορυφῇ ἐστραμμένον [cf. v. lect. Herodae 4, 67].

11. SCHOL. LUC. Alex. c. 4 οὔτοι (Cercopes) ἐν Βοιωταῖα διέτριβον Οἰχαλιεῖς ὄντες γένος Σίλλος καὶ Τριβαλλος ὀνομαζόμενοι ἐπίορκοι καὶ ἄργοι, ὡς Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις (I 15 Kock)

12. IULIAN. OR. VII p. 263, 19 Hertl. Archilochus σαφῶς ἐγνωκώς, ὅτι στερομένη μῦθον ποιήσις ἐποποιία μόνον ἐστίν, ἐστέρηται δέ, ὡς ἂν εἶποι τις ἐαντιῆς (οὐ γὰρ ἔτι λείπεται ποιήσις), ἡδύσματα ταῦτα παρὰ τῆς ποιητικῆς Μούσης ἐδρέπατο καὶ παρέθηκε γέ αὐτοῦ τούτου χάριν, ὅπως μὴ σιλλογράφος τις, ἀλλὰ ποιητὴς νομισθῆι.

13. AMMIAN. Marc. XXII 16, 16 . . . Didymus . . . Tullium reprehendit sillographos imitatus scriptores maledicos.

B. FRAGMENTA.

TIMONOS ΣΙΛΛΩΝ ΒΙΒΛΙΑ ΑΒΓ

Ordo fragmentorum etsi in universum dispici potest, multa tamen incertae vel ambiguae sedis relinquuntur, ut tutius videatur esse secundum auctores recensere fragmenta praemissis dumtaxat certis singulorum librorum testimoniis. ex Apollonidis tabula [p. 174, 4—12] trium librorum generalis descriptio constat. ergo primus narrative, alter et tertius per colloquium, cuius principatum tenet Xenophanes, philosophos dogmaticos irridet. atque alter potissimos usque ad suam aetatem philosophos recenset, tertius, brevior ille sine dubio et posterior illo, quasi mantissa est (Ἐπίλογος) eodemque filo aequales taxat. his

duobus libris Necyiae formam fuisse iam a comicis similiter detortam veri simillimum. at in primo libro nihil cogit ut apud inferos rem actam esse necessario existimetur. immo ne una quidem scena fuisse, sed plures et suam quisque sillus irridendi et agendi formam habuisse videtur. similiter Cratetis Paegnias e pluribus haud ita magnis sillis composita credo.

primi libri post Prooemium, in quo Ptolemaeum et Antigonom commemoratos esse conicio [cf. ad A 1 § 110] et parodiarum quosdam poetas ut Timonis decessores laudatos [fr. 2], duae in reliquiis facile internoscuntur scenae: una Pugna philosophorum ad Iliadis (inprimis A) imitationem composita, altera Piscatum philosophorum.

in Pugna sophistae varia inter se proelia miscent. praecinit eorum appellatio fr. 1, tum causa rixae Eris homerico apparatu procedit (22. 21). hac incitatus Protagoras mortalis homo [ἐριζήμενοι ἐν εἰδώς fr. 47] in primarios procurrit. nam in eius caput illa prima ruisse videtur (21, 4). movet autem Erin plebis eruditulae assentatio, unde in sophistis oritur morbus garrulus [νοῦσος λάλη]. porro ex hac λογοδαρρολαί sophistarum oritur λογομαχία, dum alter alterum disputando superat discipulorum corona plaudente. verum enim vero post brevia ista gaudia paenitet eos spei deceptae vitaeque et pecuniae perditae (65. 66). vident enim se istorum avaritia (velut Prodicī 18) spoliatos. interim nobiliores philosophi in medium veniunt Heraclitus scepticae rationis quasi auctor (43) et Socrates paene germanus scepticus, qui tamen e turba sophistarum se removet (25). aliqua sine dubio pars fuit etiam Platonis (19). iam robusti accedunt triarii Stoici paupertatem commendantes. inter quos Zenon cum discipulis apparet (39. 13. 14). labantem dogmaticorum aciem instaurat quasi alter Ajax Cleanthes 41. punguntur praeterea nescio quae gumiae, quae irritamentis gulae a recta via sunt seductae (58. 16). ne Arcesilas quidem homo maledicentissimus (33) et scepticismo proximus (55) omne tulit punctum quippe plebi mancipatus (34). unus relinquitur omni vitio carens, invictus sophistarum tumultu et infractus ipsius cupiditatibus, Pyrrhon (8. 9).

Piscatum alterum primi libri sillum (quamquam huius ordinis nemo testis facile agnoscat, si fragmenta 30. 31. 32. 38. 52. 63. 64 recte explicueris recteque nexueris. en Plato dux regit examen piscium, nullus praenobilis (30), sequitur Arcesilas gracilior ille quidem at sustentatus gravissimorum piscium Menedemi, Diodori, Pyrrhonis auxilio (30). ad eos natando se recipit, ubicumque dogmatici piscatores retia subtilitatis et doli plena in aquam deiecerunt (32). inter hos pingitur Zeno, anus Phoenissa ligurriens pisciculos, nassam observans. at illa nimis curta et anus nimis stupida. sic effluunt cum flumine et nassa et pisces (38). pertinent ad lusum piscatorium, quem in Piscatore c. 47 sqq. Lucianus imitatus est (ut Timon ipse Archestrati iocis motus videtur), praeterea fr. 52. 63. 64.

in altero libro Necyia, ut diu cognitum est, repraesentatur. indicio enim sunt inprimis formulae homericæ *οἶον* et videndi verbum, quibus tamquam vinculo scenae ac personae singulae continentur. Timoni igitur in orcum delato velut alteri Ulixi obstrepunt umbrae philosophorum. in primo ordine agnoscitur Democritus paene perfectus scepticus (46), tum varii variis artibus nobiles philosophi Thales (23), Pythagoras (57), Parmenides (44), Zeno Eleates cum Melisso (45), Empedocles (42), Anaxagoras (24), Protagoras (5), quem praecessit fortasse Xenophanes (60), tum certe Socrates et Plato (cf. 62. 19), Speusippus (56), qui laudantur. at exploduntur plebei Socratici Antisthenes, Xenophon, Aeschines, Aristippus,

Phaedon, Euclides (37. 26. 27. 28), itemque Aristoteles (36) et neoterici Academici (35). verum tamen philosophum perfectum et omnibus numeris absolutum neminem horum, sed talem dicit, qualem ipse Pyrrhonem conspexit indomitum et infucatum, omnibus mortalium vitiiis orbem (53). quem alloquitur (48) aut poeta aut eius dux Xenophanes. is enim ut princeps perhibetur scepticae rationis, per Orcum scepticum ducit et colloqui vices gerit. sic de se ipse confessus (59) variis vel orationibus vel sermonibus praetereuntes sive advenientes philosophos compellat (33. 54). cui illi respondent (3).

tertius liber Epilogus Necyiae lusum protendit et aequalium philosophorum vitam et doctrinam castigat. certum fundamentum iacet fr. 7 de Epicurulo sitate, cui adiungeres 51, nisi aptius in librum I transferretur. nam ut Epilogi fuit sine dubio antiquissimus, ita in ista sophistarum Pugna recte ὑστατος φυσικῶν καὶ κίντατος inducitur. tum Aristo Chius certo testimonio (6) tertio libro adscribitur, inde etiam fr. 40. 49. 50 de Aristonis quodam discipulo et de Eurylocho et Philone, Pyrrhonis discipulis.

sed omnia haec quae servata sunt, misella sunt frustula propter nomina potissimum a scriptoribus conlecta. nam grammatici Alexandrinum scurram non tangunt. igitur cave ne ex hac exilitate, quae propemodum catalogi te commonefaciat, de arte et indole iudices operis integri, cuius copiam et varietatem ex tenuissimis vestigiis divinare magis licet quam instaurare.

Timonis Sillos iteratis curis ed. C. Wachmuth in *Sillographorum graec. reliquiis* (Lips. 1885), cuius ordinis numeros in parenthesi meis adiunxi.

SILLORUM CERTAE SEDIS FRAGMENTA.

1 [1]

LAERT. DIOG. IX 112 (cf. A 1 p. 174, 11) τὸ δὲ πρῶτον τὰντὰ [scil. duobus posterioribus libris] περιέχει πράγματα, πλὴν ὅτι μονοπρόσωπός ἐστιν ἡ ποιήσις. ἀρχὴ δὲ αὐτῶν ἦδε:

ἔσπετε νῦν μοι ὄσοι πολυπράγμονές ἐστε σοφισταί.

sedes parodiae B 484 ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι. cf. Clem. Strom. I 24 p. 329 P. οἱ Ἕλληρες καὶ αὐτοὶ τοὺς περὶ ὀτιοῦν πολυπράγμονας σοφοὺς ἅμα καὶ σοφιστὰς παρωνύμως κεκλήκασι. σοφισταί omnes sunt praeter unum Pyrrhonem τὸν σοφὸν philosophi.

2 [39]

ATHENAEUS XV p. 698 A ἐνδοξότατος [scil. τῶν παρωιδῶν] δ' ἦν Εὐβόιος ὁ Πάριος γενόμενος τοῖς χρόνοις κατὰ Φίλιππον. οὗτός ἐστιν ὁ καὶ Ἀθηναίοις λοιδορησάμενος, καὶ σώζεται αὐτοῦ τῶν παρωιδῶν βιβλία τέσσαρα. μνημονεύει δ' αὐτοῦ T. ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Σίλλων.

cf. Weland *de praecip. parod. Homer. scriptoribus* p. 41 sqq. Brandt *Parod. rel.* p. 50. exemplaria parodiae nisi in prooemio [cf. p. 183] apte enumerare

non poterat. certe hic aequalium mos videtur fuisse ut apparet ex Heroda et Callimacho Hipponactem citantibus.

3 [44]

ATHEN. IV 159 D ἀπαιδευτοὶ ἐστε, ἔφη, ἄνδρες δαιτυμόνες οὐκ ἀναγινώσκοντες βιβλία ἢ μόνα παιδεύει τοὺς γε ἐπιθυμοῦντας τῶν καλῶν. λέγω δὲ τὰ Τιμωνος τοῦ Πυρρωνείου [τῶν σίλλων]. οὗτος γάρ ἐστιν ὃς καὶ τοῦ κόγχου μνημονεύει ἐν τῷ β τῶν Σίλλων λέγων οὕτως

οὔτε μοι ἢ Τεῖη μᾶζ' ἀνδάνει οὔτε καρύκη
ἢ Λυδῶν, λιτῆι δὲ καὶ αὐαλέηι ἐνὶ κόγχῳ
Ἑλλήνων ἢ πᾶσ' ἀπερισσοτῦρφητος διζύς.

διαφόρων γὰρ οὐσῶν καὶ τῶν ἐκ Τέω μαζῶν . . . καὶ τῶν Λυδίων καρυκῶν προκρίνει ἀμφοτέρων ὁ T. τὸν κόγχον.

1 Τεῖη Casaub.: τῆ codex 2 λιτῆι δὲ καὶ οὐαλέηι cod.: intellego: non Siculis dapibus vescor, sed pauperies mea graecanica luxuriatur tota in misseta et exarida conche; λιτῆ praefert Wil.

4 [46]

1—3 ATH. X p. 445 D σὺ δὲ ὦ Οὐλπιανὲ ἀρρυθμοπότης μὲν εἰ κατὰ τὸν Φιλάσιον Τιμωνα· οὕτως γὰρ ἐκεῖνος ἠνόμασε τοὺς τὸν πολὺν σπῶντας οἶνον ἀκρατον ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Σίλλων· ἢ — ἀρυσαινας·

3 IDEM X p. 424 B T. δ' ἐν δευτέρῳ Σίλλων ἀρυσαινας κέκληκε τοὺς κιάθους φάσκων οὕτως· ἀπληστοίνους τ' ἀρυσαινας· ἀπὸ τοῦ ἀρύσασθαι ὀνομάσας·

ἢ βάρυν βουπλήγα τομώτερον ἢ Λυκόοργος,
ὃς ὅα Διωνύσου ἀρρυθμοπότας ἐπέκοπτεν,
ἐκ δὲ ὄντα ῥίπτασκεν ἀπληστοίνους τ' ἀρυνταίνας.

ἢ] ἢ κε Meineke 2 ἀριθμοπότας C (Eust.): ἀριθμοπώτας A: corr. Musurus 3 ῥοίπτασκεν A; fuit ῥοίπτασκεν ἀρυνταίνας 445: ἀρυσάνας 424. de forma cf. Lobeck Prol. Path. p. 35 sqq. quem castigatorem tetigerit (Heraclitum cf. fr. 117. 118, Pythagoram coniciunt) nescimus. de re cf. Varronis Dioslemmatologos Antipatri Stoici filius qui adversario rutro caput displanat (Menipp. fr. 291 Büch.)

5 [48]

SEXT. EMPIR. adv. math. IX 56 sq. ὁ δὲ Πρωταγόρας ῥητῶς που γράψας· περὶ δὲ θεῶν οὔτε εἰ εἰσὶν οὔθ' ὅποιοί τινές εἰσι δύναμαι λέγειν· πολλὰ γὰρ ἐστὶ τὰ κωλύοντά με· παρ' ἣν αἰτίαν θάνατον αὐτοῦ καταψηφισαμένων τῶν Ἀθηναίων διαφγῶν καὶ κατὰ θάλατταν πταίσας ἀπέθανεν. μέμνηται δὲ ταύτης τῆς ἱστορίας καὶ T. ὁ Φιλάσιος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Σίλλων ταῦτα διεξερχόμενος·

ὡς καὶ μετέπειτα σοφιστῶν
οὔτ' ἀλιγγυλώσσωι οὔτ' ἀσκόπῳ οὔτ' ἀκυλίστωι

1 μετέπειτα] puto post Xenophanis contra deos pugnam 2 ἀλιγγυλώσσωι] artem admiratur ut Platonis fr. 30, 2 cf. Q 157 οὔτε γὰρ ἔστ' ἄφρων οὔτ' ἀσκόπος οὔτ' ἀλιτήμων

Πρωταγόρη· ἔθελον δὲ τέφρην συγγράμματα θείναι,
 ὅτι θεοῦ κατέγραψ' οὐτ' εἰδέναι οὔτε δύνασθαι
 5 ὅποιοι τινὲς εἰσι καὶ εἴ τινες ἀθρήσασθαι,
 πᾶσαν ἔχων φυλακὴν ἐπιεικείης· τὰ μὲν οὖ οἱ
 χραίσμησ', ἀλλὰ φυγῆς ἐπεμαίετο, ὅφρα μὴ οὕτως
 Σωκρατικὸν πίνων ψυχρὸν πότον αἶδα δύη.

5 εἴ Bekker: οἱ libri 7 αὐτως Bekker 8 αἶδι libri: corr. Menage
 δύη libri: corr. Meineke

6 [64]

ATH. VI p. 251 T. ὁ Φλιάσιος ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Σίλλων Ἀρι-
 στωνα φησι τὸν Χίον, Ζήνωνος δὲ τοῦ Κιτιέως γνώριμον, κόλακα γενέ-
 σθαι Περσαίου τοῦ φιλοσόφου, ὅτι ἦν ἑταῖρος Ἀντιγόγου τοῦ βασιλέως.

7 [56]

ATH. VII p. 279 F περὶ δὲ τοῦ Ἐπικούρου T. ἐν ᾧ Σίλλων φησί·
 'γαστρι — οὐδέν'. IDEM IV p. 163 C διὰ τὴν γαστέρα, ἧς 'οὐ — οὐδέν' ὁ
 T. σου [Cynulcum dicit; supple φησ]

γαστρι χαριζόμενος, τῆς οὐ λαμυρώτερον οὐδέν.

οὐ 279: οὐδὲ 163

INCERTAE SEDIS FRAGMENTA.

8 [35]

ARISTOCLES § 17 [A 2 p. 17, 8, 30] εἰ δ' οὐδὲν ὀφελός ἐστι τῶν λόγων
 τί ἡμῖν ἐνοχλοῦσιν; ἢ διὰ τί T. φησίν·

οὐκ ἂν δὴ Πύρρωνι γ' ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος;

ex Γ 223 οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος ἐρίσειεν libri

9 [32]

ARISTOCL. § 19 [A 2 p. 179, 6] ὁ γέ τοι T. ταῦτα (i. e. scepticos ἀπαθεῖς
 καὶ ἀταράχους εἶναι) λέγει καὶ περὶ τοῦ Πύρρωνος·

ἀλλ' οἷον τὸν ἄτυφον ἐγὼ ἴδον ἠδ' ἀδάμαστον
 πᾶσιν, ὅσοις δάμνανται ὁμῶς ἀφατοί τε φατοί τε,
 λαῶν ἔθνεα κοῦφα, βαρυνόμεν' ἐνθα καὶ ἐνθα
 ἐκ παθέων δόξης τε καὶ εἰκατῆς νομοθήκης.

1 initium ex Nescyia 519 2 ὅσα δάμνανται vel ὅσοις δαμνᾶται libri
 clausula ex Hes. Opp. 3 3 βαρυνόμενος libri

10 [33]

ARISTOCL. § 28 [A 2 p. 180, 28; hinc Theodor. II 20] T. Φλιάσιος . . συνέ-
 γραψεν ἀργαλέας παρωιδίας καὶ βωμολόχους, ἐν αἷς βεβλασφήμηκε τοὺς πώ-
 ποτε φιλοσοφήσαντας· οὗτος γὰρ ἦν ὁ τοὺς Σίλλους γράψας καὶ λέγων·

σχέτλιοι ἄνθρωποι, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
τοίων ἐκ τ' ἐρίδων ἐκ τε στοναχῶν πέπλασθε.

1 imitatio Hesiodi th. 26 et Epimenidis 5 Kink. 2 Empedoclis fr. 124,
2 2 τοίων Eus. Theod. opt. ut Emp.: ποίων interpol. Theod. ἐκ τε στο-
ναχῶν Eus. ut Emp.: ἐκ τε στοχασμῶν vel καὶ λασχομάχων interpol. Theod.
πέπλασθε Eus. opt.: πέπλησθε Theod: πεπλάνησθε Theodor. Eus. interpolati:
ἐγένεσθε Emp.

11 [34]

ARISTOCL. § 28 post fr. 10 [inde Theodor. l. c.] καὶ

ἄνθρωποι κενεῆς οἰήσιος ἐμπλεοὶ ἄσκολ.

cf. Epicharmi fr. 246 Kaib. (sec. nostr. coniect.) ἄ γα φύσις ἀνδρῶν τί ὦν;
ἄσκολ πεφνσιωμένοι [i. q. recentius dictum πεφνσιωμένοι]

12 [60]

ATHENAEUS I p. 22 D τὸ μουσεῖον [τὸ ἀθήνησι τὸ ἐν πρυτανείῳ μου-
σεῖον intrusa propter αἰτησιν prytaneii mentione C] ὁ Φιλιάσιος T. ὁ σιλλο-
γράφος τάλαρόν πού φησιν ἐπισκώπτων τοὺς ἐν αὐτῷ τρεφομένους φιλοσόφους,
ὅτι ὥσπερ ἐν πανάγρῳ τιπὶ σιτοῦνται καθάπερ οἱ πολιτιμότατοι δριθες·
'πολλοὶ — ταλάρωι'. [hinc Eustathius in Odys. δ 131 p. 1488, 61 ἐν δὲ τοῖς
τοῦ δειπνοσοφιστοῦ φέρεται ὅτι T. ὁ σιλλογράφος καὶ τὸ μουσεῖον τάλαρόν
πού φησιν, ἐπισκώπτων τοὺς ἐν αὐτῷ τρεφομένους φιλοσόφους ὥσπερ ἐν πα-
νάγρῳ τιπὶ σιτοῦνται καθάπερ οἱ πολιτιμότατοι δριθες· 'πολλοὶ — ταλάρωι']

πολλοὶ μὲν βόσκονται ἐν Αἰγύπτῳ πολυφύλῳ
βιβλιακοὶ χαρακίται ἀπειρίτα δηριδῶντες
Μουσέων ἐν ταλάρωι.

1 πολυφύλλῳ Ath.: corr. Musurus 2 βυβλιακῆ Eust. βιβλιακοὶ χα-
ρακίται sunt incolae Musei vallis sacerti, libris incumbentes. imago v. 3 muta-
tur 3 μουσάων Ath.: corr. Mus.; supplebat πολιτιμότατοι πετεηνῶν Kaibel

13. 14 [22. 21]

ATHEN. IV p. 158 A στωικὸν δὲ δόγμα ἐστίν, ὅτι (ἄλλα) τε πάντα εὖ
ποιήσει ὁ σοφὸς καὶ φακῆν φρονίμως ἀρτύσει. διὸ καὶ T. ὁ Φιλιάσιος ἔφη·

καὶ τὸ φακῆν εἴπειν ὅς μὴ φρονίμως μεμάθηκεν,
ὡς οὐκ ἄλλως δυναμένης ἐψηθῆναι φακῆς εἰ μὴ κατὰ τὴν Ζηνώνειον ὑφήγησιν,
ὅς ἔφη·

εἰς δὲ φακῆν ἔμβαλλε δυωδέκατον κοριάννου.

priorem versum restituit Kaibel; tradebantur καὶ Ζηνώνιον γε φακῆν inter-
polata ex posterioribus.

15 [31]

ΑΘΗ. IV p. 160 D σὺ δέ μοι δοκεῖς, ὦ Κύνουлке (τούτῳ γὰρ χαίρεις
τῷ ὀνόματι, οὐ λέγων, ὃ 'ἐκ γενετῆς σε ἢ μήτηρ κέκληκε'), κατὰ τὸν σὸν Τί-
μωνα, εἶναι 'μοι καλὸς τε μέγας τε', οὐκ ἐπιστάμενος ὅτι κόγχος παρὰ
πρότερωι μνήμης τετύχηκεν Ἐπιχάρμῳ κτλ.

μοι καλός inlato homerico exemplari Φ 108 corruptum vidit Meineke; μύκλος τε μ. τε i. e. *asimus* Wilamowitz. prius homericum (σ 5) ex eodem Timone haustum esse non vicit Wachsmuth.

16 [30]

ΑΘΗ. IV p. 162 E *Κτησίβιος δ' ὁ Χαλκιδεὺς ὁ Μενεδήμου γνώριμος, ὡς φησιν Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος ἐν τοῖς Βλοῖς* [p. 102 Wil.] *ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος, τί περιέγονεν ἐκ φιλοσοφίας αὐτῶι, ἔφη 'ἀσυμβόλωι δειπνεῖν'. διὸ καὶ ὁ Τ. πού πρὸς αὐτὸν ἔφη·*

δειπνομανές, νεβροῦ ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἀκύλιστον. ἣν δ' εὐστοχος ὁ Κτησίβιος καὶ χαρίεις περὶ τὸ γελοῖον, διὸ καὶ πάντες αὐτὸν ἐπὶ τὰ συμπόσια παρεκάλουν.

ex A 225 *ὄνοβαρές, κινός ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο νεκροῦ* Ath.: corr. Schweigh.

17 [59]

1. 2 ΑΘΗ. VII p. 281 D ex Antígono (cf. p. 126 Wil.) *περὶ δὲ Διονυσίου τοῦ Ἡρακλεώτου τί δεῖ καὶ λέγειν; ὃς ἀντικρὺς ἀποδὺς τὸν τῆς ἀρετῆς χιτῶνα ἀνθινὰ μετημφιάσατο καὶ Μεταθέμενος καλούμενος ἔχαιρε, καίτοι γηραιὸς ἀποστὰς τῶν τῆς Στοᾶς λόγων καὶ ἐπὶ τὸν Ἐπίκουρον μεταπήδησας, περὶ οὗ οὐκ ἀχαρίτως ὁ Τ. ἔφη· 'ἠνίκ' — πεπαῦσθαι'. 2 ΑΝΤΗΟΛ. Pal. Plan. X 38 sub lemmate Διονυσίου· 'ὦρη — πεπαῦσθαι'.*

ἠνίκ' ἔχρηθ' ἰδύνην, νῦν ἀρχεται ἰδύνησθαι·

ὦρη ἐρᾶν, ὦρη δὲ γαμεῖν, ὦρη δὲ πεπαῦσθαι.

2 ex λ 379 *ὦρη μὲν πολέων μύθων, ὦρη δὲ καὶ ὕπνου πεπαῦσθαι* Anth.: *παύεσθαι* Ath. pertinet sine dubio ad librum tertium

18 [11]

ΑΘΗ. IX p. 406 E *ἀλλ' ἔγωγε, φησὶν ὁ Δημόκριτος οὐκ ὦν λαβάρυρος ὠρολογητής*

κατὰ τὸν Τιμόνον Πρόδικον λέξω τὰ περὶ τοῦ Ἠγήμονος.

Prodicus ὠρολογητής, quia et τοῦ λόγου (scil. Ὠρῶν) ἔμισθον ἐπίδειξιν ἐποιεῖτο et omnino ὠρολόγει quasi ὠρολόγος

19 [52]

ΑΘΗ. XI p. 505 E *ἄλλοι δὲ φασιν ὡς ἀναγνούς ὁ Γοργίας τὸν Πλάτωνος διάλογον (Gorgiam) πρὸς τοὺς παρόντας εἶπεν ὅτι οὐδὲν τούτων οὐτ' εἶπεν οὐτ' ἤκουσε. ταῦτά φασι καὶ Φαίδωνα εἰπεῖν ἀναγνόντα τὸν Περὶ ψυχῆς. διὸ καλῶς ὁ Τ. περὶ αὐτοῦ ἔφη· 'ὡς — εἰδῶς'. Διογ. III 26 ἀλλὰ καὶ Τ. (Platonem irridebat) οὕτως παραγραμματίζων αὐτόν· 'ὡς — εἰδῶς' (in de Suidas v. παραγραμματίζων).*

ὡς ἀνέπλασε Πλάτων ὁ πεπλασμένα θάματα εἰδῶς.

ἀνέπλασε (P, *ἀνέπλασε* BF) *πλάτων* πεπλ. Laert.: *ἀνέπλαττεν ὁ πλάτων* πεπλασμένα Ath. A (om. ὁ E): ὁ post Πλάτων transp. Nauck *θάματα* Ath.

20 [65]

ATHEN. XIII 610 B τσαῦτα τοῦ Μυρτίλου ἐξῆς καταλέξαντος καὶ πάντων αὐτὸν ἐπὶ τῇ μνήμῃ θαναμασάντων ὁ Κύνουλος ἔφη· πουλυμαθημοσύνης τῆς οὐ κενεώτερον οὐδὲν Ἴππων ἔφη ὁ ἄθεος· ἀλλὰ καὶ Ἡράκλειτος ὁ θεϊός φησι (fr. 40) 'πουλυμαθὴ νόον ἔχειν οὐ διδάσκει', καὶ ὁ T. δὲ ἔφη

ἐν δὲ πλατυσμός

πουλυμαθημοσύνης, τῆς οὐ κενεώτερον ἄλλο

2 falso Hipponi supra adscribi vidit Meineke. videtur genuinum dictum velut πουλυμαθημοσύνης οὐ μοι μέλει, aberrantibus librariis in Timoneum, confusum esse

21 [14]

1—4 CLEMENS Alex. strom. V 11 p. 650 Pott. παγκάλως γὰρ ὁ Φλιάσιος T. γράφει· 'φοιτᾷι — βάλλει' [hinc Eus. P. E. XV 62, 15]

φοιτᾷι δὲ βροτολογὸς Ἔρις κενεὸν λελακυῖα,

Νίκης ἀνδροφόνιο κασιγνήτη καὶ ἔριθος·

ἦ τ' ἀλαὴ περὶ πάντα κυλινδεται, αὐτὰρ ἔπειτα

ἐς βροτοῦ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐς ἐλπίδα βάλλει.

1 exempla homerica: E 518 Ἄρης τε βροτολογὸς Ἔρις τ' ἄμοτον μεμανῖα et Δ 440—443 καὶ Ἄρης ἄμοτον μεμανῖα, Ἄρεος ἀνδροφόνιο κασιγνήτη ἑτάρη τε, ἦ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα οὐρανῶι ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει 2 νίκης Eus. BI: νείκης Clem. Eus. cet. cf. carm. parod. ap. Dion. Chrys. 32, 82; vide λ 543 κεχολωμένη εἶνεκα νίκης ubi νείκης perperam temptatum 3 ἦ τε] scil. Ἄρης ἀλαὴ R. Stephanus: ἄλλα ἦ Clem. Eus. 4 ἐς βροτοῦ ἐστήριξε Wilamowitz (cf. hom. ex.): ἐς βροτοῦς στήριξε libri, quod ἐς τε supplebat frustra Sylburg v. p. 183

22 [15]

1—3 CLEM. strom. V 11 p. 651 Pott. post fr. 14 ἔπειτα ὀλίγον ὑποβάς ἐπιφέρει· 'τίς γὰρ — πολλοί' περὶ Ψευδοποφάσκοντος λόγον καὶ Κερατίνου Διαλεληθότος τε αὐτὸν καὶ Κροκοδίλινου, Σωρίτου τε ἔτι καὶ Ἐγκεκαλυμμένου, περὶ τε ἀμφιβολιῶν καὶ σοφισμάτων. [hinc Eus. P. E. XV 62, 14 et v. 1 Theodor. V 16]

τίς γὰρ τοῦσδ' ὀλοῆι ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;

Ἴχουῶς σύνδρομος ὄχλος· ὁ γὰρ σιγῶσι χολωθεῖς

νοῦσον ἐπ' ἀνέρας ὄρσε λάλην, δλέκοντο δὲ πολλοί.

1 exemplar hom. A 8—10 τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι; Δητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὁ γὰρ βασιλεῖ χολωθεῖς νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὤρσε κακῆν, δλέκοντο δὲ λαοί 2 Ἴχουῶς ὄχλος assentantium corona velut in Protagorae Platonicæ scena σιωπῶσι Eus. 3 λάλην Eus.: κακῆν Clem.

23 [6]

LAERTIUS DIOG. I 34 [supra p. 7, 31] οἶδε δ' αὐτὸν (Thaletem) ἀστρονομούμενον καὶ T. καὶ ἐν τοῖς Σίλλοις ἐπαινεῖ αὐτὸν λέγων·

οἶόν θ' ἑπτὰ Θάλητα σοφῶν σοφὸν ἀστρονόμημα

θ' ἑπτὰ BP¹: ἔπειτα P²F; inter vii sapientes viros politicos ille fuit astronomulus; cave σοφῶν σοφὸν artius iungas; annominatio qualis fr. 19. 30

24 [47]

Διογ. Π 6 πρῶτος [Αναξαγορας] τῆι ὕληι νοῦν ἐπέστησεν ἀρξάμενος οὕτω τοῦ συγγράμματος . . . πάντα χρώματα ἦν ὁμοῦ· εἶτα νοῦς ἐλθὼν αὐτὰ διεκόσμησε· παρὸ καὶ Νοῦς ἐπεκλήθη· καὶ φησι περὶ αὐτοῦ T. ἐν τοῖς Σίλλοις οὕτως·

καὶ πον Ἀναξαγόρην φάσ' ἔμμεναι ἀλκιμον ἦρω
Νοῦν, ὅτι δὴ νόος αὐτῶι, ὃς ἐξαπλήρης ἐπεγείρας
πάντα συνεσφῆκωσεν ὁμοῦ τεταραγμένα πρόσθεν.

1 altera pars ex T 96. 24 al.

25 [50]

1—3 Διογ. Π 19 Δοῦρις δὲ καὶ δουλεῦσαι αὐτὸν [Socratem] καὶ ἐργάσασθαι λίθους· εἶναι τε αὐτοῦ καὶ τὰς ἐν ἀκροπόλει Χάριτας ἔνοιό φασιν ἐνδεδυμένους οὖσας. ὄθεν καὶ Τίμωνα ἐν τοῖς Σίλλοις εἰπεῖν· ἔκ δ' — εἰρωνενυτής· ἦν γὰρ καὶ ἐν τοῖς ῥητορικοῖς δεινός, ὡς φησι καὶ Ἰδομενεύς. 1. 2 CLEM. strom. I 14, 63 p. 352 Pott. Ἀρχέλαος, οὗ Σωκράτης δῆκονσεν· ἔκ δ' — ἐπαοιδός· ὃ T. φησὶν ἐν τοῖς Σίλλοις διὰ τὸ ἀποκεκλιέναι ἀπὸ τῶν φυσικῶν ἐπὶ τὰ ἠθικά. SEXT. math. VII 8 τοῦ δὲ ἠθικοῦ μόνου ἐπεμελεῖτο Σωκράτης κατὰ γε τοὺς ἄλλους αὐτοῦ γνωρίμους, εἶγε καὶ ὁ Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι φητῶς φησὶν ἀπαρνεῖσθαι αὐτὸν τὸ φυσικὸν ὡς ὑπὲρ ἡμᾶς καθεστηκός καὶ μόνον σχολάζειν τῶι ἠθικῶι ὡς πρὸς ἡμᾶς ὄντι. τοιοῦτον αὐτὸν οἶδε καὶ T., ἐν οἷς φησὶν ἔκ δ' — ἐννομολέσχης, τοιούτῳ ἀπὸ τῶν φυσικῶν ἐπὶ τὴν ἠθικὴν θεωρίαν· διὸ καὶ ἐννομολέσχης προσέθηκεν, ἄτε τοῦ ἠθικοῦ μέρους ὄντος τοῦ περὶ νόμων διαλέγεσθαι.

ἐκ δ' ἄρα τῶν ἀπέκλινεν <δ> λαξόος, ἐννομολέσχης,
Ἑλλήνων ἐπαοιδός, ἀκριβολόγους ἀποφήνας,
μυκτῆρ ῥητορομυκτος, ὑπατικὸς εἰρωνενυτής.

1 ὁ λαξόος Meineke: λαοξόος Clem. Sext.: λιθοξόος Laert. 2 ἀποφήνας P¹: ἀποφήσας BP²F, unde conicias ἀποφύσας 3 ῥητορομυκτους, ὡ in corr., B: ῥητορομυκτος PF; nasus a rhetoribus emunctus ὑπατικὸς BF: ὑπατικὸς (sed corr. statim; post α litt. erasit Q) P. explicat atticus balatro latens sub ironiae specie (cf. ὑπάργυρος sim.) Wilamowitz; ὑμητικὸς Meineke, ὑπασιτικὸς Wachsmuth; putabam ἐπακτικὸς cf. Arist. Metaph. M 4. 1078^b 27 ὅσο γὰρ ἐστὶν α τις ἂν ἀπόδοι Σωκράτει δικαίως τοῖς τ' ἐπακτικὸς λόγους καὶ τὸ ὀρίζεσθαι καθόλου.

26 [53]

1—3 Διογ. Π 55 T. δ' ἐπισκώπτει (ἐπικόπτει B) αὐτὸν ἐν τούτοις· ἀσθενική — γράψας'. 2. 3 IDEM Π 61 οἱ δ' οὖν τῶν Δισχίνου (scil. διαλόγων) τὸ Σωκρατικὸν ἦθος ἀπομεμαγμένοι εἰσὶν ἑπτὰ . . . φασὶ δ' αὐτὸν δι' ἀπορίαν ἐλθεῖν εἰς Σικελίαν . . . 62 ἔπειτ' ἀφικόμενον Ἀθήναζε μὴ τολμᾶν σοφιστεῦεν

... ἐμίσηθους δὲ ἀκροάσεις ποιέσθαι, εἶτα συγγράφειν λόγους δικανικοὺς τοῖς ἀδικουμένοις· διὸ καὶ τὸν Τιμωνα εἶπεν ἐπ' αὐτοῦ· ἢ τ' — γράψαι·

ἀσθενική τε λόγων δυὰς ἢ τριάς ἢ ἔτι πρόσω,
οἶος Ξεινοφῶν ἢ τ' Αἰσχίνου οὐκ ἀπιθής (ἕς)
γράψαι . . .

1 πρόσω B: πρόσω PF: πόρω P¹ corr. 2 ἢ τ' P¹: ἢ τ' BP¹ corr.: εἴτ'
F Αἰσχίνεω Meineke ἕς add. Roeser γράψαι Laert. 61: γράψας Laert. 55

27 [54]

Διογ. II 66 ὁ δὲ T. παρέφαγεν [Aristippum] ὡς θρυπτόμενον οὕτωςί πως εἰπών·

οἶά τ' Ἀριστίππου τρυφερῆ φύσις ἀμφοφῶντος
ψεύδη

1 οἶά τ' scil. scripsit l. ψεύδεια

28 [41]

Διογ. II 107 ταῖς τε ἀποδείξεσιν ἐνίστατο [Euclides] οὐ κατὰ λήμματα, ἀλλὰ κατ' ἐπιφορὰν. καὶ τὸν διὰ παραβολῆς λόγον ἀνήρει λέγων ἦτοι ἐξ ὁμοίων αὐτὸν ἢ ἐξ ἀνομοίων συνίστασθαι· καὶ εἰ μὲν ἐξ ὁμοίων περὶ αὐτὰ δεῖν μᾶλλον ἢ οἷς ὁμοιά ἐστιν ἀναστρέφασθαι, εἰ δ' ἐξ ἀνομοίων παρέλκειν τὴν παράθεσιν. διὰ ταῦτα δὲ καὶ περὶ αὐτοῦ ταῦτά φησι T. προσπαρατρέγων καὶ τοὺς λοιποὺς Σωκρατικούς·

ἀλλ' οὐ μοι τούτων φλεδόνων μέλει· οὐδὲ γὰρ ἄλλου
οὐδενός, οὐ Φαίδωνος, ὅτις γένετ', οὐδ' ἐριδάντεω
Εὐκλείδew, Μεγαρεῦσιν δς ἐμβαλε λύσσαν ἐρισμοῦ.

1 ex Z 450 ἀλλ' οὐ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος 2 ὅστις γετ libri: ὅτις γένετ' scripsi (quisquis ille fuit) cf. ε 445 ὅτις ἐσσι (ὅτις apogr., γένετ' Hiller) ὅπως γέ τις Wachsm. ἐριδάντης vox Democritea

29 [28]

Διογ. II 126 φαίνεται δὴ ὁ Μενέδημος σεμνὸς ἱκανῶς γενέσθαι· ὅθεν αὐτὸν Κράτης παρωιδῶν φησι . . . ὁ δὲ T. οὕτως·

ὄγκον ἀναστήσας, ὠφρυνώμενος, ἀφροσιβόμβας

οὕτως· ὄγκον scripsi: οὕτω· λόγον libri. cf. ὄγκον αἶρειν, αἶρεσθαι Soph. Ai. 129, Plato Politic. 277 B; quod proprie dictum videtur de tragicis larvis cf. Poll. IV 133 ὄγκος . . . τὸ ὑπὲρ τὸ πρόσωπον ἀνέχον εἰς ὕψος λαβδόειδὲς τῷ σχήματι; ὄγκλον vel λαὸν conl. Bywater J. of Phil. 1882 p. 79 ὠφρυνώμενος libri (cf. G. Meyer Gr. Gr. § 150 ubi add. Inscr. Magnesiae 17, 49 (oraculum) ed. Kern; potissimum ante ω υ elidi demonstrat δώδεκα): vulgo ὠφρυνώμενος etiam peius ἀφροσιβόμβας sive ὁ τοῖς ἀφροσι sive ὁ ἀφροσι λόγοις βομβῶν: ἀφροσι βόμβας fort. recte divisit Wilamowitz

30 [7]

Διογ. III 7 ἐπανελθὼν δὲ εἰς Ἀθήνας [Plato] διέτριβεν ἐν Ἀκαδημίαι. τὸ δ' ἐστὶ γυμνάσιον προάστιον ἀλσῶδες, ἀπὸ τινος ἥρωος ὀνομασθὲν Ἀκαδήμων· καθὰ καὶ Εὐπόλις . . . ἀλλὰ καὶ ὁ T. εἰς τὸν Πλάτωνα λέγων φησί·

τῶν πάντων δ' ἠγεῖτο πλατίστακος, ἀλλ' ἀγορητῆς
ἠδυνεπῆς, τέττιξιν ἰσογράφος, οἱ θ' Ἐκαδήμου
δένδρει ἐφεζόμενοι ὅσα λειριόεσσαν ἰεῖσι.

πρότερον γὰρ διὰ τοῦ ε' Ἐκαθῆμα ἐκαλεῖτο.

1 cf. B 567 συμπάντων δ' ἠγεῖτο πλατίστακος P: πλατίστατος B: πλα-
τύστακος F. in Academicorum piscina (cf. 32) praenatantem facit Platonem
cum annominatione vocans πλατίστακον i. e. mullum praegrandem, laudatissimum
piscem; cf. Ath. III 118 C οἱ μὲν οὖν μελζονες αὐτῶν ὀνομάζονται πλατίστακοι
οἱ δὲ μέσσην ἔχοντες ἡλικίαν μύλλοι, οἱ δὲ βαιοὶ τοῖς μεγέθεσιν ἀγνωτῖδια. si-
militer ludit in Platonem Luc. Piscat. 49; ἀγορητῆς ἠδυνεπῆς ex A 248; non
mutus est piscis, verum Nestoria suada insignis 2 τέττιξιν cf. Γ 150 ἀλλ'
ἀγορηταὶ ἐσθλοὶ τεττιγέσσην ἰσοκότες οἱ τε καθ' ὕλην δένδρει (sic Zenodotus,
δενδρέωι Arist.) ἐφεζόμενοι ὅσα λειριόεσσαν ἰεῖσιν ἰσογράφος Meineke
3 δένδρει PF: δένδρω B ἰεῖσι, suprascr. α P'F: ἰᾶσι B

31 [16]

Διογ. IV 33 ἀλλὰ καὶ τὸν Πύρρωνα κατὰ τινὰς ἐξηλώκει [Arcesilas] καὶ
τῆς διαλεκτικῆς εἶχετο καὶ τῶν Ἐρετρικῶν ἤπτετο λόγων ὅθεν καὶ ἐλέγεται
ἐπ' αὐτοῦ ὑπ' Ἀρίστωνος ἄριστος Πλάτων ὅπιθεν Πύρρων, μέσσης Διοδώρος
καὶ ὁ T. ἐπ' αὐτοῦ φησὶν οὕτως ἄριστος — Διοδώρον. NUMEN. ap. Eus. P. E.
XIV 5, 12 ὑπὸ μὲν Κράντορος (Arcesilas) πιθανουργικός, ὑπὸ Διοδώρου δὲ
σοφιστής, ὑπὸ δὲ Πύρρωνος ἐγένετο παντοδαπὸς καὶ ἔτης καὶ οὐδείς . . .
T. δὲ καὶ ὑπὸ Μενεδήμου τὸ ἐριστικὸν φησὶ λαβόντα (Arcesilaum) ἐξαργυρῆναι,
εἶπερ γε δὴ φησὶ περὶ αὐτοῦ ἄριστος — Διοδώρον. ταῖς οὖν Διοδώρου δια-
λεκτικῶν ὄντος λεπτολογίαις λόγον δεινότητι τῆς Πλάτωνος φλῆναφόν τινὰ κατεστω-
μυλμένον καὶ ἔλεγε καὶ ἀντέλεγε καὶ μετεκυλινδεῖτο κάκειθεν κἀντεῦθεν, ὅπο-
τέρωθεν τύχοι, παλινάγρετος καὶ δύσκριτος, καὶ παλλυμβολός τε ἅμα καὶ παρα-
κεκινδυνευμένος. cf. Laert. IX 115 [infra fr. 73]

τῆι γὰρ ἔχων Μενεδήμον ὑπὸ στέρνοισι μόλυβδον
θεύσεται ἢ Πύρρωνα τὸ πᾶν κρέας ἢ Διοδώρον.

1 cf. ε 346 τῆι δέ, τότε κρήδεμον ὑπὸ στέρνοισι ταύσσαι τῆι μὲν
Num. μενέδημος Laert.: μενεδῆμον Num. 2 θεύσεται Num.: θήσεται Laert.
ἢ ἄς Πύρρωνα Meineke post Casauboni ἐς Π. conl. fr. 32 τὸ πᾶν κρέας cf.
Theocr. 8, 18 τὸ πᾶν λίθος (Amaryllis); πάγκρεας (Eus. codd. pauci) procul ha-
bendum. Arcesilan naviculae aut avi natatili comparari putabat Wilamowitz
(Antig. 72), cui ad stabiliendum cursum plumbum scepticum ἀταραξίας tamquam
sabburra subdatur. mihi Arcesilas piscis dici videtur (cf. fr. 17) et Menedemus
μόλυβδος ut Pyrrhon τὸ πᾶν κρέας et Cleanthes ὄλιμος ἄτολιμος (fr. 41). ce-
terum cf. Praef. p. 183

32 [17]

Διογ. IV 33 post fr. 31 καὶ διαλιπὼν αὐτὸν [Arcesilan] ποιεῖ λέγοντα
νήξομαι εἰς Πύρρωνα καὶ εἰς σχολιδὸν Διοδώρον.

93 [19]

Diog. IV 38 post fr. 32 ἦν δὲ ἀξιωματικώτατος καὶ συνηγμένος καὶ ἐν τῇ λαλιᾷ διαστατικός τῶν ὀνομάτων, ἐπικόπτης θ' ἱκανῶς καὶ παρρησιαστής· διὸ καὶ πάλιν ὁ T. οὕτως περὶ αὐτοῦ·

καὶ νέον μηλήσεις ἐπιπλήξουσιν ἐγκαταμειγνύς.

μηλήσεις B: μηλήσης P: μὴ λήσει σε F; καὶ νόον αἰμυλλοῖς Wilamowitz; fort. καὶ νέων κηλήσεις (secuntur enim in Diog. de adolescentulis ioci)

34 [19]

Diog. IV 42 εἰς δὲ τὸ διαβαλλόμενον αὐτοῦ (Arcesilai) φίλοχλον καὶ T. τὰ τε ἄλλα φησὶν, ἀτὰρ δὴ τοῦτον τὸν τρόπον·

ὡς εἰπῶν ὄχλοιο περίστασιν εἰσκατέδυνεν.

οἱ δὲ μιν ἤντε γλαῦκα περὶ σπίζαι τερατοῦντο

ἠλέματον δεικνύντες, ὀφθούνεκεν ὄχλοάρεσχος·

οὐ μέγα πρήγμα, τάλας· τί πλατύνει ἠλιδίος ὡς;

1 homericum initium 2 σπιζα Laert.: corr. Casaub. 3 ὄχλοάρεσχος P: ὄχλοι ἀρέσχεις BF: corr. codd. iuniores 4 πλατύνει in vulgus effunderis cf. πλατυσμός fr. 20 et πλατυρημοσύνη fr. 35. in bonam partem τὴν ψυχὴν εὐγενεστέραν τῆς φύσεως πλατύνει tit. Antigoneensis Bull. corr. hell. XX 124 v. 11

35 [42]

Diog. IV 67 καθόλου δὲ τοὺς Ἀκαδημαίκοις ὁ T. οὕτω διασύρει·

οὐδ' Ἀκαδημαϊκῶν πλατυρημοσύνης ἀνάλλιστου

ἀκαδημαϊκῶν libri

36 [43]

Diog. V 11 ἀλλὰ καὶ T. αὐτοῦ [Aristotelis] καθήφατο εἰπῶν·

οὐδ' ἄρ' Ἀριστοτέλους εἰκαιοσύνης ἀλεγεινῆς

Ψ 701 παλαιομοσύνης ἀλεγεινῆς

37 [12]

Diog. VI 18 καὶ ταῦτα μὲν ἔστιν ἃ συνέγραψεν [Antisthenes], ὧι [sic P¹, vulgo ὁ] T. [δὲ add. vulg.] διὰ τὸ πλῆθος ἐπιτιμῶν [αὐτῶι add. vulg.]

παντοφρυῆ φλέδονα

φησὶν αὐτόν.

38 [8]

Diog. VII 15 [unde Suidas s. v. σκινδαψός] ἦν δὲ καὶ ζητητικός καὶ περὶ πάντων ἀκριβολογούμενος· ὄθεν καὶ ὁ T. ἐν τοῖς Σίλλοις φησὶν οὕτω·

καὶ Φοίνισσαν ἴδον λιχνόγραυν σκιερῶι ἐνὶ τύφωι

πάντων ἱμείρουσαν· ὁ δ' ἔρρει γυργαθὸς αὐτῆι

σμικρὸς ἑὼν· νοῦν δ' εἶχεν ἐλάσσονα κινδαψοῖο.

1 ἴδον B¹: εἶδον PF: ἰδὼν B² 2 αὐτῆς μικρὸς libri: correxi 3 ἑὼν Menage: ἰὼν, sed ἰ in ras. P: ἰὼν BF. intellego difficilem lusum sic: Zeno

Diels, Poetae philos.

Phoenissa anus sedet in umbroso loco fumi dogmatici repleto (Stoam Poecilen oblique tangit). inde omnes pisces nassa sua minutulis conclusiunculis tamquam viminibus contexta capere cupit. at nassa cum minor sit quam ut tot tantosque capiat pisces invicem eorum impetu labitur et flumine rapitur. nec animadvertit hilum stupida anus. γυργαθός (vimineum textum) iuxta ἔρρει vix aliud significat praeter nassam. κινδαφός vel σκινδαφός, proprie musicum instrumentum saligneum, pro levissima re erat, quam notionem grammatici et philosophi posteriores unam norunt. similiter νόου κόκκος fr. 66, 3

39 [20]

Diog. VII 16 ἦσαν δὲ περὶ αὐτὸν [Zenonem] καὶ γυμνορρήπαροὶ τινες, ὡς φησι καὶ ὁ T.

ἄφρα πενεστάων σύναγεν νέφος, οἱ περὶ πάντων
πτωχότατοὶ τ' ἦσαν καὶ κουφότατοὶ βροτοὶ ἀστῶν.

2 βροτοὶ ἀστῶν B (sed ἀστῶν m. alt.?), P: ἀστῶν ἀνοι F: βροτοὶ ἀνδρῶν Wachsmuth: ἀνθρώπων Meineke: conicio μεταναστῶν ex Hom. I 648

40 [61]

Diog. VII 161 οὕτω δὲ φιλοσοφῶν [Aristo Chius Stoicus] καὶ ἐν Κυννα-
ἀργει διαλεγόμενος ἔρχεν αἰρετιστὴς ἀκούσαι. Μιλτιάδης οὖν καὶ Δίφιλος
Ἀριστῶνιοι προσηγορεύοντο. ἦν δὲ τις πειστικός καὶ δῆλων πεποιημένος.
ὄθεν καὶ T. φησὶ περὶ αὐτοῦ·

καὶ τις Ἀρίστωνος γέννης ἄπο αἰμύλον ἔλκων

γενεὴν Meineke; αἰμύλου editiones. fortasse τι scribendum: *affabile quid-
dam ex Aristonis genere deduxit nescio quis discipulus* cf. Plut. Sol. 29 καὶ γὰρ
αἰμύλον τι καὶ προσφιλεὲς εἶχεν ἐν τῷ διαλέγεσθαι

41 [24]

Diog. VII 170 [hinc Anth. Pal. Plan. XI 296] ἦν [Cleanthes] πονικός μὲν,
ἀφύσικος [sic libri: opp. φυσικός = εὐφνής IV 36, de quo Wilam. *Antig.* p. 80]
δὲ καὶ βραδύς ὑπερβαλλόντως· διὸ καὶ T. περὶ αὐτοῦ φησιν οὕτως·

τις δ' οὗτος κτίλος ὡς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν;
μωλυτῆς ἐπέων, λίθος Ἄσσιος, ὄλμος ἄτολμος.

1 exemplar Γ 196 αὐτὸς δὲ κτίλος ὡς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν. pu-
gnae descriptio continuatur 2 μωλυτῆς ἐπέων] ὁ μωλίων τὰ ἔπη ἀλληγορι-
κῶς λίθος Meineke: φλίος libri, quod iungi cum ἐπέων metro vetatur. λίθος
Ἄσσιος est sarcophagus. ὄλμος propter massae gravitatem

42 [49]

Diog. VIII 67 οὐ παρῆκε δ' οὐδὲ τοῦτον [Empedoclem] ὁ T., ἀλλ' ὡδ'
αὐτοῦ καθάπτεται λέγων·

καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἀγοραίων

ληκητῆς ἐπέων· ὄσα δ' ἔσθενε τοσσάδε εἶλεν
ἄρχων ὃς διέθηκ' ἀρχὰς ἐπιδευέας ἄλλων.

1 ἀγοραίων] aut propter eloquentiam popularem ab eo inventam aut
propter modum carminum popularem 2 ὄσα P²: ὄσα P¹BF εἶλεν B²PF:

εἶλεν B¹. neutrum propter hiatum et notionem quadrat; conicio τοσσάδ' ἔειπεν 3 ἀρχων ὃς libri: ἀρχῶν, ὃς Sturz; conicio ἀρχειν ἄς intellegens: quaecumque valebant in mundo regnare iussit (IV elementa); quae nimirum principia ita disposuit, ut aliis iterum egeant principijs. cf. Philop. d. gen. et corr. p. 160, 22 Vit. αὐτῶν δὲ τῶν στοιχείων γένεσιν οὐκέτι λέγειν δύναται (Emp.) μὴ ὑποτιθέμενος καὶ αὐτῶν τούτων ἀπλούστερα στοιχεῖα. cf. p. 90 n. 43.

43 [29]

Διογ. IX 6 (τὸ βιβλίον) ὡς μὲν τινες, ἐπιτηδεύσας ἀσαφέστερον γράψαι, ὅπως οἱ θυνάμενοι προσίοιεν αὐτῶι καὶ μὴ ἐκ τοῦ δημῶδους εὐκαταφρόνητον ἦι. ταῦτον δὲ καὶ ὁ T. ὑπογράφει λέγων· τοῖς — ἀνόρουσε. PROCL. in Alcibiad. prior. I p. 525, 19 ed. Cous. ὀρθῶς οὖν καὶ ὁ γενναῖος Ἡράκλειτος ἀποσκορακίζει τὸ πλῆθος ὡς ἄνονν καὶ ἀλόγιστον· (sequ. Heracl. fr. 104) τοιαῦτα μὲν ὁ Ἡράκλειτος· διὸ καὶ ὁ σιλλογράφος ὀχλολοῖδορον· αὐτὸν ἀπέκάλεισεν.

τοῖς δ' ἐνι κοκκυστής, ὀχλολοῖδορος Ἡράκλειτος,
αἰνικτῆς ἀνόρουσε.

imitatio A 247 τοῖσι δὲ Νέστωρ — ἠδυεπῆς ἀνόρουσε

1 δ' ἐπικοκκαστής Nauck conl. Ar. Thesm. 1059 ὀχλολοῖδορος opponitur sophistis quos Ἡχοῦς ὀχλος excitat fr. 22. 34

44 [4]

Διογ. IX 22 τὰς δὲ αἰσθήσεις μὴ ἀκριβεῖς ὑπάρχειν. φησὶ γοῦν· μὴδέ σ' ἔθος — ἔλεγχον' (Parm. 1, 34 sqq.). διὸ καὶ περὶ αὐτοῦ φησιν ὁ T·

Παρμενίδου τε βίην μεγαλόφρονος οὐ πολύδοξον,
ὃς ῥ' ἀπὸ φαντασίας ἀπάτης ἀνενεῖκατο νόσεις . . .

1 Παρμενίδεω Meineke βίην homericum velut in Necyia 601 μεγαλόφρονος οὐ Neap. III B 28 (ut conieceram cf. 45, 1): μεγαλόφρονος ὁ BP¹: μεγαλόφρονα τὴν interpolati P²F πολύδοξον ad Parmenideum morem (1, 2. 4. 18. 36 al.) novatum vulgi πολύπειρον ἔθος (Parm. 1, 34) spectat 2 ἀπὸ Wachsmuth: ἐπὶ libri φαντασίας Wachsmuth ἀπάτης tendit in Parm. 8, 52 ἀνενεῖκατο] in altam mentis purae regionem

45 [5]

1—3 Διογ. IX 25 περὶ τούτου (Zenonis Eleatae) καὶ Μελίσσον T. φησὶ ταῦτα· ἀμφοτερογλώσσον — ἦσσω'. 1. 2 PLUT. Pericl. c. 4 Ζήνωνος τοῦ Ἐλεάτου πραγματευομένου περὶ φύσιν ὡς Παρμενίδης, ἐλεγκτικὴν δὲ τινα καὶ δι' ἀντιλογίας κατακλινοῦσαν εἰς ἀπορίαν ἐξασκήσαντος ἔξιν, ὥσπερ καὶ T. ὁ Φιλιάσιος εἶρηκε διὰ τούτων· ἀμφοτερογλώσσον — ἐπιλήπτορος'. ELLIAS (olim David) in Ar. Categ. p. 109, 7 Busse [Zenon] ὁ Ἐλεάτης ὁ καὶ Παρμενίδειος ὁ ἀμφοτερογλωσσος, περὶ οὗ εἶρηται· ἀμφοτερογλωττοιο — Ζήνωνος'. ἀμφοτερογλωσσος δὲ ἐκλήθη οὐχ ὅτι διαλεκτικὸς ἦν ὡς ὁ Κιτιεὺς καὶ τὰ αὐτὰ ἀνεσκεύαζε καὶ κατεσκεύαζεν, ἀλλ' ὅτι τῆι ζωῆι διαλεκτικὸς ἦν ἄλλα μὲν λέγων ἄλλα δὲ φρονῶν. SIMPLIC. phys. p. 139, 3 καὶ εἰκὸς μὲν ἦν Ζήνωννα ὡς ἐφ' ἐκότερα γυμναστικῶς ἐπιχειροῦντα (διὸ καὶ ἀμφοτερογλωσσος' λέγεται) κτλ. IDEM ibid. p. 1011, 11 περὶ οὗ (scil. Ζήνωνος τοῦ Ἐλεάτου)

ὁ σιλλογράφος εἶπε τὸ 'ἀμφοτερογλώσσοιο — Ζήνωνος'. PROCL. in Parm. p. 692, 13 (Paris 1864) καὶ τιθέντα καὶ ἀναιροῦντα τὰ μαχόμενα (Platonem) καὶ οὐχ ὡς ἐκεῖνος (Zeno) τιθέντα μόνον· δι' ὧν τὸν πλοῦτον τῶν ἐπιχειρήσεων πολλῶι ποικιλώτερον δεῖξαι τοῦ παρ' ἐκείνῳ τοὺς ἄλλους οὕτως ἐκπλήξαντος, ὥστε καὶ τὸν σιλλογράφον 'ἀμφοτερογλώσσον' αὐτὸν προσεῖπειν καὶ τὴν δύναμιν ἀγασθέντα τοῦ ἀνδρὸς 'μέγα σθένος' φάναι καὶ 'οὐκ ἀλαπαδνὸν Ζήνωνος'. IDEM ibid. p. 694, 26 ὁ σιλλογράφος 'ἀμφοτερογλώσσον' αὐτὸν (Zenonem) προσεῖπεν ὡς ἐλεγκτικὸν ἅμα καὶ ὑψημηματικόν. SCHOLIA Iambl. V. P. 267 p. 198, 2 ed. Nauck. Ζήνων ὁ ἀμφοτερογλώσσος.

ἀμφοτερογλώσσου τε μέγα σθένος οὐκ ἀλαπαδνὸν
Ζήνωνος πάντων ἐπιλήπτορος ἡδὲ Μελίσσου
πολλῶν φαντασμῶν ἐπάνω, παύρων γε μὲν ἦσσω . . .

1 ἀμφοτερογλώσσοιο (vel — ὠττοιο) om. τε Simpl., Elias μέγα — ἀλαπαδνὸν homerica 2 πάντων Plut.: πλάτων Laert. μελίσσου Laert.: corr. Meineke, qui v. 4 continuat γινόμενον 3 paucis commentis dogmaticorum obstrictum, plerisque liberum ἦσσω BP: εἶσω F

46 [2]

DIOS. IX 40 πάντων γὰρ σχεδὸν τῶν ἀρχαίων μεμνημένος ὁ Πλάτων οὐδαμῶς Δημοκρίτου διαμνημονεύει, ἀλλ' οὐδ' ἔνθα ἀντειπεῖν τι αὐτῶι δέοι, δῆλον (ὅτι) εἰδὼς ὡς πρὸς τὸν ἄριστον οὕτω [αὐτῶι Reiske] τῶν φιλοσόφων ἔσοιτο (ὁ ἀγῶν add. Casaub.). ὃν γε καὶ T. τοῦτον ἐπαινέσας τὸν τρόπον ἔχει·

οἷον Δημοκρίτον τε περιφρονα ποιμένα μύθων,
ἀμφίνοον λεισχῆνα μετὰ πρώτοισιν ἀνέγγων.

cf. A 263 οἷον Πειρίθοόν τε Δρύανάτ' τε ποιμένα λαῶν; etiam μετὰ πρώτοισιν homericum ἀνέγγων scil. in Orco

47 [10]

DIOS. IX 52 [Protagoras] πρώτος μισθὸν εἰσεπράξατο μνᾶς ἑκατὸν . . . καὶ λόγων ἀγῶνας ἐποιήσατο καὶ σόφισμα τοῖς πραγματολογοῦσι προσήγαγε καὶ τὴν διάνοιαν ἀφείσιν πρὸς τοῦνομα διελέχθη καὶ τὸ νῦν ἐπιπόλαιον γένος τῶν ἐριστικῶν ἐγέννησεν· ἵνα καὶ T. φησὶ περὶ αὐτοῦ·

Πρωταγόρης τ' ἐπίμεικτος ἐριζόμεναι εἰς εἰδῶς

1 ἐπίμικτος codd.; intellego de pugna cf. E 506 ἀψ ἐπιμισγομένων. solitariis philosophis velut Heraclito Pyrrhoni Philoni [fr. 50] opponi Protagoram gregarium sophistam putat Wilam. εἰς εἰδῶς cf. κελητίζειν εἰς εἰδῶς O 679

48 [38]

DIOS. IX 64 καὶ δὴ καὶ ζηλωτὰς πολλοὺς εἶχε [Pyrrhon] τῆς ἀπραγμοσύνης, ὅθεν καὶ ὁ T. περὶ αὐτοῦ φησιν οὕτως ἐν τῶι Πύθωνι * * * καὶ ἐν τοῖς Σίλλοις·

ὃ γέρον, ὃ Πύρρων, πῶς ἢ πόθεν ἐκδυσιν εὔρες
λατρείης δοξῶν [τε] κενεοφροσύνης τε σοφιστῶν

1 initium homericum ἐκδυσιν BP¹: ἐκλυσιν P²F 2 τε del. et κενεοφροσύνης librorum corr. Usener

καὶ πάσης ἀπάτης πειθοῦς τ' ἀπελεύσοο δεσμά;
οὐδ' ἔμελέν σοι ταῦτα μεταλλῆσαι, τίνες ἀδρα
5 Ἑλλάδ' ἔχουσι, πόθεν τε καὶ εἰς ὃ τι κύρει ἕκαστα.

4 οὐδ' ἔμελεν P¹: οὐδ' ἔμελε B: οὐδὲ μέλει F μεταλλῆση ut vid. P¹:
μετάλλῃσι B: μεταμελήσειν F cf. π 465 οὐκ ἔμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι
τίνες Cobet: τίνος aut τινός libri 4. 5 spectat physicorum meteorologiam et
cosmologiam

49 [62]

DIOG. IX 69 ἦν πολεμώτατος τοῖς σοφισταῖς, ὡς καὶ T. φησίν.

scil. Eurylochus Pyrrhonis discipulus. τίμων F et (ex τίμωνα corr.)
P¹: τίμωνά B

50 [63]

DIOG. IX 69 (post fr. 49) ὁ δὲ Φίλων [Pyrrhonis discipulus] τὰ πλεῖστα
διελέγετο (ἑαυτῷ), ὅθεν καὶ περὶ τούτου φησίν οὕτως·

ἦ τὸν ἀπ' ἀνθρώπων ἀντόσχολον, ἀυτολαλητήν,
οὐκ ἐμπαζόμενον δόξης ἐρίδων τε Φίλωνα.

cf. φ 364 οἶον ἀπ' ἀνθρώπων et fr. 60, 2 ἀπόσχολον Laert.: corr.
Meineke 2 φίλωνα (sed a pr. m. del.) P, F: φίλων B

51 [55]

DIOG. X 2 [Usen. Epicur. p. 360, 3] φησὶ δ' Ἑρμιππος γραμματοδιδάσκαλον
αὐτὸν [Epicurum] γεγενῆσθαι, ἔπειτα μέντοι περιτυχόντα τοῖς Δημοκρίτου βι-
βλοῖς ἐπὶ φιλοσοφίαν αἰεταί· διὸ καὶ Τίμωνα φάσκειν περὶ αὐτοῦ· ὕστατος
— ζώντων'. ΑΘΗΝ. XIII p. 588 A ὅστις [Epicurus] ἐγκυκλίον παιδείας
ἀμύητος ἂν ἐμακάριζε καὶ τοὺς ὁμοίως αὐτῷ ἐπὶ φιλοσοφίαν παρεχομένους
τοιαύτας φωνὰς προειέμενος 'μακαρίζω σε, ὦ σῦτος, ὅτι καθαρὸς πάσης αἰκίας
[correxī cf. Plut. d. lib. educ. p. 8 F: αἰτίας AE: παιδείας Schweighäuser] ἐπὶ
φιλοσοφίαν ὤρμησας'. ὅθεν αὐτὸν καὶ ὁ T. φησὶ 'γραμμαδιδασκαλίδην
ἀναγωγότατον ζώντων'.

ὕστατος ἀφ' φυσικῶν καὶ κύντατος, ἐκ Σάμου ἐλθὼν
γραμμαδιδασκαλίδης, ἀναγωγότατος ζώντων.

2 γραμμοδιδασκαλίδης Laert. (BF) recte: γραμμαδιδασκαλίδης Laert. (F)
cf. Ath.: γραμμοδιδασκαλιδῶν Kaibel vix recte, si iungas ἐκ Σάμου ἐλθῶν.
calumnia, quam Hermippus propagat, etsi tum in multos iactabatur (cf. Demo-
sthenis contra Aeschinē cavillationes) retorquere videtur quae de Protagora
ipse Epicurus finxerat fr. 172 Us.

52 [25]

GALEN. ad Hipp. epid. VI 44 [XVII 1, 989 K.] πολυειδῶς δὲ καὶ ἄλλως
γράφουσι καὶ διαιροῦσιν οὐ ταύτην μόνον τὴν δῆσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων τὰς
πλεῖστας ἐξηγησάμενοι τοῦτο τὸ βιβλίον, ὡς ἀπορῆσαι τινα τῶν ἐπὶ τὰ τῆς
τέχνης ἔργα σπενδόντων. (ἂν) φαίνονται τινες ποιεῖν ὅπερ ὁ T. εἶπεν εἰκάζων·

... τί θῆλεις; ὀλίγον κρέας, ὀστέα πολλὰ

εἰκάζων iniuria Timoni tribuitur, qui eikasmon lχθύος proponit.

53 [p. 28]

GALEN. Subfig. empir. p. 62, 18 Bonnet: *at vero neque multiloquus neque longiloquus erit empiricus sed pauca loquetur et rara sicut et Pyrrhon scepticus qui veritatem quaerens et non inveniens ambigebat de omnibus immanifestis, in die operationibus sequens evidentia, de omnibus autem quae sunt extra haec ambigens. qualis autem est secundum totam vitam scepticus talis est circa medicativam empiricus neque in gloria deficiens neque superbus existens et vir non plasmatus* (sic interpres.; in mrg. *al' pusillanimus* alucinantis periculum) *et absque vana gloria, sicut ait Timon fuisse Pyrrhonem.*

Timonei fragm. fines certo definiri non possunt nec certum, utrum e Sillis sit petitum an ex Pythone, quod cogitat Wachsm. p. 28. mihi quidem illud in Galeno (cf. 52) verisimilius. ubi poterat versus claudi sic: ἀπλάσματος, οὐ κενόδοξος. ἀπλάσματος (ut ἀσώματος) ut nihil differt ab ἀπλαστος. hoc est simplex, illud πλάσματα (dogmaticorum cf. fr. 19) nesciens. sed fortasse Galenus solvit versus: ἀνήρ ἀνεπίπλαστος [cf. Diog. II 117 de Stilpone] καὶ ἀκενόδοξος.

54 [26]

1—3 GELLIUS III 17, 4 sq. *T. amarulentus librum maledicentissimum conscripsit, qui Σίλλος inscribitur. in eo libro Platonem philosophum contumeliose appellat, quod impenso pretio librum Pythagoricae disciplinae emisset exque eo Timaeum nobilem illum dialogum concinasset. versus super ea re Τιμωνος hi sunt: 'καὶ σύ — ἐδιδάχθης'. 2. 3 IAMBlich. in Nicomach. p. 105, 11 Pist. Τιμαῖος τ' οὖν ὁ Διοκρὸς ἐν τῷ Περὶ φύσεως κόσμου καὶ ψυχᾶς· ἀφ' οὗπερ ἐφοδιασθέντα Πλάτωνα τὸν διὰ τοῦτο φερώνυμον Τιμαῖον συντάξει λέγουσιν, ὧν ἔστιν καὶ ὁ τοῦς Σίλλου ποιήσας T. λέγων οὕτως· 'πολλῶν — ἐδιδάχθης' κτλ. SCHOL. Plat. Timae. p. 20 A Τιμαῖος . . . φιλόσοφος Πυθαγόρειος ἔγραψε μαθηματικά τε καὶ περὶ φύσεως σύγγραμμα τὸν Πυθαγορικὸν τρόπον. ἐνθεν ὁ Πλάτων καὶ τὸν διάλογον εἰς αὐτὸν ἔγραψε, καθὰ καὶ ὁ σιλλογράφος φησὶ περὶ αὐτοῦ 'πολλῶν — ἐδιδάχθης'. PROLEG. PLATON. philos. 5 (p. 201 Herm.) τὸν Τιμαῖον ἐπὶ ἀργυρίων ἀνησάμενος ἀπὸ τῶν Πυθαγορείων κατὰ μίμησιν αὐτοῦ ἔγραψε (Plato) τὸν διάλογον· ὅθεν καὶ φέρεται τι ἔπος τοιόδου· 'πολλῶν — ἐδιδάχθης'. de Tzetzae Chil. X 806 ficticio testimonio (fr. 26^a Wachsm.) cf. Kaibel Com. I 152, 3. 3 PROCL. in Plat. Timae. p. 1 ed. Schneider. τὸ τοῦ Πυθαγορικοῦ Τιμαῖον γράμμα Περὶ φύσεως τὸν Πυθαγορικὸν τρόπον διατάττεται, ἐνθεν ἀφορηθεὶς ὁ Πλάτων τιμαῖο γραφεῖν ἐπιχειρεῖ κατὰ τὸν σιλλογράφον.*

καὶ σύ, Πλάτων· καὶ γὰρ σε μαθητείας πόθος ἔσχεν,
πολλῶν δ' ἀργυρίων ὀλίγην ἠλλάξαι βίβλον·
ἐνθεν ἀπαρχόμενος τιμαῖο γραφεῖν ἐδιδάχθης.

1 μαθητείας Gell. (Vatic. 3452): μαθήτην ὁ est.: μαθητεύειν Brunck
2 δ' om. Prol. ἠλλάξαι Iambl., Schol.: ἠλαξα Prol. βίβλον] μολήν Prol.
3 ἀπαρχόμενος Gell.: ἀφορηθεὶς ceteri: ἐδιδάχθης Gell.: ἐπεχειρεῖ vel ἐπιχειρεῖ ceteri liber emptus a Platone non Timaeus Locrus, sed Philolaus intellegendus.

55 [p. 30]

NUMENIUS fr. 2 Theding. [Eus. P. E. XIV 6, 5] Μνασέας καὶ Φιλόμηλος καὶ T. οἱ σκεπτικοὶ σκεπτικὸν αὐτὸν [Arcesilaum] προσονομάζουσιν, ὥσπερ καὶ

αὐτοὶ ἦσαν, ἀναιροῦντα καὶ αὐτὸν τὸ ἀληθές καὶ τὸ ψεῦδος καὶ τὸ πιθανόν.
ad Ἀρκεσίλαον περιδαιπνον (cf. fr. 73) referebat Wachsmuth. at Numenio certe
Silli soli sunt noti. cf. fr. 31.

56 [13]

PLUTARCH. DION. c. 17 *Σπενσίπποι . . . , οἱ μάλιστα τῶν Ἀθήνησι φίλων
ἐχοῖτο καὶ συνδιηπάτο* [Dion], *βουλομένου τοῦ Πλάτωνος ὁμίλῃ χάριν ἐχού-
σῃ καὶ παιδιᾷ ἐμμελοῦς κατὰ καιρὸν ἀπτομένη κεραννόμενον ἀφιδύνασθαι
τοῦ Δίωνος τὸ ἦθος. τοιοῦτος δέ τις ὁ Σπενσίππος ἦν, ἧ καὶ σκῶψαι
ἀγαθὸν αὐτὸν ἐν τοῖς Σίλλοις ὁ Τ. προσηγόρευσε* [hinc Theodor. Prodr.
epist. Migne P. G. t. 133 p. 1242]

57 [3]

PLUT. NUM. c. 8 *ἐκεῖνος [Pythagoras] ἀετὸν τε δοκεῖ πραῖναι φωναῖς
τισιν ἐπιστήσας καὶ καταγαγὼν ὑπεριπτάμενον τὸν τε μηρὸν ὑποφῆναι χρυσοῦν
Ὀλυμπίᾳ διαπορευόμενος τὴν πανήγυριν· ἄλλας τε τερατώδεις μηχανὰς αὐτοῦ
καὶ πράξεις ἀναγγέλλουσιν· ἐφ' αἷς καὶ Τ. ὁ Φλιάσιος ἔγραψε· Πυθαγόρην
— ὄαριστήν·* DIOG. VIII 36 *τὴν δὲ σεμνοπρέπειαν τοῦ Πυθαγόρου καὶ Τ.
ἐν τοῖς Σίλλοις δάκνων αὐτὸν ὁμῶς οὐ παρέλειπε εἰπὼν οὕτω· Πυθαγό-
ρην — ὄαριστήν·*

*Πυθαγόρην τε γόητας ἀποκλίνοντ' ἐπὶ δόξας
θῆρηι ἐπ' ἀνθρώπων, σεμνηγορίης δαριστήν.*

1 ἀπόκλινον Laert. 2 ex τ 179 Διὸς μεγάλου δαριστήν

58 [9]

1—4 PLUT. de virt. mor. 6 p. 446 B *τῷ γὰρ ὄντι πλησίσιος μὲν ἐπὶ τὰς
ἡδονὰς ὁ ἀκόλαστος ὑπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν φέρεται καὶ δίδωσιν ἑαυτὸν καὶ συγ-
κατενθύνει· πλάγιος δὲ ὁ ἀκρατής, οἷον ἐξαναφέρειν γλιχόμενος καὶ διωθεῖσθαι
τὸ πάθος ὑποσύρεται καὶ περιπίπτει περὶ τὸ αἰσχρόν· ὡς Ἀνάξαρχον ἐσίλλαινε
Τ.· ἔν δὲ — σοφιστῶν· οὔτε γὰρ ὁ σοφὸς ἐγκρατής ἀλλὰ σώφρων· οὔτε
ὁ ἀμαθὴς ἀκρατής ἀλλὰ ἀκόλαστος· ὁ μὲν γὰρ ἡδέεται τοῖς καλοῖς, ὁ δὲ οὐκ
ἄχθεται τοῖς αἰσχροῖς· σοφιστικῆς οὖν ψυχῆς ἡ ἀκρασία λόγον ἐχούσης οἷς
ἔγνωκεν ὀρθῶς ἐμμένειν μὴ δυνάμενον.* 1. 2 IDEM de vitioso pudore 2 p. 529 A
*οὔτ' αὖ πάλιν ἐκείνην ἐπαινετέον τὴν ἀτρεπτον καὶ ἀτενὴ διάθεσιν· ἔν δὲ —
μένος·* 2—4 IDEM quaest. conviv. VII 5, 3 p. 705 C *διὸ τούς μὲν περὶ ἐδω-
δὰς καὶ ἀφροδίσια καὶ πότους ἀστοχοῦντας, οἷς νόσοι τε πολλαὶ καὶ χρημάτων
ὄλεθροι συνακολουθοῦσι καὶ τὸ κακῶς ἀκούειν, ἀκρατεῖς προσαγορευόμεν, ὡς
θεοδέκτην ἐκείνον . . . ἢ τὸν Ἀβδηρίτην Ἀνάξαρχον· ὅς ῥα — σοφιστῶν·*

*ἐν δὲ τὸ Φαρσαλέον τε καὶ ἐμμενές, δππηι ὀροῦσαι,
φαίνεται Ἀναξάρχου κύνεον μένος· ὅς ῥα καὶ εἰδῶς,
ὡς φάσαν, ἄθλιος ἔσκε· φύσις δὲ μιν ἔμπαλιν ἦγεν
ἡδονοπλήξ, ἣν πλεῖστοι ὑποτρείουσι σοφιστῶν.*

1 ἐμμενές Plut. 529: ἐμμανές 446 2 ὅς 705: ὄν 446 2 ἄθλιος 446:
λελιος 705 ἦκεν 705 4 ἦν (i. e. ταύτην τὴν ὁδὸν ἦν) 446: τῆ 705, quod
praefert Wil. (sive ἦι)

59 [45]

ΣΕΚΤΟΣ Pyrrh. hypot. I 223 ὁ περὶ ἐνὸς δογματίζων ἢ προκρίνων φαντασίαν φαντασίας ὅλως κατὰ πίστιν ἢ ἀπιστίαν περὶ τίνος τῶν ἀδήλων τοῦ δογματικοῦ γίνεται χαρακτηῆρος, ὡς ὀηλοῖ καὶ ὁ T. διὰ τῶν περὶ Ξενοφάνους αὐτῶι λεγομένων. ἐν πολλοῖς γὰρ αὐτὸν ἐπαινέσας [τὸν Ξενοφάνην], ὡς καὶ τοὺς Σίλλους αὐτῶι ἀναθεῖναι, ἐποίησεν αὐτὸν ὀδύρομενον καὶ λέγοντα·

ὡς καὶ ἐγὼν ὄφελον πυκινού νόον ἀντιβολῆσαι
ἀμφοτερόβλεπτος· δολλήμι δ' ὀδῶι ἐξαπατήθην
πρεσβυγενῆς ἔτ' ἐὼν καὶ ἀμενθήριστος ἀπάσης
σκεπτοσύνης· ὀππη γὰρ ἐμὸν νόον εἰρύσαιμι,
5 εἰς ἐν ταυτό τε πᾶν ἀνελύετο· πᾶν δ' ἐὼν αἰεὶ
πάντηι ἀνελκόμενον μίαν εἰς φύσιν ἴσταθ' ὀμοίην.

1 cf. a 217. O 461. Δ 314 2 ἀμφοτερόβλεπτα duo codd. Sexti: ἀμφοτεροβλέπτον Bekker 3 cf. A 249 ἔτ' ἐὼν Sext. cf. Plato Menex. 236 ἄν σοι δόξω πρεσβύτης ὢν ἔτι παίζειν (Arch. f. Gesch. d. Ph. X 530): ἐτέων Bekker (debebat saltem ἔτε' ὢν): τε γέρων Nauck ἀπενθήριστος Sext.: corr. Bergk; solitae meae prudentiae in hac re plane incuriosus 4 l. εἰρύσαιμι cf. Θ 143 νόον εἰρύσαιτο 5 Ar. Metaph. A 5. 986^b 24 de Xenophane εἰς τὸν ὄλον οὐρανὸν ἀναβλέψας τὸ ἐν εἶναι φησι τὸν θεὸν ἀνελύετο] νόος dissoluebatur quasi vapor. τὸ γὰρ αὐτὸ νοεῖν ἐστὶν τε καὶ εἶναι Parm. 5 6 librae imaginem agnovit Od. Müller, qui v. 5 δέ οἱ suadebat

60 [40]

1—3 SEKT. Pyrrh. hypot. I 224 (post fr. 59) διὰ τοῦτο γοῦν καὶ ὑπάτυφον αὐτὸν λέγει καὶ οὐ τέλειον ἄτυφον, δι' ὧν φησι· 'Ξενοφάνης — νόημα'. 'ὑπάτυφον' μὲν γὰρ εἶπε τὸν κατὰ εἰ ἄτυφον, 'Ὀμηροπάτης' δὲ ἐπισκώπτην, ἐπεὶ τὴν παρ' Ὀμήρωι ἀπάτην διέσurreν· ἐδογματίζε δὲ ὁ Ξενοφάνης παρὰ τὰς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων προλήψεις ἐν εἶναι τὸ πᾶν, καὶ τὸν θεὸν συμφυῆ τοῖς πᾶσιν (cf. fr. 59, 5), εἶναι δὲ σφαιροειδῆ καὶ ἀπαθῆ καὶ ἀμετάβλητον καὶ λογικόν. 1 DIOG. IX 18 ἐπαινεῖται (Xenophanes) πρὸς τοῦ Τίμωνος· φησὶ γοῦν 'Ξενοφάνη θ' — ἐπικώπτην'.

Ξενοφάνης ὑπάτυφος, Ὀμηροπάτης ἐπικώπτης,
εἰ τὸν ἀπ' ἀνθρώπων θεὸν ἐπλάσατ' ἴσον ἀπάντηι,
(ἀτρεμῆ), ἀσκηθῆ νοερώτερον ἢ ἐ νόημα.

1 ξενοφάνη θ' et sic deinceps accusativos Laert. ὀμηροπάτης ἐπισκώπτης Sext. (cf. eius explicatio): ὀμηροπάτης, quod esset Homeri inssector (non lector), Laert. 2 εἰ τὸν scripsi: ἐκτὸν vel ἐατὸν (utique dubia altera, non ultima littera) Sext.: ὄς τὸν Roesper: ἐκτὸς Fabricius. intellego: (perfectissimus est scepticus Pyrrho (cf. fr. 9. 48). at miror) quod Xenophanes, qui prope accedit ad eius ἀτυφίαν, de deo dogmatice sit alucinatus (cf. fr. 59) ἀπ' ἀνθρώπων cf. fr. 50, 1 ἴσον ἀπάντηι cf. Parm. 8, 44; Emp. fr. 28, 1. 17, 19 3 supplevi Parmenideum 1, 29. 8, 4; μόνιμον post ἀσκηθῆ Wachsm., παθῶν Kaibel. at ἀσκηθῆς Parmenideo οὐλος respondet νερωτὸν libri: corr. Wachsm.

61 [58]

SEXT. adv. math. I 53 *χρειώδης ἐστὶν ἡ γραμματιστική. καίτοι δόξαι ἄν τισιν ἐπὶ τῆς ἐναντίας εἶναι προλήψεως ὁ προφήτης τῶν Πύρρωνος λόγων Τ. ἐν οἷς φησὶ 'γραμματική—Κάδμου'. 54. οὐ μὴν οὕτως ἔχει φαίνεται. τὸ γὰρ ἵπ' αὐτοῦ λεγόμενον οὐκ ἔστι τοιοῦτον κατ' αὐτῆς τῆς γραμματιστικῆς, καθ' ἣν διδάσκεται τὰ Φοινικικὰ σήματα Κάδμου, τὸ οὐδεμία ἐστὶν ἀνασκοπὴ οὐδ' ἀνάθρησις'. . . . ἀλλὰ μᾶλλον τοιοῦτο φησὶ 'διδαχθέντι τὰ Φοινικικὰ σήματα Κάδμου οὐδεμᾶς ἄλλης παρὰ τοῦτο ἔστι γραμματικῆς ἐπιστροφῆ', ὅπερ καταστρέφει οὐκ εἰς τὸ ἀχρηστῆν ταύτην τὴν ἐν τοῖς στοιχείοις καὶ τῷ δι' αὐτῶν γράφειν τε καὶ ἀναγινώσκειν θεωρουμένην ἀλλὰ τὴν πέρπερον καὶ περιεργότεραν. ἡ μὲν γὰρ τῶν στοιχείων χρῆσις ἤπειγεν εἰς τὴν τοῦ βίου διεξαγωγὴν, τὸ δὲ μὴ ἀρκεῖσθαι τῇ ἐκ τῆς παρατηρήσεως τούτων παραδόσει, προσεπιδεικνύει δέ, ὡς τάδε μὲν ἐστὶ φωνάεντα τῇ φύσει, τάδε δὲ συμφωνά, καὶ τῶν φωνάεντων τὰ μὲν φύσει βραχέα, τὰ δὲ μακρά, τὰ δὲ δίχρονα καὶ κοινὰ μήκους τε καὶ συστολῆς καὶ καθόλου τὰ λοιπὰ περὶ ὧν οἱ τετηρωμένοι τῶν γραμματικῶν διδάσκουσιν [deest velut μάταιον].*

*γραμματικῆ, τῆς οὐ τις ἀνασκοπὴ οὐδ' ἀνάθρησις
ἀνδρὶ διδασχομένῳ Φοινικικὰ σήματα Κάδμου.*

62 [51]

SEXT. adv. math. VII 9 ὁ μὲν γὰρ Πλάτων παντὸς μέρους φιλοσοφίας ἀντῷ [Socrati] μεταδίδωσιν, τοῦ μὲν λογικοῦ παρόσον περὶ ὄρων καὶ διαιρέσεων καὶ ἐτυμολογίας παρεισῆκται ζητῶν, ἅπερ ἐστὶ λογικά, τοῦ δὲ ἠθικοῦ ὅτι περὶ ἀρετῆς καὶ πολιτείας καὶ νόμων διάσκεπτεται, τοῦ δὲ φυσικοῦ ὅτι καὶ περὶ κόσμον τι καὶ περὶ ζῴογονίας καὶ ψυχῆς πεφιλοσόφηκεν. ἔνθεν καὶ ὁ Τ. αἰτιάται τὸν Πλάτωνα ἐπὶ τῷ οὕτω καλλωπίζειν τὸν Σωκράτην πολλοῖς μαθημασιν· ἡ γὰρ φησὶ 'τὸν οὐκ ἐθέλοντα μείναι ἠθολόγον'.

versus recuperari vix potest. ἡ δὲ τὸν οὐκ ἐθέλων καταμείναι ἠθολόγον Wachsmuth. Socratem ἠθολόγον *scurrat atticum* (quem dicebat Epicureus Zeno), Plato altiora spirantem invitum facit. dubitanter propono velut ἦρε, φησὶ, τὸν οὐκ ἐθέλοντα μὴ εἶναι ἠθολόγον.

63. 64 [36. 37]

SEXT. adv. math. XI 141 *εὐδαίμων μὲν ἐστὶν ὁ ἀταράχως διεξάγων καὶ ὡς ἔλεγεν ὁ Τ. ἐν ἡσυχίαι καὶ γαληνότητι καθεστώς·*

πάντηι γὰρ ἐπεῖχε γαλήνη,
καὶ
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησ(α) ἐν νηνεμῆμισι γαλήνης

ἐνόησ' libri; scil. Timon cf. λ 575 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησ' Εὐδαίμονος ἀγλαδὸς υἱός

65. 66 [57. 23]

SEXT. adv. math. XI 171 *αἱ δὲ τοιαῦται ὑποσχέσεις [Stoicorum quales μόνος ὁ σοφὸς πλούσιος] θηρεύουσι μὲν τοὺς νέους ἐλπίσι ψυχραῖς, οὐκέτι δὲ εἰσὶν ἀληθεῖς. παρὸ καὶ ὁ Τ. ὅτε μὲν τοὺς ἐπαγγελλομένους τὴν παράδοσιν ἀντῶν ἐπισκώπτει, λέγων*

65 πολλῶν λακεδόνων λυμάντορες επιδολωταί,
172 ὅτε δὲ τοῖς προσέχοντας αὐτοῖς μεταμελουμένους ἐφ' οἷς μάτην
ἐμόχθησαν παρεισάγει διὰ τούτων·

66 φῆ δὲ τις αἰάζων, οἷα βροτοὶ αἰάζουσιν·
οἴμοι, ἐγὼ τί πάθω; τί νύ μοι σοφὸν ἐνθα γένηται;
πτωχὸς μὲν φρένας εἰμι, νόον δὲ μοι οὐκ ἐνὶ κόκκος·
ἢ με μαθεῖν φεῦξεσθαι ὀλομαι αἰπὴν ὄλεθρον.
5 τρὶς μάκαρες μέντοι καὶ τετράκις οἱ μὴ ἔχοντες
μηδὲ κατατρώξαντες ἐνὶ σχολῇ δσσ' ἐπέπαντο.
νῦν δὲ με λευγαλαῖς ἔρισιν εἴμαρτο δαμῆναι
καὶ πενήτη καὶ δσ' ἄλλα βροτοὺς κηφήνας ἐλαστρεῖ'.

fr. 65 λακεδόνων dialectus flagitat cf. fr. 42, 2. intellego sophistas, qui quae blande promissa effutiverant ipsa rerum veritate perdere coguntur cf. Thuc. V 103 ἐπειδὴν πιεζομένους αὐτοῖς ἐπιλιπώσιν αἱ φανεραὶ ἐλπίδες, ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καθίστανται μαντικὴν τε καὶ χρησμοῦς καὶ ὅσα τοιαῦτα μετ' ἐλπίδων λυμαινεται ἐλπιδοῶται Usener; ἐλπιδολωταί (ex ἐλπιδοδολωταί) Meineke.

fr. 66 Homeric in v. 1: λ 237 et ξ 382 φῆ δὲ (eadem versus sede), ε 197 ἔσθειν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν; in v. 2. ε 465 ὦ μοι, ἐγὼ τί πάθω; τί νύ μοι μήκιστα γένηται; in v. 4: χ 67 ἀλλὰ τιν' οὐ φεῦξεσθαι ὀλομαι αἰπὴν ὄλεθρον; in v. 5: ε 306 τρὶς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις οἱ τὸτ' ὄλοντο; in v. 7: ε 312 νῦν δὲ με λευγαλαῖσι θανάτω εἴμαρτο ἀλάναι.

4 ἢ με μάθει vix recte F. Schöll; ἢ με μάτην H. Stephanus; ἡλέματον ego cf. 34, 3 5 μὴ non pugnat cum 8; nam qui numquam habuit, divitiarum iactura non urguetur, nec est fucus 6 μήτε Sext.: corr. Osann

FALSA

De Tzetzae fr. σιρός cf. Xenoph. fr. 41.

Eust. δ 450 Timonem confusione quadam ex Ath. 445 E afferentem et Ath. XII 518 E τοὺς σκοπαλοὺς [l. ταοὺς ἐκτοπίους cf. 659 A] pro Timaeo Timonem citantem eundemque animi causa Homerum Δ 204 suo more detorquentem XV p. 666 A [fr. 27 W.] consulto omisi.

INAAAMOI.

67 [I p. 21]

1. 2. 5 DIOG. IX 64. 65 καὶ δὴ καὶ ζηλωτὰς πολλοὺς εἶχε τῆς ἀπραγμοσύνης. ὄθεν καὶ ὁ T. περὶ αὐτοῦ φησιν οὕτως ἐν τῷ Πύθωνι * * * καὶ ἐν τοῖς Σίλλοις· ὦ γέρον — ἔκαστα (fr. 38) καὶ πάλιν ἐν Ἰνδαλμοῖς· τὸ οὗτό — ἡσυχίης· μοῦνος — ἡγεμονεύων'. 5. 7 SEXT. adv. m. I 305 Τιμωνός τε τοῦ Φλιασίου τὸν Πύρρωνα ἡλλοὶ ἀπεικάζοντος ἐν οἷς φησι· μοῦνος — κύκλον', δόξει μὲν τοῖς γραμματικοῖς κατὰ τιμὴν αὐτὸ λέγειν καὶ διὰ τὴν περὶ τὸν φιλόσοφον ἐπιφάνειαν. ἄλλος δὲ [fortasse hic Posidonium sequitur

unde priora a § 301] ἐπιστήσει, μήποτε καὶ μάχεται τὰ παραδείγματα τῷ σκεπτικῷ βουλήματι τὰ ὑπὸ τοῦ Φλιασίου εἰς τὸν Πύρρωνα λεχθέντα, εἴ γε ὁ μὲν ἦλιος τὰ πρότερον μὴ βλεπόμενα τῷ φωτὶ καταναγάζων δεικνύσιν, ὁ δὲ Πύρρων καὶ τὰ προδήλως ἡμῖν ληφθέντα τῶν πραγμάτων εἰς ἀδηλότητα περιστάται βιάζεται. τὸ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει φαίνεται τῷ φιλοσοφώτερον ἐπιβάλλοντι, ἀλλ' ἥλιον τρόπον ἐπέχειν φησὶ τὸν Πύρρωνα καθόσον ὡς ὁ θεὸς τὰς τῶν ἀκριβῶς εἰς αὐτὸν ἀτενιζόντων ὄψεις ἀμαυροῖ, οὕτω καὶ ὁ σκεπτικὸς λόγος τὸ τῆς διανοίας ὄμμα τῶν ἐπιμελέστερον αὐτῷ προσεχόντων συγγεῖ, ὥστε ἀκαταληπτεῖν περὶ ἐκάστου τῶν κατὰ δογματικὴν θρασυτητα τιθεμένων. 2—4 IDEM adv. m. XI 1 οὕτω γὰρ ἕκαστος ἡμῶν τὴν τελείαν καὶ σκεπτικὴν ἀπολαβὴν διάθεσιν κατὰ τὸν Τιμωνα βιώσεται 'ῥῆιστα — σοφίης'.

τοῦτο μοι, ὦ Πύρρων, ἰμείρεται ἦτορ ἀκοῦσαι,
 πῶς ποτ' ἀνὴρ δὲ ἄγεις ῥῆιστα μεθ' ἡσυχίης
 αἰεὶ ἀφροντίστως καὶ ἀκινήτως κατὰ ταῦτά
 μὴ προσέχων δίνους ἠδὲ βολοῦ σοφίης,
 5 μῦθος δ' ἀνθρώποισι θεοῦ τρόπον ἡγεμονεύεις,
 ὃς περὶ πᾶσαν ἐλῶν γαῖαν ἀναστρέφεται
 δεικνὺς εὐτόρον σφαίρης πυρρικαύτορα κύκλον.

2 ἀνὴρ δὲ ἄγεις P: ἀνῆροτ' ἄγεις F: ἀνὴρ ὁ ταγεις B: ἀνὴρ ἔτ' ἄγεις vulgo. hoc esset: etiam virili aetate incuriosus tamquam infans cf. ad 59, 3 et Crates fr. 1, 3 ῥῆιστα Sext.: ῥάιστα Laert. 4 δίνους Nauck: δειλοῖς Sext. 5 δ' Sext.: ἐν Laert. ἡγεμονεύων Laert.; cf. i 142 καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευεν

68 [II p. 22]

SEXT. adv. math. XI 20 κατὰ δὲ τὸ φαινόμενον τούτων ἕκαστον ἔχομεν ἕθος ἀγαθὸν ἢ κακὸν ἢ ἀδιάφορον προσαγορεύειν καθάπερ καὶ ὁ T. ἐν τοῖς Ἰνδαλμοῖς [τοῖσι δῆμοις libri: corr. Fabricius] ἔοικε δηλοῦν ὅταν φη·

ἢ γὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὡς μοι καταφαίνεται εἶναι,
 μῦθον ἀληθείης ὀρθὸν ἔχων κανόνα,
 ὡς ἢ τοῦ θεοῦ τε φύσις καὶ τάγαθοῦ αἰεὶ,
 ἐξ ὧν ἰσότητος γίνεται ἀνδρὶ βλος.

respondet Timoni fr. 67 Pyrrho Homeri τ 224 usus αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὡς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ, unde tituli significatio (= φαινόμενα, δόξαι) elucet

3 θεῖον (cf. fr. 67, 5) et ἀγαθοῦ eadem natura versatur in aeterna ἀταραξία, unde vitae aequabilitas

69 [III p. 22]

DIOP. IX 105 καὶ ἐν τοῖς Ἰνδαλμοῖς οὕτω λέγει 'ἀλλὰ — ἔλθῃ'. GALEN. de dignosc. puls. I 2 [VIII 781 K.] τοῦτο γὰρ ἀκόλουθόν ἐστι τοῖς τὸ φαινόμενον μόνον καὶ μὴ [αὐτὸ] τὸ προσδοξαζόμενον αὐτῷ [τὸ πρὸς, τὸ δοξαζόμενον αὐτῶν vulgo: corr. ex] τιθείσιν, εἴ γε τὸ φαινόμενον 'πάντη — ἔλθῃ' κατὰ τὸν Τιμωνα. SEXT. adv. math. VII 30 κατ' ἀνάγκην γὰρ ἔδει τὸν ἀπορητικῶς φιλοσοφοῦντα μὴ εἰς τὸ παντελὲς ἀνεργητὸν ὄντα καὶ ἐν ταῖς κατὰ τὸν βίον πράξεσιν ἀπρακτὸν, ἔχειν τι κριτήριον αἰρέσεως ἅμα καὶ φυχῆς, τουτέστι τὸ φαινόμενον, καθὼς καὶ ὁ T. μεμαρτύρηκεν εἰπὼν 'ἀλλὰ — ἔλθῃ'.

ἀλλὰ τὸ φαινόμενον πάντῃ σθένει, οὐπερ ἂν ἔλθῃ.
πάντῃ Gal., Laert. (F): παντὶ Laert. (BP), Sext.

70 [IV p. 24]

SEXT. adv. math. XI 140 μόνως οὖν ἔσται φυγεῖν ταύτην [scil. τὴν ὀχλη-
σιν], εἰ ὑποδείξαιμεν τῷ ταραττομένῳ κατὰ τὴν τοῦ κακοῦ φυγὴν ἢ κατὰ
τὴν τοῦ ἀγαθοῦ δίωξιν ὅτι οὔτε ἀγαθόν τί ἐστι φύσει οὔτε κακόν,

ἀλλὰ πρὸς ἀνθρώπων ταῦτα νόῳ κέκριται,
κατὰ τὸν Τιμωνα, τὸ δέ γε διδάσκειν τὸ τοιοῦτον ἴδιον τῆς σκέψεως.

νόμῳ quod proposuit Hirzel falsum. respondet φύσει et πρὸς ἀνθρώ-
πων κέκριται, at κρίσις fit νόῳ. alioqui νόμῳ dupliciter expressum esset et
inconcinne. Indalmis fr. tribuit Fabricius; argumentum quidem versusque
quadrant.

ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ. ΣΑΤΥΡΟΙ. ΚΙΝΑΙΟΙ.

cf. A 1 § 110 p. 172, 18 sqq.

INCERTI CARMINIS.

71 [V p. 24]

ΑΘΗΝ. VIII 337 A παγκάλως δὲ καὶ ὁ Τ. ἔφη

πάντων μὲν πρότιστα κακῶν ἐπιθυμῆ ἐστὶ

propter argumentum Wachsmuth (cf. Hirzel *Unters. z. Cic. III.* 54) tribuit
Indalmis quibus tamen Athenæus usus non esse videtur

72 [VI p. 24]

SEXT. adv. math. XI 164 ἐπὶ τυράννῳ ποτὲ γενόμενος καὶ τῶν ἀρρήτων
τι ποιεῖν ἀναγκαζόμενος ἢ οὐχ ὑπομενεῖ τὸ προσταττόμενον ἀλλ' ἐκούσιον ἐλεί-
ται θάνατον, ἢ φεύγων τὰς βασάνους ποιήσει τὸ κελευόμενον, οὕτω τε οὐκέτι

ἀφυγῆς καὶ ἀναίρετος ἔσται

κατὰ τὸν Τιμωνα, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐλείται τοῦ δ' ἀποστήσεται, ὅπερ ἦν τῶν μετὰ
πεισματος κατειληφόντων τὸ φευκτόν τι εἶναι καὶ αἰρετόν.

versum agnovit et Indalmis adscripsit Fabricius

PEDESTRIA.

ἌΡΚΕΣΙΛΑΟΥ ΠΕΡΙΛΕΪΠΙΝΟΝ.

73 [19^a cf. p. 30]

DIOG. IX 115 (infestus Timon Arcesilao vino) ὁμῶς δὲ καταπτόμενος τοῦ
Ἄρκεσιλάου ἐν τοῖς Σίλλοις (cf. fr. 31—34) ἐπήνεκεν αὐτὸν ἐν τῷ ἐπιγγρα-
φομένῳ Ἄρκεσιλάου περιδείπνωι. exemplar fuit Speusippi Πλάτωνος
περίδειπνον.

ΠΕΡΙ ΑΙΣΘΗΣΕΩΝ.

74 [p. 29]

DIOP. IX 105 *καὶ ἐν τοῖς Περὶ αἰσθησέων φησι* 'τὸ μέλι ὅτι ἔστι γλυκύ, οὐ τίθημι, τὸ δ' ὅτι φαίνεται, ὁμολογῶ'.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΥΣΙΚΟΥΣ.

75 [p. 29]

SEXT. adv. math. III 2 *καὶ γὰρ ὁ T. ἐν τοῖς Πρὸς τοὺς φυσικοὺς τοῦτο ὑπέλαβε δεῖν ἐν πρώτοις ζητεῖν, φημι δὲ τὸ εἰ ἐξ ὑποθέσεώς τι ληπτέον.*

76 [p. 29]

SEXT. adv. math. X 197 *ἐν ἀμερεῖ γὰρ χρόνῳ οὐδὲν πέφυκε γίνεσθαι μεριστόν, ὡς φησι T., οἷον τὸ γίνεσθαι καὶ τὸ φθείρεσθαι καὶ πᾶν ὁ τούτοις ἔοικεν. IDEM VI 66 ἐν ἀμερεῖ μὲν γὰρ οὐδὲν δύναται γίνεσθαι μεριστόν, ὡς φησι T., οἷον τὸ γίνεσθαι, τὸ φθείρεσθαι. incerta coniectura huic libro tribuit Wachsmuth.*

ΠΥΘΩΝ.

77 [p. 28]

ARISTOCLES § 14 [A 2 p. 178, 4] *ὁ γε μὴν T. ἐν τῷ Πύθωνι διηγείται μακρόν τινα κατατείνας λόγον, ὡς ἐντύχοι τῷ Πύρρωνι βαδίζοντι Πυθοῖδε παρὰ τὸ ἱερόν τὸ τοῦ Ἀμφιαράου καὶ τίνα διαλεχθεῖεν ἀλλήλοις . . . 15 αὐτός τε ἐκείνος ὁ θαυμαστός Πύρρων ἀρᾶ γε ἤϊδει τότε διότι βαδίζοι Πύθια θεασόμενος, ἢ καθάπερ οἱ μεμνηότες ἐπλανᾶτο κατὰ τὴν δόον; ἠγίκα δ' ἤρξατο κατηγορεῖν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς ἀνοίας αὐτῶν, φῶμεν αὐτὸν ἀληθῆ λέγειν ἢ μὴ, καὶ τὸν Τιμωνα παθεῖν τε καὶ συγκαταθέσθαι τοῖς λόγοις ἢ μὴ προσέχειν;*

dialogus fuit a persona appellatus, cui Timon sermones olim cum Pyrrhone Delphos petitorio Oropi habitos rettulit. Oropium Amphiareum Wilamowitz recte dictum credit. nam Pythia ac Pythonis ipsum nomen suadent res sacras aliquo in dialogum momento fuisse. propterea celeberrimum oraculum, non obsoletum Amphiarai gurgustium quod Phliunte fuit (Paus. II 13, 7), significari veri simile. scenae veritas et cum Timonis vita consensio a dialogi licentia poetica aliena. nimirum poterant multa fingi ad itinera Timonis et Pyrrhonis explicanda. quod de Πυθῶνι [sic enim ubique obloquente fr. 79 corrigebat] i. e. templo Delphico, dialogi scena et nomine, coniecit Gercke *De quibusd. L. Diop. auct.* Gryph. 1899 p. 28, mihi non persuasit. cf. Addenda!

78 [p. 28]

DIOP. IX 64. cf. fr. 48.

79 [p. 28]

DIOP. IX 67 (post exempla constantiae Pyrrhonis) *καὶ ὁ T. δὲ διασαφεῖ τὴν διάθεσιν αὐτοῦ, ἐν οἷς πρὸς Πύθωνα διέξεισιν.*

80 [deest]

DIOP. IX 76 ἀναιρουῦσι δ' οἱ σκεπτικοὶ καὶ αὐτὴν τὴν 'οὐδὲν μᾶλλον' φωνήν... σημαίνει οὖν ἡ φωνή, καθά φησι T. ἐν τῷ Πύθωνι 'τὸ μηδὲν ὀρίζειν, ἀλλ' ἀπροσθετεῖν'.

81 [p. 28]

DIOP. IX 105 μόνον οὖν, φασίν, ἀνθιστάμεθα πρὸς τὰ παρρησιάζεσθαι τοῖς φαινομένοις ἄσθηλα. καὶ γὰρ ὅτε τὴν εἰκόνα ἐξοχᾶς λέγομεν ἔχειν το φαινόμενον διασαφοῦμεν· ὅταν δ' εἴπωμεν μὴ ἔχειν αὐτὴν ἐξοχᾶς, οὐκέτι ὁ φαίνεται, ἕτερον δὲ λέγομεν· ὅθεν καὶ ὁ T. ἐν τῷ Πύθωνι φησι μὴ ἐκβεβηκέναι τὴν συνήθειαν [sc. Τιμων].

conexum sententiarum in Laertii epitoma vix intellegendam aperit Sext. P. Hyp. I 17 ἀκολουθοῦμεν γὰρ τινι λόγῳ κατὰ τὸ φαινόμενον ὑποδεικνύντι ἡμῖν τὸ ζῆν πρὸς τὰ πάτρια ἔθνη καὶ τοὺς νόμους κτλ.

10. CRATES THEBANUS

A. TESTIMONIA VITAE ET SCRIPTURAE.

1. LAERTIUS DIOGENES VI 85—98.

- Κράτης Ἀσκωνδου Θηβαῖος. καὶ οὗτος τῶν ἔλλογιμων τοῦ 85
Κυνός μαθητῶν. Ἰππόβοτος δέ φησιν οὐ Διογένους αὐτὸν μαθη-
τὴν γεγονέναι, ἀλλὰ Βρύσσωνος τοῦ Ἀχαιοῦ. τούτου Παίγνια
φέρεται τάδε· Ἰήρη — δόξης [fr. 4]. ἔστι καὶ ἐφημερίς ἡ 86
5 θρυλουμένη οὕτως ἔχουσα· τίθει — τριώβολον [fr. 13]. ἐκα-
λεῖτο δὲ καὶ Θυρεπανοίκτης διὰ τὸ εἰς πᾶσαν εἰσιέναι οἰκίαν καὶ
νουθετεῖν· ἔστιν αὐτοῦ καὶ τόδε· ταῦτ' — ἔμαρψεν [fr. 8] καὶ
δτι ἐκ φιλοσοφίας αὐτῷ περιγένοιτο· θέρμων — μέλειν [fr. 18,
2]. φέρεται δ' αὐτοῦ κακεῖνο· ἔρωτα — βρόχος [fr. 14].
10 ἤμαξε δὲ κατὰ τὴν τρίτην καὶ δεκάτην καὶ ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα 87
[328—325]. τοῦτόν φησιν Ἀντισθένης ἐν Διαδοχαῖς [FHG III 182]
θεασάμενον ἐν τινι τραγωιδίᾳ Τήλεφον σπυριδίον ἔχοντα καὶ
τᾶλλα λυπρὸν αἰξαι ἐπὶ τὴν κωνικὴν φιλοσοφίαν· ἐξαργυρισάμενον
τε τὴν οὐσίαν (καὶ γὰρ ἦν τῶν ἐπιφανῶν) ἀθροίσαντα πρὸς τὰ
15 [ἑκατὸν] διακόσια τάλαντα, τοῖς πολίταις ἀνεῖναι ταῦτα. αὐτὸν
δὲ καρτερῶς οὕτω φιλοσοφεῖν ὡς καὶ Φιλήμονα τὸν κωμικὸν αὐ-
τοῦ μεμνήσθαι. φησὶ γοῦν [FCA II 523 fr. 146 Kock]
καὶ τοῦ θέρους μὲν εἶχεν ἱμάτιον δασύ,
ἐν' ὡς Κράτης ἦν, τοῦ δὲ χειμῶνος ῥάκος.
20 φησὶ δὲ Διοκλῆς πείσαι αὐτὸν Διογένη τὴν οὐσίαν μηλόβοτον
ἀνεῖναι καὶ εἶ τι ἀργύριον εἶη, εἰς θάλατταν βαλεῖν. καὶ Κρά- 88
τητος μὲν, φησὶν, ὁ οἶκος ὑπ' Ἀλεξάνδρου * *, Ἰππαρχίας δὲ ὑπὸ

11 post ἐν add. ταῖς F [τραγωιδία] Euripidis cf. Ar. Ach. 453. 469
14 ἐπιόνων B πρὸς τὰ ῥ καὶ ὁ F: ἑκατὸν del. Reiske; ὀκτὼ τάλαντα Plut.
infra A 9 p. 214, 1 16 δὲ om. B 19 ὡς Κράτης Cobet: ἐγκρατής libri
22 lacunam suppleam ἐφυλάχθη

- Φιλίππου. πολλάκις τε τῆι βακτηρίαι τῶν συγγενῶν τινας προσ-
 ιόντας καὶ ἀποτρέποντας ἐδίωκε καὶ ἦν γενναῖος. φησὶ δὲ Ἀη-
 μήτριος ὁ Μάγνης τραπεζῆτι τινὶ παρακαταθέσθαι τὸ ἀργύριον,
 συνθέμενον, εἰ μὲν οἱ παῖδες ἰδιῶται γενηθεῖεν, αὐτοῖς ἀποδοῦναι·
 5 εἰ δὲ φιλόσοφοι, τῶι δῆμῳ διανεῖμαι· μηδενὸς γὰρ ἐκεῖνους δεή-
 σεσθαι φιλοσοφοῦντας. Ἐρατοσθένης δὲ φησιν, ἐξ Ἴππαρχίας,
 περὶ ἧς λέξομεν, γενομένου παιδὸς αὐτῶι ὄνομα Πασικλέους, ὃτ'
 ἐξ ἐφήβων ἐγένετο, ἀγαγεῖν αὐτὸν ἐπ' οἴκημα παιδίσκης καὶ φάναι
 τοῦτον αὐτῶι πατρῷον εἶναι τὸν γάμον· τοὺς δὲ τῶν μοιχευόν- 89
 10 των τραγικούς· φησὶ γὰρ) καὶ φόνους ἔχειν ἐπαθλον· τοὺς δὲ τῶν
 ἐταίραις προσιόντων κωμικούς· ἐξ ἀσπίδας γὰρ καὶ μέθης μανίαν
 ἀπεργάζεσθαι. τούτου γέγονε Πασικλῆς ἀδελφός, μαθητῆς Εὐ-
 κλείδου. χάριεν δ' αὐτοῦ Φαβωρίνος ἐν τῶι δευτέρῳ τῶν Ἀπο-
 μνημονευμάτων φέρει. φησὶ γάρ· παρακαλῶν περὶ τοῦ τὸν γυμ-
 15 νασιάρχου, τῶν ἰσχυίων αὐτοῦ ἤπιετο· ἀνανακτοῦντος δὲ ἔφη· τί
 γάρ; οὐχὶ καὶ ταῦτα σά ἐστι καθάπερ καὶ τὰ γόνατα; ἔλεγέ τε
 ἀδύνατον εἶναι ἀδιάπτωτον εὐρεῖν, ἀλλ' ὥσπερ ἐν ροιᾷ καὶ
 σαπρὸν τινα κόκκον εἶναι. Νικόδρομον ἐξερεθίσας τὸν κιθαρωιδὸν
 ὑπωπιάσθη· προσθεῖς οὖν πιττάκιον τῶι μετώπῳ ἐπέγραψεν.
 20 'Νικόδρομος ἐποιεῖ.' τὰς πόρνας ἐπίτηδες ἐλοιδόρει συγγυμνάζων 90
 ἑαυτὸν πρὸς τὰς βλασφημίας. Δημήτριον τὸν Φαληρέα πέμπαντα
 αὐτῶι ἄρτους καὶ οἶνον ὠνείδισεν εἰπών· εἶθε γὰρ αἱ κρήναι καὶ
 ἄρτους ἔφερον· δῆλον οὖν ὡς ὕδωρ ἔπιεν. ὑπὸ τῶν Ἀθήνησιν
 ἀστυνόμων ἐπιτιμηθεῖς, ὅτι σινδόνα ἡμφίεστο, ἔφη· καὶ Θεόφρα-
 25 στον ὑμῖν δεῖξω σινδόνα περιβεβλημένον'. ἀπιστούντων δὲ, ἀπή-
 γαγεν ἐπὶ κουρεῖον καὶ ἐδειξε κειρόμενον. ἐν Θήβαις ὑπὸ τοῦ
 γυμνασιάρχου μαστιγωθεῖς (οἱ δὲ, ἐν Κορίνθῳ ὑπ' Εὐθυκράτους)
 καὶ ἐλκόμενος τοῦ ποδὸς ἐπέλεγεν ἀφροντιστῶν·
 ἔλκε ποδὸς τεταγὼν διὰ βηλοῦ θεσπεσιῖο.
- 30 Διοκλῆς δὲ φησιν ἐλχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ Μενεδῆμον τοῦ Ἐρε- 91
 τρικοῦ. ἐπειδὴ γὰρ εὐπρεπῆς ἦν καὶ ἐδόκει χρησιμεῦειν Ἀσκλη-
 πιάδῃ τῶι Φλιασίῳ, ἀψάμενος αὐτοῦ τῶν μηρῶν ὁ Κράτης ἔφη·

1 Φιλίππου] V. de Maroneae, unde Hipparchia, excidio Liv. 31, 16. 39,
 34 3 παρακαταθέσθαι F: παρακατατίθεσθαι PB 4 γεννηθεῖεν PB: γέ-
 νωνται F, unde γένοιτο Cobet 10 τραγικούς (scil. γάμους) γὰρ add. Wi-
 lam. ἔπαθλα Cobet 12 τούτου Cratetis 12. 13 Εὐκλείδου pro Διοκλει-
 δου aut scriptoris aut scribae errore positum est cf. Zeller II 1, 247^b 13 ἐν
 τῶι sic BPF 14 του τὸν] τούτων B 16 τὰ γόνατα] scil. si supplex essem
 17 ροιᾷ καὶ] ρύακι B 18 sqq. ad Socratem transfert Basilius, ad Antisthenem
 Gregorius Naz., ad Diogenem cynicum ipse Laertius VI 33 25 ἐπήγαγεν B
 26 ἐπὶ τὸ F 30 ὁ Διοκλῆς B 32 ἀψάμενος B; fort. ἐφαγάμενος

ἔνδον Ἀσκληπιάδης. ἐφ' ὧι δυσχεράναντα τὸν Μενέδημον ἔλκειν
 αὐτόν, τὸν δὲ τοῦτο ἐπιλέγειν. Ζήνων δ' αἰθ' ὁ Κιτιεὺς ἐν ταῖς
 Χρεαῖαις καὶ κώδιον αὐτόν φησί ποτε προσράψαι τῷ τρίβωνι ἀνε-
 πιστρεπτοῦντα. ἦν δὲ καὶ τὴν ὄψιν αἰσχροὺς καὶ γυμναζόμενος
 5 ἐγελᾶτο. εἰώθει δὲ λέγειν ἐπαίρων τὰς χεῖρας· Ἐάρρει, Κράτης,
 ὑπὲρ ὀφθαλμῶν καὶ τοῦ λοιποῦ σώματος· τούτους δὲ ὄψει τοὺς 92
 καταγελῶντας (καταμεμυκῶτας) ἤδη καὶ συνεσπασμένους ὑπὸ νόσου
 καὶ σε μακαρίζοντας, αὐτοὺς δὲ καταμεμφομένους ἐπὶ τῇ ἀργαίᾳ.
 ἔλεγε δὲ μέχρι τούτου δεῖν φιλοσοφεῖν, μέχρι ἂν δόξωσιν οἱ στρατη-
 10 γοὶ εἶναι ὀνηλάται. ἐρήμους ἔλεγε τοὺς μετὰ κολάκων ὄντας ὥσπερ
 τοὺς μύσχους, ἐπειδὴν μετὰ λύκων ὄσιν· οὔτε γὰρ ἐκεῖνοις τοὺς προσ-
 ἤκοντας οὔτε τούτοις συνεῖναι, ἀλλὰ τοὺς ἐπιβουλεύοντας. συναι-
 σθανόμενος, ὅτι ἀποθνήσκει, ἐπῆιδε πρὸς ἑαυτὸν λέγων, Ἵστει-
 χεῖς — γῆρας' [fr. 9]· ἦν γὰρ κυρτὸς ὑπὸ χρόνου. πρὸς Ἀλέ- 93
 15 ξανδρον πυθόμενον εἰ βούλεται αὐτοῦ τὴν πατρίδα ἀνορθωθῆναι,
 ἔφη, ἕκαστος καὶ τί δεῖ; πάλιν γὰρ ἴσως Ἀλέξανδρος ἄλλος αὐτὴν κατα-
 σκάψει. ἔχειν δὲ πατρίδα ἀδοξίαν (καὶ) πενίαν ἀνάλωτα τῇ
 τύχῃ καὶ Διογένης εἶναι πολλῆς ἀνεπιβουλεύτου φθόνοι. μέ-
 μνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Μέανδρος ἐν Διδύμαις [FCA. III 117. 118 K.]
 20 οὕτως·

συμπεριπατήσεις γὰρ τρίβων(α) ἔχουσ(α) ἐμοί,
 ὥσπερ Κράτητι τῷ κυνικῷ ποθ' ἢ γυνή,
 καὶ θυγατέρ' ἐξέδωκ' ἐκεῖνοις, ὡς ἔφη
 αὐτός, ἐπὶ πείραι δούς τριάκονθ' ἡμέρας.

25

μαθηταὶ αὐτοῦ·

Μητροκλῆς ἀδελφὸς Ἰππαρχίας, ὃς πρότερον ἀκούων Θεοφρά- 94
 στου τοῦ περιπατητικοῦ τοσοῦτον διέφθαρτο, ὥστε ποτὲ μελετῶν
 καὶ μεταξὺ πῶς ἀποπαρδῶν ὑπ' ἀθυμίας οἴκοι κατάκλειστος ἦν,
 ἀποκαρτερεῖν βουλόμενος. μαθῶν δὲ ὁ Κράτης εἰσήλθε πρὸς
 30 αὐτόν παρακληθεὶς καὶ θέρμους ἐπίτηδες βεβρωκῶς ἐπειθε μὲν
 αὐτόν καὶ διὰ τῶν λόγων μηδὲν φραῦλον πεποιηκέναι· τέρας γὰρ
 ἂν γεγονέναι, εἰ μὴ καὶ τὰ πνεύματα κατὰ φύσιν ἀπεκρίνετο· τέλος
 δὲ καὶ ἀποπαρδῶν ἀνέρωσεν αὐτόν ἀφ' ὁμοιότητος τῶν ἔργων
 παραμυθησάμενος. τὸν τεῦθεν ἤκουεν αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ἀνήρ

2 αἰθ' om. B   3 ἀνεπιστρεπτοῦντα PB: om. F: corr. Reiske   7 κατα-
 μεμυκῶτας add. Wilam.   16 ἄλλος Ἀλ. colloc. F'   17 δὲ om. B¹   iamborum
 vestigia pellucēt cf. Bergk P. L. p. 371 fr. 21   καὶ om. BPF   πέννητα F
 19 δὲ om. B   διδύμοις libri   23 ἐξέδοκε κοινῶς B¹; ἐκεῖνος Cobet
 ὡς αὐτὸς ἔφη P; αὐτὸς intellego Crates   25 μαθηταὶ αὐτοῦ sic libri, tituli
 instar   26 post Μητροκλῆς habet ὁ Μαρωνεῖτης nescio unde Cobet   28 κατά-
 κειστος B   30 παρακληθεὶς cf. p. 210, 20

ικανός ἐν φιλοσοφίαι. οὗτος τὰ ἑαυτοῦ συγγράμματα κατακάων, 95
ὡς γησιν Ἐκάτων ἐν πρώτῳι Χρειῶν, ἐπέλεγε·

τάδ' ἔστ' οὐείρων νερέτρων φαντάσματα [FT ad. 285 p. 894 N.]
[οἶον λήρος]· οἱ δ', δι τὰς Θεοφράστου ἀχροάσεις καταφλέγων
5 ἐπέλεγεν·

Ἦφαιστε, πρόμολ' ὦδε, Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει [Σ 392].
οὗτος ἔλεγε τῶν πραγμάτων τὰ μὲν ἀργυρίου ὠνητὰ εἶναι, οἶον
οἰκίαν· τὰ δὲ χρόνου καὶ ἐπιμελείας, ὡς παιδείαν. τὸν πλοῦτον
βλαβερόν, εἰ μὴ τις ἀξίως αὐτῷ χρωῖτο. ἐτελεῦτα δὲ ὑπὸ γήρωσ
10 ἑαυτὸν πνίξας. μαθηταὶ δ' αὐτοῦ Θεόμβροτος καὶ Κλεομένης,
Θεομβρότου Δημήτριος ὁ Ἀλεξανδρεὺς, Κλεομένους Τίμαρχος Ἀλε-
ξανδρεὺς καὶ Ἐχεκλῆς Ἐφέσιος· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Ἐχεκλῆς Θεομ-
βρότου διήκουσεν, οὐ Μενέδημος, περὶ οὐ λέξομεν. ἐγένετο καὶ
Μένιππος Σινωπεὺς ἐν αὐτοῖς ἐπιφανής.
15 ἑθρηάθη δὲ τοῖς λόγοις καὶ ἡ ἀδελφὴ τοῦ Μητροκλέους 96
Ἰππαρχία. Μαρωνῖται δ' ἦσαν ἀμφοτέρω. καὶ ἦρα τοῦ Κράτῃτος
καὶ τῶν λόγων καὶ τοῦ βίου, οὐδενὸς τῶν μνηστευομένων ἐπιστρε-
φομένη, οὐ πλοῦτου, οὐκ εὐγενείας, οὐ κάλλους· ἀλλὰ πάντα ἦν
Κράτῃς αὐτῆι. καὶ δὴ καὶ ἠπειλεῖ τοῖς γονεῦσιν ἀναίρησειν αὐτῆν,
20 εἰ μὴ τούτῳι δοθελή. Κράτῃς μὲν οὖν παρακαλούμενος ὑπὸ τῶν
γονεῶν αὐτῆς ἀποτρέψαι τὴν παῖδα, πάντα ἐποίηι, καὶ τέλος μὴ
πεῖθων, ἀναστάς καὶ ἀποθέμενος τὴν ἑαυτοῦ σκευὴν ἀντικρὺς αὐ-
τῆς ἔφη· ὁ μὲν νυμφίος οὗτος, ἡ δὲ κτῆσις αὐτῆ, πρὸς ταῦτα
βουλεύου· οὐδὲ γὰρ ἔσσεσθαι κοινωόν, εἰ μὴ καὶ τῶν αὐτῶν ἐπιτη-
25 δευμάτων γενηθείη. εἴλετο ἡ παῖς καὶ ταῦτὸν ἀναλαβοῦσα 97
σχῆμα συμπεριήει τάνδρῳ καὶ ἐν τῷ φανερωῖ συνεγίνετο καὶ ἐπὶ
τὰ δεῖπνα ἀπήμει. δι τὸ καὶ πρὸς Ἀνσίμαχον εἰς τὸ συμπόσιον
ἦλθον, ἐνθα Θεόδωρον τὸν ἐπικλῆν Ἄθεον ἐπήλεξε, σόφισμα
προτείνασα τοιοῦτο· ὁ ποιῶν Θεόδωρος οὐκ ἂν ἀδικεῖν λέγοιτο,
30 οὐδ' Ἰππαρχία ποιούσα τοῦτο ἀδικεῖν λέγοιτ' ἂν· Θεόδωρος δὲ
τύπτων ἑαυτὸν οὐκ ἀδικεῖ, οὐδ' ἄρα Ἰππαρχία Θεόδωρον τύπτουσα
ἀδικεῖ. ὁ δὲ πρὸς μὲν τὸ λεχθὲν οὐδὲν ἀπήνητησεν, ἀνέσυρε δ'
αὐτῆς θοιμάτιον· ἀλλ' οὔτε κατεπλάγη Ἰππαρχία οὔτε διαταράχθη
ὡς γυνή. ἀλλὰ καὶ εἰπόντος αὐτῆι· αὐτῆ' στὶν ἡ τὰς παρ' ἱστοῖς 98

2 κάτω B 6 θέτις BF¹: πόλις F: παχίς(?) P² 9 δὲ FQ: δὴ BP
11 Κλεομένους Τίμαρχος om. BF: Κλεομένους del. P², rest. P³ 15 Μητρο-
κλέους Ἰππαρχία om. B¹: ΙΠΠΑΡΧΕΙΑ inter versus in ras. add. B¹: μητροκλέους
B² 16 μαρωνεῖται libri 18 τοῦ πλοῦτου (om. οὐ) 22 ἀντικρὺ F
24 κοινωόνος libri: correxi 25 γενηθείη F: γενηθείης BP 26 quidni συν-
απήμει? 28 ἦλθον B: ἦλθεν FP (e sil.) 33 ἡ Ἰππαρχία B 34 αὐτῆι αὐτῆ
'στὶν ἡ ['στὶν ἡ ex corr. B², ἐστὶν ἡ F] BF: αὐτοῦ(?) αὐτῆι τίνι P, fort. B¹

ἐκλιπούσα κερκίδας'; [Eur. Bacch. 1236] 'ἐγώ, φησίν, εἰμι, Θεόδωρε· ἀλλὰ μὴ κακῶς σοι δοκῶ βεβουλεύσθαι περὶ αὐτῆς, εἰ τὸν χρόνον, ὃν ἔμελλον ἰστοῖς προσαναλώσειν, τοῦτον εἰς παιδείαν κατεχρησάμην'; καὶ ταῦτα μὲν καὶ ἄλλα μυρία τῆς φιλοσόφου.

- 5 φέρεται δὲ τοῦ Κράτῆτος βιβλίον Ἐπιστολαί, ἐν αἷς ἀριστα φιλοσοφεῖ, τὴν λέξιν ἔστιν ὅτι παραπλήσιος Πλάτωνι. γέγραφε καὶ τραγωιδίας ὑψηλότατον ἔχούσας φιλοσοφίας χαρακτήρα, οἷόν ἐστι κακεῖνο· 'οὐχ — πᾶρα [fr. 15]. ἐτελεύτησε δὲ γηραῖος καὶ ἐτάφη ἐν Βοιωτίαι.

2. SUIDAS

- Κράτῆς Ἀσκάνδου Θηβαῖος, φιλόσοφος Κυνικός, μαθητῆς
10 Διογένοῦς καὶ Βρύσσωνος τοῦ Ἀχαιοῦ. ὃς ἐξαργυρίσας τὴν οὐσίαν δέδωκε τὰ ἀργύρια τραπεζίτη εἰπὼν, εἰ οἱ παῖδες αὐτῷ φιλοσοφήσουσι, τῷ δῆμῳ δοῦναι· εἰ δὲ μὴ, τοῖς παισὶ. γήμας δὲ Ἰππαρχίαν τὴν Μαρωνίτιν κυνογαμίαν τὸν γάμον ἐκάλεσε. παῖδα δὲ ἔσχεν ἐξ αὐτῆς Πασικλέα. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ριγ ὀλυμπιάδος [328—
15 325]. ἐπεκλήθη δὲ Θυρεπανοίκτης διὰ τὸ ἀδεῶς ἐπεισιέναι εἰς παντός οὐπερ ἠβούλετο οἶκον [ex Laertio, cuius fortasse prima verba Hesychio concordabant].

οὗτος καταλιπὼν τὴν οὐσίαν μηλόβοτον ἀρθεῖς ἐπὶ τοῦ βωμοῦ εἶπεν 'ἐλευθεροῖ — Κράτῆς' [cf. A 12 et fr. 16].

- 20 ἔγραψε φιλόσοφα [ex Hesychio].

ὅτι Κράτῆς εἶπεν 'ἔρωτα παύει λιμός· εἰ δὲ μὴ, χρόνος· εἰ δὲ μὴ βρόχος' [ex Laert. cf. fr. 14].

οὗτος κατεπόντωσε τὴν οὐσίαν, ὡς λέγει Φιλόστρατος ὁ Ἀθήμιος ἐν τῷ Βίῳ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως [I 13].

3. APUL. FLOR. 14 haec atque hoc genus alia partim cum audiret a Diogene C., alias ipse sibimet suggereret, denique in forum exiit, rem familiarem abicit velut onus stercoris, magis labori quam usui. dein coetu facto maximum exclamavit: 'Crates' inquit 'Cratetem manu mittit.' exinde non modo solus, verum nudus et liber omnium, quoad vixit, beate vixit. adeoque eius cupiebatur, ut virgo nobilis, spreto iunioribus ac ditioribus prociis, ultronea eum sibi optaverit. cumque interscapulium Crates retexisset quod erat auctus gibbere peramque cum baculo et pallium humi posuisset, eamque suppellectilem sibi esse puellae profiteretur eamque formam quam viderat: proinde sedulo consuleret, ne post quere-la eam caperet: enimvero Hipparche condicionem accipit, iamdudum sibi provisum satis et satis consultum respondet, neque ditio-rem maritum neque formosio-rem usquam gentium posse invenire: proinde duceret quo liberet. duxit cynicus in porticum: ibidem in loco celebri, coram, luce clarissima accubuit, coramque virginem imminuisset paratam pari constantia, ni Zeno procinctu palliastri circumstantis coronae obtutu magistrum secreto [magistri sui secreta Rohde] defendisset.

22 * * * *Crates ille Diogenis sectator qui ut lar familiaris apud homines aetatis suae Athenis cultus est. nulla domus umquam clausa erat nec erat patris familias tam absconditum secretum, quin eo tempestive Crates interveniret, litium omnium et iurgiorum inter propinquos disceptator atque arbiter. quod [quomodo Rohde] Herculem olim poetae memorant monstra illa immania hominum ac ferarum virtute subegisse orbemque terrae purgasse, similiter adversum iracundiam et invidiam atque avaritiam atque libidinem ceteraque animi humani monstra et flagitia philosophus iste Hercules fuit. eas omnes pestes mentibus exegit, familias purgavit, malitiam perdomuit, seminudus et ipse et clava insignis, etiam Thebis oriundus, unde Herculem fuisse memoria extat. (is) igitur priusquam plane Crates factus inter proceres Thebanos numeratus est: lectum genus, frequens famulitium, domus amplo. ornata vestibulo: ipse bene vestitus bene praediatus. post ubi intellegit nullum sibi in re familiari praesidium legatum quo fretus aetatem agat, omnia fluxa infirmaque esse, quicquid sub caelo divitiarum est, eas omnes ad bene vivendum (nihil) quicquam esse * * **

4. LAERT. II 131 *καὶ ποτε Κράτητος περυσταμένον αὐτὸν [Menedemum] καὶ καθαρτομένον εἰς τὸ ὅτι πολιτεύεται, ἐκέλευσέ τισιν εἰς τὸ δεσμοκτήριον ἐμβαλεῖν αὐτόν. τὸν δὲ μηδὲν ἤττον τηρεῖν παριόντα καὶ ὑπερκύπτοντα Ἀγαμεμνόνειόν τε καὶ Ἡγησίπολιν ἀποκαλεῖν.*

5. TELEUS p. 28, 5 Hense (Stob. fl. 97, 31) διὸ καὶ ὁ Κ. πρὸς τὸν ἐπιζητοῦντα 'τί οὖν μοι ἔσται φιλοσοφῆσαντί'; "δυνήσῃ, φησί, τὸ φασκάλιον φαιδίως λῦσαι καὶ τῇ χειρὶ ἐξελῶν εὐλύτως δοῦναι καὶ οὐχ ὥσπερ νῦν στρέφων καὶ μέλλων καὶ τρέμων, ὥσπερ οἱ παραλελυμένοι τὰς χεῖρας" ἀλλὰ καὶ πλήρης ὄν αὐτὸ οὕτως ὄψει καὶ κενούμενον ἰδὼν οὐκ ὀδυνήσῃ, καὶ χρᾶσθαι προελόμενος φαιδίως δυνήσῃ καὶ μὴ ἔχων οὐκ ἐπιποθήσεις, ἀλλὰ βιώσῃ ἀρκούμενος τοῖς παροῦσι, τῶν ἀπόντων οὐκ ἐπιθυμῶν, τοῖς συμβεβηκόσιν οὐ δυσαρεστῶν." p. 29, 6 διὸ καὶ εἰ βούλει τὸν νῖόν σου τῆς ἐνδεείας καὶ σπάνεως παῦσαι μὴ πρὸς τὸν Πτολεμαῖον πέμπε, ὅπως χρήματα κτήσεται· εἰ δὲ μὴ, ἀλαζονεῖαν προσλαβὼν ἀπελεύσεται, περαινὲς δὲ οὐδέν. ἀλλὰ [εἰς ἀκαθμίαν] πρὸς Κράτητα· ἐκεῖνος ἠδύνατο ἐξ ἀπλήστων καὶ πολυτελῶν ἐλευθερίους καὶ ἀφελεῖς κατασκευάζειν. καὶ Μητροκλῆς δὲ ἐκεῖνος ἔφη, ὡς ἔοικεν, ὅτε μὲν παρὰ Θεοφράστῃ καὶ Ξενοκράτῃ σχολάζοι, πολλῶν αὐτῷ ἐξ οἴκου ἀποστελλομένων φοβεῖσθαι μὴ τῷ λιμῷ ἀποθάνοι καὶ αἰὲν σπανίζῃν καὶ ἐνδεὴς εἶναι, μεταβὰς δὲ ὕστερον πρὸς Κράτητα κἄν ἄλλον προστρέφειν οὐδενὸς πεμπομένον. τότε μὲν γὰρ ἐξ ἀνάγκης ἔδει ὑπόδημα ἔχειν, καὶ τοῦτο ἀκάττητον [ἦλος οὐκ ἔχον] εἶτα χλανίδα, παιδῶν ἀκολοθηῖαν, οἰκίαν μεγάλην εἰς τὸ σύνδειπνον, ὅπως [ὄπου Jacobs] ἄρτοι καθαροί, ὄψων μὴ τὸ τυχόν, οἶνος ἡδύς, ὑποδοχὰς τὰς ἐπιβαλλούσας, ἵνα πολυτελῶς [?] κλίνας πολυτελεῖς· ἐλευθέριος γὰρ παρ' αὐτοῖς ἡ τοιαυτὴ ἀναστροφή ἐκρίνετο· πρὸς Κράτητα δὲ μεταβάντι οὐδὲν ἦν τούτων, ἀλλ' ἀφελέστερος τῷ τρόπῳ γενόμενος ἤρκειτο τρίβῳ καὶ μάζῃ καὶ λαχανίοις οὐκ ἐπιποθῶν τὴν προτέραν διαιταν οὐδὲ τῇ παρούσῃ δυσχεραίνων. πρὸς ὄγιος ἡμεῖς μὲν ζητοῦμεν παχύτερον ἱμάτιον, ἐκεῖνος δὲ διπλώσας τὸν τρίβωνα περιήκει τῶν δύο ἱμάτια ἔχων. εἰ ἀλειφασθαι χρεῖαν ἔχοι, εἰσελθὼν ἂν εἰς τὸ βαλανεῖον τῷ γλοιῷ ἠλείψατο. καὶ βαδίσας ἐνῆστε πρὸς τὴν κάμνον, οὐ τὰ χαλκεῖα, τῶν μαινίδων ἀπόπτριον ποιήσας, περιγέας ἂν ἐλαϊδίον καθίσας ἠόλισθησε. καὶ ἐκάθευθε τὸ μὲν θέρος ἐν τοῖς ἱεροῖς, τὸν δὲ χειμῶνα ἐν τοῖς βαλανείοις· οὐ σπανίζων ὥσπερ πρὸ τοῦ οὐδὲ ἐνδεὴς ὢν, ἀλλ' ἀρκούμενος τοῖς παροῦσι, διακόνους οὐκ ἐπιθυμῶν ἔχειν.

6. IDEM p. 95, 4 [Stob. fl. 95, 21] Ζήνων ἔφη Κράττητα ἀναγινώσκειν ἐν σκν-
τείῳ καθήμενον τὸν Ἀριστοτέλους Προτρεπικόν, ὃν ἔγραψε πρὸς Θεμισώνα
τὸν Κυπρίων βασιλέα, λέγων ὅτι οὐδενὶ πλείω ἀγαθὰ ὑπάρχει πρὸς τὸ φιλο-
σοφῆσαι· πλοῦτόν τε γὰρ πλείστον αὐτὸν ἔχειν ὥστε δαπανᾶν εἰς ταῦτα, ἔτι
δὲ δόξαν ὑπάρχειν αὐτῷ. ἀναγινώσκοντος δὲ αὐτοῦ τὸν σκντέα ἔφη προσέχειν
ἅμα ῥάπτοντα καὶ τὸν Κράττητα εἰπεῖν ἔγω μοι δοκῶ, ὦ Φίλοσε, γράφειν
[recte] πρὸς σὲ προτρεπικόν· πλείω γὰρ ὄρω σοι ὑπάρχοντα πρὸς τὸ φιλο-
σοφῆσαι (<ῆ) ὦι [ὡν libri: correxi] ἔγραψεν Ἀριστοτέλης·

7. IDEM p. 98, 3 H. [Stob. fl. 98, 72] εἰ δὲ δεῖ τὸν εὐδαιμονα βίον ἐκ τῶν
πλεοναζουσῶν ἡδονῶν ἐγκρίναι, οὐδεὶς, φησὶν ὁ Κ., εὐδαιμων γεγονὼς ἂν εἴη.
ἀλλ' εἰ θέλει τις ἐκλογισασθαι ἐν ὅλῳ τῷ βίῳ πάσας τὰς ἡλικίας, εὐρήσει
πολλῶι πλείους τὰς ἀλγηδόνας. πρῶτον μὲν γὰρ τοῦ παντός χρόνου ὁ ἥμισος
ἀδιάφορος, ἐν ᾧ καθεύδω. εἰθ' ὁ πρῶτος ὁ κατὰ τὴν παιδοτροφίαν ἐπίπνοος.
πεινᾷ τὸ παιδίον, ἢ δὲ τροφὸς κατακοιμίζει· διψᾷ, ἢ δὲ λούει· κοιμηθῆναι
θέλει, ἢ δὲ κρόταλον ἔχουσα ψοφεῖ. εἰ δ' ἐκπέφηνγε τὴν τιθῆν, παρέλαβε
πάλιν ὁ παιδαγωγός, παιδοτρίβης, γραμματοδιδάσκαλος, ἄρμονικός, ζωγράφος.
προάγει ἡλικία· προσγίνεται ἀριθμητικός, γεωμέτρης, πωλοδάμνης [ὑπὸ τού-
των πάντων μαστιγοῦται]· ὀρθρον ἐγείρεται· σχολάσαι οὐκ ἔστιν. ἔφηβος
γέγονεν· ἔμπαικιν τὸν κοσμητὴν φοβεῖται, τὸν παιδοτρίβην, τὸν ὄπλομάχον,
τὸν γυμνασίαρχον. ὑπὸ πάντων τούτων μαστιγοῦται, παρατηρεῖται, τραχηλί-
ζεται. ἔξ ἐφήβων ἐστὶ καὶ ἡδὴ εἰκοσὶν ἐτών· ἔτι φοβεῖται καὶ παρατηρεῖ καὶ
γυμνασίαρχον καὶ στρατηγόν. παρακοιτεῖν πον δεῖ, οὗτοι παρακοιτούσι·
φυλάττειν καὶ ἀγρονπεῖν, οὗτοι φυλάττουσιν· εἰς τὰ πλοῖα ἐμβαίνειν, οὗτοι
ἐμβαλνοῦσιν. ἀνὴρ γέγονε καὶ ἀκμάζει· στρατεύεται καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῆς
πόλεως, πολιτεύεται, στρατηγεῖ, χορηγεῖ, ἀγωνοθετεῖ· μακαρίζει ἐκείνον τὸν
βίον ὃν παῖς ὦν ἐβίωσε. παρήκμασε καὶ ἔρχεται εἰς γῆρας· πάλιν παιδοτρο-
φίαν ὑπομένει καὶ ἐπιποθεῖ τὴν νεότητα καὶ ἔνεότης μοι φιλόν, τὸ δὲ γῆρας
βαρύτερον Αἰτῆς [Eur. Her. 637]. οὐχ ὄρω οὖν, πῶς εὐδαιμονία τις βίον
ἔσται βεβιωκώς, εἴπερ δεῖ τῷ πλεονασμῷ τῶν ἡδονῶν ἐκμετεῖσθαι. [vereor
ne ea quae inde ab ἀλλ' εἰ θέλει congruenter cum Axiocho p. 356D exponuntur,
a Cratete abhorreant. illum enim puto nec tam attice se gesturum fuisse ut
Thebanum, nec tam molliter ut Cynicum. saepe eclogae in Teletis epitome lem-
matis suis orbatae cf. p. 31, 5. 41, 1 = 3, 4 al. (cf. Hense p. XXXIII)].

8. ATHEN. X 422c καὶ Κ. δ' ὁ κννικός, ὡς φησι Σωσικράτης ἐν ταῖς
Διαδοχαῖς, ἐπερράπισε Δημήτριον τὸν Φαληρέα σὺν τῇ πῆραι τῶν ἄρτων
καὶ λάγνον πέμπαντα οἶνον· εἶθε γάρ, ἔφη, τὰς κρήνας καὶ ἄρτους ἦν φέ-
ρειν'. Plut. de adul. et amic. 28 p. 69C λέγεται δὲ καὶ Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς,
ὅτε τῆς πατρίδος ἐξέπεσε καὶ περὶ Θήβας ἀδοξῶν καὶ ταπεινὰ πράττων διή-
γεν, οὐχ ἡδέως ἰδεῖν προσιόντα Κράττητα παρρησίαν κννικὴν καὶ λόγους τρα-
χεῖς προσδεχόμενος· ἐντυχόντος δὲ πρῶτως αὐτῷ τοῦ Κράττητος καὶ διαλε-
χθέντος περὶ φνγῆς, ὡς οὐδὲν ἔχει κακὸν οὐδ' ἄξιον φέρειν βαρέως, πραγμά-
των σφαλερῶν καὶ βιαιῶν ἀπηλλαγμένον, ἅμα δὲ θαρρεῖν ἐφ' ἑαυτῷ καὶ τῆ
διαθέσει παρακαλοῦντος, ἡδῶν γενόμενος καὶ ἀναθαρσῆσας πρὸς τοὺς φίλους
εἶπε· φεῦ τῶν πράξεων ἐκείνων καὶ ἀσχολιῶν, δι' ἃς ἄνδρα τοιοῦτον οὐκ
ἔγνωμεν·

9. PLUT. de vit. aer. al. 8 p. 831F Κ. δὲ ὁ Θηβαῖος ὑπ' οὐδενὸς ἀπαι-
τούμενος οὐδ' ὀφείλων, αὐτὰς δὲ τὰς οἰκονομίας καὶ φροντίδας καὶ περισπα-

σμούς διασχεραίνων ἀφῆκεν οὐσίαν ὀκτώ ταλάντων καὶ τρίβωνα καὶ πήραν ἀναλαβῶν εἰς φιλοσοφίαν καὶ πενίαν κατέφυγεν. *Id. de an. tranqu.* 4 p. 266 E K. δὲ πήραν ἔχων καὶ τρίβωνα παίζων καὶ γελῶν ὥσπερ ἐν ἑορτῇ τὸν βλον διετέλεσε.

10. *IDEM. QU. CONV.* II 1, 6 p. 632 E Κράτητα δὲ τὸν φιλόσοφον εἰς πᾶσαν οἰκλαν εἰσιόντα μετὰ τιμῆς καὶ φιλοφροσύνης δεχομένων Ἐυρεπανοίκτην ἑκάλον.

11. *IULIAN. OR.* 6 p. 200 B ἐντυχὼν δὲ τῷ Χαιρωνεῖ Πλουτάρχῳ τὸν Κράτητος ἀναγράφαντι βλον οὐθὲν ἐκ παρέργου τοῦ μανθάνειν δεήσει τὸν ἄνδρα. οὗτος ἡγεμῶν ἐγένετο Ζήνωνι τῶν καλῶν δογμάτων ἐπὶ τούτου φασὶ τοὺς Ἕλληνας ἐπιγράφειν τοῖς ἑαυτῶν οἴκοις ἐπὶ τῶν προπυλαιῶν εἴσοδος Κράτητι ἀγαθῷ δαίμονι. p. 201 B ὁ K. δὲ ἐδημοσίευσεν τὴν οὐσίαν εἶτα τὸ σῶμα βλαβεῖς ἔσκαπτεν ἑαυτὸν εἰς τὴν χλωτότητα τοῦ σκέλους καὶ τὸ κυρτὸν τῶν ὤμων, ἐπορεύετο δὲ ἐπὶ τὰς τῶν φίλων ἐστίας ἄκλητος κεκλημένος, διαλάσσων τοὺς οἰκειοτάτους ἀλλήλους, εἴ ποτε στασιάζοντας αἰσθοίτο, ἐπετῖμα δὲ οὐ μετὰ πικρίας, ἀλλὰ μετὰ χάριτος, οὐχ ἵνα συκοφαντεῖν δοκῆι τοὺς σωφρονισθέντας ὠφελεῖν δὲ ἐθέλων αὐτούς τε ἐκείνους καὶ τοὺς ἀκούοντας.

12. *ORIG. c. Cels.* II 41 ὅσος δὲ καὶ ἄλλος χορὸς πενήτων ἐστὶ παρ' Ἑλλήσι φιλοσοφησάντων καὶ ἐκούσιον πενίαν ἀναδεξαμένων καὶ οἱ πολλοὶ Ἑλλήνων ἴσασιν ἐκ τῶν ἀναγραφέντων περὶ μὲν Δημοκρίτου μηλόβοτον ἔασαντος τὴν οὐσίαν, περὶ δὲ Κράτητος ἑαυτὸν ἐλευθερώσαντος διὰ τοῦ τοῖς Θηβαίοις χαρίσασθαι τὸ ὑπὲρ πάσης τῆς κτήσεως πραθείης δοθὲν αὐτῷ ἀργίριον.

13. *PLUT. de Alex. fort.* II 3 p. 336 c ὁ μὲν οὖν K. κιδῶν χρυσὴν εἰκόνα Φρόνης τῆς ἑταίρας ἐτώσαν ἐν Δελφοῖς ἀνέκραγεν, ὅτι τοῦτο τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀκρασίας τρόπιον ἔστηκε [*Stob. fl.* 6, 46 H.] de Pyth. orac. 14 p. 401 A ἐκεῖ βλέπων ἄνω καὶ τὴν χρυσὴν ἐν τοῖς στρατηγοῖς καὶ βασιλεῦσι θέασαι Μνησαρέτην ἣν Κράτης εἶπε τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀκρασίας ἀνακεῖσθαι τρόπιον. ἰδὼν οὖν ὁ νεανίας εἶπ' οὐ περὶ Φρόνης, ἔφη, τοῦτ' ἦν εἰρημένον τῷ Κράτητι; καί, εἶπεν ὁ Σεραπίων, Μνησαρέτη γὰρ ἐκαλεῖτο, τὴν δὲ Φρόνην ἐπίκλησιν ἔσχε διὰ τὴν ὠχρότητα. *ΑΠΗ. XIII* 591 B αὐτῆς δὲ τῆς Φρόνης οἱ περικτίονες ἀνόριάντα ποιήσαντες ἀνέθηκεν ἐν Δελφοῖς χρύσειον ἐπὶ κλονος Πεντελικοῦ κατεσκεύασε δ' αὐτὸν Πραξιτέλης. ὃν καὶ θεασάμενος K. ὁ κυνικός ἔφη τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀκρασίας ἀνάθημα.

14. *PLUT. coniug. praec.* 26 p. 141 E 'κόσμος γὰρ ἐστίν' ὡς ἔλεγε K. 'τὸ κοσμοῦν' κοσμεῖ δὲ τὸ κοσμητέραν γυναῖκα ποιοῦν. [*Stob. flor.* 74, 48] fortasse hoc ansam dedit epistolographo Cratetis ep. 9 p. 209 Herch. haec ludenti: Μνασοῖ. μὴ ἀπέχου τοῦ καλλίστου κόσμου, ἀλλὰ κοσμεῖ σαυτὴν ἐκάστης ἡμέρας, ἵνα διαφέρουσα ἦς. κάλλιστος δὲ κόσμος ἐστὶν ὁ κάλλιστα κοσμῶν, κάλλιστα δὲ κοσμεῖ ὁ κοσμιωτάτην ποιῶν, κοσμιωτάτην δὲ ποιεῖ κοσμοῦτης, ἣ μοι δοκοῦσι καὶ ἡ Πηνελόπη καὶ ἡ Ἀλκίπαις κεκοσμησθαι καὶ ἔτι καὶ νῦν ἐπ' ἀρετῆι ὑμνεῖσθαι καὶ τιμᾶσθαι. ἵν' οὖν καὶ σὺ ταῦταις ἐνάμιλλος γένη, πειρῶ τούτων ἀντέχεσθαι τῶν παραινουμένων.

15. *SENEC. ep.* 10, 1 Crates, ut aiunt, huius ipsius Stilbonis auditor, cuius mentionem priore epistula feci, cum vidisset adolescentulum secreto ambulantiem interrogavit, quid illi solus faceret? 'mecum, inquit, loquor'. cui Crates 'cave, inquit, rogo, et diligenter attende: cum homine malo loqueris'.

16. IAMBlichus ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς (πρὸς Ἀρετὴν) περὶ σωφροσύνης (Stob. flor. 5, 47 Hense): ἡ δὲ μέτροις ὠρισμένοις κατέχουσα τὰς ἡδονὰς εὐταξία σώζει μὲν οἴκους, σώζει δὲ πόλεις κατὰ τὴν Κράτητος γνώμην

EX CRATETEURUM ΔΡΟΡΗΤΗΕΓΜΑΤUM sylloge, cuius fons primarius Zenonis Κράτητος ἀπομνημονεύματα [Diog. VII 4; cf. A 6. 27; ad fr. 16] et Χρεῖαι [Diog. VI 91 p. 209, 2]

17. Stob. flor. 4, 50 Hense. Κράτης ἀπέκασε τοὺς ἀνόητους τῶν ἀνθρώπων τοῖς τρυπάνοις· ἄνευ γὰρ δεσμοῦ καὶ ἀνάγκης μηδὲν ἐθέλειν τῶν δεόντων ποιεῖν [Maxim. c. 60 p. 984 M.].

18. Id. 5, 52. Κράτητος. Κ. εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβαλὼν καὶ ὄρων τοὺς μὲν πιπράσκοντας τοὺς δὲ ὠνούμενους· οὗτοι, ἔφη, διὰ τὸ ἐναντίον πρᾶγμα ἀλλήλους μακαρίζουσιν, ἐγὼ δ' ἐμαντόν, ὅτι ἀμφοτέρων ἀπήλλαγμαί, μῆτε ὠνούμενος μῆτε πωλὼν'. [Gnom. Par. 318; ed. Sternbach Ac. Crac. XX 166].

19. Id. 14, 20. Κράτητος Κ. πρὸς νέον πλούσιον πολλοὺς κόλακας ἐπισφόμενον νεανίσκῳ εἶπεν· ἐλέω σου τὴν ἐρημίαν'. [Max. c. 11 p. 789 M.]

20. Id. 15, 10. Κράτητος. Κ. τὰ τῶν πλουσίων καὶ ἀσώτων χρήματα ταῖς ἐπὶ τῶν κρημνῶν σκαῖς εἰκάσεν, ἀφ' ὧν ἀνθρώπον μηδὲν λαμβάνειν, κόρακας δὲ καὶ ἰκτίνους [ὡσπερ παρὰ τούτων ἑταίρας καὶ κόλακας]. [Gnom. Paris. 287]

21. Id. 97, 27 Mein. Κράτητος κνυκοῦ. Κ. οὐ τῷ πλούτῳ εἶπεν ἑαυτὸν ἠὲδοξήκεναι μεγάλα, ἀλλὰ τῷ πενίᾳ.

22. ANTON. Melissa I 29 p. 877 Migne. Κράτητος. μὴ παρὰ πάντων τὰ διδόμενα δέχεσθαι χρή. οὐ γὰρ θεμιτὸν ἀρετὴν ὑπὸ κακίας τρέφεσθαι.

23. MAXIM. 27 p. 876 Migne (praecedit Κράτης = Stob. 6, 46 = Plut. Al. fort. II 3 [A 13]) ὁ αὐτὸς νεανίσκον ἰδὼν ἀθλητικὸν οἶνω καὶ κρεοφαγίᾳ καὶ ἀσκήσει σάρκα πολλὴν ὑποτρέφοντα εἶπεν· ὦ δαιμόνιε παῦσαι καθ' ἑαυτοῦ ποιῶν τὸ δεσμοτήριον ἰσχυρόν'.

24. GNOMOL. VATIC. ed. Sternbach [Wien. Stud. XI 56] 381 Κράτης ὁ Κνυκὸς ἰδὼν μειράκιον καλλωπιζόμενον ὅμοιον αὐτὸ ἔφη εἶναι ὁδῶι λείαι καὶ πλατεῖαι δι' ἧς πολλοὶ εὐχερῶς ὁδεύουσιν.

25. Id. 382 ὁ αὐτὸς ἔφη κρεῖττον εἶναι τῷ ποδὶ ὀλισθήσαι ἢ τῷ γλώττῃ (Zenoni tributur Laert. VII 26, Socrati alias cf. Sternbach l. c. p. 217 ad n. 483).

26. Id. 383 ὁ αὐτὸς τὸν ποιητικὸν λόγον μέγιστον εἶπεν εἶναι ληιστὴν ἐρμηνεῖαι τε περισσῆ καὶ ἐνθυμήμασι πολλοῖς κεκοσμημένον.

27. Id. 384 ὁ αὐτὸς Ζήνωνι ποτε τῷ Κιτιεῖ γνωρίζωμι ὄντι αὐτοῦ ἔδωκε χύτραν φέρειν φακῆς. καὶ τοῦ Ζήωνος φιλοδοξότερον ἀποκρύπτοντος ἐν τῷ ὄχλῳ τὴν χύτραν πλήξας ὁ Κράτης τῇ βακτηρίᾳ κατέαξεν αὐτήν· φερομένης οὖν τῆς φακῆς κατὰ τῶν τοῦ Ζήωνος σκελῶν κάκεινον ἐρυνθριῶντος ἐπὶ τούτῳ· θάρρει, ὦ Φοινικίδιον, ἔφη, οὐδὲν γὰρ δεινόν ἐστιν, ἀλλὰ φακῆ'. [cf. Laert. VII 3].

28. ID. 385 ὁ αὐτὸς καλοῦντος αὐτὸν Ἀλεξάνδρον εἰς Μακεδονίαν καὶ ἐπαγγελλομένου τὰς Θήβας ἀναστήσειν, τὴν πατρίδα τοῦ Κράτητος, εἶπεν· οὐ χρήζω τοιαύτης πατρίδος, ἣν ἕτερος Ἀλέξανδρος καθαιρήσει. [cf. Laert. VI 93 supra p. 209, 14. Ael. V. H. III 6. Philostr. V. Ap. VII 2, 3, 3.]

29. ID. 386 ὁ αὐτὸς παρεκελεύετο τοῖς ἀνθρώποις ἢ νοῦν ἢ βρόχον [Antistheni, Diogeni aliis tribuunt alii cf. Sternbach l. c. p. 57.]

30. ID. 387 ὁ αὐτὸς τελευτῶν τριάκοντα τάλαντα Θηβαίοις κατέλιπεν ἐπιφθεγξάμενος ὅτι, εἰ μὲν γένηται αὐτοῦ ἄξιός ὁ υἱός, οὐκ ἀπορήσει χρημάτων, εἰ δὲ ἀνάξιός, οὐδὲ ταῦτα ἔχειν ἐπιτήδειός ἐσται. [cf. Sternbach l. c. p. 570].

SCRIPTURAE (cf. A 1 [p. 207, 3 sqq. 211, 5 sqq.]. 3 [p. 211, 20] et supra p. 23 n. 21).

31. DEMETR. de eloc. 170 χρῆσονται δὲ ποτε καὶ οἱ φρόνιμοι γελοίοις πρὸς τε τοὺς καιρούς, οἷον ἐν ἑορταῖς καὶ ἐν συμποσίοις, καὶ ἐν ἐπιπλήξει δὲ πρὸς τοὺς τρυφερωτέρους, ὡς ὁ Τηλαύγους [Aeschinis] Θύλακος καὶ ἡ Κράτητος Ὀψοποιητικὴ [ποιητικὴ codex: correcti]. καὶ φακῆς ἐγκώμιον ἂν ἀναγνοίη τις ἐν τοῖς ἀσώτοις. τοιαῦτος δὲ ὡς τὸ πλέον καὶ ὁ Κυνικός τρόπος· τὰ γὰρ τοιαῦτα γελοῖα χρείας λαμβάνει τάξιν καὶ γνώμης. cf. LAERT. VI 83 (de Monimo cynico aequali) γέγραφε δὲ Παίγνια σπουδῆι λεληθῆναι μεμυγμένα.

B. FRAGMENTA.

ΚΡΑΤΗΤΟΣ ΠΑΙΓΝΙΑ.

Titulum sumpsit ex Diog. VI 85 [A 1 p. 207, 3], Iulian. c. ad. fr. 10, Monimi libro [supra n. 31]. inter paegnia illa singuli ut in Timone silli facile dignoscuntur hi:

1. Parodiae fr. 1—3a (de titulo cf. Xenophan. 22 p. 41 et Tim. 2 p. 184);
2. Pera (cynicae vitae commentatio et commendatio; utopiae genus, quale Platonis Atlantis, Theopompi Eusebes, Euhemeri Panchaea. de pera symbolo Cynicorum cf. Dümmler *Academica* p. 270, etsi aes Vindobonense ibi p. V expressum vix Cratetem repraesentat) fr. 4—9;
3. Elegiae (Solonearum cynica parodia) fr. 10, 11;
4. Hymnus in Eutelian (hymnicorum poetarum parodia) fr. 12;
5. Paratragodumena (tragoediarum cynica imitatio) fr. 13—18;
6. Ars culinaria (Archestratorum cynica irrisio) A 31.

Fragmenta collegerunt Bergk *Poet. Lyr. Gr.* II 364sqq., Wachsmuth *Sillogr. rel.* 192sqq. Nauck *Fragm. trag.* p. 809sqq.

PARODIAE.

1 [4 B., 1 W.]

LAERT. Diog. II 117 ἦν δ' οὖν ὁ Στίλπων καὶ ἀφελῆς καὶ ἀνεπίπλαστος πρὸς τε τὸν ἰδιώτην εὐθετος. Κράτητος γοῦν ποτε τοῦ κυνικοῦ πρὸς μὲν τὸ ἐρωτηθῆν οὐκ ἀποκριναμένον, ἀποπαρόντος δέ· ἠίδειν, ἔφη, ὡς πάντα μᾶλλον φθέγγῃ ἢ ἂ δεῖ. (118) ἀλλὰ καὶ ἰσχάδα προτειναντος αὐτῷ ποτε καὶ ἐρώτημα, δεξάμενον καταφαγεῖν· τοῦ δέ· ὦ Ἡράκλεις, εἰπόντος, ἀπολώλεκα τὴν ἰσχάδα· οὐ μόνον, ἔφη, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐρώτημα, οὐ ἦν ἀρραβῶν ἢ ἰσχάς· πάλιν δὲ ἰδὼν τὸν Κράτητα χειμῶνος συγκεκαυμένον [συγκεκαυμένον Scaliger et Reiske]· ὦ Κράτης, εἶπε, δοκεῖς μοι χρεῖαν ἔχειν ἱματίου καινοῦ· ὅπερ ἔν νοῦ καὶ ἱματίου. καὶ τὸν ἀχθεσθέντα [Emperius: αἰδεσθέντα libri] παρωιδῆσαι εἰς αὐτὸν οὕτω·

καὶ μὴν Στίλπων' εἰσεῖδον χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα
ἐν Μεγάρους, ὅθι φασὶ Τυφώεος ἔμμεναι εὐνάς.
ἔνθ' ἔτ' ἐρίζεσκεν, πολλοὶ δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι·
τὴν δ' ἀρετὴν παρὰ γράμμα διώκοντες κατέτριβον.

ludit Crates cynicus Stilponem Megaris oriundum ut τύπον plenum, ἀρετῆς sectatorem eristicum eundemque Νικαρέτης (Laert. 2, 3). cetera quae inesse rebantur salsa sive obscena mihi non probantur

Homericæ: 1 λ 582 καὶ μὴν Τάνταλον εἰσεῖδον κτλ., 2 B 783 εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφώεος κτλ., 3 Θ 527 πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι.

1 sic libri 3 ἔνθε τ' BP¹: ἔνθα τ' FP³, vulgo: correxi (ne senex quidem desit disputare); ἔνθ' ὅ γε Wil. 4 Arist. Rhet. Γ 11. 1412^a 33 τὰ δὲ παρὰ γράμμα ποιεῖ οὐχ ὃ λέγει λέγειν, ἀλλ' ὃ μεταστρέφει ὄνομα. tangit enim Nicareten

2 [5 B., 3 W.]

Diog. II 126 φαίνεται δὴ ὁ Μενέδημος σεμνὸς ἱκανῶς γενέσθαι· ὅθεν αὐτὸν K. παρωιδῶν φησι·

Φλειάσιόν τ' Ἀσκληπιάδην καὶ ταῦρον Ἐρετρῆ

iuxta Asclepiadem Phliasium amicum ponit Menedemum τανρηδὸν βλέποντα Φλειάσ(ι)ον eliso iota notandum ἐρέτρην libri: corr. Bergk

3 [6 B., 2 W.]

PLUT. de vit. aere al. 7 p. 830 C οὐχ ὀρθῶς ὡς πολλὰ μὲν γῆ παρέχει, πολλὰ δὲ θάλαττα;

καὶ μὴν Μικκύλον εἰσεῖδον,
φησὶν ὁ K,
τῶν ἐρίων ξαίνοντα γυναικὰ τε συγξαίνουσαν,
τὸν λιμὸν φεύγοντας ἐν αἰνῇ δημοσίῃ.

1 ex λ 593 καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα unde lacunam expl. Xylander Miccyclus sutor, pauperis pullati exemplar notus ex Callim. ep. 26 et Luciani Gallo et Cataplo

3 a.

MARC. ANTON. VI 13 δεινὸς γὰρ ὁ τύφος παραλογιστῆς· καὶ ὅτε δοκεῖς μάλιστα περὶ τὰ σπουδαῖα καταγίνεσθαι, τότε μάλιστα καταγοητεύει. ὄρα γοῦν ὁ Κ. τί περὶ αὐτοῦ τοῦ Ξενοκράτους λέγει.

PERA.

4 [7 B., 4 W.]

1—7 LAERT. Diog. VI 85 τούτου [Cratetis] Παίγνια φέρεται τάδε· 'πήρη—δόξης'. 1 DEMETR. de eloc. 259 καίτοι ἐστὶ πολλαχοῦ ἐκ παιδείας παραμεμυγμένης δεινότης ἐμφαινομένη τις οἶον ἐν ταῖς κωμωδίαις καὶ πᾶς ὁ Κυνικός τρόπος ὡς τὰ Κράτητος· Πήρη—τύφωι'. 3. 4 CLEM. paed. 2, 10, 93 p. 226 P. οὐδὲ γὰρ εἰς τὴν Κράτητος Πήραν μόνον [Meineke: μόνην trad.], ἀλλ' οὐδὲ εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν εἰσπλεῖ οὐ μωρὸς παράσιτος οὐδὲ λίχνος πόρνος πνυγῆ ἀγαλλόμενος, οὐ δολερὰ πόρνη, ἀλλ' οὐδὲ ἄλλο τι τοιοῦτον ἡδονῆς θηρίον. cf. APUL. mag. 22 quam [scil. peram Crates] postea comperta utilitate etiam carmine laudavit flexis ad hoc Homericis versibus, quibus ille Cretam insulam nobilitat. principium dicam, ne me haec ad defensionem putes confutuisse: 'πήρη—πείρα'. (et)iam cetera [tam] magnifica; quae si tu legisse, magis mihi peram quam nuptias Pudentillae invidissem.

Πήρη τις πόλις ἐστὶ μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι τύφωι,
καλὴ καὶ πείρα, περίρροντον οὐδὲν ἔχουσα,
εἰς ἣν οὔτε τις εἰσπλεῖ ἀνὴρ μωρὸς παράσιτος,
οὔτε λίχνος πόρνηισ' ἐπαγαλλόμενος πνυγῆισιν·

5 ἀλλὰ θύμον καὶ σκόρδα φέρει καὶ σῦκα καὶ ἄρτους.
ἐξ ὧν οὐ πολεμοῦσι πρὸς ἀλλήλους περὶ τούτων,
οὐχ ὄπλα κέκτηνται περὶ κέρματος, οὐ περὶ δόξης.

1. 2 et τ 172 Κρήτη τις γαί' ἐστὶ μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ καλὴ καὶ πείρα, περίρροντος — κρήτη τις ex Hom. Ap. — γαί' ἐστὶ ex Hom. Dem. — τρωφώντω i. e. τύφωι πόντῳ (ex Hom. gloss.) Ap. 2 περίρροντον Reiske: περίρροντος Laert.; περίρροντος Stephanus 3 μωρὸς morio 4 πόρνηισ' scripsi: πόρνης Laert.: πόρνος Clem. libere citans, vulgo de imitatione hom. cf. Xenoph. 3, 5 7 οὐδ' ὄπλα coni. Bergk

5 [3. 8. 9 B.]

CLEM. Strom. II 121 p. 492 P. καὶ Ἀντισθένης δὲ μανθῆναι μᾶλλον ἢ ἡσθηναίαι αἰρεῖται ὁ τε Θηβαῖος Κ. 'τῶνδε, φησί, κρατεῖ [κρατεῖ Hartung] ψυχῆς ἡθεὶ ἀγαλλομένη οὐθ' ὑπὸ χρυσιῶν [χρυσείων Sylburg] δουλουμένη οὐθ' ὑπ' ἐρώτων τηξιπόθων οὐδ' ἔτι συνέμποροί εἰσι [εἴ τι συνεμπορὸν ἐστὶ Sylburg] φίλυβρι [φιλύβρι edd.: φιλύβρι Wil.]. καὶ τὸ ὄλον ἐπιλέγει·

ἡδονῆι ἀνδραποδώδει ἀδούλωτοι καὶ ἀκναπτοι
ἀθάνατον βασιλείαν ἐλευθερίαν τ' ἀγαπῶσιν.

οὗτος ἐν ἄλλοις εὐθυρημόνως γράφει τῆς εἰς τὰ ἀφροδίσια ἀκατασχέτου

ὀρμῆς κατάπλασμα εἶναι λιμόν, εἰ δὲ μὴ βρόχον (= fr. 14) [exc. versus ἡδονῆι — ἀγαπῶσιν Theodor. XII 49]

1 ἀκναπτοι Clem.: ἀκαμπτοι Theodor. 2 ἀθανάτην Wachsmuth: ἀθανάτων Wilam. τ' delevit Bergk

patet priora Clementino more (cf. fr. 4, 4) libera paraphrasi ex eodem omnia carmine excerpta esse, unde postea ipsa verba praebet. pentameter, quo nisi hunc v. ad fr. 12 referunt, fortuitus. potuit fere sic de sua Pera loqui:

τῶνδε κρατεῖ σφετέροισιν ἀγαλλομένη κτεάτεσσιν
οὐθ' ὑπὸ χρυσείων δουλονμένη οὐθ' ὑπ' Ἐρώτων
τηξιπόθων οὐδ' εἴ τι συνέμπορόν ἐστι φίλυβρι.

6 [10 B.]

PLUT. de sanit. 7 p. 125 F ὁ μὲν οὖν K. διὰ τροφήν καὶ πολυτέλειαν ολόμωτος οὐχ ἦκιστα τὰς στάσεις καὶ τὰς τυραννίδας ἐμφύεσθαι ταῖς πόλεσι, μετὰ παιδιᾶς παρήνει· 'μὴ — βάλῃς'. αὐτὸς δὲ τις ἑαυτῶι παρακελευέσθω 'μὴ πρὸ φακῆς λοπαδ' αὐξῶν' αἰεὶ μηδὲ πάντως ὑπερβαλῶν τὴν καρδαμίδα καὶ τὴν ἐλαίαν ἐπὶ τὸ θρῖον καὶ τὸν ἰχθὺν εἰς στάσιν ἐκ πλησμονῆς τὸ σῶμα καὶ ταραχὰς ἐμβάλλειν καὶ διαρροίας. Ath. IV 158B καὶ Κράτης δ' ὁ Θηβαῖος ἔλεγεν 'μὴ — βάλῃς'.

μὴ πρὸ φακῆς λοπαδ' αὐξῶν
εἰς στάσιν ἄμμε βάλῃς.

2 εἰς Ath.: αἰεὶ ἐς Plut.; αἰεὶ ex insequentibus translatum

7 [11 B.]

TELES p. 9, 10 Hense [Stob. flor. 1, 98 p. 44, 19 H.] καὶ τί ἔχει δυσχερὲς ἢ ἐπίπονον ἢ πενία; ἢ οὐ K. καὶ Διογένης πένητες ἦσαν; καὶ πῶς φαιδῶς διεξήγαγον; ἄνθρωποι γενόμενοι καὶ ἐπαῖται καὶ διαίτη ἐντέλει καὶ λιτῆι δυνάμενοι χρῆσασθαι. ἀπορία καὶ δάνεια περιέστηκεν κόγχον καὶ κύαμον συνάγει [M^a: συνήγαγε A: σύναγε Bergk], φησὶν δὲ K., καὶ τὰ τοῦτοις πρόσφορα· κἂν τάδε δράσης, φαιδῶς στήσεις τρόπαιον κατὰ πενίας. versus certo recuperari nequeunt. Joachim de Theophr. libris Περὶ ζώων (Bonn 1892) temptavit:

κόγχον καὶ κύαμον συνάγοις, φίλε, κἂν τάδε δράσης,
φηιδῶς στήσεις πενήτης σπάνεώς τε τροπαῖον.

de locutione τρόπαιον ἰστάναι cf. A 13.

8 [12 B.]

DIOG. VI 86 [A 1 p. 207, 7] ἔστιν αὐτοῦ καὶ τότε 'ταῦτ' — ἔμαρψε'. PLUT. de se citr. inv. laud. 17 p. 546 A πᾶν δὲ χαριέντως καὶ ὁ Κράτης πρὸς τὸ 'ταῦτ' ἔχω ὄσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα ἠδὲ μετ' ἔρωτος τέρφθη' ἀντέγραψε τὸ 'ταῦτ' — ἐδάην'. ANTE. Pal. VII 325 εἰς τὸν Σαρδανάπαλλον· 'τόσσ' ἔχω ὄσ' ἔφαγόν τε καὶ ἔπιον καὶ μετ' ἔρώτων τέρπν' ἐδάην. τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια πάντα λέλειπται.' 326 Κράτητος Θηβαίου παρόμοιον σωφροσύνης ἀνάμεστον· 'ταῦτ' — ἔμαρψεν' [cetera cf. in Stadtmülleri ed.]. cf. Chryssippi eiusdem Choerili Samii de Sardanapallo epigrammatis parodia ap. Ath. VII 397 A.

ταῦτ' ἔχω, ὄσ' ἔμαθον καὶ ἐφρόντισα καὶ μετὰ Μουσῶν

σέμν' ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ καὶ δλβια τῦφος ἔμαρψεν.

2 τῦφος Laert.: τύμβος Anth. (Plan.): τάφος (Pal.)

9 [14 B.]

Diog. VI 92 [A 1 p. 209, 13] συναισθανόμενος ὅτι ἀποθνήσκει ἐπήϊδε πρὸς ἑαυτον λέγων·

στείχεις δὴ, φίλε κυρτών, [βαίνεις]

εἰς Ἄϊδαο δόμους [κυφὸς ὄρην διὰ γῆρας].

ἦν γὰρ κυφὸς ὑπὸ χρόνον.

1 βαίνεις PBF: delevi; βαίνεις <τ'> Casaub., vulgo 2 delevi κυφὸς γὰρ ἦν δ. γ. (nam sic olim scriptum fuerit a glossatore) tamquam alteram vocis κυρτών explicationem; Meineke δόμους eiecto tres melicos versus dividens scripsit κυφὸς ὄρᾱν δ. γ., similiter Bergk

ELEGIAE.

10 [1 B.]

1—11 Iul. orat. VI 199 C (a) ἵνα δὲ μὴ τις υπολάβῃ με ταῦτα ἄλλως λέγειν, ἐκ τῶν Παιγνίων Κράτητος ὀλίγα σοι παραγράψω· Ἐμνημοσύνης — ὀσίαις' εἰρή σοι περὶ τούτων γράφειν, ἔχω πλεονα τοῦ ἀνδρός. ἐντυχὼν δὲ τῷ Χαιρωνεῖ Πλουτάρχῳ τὸν Κράτητος ἀναγράφαντι βλον οὐδὲν ἐκ παρέρῳ μανθάνειν δεήσει τὸν ἄνδρα. IDEM eosdem VII 213 A (b) οὐχὶ καὶ τοῦ Κράτητος μουσικὰ καὶ χαρίεντα φέρεται πολλὰ δειγμάτα τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς δαιότητός τε καὶ εὐλαβείας; ἄκουε γοῦν αὐτὰ παρ' ἡμῶν, εἴ σοι μὴ σχολὴ γέγονε μαθεῖν ἐξ ἐκείνων αὐτά.

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα

Μοῦσαι Πιερίδες, κλυτὲ μοι εὐχομένωι·

χόρτον ἐμῆι συνεχῶς δότε γαστέρι, ἧ τέ μοι αἰεὶ

χωρὶς δουλοσύνης λιτὸν ἔθρηκε βλον.

* * *

5 ὠφέλιμον δὲ φίλοις, μὴ γλυκερόν τίθετε.

χρήματα δ' οὐκ ἐθέλω συνάγειν κλυτά, κανθάρου ὄλβον

μύρμηκός τ' ἄφενος χρήματα μαιόμενος,

ἀλλὰ δικαιοσύνης μετέχειν καὶ πλοῦτον ἀγνεῖν

εὐφορον, εὐκτητον, τίμιον εἰς ἀρετήν.

10 τῶν δὲ τυχῶν Ἐρμῆν καὶ Μοῦσας ἰλάσομ' ἀγνώσ

οῦ δαπάναις τρυφεραῖς, ἀλλ' ἀρεταῖς ὀσίαις.

1. 2 = Sol. fr. 13, 1. 2, cuius elegiam cynice transponit 3 ἐμῆι b: αἰεὶ a συνεχῆ b γαστέρι καὶ δότε χωρὶς δουλοσύνης ἧ δὴ λιτὸν ἔ. β. e memoria b 4 βλον] medios versus non dederat Plutarchus 5 μὴ γλυκερόν] contra Sol. l. c. 5 εἶναι δὲ γλυκὴν ὡς φίλοις 6 contra Sol. l. 7 χρήματα δ' ἡμείρω μὲν ἔχειν ὄλβον b: οἶτον a 7 fortasse κτήματα 8 ἀγνεῖν Petavius: ἀγνεῖν a: ἀσινῆ b: ἀγείρειν Cobet 10 ἀγνάς Iul.: corr. Wilamowitz

11

STOB. FLOR. 14, 16 Κράτητος. Κ. τοὺς κόλακας φησι συγκατανευσι-
φάγους.

fragmentum Soloneia imitatione [2, 4] insigne hic collocavi.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΕΥΤΕΛΕΙΑΝ.

12 [2 B.]

1—3 ANTH. P X 104 Κράτητος φιλοσόφον εἰς Εὐτέλειαν. χαῖρε —
ἀσχοῦσιν. 1. 2 IULIAN. OR. 6 p. 198D καίτοι πόσω κρείττον ἀπέχεσθαι
παντάπασιν αὐτῶν; εἰ δὲ μὴ ράϊδιον οἱ Διογένους νόμοι καὶ Κράτητος ὑπὲρ
τούτων οὐκ ἀτιμαστέοι ἔρωτα λύει λιμός, ἂν δὲ τούτῳ χρῆσθαι μὴ δύνασαι,
βρόχος' [fr. 14]. οὐκ οἶσθα ὅτι ταῦτα ἔπραξαν ἐκεῖνοι τῷ βίῳ διδόντες ὄδον
εὐτελείας; οὐ γὰρ ἐκ τῶν μαζοφάγων, φησὶν ὁ Διογένης, οἱ τύραννοι, ἀλλ' ἐκ
τῶν δειπνούντων πολυτελεῖς. καὶ ὁ Κράτης μέντοι πεποίηκεν ὕμνον εἰς τὴν
Εὐτέλειαν· χαῖρε — Σωφροσύνης'. 2 resp. CLEM. PAED. III 35. p. 275 P.
καὶ τὴν Εὐτέλειαν ἐξομῶν τῆς σωφροσύνης τὴν ἔγγονον.

χαῖρε θεὰ δέσποινα, σοφῶν ἀνδρῶν ἀγάπημα,
Εὐτέλεια, κλεινῆς ἔγγονε Σωφροσύνης,
σὴν ἀρετὴν τιμῶσιν, ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσχοῦσιν.

1 ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀγάπημα Anth. 2 εὐτέλεια Iul.: corrigunt Εὐτελίη
ἔγγονε Anth. (Plan.) 3 τιμῶσιν Plan.: τιμώσιν Pal., Par. ad Euteliam
veri dissimiliter referunt fr. 5 initium.

ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ.

13 [15 B.]

DIOG. VI 86 [A 1 p. 207, 5] ἔστι καὶ ἐφημερὶς ἰ θυρολυμένη οὕτως ἔχουσα·
τίθει μαγεῖρωι μνᾶς δέκ(α), λατρῶι δραχμὴν,
κόλακι τάλαντα πέντε, συμβούλωι καπνόν,
πύρρηι τάλαντον, φιλοσόφωι τριώβολον.

14 [17 B.]

1. 2 DIOG. VI 86 [post fr. 13 A 1 p. 207, 9; inde Suid. A 2 p. 211, 21] φέ-
ρεται δ' αὐτοῦ κάκεινο· ἔρωτα — βρόχος'. CLEM. STROM. II 121 p. 493 P.
[post fr. 5] οὗτος ἐν ἄλλοις εὐθυρομημόνως γράφει τῆς εἰς τὰ ἀφροδῖα ἀκα-
τασχέτον ὁρμῆς κατάπλασμα εἶναι λιμόν, εἰ δὲ μὴ βρόχον. Iul. or. VI p. 198D
οἱ Διογένους νόμοι καὶ Κράτητος ὑπὲρ τούτων οὐκ ἀτιμαστέοι· ἔρωτα
λύει λιμός, ἂν δὲ τούτῳ χρῆσθαι μὴ δύνασαι, βρόχος'. ANTH. PAL.
IX 417 Κράτητος εἰς ἔρωτα ἔρωτα — χρόνος', tum a Byzantino amplificata,
ut videtur, haec ἐὰν δὲ μηδὲ ταῦτα τὴν φλόγα σβέσει, θεραπεία σοι τὸ λοιπὸν
ἤρτῃσθω βρόχος [quod emendabat Bergk θεράπεια σοι τὸ λοιπὸν κτλ.]

ἔρωτα πᾶντι λιμός, εἰ δὲ μὴ, χρόνος·
ἐὰν δὲ τούτοις μὴ δύνηι χρῆσθαι, βρόχος.

15 [22 B., 1 N.]

1—3 DIOG. VI 98 [A 1 p. 211, 6] γέγραφε (Crates) καὶ τραγωιδίας ἕψη-
λότατον ἐχούσας φιλοσοφίας χαρακτῆρα οἷόν ἐστι κάκεινο·

οὐχ εἰς πάτρα μοι πύργος, οὐ μίᾳ στέγῃ,
πάσης δὲ χέρσου καὶ πόλισμα καὶ δόμος
ἔτοιμος ἡμῖν ἐνδιαιτᾶσθαι πάρα.

1 πάτρας libri: corr. Grotius. deflexit Crates tragici nescio cuius Her-
culem, cuius extant versus FT³ 914 Ad. 392 Ἀργεῖος ἢ Θηβαῖος· οὐ γὰρ εὐχο-
μαι μᾶς· ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρίς. cf. Teles p. 20, 10 H.; Duemmler
Kl. Schrift. I 71.

16 [20 B.]

1. SIMPL. in Epict. Ench. p. 65 καὶ πενία δέ, εἴποι ἂν δ' Ἐπικτήτος, οὐδὲν
δεινόν. ἐπεὶ καὶ Κράτητι ἂν ἔδοξε τῷ Θηβαίῳ δεινόν, ὅς τῶν ἑαυτοῦ τῆι
πόλει παραχωρήσας καὶ εἰπὼν Ἐκράτης Κράτητα χρημάτων ἀποστρεφεί·
τότε ἔδοξεν ἐλευθεροῦσθαι καὶ στέφανον ὡς ἐπὶ ἐλευθερίᾳ περιεβάλετο, ὅτι
τὴν πενίαν ἀντὶ τῆς εὐπορίας ἠλλάξατο. melius SUIDAS s. v. Κράτης [A 2
p. 211, 19; APULIUS A 3 p. 211; cf. Isidor. Pel. ep. II 146 et Io. Damasc. [ed.
Tannery Rev. d. ét gr. VI 274] K. ὁ φιλόσοφος ἔφη·

Κράτης ἀπολύει τὸ Κράτητος
ἵνα μὴ κρατήσῃ τοῦ κρατοῦντος [τὰ] κρεῖττονα.

1—3 GREGOR. NAZ. carm. de virt. [Migne P. G. 37, 696] v. 228 sqq.

Κράτης δ' ὁμοίως χρημάτων ὑπεριθίεις
αὐτὸν μεθεῖς τε μηλόβοτον τὴν οὐσίαν
230 ὡς ἂν κακίας ὑπηρέτιν καὶ σωμάτων
ἄρθεις ὑπὲρ βωμοῦ, μεγάλῳ κηρύγματι
ἀνέπειν αὐτὸν ὡς ἐν Ὀλυμπίᾳ μέση
τὸ θανμάσιον δὴ τοῦτο καὶ βοώμενος·
'ἐλευθεροῖ Κράτητα Θηβαῖον Κράτης',

235 δουλείαν εἰδὼς τὸ κρατεῖσθαι χρημάτων.
φασὶν τὸν αὐτὸν (ὡς τινες δ', ἄλλον τινά
τῶν φιλοσοφούντων ἐξ ἴσου φρονήματος)
πλέοντα τοῦ κλύδωνος ἀγριουμένου,
ἔπειτα φόρτωι τῆς νεῶς βαρουμένης
240 ὀλίπτειν προθύμως εἰς βυθὸν τὰ χρήματα,
τοῦτον δ' ἐπειπεῖν ἄξιον μνήμης λόγον·
'εὐ γ', ὦ Τύχη μοι τῶν καλῶν διδάσκαλε,
ὡς εἰς τρίβωνα φαιδίως συστέλλομαι'.

cf. SCHOL. MONAC. ad h. l. [Migne 36, 907] et COSMAS ad h. l. [Migne 38, 558]
τὸν αὐτὸν Κράτητά φασιν, ὡς δὲ τινες Ἀντισθένην, ἄλλοι δὲ Ζήνωνα (κυνικοὶ
δὲ φιλόσοφοι καὶ οὗτοι) ὅμως τούτων εἰς πλεόν καὶ χεμιῶνος συμβάντος καὶ
ναυαγίου γενομένου εὐχαριστῶς φέρων τὴν ἐσομένην αὐτῷ πενίαν πρὸς τὴν
τύχην ἐφθέγγετο· 'εὐ γε, ὦ Τύχη· χάριν σοι ὁμολογῶ, ὅτι τὴν ἐμὴν οὐσίαν
ἄχρι τοῦ τριβωνίου περιέστησας', ὡς τινῶν τῶν ἐκ τῆς οὐσίας αὐτοῦ ἐμπε-
φορισμένων τῆι νηϊ. Gregorius plenius exemplum sequitur scriptoris, cuius
excerptum dat LAERT. DIOG. VII 4. 5 ἵνα καὶ φασὶν αὐτὸν [Zenona] εἰπεῖν ἕνν

εὐπλόγηκα, ὅτε νενανάγηκα', οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ Κράτῃτος τοῦτ' αὐτὸν εἰπεῖν. ἄλλοι δὲ διατρέβοντα ἐν ταῖς Ἀθήναις ἀκοῦσαι τὴν ναναγίαν καὶ εἰπεῖν 'εὖ γε ποιεῖ ἡ Τύχη προσελαύνουσα ἡμᾶς φιλοσοφίαι'. patet haec secundaria esse. fortasse error nominis inde explicandus, quod versus Cratetis in suis Κράτῃτος ἀπομνημονεύμασιν attulerat Zeno.

ἔλευθεροῦ Κράτῃτα Θηβαῖον Κράτῃς.

εἶ γ', ὦ Τύχη μοι τῶν καλῶν διδάσκαλε,
ὥς εἰς τρέβωνα φαιδίως συστέλλομαι.

17 [18 B., 4 N.]

Stob. fl. 116, 31 Κράτῃτος'

ὁ γὰρ χρόνος μ' ἔκαμψε, τέκτων μὲν σοφός,
ἅπαντα δ' ἐργαζόμενος ἀσθενέστερα.

cf. fr. 9 μὲν Voss.²: με Vind. Voss.¹: οὐ Trinc. adhiberi Critiae fr. 1, 34 χρόνον καλὸν ποικίλμα τέκτονος σοφοῦ vidit Gomperz

18 [16 B.]

1. 2 TELES p. 32, 19 Hense [Stob. fl. 97, 31] εἰ δὲ πάντων τις τῶν τοιούτων ὑπεράνω γένοιτο, ἐν πολλῇ ἂν εἴῃ ἀδεία καὶ ἀσπανιστία. οὐκ ἀηδῶς γὰρ Κράτῃς 'οὐκ οἶσθα, φησί, πήρα — μέλειν' τῷ ὄντι μέγα καὶ ἀξιόλογον καὶ πήρας καὶ θέρμων καὶ λαχάνων καὶ ὕδατος μηδενὸς φροντίζειν, ἀλλ' εἶναι ἀθώπεντον καὶ ἀκολάκευτον. 2 Diog. VI 86 [A 1 p. 207, 8] καὶ ὅτι ἐκ φιλοσοφίας αὐτῷ περιγένοιτο 'θέρμων — μέλειν'.

οὐκ οἶσθα, πήρα δύναμιν ἡλικίην ἔχει
θέρμων τε χοῖνιξ καὶ τὸ μηδενὸς μέλειν.

ΟΨΟΠΟΙΗΤΙΚΗ

cf. A 31 p. 216.

FALSA

19 [19 B., 3 N.]

Stob. flor. 115, 9 Κράτῃτος ἐξ Ἀντιφάνους [ἢ Ἀντιφάνους Meineke, huic recte tribuens].

ἀνείδισάς μοι γήρας, ὥς κακὸν μέγα,
οὐ μὴ τυχόντι θάνατός ἐσθ' ἡ ζῆμιτα,
οὐ πάντες ἐπιθνοῦμεν· ἂν δ' ἐλθῃ ποτέ,
ἀνώμεθ'· οὕτως ἐσμέν ἀχάριστοι φύσει.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

Servantur s. Cratetis nomine XXXVI, diversae illae ab ea sylloge, quam Laert. Diog. VI 98 [A 1 p. 211, 5] recenset, et Laertio ipso fortasse non priores. cf. Marcks *Symb. crit. ad epistologr. gr.* Bonn 1833; Capelle *de Cynicorum epistulis* Gott. 1896. pretii sunt nullius nec ad vitam nec ad philosophiam Cratetis restituendas (cf. specimen sub A 14). itaque sat est scire eas editas esse in Hercheri *Epistologr.* 208—217.

11. DEMETRIUS TROEZENIUS.

ΚΑΤΑ ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

1

LAERT. DIOG. VIII 74 [cf. p. 81, 7] Δημήτριος δὲ ὁ Τροιζήνιος ἐν τῷ Κατὰ σοφιστῶν βιβλίῳ φησὶν αὐτὸν [Empedoclem] καθ' Ὁμηρον ἀψάμενον βρόχον αἰπὸν ἀφ' ὑψηλοῦ κρανεῖης αὐχέν' ἀποκρεμάσαι, ψυχὴν δ' Ἀιδόσδε κατελθεῖν.
exprimitur λ 277 ἡ δ' ἔβη εἰς Ἄϊδαο πλάριταιο κρατεροῖο ἀψαμένη βρόχον αἰπὸν ἀφ' ὑψηλοῦ μελάθρον

Ad eiusdem alia scripta videntur pertinere haec fragmenta:

2

DIONYS. Hal. de Plat. p. 757 R. καὶ γὰρ τὰ δόγματα διέβαλον αὐτοῦ (Platonis) τινες καὶ τοὺς λόγους ἐμέμψαντο· πρῶτον μὲν ὁ γνησιώτατος αὐτοῦ μαθητὴς Ἀριστοτέλης, ἔπειτα οἱ περὶ Κηφισόδωρον τε καὶ Θεόπομπον καὶ Ζωίλον καὶ Ἰπποδάμαντα καὶ Δημήτριον καὶ ἄλλοι συχρὸι οὐ διὰ φθόνον ἢ διὰ φιλαπεχθημοσύνην κωμικοῦντες, ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν ἐξετάζοντες.

3

ATHEN. IV p. 139 C Δίδυμος ὁ γραμματικός — καλεῖ δὲ τοῦτον Δημήτριος ὁ Τροιζήνιος Βιβλιολάθαν διὰ τὸ πλῆθος ὧν ἐκδέδωκε συγγραμμάτων. scripsit igitur, si 2 et 3 eiusdem sunt, sub Augusto.

4

IDEM I p. 29 A ὅτι Ἀριστοφάνους τὰς δευτέρας Θεσμοφοριαζούσας Δημήτριος ὁ Τροιζήνιος Θεσμοφοριασάσας ἐπιγράφει.

5

CLEM. Protr. 4 p. 41 P. Δημήτριος γὰρ ἐν δευτέρῳ τῶν Ἀργολικῶν τοῦ ἐν Τίρυνθι τῆς Ἡρας ξοάνου καὶ τὴν ὕλην ὄγγηνη καὶ τὸν ποιητὴν Ἄργον ἀναγράφει. ad Δαμῆνος Ἀργολικά [Herod. π. μον. λεξ. p. 32, 9 cf. Meineke Athen. IV 282] referre malit Wilam.

6

CERT. HOM. ET HES. 2 de patre Homeri Δημόκριτος [Δημήτριος corr. Wilam.] δὲ Τροιζήνιος Δαήμονα ἔμπορον.

Ceterae quae creduntur Sillographorum reliquiae velut Bionis in Archytam et Stilponem iacta (Diog. IV 52. II 117) et Cratetis cum gymnasio eiciebatur ἐνκαίρωσ fusum (Laert. VI 90 [A 1 p. 208, 24] = fr. 13 B.) ut Diogenis cynici permulta eiusdem generis et Metroclis ioci (Laert. VI 95) ad apophthegmata, non ad poesin, pertinere mihi videntur.

INDICES

1

I. INDEX POETARUM

1. THALES p. 3	5. EMPEDOCLES p. 74	9. TIMON p. 173
2. CLEOSTRATUS p. 19	6. SCYTHINUS p. 168	10. CRATES p. 207
3. XENOPHANES p. 20	7. MENEKRATES p. 171	11. DEMETRIUS p. 224
4. PARMENIDES p. 48	8. SMINTHES p. 172	

II. INDEX VERBORUM

Sigla poetarum suis cuique locis praefixa explicatione non egent. numeris fragmenta eorumque versus significantur.

ἀβροσύνη. ἀβροσύνας X 2,1	ἀγοραῖος. ἀγοραίων T 42,1
ἀγαθός X 2,15 T fr. 56 ἀγαθῆς X 2,14	ἀγορητής T 30,1
ἀγαθόν X 1,24 E 131,4 ἀγαθῶν E 112,	ἀγρός. ἀγρότερος. ἀγροτέρων E 9,2
2 τὰγαθόν platonice: τὰγαθοῦ T 68,3	Ἄγχιτος. Ἄγχιτου E 1,1 [E] 156,1
ἀμείνων X 2,11 ἀμεινον X 18,2 ἀρι-	ἀγών. ἀγῶνι X 2,18 ἀγῶσιν X 2,7
στος P (?) 20,2 φέριστε X 22,4 φέριστοι	ἀδαήμων E 62,3
E 21,12 146,3 φερίστους E 23,8 v. εὖ	ἀδαής. ἀδαῆ P 8,59
ἀγαλλεῖν. ἀγαλλόμενη C 5a,1 ἀγαλλό-	ἀδάμαστος. ἀδάμαστον T 9,1
μενοι X 3,5	ἀδινός. ἀδινήσιον E 110,1
ἀγαλμα. ἀγάλμασιν E 128,4	ἀδούλωτος. ἀδούλωτοι C 5,1
ἀγαπᾶν. ἀγαπῶσιν C 5,2	ἄδυτον. ἀδύτων [E] 156,4
ἀγάπημα C 12,1	ἄεθλεύειν. ἄεθλεύων X 2,21
ἄγγος. ἐς ἄγγοσθ(ε) E 100,12	ἄεθλον X 2,5
ἄγειν. ἄγεις T 67,2 ἄγε P 4,1 E 4,9	ἄει. (l. αἰεῖ) E 12,3 αἰᾶ X 26,1 P 15,1
17,14 21,1 38,1 62,1 ἄγουσα P 10,6	E 108,1 (S 2,3) Menecr. 1,1 T 59,5
E 74,1 ἄγουσαι P 1,2 ἤγεν T 58,3	67,3 68,3 C 10,3 αἰέν X 1,24 E 12,3
ἄξεις E 111,9 περὶ δ(ε) ἤγαγεν E (?)	17,13. 35 26,12 35,12 (bis)
154,1	αἰεῖν. αἰών X 7,5
ἀγένητος. ἀγένητον P 8,3 ἀγένητα E fr. 7	αἰέν v. αἰεῖ.
ἀγής. ἀγέα E 47,1	ἄειδής (?) Simpl. ad fr. P 13
ἀγνός. ἀγνήν X 1,7	ἄεξιεν v. αὖξιεν
ἀγορά. ἀγορήν X 3,3	ἄτῃναι. ἀέντων E 84,4
ἀγινεῖν C 10,8	ἄήρ E 38,3 αἶρος (sic) E 100,13 ἴμερος
ἀγλαός. ἀγλαὰ C 10,1	E 17,18 ἠέρι X 28,2 ἠέρα E 78,1
ἀγνός. ἀγνώς C 10,10	ἄθάνατος. ἀθάνατον C 5,2 ἀθάνατ(α)

- Ε 95,14 ἀθανάτοις Ε 147,1 ἀθανάτοις
 Ρ 1,24
 ἀθέσφατος Ε 134,4
 ἀθλιος Τ 58,3
 ἀθρεῖν. ἀθρεῖ Ε 47,1 ἀθραι Ε 4,9 ἀθρή-
 σαντες Ε 2,3 ἀθρήσασθαι Τ 5,5
 αἶα. αἴης Ε 21,6 27,2 αἶαν (ῖ) Ε 42,2
 αἰάζειν. αἰάζων Τ 66,1 αἰάζουσιν Τ 66,1
 αἰγίλοχος. αἰγίλοχοιο Ε 142,1
 αἰγλη. αἰγλης Ε 96,2
 Αἴγυπτος. Αἰγύπτωι Τ 12,1
 αἰδηλος. αἰδηλον Ε 109,2 αἰδηλα Ρ 10,3
 *Αἰδης. *Αἰδαο Ε 111,9 C 9,2 *Αἰδόσδε
 D 1,2 αἶδα Τ 5,8
 αἰδῖος. αἰδῖον Ε 115,2
 αἰδοῖος. αἰδοῖοι Ε 112,3
 *Αἰδωνεύς Ε 6,2 cf. Ε Α 33 p. 89,19 εαα:
 αἰεῖ v. αἰεῖ
 αἰθεῖν. αἰθόμενος Ρ 1,7 αἰθόμενοι Ε 84,2
 αἰθέριος. αἰθέριον Ρ 8,56 Ε 115,9 αἰ-
 θερίαν Ρ 10,1 αἰθέριαι Ρ 1,13
 αἰθήρ Χ 30,3 Ρ 11,2 Ε 38,4 39,1
 54,1 100,7. 18 αἰθέρος Ε 71,2 100,24
 115,11 135,2 αἰθέρι Ρ 10,1 Ε 98,2
 100,5 109,2 111,8 (αἰθέρ' ?) Ε 9,1
 αἰθέρα Ε 109,2 αἰθέρα δ' αἰθήρ Ε 37,1
 Αἰθίοπες Χ 16,1
 αἶμα Ε 98,5 100,6. 22 105,3 αἵματος 105,1
 αἵματόεις. αἵματόσσα Ε 122,2
 αἰμύλος. αἰμύλον Τ 40,1
 αἰνεῖν Χ 1,19
 αἰνικτῆς Τ 43,2
 αἰνός. αἰνῖ C 3,3
 αἰπός. αἰπὸν Τ 66,4 D 1,1
 αἰρεῖν. ἦρε (?) Τ fr. 62 not. αἰρας Ε 137,
 1 ἦραο Χ 6,1 ἀροῖτο Χ 2,1. 7 ἀρθέ-
 ντες Ε 2,4
 αἰρεῖν. ἔλεν Ρ 1,23 ἔλεν (?) Τ 42,2
 ἔλων Ε 137,5
 αἶσα Ρ 12,2 αἴσης Ε 26,2 αἶσαν Ε 62,5
 110,10
 αἰσθησις. αἰσθήσεων Τ tit. fr. 74
 αἰσιμος. αἰσιμον Ε 100.15. 21
 αἰσσειν. αἰσσονται Ε 29,1 134,2
 Αἰσχίνης. Αἰσχίνου Τ 26,2
 Αἰσχροῦ Ε 122,3
 αἶψα Ε 35,14
 αἰών Ε 16,2 17.11 26.10 αἰῶνος Ε 110,
 3 [E] fr. 158 αἰῶνα Ε (?) fr. 154 αἰῶ-
 νεσσιν Ε 129,6
 *Ακαδημιακός. *Ακαδημιακῶν Τ 35,1
 ἀκάματος. ἀκαμάτων Ε 111,3
 ἄκαμπος. ἄκαμπτοι v. l. C 5,1 not.
 ἀκηδεῖη. ἀκηδεῖσι Ε 136,2
 ἀκίνητος. ἀκίνητον Ρ 8,26. 38 ἀκίνητο
 Ε 17,13 26,12 ἀκινήτως Τ 67,3
 ἀκμή. ἀκμῖ Ε 20,3
 ἄκναπτος. ἄκναπτοι C 5,1
 ἀκοή. ἀκοήν Ε 4,11
 ἀκούειν Ε 4,4 ἀκούει Χ 24,1 Ε 17,26
 ἀκούων Ρ 8,52 ἀκούσας Ρ 4,1 Ε 23,11
 ἀκούσαι Τ 67,1
 ἀκουή. ἀκουήν Ρ 1,35
 ἄκρα. ἄκραν Ε 46,1
 *Ακραγαντίνος. *Ακραγαντίνον [E] 157,1
 *Ακράγας. *Ακράγαντος Ε 112,1
 ἀκρητος. ἀκρήτου Ε 128,6 ἀκρήτοιο Ρ 12,1
 ἀκρητα (?) Ε 35,15 ἀκρήτοισι (?) Ε 128,8
 ἀκριβολόγος. ἀκριβολόγους Τ 25,2
 ἀκριτος. ἀκριτα Ρ 6,7
 ἀκριτόχειρος. ἀκριτόχειρα Ε 60,1
 ἄκρος [E] 157,2 ἄκρον [E] 157,1 ἄκροισι
 Ε 4,8 ἀκροτάτης [E] 157,2 subst. ἄκρα
 Ε 100,19 112,2
 *Ακρος. *Ακρου [E] 157,1
 *Ακρων. *Ακρων(α) [E] 157,1
 ἀκτῆ (= ἀκτέα). ἀκτῆς Ε 93,1
 ἀκτίς. ἀκτίνεσσιν Ε 84,6
 ἀκύλιστος. ἀκύλιστον Τ 16,1 ἀκύλιστων
 Τ 5,2
 ἀλαός. ἀλαῖ Τ 21,3
 ἀλαπαδνός. ἀλαπαδνόν Τ 45,1
 ἀλαῖσθαι. ἀλώμενον Ρ 14,1 ἀλάλησθαι
 Ε 115,6
 ἀλαῶπις. ἀλαῶπιδος Ε 49,1
 ἀλγινόεις. ἀλγινόεσσαν Χ 2,4
 ἄλγος. ἄλγε(α) C 1,1
 ἀλεγεινός. ἀλεγεινῆς Τ 36,1
 ἀλεγύνειν. ἀλεγύνατο Ε 137,4
 ἀληθειη Ε 114,1 ἀληθείης (Ἀληθείης)
 Ρ 1,20 8,51 Τ 68,2 *Ἀληθεῖσι Ρ 4,4
 ἀληθής Ρ 1,30 8,17. 28 ἀληθῶ 8,39
 ἀλήτης Ε 115,13
 ἀλίγχιος. ἀλίγκια Ε 23,5
 ἀλιγύγλωσσοις. ἀλιγυγλώσσοι Τ 5,2
 ἄλιζειν. ἀλισθαίς Ε 41,1

- ἄλκαρ E 111,1
 ἄλκιμος. ἄλκιμος T 24,1
 ἀλλά Cleostr. 1,1 X 2,1. 13 5,2 14,1
 15,1 18,2 25,1 30,4 P 1,28. 31. 33
 7,2 8,15 E 4,1. 9 5,1 8,3 17,14. 34
 21,1 23,11 28,1 29,3 35,6. 11 41,1
 63,1 100,12 113,1 128,3 128,9 135,1
 T 5,7 9,1 28,1 30,1 69,1 70,1 fr.
 80 C 4,5 10,8. 11 οὐ μὲν — οὐ (ter
 rep.) — ἀλλά E 134,4
 ἀλλάττειν. ἀλλάσσειν P 8,41 ἀλλάσσοντα
 E 17,6 26,11 ἀλλάξαντα E 137,1 ἡλ-
 λάξαι T 54,2
 ἄλλη. ἄλλοτε ἄλλη X 26,2
 ἀλλήλων P 8,56 E 17,34 21,13 26,3
 ἀλλήλους E 22,5 ἀλλήλοισι E 21,8 ἄλ-
 λήλους X 11,3 12,2 E 136,2 C 4,6
 ἄλληλα [Thal.] 2 E 26,2
 ἀλλογνώς. ἀλλογῶτι E 126,1
 ἀλλοθεν E 23,9 ἀλλοθεν ἄλλα E 35,6
 ἀλλοσίος. ἀλλοσίος E 108,1 ἀλλοσία E 108,2
 ἀλλοίων E 110,6
 ἀλλοιωπός. ἀλλοιωπά E 21,14
 ἄλλος X 1,3. 5 T 8,1 ἄλλο P 8,37
 E 8,1 T 20,2 ἄλλου T 28,1 ἄλλης
 E 98,5 ἄλλον X 7,1 ἄλλα E 23,4 59,3
 110,4 T 66,8 ἄλλοισιν E 147,1 ἄλλων
 E 4,12 26,4 121,2 T 42,3 annomin.
 ἄλλης ἄλλο E 17,28 ἄλλος ἔξ ἄλλου E
 115,12 ἄλλο τε ἄλλα E 17,35 ἀλλοθεν
 ἄλλα E 35,6 ἄλλως E 53,1
 ἄλλοτε ἄλλη X 26,2 ἄλλοτε ἄλλα E 17,
 35 ἄλλοτε μὲν — ἄλλοτε δὲ E 17,7 20,2
 26,5 ἄλλοτε δὲ E 26,6
 ἀλλότριος. ἀλλότριον P 14,1 E 45,1
 ἀλοίτης. ἀλοίτην E 10,1
 ἄλοξ. ἄλοξιν E 100,3
 ἄλος sal E 56,1 mare ἄλα Cleostr. 1,2
 ἄλσος P (?) 20,3
 ἀλύειν. ἀλύοντες E 145,1
 ἄλφιτον E 34,1
 ἄμα c. dat. Cleostr. 1,2 E 112,7 ἄμ(α)
 ἔπονται E 112,3
 ἀμαξιτός E 133,3
 ἀμαρτεῖν (= ὁμαρτεῖν) ἀμαρτήσας E 115,4
 ἀμβλύειν. ἀμβλύονοσι E 2,2 110,7
 ἄμβροτος E 35,13 112,4 ἄμβροτε E
 131,1 ἄμβροτα E 21,4
- ἀμείβειν P 8,41 ἀμείβων E 125,1 γ.
 διαμείβειν
 ἀμεικτός E 35,8 ἀμεικτα
 ἀμείνων v. ἀγαθός
 ἀμεμφής. ἀμεμφέος E 35,18 ἀμεμφέως
 E 35,9
 ἀμενθήριστος T 59,3
 ἀμέρδειν. ἀμερθεῖς [E] fr. 158
 ἀμερτής. ἀμερτεῖ T fr. 76
 ἀμηχανία P 6,5
 ἀμήχανος. ἀμήχανον E 12,1
 ἄμμα. ἄμματα E 64,1
 ἀμνίον E fr. 70
 ἀμοιβαδόν P 1,19
 ἀμοιβαῖος E 30,3
 ἀμοιβός. ἀμοιβούς P 1,14
 ἀμοργός. ἀμοργούς E 84,3
 ἄμορφος. ἄμορφα E (?) fr. 154
 ἄμουσος. ἄμουσος E 74,1 ἀμπαλος cf.
 E A 70 (p. 95, 11)
 ἀμπλακίη. ἀμπλακίησι E 115,3
 ἀμφαφᾶν. ἀμφαφώντος T 27,1
 ἀμφί c. gen. X 1,20 34,2 E 23,2 131,4
 c. dat. (E 112,12) c. acc. E 100,19
 C 1,3
 Ἄμφιάρκος Oropius cf. T fr. 77
 ἀμφίβροτος. ἀμφιβρότην E fr. 148
 ἀμφινάειν. ἀμφινάεντος E 84,10
 ἀμφίνους. ἀμφίνοον T 45,2
 ἀμφιπολεύειν. ἀμφιπολεύει E 41,1
 ἀμφίπολος. ἀμφιπόλοιο X 42,1
 ἀμφιπρόσωπος. ἀμφιπρόσωπα E 61,1
 ἀμφίς X 1,12 P 1,12 8,31 51 10,5
 ἀμφίστερος. ἀμφίστερνα E 61,1
 ἀμφιτιθέσθαι. ἀμφιτιθεῖ X 1,2
 ἀμφοτερόβλεπτος T 59,2
 ἀμφοτερόγλωσσος. ἀμφοτερογλώσσου
 T 45,1
 ἀμφοτέρος. ἀμφοτέρων P 9,4 E 16,2 E
 62,5 E 88,1
 ἀμφοτέρωθεν P 1,8
 ἄν v. ἀνά
 ἄν X 2,19. 20 6,4 30,2 (?) P 4,7 8,9.
 19 (bis) 33 E 15,1 17,31 122,7 142,2
 (?) T 8,1 69,1
 ἄν (= ἦν) κᾶν C 7,1 v. ἐάν
 ἀνά X 8,2 E 112,2 ἄν X 1,11 E 20,1
 121,4 v. ἀνδρα

- ἀναβλαστειν. ἀναβλαστοῦσι E 146,3
ἀνάγειν. ἀνήγαγε E 62,2
ἀναγιγνώσκειν *agnoscere*. ἀνίγνω
T 45,2
ἀνάγκη P 8,16. 30 10,6 Ἐνάγκης E
115,1 Ἐνάγκην E 116,1 cf. E A 32
(p. 89,10). 45 (p. 91,11)
ἀναγωγός. ἀναγωγότατος T 51,2
ἀνάθημα. ἀναθήματα E 23,1
ἀνάθησις T 61,1
ἀναθρώσκειν. ἀναθρώσκει E 100,8. 25
ἀναίρειν. ἀνελεῖσθαι E 4,7 ἀναίρετος
T 72,1
ἀνᾶλιστος. ἀνᾶλιστου T 35,1
ἀναλύειν. ἀνελύετο T 59,5
ἀναξ. ἀνακτος E 47,1
Ἐναξαγόρας. Ἐναξαγόρην T 24,1
Ἐναξαρχος. Ἐναξαρχου T 58,2
ἀναπέμπειν. ἀπέπεμπε E 62,6
ἀναπεταννύναι. ἀναπτάμεναι P 1,18
ἀναπλάττειν. ἀνέπλασσε T 19,1
ἀναπνέειν. ἀναπνέει E 100,1
ἀναρχος. ἀναρχον P 8,27
ἀνασκοπή T 61,1
ἀναστρέφειν. ἀναστρέφεται T 67,6
ἀνατιθέσθαι. ἀνέθηκον X 10,1
ἀναύχην. ἀναύχηνες E 57,1
ἀναφαίνειν. ἀναφαίνησι X 1,19
ἀναφέρειν. ἀνεβείκατο T 44,2
ἀνδάνειν. ἀνδάνει T 3,1
ἄνδιχα E 20,5 21,7
ἀνδραποδώδης. ἀνδραποδώδει C 5,1
ἀνδρείος. ἀνδρείων E 147,2
ἀνδρόμεος. ἀνδρομέη E 134,1
ἀνδρόπρωρος. ἀνδρόπρωρον E 61,2
ἀνδροφόνος. ἀνδροφόνου T 21,2
ἀνδροφυής. ἀνδροφυή E 61,3
ἀνδρώδης. ἀνδρωδέστεροι E 67,2
ἀνελίσσειν. ἀνελίσσεται (?) E 46,1
ἀνέλκειν. ἀνεκλόμενον T 59,6
ἄνεμος. ἀνέμοιο L 30,1 ἄνεμον E 50,1
ἀνέμων X 30,4 ἀνέμων E 84,3. 4 111,3
ἄνευ X 1,18 3,2 30,2 P 8,35
ἀνήυστος. ἀνήυστον E 12,2
ἀνήρ X 34,1 E 15,1 17,26 129,1 T
67,2 C 4,3 ἀνδρός X 9,1 E 63,1 111,9
ἀνέρος X 7,4 ἀνδρὶ X 6,2 T 61,2 68,4
ἀνδρες X 15,2 E 67,2 ἀνέρες E 21,10
23,2 ἀνδρῶν X 1,19 2,12. 18 22,4
E 61,3 62,1 T 41,1 C 12,1 ἀνδράσι(v)
E 2,7 62,8 112,8 114,3 ἀνδρας X
1,13 E 110,6 ἀνέρας E 23,6 T 22,3
ἀνθος. ἄνθος 1,6 ἄνθεια E 4,6 ἄνθεσιν
X 1,11
ἄνθρωπος. ἄνθρωποι P 19,3 E 26,4
T 10,1 11,1 ἀνθρώπων P 1,27 E 113,2
129,6 T 50,1 57,2 60,2 70,1 ἀνθρώ-
ποις E 105,3 111,7 ἀνθρώποισι(v) X 11,2
23,1 P 16,2. 3 E 8,4 105,2 106,1
128,9 130,1 133,3 146,2 T 67,5
ἀντιᾶν. ἀνωμεθ(α) [C] 19,4 ἀνώνται E
107,2
ἀνιέναι. ἀνῆκε P 8,14
ἀνιστάναι. ἀναστήσας T 29,1
ἀνόητος. ἀνόητον P 8,17
ἀνόπαιος. ἀνόπαιον E 51,1
ἀνορούειν. ἀνόρουσε E 30,2 T 43,2
ἀνταυγείν. ἀνταυγεί E 44,1
ἀνταύγια cf. E A 56 (p. 92, 40 sqq.)
ἀντεσθαι. ἀντομαι E 4,4
ἀντιᾶν. ἀντιάσαντα E 65,2
ἀντιβολέειν. ἀντιβολῆσαι T 59,1
Ἐντίγονος βασιλεύς cf. T fr. 6
ἀντιθρώσκειν. ἀντιθρόντος E 105,1
ἀντίος. ἀντία P 8,55 τάντια P 8,59
ἀντρον E 120,1 ἀντροις E 94,2n.
ἀνύειν. ἀνυστόν P 4,7
ἄνω X 28,1
ἀνωγέναι. ἄνωγα P 6,2
ἀνώλεθρος. ἀνώλεθρον P 8,3
ἀνώνυμος. ἀνώνυμον P 8,17
ἀνωφελής. ἀνωφελές X 3,1
ἄξιος X 2,11
ἄξων P 1,6 ἄξονας P 1,19
ἄοιδή. ἀοιδῶν X 6,4
ἀπαί E 134,2 v. ἀπό
ἀπάισσειν. ἀπάξει E 100,6 ἀπάξει E
100,23
ἀπαλός. ἀπαλή E 101,2
ἀπάνευθε X 25,1
ἀπάντη F 11,3 17,19 21,3 T 60,2
ἀπαρύειν. ἀπό — ἀρύσαι E 138,1
ἀπάρχεσθαι. ἀπαρχόμενος T 54,3
ἄπας. ἀπάσης T 59,3 ἄπαντα sing. E
38,4 134,5 plur. E 17,7 20,2 38,2
103,1 C 17,2 ἀπάντων X 1,1 E 8,1

ἀπατεύειν X 11,3 12,2
 ἀπάτη E 23,9 T 44,2 48,3
 ἀπατηλός. ἀπατηλόν P 8,52 E 17,26
 ἄπαυστος. ἄπαυστον P 8,27
 ἀπεινάι. ἀπειόντα P 2,1
 ἀπειρίτος. ἀπειρίτα T 12,2
 ἄπειρος *indefinitus*. ἄπειρον X 28,2
ignarus ἀπειροι E 112,3
 ἀπείρων E 28,1 ἀπείρονα E 39,1
 ἀπερισσοτρήφης T 3,3
 ἀπέχσιν. ἀπό — ἔχσθαι E fr. 140 141,1
 ἀπιθήεις T 26,2
 ἀπιστεῖν E 5,1
 ἀπλάσματος (?) T fr. 53
 ἄπλετος. ἄπλετον E 17,18 ἀπλέτου E 135,2
 ἀπλήστοινος. ἀπλήστοίνους T 4,3
 ἀπό X 18,1 P 1,27. 33 6,3. 4 7,2 8,51.
 56 19,2 E 22,6 29,1 61,3 81,1
 110,4 115,6 T 44,2 50,1 60,2 D 1,1
 ἀπό v. l. E 134,2 n. ἀπό — ἀρύσας E
 138,1 ἀπό — ἔχσθαι E fr. 140 ἀπο
 P 1,10. 17 E 141,1 143,1 T 40,1 v. ἀπαί
 ἀπόκληρος. ἀπόκληροι E 147,2
 ἀποκλίνειν. ἀποκλίνοντι(α) T 57,1 ἀπέ-
 κλινεν T 25,1
 ἀποκρεμαννύναι. ἀποκρεμάσαι D 1,2
 ἀποκρίνειν. ἀποκρινθῶσιν E 9,4
 ἀπολείπειν. ἀπελείπε E 101,2
 ἀπόλειψις E 17,3
 ἀπολήγειν. ἀπολήγει E 17,30 ἀπολήξει
 X 6,3
 Ἄπόλλων S 1,2 cf. E ad fr. 134 p. 161,3
 ἀπολύειν. ἀπελύσας T 48,3
 ἀποπέτεσθαι. ἀπέπταν E 2,4
 ἀποπλάζειν. ἀποπλαχθέντα (sic) E 22,3
 ἀποπτύειν. ἀπέπτυσσε E 115,10
 ἀπορραίνειν. ἀπορραίσαντες E 137,6 ἀπορ-
 ραίσαντας E 128,10
 ἀπορροή. ἀπορροαί E 89,1
 ἀποσβεννύναι. ἀπέσβεσται P 8,21
 ἀποσκευάζειν. ἀπεσκιάσσε (*corrupte*)
 E 42,1
 ἀποσκιάζειν. ἀπεσκίασεν (?) E 42,1 not.
 ἀποσκνιφοῦν. ἀπεσκνιφώσσε E 42,2
 ἀπόσκοπος E 62,3
 ἀποστεγάζειν. ἀπεστεγάσεν (?) E 42,1
 not. ἀποστεγάσθη E 100,14
 ἀποστέγειν. ἀπέστειγον E 84,10

ἀποστρέφειν. ἀπέστρεψεν [E] 156,4
 ἀποτέμνειν. ἀποτμήξει P 2,2
 ἀποτρέπειν. ἀποτρέφατε E 4,1
 ἀποφαίνειν. ἀποφήνας T 25,2
 ἀπροσθετεῖν T fr. 80
 ἄπτειν. ἄψας E 84,3 ἀψάμενον D 1,1
 ἀπτερέως P 1,17
 ἄπυστος P 8,21 ἄπυστον E 12,2
 ἀπωθεῖν. ἀπώσσε P 8,28
 ἄρα E 15,4 T 25,1 36,1 ἄρ E 17,30
 108,1 142,1 τῆ βρα P 1,20 ἔς βρα T 4,2
 44,2 58,2
 ἀραιός. ἀραιόν P [8,57] ἀραιότατα E 104,1
 ἀραρίσκειν. ἀρηρότα E 35,17 96,4 ἀρη-
 ρότε P 1,20
 ἀργαλίος. ἀργαλίης E 114,2 ἀργαλίαις
 E 115,8
 ἀργής E 6,2 ἀργεῖ E 21,4
 ἀργύριον. ἀργυρίων T 54,2
 ἀργύφειος. ἀργυφείο E 100,11
 ἀρετή. ἀρετῆς X 1,20 ἀρετήν C 1,4 10,9
 12,3 ἀρεταῖς C 10,11
 Ἄρης E 128,1
 ἄρθμιος. ἄρθμια E 17,23 22,1
 ἄρθρον E 32,1 ἄρθρος E 17,22
 ἄριδείκετος. ἀριδείκετον E 20,1
 Ἄριστιππος. Ἄριστίππου T 27,1
 ἄριστος v. ἀγαθός
 Ἄριστοτέλης. Ἄριστοτέλους T 36,1
 Ἄριστων ὁ Χίτος cf. T fr. 6 Ἄριστωνος
 T 40,1
 Ἄρκεσίλαος. Ἄρκεσίλαως cf. T fr. 55
 Ἄρκεσίλαου tit. T fr. 73
 ἄρκτος. τὰς ἄρκτους (caeli) cf. E A 58
 (p. 93, 13)
 ἄρμα P 1,5. 21 E 4,5 ἄρματος E 46,1
 ἀρμόζειν. ἀρμόζεται S 1,1 ἀρμοσθέντα
 E 107,1
 ἀρμονία. Ἄρμονία E 122,2 Ἄρμονίης
 E 96,4 27,3 ἀρμονίης E 23,4
 ἀρμόττειν cf. E A 86 (p. 101, 12)
 ἄρουρα. ἀρούρας E 111,4
 ἄρρην. ἄρσεν P 12,6 ἄρρηνος E 67,1
 ἄρσενι P 12,5
 ἄρρητος (?) E 128,8 n.
 ἄρρυθμοπότης. ἄρρυθμοπότας T 4,2
 ἄρτος. ἄρτοι X 1,9 ἄρτους C 4,5
 ἀρύειν. ἀπό — ἀρύσαι E 138,1

- ἀρύσαινα v. l. T 4,3
 ἀρύταινα. ἀρυταινας T 4,3
 ἄρχειν. ἄρχει P 12,4 ἄρχων (ἄρχειν?)
 T 42,3 ἄρχει T 17,1 ἄρξωμαι P 3,2
 ἀρξάμενον P 8,10
 ἀρχή. tit. Περὶ ἀρχῶν [Thal.] 2 ἀρχῆς
 X 10,1 18,1 ἀρχήν E 38,1 S 1,2 ἀρ-
 χάς T 42,3
 Ἄσάφεια E 122,4
 ἀσθενής. ἀσθενέστερα C 17,2
 ἀσθενικός. ἀσθενική T 26,1
 ἀσαεῖν. ἀσοῦσιν C 12,3 ἀσκήσασα E
 87,1 ἡσκημένα E 61,4 ἀσκητόσ(ι) X 3,6
 ἀσκηθής. ἀσκηθῆ T 60,3
 Ἄσκληπιάδης 1) *ex Asclepii gente* Ἄσ-
 κληπιάδην [E] 156,2 2) *nomen Phliasii*
 Ἄσκληπιάδην C 2,1
 ἄσκοπος T 5,2 ἄσκοπον P 1,35
 ἀσκός. ἀσκοί T 11,1
 ἄσπετος E 16,2 ἄσπετα E 23,10
 Ἄσσιος T 41,2
 ἀστεμφής E 123,2
 ἀστός. ἀστών corrupte T 39,2 ἀστίσιν
 X 2,6
 Ἄστρολογία tit. [Thal.] p. 17 Cleostr.
 A 3
 ἀστρονόμημα T 23,1
 ἀστραπή cf. E A 63 (p. 93, 33sqq.)
 ἄστρον. ἄστρον P 10,7 11,3
 ἄστου E 112,1 ἄστεα E 112,7
 ἄσυλος. ἄσυλον P 8,48
 ἀσυνήθης. ἀσυνήθεια E 118,1
 ἀτάλαντος. ἀτάλαντον E 17,19
 ἀτάρ P 8,58 ἀτάρ. μὲν — δὲ — δὲ — ἀτάρ
 — δὲ — δὲ E 109,2
 ἀτάρβητος. ἀταρβήτοισι E 44,1
 ἀταρπιτός P (?) 20,1
 ἀταρπός E 112,9 ἀταρπὸν P 4,6 v. ἀταρπός
 ἀτειρής. ἀτειρέα E 143,1 ἀτειρέα E 86,1
 ἀτειρές E 147,2 ἀτειρέσιν E 84,6
 ἀτέλεστος. ἀτέλεστον P 8,4
 ἀτελεύτητος. ἀτελεύτητον P 8,32
 ἀτερπής. ἀτερπέα E 121,1
 Ἄτη. Ἄτης E 121,4
 ἄτολμος T 41,2
 ἀτραπός. ἀτραπὸν E 24,2
 ἀτρεμής. ἀτρεμές P 1,29 8,4 ἀτρεμῆ
 (T 60,3)

- ἄτυφος. ἄτυφον T 9,1
 αὔ X (1,22) E 9,4 17,2. 8. 17 26,6 100,
 20 137,3 T 51,1
 αὐαλέος. αὐαλέη T 3,2
 αὐγῆ E 43,1 αὐγῆς E 135,2 αὐγῆ E 21,4
 αὐγὰς P 15,1 E 42,1 115,10
 αὔθι P 8,30 αὔθις E (?) 154,1
 αὐλός *vasis collum* E 100,10
 αὔξειν, ἀέξειν. *trans.* αὔξει E 37,1 αὔ-
 ξων C 6,1 *intr.* αὔξει E 110,4 αὔζεται
 E 26,2 ἀέζεται E 106,1 ἠῦθῆθη E 17,
 1. 16 αὔξηθῆν P 8,7
 αὔρα. αὔραι T 48,4
 αὔριον S 2,5 (bis)
 αὐτάρ P 6,4 8,26. 42 9,1 P (?) 20,1
 E 30,1 35,1 59,1 83,1 91,1 100,14 T 21,3
 αὔτε X 7,1 E 20,4 131,3
 αὐτή. αὐτήν P 1,6
 αὔτις P 12,5 (S 2,4)
 αὐτολαλητής. αὐτολαλητήν T 50,1
 αὐτός *ipse* X 34,4. E 9,5 αὐτό (*id ip-
 sum*) P 8,13 καὶ τοῖ (et *ipse*) X 15,5 αὐ-
 ταί P 1,13 αὐτὰ *sponte sua* E 110,4
solus (αὐτή) P 1,3 αὐτὰ E 17,34 21,
 13 26,3 σφῶν αὐτῶν E 110,9 *is* αὐ-
 τοῦ P 8,6 αὐτῶι T 24,2 αὐτῆι T 38,2
 αὐτόν C 1,3 αὐτήν P (?) 20,1 αὐτῶν
 P 1,20 6,5 αὐτὸς αὐτῶι ? (S 2,4)
 αὐτῶι [l. ἐαυτῶι] E 29,3 *idem* αὐ-
 τὸς ? (S 2,4) τὸ αὐτὸ P 5,1 P 16,2
 ταυτό T 59,5 ταυτὸν P 6,8. 9 8,29. 34
 ταυτὸν P 8,57. 58 ταυτῶι X 26,1 P 8,
 29 ταῦτα E 82,1 T 67,3 αὐτὰδν. P 8,58
 αὐτὸ μόνον E 2,5 αὐτῶς (?) T 5,7 ποτ.
 ὡς δ' αὐτῶς E 20,6 22,4 ὡς δ' αὐτῶς
 E 100,16. 22 ὡς δ' αὐτῶς E 137,5
 αὐτόσχολος. αὐτόσχαλον T 50,1
 αὐτοτράπεζος. αὐτοτράπεζοι E 147,1
 αὐχαλέος. αὐχαλείοι X 3,5
 αὐχῆν. αὐχέ(ν)α D 1,2
 αὐχμηρός. αὐχμηραί E 121,3
 αὐχμός. αὐχμόσιο E 111,7 αὐχμόν E 111,6
 ἄφαντος. ἀφάντου P 9,3
 ἄφαρ E 35,6 110,8
 ἄφαρπάζειν. ἀφαρπάζει *Meneer.* 1,1
 ἄφατος. ἀφατοῖ T 9,2
 ἀφαιρός. ἀφαιρότερος X 9,1
 ἄφενος C 10,7

ἀφθονία. ἀφθονήσι E 78,1
 ἀφικνεῖσθαι. ἀφίκετο X 22,5 ἀφίκοιο 1,17
 Ἄφροδιτη E 86,1 87,1 cf. E A 29 p. 88,
 22 al. Ἄφροδιτης P (?) 20,3 E 66,1
 Ἄφροδιτη E 22,5 71,4 Ἄφροδιτην
 E 17,24
 ἀφρόντιστος. ἀφροντίστος T 67,3
 ἀφρός. ἀφρόν Menecr. 1,2
 ἀφροσιβύμβαξ (?) T 29,1
 ἄφρων. ἄφροισι (?) T 29,1 n.
 ἀφυγής T 72,1
 ἀφύη X A 33 p. 32,4
 ἀχανής. ἀχανές P 1,18
 ἀχάριστος. ἀχάριστοι [C] 19,4
 ἄχος. ἀχέων E 145,2 147,2
 ἀχθεσθαι. ἀχθουμένη X 1,10

βάθος. βάθη E 39,1
 βαίνειν. βαίνεις [C 9,1] ἐπὶ — ἔβη E 90,
 2 v. βιβάν
 βαίος. βαιότερον P 8,45
 βάκχος. βάκχοι X 17,1
 βαλανωτός. βαλανωτόν P 1,16
 βάλλειν. βάλλει T 21,4 βάλλης C 6,2
 βάξις. βάξιν E 112,11
 βάπτειν. βάπτησι E 100,11
 βαρύς. βαρύν T 4,1
 βαρύνειν. βαρυνόμενα T 9,3
 βαρύνωτος. βαρυνώτως E 76,1
 βασίλεια E 128,3 βασιλείαν C 5,2
 βασιλεύς E 128,2
 βάτραχος. βρόταχον X fr. 40
 βαυβώ E fr. 153
 βεβαίως P 2,1
 βένθος E 35,3 84,10 βένθει (?) E 94,1 n.
 βένθεια E 100,16
 βηλός. βηλόν E 84,6
 βία. βίην T 44,1
 βιάσθαι. βιάσθω P 1,34
 βιήσεται E 4,6
 βιβάν. βήσαν P 1,2
 βιβλιακός. βιβλιακοὶ T 12,2
 βιβλιολάθρας D fr. 3
 βίβλος. βιβλον T 54,2
 βίος T 68,4 βίον E 20,3 E (?) fr. 154
 βίοιο E 20,5 E 115,5 βίον C 10,4
 βίωτος. βιώτοιο E 115,8 βίωτον E 15,2

βιοῦν. βιώσι E 15,2
 βλαστάνειν. ἐβλάστησε E 21,10 ἐβλά-
 στησαν E 57,1
 βληστρίζειν. βληστρίζοντες X 8,2 ἐβλή-
 στρίζον X (?) fr. 45
 βόμβαξ (?) T 29,1 n.
 βορά. βορᾶς E 139,2
 βόσκειν. βόσκονται T 12,1
 βουγενής. βουγενῆ E 61,2
 βούκρανος. βούκρανα E 61,3
 βουπλήξ. βουπλήγος T 4,1
 βοῦς. βόες X 15,1.3 βοῦσιν X 15,3
 βραχίλων. βραχίλωνες E 57,2
 βρόταχος v. βάτραχος
 βρότειος. βροτείη E 2,9 βρότειον E 6,3
 βροτείας P 8,51
 βρότεος. βροτείω E 100,17 βροτίων E 20,1
 βροτολογίος T 21,1
 βροτός T 8,1 βροτοῦ T 21,4 βροτοὶ P 6,4
 8,39 T 66,1 [99,2] βροτῶν P 1,30 8,61
 βροτούς T 66,8
 βρόχος. C 14,2 βρόχον D 1,1
 βύσσος. βύσσω E 93,1
 βωμός X 1,11 E 128,8

γάτα v. γῆ
 γάειν. γάτων E 27,4
 γάλα P 11,2 E 33,1
 γαλήνη T fr. 63 γαλήνης T fr. 64
 γαμῆν T 17,2
 γάρ X $\frac{116}{10}$, P $\frac{158}{40}$, E $\frac{460}{87}$, S $\frac{7}{1}$, T $\frac{146}{8}$,
 C $\frac{61}{1}$
 γαστήρ E 67,1 γαστρί T 7,1 γαστέρι
 C 10,3 γαστέρας T 10,1
 γέ. σύ γ(ε) E 110,6 σέ (γε) E 4,6 δ γε
 E 28,1 (?) E 129,5 n. <ῆ> γε E 114,2
 τό γε P 4,7 8,37 οἱ γ(ε) E 128,4
 τά[γε] P 6,2 ὅσα γε E 23,10 Πύρρωνι
 γε T 8,1 εὖ γ(ε) C 16,2 τῆι γ (?)
 E 12,3 not. γέ μὲν T 45,3

Γέλα [E] 156,2
 γένεσις P 8,21. 27 E 17,3
 γενετή. γενετῆς X 8,3
 γενέτωρ X 30,4
 γέννα. γέννης T 40,1 γέννηι E 22,7 γένναν
 P 8,6 E 17,27 22,8 110,9

γεννᾶν. γεννᾶσθαι X 14,1
γεννήεις. γεννήεντα E 29,2
γένος X 6,4 E 9,2 124,1
γεραρός. γεραρή X 1,9
γέρων. γέρον T 43,1
γῆ X 29,1 E (?) 154,3 γαῖα P 11,1 E 38,3
48,1 115,10 γῆς E 39,1 55,1 γαίης
X 27,1 28,1 33,1 E 42,2 71,2 85,1
γαίη E 109,1 γῆν X 8,2 27,1 γαῖαν
31,1 P 14,1 E 45,1 109,1 111,3
T 67,6
Γηθοσύνη. Γηθοσύνη E 17,24
γηραλέος X 1,18
γῆρας E fr. 152 [C 9,2] [C] 19,1 γήραος
E 111,1
γηράσκειν. γηρέντος X 9,1
Γίγας. Γιγάντων X 1,21
γιγρᾶνις. γιγρᾶνοις X (?) fr. 44
γίγνεσθαι P 8,13. 40 E 11,2 γίνεσθαι
T fr. 76 γίγνεται E 17,35 21,14 88,1
γίνεται T 68,4 γίνονται X 29,1 E 17,11
26,4. 10 82,2 127,2 γενόμην E 117,1
γένετ' X 34,1 T 28,2 ἔγενε(ο) P 8,20
11,4 γένο E 98,5 ἐγένεσθε E 124,2
ἐγένοντο E 38,2 89,1 γέγοντο E 96,3
γένηται E 26,7 35,4 T 66,2 γένοιτο
X 2,20 P 8,19 γενοίατο E 71,3 γε-
νέσθαι P 8,13 E 9,3 12,1 γεᾶσι
E 111,1 γεᾶσσι E 71,4 γεᾶσιν (γε-
γάσιν?) E 23,10
γιγνώσκειν. ἔγνω X 7,5 γνωθῆς P 4,7
γνωθῆ E 5,3 γνώς E 89,1
γλαυκός. γλαυκῆς E 93,1 γλαυκοῦς X
16,2
γλαυκῶπις. γλαυκώπιδος E 42,3
γλαυξ. γλαυκα T. 34,2
γλυκερός. γλυκερόν C 10,5
γλυκύς. γλυκύν X 22,3 γλυκὺ X 1,8
E 90,1(bis) T fr. 74 γλύσσονα X 38,2
γλώσσα. γλώσσης E 4,1. 11 39,2 γλώσ-
σαν P 1,36
γνώμη P 861 γνώμας 8,53
γόης. γόητας T 57,1
γόμοφος. γόμοφοις P 120 E 87,1
γομφοῦν. ἐγομφοσεν E 33,1
γόνυ. γοῦν(α) E 29,2 134,3
γράμμα. C 1,4
γραμματικῆ T 61,1

γραμμαδοδιδασκαλίδης T 51,2
γράφειν. ἔγραφον plur. X 15,4 γράψαι
X 15,2 T 26,3 γραπτῶς E 128,5
γραφεῦς. γραφεῖς E 23,1
γυῖον E 62,8 γυῖα E 2,1 20,3 27,1 31,1
fr. 58 115,3 128,10 134,1 γυῖων
E 4,3 100,22 γυῖοις E 61,4
γυμνός. γυμνοὶ E 57,2
γυνή. γυναῖκα C 3,2 γυναῖκες E 21,10
65,1 γυναικῶν E 62,1 γυναίξ E 112,8
γυναῖκας E 23,6
γυναικοφυτής. γυναικοφουῖ E 61,4
γυργαθός T 38,2
δαερός. δαερόν δ' ἐποχέτο δαηρῶι (?)
E 90,2 not.
Δαήμων pater Homeri D (?) fr. 6
δαῆναι. ἐδάην C 8,2 δεδαῦτε E 23,2
δαηρός. δαηρῶι (?) E 90,2 not.
δαϊδαλεόδομος. δαϊδαλεόδομοις E 128,5
δαῖειν *incendere*. δεδήει E 130,2
δαίμων P 12,3 δαίμονι δαίμων E 59,1
δαίμονος P 1,3 δαίμονι E 59,1 δαι-
μονες E 115,5
δαίς. δαῖτα E 137,4
δαίφρων. δαίφρονος E 1,1
δάκρυον. δακρύοις E 6,3
δαμνάειν. δάμνανται T 9, 2 δαμῆ P 7,1
δαμῆναι T 66,7
δαπάνη. δαπάναις C 10,11
δάπτειν. δάπτοντες E 136,2
δάφνη. δάφνης E fr. 140 δάφναι E 127,2
cf. E A 70 (p. 95,9)
δαφιλός E 39,1
δέ particula advers. extat [Thal.] 1, X
 $\frac{1}{28}$, P $\frac{158}{41}$, E $\frac{450}{116}$, S $\frac{7}{3}$, Menecr. $\frac{1}{1}$
T $\frac{146}{28}$, C $\frac{61}{10}$, D $\frac{2}{1}$ δ' οὖν E 2,8 δέ τε
X 15,3 24,1 E 35,7 35,11.16 109,3
singularia: ὡς δὲ — ὥς δὲ E 84,1.7
ἔσθι δὲ — ἔσθι δὲ καὶ P 10,1.5 τὸ
δ' ἔτι T fr. 74 εἰ δ' ἄγε P 4,1 E 38,1
post vocat. E 1,1 cf. ὁ δέ, μὲν, ὡς
δέ suffix. locat. ἀγγοσδ(ε) E 100,12 μυ-
χόνδε E 100,23 πόντονδε E 115,9
δεικνύειν. δεικνύς T 67,7 δεικνύντες
T 34,3 δειξω X 7,1

- δειλαίος. δειλαίων E 145,2
 δειλός E 132,2 δειλὸν E 124,1 δειλοί
 E 141,1 δειλ(ά) E 2,2 15,3 110,7
 δεῖν *necessse esse*. δεῖ E 25,1 ἐδέξτο P
 8,33
 δεῖν *copulare*. <δέι> E 32,1 ἔδῃσε E
 33,1
 δεινός. δεινόν X 2,5
 δειπνομανής. δειπνομανές T 16,1
 δέκα E 129,6 C 13,1
 δέκατος. δεκάτη E 68,1
 δέμας X 14,2 23,2 P 8,55. 59 E 37,1
 62,7 100,11
 δενδρεόθρεπτος. δενδρεόθρεπτα E 111,8
 δένδρος. δένδρει T 30,3 δένδρεα E 21,10
 23,6 72,1 79,1 δένδρεσιν E 127,2
 δεξιτερός. δεξιτερήν 1,23 δεξιτεροσίην
 17,1
 δέρκεσθαι. δέρκευ E 17,21 21,1
 δεσμός. δεσμά T 48,3 δεσμών P 8,26
 δεσμοῖσιν 8,31
 δέσποινα voc. C 12,1
 δεύειν. δεύεται E 21,4 δευόμενοι X 3,6
 δεύετο E 128,8
 δέχεσθαι. δέγεται E 115,12
 δή. post γρή X' 1,13 (?) p. στείχεις C 9,1
 p. πολλῶν E 39,2 p. νῦν γάρ X 1,1
 p. τότε E 4,8 p. δηρὸν E 112,2 p.
 art. demonstr. P 1,15 4,6 p. relatīva
 X 36,1 P 6,4 E 11,2 15,2 35,5 129,2
 p. δι *quia* T 24,2
 δημοτής. δημοτήτι C 3,3
 δῆλος. δῆλον E 4,9.13 δῆλα E 23,10 38,2
 δημόσιος X 2,8
 Δηναίη E 122,3
 Δημόκριτος. Δημόκριτον T 45,1
 δηριᾶν. δηριῶντες T 12,2
 Δῆρις E 122,2
 δηρός. δηρὸν adv. E 112,12
 διά c. gen. P 1,20. 32 E 17,34 21,13
 26,3 39,2 64,1 100,22 110,3 115,7
 131,2 135,1. 2 c. acc. E 67,2 84,2
 [C 9,2] tmesis διά — ἀμείβειν P 841
 E 21,14
 διαθρώσκειν. διαθρώσκον E 84,5
 διαίνειν. ἐδίηνεν E 73,1
 διαιρεῖν. διαιρετόν P 8,22
 διάκοσμος. διάκομον P 8,60
 διάλλαξις E 8,3
 διαλλάσσειν. διαλλάσσοντα E 17,12
 διαλλάξαντα E 35,15
 διαμείβειν. διά — ἀμείβει E 21,14
 διάμορφος. διάμορφα E 21,7
 διαμπερής. διαμπερές adv. 17,6. 12. 31
 26,11 100,4
 δ(α)ντα E 84,9
 διαπίτεσθαι. διέπτη E 17,5
 διασκιδνάειν. διασκιδνάειν E 84,4
 διασπᾶν. διάσπασται E 63,1
 διασσᾶν. διασσηθέντος (?) E 5,3
 διατιθέειν. διέθηκ(ε) T 42,3
 διατέμνειν. διατηθέντος (?) E 5,3 20,4
 διαφύειν. διέφυ E 17,2. 17 διαφύοντος
 E 17,10 26,9 διαφυσμένων E 17,5
 δίγυμος. δίγυμοι E fr. 69
 διδάσκαλος. διδάσκαλε C 16,2
 διδάσκειν. διδάσκομένωι T 61,2 ἐδι-
 δάχθης T 54,3
 διδόναι. δῶκε E 73,2 δότε C 10,3
 δίδυμος. δίδυμοι cf. E A 81 (p. 98, 18)
 sidus cf. Menecr. fr. 2
 Δίδυμος Chalcenterus cf. D fr. 3
 διείδεσθαι. διείδεται E 27,1
 διειπετής. διειπετός E 100,9
 διέπειν X 1,21
 διέχειν. διέχουσι E 22,6
 διζήσθαι. διζήσαι P 8,6
 διζήσις. διζήσιος P 1,33 4,2 6,3 7,2
 διηνεκής. διηνεκῆ (?) E 59,3 διηνεκές
 adv. (?) 59,3
 διείναι. διέσκον E 84,11
 διειπετής v. διειπετής
 δίκαιος. δίκαιον X 2,13 δίκαιον Empe-
 docleum v. E 135 not. δίκαια X 1,15
 C 12,3
 δικαιοσύνη. δικαιοσύνης C 10,8
 δίκη (Δίκη) P 1,14. 28 8,14 δίκην adv.
 E 2,4
 δίκρανος. δίκρανοι P 6,5
 δίνη. δίνης E 35,4 δίναις E 115,11
 δῖνος. δῖνοις T 67,4
 δινωτός. δινωτοσίην P 1,7
 διόδος. διόδοισι E 100,5
 Διόδωρος. Διόδωρον T 31,2 32,1
 διολλύναι. διώλεσε E 139,1
 δίος. δῖον E 109,2 δῖ(α) E 86,1

- δίπλος*. *δίπλος*(α) E 17,1. 16
δίζ E 25,1
δίχα E 17,8. 19 26,6
διώκειν. *διώκει* E 115,9· *διώκοντες* C 1,4
Διάγυσος. *Διωνίσου* T 4,2
δνοφόμεναι. *δνοφόμενα* E 21,5
δοιός. *δοιή* E 17,3(bis) *δοιός* P 1,7
δοκεῖν. *δοκίμοι* X 14,1 *δοκίοντα* P 1,31
δοκίμως (?) P 1,32
δοκιμοῦν. *δοκιμῶσ'* — *δοκιμῶσαι* (?) P 1,32
δόκος X 34,4
δόλιος. *δολιή* T 59,2
δολιχαίων. *δολιχαίωνας* E 21,12 *δολιχαίωνας* E 23,8
δολιχίφρων. *δολιχόφρονες* E 11,1
δόμος. C 15,2 *δόμοι* E 142,1 *δόμος* C 9,2
δόξα E 132,2 *δόξης* T 9,4 50,2 C 4,7
δόξαν P 19,1 *δοξῶν* T 43,2 *δόξας* P 1,30 8,51 T 57,1
δοξάζειν. *δεδοξασται* (*δεδοξάσθω* ?) X 35,1
δρόμος. *δρόμον* E (?) fr. 154
δουλοσύνη. *δουλοσύνης* C 10,4
δουλοῦν. *δουλουμένη* C 5a,2
δρᾶν. *δράσις* C 7,1
δραχμή. *δραχμήν* C 13,1
δύας T 26,1
δύειν. *δύη* T 5,8 *δύετο* E 54,1
δύναμις. *δύναμις* C 18,1 *δυνάμεις* P 9,2
δύνασθαι X 1,1. 5 T 5,4 *δύνη* C 14,2
δύνειν T 17,1
δύο P 8,53 E 29,1 96,2 134,2 *δύω* E 32,1 v. *δίς*.
δυσάνολβος. *δυσάνολβον* E 124,1
δυσδαίμων. *δυσδαίμονα* E 9,4
δύσζηλος E 114,3
δυσσηχής. *δυσσηχέος* E 100,19 136,1
δύσις. *δύσιν* E (?) 154,1
δύστηλητος. *δύστηλητον* E 116,1
δυωδέκατος. *δυωδέκατον* T 14,1
δῶ P 1,25
δῶμα X 17,1 *δῶματα* X 1,12 P 1,9
δῶρον X 2,9
ἄν C 14,2 *ἄν* [C] 19,3 *κᾶν* C 7,1
ἄν P 8,17 *ἄσσω* 8,7
ἑαυτοῦ. *ἑαυτοῦ* P 8,57 *ἑαυτῶ* E <29,3 not.> S 2,2 *ἑαυτά* P 8,29 *ἑαυτῶν* E 22,1
ἔγγονος. *ἔγγονα* C 12,2
ἔγγερισ E 123,1
ἐγκαταμειγνύμαι. *ἐγκαταμειγνύς* T 33,1
ἐγκόσμιος. *ἐγκοσμίων* [Thal.] 2
ἐγγεῖν. *ἐγγέας* X 5,2 *ἐν δ' ἐχέθη* E 65,1
ἐγώ X 2,11 8,4 X (?) fr. 45 P 6,2 8,60 E 35,1 111,2 112,4 114,2 115,13 117,1 T 9,1 *ἐγῶν* P 4,1 T 59,1 68,1 *ἐμέθεν* P 1,37 *μοί* P 3,1 T 1,1 T 3,1 fr. 15 (?) 28,1 66,2. 3 67,1 68,1 C 10,2. 3 15,1 16,2 [C] 19,1 *οἱμοι* E 139,1 *οἱμοι ἐγώ* T 66,2 *με* P 1,1. 2. 4. 22. 23 E 139,1 T 66,4 (?) 66,7 C 17,1 *ἡμῖν* [Thal.] 2 C 15,3 *ἡμῖν* (S 2,5) *ἄμμε* C 6,2 — v. *ἑμαυτοῦ*
ἔδειν. *κατά* — *ἔδουσιν* E 137,6 *ἔδμεναι* (?) E 128,10n.
ἔθειλειν. *ἔθειλω* C 10,6 *ἔθειλησθα* E 111,5 *ἔθειλει* E 91,2 *ἔθειλοντα* T fr. 62
ἔθειλον (plur.) T 5,3
ἔθνος. *ἔθνεα* E 26,4 35,7. 16 121,2 T 9,3
ἔθος P 1,34
εἰ X 2.15. 16 2,17. 21 15,1 34,3 38,1 P 8,20 (bis) E 21,2 71,1 110,1. 6 113,2 131,1 T 5,5 T 60,2 C 5a,3 14,1 *εἰ μὲν* — *εἴτε* — *εἴτε* X 2,1 89q. *εἰ δ' ἄγε* P 4,1 E 38,1
εἰδέναί T 5,4 *οἶδα* X 8,4 E 114,1 *οἶσθα* C 18,1 *οἶδε* X 34,4 *ἴσθι* E 23,11 110,10 *εἰδώς* X 34,2 E 129,1 T 19,1 47,1 58,2 *εἰδῶτα* P 1,3 *εἰδότες* P 6,4 *εἴση* P 10,1 *εἰδήσεις* P 10,5
εἶδος. *εἶδη* E 71,3 *εἶδεα* E 23,5 98,5 115,7 125,1 *εἶδεσιν* E 22,7
εἰκάτος. *εἰκαίης* T 9,4
εἰκαισύνη. *εἰκαισύνης* T 36,1
εἰκηῖ X 2,13
εἴκοσι. *εἴκοσιν* E 129,6 *ἑλίκοσι* X 8,3
εἰλέιν. *εἴλεν* (?) T 42,2 not.
εἰλίπους. *εἰλίποδ'* E 60,1
εἰλίσειν. *εἰλίφασαι* P 1,19
εἰμάρθαι. *εἰμαρτο* T 66,7

- εἶναι [haec forma legitur apud poetas cultos ut ET semper in sexto pede] [Thal.] 2 P 1,32 4,3.5 5,1 6,1.8 7,1 8,18.32.39.40 E 17,1.2.16.17 23,9 35,5 35,14 (?) T fr. 62 not. 68,1 ἔμμεναι P 6,1 T 24,1 C 1,2 ἔμμεν P 4,6 ἔμμεναι P 8,38 εἰμί, εἰμι E 115,13 T 66,3 εἰς X 22,4 ἐστὶ(v) vel ἐστί(v) X 1,16 2,17 7,4 11,2 22,4 29,1 30,1 P 1,27 3,1 4,4.5 5,1 6,9 8,3.11.22(bis). 24.25.34(bis). 35. 42.45.48.54 9,3 16,4 20,1(?) E 4,4.12 8,1.4 12,1 25,1 [29,3] 105,3 110,5 S 2,2 T 71,1 C 4,1 5a,3 [C] 19,2 κάσιν S 2,3 ἐστί(v) X 1,7 P 4,3 (bis). 5 6,1.2 8,2.5.9 (bis) 15.16 (bis) 18.20.27.33.36.46.47 16,3 E 17,34 21,9.13 26,3 115,1 133,1 S 2,3 T fr. 74 ἐσμέν [C] 19,4 ἐστε T 1,1 εἰσί(v), εἰσὶ(v) P 1,11 4,2 8,54 E 11,1 15,3.4 89,1 T 5,5 εἰσὶ(v) X 8,1 P 8,2 19,1 E 17,13.27 22,4 26,12 ἦι X 6,4 εἶη X 2,6.8.19 P 8,47 ἐών X 2,11 T 38,3 T 59,3 ὄν P 8,29 not. (?) 8,57 ἐόν P 2,2 4,7 6,1 8,3.19.25.32.33.47 E 11,2 T 59,5 ὄντος [l. ἐόντος] P 8,12 ἐόντος P 2,2 8,7.24.35.37.47 E 11,1 S 2,3 ἐόντι P 8,25 ὄντα X 22,2 ἐόντα P 7,1 ὄντων E 129,5 ἦσθ(α) X 22,5 ἦν P 8,5 ἦν E 21,9 128,1 129,1 εἶην E 29,3 (28,1) ἦεν E 84,5.11 ἦσαν X 3,2 8,3 E 17,31 122,1 130,1 T 39,2 ἔσκειν X 30,2 (?) E (16,1) 128,9 T 58,3 ἔσται X 34,1 P 8,5.36.38 E 21,9 T 72,1 ἔσσειται E 16,1 ἔσεισθαι P 8,20
- εἰνάλιος. εἰνάλιος E 72,1
- εἶνεκεν P 8,13
- εἰπεῖν v. λέγειν
- εἶπερ X 8,4 E 39,1
- εἶργειν. (εἶργω) P 6,3 εἶργει E 100,12 εἶργει P 8,31 εἶργοι P 8,23 εἶργε imperat. P 1,33.7,2 εἶργμένον E 84,7
- εἶρωνευτής T 25,3
- εἰς Cleostr. 1,2 X 3,3 27,1 P 1,10 8,47 ἐς 1,2 E 9,1(?) 17,7 20,2 26,2 26,5 66,1 110,5 133,3 146,1 T 14,1 32,1(bis) 48,5 59,5 59,6 C 4,3 6,2 9,2 10,9 16,3 ἐς ἄγροσδ' E 100,12 hyperbaton εἰς ὕδατος βάπτηται πέραν δέμας E 100,11 εἰς ἐπίταν X 3,4 ἐς X 28,2 P (?) 20,3 E 30,2 35,1 112,7 115,10 128,7 T 21,4 (bis) εἶς X 23,1 S 2,3 C 15,1 μῖα E 88,1 C 15,1 P ἐν 8,6 E 17,1.7.9.16 20,2 26,7.8 35,5 T 59,5 ἐνός E 17,2.10.17 26,9 εἶνα E 26,5 μῖαν P 8,54 E 24,2 T 59,6
- εἰσέρχεται. εἰσέρχεται E 100,12 100,15 εἰσκαταδύνειν. εἰσκατιδύνειν T 34,1
- εἰσόκει(v) E 26,7 100,14.20
- ἐσορᾶν. ἐσορᾶμεν E 38,2 ἐσορᾶτε E 136,1 εἰσείδον C 1,1 3,1 εἰσοράσθαι X 36,1
- εἰσπλεῖν. εἰσπλεῖ C 4,3
- εἶσω c. gen. E 3,1
- εἶτε. εἰ μὲν — εἶτε — εἶτε X 2,3 sqq. εἶτε — εἶτε E 98,4 εἶτε anacoluthie E 17,31
- ἐκ X 2,9 8,3 27,1 P 8,7.12 E 4,2 12,1 17,2.9.17 21,6.9 23,5 26,8 50,1 98,5 107,1 124,2(bis) 125,1 T 9,4 10,2(bis) 25,1 51,1 εἶξ X 10,1 P 1,37 E 17,2.17 38,2 86,1 111,6.7.9. 115,12 E 119,1 (S 2,3) T 68,4 C 4,6 εἶξ — ἵστατο E 36,1 ἐκ — βίπτασκεν T 4,3
- Ἐκάδημος. Ἐκαδήμου T 30,2
- ἐκαστος E 2,5 ἐκάστωι E 110,5 ἐκάστωι P 19,3 E 17,28 ἐκαστον E 4,9.13 110,5 129,5 ἐκαστοι (?) X 15,5 ἐκαστα E 17,8 20,5 26,8 59,2 T 48,5
- ἐκάστοτε. ἐκάστοτ(ε) P 16,1
- ἐκβαίνειν. ἐξεβεβήκει E 35,1
- ἐκγίγνεσθαι. ἐγενόμεσθα X 33,1 ἐξεγένοντο P 10,3 E 59,3
- ἐκδουσις. ἐκδύσειν T 43,1
- ἐκείνος. κἀκεῖνο [l. καὶ κείνο] P 8,58 v. κείνος
- ἐκλείπειν. ἐκλείψουσι E 110,8
- ἐκμάσσειν. ἐκμακτός E 22,7
- ἐκπνεῖν. ἐκπνεῖ E 100,1 ἐκπνεῖαι E 100,8.25
- ἐκρίπτειν. ἐκ δὲ βυτά βίπτασκεν T 4,3
- ἐκτελέθειν. ἐκτελέθει E 17,10 26,9
- ἐκτοθι E 75,1
- ἐκτός P 1,27 E 100,18

- ἐκχεῖν. ἐκκέχυται E 39,3
 ἐλάειν. ἐλάουσα(α) E 4,5
 ἐλαία. ἐλαίας [l. ἐλαίης] E 79,1 cf. E A 70 (p. 95,9)
 ἔλαιον. ἐλαίω E 91,1
 ἐλαῖν. ἐλαῖν T 67,6
 ἐλάσσων v. ὀλίγος
 ἐλαστρεῖν. ἐλαστρεῖ T 66,8
 ἐλάτη. ἐλάτης X 17,1
 ἐλαύνειν. ἐλαυνόμενοι E 2,6
 ἐλαφρός. ἐλαφρόν P 8,57
 ἐλεγεία. Ἐλεγείαι tit. X p. 35 sqq.
 ἐλεγχος (ὄ). ἐλεγχον P 1,36
 ἐλεγχος (τό). ἐλέγχεα T 10,1
 ἐλευθερία. ἐλευθερίαν C 5,2
 ἐλευθεροῦν. ἐλευθεροῖ C 16,1
 ἐλθεῖν v. ἐρχεσθαι
 ἐλίσσειν. ἐλίσσειται E 45,1
 ἔλκειν. ἔλκων T 40,1
 Ἐλλαδικός X 6,4
 Ἐλλάς. Ἐλλάδα γυν X 8,2 Ἐλλάδα X 6,3 T 48,5
 ἐλλείπειν. ἐλείποντος E 100,15
 Ἐλλην. Ἐλλήνων T 3,3 25,2
 ἔλλοπος E 117,2
 ἔλλοψ. ἔλλοπος E 3,1
 ἐπιδοδώτης. ἐπιδοδῶται (?) T fr. 65 n.
 ἐπιδοδωτήτης. ἐπιδοδῶται (?) T fr. 65 n.
 ἐπιρίζειν. ἐπιρίζουσι E 11,2
 ἐπίς. ἐπίδα T 21,4
 ἐμαυτοῦ. ἐμαυτὸν X (?) fr. 45
 ἐμβάλλειν. ἐμβαλλε T 14,1 ἐμβαλε E 115,11 T 28,3
 ἐμβριθής. ἐμβριθές P 8,59
 ἐμμενής. ἐμμενές T 58,1
 ἐμμίμνειν. ἐνέμμενε E 35,11
 ἐμός. ἐμή C 10,3 ἐμόν T 59,4 ἐμίν X 8,2 ἐμῶν P 8,52
 ἔμπατος. ἔμπατα E 2,2
 ἔμπαλιν E 61,2 T 58,3 αὖ πάλιν ἔ. ἢ πρὶν E 100,20
 ἐμπεδόκαρπος. ἐμπεδόκαρπα E 78,1
 Ἐμπεδοκλής T 42,1
 ἔμπεδος E 17,11 26,10 ἔμπεδον P 8,30
 ἐμπεδόφυλλος E 77,78
 ἐμπαζέσθαι. ἐμπαζόμενον T 50,2
 ἔμπης P 1,31
 ἐμπίπτειν. ἐμπίπτοντος E 100,21
 ἔμπλειως. ἔμπλειον X 22,2 P 8,24 ἔμπλειοι T 11,1
 ἔμπορος v. l. E 117,2 n.
 ἐμφαίνειν. ἐμφαίνονται E 131,4 ἐμφαίνοντας E 62,7
 ἔμφυτος E 17,22
 ἐν [Thal.] 2 X 1,3. 6. 7 2,3. 7. 18. 19 5,1 22,1. 2 23,1 26,1 30,2 P 1,6. 19 6,5 8,15. 26. 29. 31. 35. 49. 50. 54 10,1 12,3 E 17,20. 29 20,3 21,2. 7 21,8 22,3 26,1. 2 35,4. 67,1 68,1 73,1 75,2 76,1 81,1 84,7 95,1 96,1 98,3 105,1 127,1 128,9 129,1 133,1 137,4 <143,1> T 12,1. 3 fr. 64 fr. 76 C 1,2 3,3 hyperbaton μῆνός ἐν ὀγδοάτου δεκάτη E 68,1 cf. 63,1 ἐν δὲ = ἐνεσσι δὲ T 20,1 T 58,1 tmeseis: ἐν — ἐχόθη E 65,1
 ἐναλίγκιος. ἐναλίγκιον P 8,43
 ἐναλλάξ E 35,8
 ἐναντίος. ἐναντίον P 12,5 E 47,1 ἐναντήν S 2,4
 ἐνάρθμιος. ἐνάρθμιον E 91,1
 ἐνδαιτᾶν. ἐνδαιτᾶσθαι C 15,3
 ἐνέδειν. ἐνέδμεναι (?) E 128,10 not.
 ἐνεῖναι. ἐνεσσι X 1,23 ἐνι P 1,30 T 66,3 ἐν δὲ v. ἐν extr.
 ἐνεκεν E 131,1 cf. τοῦνεκεν, οὐνεκεν
 ἐνερθε E 52,1
 ἐνεροι. ἐνέρτατον E 35,3
 ἐνθα X 2,2 P 1,11 E 27,1 76,3 121,2 122,1 T 66,2 C 1,3 ἐνθα καὶ ἐνθα T 9,3
 ἐνθεν P 10,6 E 100,6 146,3 T 54,3
 ἐνί X 37,1 E 5,3 127,2 T 3,2 38,1 66,6 ἐνι (= ἐν, postp.) T 43,1 C 4,1 ἐνι (= ἐνεσσι) v. ἐνεῖναι
 ἐνιαυτός. ἐνιαυτόν E 78,1 ἐνιαυτοί X 8,1
 ἐνισπείν E 25,1
 ἐννεσίη. ἐννεσήμιον E 22,8
 ἐννομολέσχης T 25,1
 ἐννύχιος. ἐννυχίους E 62,2
 ἐνοπή. ἐνοπήν E 62,8
 ἐνορᾶν. ἐνορᾶται (?) E 94,2 n.
 ἐξ v. ἐκ
 ἐξαγορεύειν. ἐξερέω E 114,2 ἐξερέοντας E 112,9
 ἐξαλος E 117,2

ἐξανατέλλειν E 61,2 ἐξανέταλλον E 62,4
 ἐξαπατᾶν. ἐξαπατήθην T 59,2
 ἐξαπίνης T 24,2
 ἐξαπολλύομαι. ἐξαπολέσθαι E 12,2 κῆσα-
 πόλοτο E 17,33
 ἐξείης E 31,1
 ἐξερεῖν v. ἐξαγορεύειν
 ἐξήκοντ(α) X 8,1
 ἐξιστάναι. ἐξ — ἴστατο E 36,1 ἐξίστημεν
 E 35,10 (v. ad ἴσταναι)
 ἐξόλλυσθαι E 11,3
 ἐξοχετεύειν. ἐξοχετεύων E 35,2
 ἔξω E 84,5,11
 ἐοικέναι. ἔοικα E 112,5 ἔοικότα X 35,1
 P 8,80
 ἐπαγάλλεσθαι. ἐπαγαλλόμενος C 4,4
 ἐπάγειν. ἐπάξει E 111,5
 ἐπακούειν. ἐπακουστά E 2,7
 ἐπακτικός (?) T 25,3 not.
 ἐπάνω T 45,3
 ἐπαιδός T 25,2
 ἐπαρκής. ἐπαρκεία (?) E 22,4
 ἐπαρτής. ἐπαρτία (?) E 22,4
 ἐπαύξειν. ἐπαυξήσεις E 17,32
 ἐπειρίρειν. ἐπειρίρας T 24,2
 ἐπί E 10,1 P 1,2, 26 8,5, 22, 27, 37, 42.
 48 9,4 E 2,8 (15,4) 17,33 23,3
 30,1 35,3 59,1 111,2 ἐπεί ἦ X 7,4
 ἐπεί τε E 73,1
 ἐπείγεισθαι. ἐπέγετο P 1,7
 ἐπειδή P 9,1
 ἐπειτα P 6,4 8,19 E 100,6, 14 T 21,3
 ἐπελθεῖν v. ἐπιάναι
 ἐπασθαι. ἐπονται E 112,8
 ἐπέχεσθαι. ἐπιυχόμενος E 137,2
 ἐπέχειν. ἐπέχε T fr. 63
 ἐπί c. gen. E 112,10 c. dat. Cleostr. 1,1
 X 2,20 34,4 P 9,2 12,2 E 4,8 8,4
 82,2 100,3, 10 Θήρηι ἐπ(ι) T 57,2 ἐφ' ὧι
 τε E 4,7 ἐπὶ c. acc. E 35,10 90,1 100,
 13 110,9 111,3 114,3 T 22,3 57,1
 ἐπὶ — ἰκάνοι P 1,1 ἐπὶ — ἔασι P 8,2
 ἐπὶ — εἴσι E 64,1 ἐπ' ὄξυ ἔβη E 90,2
 ἐπιβαίνειν. ἐπ' ὄξυ ἔβη E 90,2
 ἐπιγίγνεσθαι. ἐπιγίγνεται (?) E 17,30
 ἐπιδέρκεσθαι. ἐπιδερκτά E 2,7
 ἐπιδευής. ἐπιδευέας P 8,33 ἐπιδευέας T 42,3
 ἐπιδολωτής corrupte E fr. 65

ἐπιείκεια. ἐπιεικείης T 5,6
 ἐπιέναι. ἔπειμι X 7,1 ἐπὶ — εἴσι E 64,1
 ἐπήμει H 35,12 ἐπῆλθοι E 14,1
 ἐπιήρανος E 129,3
 ἐπιήρος E 96,1
 ἐπιθάλλειν. ἐπιθαλλων X 31,1
 ἐπιθυμείν. ἐπιθυμούμεν [C] 19,3 ἐπι-
 θυμήσεις X (?) 41,1
 ἐπιθυμῆ T 71,1
 ἐπικείσθαι. ἐπικειμ(αι) E 113,1
 ἐπικόπτειν. ἐπέκοπτεν T 4,2
 ἐπικόπτης T 60,1
 ἐπιλήπτωρ. ἐπιλήπτορος T 45,2
 ἐπιμαίεσθαι. ἐπιμαίετο T 5,7
 ἐπιμάρτυρος. ἐπιμάρτυρα E 21,1
 ἐπιμειγνύομαι. ἐπιμεικτός T 47,1
 ἐπίορκος. ἐπίορκον E 115,4
 ἐπίπαν. εἰς ἔ. X 3,4
 ἐπίπληξις. ἐπιπλήξισον T 33,1
 ἐπιπρέπειν. ἐπιπρέπει X 26,2
 ἐπιπωλείσθαι. ἐπιπωλείται T 41,1
 ἐπίσημος. ἐπίσημον P 19,3
 ἐπιστέφειν. ἐπιστέφας E (?) 154,2
 ἐπιφάναι. ἐπίφημι E 9,5
 ἐπιφραδής. ἐπιφραδέως P 1,16
 ἐπιφρίσσειν. ἐπιπεφρίκασιν E 83,2
 ἐπιχθόνιος. ἐπιχθονίσι X 146,2
 ἐπιχώριος. ἐπιχώριον E 62,8
 ἐποικτίρειν. ἐποικτίρα X 7,3
 ἐπομνύομαι. ἐπομύσση E 115,4
 ἐποπτεύειν. ἐποπτεύσης E 110,2
 ἐπορέγειν. ἐπορέξει E 110,6
 ἐπορέσθαι. ἐπορεύονται (i. e. ἐπόρουνται)
 E 137,2
 ἔπος X 7,3 P 1,26 ἐπέων P 8,52 T 41,2
 42,2
 ἐποχεῖν. ἐποχεῖτο (?) E 90,2 not.
 ἐποχεύειν. ἐποχεύετο (?) E 90,2
 ἐπτά X 8,1 T 23,1
 ἐπώνυμος. ἐπώνυμον E 17,24 [E] 156,1
 ἐρᾶν T 17,2 ἐρατὸν E 62,7
 ἐργάζεσθαι. ἐργαζόμενος C 17,2
 ἔργον. ἔργω S 2,5 ἔργα X 2,18 15,2
 P 10,3, 4 E 17,23 121,3 139,2 ἔρ-
 γων E 112,2 129,3 ἔργων tit. Menocr.
 p. 171
 ἔρδειν. ἔοργεν E 22,8
 ἐρέβινθος. ἐρεβίνθους X 22,3

- ερείδειν. ερείδη* E 12,3 *ερείσας* E 110,1
ερείν v. λέγειν
Ἐρετρεύς. Ἐρετρή C 2,1
έρουναν. έρουων E 101,1
έρημαίος. έρημαίης E 49,1
έρημος. έρημον E
ερίδάντης. ερίδάντω T 28,2
ερίδουπος E 4,11
ερίζειν. ερίζεσθαι T 47,1 *ερίζεσκον* C 1,3
ερίσσειν T 8,1
ερίθος T 21,2
Ἐρίς T 21,1 *ερίδι* T 22,1 *ερίδων* E 124,
 2 T 10,2 50,2 *Ἐρίδισσι* E 20,4 *ερίσιν*
 T 66,7
ερίον. ερίων C 3,2
ερισμός. ερισμού T 28,3
ερίφος. ερίφου X 6,1
Ἐρμῆς. Ἐρμῆν C 10,10
ερόεις. ερόεσσα E 122,4
ερύειν. ερύσαμι (l. ερύσσαμι) T 59,4
ερύκειν. ερύκει E 100,18 *ερυκε* E 4,13
ερυκε E 35,9
ερχεσθαι. ηλύθομεν E 120,1 *ελθῆι*
 T 69,1 [C] 19,3 *ελθάν* T 51,1 v. *λέναι*
εῖρος. Ἐρωτα P 13,1 *εῖρωτα* C 14,1
Ἐρώτων C 5a,2
εἰς v. εἰς
εἰσθής. εἰσθῆτα X 14,2
εἰσθλός. εἰσθλά E 15,3
εἰσοραῖν v. εἰσοραῖν
(εἰσπειν). εἰσπετε T 1,1
εἴσι(ε) αν X 6,4 *εἴσι(ε) (?)* E 42,2
εἴσχατος P 11,3 *εἴσχατον* E 36,1 *εἴσχατα*
 E 35,10 100,4
εἴσω E 75,1 100,18
εἴσωθε(ν) X 30,2 E 100,13
εἰταίρος. εἰταίροι C 1,3
εἴτερος. εἰτέρω P 8,58 *εἰτέρας* E 24,1 *εἰτέ-*
ρησαι E 24,1
εἰτήτυμος. εἰτήτυμον P 8,18
εἴτι P 1,37 8,1 E 35,9 T 26,1 (*peculi-*
ariter adhibitum) T 59,3 cf. n. C 1,3
 E 100,12 (?) T 67,2 n. (?)
εἴτοιμος C 15,3 *εἴσιμος* X 1,5
εἴτος. εἴτε(α) X 22,4
εἴτυμος. εἴτύμως X 8,4
εἴ E 23,2 T 47,1 *εἴ γ(ε)* C 16,2
εἰαγής. εἰαγής P 10,2
- Εὔβοιος* T fr. 2
εὔδοξος. εὔδοξοιο E 4,6
εὔειδής S 1,2 *εὔειδέ* E 100,10
εὔηκής. εὔηκεία E 112,11
εὔήνιος. εὔήνιον E 4,5
εὔθύς E 100,24
Εὐκλείδης. Εὐκλείδω T 28,3
εὔκομος. ηὔκομοισιν E 127,2
εὔκτητος. εὔκτητον C 10,9
εὔκυκλής. εὔκυκλῶς P 1,29
εὔκυκλος. εὔκυκλου P 8,43
εὔμενης. εὔμενῶς E 110,2
Εὐναίη E 123,1
εὔνη. εὔνας C 1,2
εὔνις. εὔνιδες E 57,2 *εὔνες* E 147,2
εὔνομία. εὔνομίη X 2,19
εὔπορις. εὔπορίην E 100,5
εὔπρεπής. εὔπρεπέσιν X 3,5
εὔρῖσκειν. εὔρῖσις P 8,36 *εὔρες* E 43,1
εὔρειν E 2,6
εὔρος E 42,3
Εὐρύλοχος Pyrrhoneus T fr. 49
εὔρυμέδων. εὔρυμέδοντος E 135,1
εὔρως. εὔρυν E 43,1
εὔσεβής. εὔσεβέσιν E 128,4
Εὔσεβης. Εὔσεβῆς E 4,5
εὔστερνος. εὔστερνος (?) E 96,1
εὔτε E 100,8 100,10.25 <112,7> 115,3
ὅτε μὲν — τότε δέ, εὔτε δέ — δέ E 9,4
εὔτελεία. Εὔτελία C 12,2
εὔτορνος. εὔτόρνου T 67,7
εὔτυκτος. εὔτύκτιος v. l. E 96,1
εὔφημος. εὔφήμιος X 1,14
εὔφορος. εὔφορον C 10,9
εὔφοροσύνη. εὔφοροσύνης X 1,4
εὔφρων. εὔφρονος X 1,13
εὔχεσθαι. εὔχεται E 2,6 *εὔχομένω* E
 131,1 C 10,2 *εὔχαμένους* X 1,15
εὔωδης. εὔωδες X 1,3
εὔεζεσθαι. εὔεζόμενοι T 30,3
εὔευρίσκειν. εὔευρίσκουσιν X 18,2
εὔημέριος. εὔημερίων E 131,1 *εὔη-*
μερίσιν E 4,4
εὔφίνα. εὔφισι P 8,12
εὔφικάνειν. ἐπλ — ικάνω P 1,1
εὔφικνεῖσθαι. εὔφικνεται X 6,3 *εὔφακτόν* E 133,1
εὔφοραῖν. vix eo pertinet εὔφορεῖνται E
 137,2 v. *εὔφορεσθαι*

ἔχειν X 1,24 14,2 ἔχειν P 10,7 E 110,10
 ἔχω C 8,1 ἔχει X 1,12 P 1,12. 14
 8,15. 31 16,1 S 1,3 S 2,2 C 18,1
 ἔχουσι T 48,5 ἔχει κατά E 100,16 ἔχων
 X 1,17 2,4 E 4,10 T 5,6 16,1
 31,1 68,2 ἔχουσα C 4,2 ἔχοντα P 10,5
 C 1,1 ἔχοντες X 3,3 E 62,5 T 66,5
 εἶχεν T 38,3 εἶχον plur. X 15,5 ἔχον
 X 15,1 P 1,21 ἔσχεν T 54,1 ἔχεσθαι
 P 2,2 ἀπό — ἔχεσθαι E fr. 140 141,1
 ἔχθρος ἔχθα E 17,8 26,6
 ἐχθρός ἐχθρά E 22,6
 ἐχθρός ἐχθροῖς E 83,1
 ἔψειν T 13,1

ζάπεδον X 1,1
 ζείδωρος E fr. 151
 Ζεύς E 6,2 128,1 Διὸς X 2,2 E 142,1
 Ζηνός S 1,2 C 10,1
 ζημία [C] 19,2
 ζῆν. ζώντων T 51,2
 Ζήνων. Ζήνωνος T 45,2
 ζητοῦν. ζητοῦντες (sic) X 18,2
 ζόφος P Schol. 8,56
 ζῶειν v. ζῆν
 ζωή. ζωῆς E 2,3
 ζωῖον *effigies*. ζωῖοισι E 128,5
 ζωός. ζωῶν E 125,1
 ζωρός E 35,15

ἦ *aut* X 1,23 2,2. 4 15,2 P 8,10. 16
 E 4,11 11,3 50,1 133,2 T 48,1 50,1
 ἦ X 15,2 E 2,9 T 60,3 ἦ — ἦ P 8,11.
 36 T 26,1 31,2 ἦ — ἦ T 4,1 ἦ —
 ἦ — ἦ E 9,1 *quam* P 8,45 E 4,10
 100,20 100,20
 ἦ P 1,27 E 110,8 T fr. 62 n. (?) 66,4 (?)
 68,1 ἐπεί ἦ X 7,4
 ἠγέσθαι. ἠγάτο T 30,1 ἠγγασθαι P (?)
 20,2
 ἠγεμονεύειν. ἠγεμονεύεις T 67,5 ἠγε-
 ρόνουσιν P 1,5
 ἠδέ X 2,12 29,1 P 8,4. 50 11,1. 3 E
 17,10. 24 21,10 22,2 26,9 40,1
 100,17 107,2 112,8 T 9,1 ἠμὲν —
 ἠδὲ P 1,29. 30 τὲ — ἠδὲ T 45,2 ἠδὲ

inter τὲ — τὲ E 6,2 τὲ — καὶ — ἠδὲ — τὲ
 κτλ. E 21,10. 23,6 τὲ καὶ — ἠδ(ε) —
 ἠδ(ε) E 38,3 postpos. Ττὰν ἠδ' αἰθίρ
 (praec. τὲ καὶ, ἠδ(ε) E 38,4 v. τὲ.
 ἠδεσθαι. ἠδονται E 107,2
 ἠδη [Thal.] 2 E 117,1
 ἠδονή. ἠδονῆσι C 5,1
 ἠδονοπλήξ T 58,4
 ἠδυεπής T 30,2
 ἠδύλογος. ἠδυλόγου T 67,4
 ἠδύνειν. ἠδύνεσθαι T 17,1
 ἠέ v. ἦ
 ἠήρ v. ἀήρ
 ἠθμός. ἠθμῶσι v. l. E 100,19 ἠθμῶσι
 Menecr. 1,1
 ἠθολόγος. ἠθολόγον T fr. 62
 ἠθός E 17,28 110,5
 ἦ E 4,13 16,1 (an dat.?) E 57,1 ἦ
 μὲν — τῆι μὲν — ἦ δὲ — ταύτη δέ E
 17,9 sqq. 26,8 sqq.
 ἦ πέρ τε E 133,2
 ἠλάσκειν. ἠλάσκουσιν E 121,4
 ἠλέκτρα stella Pliadum cf. Sminth. 2
 p. 172
 ἠλέκτωρ E 22,2
 ἠλέματος. ἠλέματος *vanum hominem*
 T 34,3; *in vanum* (adv.) coniect. T
 66,4 not.
 ἠλιάς. ἠλιάδες P 1,9
 ἠλίθιος T 34,4
 ἠλίκος. ἠλικῶν C 18,1
 ἠλιξ. ἠλικα neutr. pl. E 17,27 38,1
 ἠλιόπη E 122,1
 ἠλιος P 11,1 E 40,1 E (?) fr. 154 ἠέλιος
 X 31,1 ἠέλιου S 1,3 ἠέλιου P 10,2 15,1
 E 27,1 56,1 71,2 ἠέλιου E 115,11
 ἠέλιον E 21,3
 ἦμαρ Cleostr. 1,1 E 139,1 ἦματος P 1,11
 ἦμὲν — ἠδέ P 1,29
 ἠμέτερος. ἠμετέρῃ T 2,12 ἠμετέρης E
 5,2 ἠμέτερον P 1,25 ἠμετέροις E 133,2
 ἠμετέρας E 131,2
 ἦν E 111,5. v. ἄν, εἰάν
 ἠνεκός. ἠνεκῶσι adv. E 17,35 ἠνεκῶσι
 E 135,2
 ἠνίκα(α) T 17,1
 ἠνίλοχος. ἠνίλοχῶσι P 1,24
 ἦπαρ E fr. 150 cf. A 79 (p. 97, 39)

ἥπιος ἥπιον P 8,57
 ἥπιόφρων E 35,13
 Ἡρακλεία λῖθος cf. E A 89 (p. 103,17)
 Ἡράκλειτος T 43,1
 Ἡρη E 6,2
 ἥρωα ἥρω T 24,1
 ἥσθαί ἥσο E 17,21
 Ἡσιόδος X 11,1 cf. fr. 13
 ἥσων ἥσον P 8,48 ἥσω T 45,3
 ἥσυχια ἥσυχής T 67,2
 ἥτορ P 1,29 T 67,1
 ἥυκομος v. εὐκομος
 ἥύς ἥία E 128,10
 ἥύτα T 34,2
 Ἡφαίστος Ἡφαίστιο E 96,3 Ἡφαίστωι E 98,2
 ἥχηεις ἥχηεσαν P 135
 Ἡχώ Ἡχούς T 22,2
 ἥώς ἥσ Cleostr. 1,2 ἥω E fr. 154

θάλασσα X 30,1 E 22,2 27,2 θάλασσαν E 55,1
 θαλασσονόμος θαλασσονόμοις (θαλασσονόμων) E 76,1
 θαλέθειν θαλέθοντος E 20,3
 θάλειος θαλείος E 112,6
 θαλῆς X fr. 19 θάλητα T 23,1
 θαλίη X 1,12
 θάμνος E 117,2 θάμνων E 9,2 θάμνοισι E 20,6
 θάνατος [C] 19,2 θανάτιο E 8,2 θάνατον E 10,1
 θαρσαλῆος θαρσαλέων T 58,1
 θάρσος θάρσει E 4,8
 θαῦμα E 35,17 θαύματα T 19,1
 θεά P 1,22 voc. C 12,1
 Θεανώ Θεανώς [E] 155,1
 θεῖν θεῖων E 53,1 θεῖοντα E 17,34 21,13 26,3 θεύσεται T 31,2
 θεῖος θεῖου T 68,3 θεῖων E 132,1
 θεῖειν θεῖαις T 52,1 θεῖον E 62,6
 θελημός θελημά 35,6
 θέλυμνος θέλυμνα E 21,6
 θεμερώπις E 122,2
 θέμις P 1,28 8,32 E 4,4 9,5
 θεόθεν E 115,13

θεός X 23,1 38,1 E 112,4 128,1 cf. E A 32 p. 89,12 θεοῦ E 23,11 T 67,5 θεῶ E 31,1 θεόν X 1,13 T 60,2 θεῶ X 18,1 E 4,1 21,12 146,3 θεῶν X 1,24 15,4 34,2 P 13,1 E 115,1 131,4 132,2 θεῶσιν X 11,1 23,1 θεῶς X 14,1 <16,1> E 23,8 T 5,4
 θέρειος θέραιον E 111,7
 θερμός θερμόν P 11,3 E 21,3 90,2 (?) θερμῶι E 90,2 (?) θερμότης E 67,1
 θέρμος θέρμων C 18,2
 θεσμοφοριάζειν θεσμοφορίασσαι cf. D fr. 4
 θεσπέσιος θεσπεσίησιν E 84,9 θεσπεσίησιν E 96,4
 Θηβαῖος Θηβαῖον C 16,1
 Θῆλυς Θῆλυ P 12,5 Θηλυτέρω 12,6
 Θῆρ Θῆρες E 21,12 130,2 Θηρών E 9,2 26,4 Θηροί E 20,7 Θῆρσσι F 127,1 Θῆρας E 23,7
 Θῆρα Θῆρη T 57,2
 Θῆρειος Θηρείων E 101,1
 Θνητός E 17,26 112,4 Θνητά E 35,14 Θνητῶν E 4,7 8,2 17,3 23,10 35,7. 16 71,3 113,2 115,7 124,1 Θνητοῖσιν X 18,1 23,2 36,1 E 17,22 22,3
 Θοάζειν E 4,8
 Θοός Θοῶι E 73,2 Θοά E 134,3 29,2 Θοῆσιν E 134,5
 Θρηῖτες X 16,2
 Θόωσα E 122,3
 Θρίξ τρίχης E 82,1
 Θρύπτειν Θρυφθείσα (?) E 17,5
 Θύειν Θύοντας E 137,3 Θῦον E 100,24
 θυμός P 1,1 (?) θυμόν E 128,10 137,6 145,2
 Θύμον C 4,5
 Θύρετρον Θυρέτρων P 1,17 Θυρέτροις 1,13
 θυοία θυοίας E 128,6
 θυώδης θυώδους E 128,6

ΐαμβος ΐαμβοί tit. S p. 169
 Ιατρός Ιατροῦ C 13,1 Ιατρὸν [E] 157,1 Ιητρὸν [E] 156,1 Ιητροί E 146,1
 ἰδέ E 20,7
 ἰδέα ἰδέησιν E 35,17 ἰδέας X 15,4

ἴδιος ἴδιον (fem.) E 2,3
 ἴδος calor. ἴσος E 62,5 ἴδα E 21,4
 ἴδα E 73,2
 ἴδρως ἴδρωτα E 55,1
 ἴδναι ἐπὶ — εἶσι E 64,1 ἴηι (?) E 42,2 not.
 ἴησαν (sic) X 3,3 εἰδέν E 131,2 εἰδόν
 E 17,32 εὐύσομαι E 35,1
 ἴναι. ἴησι X 1,7 ἴσι indic. T 30,3
 (ἴσι) P 1,6 ἴται 12,2
 ἱερός. ἱερῶ E 134,4
 ἱθύνειν. ἱθύνει P 6,6
 ἱθύς P 1,21
 ἱκάνειν. ἐπὶ — ἱκάνοι P 1,1 ἱκάνων 1,25
 ἱκνεῖσθαι P 8,46 ἱκνέται X 28,2 ἱκομαι
 P 3,2 ἱκετο E 35,3 ἱκωμαι E 112,7
 ἱκωνται E 9,1 ἱκῶσθαι E 62,6 110,9
 ἱλαός. ἱλάρα E 40,1 ἱλάρα E 85,1
 ἱλάσκειν. ἱλάσκοντο E 128,4 ἱλάσομαι
 10,10
 ἱμείρειν. ἱμεύουσαν T 38,2 ἱμεύεται T
 67,1
 ἱμερόεις. ἱμερόν P (?) 20,3
 Ἰνδαλμοί tit. T fr. 67 sqq.
 ἰότης ἰότητι E 103,1
 ἱππος. ἱπποι X 15,3 P 1,1 ἱππων X
 2,12 ἱπποις P 1,25 ἱπποισιν X 2,10
 15,3 ἱπποις P 1,21
 Ἰρις E 50,1 Ἰριν X 32,1
 ἰς (T 26,2)
 ἰσθμός. ἰσθμός E 100,19
 ἰσογράφος (?) T 30,2
 ἰσοκράγος (?) T 30,2 n.
 ἰσοπαλής. ἰσοπαλῆς P 8,44
 ἰσος. ἰσος E 28,1 [l. ἰσον] E 29,3 ἰση
 E 17,20 98,1 ἰσον P 8,49 T 60,2
 ἰσον adv. E 100,25 ἰσα E 17,27 ἰσων
 P 9,4 ἰσώτατος T 68,4
 ἰσάναι. στήσις C 7.2 ἰσταθ' T 59,6
 ἰστημεν X 1,4 ἰστημι (sic Simpl., praec.
 ἀμικτ') imperfectum inter imperfecta
 derivandum a Siciliensi praes. στήμεν
 E 35,8 ἰστάσιν X 17,1
 ἰσχός P 8,12 ἰχθύς sing. 117,2 ἰχθύς
 nom. plur. E 21,11 ἰχθύσιν E 20,6
 ἰχθύς acc. pl. E 23,7
 ἰχθυος (?) E 46,1

Κάδμος. Κάδμον T 61,2
 καθαρός (cf. E A 32 p. 89,14). καθαρὸν
 X 1,1.8 καθαρῶς P 10,2 καθαρῶν E
 4,2 καθαρῶσι X 1,14 E 65,1 καθα-
 ρῆσιν E 110,2
 καθύπερθε(ν) X 5,2 E 42,2
 καί. καί — καί X 15,4 P 16,4 E 72,1
 καί — τὲ 8,41 τὲ — καί X 8,1 23,1 30,4
 33,1 E 15,4 17,20 17,27 21,11 39,1
 80,1 98,5 102,1 122,2 T 39,2
 68,3 C 2,1 18,2 τὲ καί [Thal.] 2
 X 11,3 12,2 34,2 P 1,11 4,3.5 5,1
 8,4.34.40.(bis) 9,2 10,6 E 11,3 17,11
 21,4.6 26,4.10 62,5 118,1 119,1
 122,1 T 9,4 48,5 58,1 τὲ — τὲ — καί
 P 11,2 E 21,9 τὲ — τε καί E 22,7
 98,2 117,2 121,2 τὲ — καί τε E 12,2
 τὲ — καί — τὲ E 121,3 καί τε — καί τε
 E 129,6 τὲ καί — καί — καί E 146,1.2
 τὲ — τὲ — καί — τε καί E 123,1.3 τὲ
 καί — τε E 71,2 τὲ — τε καί — καί
 E 123,1 τὲ — τε καί — καί τε E 21,12
 E 23,7.8 τὲ — καί — ἦδέ E 21,10
 23,6 τὲ — τε καί — ἦδέ E 22,2 τὲ
 καί — ἦδέ — ἦδέ E 38,3
 καί adv. X 2,4.10 32,1 34,3 P
 1,31 8,3 (?) 9 10,5 E 9,5 16,1 17,15.
 22 21,2 25,1 64,1 108,2 111,7
 115,13 T 5,1 54,1 58,2 59,1
 καί γὰρ T 54,1 καί μὲν X 37,1 καί
 μὴν C 1,1 3,1 καὶτοὶ X 15,5 καὶ P 6,9
 κακείνο (?) P 8,58 χούτως P 8,30 κήξ-
 ἀπόλοιτο E 17,33 κᾶν (S 2,2) C 7,1
 κᾶσιν (S 2,3) κοῦκ (S 2,3)
 praeter hos locos simpliciter καί ex-
 tat [Thal.] 1, X ¹¹⁶/₂₈, P ¹⁵⁸/₄₅, E ⁴⁵⁰/₄₂,
 S ⁷/₅, T ¹⁴⁶/₂₀, C ⁶¹/₁₄
 καίειν. καίεται E 52,1
 καινύναι. καινύτω E 23,9 κατὰ γῆλα κέ-
 κασται (times.?) E 134,1
 καίριος. καίριον E 111,6
 κακός. κακῆ P 1,26 κακῆν E 137,4 κα-
 κῶν [C] 19,1 κακ(ά) T 10,1 κακῶν
 E 111,1 T 71,1 κακῶς E 5,1 κακῆσι
 E 20,4
 κακότης. κακότητος E 112,3 144,1 κα-
 κότησιν E 145,1

- καλεῖν. καλόουσι(ν) indic. X 2,5 32,1
E 15,2 καλέοντες E 17,24 καλόουσι E 9,5
Καλλιόπεια E 131,3
Καλλιστώ E 122,3
καλός corrupte T fr. 15 καλή C 4,2
καλόν E 25,1 καλῶν C 16,2
καλυκοστέφανος. καλυκοστεφάνοισιν E
(?) 154,2
καλύπτρα. καλύπτρας P 1,10
καμασῆν. καμασῆνης E 72,1 καμασῆνων
E 74,1
κάματος. καμάτοισιν [E] 156,3
κάμπτειν. ἔκαμψε C 17,1
κάνθαρος. κανθάρου C 10,6
κανών. κανόνα T 68,2
καπνός. καπνόσι E 2,4 καπνόν C 13,2
κάρα. κάρη T 21,4
καρπαλλίμως E 51,1
καρπός. καρπῶν E 78,1
καρποφόρος. καρποφόροισιν E (?) 154,2
κάρτα (?) E 5,1
καρύκκη T 3,1
κασιγνήτη T 21,2
κατά c. gen. E 112,1 c. acc. X 10,1
P 1,3. 21. 34 2,3 8,29. 58 9,2 19,1
E 2,1 9,1. 2 (bis). 3 17,13 26,12 54,1
59,1 78,1 84,6 100,2 110,6 121,4
κατά ταυτά T 67,3 καθ' ὅσον E 104,1
ἔχη κατά E 100,16 κατά γυῖα κέκασται
E 134,1 κατά — ἔδουσιν E 137,6
καταγράφειν. κατέγραψε(ς) T 5,4
καταθνήσκειν E 11,3
κατάτισσιν. κατᾶτισσους E 134,5 κατᾶ-
τίσεται E 100,7
κατακαινύναι (?). κατά γυῖα κέκασται
E 134,1
κατακέσθαι. κατακείμενον X 22,2
καταλέγειν. κατέλεξα E 35,2
καταλείβειν. καταλείβεται X 37,1
καταμίσγειν. καταμίσγεται E 93,1
καθαρός. Καθαροί tit. E p. 149 sqq.
κατάστοργος. καταστόργοις E 87,1
κατασφρηγίζειν. κατεσφρηγισμένον E 115,2
κατατιθέναι. κατέθεντο P 8,39. 53 19,3
κατατρίβειν. κατέτριβον C 1,4
κατατρώγειν. κατατρώξαντες T 66,6
καταφαίνειν. καταφαίνεται T 68,1
καταφθίνειν. καταφθιμένου E 111,9
καταφθινύθειν. καταφθινύθουσιν E 111,4
κατέθειν. κατά — ἔδουσιν E 137,6
κατέρχεσθαι. κατέρχεται E 100,24 κατ-
ελθῆν D 1,2
κατέχειν. κατέχει v. l. [E] 157,2 ἔχη
κότα E 100,16
καττίτερος. καττίτεροι E fr. 92
κάτω X 28,2
κῆ (κῆν) X 1,17 2,6. 7. 8. 10 5,1 15,4
42,1 (?) P 8,19. 23. 46. 47 E 12,3 14,1
17,32 110,1 115,4
κειμήλιον X 2,9
κείνος. κείνον E 35,3 κείνοισιν E 128,1
129,1 v. ἐκείνος
κέσθαι. κέται P 8,29
κελαινός. κελαινού E 111,6
κέλεσθαι. κελεται E 5,2
κέλευθος P 4,4 6,9 κέλευθον X 7,1
κελεύθων P 1,11 κελύθους E 35,15
115,8
κενός sim. v. κενός
κενόδοξος (?) T fr. 53
κενός. κενόν E 13,1 14,1 κενῆς T 11,1
κενόν adv. T 21,1 κενώτερον T 20,2
κενοῦν. κενώσεται E 16,2
κενοφροσύνη. κενοφροσύνης T 43,2
Κένταυρος. Κενταύρων X 1,22
κεραίειν v. κεραυνῶν
κέραμος. κέραμοισ' X 1,6
κεραυνῶναι. κέρασις X 5,1 κερναμένων
E 71,3 κεραιομένοισιν E 35,8 ἔκητο (?)
κέρητο (?) E 35,15 not.
κέρασον X fr. 39
κέρδος E 112,9
κέρμα *particula*. κέρματα E 101,1 *pe-*
cutia. κέρματος C 4,7
κεύθειν E 100,5
κεφαλή. κεφαλῆ E 134,1
κῆλησις. κηλήσεις (?) T 33,1 not.
κῆρ. Κηρῶν E 121,2
κῆρυξ κηρύκων E 76,3
κηφήν. κηφῆνας T 66,8
κικλήσκειν. κικλήσκειται E 105,2
κίμβιξ. κίμβικα fr. 21
κινδαψός. κινδαψόσι T 38,3
κινεῖν. κινούμενος X 26,1
Κινώ E 123,2
κινράναι v. κεραυνῶναι

- κλαδάσσειν. κλαδασσόμενον E 100,22
 κλάδος. κλάδοι E 29,1 134,2
 κλαίειν. κλαῦσα E 118,1
 κλεινός. κλεινῆς C 12,2
 κλέος X 6,3
 κλέπτειν X 11,3 12,2
 κλεψύδρα. κλεψύδρη E 100,9
 κληίς. κληίδας P 1,14
 κλίνη. κλίνη X 22,2
 κλύειν E 112,11 κλύει E 1,1 κλύει
 E 17,14 κλύ(ε) E 62,3 κλύτε C 10,2
 κλυτός. κλυτή [E] 155,1 κλυτά C 10,6
 κόγχη. κόγχαισι E 76,1 κόγχωι T 3,2
 κόγχων C 7,1
 κοίλος. κοίλη P (?) 20,2
 κόκκος E 93,1 T 66,3
 κοκκυστής T 43,1
 κόλαξ. κόλαξι C 13,2
 κόλλα. κόλλησι E 96,4
 κολλᾶν. κολλήσας E 34,1
 κομίζειν. κόμισαι P 4,1
 κόρη *puella* E 117,1 κόραι P 1,5. 9. 15.
 21 κόρας 17,1 *purilla* κόρη E 84,8
 κορίαννον. κοριάννου T 14,1
 κόρη. κόρησι E 57,1
 κορυφή. κορυφῆς v. l. [E] 157,2 κορυ-
 φᾶς E 24,1
 κόσμος. κόσμον P 2,3 E 26,5 134,5
 Κότος E 121,2 Κότωι E 21,7
 κούρη v. κόρη
 κοῦρος E 117,1 κοῦρες P 1,24 [E] 155,1
 κούρους 17,1
 κοῦφος. κοῦφα T 9,3 κουφότατοι T 39,2
 κραδαίνειν. κραδαίνει X 25,1
 κραδίη. κραδίη T 16,1
 κραίνειν. κρανέω E 111,2
 κράνεια. κρανείης D 1,1
 κράς. κράτων P 1,10
 κρᾶσις. κρᾶσιν P 16,1 κρῆσις E 21,14
 κρήσι E 22,7 κρᾶσιν E 22,4
 κρατείν. κρατέϊ C 5a,1 κρατέουσι(v) indic.
 E 5,1 17,29 partic. E 26,1
 κρατερός. κρατερόν P 8,30
 κρατήρ (sic) X 1,4
 Κράτης *synficus*. Κράτης, Κράτητα C 16,1
 κρατύνειν. κρατύνων E 100,19 κρατύναι
 E 73,2
 κρέας T 31,2 52,1

- κρημνός [E] 157,2
 κρήνη. κρηνάων E 143,1
 κρήσις v. κρᾶσις
 κρῖνειν. κρῖνειν E (?) 154,1 κρινόμενον
 E 62,2 κρῖναι P 1,36 κρῖναντο P 8,55
 κέρριται P 8,16 70,1
 κριός *signum* Cleostr. 2
 κρίσις P 8,15
 Κρόνος E 128,2
 κρούνωμα E 6,3 cf. E A 39 p. 89, 20
 κρύπτειν. κρύπται [E] 157,2
 κρύσταλλος cf. E A 51 (p. 92, 19). 54
 (p. 92, 32) 55 (p. 92, 43)
 κρύφος. κρύφοι E 27,3
 κτᾶσθαι. ἐκτίσαστο E 129,2 132,1 κέ-
 κτηνται C 4,7 ἐκτίσσαι E 110,4
 κτέανον. κτεάνων 2,8
 (κτέαρ). κτεάσασιν <C 5a,1>
 κτήμα. κτήματα (?) C 10,7 p.
 Κτησίβιος T 16,1
 κτίζειν *create*. κτίζοντε E 23,6.
 κτίλος T 41,1 κτίλα E 130,1
 κύαμοι. κύαμον C 7,1 κυάμων E 141,1
 κυβερνᾶν. κυβερνᾶι P 12,3
 Κυδοιμός E 128,1
 κυδρός. κυδρότερος X 2,6
 κύκλος. κύκλω E 35,10 κύκλωι E 26,1
 κύκλον E 17,13 26,12 38,4 43,1 47,1
 T 67,7 κύκλωι P 1,8
 κυκλοτερής E 27,4 28,2 45,1
 κύκλωψ. κύκλωπος P 10,4 κύκλωπα E 84,8
 κυλίνδειν. κυλίνδεται T 21,3
 κύλιξ. κύλικες X 1,2 κύλικι X 5,1
 κύμβη. κύμβαις E 20,7
 κύνεος. κύνεον T 58,2
 κύντατος v. κύων
 Κύπρις E 73,1 128,3 Κύπριδος E 75,2
 95,1 98,3
 κύρειν. κύρει P 8,49 T 48,5
 κυρτών C 9,1
 κύων. κύντατος T 51,1
 κυφός [C 9,2]
 κώδων E fr. 99
 κωκύειν. κώκυσα E 118,1
 κωλή. κωλήν X 6,1
 κωφός. κωφοί P 6,7

- λαβάρυρος T 18,1
 λαγγάνειν. λάγες E 96,2 λάγοι X 2,10
 λαχέιν X 6,2 λαχόντες E (?) fr. 154
 λάλογος E 20,3 λελόγγασαι E 102,1 λε-
 λόγγασαι E 115,5
 λάϊνος P 1,12
 λαίϊς. λαϊοίσι P 17,1
 λακεδά'ν. λακεδόνων (l. ληκεδόνων) T
 fr. 65
 λάλος. λάλην T 22,3
 λαμβάνειν. λαβείν E 133,2
 λαμπάς. λαμπάδος P 10,3
 λάμπειν. λάμπεσκον E 84,6
 λαμπρός. λαμπρόν E 21,3 S 1,3
 λαμπτήρ. λαμπτήρας E 84,3
 λαμυρός. λαμυρότερον T 7,1
 λαξόος T 25,1
 λαός. λαών T 9,3 λαοίσι X 2,15
 λαρινός. λαρινού X 6,2
 λάσιος. λάσιον E 27,2
 λάσκειν. λελακυῖα T 21,1
 λατομία (?) X A 33 p. 32,3
 λατρεία. λατρείης T 48,2
 λαχνήεις. λαχνήεντα E 134,3 λαχνήεντες
 E 67,3
 λέγειν. λέγω X 8,4 22,1 34,2 λέγειν
 P 6,1 λέγω E 38,1 έρώ P 4,1 E 8,1
 17,1. 16 T 68,1 έπειτα E 17,15 έπειτα(?)
 T 42,2 not. έπειτα E 4,7 έπων X 34,3
 T 34,1 ηηθέντα P 1,37 E 39,2 λλάσκειται
 [Thal.] 2
 λειμών. λειμώνα E 121,4 λειμώνας E 66,1
 λείπειν. λείπεται P 1,38 8,2
 λειριόεις. λειριόεσαν T 30,3
 λεπίς. λεπίδες E 82,2
 λεπτός. λεπτήσιν E 84,8
 λεισχών. λεισχών T 45,2
 λευγαλέος. λευγαλέως T 66,7
 λευκός. λευκόν E 33,1 68,1 λευκά E
 96,3
 λευκώλενος. λευκώλενος E 4,3
 λεύσσειν. λεύσσει P 2,1 λεύσσεσκον E
 129,5
 λείων. λείοντες X 15,1 E 127,1
 λήγειν. λήγει E 17,6. 12 26,11
 ληκεδών v. λακεδών
 ληκητής T 42,2
 λιάζεσθαι. ελιάσθης E 2,8
 λίβανος. λιβάνου E 129,6
 λιβανωτός X 1,7
 λιθοόρρινος. λιθοόρρινων E 76,2
 λίθος T 41,2
 λιλαίεσθαι. λιλιμημένος E 100,18
 λιμήν. λιμένες E 112,3 λιμένεςσκον E 98,3
 λίμνη. λιμνωσκον E (?) fr. 154
 λιμός C 14,1 λιμόν C 3,3
 λπόξυλος. λιπόξυλον E 21,2 71,1
 λίσσεσθαι. λισσομένοι E 137,3
 λιτός. λιτή T 3,2 λιτόν C 10,4
 λίφαιμος. λίφαιμοι E 100,1
 λιχνόγραυς. λιχνόγραυν T 38,1
 λιχνος C 4,4
 λόγος. λόγου E 17,26 35,2 λόγιοι E
 5,3 λόγιοι P 1,36 λόγον X 7,1 P 8,50
 E 131,4 λόγου λόγον E 35,2 λόγων
 T 26,1 λόγους X 1,14 λόγουςιν P 1,15
 λοπάς. λοπάδ(α) C 6,1
 λοχάζειν med. λοχάζετο E 84,8
 λυγρός. λυγρώι E 109,3
 Αυδός. Αυδοί X fr. 4 Αυδών X 3,1
 T 3,2
 λύειν. λύθη E 15,4
 Αυκούργος T 4,1
 λυμάντωρ. λυμάντορες T fr. 65
 λύρα cf. S 1,1
 λύσσα. λύσσαν T 28,3
 λύχνος. λύχον E 84,1
 λωφάν. λωφήστε E 145,2

 μάγειρος. μαγείρωι C 13,1
 μάζ(α) T 3,1
 μάθη E 17,14
 μαθητήη. μαθητήης T 54,1
 μαίνεσθαι. μαινομένοι E 115,14
 μαίεσθαι. μαϊόμενος C 10,7
 μάκαρ. μάκαρες T 66,5 μακάρων E 115,6
 131,4
 μακραίων. μακραίωνος E 115,5
 μακρός. μακρά E 72,1 79,1 μακροΐσι
 E 54,1 μήκιστον E 129,2
 μάλα X 2,13 P 8,3. 28 E 110,3 114,2
 μάλλον X 2,19 P 8,23. 48 E 22,4 67,3
 91,1 ούδεν μάλλον T fr. 80 μάλισται E
 22,6 98,1 105,2 129,3
 μαλακός. μαλακήι X 22,2 μαλακίσι P 1,15

μαλθακός P Schol. 8,56
 μανθάνειν. μάνθανε P 8,52 μαθήσασαι
 P 1,31 ἕμαθον C 8,1 μάθον E 35,14
 μαθῆν corrupte T 66,4 μαθόντες X 3,1
 μεμάθηκε E 17,9 26,8 μεμάθηκεν T 13,1
 μεμαθήκασι X 10,1
 μανία. μανίην E 4,1
 μανός. μανὰ E 75,1
 μαντεύειν. μαντεύσαιο E 15,1
 μάντις. μάντις E 146,1
 μαντοσύνη. μαντοσύνων E 112,10
 μαραίνειν. μαραينوμένους [E] 156,3
 μάργος. μάργωι E 100,7
 μάρπτειν. μάρπτει E 90,1 ἔμαρψεν C
 8,2 μάρψωσι E 23,3
 ματαιώς E 39,2
 μάτην (?) T 66,4 not.
 μάχεσθαι T 22,1
 μάχη. μάχας 1,21
 μεγαλόφρων. μεγαλόφρονος T 44,1
 Μίγαρα. Μεγάροις C 1,2
 Μεγαρεύς. Μεγαρεύσιν T 28,3
 μέγαρον. μεγάροισι E 137,4
 μέγας X 30,4 T fr. 15 μέγα E 30,1
 112,1 113,1 T 34,4 45,1 [C] 19,1
 μεγάλιοι X 30,2 μέγαν E 41,1 50,1
 μεγάλων P 8,26 μεγάλοισι P 1,13 μέγα
 adv. P 8,57 E 137,2 μεζων E 98,4
 μεζον P 8,44 E 59,1 μέγιστος X
 23,1 μεγίστη E 133,2 μεγίστον E
 128,9
 μέγεθος [E] fr. 159
 Μεγιστώ E 123,2
 μέδειν. μεδει E 17,28
 μεθιέναι. μεθῆι E 100,20
 μέθυ X 5,2
 μειγνύναι. μείξαντε E 23,4 μιγῆν P 12,5
 μίγντων E 8,3 μίγεν corrupte, μίγν(α)
 (?) E 9,1 μειχθέντα E fr. 92 μειμει-
 γμένα E 61,3 v. μίσιγεν
 μείλιχος X 1,6
 μείων v. ὀλίγος
 μελάγκουρος E 122,4
 μέλας. μέλαν (?) E 94,1 n. μέλας E
 67,2 μέλανος X 16,1
 μελεδήμων. μελεδήμονες E 112,2
 μέλειν C 18,2 μελει T 28,1 (μέλις) E
 131,2 ἔμελεν T 48,4 μέμηλεν E 132,2

μελέτη. μελέτησιν E 110,2 μελέτας E 131,2
 μέλι X 38,1 T fr. 74 μελιτος X 1,10
 Μέλισσος. Μέλισσον T 45,2
 Μελισσοουργικά tit. Menecr. p. 172
 Μελίτη X A 33 p. 32,5
 μελιτόν. μελιτών E 128,7
 μέλλειν. μέλλαι P 8,20
 μέλος *membrum*. μελέων P 16,1.3 E 20,1
 35,11 62,7 63,1 101,1 μέλεισιν E 82,2
 ἐνήμελεισιν E 30,1
 μέν simpl. X 2,1 35,1 P 8,21 E 20,1
 22,1 47,1 62,4 76,1 100,10 104,1
 125,1 135,1 T 12,1 71,1 μὲν — δέ
 X 1,13. 15 23,1 P 4,3. 5 8,17. 18
 17,1 E 2,1 4,1 5,1 17,7 21,3 23,4
 26,5 35,3 37,1 57,1 61,1 75,1
 84,4. 10 100,4. 6. 16. 23 114,1 T 66,3
 C 17,1 μὲν — μὲν — δέ — δέ E 9,1
 sqq. 17,9 sqq. 26,8 sqq. μὲν — δέ
 (hoc pluries repet.) E 90,1 115,9 μὲν
 — δέ — δέ — ἀτάρ — δέ — δέ τε E
 109,1 ὁ μὲν simpl. non resp. δέ E 41,1
 ἢ μὲν E 63,1 τὰ μὲν E 65,1 τοὺς μὲν
 E 62,6 οἱ μὲν — οἱ δέ E 112,10 τὴν
 μὲν — ἢ δέ E 17,4 τῆι μὲν — τῆι δέ
 E 61,3 τοτὲ μὲν — τοτὲ δέ E 17,1. 16
 οὔτε — οὐδὲ μὲν — οὐδὲ — οὐδὲ E 27,2
 οὔτε — οὐδὲ μὲν *ter repetitum* X 2,17
 ὄφρα μὲν τε — τόφρα μὲν οὖν — δέ E
 15,2 οὐ μὲν — οὐ (ter) — ἀλλὰ E
 134,2 μὲν τε — δέ τε E 35,11 μὲν —
 ἀλλὰ T 5,6 μὲν — ἀτάρ P 8,56 μὲν
 δ' αὐτε E 20,2 γὰρ μὲν T 45,3 καὶ μὲν
 X 37,1 μὲν οὖν [Thal.] 2 X 34,1 E
 102,1 103,1
 Μενέδημος. Μενέδημον T 31,1
 μένειν. μένει P 8,30 μένησι Cleostr. 1,1
 μόνον P 8,29 μέναι (?) T fr. 62 v. μίμναι
 μένος P 11,3 E 27,2 111,3. 9 115,9
 T 58,2
 μέντοι T 66,5
 μερίζειν. μεριστόν T fr. 76
 μερίμνα. μερίμναι E 11,1 μερίμνας E 2,2
 110,7
 μέρος E 2,3 μέρει E 17,29 26,1.2 μερέων
 E 96,2 μέρεισιν E 22,1
 μέσος. μέσον X 1,11 μέσω P 12,3 C 4,1
 μέση E 35,4 μέσοσ' X 1,7

- μεσσόθεν P 8,44
 μεστός X 1,4
 μετά c. gen. T 67,2 C 8,1 c. dat. E
 17,25 112,5 T 45,2 μετά δι P 12,2
 μέτα (= μέτεστι) P 9,4
 μεταλλᾶν. μεταλλῆσαι T 48,4
 μεταλλάσσειν. μεταλλάσσοντα E 115,8
 μετανάστης. μεταναστῶν (?) T 39,2 not.
 μετάρσιος. μετάρσιον E 35,9
 μεταφύειν. μετέφω E 108,1
 μετείναι. μετεῖναι X 2,15
 μετέπειτα T 5,1 P 19,2
 μετέρχεσθαι X 26,2
 μετέχειν C 10,8
 μέτωπον. μετώπων E 57,3
 μή X 1,18 38,1 P 4,3. 5. 7 7,1 8,7. 12.
 58 [8,33] E 23,9 24,2 T 5,7 13,1
 fr. 62 not. (?) 66,5 67,4 C 6,1 10,5
 14,1. 2 [C] 19,2 οὐ μή P 8,61 μηδέ
 X 7,4 P 1,34 E 4,6 17,21 μή —
 μηδέ T 66,6
 μηδεῖς. μηδέν P 6,2 9,4 T fr. 80 μη-
 δενός P 8,10 C 18,2
 μήδος *membrum virile* μήδεα E 29,2 134,3
 Μῆδος X 22,5
 μήκος E 17,20 μήκειος E 119,1
 μηλήσεις corrupte (κηλήσεις?) T 33,1
 μήλον *mālum*. μήλα E 80,1
 μήν subst. μηνός E 68,1
 μήν partic. καὶ μήν C 1,1 3,1 ναὶ μήν E 76,2
 μήνη. μήνης E 42,3
 μήνιγξ. μήνιγξιν E 84,7
 μήποτε P 7,1
 μήτε — μήτε E 4,10
 μήτηρ. μητέρα E 137,5
 μητίσθαι. μητίσατο P 13,1 μητίσασθαι
 E 139,2
 μητις E 2,9 106,1 μήπιος E 23,2
 μιαινέειν. μίμη E 115,3
 μιγνύναι v. μιγνύναι
 Μικκίλος sutor. Μικκύλον C 3,1
 μίμνειν. μίμνει X 26,1
 μιν v. οὖ
 μινυνθάδιος. μινυνθαδῆς E 85,1
 μῆξις E 8,3 [de accentu cf. ad Parmen.
 (1897) p. 108] μῆξις P 12,4
 μίσγειν. μίσγων E 64,1 μισγομένων E 35,
 7 35,16 ἔμισγετο E 59,1
 μνᾶ. μνᾶς C 13,1
 μνημοσύνη X 1,20 Μνημοσύνης C 10,1
 μογερός. μογεροῖσι [D] 156,3
 μόγος. μόγοισιν (E 112,12)
 μοῖρα P 1,26 8,37
 μοιχεύειν X 11,3 12,2
 μολπή X 1,12
 μόλυβδος. μόλυβδον T 31,1
 μονίη. μονίη E 27,4 28,2
 μόνος P 1,37 μούνος P 8,1 T 67,5
 μούνοι E 111,2 μούνοι P 4,2 μόνον
 [Thal.] 2 adv. E 2,5 8,3 17,1. 16
 35,5 134,4
 μορφή. μορφή E 21,2 μορφήν E 137,1
 μορφᾶς P 8,53
 μουνογενής. μουνογενής P 8,4
 μουνομελής. μουνομελή E fr. 58
 Μοῦσα E 131,1 Μούσης E 5,2 Μοῦσα
 (voc.) E 4,3 Μούσαι C 10,2 Μουσῶν
 C 8,1 Μουσῶν T 12,3 Μούσας C 10,10
 μῦθος P 8,1 (cf. 1,37) E 62,3 μῦθον
 P 4,1 E 23,11 T 68,2 μῦθων E 17,
 14. 15 24,2 T 45,1 μῦθους X 1,14
 E 114,1
 μύκλος *asinus* (?) T fr. 15 not.
 μυκτῆρ T 25,3 μυκτῆραν E 101,1
 μυρίος. μυριοί E 112,9 μυρία E 35,7. 16
 E 110,7 μυριάς E 115,6
 μύρμηξ. μύρμηκος C 10,7
 μύρον X 1,3 μύροις E 128,5
 μύσος E 128,9
 μυχός. μυχοῖς X 2,22 μυχόνδε E 100,23
 μωλυτής T 41,2
 μωρός C 4,3
 νάειν *fluere*. ναίησονται E 111,8
 ναὶ μήν E 76,2
 ναίειν *habitare*. ναίει(σ) E 112,2
 ναίειαν. ναίειάουσαν E 76,3
 ναυτικός. Ναυτικῆ [Thal.] p. 17
 νεβρός. νεβροῦ T 16,1
 νέσθαι P 1,26
 νεῖκος. Νεῖκος E 17,19 30,1 35,3. 9 36,1
 109,3 cf. E A 29 p. 86,23 al. Νεῖκος
 E 17,8 22,8 26,6 νεῖκει, Νεῖκει E 109,3
 (115,4 n.) 115,14

νεκρός νεκρά E 125,1
 νέος X (?) 42,1 νῆς [= νέης] X (?) 42,1
 νέον Menecr. 1,1 νέον corrupte, νέων
 (?) T 33,1
 νεφεληγερέτης E fr. 149
 νέφος X 32,1 T 39,1 νεφών X 30,4 νέ-
 φεσιν X 30,2
 νήκουστος E 137,3
 νηλεής νηλεές E 139,1
 Νημερτής E 122,4
 νηνεμία νηνεμῖα T fr. 64
 νήπιος E 137,2 νήπιοι E 11,1
 νηστεύειν νηστεύσαι E 144,1
 Νῆστις E 6,3 cf. E A 33 p. 89,19 sqq.
 Νῆσιδος E 96,2
 νήχειν νήχεται T 32,1
 νικᾶν νικῶν X 2,21
 νίκη, Νίκη Νίκης T 21,2 νίκην X 2,1
 νοεῖν P 5,1 6,1 8,8. 34. 36 νοεῖ X 24,1
 νόαι E 4,13 νοέων E 84,1 ἐνόησ(α) T
 fr. 64 νοῆσαι P 4,2 E 4,12 νοητόν
 P 8,8
 νοερός νοερώτερον T 60,3
 νόημα X 23,2 P 1,33 7,2 8,34. 50
 16,4 E 105,2 105,3 T 60,3 νόηματος
 E 110,10
 νόησις νόσεις T 44,2
 νομίζειν νομίζεται X 2,13 E 17,22 νε-
 νόμισται P 6,8
 νόμιμος τὸ νόμιμον E 135,1
 νομοθήκη νομοθήκης T 9,4
 νόμος νόμοι E 9,5
 νοῦς νόος P 16,2 T 24,2 νόου X 25,1
 T 59,1 66,3 νόοιο E 136,2 νόοι P 2,1
 E 2,8 17,21 T 70,1 24,2 νοῦν, Νοῦν
 T 38,3 T 59,4 P 6,6
 νόσοις νοῦσον T 22,3 νόσοι E 121,3
 νόσων E 112,10
 νὸ ν. νῦν
 νυκτιφάης νυκτιφαῖς P 14,1
 νῦν X 1,1 7,1 P 8,5 E 38,2 62,1 71,4
 115,13 131,3 T 1,1 17,1 66,7 νυν
 P 19,1 ὡ T 66,2
 νύξ (Νύξ) P 9,1 Νυκτός P 1,9. 11 9,3
 12,2 E 49,1 νύκτ(α) P 8,59 E 48,1
 84,2
 νῶμα ν. νόημα
 νωμᾶν P 1,35

νώσις ν. νόησις
 νῶτον νῶτοιο E 134,2 E 29,1 νο τοις
 E 83,2
 ξαίνειν ξαίνοντα C 3,2
 ξανθός ξανθοῦ E 112,1 ξανθοί X 1,9
 Ξενοκράτης cf. C fr. 3a
 ξένος ξείνων E 112,3
 Ξενοφάνης Colophonius. Ξενοφάνης
 T 60,1
 Ξενοφών Atheniensis. Ξενοφώνων T
 26,2 cf. X B 44 p. 47
 ξουθός ξουθῶν E 128,7
 ξύλον ξύλοι E 81,1
 ζύν ν. σύν
 ζυνεχής ζυνεχῆς P 8,25 vgl. συνεχής
 ζυνίεναί ν. συνίεναί
 ζυγκυρεῖν ν. συγκυρεῖν
 ζυνός ζυνός P 11,2 ζυνόν 3,1
 ὁ artic. (ὁ Μῆδος) X 22,5 T 19,1 25,1
 C 17,1 ἡ T 3,1 3,1 3,3 26,2 68,3
 [C] 19,2 neutrum articuli apud anti-
 quos poetas X P E ita adhibetur, ut
 adiectiva (τὸ πᾶν, τὸ νόμιμον, τὸ μη-
 δέν, τὸ μέσον, τὸ σαφές), participia (τὸ
 εἶν, τὰ δοκοῦντα), verba (τὸ νοεῖν, τὸ
 φρονεῖν, τὸ λέγειν), adverbia (τὸ κάτω) in
 abstractorum substantivorum ordinem
 tollantur: τὸ [Thal.] 2 X 1,11 28,2
 34,1 P 2,2 6,1.8 8,19. 32. 36 12,5
 E 17,32 26,7 135,1 108,2 T 13,1
 31,2 58,1 69,1 fr. 74 S 2,5 C 18,2
 τοῦ P 2,2 8,10. 35. 37 E 13,1 14,1
 39,3 T 68,3 τῆς X 2,14 τῶι [Thal.] 2
 τὸν T 9,1 50,1 60,2 fr. 62 C 3,3
 τῆν X 14,2 {S 2,4} C 1,4 τῶ E 96,2
 οἱ (in iambo) X 14,1 T 66,5 αἱ P
 12,1 τὰ [Thal.] 2 X 1,15 τὰ μάλιστα
 X 34,3 τὰ P 1,31 9,2 10,1 C 12,3
 τῶν [Thal.] 2 X 1,22 E 4,12 30,1
 96,2 129,5 C 3,2 16,2 τῶς X 35,1
 τοῦς T fr. 75
 articulus demonstrative: ὁ γὰρ T
 22,2 γὰρ ἡ P (12,14) τὶ γὰρ P 8,44

- 16,4 τοῦ ἔνεκεν P 8,13 ἀπὸ τῆς P 6,4 ἐπὶ τῶν X 2,20 ἐν P 8,50 τὸν σοι ἐγὼ διάκοσμον P 8,60 corrupte τὸν E 9,3 τὴν δὴ P 1,15 4,6 τὴν (an relat.?) E 17,21 25 128,4 δίχα τῶν E 17,19 (τῶν) initio versus E 35,10 not. 115,13 ἐκ τῶν E 98,5 T 25,1 πρὸς τῆς X 8,8 E 17,30 59,3 ἐν τῶσιν E 17,20 τῶσιν ἄμ(α) E 112,7 μετὰ τῶσιν E 17,25 ἐπὶ τῶσιν τε καὶ τῶσιν P 9,2 ἐπὶ ταῖς P 12,2 ἰ μὲν E 41,1 ἡ μὲν E 68,1 τὰ μὲν E 65,1 T 5,6 τοῦς μὲν E 62,6 ἡ μὲν — ἡ δὲ sim. P 4,3. 5. 8. 17. 18 τὴν μὲν — ἡ δὲ E 17,4. 5 οἱ μὲν — οἱ δὲ E 112,10 τὰ μὲν — ἄλλα δ' E 23,4 τὰ μὲν — τὰ δὲ τε E 35,11 τῶν μὲν E 4,1 ὁ δὲ E 115,11 137,3 T 38,2 ἡ δὲ P 8,15 P (?) 20,2 E 85,1 96,1 98,1 τὸ δὲ T fr. 74 τῶν δ(ε) P 8,58 E 64,1 τὸν (δέ) E 142,1 T fr. 64 οἱ δὲ P 6,6 E 9,1 112,8 137,2 T 34,2 ταὶ δὲ (praec. vocali) P 1,17 αἱ δὲ P 12,2 E 84,10 τὰ δὲ E 9,4 61,2 75,1 96,3 C 8,2 τῶν δὲ P 1,14 E 35,7. 16 36,1 75,1 C 10,10 τῶς δὲ P 19,3 T 43,1 ἔ γε P 8,37 E 28,1 129,5 not. (?) ἡ γε (E 114,2) τό γε P 4,7 οἱ γ' E 128,4 τὸ γὰρ αὐτό P 5,1 16,2 ταῦτόν P 8,29. 34 ταῦτέον P 8,57. 58 ταῦτό T 59,5 ταῦτῶι X 26,1 P 8,29 ταῦτὰ E 82,1 T 67,3 τάντια P 8,59 τὰγαθοῦ T 68,3
- articulus relative (plerumque metro cogente pro ὅς κτλ.) τὸ P 8,23. 31. 46 E 15,2 τό περ X 2,17 τοῦ initio versus X 6,3 τῆς T 7,1 20,2 61,1 τῆι (initio versus) E 17,23 ἐν τῆι E 35,5 τὸν E 35,2 τὴν X 7,5 ταὶ P 1,1. 25 τὰ P 6,2 E 2,2 20,3 35,14. 15 38,2 111,8 τῶν initio versus P 8,54 ἐκ τῶν E 23,5 τῶσ' X 1,23 ταῖς P 130
- δαρ. ὄαρων E 21,1
 δαριστής. δαριστήν T 57,2
 ὀγδόατος. ὀγδοάτου E 68,1
 ὀγδώκοντα Cleostr. 1,1
 ὄγκος E 100,13 ὄγκωι P 8,43 ὄγκον (T 29,1) E 20,1
 ὄδε. τόδε X 7,3 28,1 E 120,1 τοῦδε P 8,51 19,2 τῆσδε P 1,33 7,2 τῶιδε P 8,15 τῶιδε E 103,1 τῶνδε P 1,27. 34 τάδε P 19,1 E 2,7 26,11 35,5 111,2 C 7,1 τῶνδ(ε) X 8,4 E 17,33 21,1 62,3 71,1 110,4 C 5a,1 τῶσδ(ε) E 113,1 τοῦσδ(ε) T 22,1 ὦδε P 1,23 E 102,1
- ὄδμη. ὄδμῆν X 1,7 3,6
 ἰδός P 8,18 ὄδοιο P 1,37 8,1 ἰδῶι T 59,2
 ὄδός. ὄδον P 1,2. 5. 27. 34 S 2,4 ὄδοι P 4,2
 ὄζειν. ὄσδόμενος X 1,6
 ὄζος. ὄζον E fr. 99
 ὄθι C 1,2
 ὄθ ὄνη. ὄθ ὄνησι E 84,8
 ὄθ ὄνεκεν T 34,3
 οἶ P 8,49
 οἶδμα. οἶδματι E 100,7. 24
 οἰζύς T 3,3
 οἰησις. οἰήσις T 11,1
 οἰκαδε X 1,18
 οἴμ(ου) δπι E 139,1 οἴμοι, ἐγὼ T 66,2
 οἶνος X 1,5 E 81,1 οἶνωι E 91,1 οἶνον 5,1 22,3
 οἶνοψ. οἶνοπι C 4,1
 οἶος. οἶον T 10,1 οἶ(α) E 57,3
 οἶος T 26,2 οἶον E 62,8 οἶης E 119,1 οἶονπερ X 15,5 οἶον masc. T 9,1 23,1 45,1 οἶα E 110,6 T 27,1 66,1
 οἶοσπερ v. οἶος
 οἶχεσθαι. οἶχεται (S 2,3)
 οἶω E 16,1 ὀτομαι T 66,4
 οἰωνός E 117,2 οἰωνοὶ E 21,11 130,2 οἰωνῶν E 9,3 82,1 οἰωνούς E 23,7
 ὀκρυόεσσα P (?) 20,1
 ὀκτώ E 96,2 v. ὀγδοάτος
 ὀλβιος E 132,1 ὀλβια C 8,2
 ὀλβος. ὀλβου E 119,1 ὀλβον C 10,6
 ὀλεθρος P 8,21. 27 ὀλεθρον T 66,4
 ὀλέκειν. ὀλέκει E 17,4 ὀλέκοντο T 22,3
 ὀλίγος. ὀλίγον T 52,1 E 39,3 adv. E 98,4 ὀλίγην T 54,2 μείους X 3,4 ἐλάσσων E 98,4 ἐλάσσω E 23,4 ἐλάσσονα T 38,3
 ὀλλύναι. ὀλλυσθαι P 8,14. 40 v. οὐλέμενος
 ὀλμος T 41,2
 ὀλοός. ὀλοῖ T 22,1

δλος. οὔλος (ter) X 24,1 οὔλον P 8,4.38
 ὀλοφυής. οἴλοφυής E 62,4
 Ὀλυμπία. Ὀλυμπία X 2,3
 Ὀλύμπιος. Ὀλυμπίου C 10,1
 ὄλυμπος P 11,2 Ὀλυμπον E 44,1
 ὄμβριος. ὄμβριον X 30,3
 ὄμβρος E 100,12 ὄμβροιο E 111,6 ὄμ-
 βρωι E 73,1 98,2 ὄμβρον E 21,5 50,1
 100,18
 ὀμέστιος. ὀμέστιοι E 147,1
 Ὀμηραπάτη T 60,1
 Ὀμηρος X 11,1 cf. fr. 13 Ὀμηρον X 10,1
 ὄμμα P 1,35 ὄμματα E 57,3 86,1 T 16,1
 ἔμμασιν E 17,21
 ὀμοίος v. ὄμοιος
 ὄμοιος. ὄμοιος X 23,2 ὄμοιῶν T 59,6
 ὀμοίας X 15,3 ὀμοίας (sc. γωνίας) i. q.
 ἰσας Thal. A 20 p. 16 ὄμοιον P 8,22
 E 62,6 falsa l. X 15,5 ὄμοια E
 ὀμοιοῦν. ὀμοιωθέντ(α) E 22,5
 ὀμοκλή. ὀμοκλήων E 137,3
 ὀμολογεῖν. ὀμολογῶ T fr. 74
 ὀμός. ὀμόν P 8,47 ὀμῶς P 6,7 8,49
 E 94,2n. T 9,2
 ὀμοῦ P 8,5 9,3 T 24,3
 Ὀμφαίη E 123,3
 ὄμως X 34,4 P 2,1
 ὄνειδίζειν. ὄνειδισας [C] 19,1
 ὄνειδος. ὄνειδα X 11,2
 ὄνομα P 8,38 19,3
 ὀνομάζειν P 8,53 ὀνομάζεται E 8,4 ὀνό-
 μασται (sic) P 9,1
 ὄξύ E 90,2 (bis)
 ὄξυβελής E 40,1 ὄξυβελείς E 83,2
 ὀπηδεῖν. ὀπηδαί P 4,4
 ὀπηι: E 12,3 59,2 110,5 112,9 ἔπηι
 T 58,1 59,4
 ὀπίσω. ὀπίσω E 100,25 154,1 (?)
 ὀπλίζειν. ὀπλίσατο E 84,1
 ὀπόσιος. ὀποσίοι T 5,5
 ὄπλον. ὄπλα C 4,7
 ὀπός E 33,1
 ὀπόσηι: E 4,12
 ὀπόσιος. ὀπόσιον X 1,17 ὀπόσια X 36,1
 ὀπόταν Cleostr. 1,1 E 23,1 100,6
 ὀπόθεν P 8,2 10,3
 ὀπότε E 100,23 129,4
 ὄπως P 4,3 8,9. 47 E 62,1

ὀραῖν E 21,3 ὀραῖ X 24,1 ὀράται 28,1
 ὄψει E 76,3 ἴδον (1 p.) T 9,1 38,1
 ἴδεσθαι X 32,2 E 35,17 ἴδων E 118,1
 ἴδόντων E 39,3 ὀρώπαμεν E 109,1
 ὀρέγεσθαι. ὀρέζαιτο E 129,4
 ὀρειλεχής. ὀρειλεχέας E 127,1 ὀρειλεχέε-
 σιν E 20,7
 ὀρθός. ὀρθόν T 68,2
 ὀρρίζειν T fr. 80
 ὄρκος. ὄρκου E 30,3 ὄρκους E 115,2
 ὀρμᾶν. ὀρμήθησαν P 11,3
 ὀρμή E 35,13 114,3
 ὀρμίζειν. ὀρμισθία E 98,3
 ὀρνύναι. ὄρσεν P 8,9 T 22,3 ὄρσεν
 E 2,9 ὀρνύμενοι E 111,4
 ὀρούειν. ὄρουσεν E 90,1 ὀρούσαι T 58,1
 ὄρπηξ. ὄρπηκας E 62,2
 ὄς rel. 1,5. 19 E 30,3 E 115,4 E 129,2
 E 132,1 [E] 156,13 T 4,2 13,1 24,2
 28,3 42,3 (?) 44,2 67,6 ᾤ P 1,3 12,3
 E 6,3 9,5 ὄ X 2,5 2,9 E 25,1 οὔ
 [C] 19,2 οὔ [C] 19,3 ὄι P 8,35. 54
 E 132,2 ἦν X 32,1 P 6,4 S 1,1 T
 58,4 C 4,3 ὄ E 11,2 E 112,1 T 39,1
 (αἰ) E 84,9 ἄ E 22,6 ὄν [Thal.] 2
 E 4,4 38,2 86,1 T 68,4 C 4,6 ὄς
 P 6,8 οὔς E 114,2 ἄς (?) T 42,3 not.
 ὄς ῥα T 58,2 ἦ τε E 46,1 T 21,3 C
 10,3 ἐφ' ὄι τε E 4,7 ὄι (τε) E 23,3
 84,4 111,3 115,5 T 30,2 ἄ τ(ε) E
 110,7 v. ὄσπερ
 ὄσδειν v. ὄζειν
 ὄσιος. ὄσιων E 4,2 ὄσιαις C 10,11
 ὄσιη. ὄσιης E 4,7
 ὄσμη. ὄσμων E 102,1
 ὄσος. ὄσου E 119,1 ὄσον acc. E 35,12
 ὄσον τε P 1,1 E 42,3 καθ' ὄσον E 104,1
 adv. ὄσον, ὄσσον E 84,5. 11 108,1 ὄσοι
 T 1,1 C 12,3 ὄσα X 29,1 E 21,9(bis)
 22,4 71,4 75,1 T 42,2 66,8 ὄσα
 X 2,18 11,2 P 8,39 E 21,4 22,3
 23,10 35,9 89,1 101,2 111,1 T 66,6
 C 8,1 ὄσοις T 9,2
 ὄσπερ. ὄπερ P 16,3 cf. τόπερ X 2,17
 οὔπερ T 69,1 ἄπερ P 4,2 ἄπερ X 15,2
 v. ὄσπερ.
 ὄστις. ὄτις T 28,2 ῥτις E 17,21 ὄτα E
 22,8 ἴ T 48,5 ὄται E 2,5 ἄσα X 34,2

- δοτοῦν. *δοτία* E 96,3 T 52,1
δταν E 100,8
δτε X 22,5 P 1,8 E 33,1 84,1 95,1
 100,16 (?) T 67,2 *δτε μὲν* — *τότε μὲν*
 — *εὔτε δὲ* — *δὲ* E 9,1 sqq.
δτι coni. E 89,1 139,1 T 24,2 T fr.
 74 fr. 74 *δτι* T 5,4
δτις v. *δοτις*
οὐ (οὐκ, οὐχ) X 1,17 2,11.22 3,4 34,4
 P 1,30 2,2 4,3.5.7 6,2.8 7,1 8,8.
 9.16.17.20.32.33.35.54.61 E (9,5)
 11,1.2 15,1 17,11.25.26 26,10 35,6
 35,9 62,3 91,2 128,8 133,1 139,1
 T 5,6 7,1 8,1 20,2 26,2 28,1.2
 34,4 44,1 45,1 50,2 fr. 62 66,3
 fr. 74 C 10,6 10,11 15,1(bis) 18,1
οὐχί P 8,11.40 *οὐ* — *οὐχ* — *οὐ* C 4,6.7
 E 29,1 sqq. *οὐ* (anaphorice quater) — *οὐ*
μὲν — *οὐ* — *οὐ* — *οὐ*, *ἀλλά* E 134,2 sqq.
οὐ P 6,9 *οὐ* elliptice ὡς *οὐ* μή ποτε
τις σε — *παρελάσσει* P 8,61 *οὐ* γὰρ μή-
ποτε τοῦτο *δαμῆτι* P 7,1 *οὐ* interroga-
 tive E 136,1 (bis) *οὐτις*, *οὐτεος* v. s.
τις cf. *μή* et *οὐκέτι*, *οὐποτε*, *οὐπω*, *οὐτοι*
οὐ pronomen et coniuncta. *οἱ* X 1,20
 2,9 E 42,1 T 5,6 μιν X 7,2 26,2
 P 8,9.23.31.46 10,6 E 100,12 T 34,2
 58,3 *σπῆ* E 110,1 115,9 *σφῶν* αὐτῶν
 E 110,9 *σφισάν* E 17,11 *σφιν* 1,16 *σφας*
 1,12 *σφιν* E 11,1 15,3 30,3 100,3
σφισα(ν), *σφισάν* E 22,8 26,10 108,1 *σφιν*
 (i. e. αὐτοῖς) E 22,3 μιν (i. e. αὐτοῖς) E
 115,6
οὐδ *αμά* E 12,1 17,6.12 26,11
οὐδος E 115,10 128,7 *οὐδεος* E 52,1
οὐδέ X 1,21.22 2,13 5,1 6,3 26,2 34,1
 P 8,8 (bis) 12,20 E 8,2 16,1 62,3
 100,12 134,1 T 28,1 35,1 36,1 48,4
 61,1 *οὐδὲ* — *οὐδὲ* P 8,5.23.24 E 13,1
οὐδέ — *οὐ* — *οὐδέ* — *οὐδέ* T 28,2 quin-
 quies rep. E 128,1.2 *οὐτε* — *οὐδ'* (?) 17,30
οὐτ' ἄρ τε — *οὐδὲ* (?) E 142,2 v. *μηδέ*
*οὐδέ*εις. *οὐδέν* X 1,23 P 6,4 8,36 E 14,1
 15,4 17,33 T 7,1 fr. 76.80 C 4,2 adv.
 X 26,1 *οὐδενός* E 8,1 T 28,2
οὐδέτερος. *οὐδέτερω* P 9,4
οὐδός P 1,12
οὐκέτι E 17,31 112,4
οὐλόμενος. *οὐλομένου* E 8,2 17,19
οὐλλος v. *δλος*
οὐλοφυής v. *όλοφυής*
οὐν. *οὐν* X 1,16 *οὐν* P 8,16 E 14,1 T
 fr. 64 δ' *οὐν* E 2,8 *ἐπαὶ οὐν* E 23,3
μὲν οὐν [Thal.] 2 X 34,1 E 102,1 103,1
ὄφρα μὲν τε — *τόφρα μὲν οὐν* E 15,3
οὐνεκεν *quapropter* P 8,32 *propter quod*
 P 8,34 E 80,1 *οὐνεκα* (= *ἐτι*) E 114,1
οὐποτε X 1,5 E 145,2
οὐπω E (?) fr. 154
οὐράνιος. *οὐράνιον* P 11,2
οὐρανός E 22,2 *οὐρανόν* P 10,5 E 41,1
οὐτε simpl. P 8,7 (?) *οὐτε* — *οὐτε* X 23,2
 P 2,3.4 4,7.8 8,13.14.44.45.46.47
 T 3,1 5,4 C 4,3.4 *οὐτε* — *οὐτε* —
τὲ E 62,7.8 *οὐτε* — *οὐτε* — *οὐτε* X
 30,2 sqq. T 5,2 *οὐτε* — *οὐτε* — *οὐδέ*
 C 5a,2.3 *οὐτε* — *οὐδὲ* (?) E 17,30 *οὐτ'*
ἄρ τε — *οὐδὲ* (?) E 142,1 *οὐτε* — *οὐτε*
οὐτε — *οὐδὲ μὲν* X 2,15 sqq. *οὐτε* —
οὐδὲ — *οὐτε* — *οὐτε* E 2,7 sqq. *οὐτε*
 — *οὐδὲ μὲν* — *οὐδὲ* — *οὐδέ* E 27,1
οὐτις v. *τις*
οὐτοι X 18,1
οὐτος T 41,1 τοῦτο X 2,13 32,1 P
 7,1 E 17,32 20,1 67,2 76,1 128,9
 T 67,1 ταύτης P 6,3 ταύτη P 8,2 τοῦ-
 τον X 1,19 ταῦτα X 1,16 2,10.22 35,1
 P 1,31 E 17,6.27.34 21,13 22,1 23,11
 26,3 59,2 110,3.5 T 48,4 70,1 C 8,1
 τούτων P 8,15 12,3 E 16,2 21,9 107,1
 T 28,1 C 4,6 τούτοις C 14,2 E 107,2
 τούτοισιν E 98,1
οὐτω(ς) P 8,11.30 19,1 E 2,7 E 17,9
 E 23,9 26,8 27,3 E 53,1 E 79,1 T
 5,7 (?) [C] 19,4 *χούτως* P 8,30
ὀφείλειν. *ὀφελον* T 59,1
ὀφθαλμός. *ὀφθαλμίσιν* E 133,1
ὄφρα X 3,2 T 5,7 39,1 *ὄφρα μὲν τε* —
τόφρα μὲν οὐν — *δέ* — E 15,2
ὀφρουῦσθαι. *ὠφρουμένος* T 29,1
ὀχετεύειν. *ὀχετεύατε* E 4,2
ὀχεύς. *ὀχη* P 1,16
ὄχηθη. *ὄχθας* X 2,21
ὄχλοάρεσκος T 34,3
ὄχλολοίδορος T 43,1
ὄχλος T 22,2 *ὄχλοιο* T 34,1

ὄψ νοσ. ὄπα T 30,3
 ὄψ *vultus* E 88,1
 ὄψιγονος ὄψιγονοι E 80,1
 ὄψις ὄψιος E 64,1 ὄψιν E 4,10 v. ὄψ
 Ὀψοποιητική tit. C p. 216 n. 31

παγκράτιον X 2,5
 πάθος παθίων T 9,4
 παίζειν. παίζησι E 100,9
 πᾶς *puella* E 100,8 παῖδες *liberi* E 137,5
 παλαίειν. παλαίων X 2,3
 παλαιός. παλαιόν E 115,1
 παλαισμοσύνη. παλαισμοσύνην X 2,16
 παλάμη. παλάμη E 4,9 πάλαμαι E 2,1
 παλάμησι(v) E 75,2 95,1
 πάλιν P 3,2 E 17,5.10 26,9 100,8.25
 111,5 δ' αὖ πάλιν ἔμπαλιν ἢ πρὶν E
 100,20
 παλίνροσος E 35,1 παλίνροσον E 100,23
 παλίντιτος. παλίντιτα E 111,5
 παλίντροπος P 6,9
 πάμπαν P 8,11 E 28,1 fr. 140
 παμφαίνειν. παμφανώνων E 98,2
 παναλουργής. παναλουργέα X 3,3
 παναπευθής. παναπευθέα P 4,6
 πάνδειλος. πάνδειλοι E 141,1
 πάντη: X 1,11 P 8,44 T 59,6 fr. 63
 69,1 *annominatio* πάντη πάντως P 2,3
 πάντοθεν P 8,43. 49 E 28,1 (29,3 not.)
 παντοίος. παντοῖα E 115,7 παντοίων E
 84,3 112,11 129,3 παντοίαις E 35,17
 πάντοσε P 8,57 E 2,6
 παντοφυής. παντοφυῆ T 37,1
 πάντως P 2,3 cf. πάντη
 πάνυ X 1,18
 παπταίνειν. παπταίνουσα 15,1
 παρά c. gen. X 3,1 E 4,5 5,2 θεοῦ
 παρά E 23,11 c. dat. X 11,2 28,1 παρ
 X 22,1 παρά *postpositum* C 15,3
 c. acc. X 2,21 E 46,1 (?) not. C 1,4 παρ
 X 2,3 παρ' αὐτό *praeter id ipsum* P 8,13
 παρά v. παρῖναι
 παρακίεσθαι. πάρκεινται X 1,9
 παράσιτος C 4,3
 παρατείνειν. παρατείνει X 1,3
 παρείναι. παρῖσιν (S 2,4) παρά (i. e.
 πάρεστι) E 15,3 17,28 E 114,1 παρῶν

E 106,1 παρῶντα P 2,1 παρῶνται
 E 110,3
 παρελαύνειν. παρλάσση: P 8,61 παρῶν-
 λαται E 30,3
 πάρεξ P 8,37
 παρθένος. παρθένη E 4,3
 παριέναι. παριόντα X 7,2
 παριστάναί. παρίσταται vel παριστάται
 P 16,2 E 108,2 παρίστασο E 131,3
 Παρμενίδης. Παρμενίδου T 44,1
 πάρος E 11,2
 Πάρος X A 33 p. 32,3
 παρφάσθαι. παρφάμεναι P 1,15
 παρωιδία. Παρωΐαί tit. X p. 41
 πᾶς (E 2,6) πᾶσ(α) T 3,3 πᾶν *praedi-*
cative P 8,5. 22. 24. 25. 48 9,3 E 35,10
 τὸ πᾶν *Universum* E 17,32 26,7 T
 59,5(bis) τὸ πᾶν κρέας T 31,2 παντός
 P 1,32 8,33 E 13,1 14,1 τοῦ παντός
 39,3 πάσης T 48,3 C 15,2 παντί P 16,4
 πάση E 4,9 πάντα P 8,60 E 78,1
 πᾶσαν X 6,3 S 1,2 T 5,6 67,6 πάντες
 X 10,1 33,1 E 115,12 [C] 19,3 πάντα
 X 2,10 11,1 18,1 25,1 27,1(bis)
 29,1 P 1,3. 28. 32 8,38 9,1 10,1 12,3
 E 17,27 21,7. 9 22,1 31,1 35,5 100,1
 102,1 107,1 110,3. 10 111,2 130,1
 S 2,2 T 21,3 24,3 adv. P 12,4 πάν-
 των X 34,2 P 6,9 13,1 E 6,1 17,4
 89,1 129,5 135,1 S 2,1 T 30,1 38,2
 39,1 45,2 71,1 πᾶσιν(v) X 34,4 P 16,4
 E 21,5 23,5 100,1 112,5 T 9,2 πά-
 σισιν E 129,4 *annominatio* P 1,32
 16,4 cf. πάντη
 πᾶσθαι. ἐπέπαντο T 66,6
 πάσχειν. πάθω T 66,2
 πατήρ E 137,1 πατρός [E] 157,1 πατέρ(α)
 E 137,5
 πάτος. πάτου P 1,27
 πάτρα C 15,1
 πατρὶς [E] 156,2 πατρίδος [E] 157,2
 παύειν. παύω P 8,50 παύει C 14,1 παύοι
 P 8,46 παύσεις E 111,3 παύσαι X 7,4
 παύσεσθε E 136,1 πεπαῦσθαι T 17,2
 παῦρος. παῦρον E 2,3 παύρων T 45,3
 Παιυσανίης. Παιυσανίη E 1,1 Παιυσανίη
 [E] 156,1
 παφλάζειν. παφλάζων E 100,7

- πεδᾶν*. ἐπίδησεν P 8,37 10,6
πέδη. πέδησιον P 8,14
πειθεῖν. πείσαν P 1,16 πεποιθότες P 8,39
 πεισθέντες E 2,5
πειθῶ. πειθοῦς, Πειθοῦς P 4,4 E 133,3
 T 48,3
πείρας X 28,1 P 8,42 *πείρατος* P 8,31
πείρατα P 10,7 E 17,15 *πείρασι* P 8,
 26. 49
πείρειν. πεπαρμένοι E 112,12
πέλαγος. πελάγους E 50,1 *πελάγεσσι* E
 105,1
πελάζειν. πελάζει P 8,25 *πελάσασθαι*
 E 133,1
πέλειν P 6,8 8,18 *πελέαι* P 8,11. 45
πέλαι X 2,18 E 5,1 13,1 E 94,1 n. (?)
πέλοι P 8,19 *πέλεται* E 81,1 *πέλονται*
 E 21,7 110,7 146,2 *πέλοσθαι* X <16,2>
 38,2 *έπλετο* E 21,2 42,3 67,1 68,1
 71,1 134,4
πελεμιζέειν. πελεμιζέτο E 31,1
πέμπειν P 1,8 *πέμπε* E 4,5 *πέμπουσα*(α)
 P 12,5 *πέμπον* impf. P 1,2 *πέμψας* X 6,1
πενέστης. πενεστάων T 39,1
πενητεύειν. πενητεύοντα E 57,3
πενία. πηνής C 7,2 *πηνήι* T 66,8
πενταθλείν X 2,16
πενταθλεύειν. πενταθλεύων X 2,2
πέντε X 8,3 E 143,1 C 13,2
περᾶν. περῶντα P 1,32
περί c. gen. X 8,4 34,2 P 8,15 E 71,1
 C 4,6 4,7(bis) *περί* E 132,2 c. dat.
 E 101,2 139,3 *περιρρηγίειν* E 20,5
 c. acc. X 17,1 P 14,1 E 45,1 T 21,3
 67,6 adv. E 38,4 T 34,2 39,1 *περὶ*
 — ἤγαγεν E (?) 154,1 *περὶ corrupte*
 E 46,1
περιάγειν. *περὶ δὲ* ἤγαγεν E (?) 154,1
περιγηθής. *περιγηθεί* f. l. E 28,2
περὶδειπνον T tit. fr. 73
περιεῖναι. *περιέμει* E 113,2
περιελίσσειν. *περί* — ἔλισσεται (?) E 46,
 1 not.
περιηγής. *περηγά* E 27,4
περικάρδιος. *περικάρδιον* E 105,3
περιλαμβάνειν. *περιληπτά* E 2,8
περιπέλειν. *περιπλομένοιο* E 17,29 26,1
 110,8
περίρρυτος. *περίρρυτον* C 4,2
περισσός. *περισσόν* E 13,1
περίστασις. *περίστασιν* T 34,1
περιστέλλειν. *περιστέλλουσα* E 126,1
περιστέφειν. *περίστεπτος* E 112,6
περίφοιτος. *περίφοιτα* P 10,4
περίφρων. *περίφρονα* T 45,1
περιώσιος. *περιώσια* E 129,1
περόνη. *περόνησιν* P 1,20
Περσάιος Stoicus cf. T fr. 6
πεύθεσθαι. *πύσσαι* E 2,9
πῆι P 8,7 E 4,9 17,33
πηγή X 30,1(bis) *πηγήν* E 4,2 23,10
πηγνύναι. *έτηξεν* E 86,1 *πίπηγε* E 75,1
πεπήγῃσιν E 107,1 *ἐπάγη* E 56,1 *πά-*
γεν E 15,4
πηλίκος X 22,5
πηλός, *πηλοῦν* cf. X, A 33,6 p. 32
πηλώδης P (?) 20,2
πήρα C 18,1 *Πήρη* C 4,1
πιαίνειν. *πιαίνει* X 2,22
Πιερίς. *Πιερίδες* C 10,2
πικρός. *πικρὸν* E 90,1(bis)
πιμπλάναι. *πλῆνται* P 1,13 *πλῆντο* P
 12,1
πίνειν X 1,17 *πίνων* T 5,8 *πίνοντα* X
 22,3 *πίων* X 1,19
πίπτειν. *πίπτει* Cleostr. 1,2 E 133,3
πῶσων E 100,13 *πῶσόντα* E 104,1
Πίσσης. *Πίσσο* X 2,3 2,21
πίστις P 1,30 8,28 E 71,1 *πίστιος* P 8,
 12 E 114,3 *πίστη* E 4,10 *πίστιν*
 E 4,13
πιστός. *πιστόν* P 8,50
πίστωμα. *πιστώματα* E 5,2
πίσυνος E 115,14
πιφάσκειν. *πιφάσκων* E 17,15
πίων. *πίον* X 6,1 *πίρα* C 4,2 *πίονος*
 X 1,10
πλάδη. *πλάδης* E 75,2
πλάζειν (*πλάσσειν*). *πλάζεται* E 20,5
πλάττονται (l. *πλάσσονται*) P 6,5 *ἐπλά-*
ζοντο E 57,2 *ἐπλάχθησαν* (sic) P 8,28
πλακτὸν (sic) P 6,6
πλανᾶν. *ἐπλανᾶτο* E 57,3 fr. 58 *πεπλα-*
νημένοι P 8,54
πλάξ (?) X A 33 p. 32, 5
πλάσμα. *πλάσματα* X 1,22

- πλάσσειν. ἐκλάσαι(ο) T 60,2 πέλκασθε
T 10,2 πεπλασμένα T 19,1
πλατίστακος T 30,1
πλάτος E 17,20
πλατύνειν. πλατύνει T 34,4
πλατυρημοσύνη. πλατυρημοσύνης T 35,1
πλατύς. πλατιάς E 30,3 πλατίεσαι E 115,2
πλατυσμός T 20,1
Πλάτων T 19,1 (voc.) T 54,1 cf. D fr. 2
πλέκειν. πλεκτούς X 1,2
πλέος. πλέον P 9,3
πλέων v. παλός
πληκτρον S 1,3
πλούτος. πλούτον E 129,2 132,1 C 10,8
πνεῦμα E 84,4 πνεύματος E 100,15 100,
21 πνεύματα E 101,2 (?) 111,5
πνοιή. πνοῆς E 102,1 πνοιαῖσι E 111,4
ποθεῖν ποθέοντα E 110,9 ποθέεται E 21,8
πόθεν X 22,4 P 8,7 E 14,1 17,32 T
48,1 48,5
πόθος, Πόθος E 64,1 T 54,1
ποία. ποίαι (l. ποιή) E 101,2
ποιεῖν. ἐποίουν T 15,4 ποιῶσαν P 1,18
ποικίλλειν. ποικίλλωσι E 23,1
ποιμήν. ποιμένα T 45,1
ποιπνύειν. ποιπνούσα E 73,2
πολεμεῖν. πολεμοῦσι C 4,6
πόλις X 2,19 C 4,1 πόλεως (sic) X 2,9.
22 πόλιος E 112,2 πόλει X 2,20 πό-
λιν ἐκ πόλεως X (?) fr. 45
πόλισμα C 15,2
πολλάκι E 53,1
πολυαίματος. πολυαίματων E fr. 150
πολύδηρις. πολύδηριν P 1,36
πολύδοξος. πολύδοξον T 44,1
πολυθρύλητος. πολυθρύλητα [Thal.] 2
πολύκλαυτος. πολυκλαύτων E 62,1
πολυκύμων E 38,3
πολυμαθημοσύνη. πολυμαθημοσύνης
T 20,2
πολύμνηστος. πολυμνήστη E 4,3
πολύπειρος. πολύπειρον P 1,34
πολύπλαγκτος. πολυπλάγκτων P 16,1
πολύποινος P 1,14
πολυπράγμων. πολυπράγμονες T 1,1
πολύς T fr. 65 πολλοὶ T 12,1 22,3 C
1,3 πολλά P 8,3 E 2,2 35,8 52,1
59,3 61,1 110,4 T 52,1 C 8,2 πολ-
- λαί E 57,1 πολλῶν E 39,2 T 45,3 54,2
πολλούς [E] 156,3 πολλὸν adv. X 9,1
38,1
πλέον P 16,4 E 2,9 4,7 4,10 πλέονα
nom. acc. plur. neutr. E 17,2. 10. 17
26,9 πλέω E 23,4 πλεόνων E 17.2. 9.
17 26,8 πλεόνεσσι E 98,4 πλείστον
E 22,6 πλείστοι T 58,4
πολυσπερής. πολυσπερέων E 74,1
πολυστέφανος E 123,2
πολυτίμητος P (?) 20,3
πολύφημος. πολύφημον P 1,2
πολυφθερής. πολυφθερέων E 113,2
πολύφραστος. πολύφραστα P 1,4
πολύφυλος. πολυφύλων T 12,1
πολύχαλκος. πολυχάλκου P 1,18
πολύχρους. πολύχροα E 23,3
πόνος. πόνοιο X 25,1
πόντος X 30,4 38,3 115,10 πόντου X
30,2 πόντονδε E 115,9
πόποι. ὦ πόποι E 124,1
πορθμός. πορθμὸν E 100,10 πορθμοῦ
E 100,17
πόρνη. πόρνη C 13,3
πόρνος adi. πόρνησι(ι) C 4,4
πόρος E 4,12
πόρος. πόρον E 35,1 πόροιο E 100,17
cf. E A 87 (p. 103, 9)
πορσύνειν πορσύνουσι E 23,5
πορφύρεος. πορφύρεον X 32,2
Ποσειδῶν E 128,2
πόσος. πόσα X 22,4
ποταμός. ποταμοῦ E 94,1 n. ποταμῶν
X 30,3. 5
ποτέ X 7,2 P 8,5. 12. 20. 61 E 16,1 117,1
T 67,2 [C] 19,3
πότμος. πότμον E 9,4
ποτόν T 5,8
ποῦ encl. T 24,1
πολυμαθημοσύνη v. πολυμαθημοσύνη
πούς. πόδες E 29,2 134,3 ποδῶν X 2,1.
17 E 101,2 ποσῶν X 28,1
πρᾶγμα. πρῆγμα T 34,4
πραπίς. πραπίδων E 129,2 132,1 πρα-
πίδεςσιν E 110,1 129,4
πράσσειν. πρήσσειν X 1,16 πράσσω [l.
πρήσσω] E 113,1
πρεσβυγενής T 59,3

πρήγμα *v.* πρήγμα
 πρήσσειν *v.* πράσσειν
 πρίν *antea* E 17,15 35,14.15 E 100,20
   c. indic. E 15,4 *c. inf.* E 139,2
 πρό C 6,1
 προδιδόναι. προδύσσειν X 1,5
 Πρόδικος *cf.* T 18,1
 προεδρία. προεδρίην X 2,7
 προκρίνειν X 2,14
 προλείπειν. προλιπούσαι P 1,9
 προμηθείη. προμηθείην X 1,24
 πρόμος. πρόμοι E 146,2
 πρόδος. πρόδοι E 84,1
 προπάροιθεν Menecr. 1,1
 προπέμπειν. προύπεμπε P 1,26
 πρόπολος. προπόλου X 1,18
 προρρέειν. προρέουσι E 21,6
 πρός *c. gen.* E 4,7 T 70,1 *c. dat.* X
   8,3 E 17,30 59,3 *c. acc.* [Thal.] 2
   (bis) P 15,1 E 44,1 62,6 106,1 112,9
   T fr. 75 C 4,6
 προσάπτειν. προσάπτων E 24,1
 προσαυδᾶν. προσήυδα P 1,23
 προσέχειν. προσέχων T 67,4
 προσηνής. προσηνή E 130,1
 πρόσθεν P 8,10 E 139,1 T 24,3
 προσχυρεῖν. προσέχυρσειν E 2,5
 προσορᾶν X 2,6
 προσπλάζειν. προσπλάζων X 28,2
 πρόσσω T 26,1
 πρόσσωπον. προσώποις E 44,1
 πρότερος. πρότερον *adv.* X 1,22 5,1 E
   35,2 *πρότερον* E 21,1 *πρότεροις* E 21,2
 πρότιμος. πρότιμον X 2,17
 πρόφρων P 1,22
 πρόχειρος. προχειρότερον X 1,16
 Πρωταγόρης T 47,1 Πρωταγόρη T 5,3
 πρώτος. πρώτων [Thal.] 2 X 1,13 E 6,
   1 S 2,2 *adv.* E 79,1 πρώτης P 6,3
 πρώτοι [Thal.] 2 πρώτα E 38,1 *adv.*
   E 62,4 95,1 πρώτοισιν T 45,2 πρώ-
   τιστος. πρώτιστον 13,1 πρώτιστα T 71,1
 πετροβάμων. πετροβάμοσι E 20,7
 πτερόν. πτερά E 82,1
 πτωχός T 66,3 πτωχότατοι T 39,2
 πυγή. πυγῆσιν C 4,4
 Πυθαγόρας. Πυθαγόρῳ [E] 155,1 Πυ-
   θαγόρην T 57,1

Πύθιος. Πύθια θεασόμενος *cf.* T fr. 77
 Πυθσίδε *cf.* T fr. 77
 Πύθων I (Καλλιγέιτος Ὀρώπιος) *tit.* T
   fr. 77 *cf.* Addenda
 πυκάζειν. πεπύκασται T 1,11
 πυκινός. πυκινόν X 17,1 πυκινόν P 8,59
   E 100,14 πυκινού T 59,1 πυκινῶι E 27,3
 πυκνός. πυκνά E 75,1 82,1 100,13
   πυκναίς E 100,3
 πύκτης X 2,15
 πυκτοσύνη. πυκτοσύνην X 2,4
 πύλη. πύλαι P 1,11 πυλέων P 1,17 πύ-
   λας E 100,19
 πύματος. πύματων P 8,42 E 100,2
 πυνθάνεσθαι. πύσση P 10,4 E 111,2
   ἐπύθοντο E 112,11 πύθεσθαι P 1,28
 πύον *gms sec.* Aristotelem l. c., *immo*
   colostrum i. q. πῦος E 68,1
 πῦρ P 8,56 E 17,18 62,2.6 84,7.11
   πυρός P 12,1 E 84,2 πυρί X 22,1 E
   73,2 πυρὶ πῦρ E 109,2 πυρά E 52,1
 πύργος C 15,1
 πυρικαύτωρ. πυρικαύτορα T 67,7
 πυρίον [= πυρ(δ)ιον] X (?) A 32 p. 31
 πυρρός. πυρρούς X 16,2
 Πύρρων. Πύρρωνι T 8,1 Πύρρωνια T 31,2
   32,1 Πύρρων (voc.) T 43,1 T 67,1
   cf. T fr. 77
 πῶ [l. τῶν] E 35,10 οὔτε τί πῶ E 62,7
 πωλεῖν. πωλεῦμαι E 112,5
 πῶς [Thal.] 2 P 8,19(bis) 11,1 E 71,2
   72,1 T 48,1 67,2
 ῥά *v.* ᾶρα
 ῥάιδιος. ῥαιδίως C (iamb.) 16,3 ῥηιδίως
   C 7,2 ῥῆιστα T 67,2 *v.* ῥεῖα
 ῥαπίζειν. ῥάπιζε(ε) X 7,4
 ῥάχις E fr. 97
 ῥεῖα E 129,5
 ῥεῖν. ἔρρει T 38,2 ῥευστά E 121,3
 ῥεῦμα E 100,24 ῥεῦματα E 111,8
 ῥευστός *v.* ῥεῖν
 ῥηγμίς. περιρρηγμίην E 20,5
 ῥητορόμυκτος T 25,3
 ῥιγαλέος. ῥιγαλέον E 21,5
 ῥίζα. ῥίζαις E 54,1
 ῥίζωμα. ῥιζώματα E 6,1

ρίνός. ρινῶν E 100,4
 ριπή. ριπήσιον E 56,1
 ρίπτειν. ρίπτοντες E 128,7 ἐκ — ρίπτα-
 σκεν T 4,3
 ροή. ροά X 30,3 ροήσ' X 2,3
 ροῦς. ρόον E 100,14
 ρυτόν. ρυτά T 4,3
 ρώμη. ρώμης X 2,11. 18 ράμην X 2,14

Σάμος. Σάμου T 51,1
 σάρκινος. σάρκινος E fr. 99
 σάρξ. σαρκός E 98,5 σαρκῶν E 100,2
 E 126,1 σάρκας E 197,6
 σαφής. σαφές X 34,1
 σεβίζειν. σεβίζομαι E 112,8
 σέλας E 84,2
 σεληναίη. σεληναίης E 43,1
 σελήνη E 40,1 σελήνης P 10,4 11,1
 σεμνηγορίη. σεμνηγορίης T 57,2
 σεμνός. σεμν(ά) C 8,2
 σήμα. σήματα P 8,2. 55 10,2 T 61,2
 σήπειν. σαπὲν E 81,1
 σήψις. σήψεις E 121,3
 σθένειν. σθένει T 69,1 ἔσθενε T 42,2
 σθένος T 45,1
 σιγᾶν. σιγῶσι T 22,2
 σίδη. σίδα E 80,1
 σίλλος. Σῶλοι tit. X p. 39 sqq. T p
 182 sqq. cf. p. 23 n. 20 sqq. p. 181 n.
 8 sqq.
 σιμός. σιμούς X 16,1
 Σιμωνίδης X fr. 21 (et 6?)
 σῆρος X fr. 41
 σίτος. σίτ(α) X 2,8
 σκέλος X 6,1
 σκεπτοσύνη. σκεπτοσύνης T 59,4
 σκιδνάσαι. σκιδνάμενον P 2,3
 σκιερός. σκιερῶι T 38,1 σκιερῶς (?) E 61,4
 σκινδαφός v. κινδαφός
 σκίοεις. σκίοεντος (?) E 94,1 n.
 σκιρός. σκιρῶς (?) E 61,4
 σκολιός. σκολιὸν T 32,1
 σκόρδον. σκόρδα C 4,5
 σκορπίος. σκορπίου Cleostr. 1,2
 σκοτόεις. σκοτόεσσα E 132,2
 σκότος neutr. E 121,4
 σκύλαξ. σκύλακος X 7,2

Diels, Postae phillos.

σκώπτειν. σκῶψαι T fr. 56
 σμικρός T 38,3 σμικρὸν X 2,20
 σμύρνη. σμύρνης E 128,6
 σός. σὴν C 12,3
 σοφίη X 2,12 σοφῆς 2,14 E 4,8 T 67,4
 σοφιστής. σοφισταί T 1,1 σοφιστῶν T
 5,1 48,2 58,4
 σοφός E 15,1 C 17,1 σοφὸν T 66,2 σο-
 φῶν E 129,3 C 12,1 σοφῶν σοφόν T 23,1
 σπάνις. σπάνεως C 7,2
 σπίζα. σπίζαι T 34,2
 σπονδή. σπονδάς E 128,7
 σπηλαιώδης. σπηλαιώδεσσιν (?) E 94,2 n.
 σπλάγγχον. σπλάγγχοισι E 5,3
 σπέρχειν. σπερχοίατο P 1,8
 σπέος. σπεάτεσι X 37,1
 σπένδειν. σπείσαντας X 1,15
 στάσις. στάσιν C 6,2 στάσις X 1,23
 στεγάζειν. στεγάσαι E 3,1
 στέγη C 15,1
 στείχειν. στείχεις C 9,1
 στενός. στεινότεροι P 12,1
 στενωπός. στενωποὶ E 2,1
 στέργειν. ἔστερκαται E 22,5
 στερεωπός. στερεωπά E 21,6
 στέρνον. στέρνοισι T 31,1
 στεφάνη. P (A 37 Aet. II 7, 1. Cic. d.
 n. d. I 28)
 στέφανος. στεφάνους X 1,2
 στέφος. στέφειν E 112,6
 στήθος. στήθεσιν P 6,6
 στηρίζειν. ἐστήριξε T 21,4 ἐστήρικται E
 27,3
 στιβαρός. στιβαροῖσι E 82,2
 Στίλπων. Στίλπων(α) C 1,1
 (στίξ). στίχας T 41,1
 στοιχείον [Thal.] 2
 στόλος. στόλον E 17,26
 στόμα. στομάτων E 4,2 39,3
 στόμιον. στομοῖσι E 100,3
 στοναχή. στοναχῶν E 124,2 T 10,2
 στοργή. στοργὴν δὲ στοργῆι E 109,3
 στροφάλιγξ. στροφάλιγγι E 35,4
 στυγείν. στυγέει E 116,1
 στυγείν. στυγέουσι E 115,12
 στυγερός. στυγεροῖο P 12,4 στυγερῆς
 X 3,2
 στυφελλίζειν. στυφελλιζομένου X 7,2

σύ (σύ) P 1,33 4,1 7,2 E 1,1 2,8 17, 21.26 T 54,1 σοί et σοί (quod toll scribendum) X 22,4 P 8,50.60 E 7,1 17,14 98,1 71,1 110,3 111,2 (E 131,2) T 48,4 τολ dat. eth. δή τοι P 4,6 οὕτω τοι P 19,1 σί et σὲ P 1,25.26. 28.34 6,(2).3 8,8.61 E 4,3 23,9 110,8 T 54,1 σύ γ(ε) E 110,6 σί γ(ε) E 4,6 ὑμῶν E 112,4 v. σίς
 σύγγραμμα. συγγράμματα T 5,3
 συγκατανευσιφάγος cf. C fr. 11
 συγκεραννύναι. συγκεράννυται [Thal.] 2
 σύγκρισις. σύγκρισιν [Thal.] 2
 συγκυρεῖν. συνέκυρσε(v) E 53,1 59,2
 συνέκυρσε E 98,1 ξυνέκυρσε E 104,1
 συγξαινειν. συγξαινουσαν C 3,2
 σύκον. σύκα X 38,2 C 4,5
 συλλαμβάνειν. συλλαβῶν S 1,3
 συμβάλειν. σύν — ἔβη E 21,8
 σύμβουλος. συμβούλωι C 13,2
 συμπίπτειν. συμπύπτεσκον E 59,2
 συμφύειν. ξύμ — ἐφύοντο E 95,1 συμ-
 φύοντα E 26,7
 σύν nisi in verbis tmesis diiunctum non
 invenitur: σύν — ἔβη E 21,8 ξύμ —
 ἐφύοντο E 95,1
 συνάγειν C 10,6 συνάγους C 7,1 σύναγεν
 T 39,1
 συνάορος P 1,24
 συναρμόζειν. συναρμοσθέντ(α) E 71,4
 σύνδρομος T 22,2
 συνέμπορος. συνέμπορον C 5a,3
 συνέρχασθαι. συνέρχεται E 35,5 συνερ-
 χόμεν(α) E 17,7 20,2 26,5 συνερχο-
 μένων E 36,1
 συνέχειν. συνεχέσθαι P 8,23
 συνεχής. συνεχές P 8,6 συνεχώς C 10,3
 συνήθεια cf. T fr. 81
 συνίέναι. ξυνήκει T 22,1
 συνιστάναι. συνιστάμενον P 2,4 συνιστά-
 μεν(α) E 35,6
 σύνοδος E 17,4
 Συράκουσαι X A 33 p. 32, 2
 σύριγγ. σύριγγος P 1,6 σύριγγες E 100,2
 σύριγγιν P 1,19
 σύστασις. σύστασιν [Thal.] 2
 συστέλλειν. συστέλλομαι C 16,3
 συσφηκόν. συσσηήκωσεν T 24,3

σφάζειν. σφάζει E 137,2 σφάζας E 137,4
 σφαίρα. σφαίρης P 8,43 T 67,7
 Σφαίρος E 27,4 28,2 (l. σφαίρον) E 29,
 3 cf. E A 32 p. 89,12
 σφαίρον E 29,3 not.
 σφεδανός. σφεδανός X 1,23
 σφεις cet. v. οὐ
 σφέτερος. σφέτερον E 37,1 σφετέρην X
 14,2 σφετέρουσαν (C 5a,1) σφετέρους X
 (16,1) σφετέρας P 9,2
 σφίγγειν. σφίγγων E 38,4
 σχίδυος. σχεδύνην E 19,1
 σχέλιος. σχέλιοι T 10,1 σχέλι(α) E
 139,2
 σχίζειν. σχιστοίς E 66,1
 σχολή *scholia*. σχολῆι T 66,6
 Σωκρατικός. Σωκρατικόν T 5,8
 σῶμα E 20,3 E 100,2 σώματ(α) X 15,4
 Σωπή E 123,3
 σωρεύειν. σωρευόμενον Aristotelis [E]
 fr. 159
 σωφροσύνη. Σωφροσύνης C 12,2

ταιν(α). ταινίαι E 112,6
 τάλαντον C 13,2 τάλαντα C 13,2
 τάλαρρον. τάλάρωι T 12,3
 τάλας. T 34,4
 ταναός. ταναώτερον E 84,5. 11
 ταναώπεις E 122,1
 τάρασσειν. τεταραγμένα T 24,3
 ταῦρος. ταύρου X 6,2 ταῦρον C 2,1
 ταύρων E 128,8
 ταύτηι E 17,13 ἦι μὲν — τῆι μὲν — ᾗ-
 δέ — ταύτηι δ' E 26,12
 ταχυτής. ταχυτήι X 2,1. 17
 τὲ copulativum simplex X $\frac{116}{4}$, P $\frac{168}{5}$
 E $\frac{450}{12}$, T $\frac{146}{18}$, C $\frac{61}{4}$ eademque pro-
 portione duplex τὲ — τὲ X 4, P 4,
 E 20, T 3, C o, τὲ καὶ (v. s. καὶ)
 X 4, P o, E 9, T 2, C 2; diiuncta
 τὲ — καὶ X 3, P 8, E 10, T o, C o
 de copulatis τὲ — καὶ τε, τε — τε καὶ
 sim. v. καὶ, ἠδέ
 τὲ ter repet. P 8,29 quater E 122,3
 δέ τε X 15,3 24,1 E 35,7. 16 (praec.
 multis δέ) E 109,3 μὲν τε — δέ τε E

35,11 ἔφρα μὲν τε (?) — τόφρα μὲν οὖν — δέ E 15,2 οὔτε — οὔτε — τὲ E 62,8 οὔτ' ἄρ τε — οὐδέ (?) E 142,1
 τε indefinitum ἦ τε T 21,3 C 10,3 τῆι τε E 105,2 ἐφ' αἷ τ(ε) E 4,7 τῆι τε E 17,23 οὔτε T 30,3 E 84,4 111,3 115,5 ἄ τε E 110,7 τά τ(ε) E 2,2 111,8 ἥτερ τε E 133,2 ὄσον τε P 1,1 E 42,3 ἐπεί τ(ε) E 73,1
 τέγγειν. τέγγει E 6,3
 τέγεος. τέγειο E 142,1
 τέγος E 142,2
 τεθηπέναι. τεθηπώς E 17,21 τεθηπότες P 6,7
 τέινειν. τέιεται E 135,2 τέιονται E 100,2 Τέιος. Τέη T 3,1
 τέκνον. τέκνα C 10,1
 τέκτων C 17,1
 τελέθειν. τελέθουσι E 65,1
 τελεῖν X 15,2 τελέειν E 24,1 τελοῦσι E 17,23 τετελοσμένον X 34,3 P 8,42
 τελείειν. τελειομένοιο E 30,2
 τέλειος. τελείους E 98,3
 τελευτᾶν. τελευτᾶ X 27,1 τελευτήσουσι P 19,2
 τελευτή E 8,2
 τέλος E 146,1 S 1,2
 τέμενος X 2,2
 τέμνειν. ταμόντ' E 143,1 τιμῶσθαι E 100,5
 τεός (= τίς) οὐ τεον P 8,46 σπεάτσοι τεοῖς X 37,1
 τερατοῦν. τερατοῦντο T 34,2
 τέρην. τέρην E 100,6 100,11. 22
 τέρθρον. τέρθρα E 100,4
 τέρμα. τέρματα E 35,10
 τέρπειν. τέρποι (?) E 142,2
 τέσσαρες. τέταρα [Thal.] 2 τέσσαρα E 6,1 E 96,3
 τετραίνειν. τέτρηνται E 100,3 τετρήατο E 84,9
 τετράκις T 66,5
 τέττιξ. τέττιξιν T 30,2
 τεύχειν. τέυκται X 34,4 E 114,2
 τέφρα. τέφρην T 5,3
 τέχνη. τέχνης (?) E 23,2
 τη (corrupt.) P 1,3
 τῆι P 1,4 (bis). 20 8,23. 56 T 31,1 τῆι

— τῆι P 8,45. 48 τῆι μὲν — τῆι δὲ E 61,3 ἦ μὲν — τῆι μὲν E 17,11 ἦ μὲν — τῆι μὲν — ἦ δὲ — ταύτη δ(ε) E 26,10 τῆι γ(ε) (?) E 12,3 τῆι δὲ E 61,4 τῆι τε ubi quidem E 105,2
 τῆι δε E 103,1
 Τηλαύγης. Τήλαυγες [E] 155,1 de Aeschinis Telaugē cf. C A 31 p 216
 τῆλε P 8,28
 τηλεθάβν. τηλεθάβοντα E 112,7
 τηξίποθος. τηξίποθων C 5a,3
 τίειν. τετιμένος E 112,5
 τιθάναι. τίθησι T fr. 74 τίθησιν E 48,1 τίθεμεν [Thal.] 2 τίθετε C 10,5 τίθει C 13,1 ἐτίθει E 125,1 ἔθηκε C 10,4 ἔθεντο P 8,55 θείναι T 5,3 θείσα E 100,10 θήσεις E 111,6. 7 θήσεσθαι (corrupte) E 12,3
 τίχτειν. τίχτει E 17,4
 τιμαιογραφεῖν T 54,3
 τιμᾶν. τιμῶσιν C 12,3
 τιμή. τιμῆς E 4,6 17,28 119,1 τιμῶσι E 21,12 23,8 146,3 τιμάς E 30,2
 τίμιος. τίμιον X 6,2 C 10,9
 τίς X 22,4 T 22,1 41,1 τί 8,9 τί E 17,32 113,1 T 52,1 66,2 (bis) τί cur T 34,4 τίνα fem. sing. P 8,6 τίνες T 48,4
 τίς X 2,1. 21 5,1 34,1 E 8,2 12,3 84,1 115,3 128,1 129,1 T 40,1 (?) 66,1 C 4,1 4,3 οὔτις X 34,1 E 17,25 T 61,1 οὐ τεος ν. τεός — τί X 2,5. 20 P 8,13. 23. 24. 44. 45. 61 E 4,12 11,3 13,1 14,1 17,30 21,2 71,1 113,1 C 5a,3 T 40,1 (?) τι adv. E 4,10 οὔτι adv. X 1,21 P 1,26 οὔτε τι E 62,7 τινός E 131,1 ὅποιοι τίνες T 5,5 ν. τεός
 τιταίνειν. τιταίνουσι P 1,5
 Τιτάν E 38,4 Τιτήνων X 1,21
 τόθι P 3,2
 τοῖ. δῆ τοι P 4,6 οὔτω τοι P 19,1 ν. οὐ τοιγάρτοι E 145,1
 τοῖος. τοῖ(α) (τόσσα?) E 71,4 τοῖων E 124,2 T 10,2
 τοιόσδε. τοιῶσδε E 75,2
 τοιοῦτος. τοιαῦτ(α) X 15,5 22,1 E 15,1
 τοκός E 67,1

- τόκος. τόκου P 12,4
 τομός. τομώτερον T 4,1
 τόνος X 1,20
 τοξευτής signum Cleostr. 2
 τόπος. τόπον P 8,41
 τορός. τορώς E 23,11
 τόσος. τόσον E 21,14 35,12 108,1
 τόσον E 42,3 τόσσα E 71,4 n. (?)
 τοσσόσδε. τοσσάδε T 42,2
 τότε X 8,3 E 4,8 73,1 84,7 100,20
 ὅτε μὲν — τότε μὲν — εὔτε δέ — δέ
 E 9,3
 τοτέ. τοτέ — πολλάκι δ' E 53,1 τοτέ
 μὲν — τοτέ δέ E 17,1. 16
 τοῦνεκεν X 2,18
 τόφρα. ὄφρα μὲν τε — τόφρα μὲν οὖν —
 δέ E 15,3
 τράνωμα. τρανώματα E 4,11
 τράπεζα 1,9
 τρέφειν. ἐθρεψε [E] 156,2 ἐθρέφθη E
 30,1 θρεφθείσα (?) E 17,5 n. τραφέντα
 P 19,2 τεθραμμένη E 105,1
 τρήμα. τρήματα E 100,13
 τριάς T 26,1
 τρίβων. τρίβωνα C 16,3
 τρίδυμος cf. E A 81 (p. 98, 18)
 τρίς E 115,6 T 66,5
 τρίτος. τρίτον Cleostr. 1,1
 τριώβολον C 13,3
 τρόπαιον. τροπαίον C 7,2
 τρόπος. τρόπον T 67,5
 τρυφερός. τρυφερή T 27,1 τρυφεραῖς
 C 10,11
 τυγγάνειν. τύχε E 85,1 τύχοι X 34,3
 τυχών C 10,10 τυχόντι [C] 19,2 τυ-
 χόντα E 75,2
 τύμβος v. l. [E] 157,2
 τύπος X A 33 p. 32,3 sqq. τύποι E 62,4
 τύπτειν. τύπασα E 43,1
 τυραννία. τυραννίης X 3,2
 τυρός. τυροῦ X 1,10
 τυφλός. τυφλόι P 6,7
 τύφος C 8,2 τύφωι T 38,1 C 4,1
 Τυφωεύς. Τυφωεύς C 1,2
 Τύχη C 16,2 Τύχης E 103,1
 ταῖ P 8,25. 38
 τῶς P 8,21 16,2
- ὑβρίζειν. ὑβριστο E (?) 154,3
 ὑβρις X 1,17
 ὑγρός E 38,3
 ὕδατο θρέμμων. ὕδατοθρέμμονες E 21,11
 ὕδατοθρέμμονας E 23,7
 ὕδρομέλαθρος. ὕδρομελάθροις E 20,6
 ὕδωρ [Thal.] 2 (v correpto) X 1,8 29,1
 E 17,18 100,16 (v producto in sexti
 pedis arsi) X 30,3 37,1 E 81,1 E 100,
 15. 21 109,1 ὕ in thesi X 5,2 ὕδατος
 X 30,1 E 62,5 71,2 84,10 100,11
 ὕδατος X 33,1 ὕδατι E 34,1 ὕδατι
 E 109,1
 υἱός E 137,5 υἱόν [E] 156,1 E 137,1
 υἱά E 1,1
 ὑμεῖς v. σύ
 ὑμνεῖν X 1,13
 ὑμνοπόλος. ὑμνοπόλοι E 146,1
 ὕμνος. ὕμνων E 35,1
 ὑπαττικός (?) T 25,3
 ὑπεκθεῖν. ὑπεκθέει E 100,21
 ὑπεκπροθεῖν. ὑπεκπροθεῖ E 35,12
 ὑπένερθε E 26,7
 ὑπέρ c. acc. E 4,11
 ὑπέρτατος. υπέρτατα E 76,3
 ὑπέρθυρον P 1,12
 ὑπερίεναί. ὑπεριέμενος X 31,1
 ὑπέρτατος v. υπέρ
 ὑπέρφλοιος. ὑπέρφλο(ι)α E 80,1
 ὑπό c. gen. E 23,2 C 5a,2(bis) c. dat.
 E 110,1 T 31,1 c. acc. P(?) 20,1 E
 120,1
 ὑποδεικνύειν. ὑπέδειξαν X 18,1
 ὑποδέχασθαι. ὑπεδέξατο P 1,22
 ὑπόθεσις. ἐξ ὑποθέσεως cf. T fr. 75
 ὑπόστεγος. ὑπόστεγον E 120,1
 ὑποτρεῖν. ὑποτρεῖουσι T 58,4
 ὑποτρῶγειν. ὑποτρῶγοντ' X 22,3
 ὑπάτυφος T 60,1
 ὕστερος. ὕστερον adv. P 8,10
 ὕστατος T 51,1 ὕστατον S 2,2
 ὑφιστάναί. ὑφισταμένη (?), fort. ὑφιστα-
 μένοι E 48,1
 ὕψηλός. ὕψηλστο D 1,1
 ὕψος E 17,18

φαέθριν. φαέθρονος E 115,11
 Φαίδων. Φαίδωνος T 28,2
 φαίνειν. φαίνεται T fr. 74 φαίνόμενον T
 69,1 φαινόμενη Cleostr. 1,2 Φαινόμενα tit. Sminth. p. 172 φαίνε(ο) T
 58,2 πεφήνασαν X 36,1
 φακῆ. φακῆς C 6,1 φακῆν T 13,1 14,1
 φάναι. φησι X 1,5 φαμέν [Thal.] 2 φασί(ν)
 X 7,3 <16,2> T 24,1 C 1,2 φῆ T 66,1
 φάσαν T 58,3 φάσθαι X 7,3 P 8,8
 φάτο P 1,23 φατόν P 8,8 φατοί T 9,2
 φανερός. φανερήν X 2,7
 φανός. φανόν P 8,41
 φαντασία. φαντασίας T 44,2
 φαντασμός. φαντασμών T 45,3
 φάος s. φῶς
 φάρμακον. φάρμακα E 23,3 111,1
 φᾶρος. φάρε(α) X 3,3
 φάσκειν. ἔφασκον (?) X 38,1
 φατίζειν. φατίζω P 8,60 πεφατισμένον
 P 8,35
 φατός v. φάναι
 φέρειν. φέρει P 1,3 E 50,1 C 4,5 φέρου-
 σιν P 1,1. 25 φέρων X (?) fr. 45 φέρον
 impf. P 1,4 φερόμην P 1,4
 φερέσβιος E 6,2 cf. E A 33 p. 89,18 sqq.
 φέριστος v. ἀγαθός
 Φερσεφόνη. Φερσεφώνης [E] 156,4
 φεύγειν. φεύγοντας C 3,3 φεύξεσθαι T 66,4
 φθέγγασθαι. φθεγγαμένης X 7,5
 φθείρειν. ἐφθείροντο E 17,31
 Φθιμένη E 123,1
 φθίνειν. φθίνει E 26,2
 φιάλη. φιάλης X 1,3
 Φιλίη E fr. 19
 φίλος. φίλον E 137,1 φίλου X 7,4 φίλην
 E 110,9 φίλε C 7,1 9,1 φίλοι E 112,1
 114,1 φίλα E 17,23 115,3 φίλους C
 10,5 φίλας E 137,6
 φιλόσοφος. φιλοσόφωι C 13,3
 Φιλότης E 17,20 35,4 Φιλότητος E 35,13
 Φιλότητι E 17,7 20,2 21,8 26,5 Φιλό-
 τητα E 19,1
 φιλοφροσύνη E 130,2
 φίλυβρις. Φλυβρι (?) C 5a,3
 Φίλων. Φλώνα T 50,2
 φῖν v. οὐ
 φλέδων. φλέδωνα T 37,1 φλεδόνων T 28,1

Φλειάσιος. Φλειάσιον C 2,1
 φλοιός. φλοιού E 81,1
 φλονίς. φλονίδες (?) E 82,2 not.
 φλόξ E 85,1 φλογός P 8,56 12,2
 Φοίβειος. Φοιβείων (E fr. 140)
 φοινίκιος. φοινίκιον X 32,2
 Φοίνικες X (?) fr. 44
 Φοινικικός. Φοινικικά T 61,2
 φοίνιξ cf. E A 70 (p. 95,9)
 Φοίνισσα. Φοίνισσαν T 38,1
 φοιτᾶν. φοιτᾶι T 21,1
 φόνος. Φόνος E 121,2 φόνιοι E 136,1
 φόνωι E 115,3 φόνον E 100,4 φόνους
 E 128,8
 φορεῖν. φοροῦνται 6,6 φορεύμενα E 17,8
 φορούμενα E 26,6
 Φορύη E 123,3
 φράζειν. φράζω P 4,6 φράσαις P 4,8
 φράζεσθαι P 2,6
 φρήν E 134,4 φρενός E 3,1 φρενή X 25,1
 φρένα E 23,9 114,3 133,3 φρεσὶ E 15,1
 φρένας E 17,14 T 66,3
 φρονεῖν E 108,2 φρονέει 16,3 φρονέουσι
 E 17,23 107,2 πεφρόνηκεν E 103,1
 φρόνησις. φρόνησιν E 110,10
 φρόνιμος. φρονίμως T 13,1
 φροντίζειν. ἐφροντίσσει C 8,1
 φροντίς. φροντίδος E 131,2 φροντίδα X
 8,2 φροντίσι E 134,5
 φυγᾶς E 115,13
 φυγή. φυγῆς T 5,7
 φύειν. ἔφυσε X 38,1 πέφυκε(ν) X 32,1
 E 22,3 T fr. 76 ἔφυ 10,6 19,1 φύν
 (= φύναι) 8,10 φύονται X 29,1 φύεσθαι
 E 17,9 26,8 φυομένους E 115,7 61,1
 ἐφύοντο E 35,14 ξύμ πρώτ' ἐφύοντο E 95,1
 φυλακή. φυλακῆν T 5,6
 φύλλον. φύλλα E 82,1 φύλλων E fr. 140
 φύλον E 74,1 φύλα P 6,7
 φυσικός subst. φυσικῶν T 51,1 φυσι-
 κούς T fr. 75
 φύσις P 16,3 E 8,1. 4 63,1 110,5 T
 27,1 58,3 68,3 tit. Περὶ φύσεως X
 p. 42, P p. 57, E p. 105 S p. 169
 φύσει [C] 19,4 φύσιν P 10,1. 5 T 59,6
 Φυσά' E 123,1
 φύκη X A 33 p. 32,3
 φωνή. φωνήν X 14,2

- φώς *uir* E 9,1 (?) φῶτα P 1,3 E 9,1
[E] 156,2 φῶτας [E] 156,4
φῶς *huic* P 14,1 E 45,1 84,5 φάος P 1,10
S 1,3 φάεος P 9,3 φάεσι E 48,1
- χαίρειν. χάρει P 1,26 C 12,1 χάρει(ε)
E 112,4 χάρων f. l. E 28,2 χαρτά (?)
E 5,1
- χαίτη. χάιτα E 83,2 χάιτησιν X 3,5
χαλᾶν. χαλάσσα P 8,14
χαλεπός. χαλεπ(ά) C 1,1 χαλεπόσι E
112,12 χαλεπήσιν E 145,1
χαλκός. χαλκοῦ E 100,16 χαλκόςτο E
100,9 χαλκῶι E 138,1 χαλκόν E fr. 92
- χαμαιεύνης. χαμα(ι)εῦναι E 127,1
χαρακίτης. χαρακίται T 12,2
χαρίζεσθαι χαρίζομενος T 7,1
χάρμα X 2,20
χάσμα P 1,18
χέλως. χελωσι E 139,2
χειμέριος. χειμερῆν E 84,2
χειμῶν. χειμῶνος X 22,1
χέιν. χέι(ο) E 35,7 35,16 κέχονται E 2,1
χείρ. χειρὶ P 1,22 E 100,20 χερῶ E 100,
10 χείρα P 1,22 χείρες X 1,1 χερσί(ν)
P 1,10 E 23,3 133,2 χείρеси X 15,2
χείρας X 15,1 E 141,1
χείρων. χειρότερον P 8,24
χέλυς. χελύων E 76,2
χέρσος. χέρσου C 15,2
χθές S 2,5(bis)
χθονίη E 122,1
χθών E 22,2 37,1 96,1 98,1 χθονός
F 62,4 115,10 χθόνα E 54,1 E 73,1
E 76,3 E fr. 148
χίλιοι X 3,4
χιτών. χιτῶν E 126,1
χλούνης. χλούνην X (?) fr. 43
χλωρός. χλωρὸν X 32,2 38,1
χνοίη E 46,1 not. (?) χνοίησιν P 1,6
χοάνη. χοάνησι E 84,9
χόανος. χοάνασι E 96,1
χστίνιξ C 18,2
χολοῦν. χολωθείς T 22,2
χόρτος. χόρτον C 10,3
χοῦν. χωσθέντος E 100,17
χραιοσμεῖν. χραίσμησ' T 5,7
- χρεόν ν. χρεῶν
χρέος P 8,9
χρεώ P 1,28
χρεῶν P 4,5 8,11.54 χρεόν P 8,45
χρῆμα E 113,1 χρῆματα C 10,6. (7?)
χρῆμα *vaticinium* E 115,1
χρῆναι. χρῆ X 1,13 22,1 P 6,1 χρῆν
P 1,32 ἐχρῆν T 17,1
χρῆσθαι C 14,2 κεχρημένοι *egentes* E
112,10
χρηστός. χρηστόν X 1,23
χρῆμα. χρέμασι X 3,6
χροιά. χροία neutr. pl. (?) E 71,3
χρόνος S 2,1 C 14,1 17,1 χρόνου E
115,7 χρόνιο E 17,29 30,2 110,8
χρόνωι X 18,2
χρυσοῦς. χρυσεῖον C 5a,2
χρῶς. χρωτός E 76,3 χρῶ E 100,17
χρόα P 8,41
χωρίς ἀπ' ἀλλήλων P 8,56 χ. δουλοσύνης
C 10,4
χῶρος. χῶρον E 118,1 121,1
- ψεύδος. ψεύδη T 27,2
ψευδοφάτης [P] fr. 21
ψήφισμα E 115,1
ψόγος X 11,2
ψυχή X 7,5 ψυχήν E 138,1 D 1,2
ψῦχος. ψύχεος E 65,2
ψυχρός. ψυχρὸν X 1,8 T 5,8
- ὦ πόποι (tum ὦ κτλ. bis repetitum) E.
124,1 ὦ P 1,24 E 112,1 114,1 T
67,1 48,1(bis) C 16,2
ὠγύγιος. ὠγύγιον E 84,7
ὦδε *huc* E 2,8 cf. 119,2 not. *sic* P 1,23
E 100,1 v. ὅδε
ὠθεῖν. ὠσει P 1,17 ὠσάμεναι P 1,10
ἔωσμένος E 56,1
ὠτοκοεῖν. ὠτοκαί E 79,1
ὠκίμορος. ὠκίμοροι E 2,4
ὠκός. ὠκέα E 27,1
ὠμος. ὠμων E 57,2
ὦν ν. οὖν

ὠρα, ὠρα. ὠρη ter anaphorice repeti-
tum T 17,2 ὠρηι X 22,1 ὠρην [C 9,2]
ὠρᾶς E 115,6 ὠραις E (?) 154,3
ὠρῶν cf. Sminth. 2 p. 172
ὠρολογητής T 18,1
ὠς, ὠς. 1) ὠς *quemadmodum*. ὠς —
ὠς δὲ E 84,1.7 ὠς — τὼς P 16,1 ὠς
— οὕτω E 23,1 ὠς simplex E 17,15
33,1 39,2 73,1 T 5,1 19,1 58,3
59,1 68,1 postpositum ἡλθιος ὠς T
34,4 κτῆλος ὠς T 41,1 2) ὠς *quasi*. ὠς
κακὸν [C] 19,1 3) ὠς *ut primum* T
fr. 64 4) *quia* C 16,3 5) *quod* post
verba φαίνειν, γινώσκειν, μανθάνειν, σῶ-

μα, ὁδὸν εἶναι sim. X 1,20 P 1,32 4,3. 5
8,2.3 10,6 E 5,2 15,2 T 68,3 πεί-
σαν, ὠς — ὠσειε P 1,16 φατίζω, ὠς οὐ
μῆ — παρελάσση P 8,61 6) *sic* ὠς E 43,1
84,7 90,1 T 34,1 ὠς αὐτως E 22,4
ὠς δ' αὐτως E 20,6 100,16.22 137,5
ὠσανει [Thal.] 2
ἀσει E 113,1
ὠσπερ X 2,11 3,4 P 6,16 E 46,1 (?)
100,8 112,5
ὠστε. τὴν δὲ (ταυτήν) ὠστε πάλιν P 8,18
(αὐτως) ὠστε — κεύθειν E 100,4
ὠφέλιμος. ὠφελμον C 10,5

III. INDEX

1. XENOPHANIS			
Karsten	Diels	Crusius	Diels
fr. 1—4	fr. 23—26	fr. 1—3	fr. 1—3
5. 6	14. 15	4	5
7	11. 12	5	6
8	27	6	7
9	33	7	8
10. 11	29. 30, 1 ὕδατος	8	9
12	28	9	22
13	32	10	17
14. 15	34. 35	11	27
16	18	12—15	23—26
17	22	16	11. 12
18	7	17	15
19	2	18	10
20	3	19	34
21	-1	20	29
22	6	21	33
23	5	22	28
24	8	11a. 23	30
25	A 14	24	32
26	9	25	38
27	17	26. 27	35. 36
28	21	28	18
29. 30	39. 40	29	37
31	13	30	14
32	20		
33	4		
34. 35	A 12. 13		
36	A 16		
37	A 1 p. 21,1		

EDITIONUM

2. PARMENIDIS			
Karsten	Diels	Stein	Diels
v. 1—5	fr. 1, 1—5	v. 1—3	fr. 1, 1—3
6. 7	1, 9. 10	4—16	1, 9—21
8—10	1, 6—8	17—21	1, 4—8
11—32	1, 11—32	22—32	1, 22—32
33—40 φράσαις	4, 1—8 φράσαις	deest	1, 33
40 τὸ εἶναι	5	33—36 ῥηθέντα	1, 34—37 ῥηθέντα
41. 42	3	37—40	2
43—51	6	41. 42	3
52—57 λείπεται	1, 33 λείπεται	43—50 φράσαις	4, 1—8 φράσαις
desunt	8, 1. 2 λείπεται	50 τὸ — εἶναι	5
cf. 56. 57		51—59	6
58 ὡς—ἔασι	8, 2 ὡς ἔασι	60. 61	7
59—88	8, 3—33	62—76 ἔχει	8, 1—15 ἔχει
89—92	2	deest	8, 15 ἡ—ἔστιν
93—120	8, 34—61	76—94 ἐπιδευίς	8, 16—33 ἐπιδευίς
121—124	9	95	8, 33 μὴ—ἔδδῆτο
125—130	12	96—98 νοεῖν	8, 34—36 νοεῖν
131	13	99	8, 36 οὐδὲν—ἔσται
132—138	10	100—124	8
139—142	11	125—128	9
143	14	cf. p. 797	10
144	15	129—132	11
145—148	16	133—138	12
149	17	139	13
150—155	18	140	14
157—159	19	141	15
fr. 1 p. 48	7	142	17
2	Schol. ad 8, 56	143—148	18
3	22	149—152	16
4	23	153—155	19

3. EMPEDOCCLIS					
Karsten	Diels	Stein	Diels	Karsten	Diels
v. 1—3	fr. 115, 1—3	v. 1	fr. 1	v. 191	fr. 47
4—6	115, 5—7	2—10	2	192	43
7. 8	115, 13. 14	11—23	4	193	85
9. 10	139	24—32	111	194—196	42
11. 12	119	33—35	6	197	48
13	118	36—39	8	198	49
14. 15	124	40—44	9	199—201	39
16—19	115, 9—12	45—47	11	202	51
20—23	121	48—50	12	203	54
24—27	122	51—54	15	204	53
28—30	123	55—57	5	205	74
31	120	58—59	24	206	56
32—40	2	59 bis	25	207	52
41—53	4	60	= 17, 15 extr	208	34
54	1	61—95	17	209. 210	73
55—57	6	(91)	13	211—214	96
58	36	96—109	21	215—219	98
59. 60	27, 3. 4	110—111	16	220—222	76
61. 62	28	112—118	26 (om. vv. 8—12)	223—224	82
63	13			225. 226	83
64	29, 3 in.	119—129	23	227. 228	86. 87
65	27, 1	130—133	38	229	95
66—68	30	134	29, 3	230. 231	75
69	116	135—138	27	232—234	57
70	31	139—141	30	234—237	59
71	ad 27	142	31	238—241	61
72. 73	27, 1. 2	143. 144	ad 27	242	60
74—76	6	145	159	243	72
77—80	8	146—148	39	245	79
81—83	12	149	40	246	80
84—86	5	150	41	247	81
87	= 17, 15 extr	151	44	248—255	62
88—123	17	152	85	256	64
124—137	21	153	43	257	63
138—149	26	154	45	259. 260	65
150—153	71	155	46	261	66
154—164	23	156	47	262—264	67
165—181	35	157—159	42	265	33
182—185	38	160	48	266	68
186	40	161	49	268. 269	90
187	41	162	52	270. 271	37
188	44	163	74	272. 273	91
189	46	164	56	274	93
190	45	165	55	275—299	100

3. EMPEDOCLIS					
Stein	Diels	Karsten	Diels	Stein	Diels
v. 166	fr. 54	v. 300	fr. 101	v. 282. 283	fr. 90
167	53	301	102	284. 285	91
168	51	302—310	84	286	93
169—185	35	311	88	287—311	100
175	36	312	103	312—313	101
186—194	22	313	110, 10	314	102
195	103	314	104	315	99
196	104	315—317	105	316—325	84
197		318	106	326	88
198	37	319. 320	108	327—329	105
199—202	96	321—323	109	330	106
203—207	98	324. 325	107	331—332	108
208	34	326—334	22	333—335	109
209	19	335—341	20	336—337	107
210—213	71	342—346	9	338—341	131
214	72	347—348	15	342—343	132
215—216	73	354. 355	132	344—346	133
217. 218	75	356—358	133	347—351	134
219	79	359—363	134	352—363	112
220	80	364. 365	130	364—365	113
221	81	366	77	366—368	114
222—231	110	367	78	369—382	115
232	116	368—377	128	383—384	117
233—235	76	378	125	385	118
236—237	82	379	126	385—388	121
238—239	83	380. 381	117	389	158
240	86	382. 383	127	390. 391	119
241	87	384—386	146	392	120
242	95	387—400	112	393—396	122
243	150	401. 402	113	397—400	123
244—246	57	403	—	400—401	124
247—253	20	404. 405	135	402	126
254—256	59	406	144	403	148
257—260	61	407—409	114	404	125
261	60	410—415	137	405—414	128
262—269	62	416. 417	136	415—420	129
270. 271	63	418	141	421—422	130
272	64	419	140	423	77
273—274	65	420—422	145	424	78
275	66	422. 423	143	425	ad 135
276—278	67	424—432	111	426—427	135
279	33	433. 434	157	428—429	136
280	68	435—439	156	430—435	137
281	89	439	155	436—437	139

3. EMPÉDOCLIS			
Karsten	Diels	Stein	Diels
v. 440—445	fr. 129	v. 438—439	fr. 127
446	25	440	140
447. 448	24	441	141
450	92	442—443	143
451	55	444	144
452	10	445—446	145
453	148—150	447—449	146
454	cf. 7	450—451	147
455	153		
456	—		
457	92		
458	152		

4. TIMONIS					
Wachsm. ΣΙΑΛΟΙ	Diels	Wachsm.	Diels	Wachsm.	Diels
fr. 1	fr. 1	fr. 20	fr. 39	fr. 38	fr. 48
2	46	21	14	39	2
3	57	22	13	40	60
4	44	23	66	41	28
5	45	24	41	42	35
6	23	25	52	43	36
7	30	26	54	44	3
8	38	26 a	ad 54	45	59
9	58	27	fals. p. 202	46	4
10	47	28	29	47	24
11	18	29	43	48	5
12	37	30	16	49	42
13	56	31	15	50	25
14	21	32	9	51	62
15	22	33	10	52	19
16	31	34	11	53	26
17	32	35	8	54	27
18	33	36	63	55	51
19	34	37	64	56	7

4. TIMONIS			
Wachsm.	Diels	Wachsm.	Diels
fr. 57	fr. 65		
58	61	INΔΑΑΜΟΙ	
59	17	fr. I p. 21	67
60	12	II p. 22	68
61	40	III p. 22	69
62	49	IV p. 24	70
63	50	V p. 24	71
64	6	VI p. 24	72
65	20		

4. CRATETIS			
Bergk	Diels	Wachsm.	Diels
fr. 1	fr. 10	fr. 1	fr. 1
2	12	2	3
3	5 B 1—3 τῆ— ξὶ πόθων	3	2
4	1	4	4
5	2	5	5 B, οὐδ' — φλυβρι
6	3	6	5 A
7	4		
8. 9	5 B οὐδ' — φλυβρι; 5 A	Nauck	Diels
10	6	fr. 1	fr. 15
11	7	2	18
12	8	3	19
13	p. 208, 29	4	17
14	fr. 9		
15	13		
16	18		
17	14		
18	17		
19	19		
20	16,1		
21	p. 209, 14—18		
22	fr. 15		
p. 372	11		

CORRIGENDA

p. 21, not. 1 l. Gnomol. Paris. 158	p. 123 fr. 36 tit. l. [58 K.,
— 24 n. 26 v. 3 <i>finxerunt</i> , v. 11 <i>con-</i>	— 128 fr. 57 lemm. 1 l. <i>τοιαύτας</i>
<i>scribunt</i>	— 134 fr. 72 tit. l. [243 K.
— 31 n. 32 ult. v. post ἤλιον adde <i>φησι</i>	— 137 fr. 82, 2 l. <i>στιβαροῖσι</i>
— 41 fr. 17 v. 2 l. οὐ μὴν	— 140 fr. 92, 5 l. <i>μειχθέντα</i>
— 47 fr. 42 l. <i>νέος</i>	— 144 fr. 100, 14 l. <i>πυκινὸν</i>
— 82 n. 2 v. 4 § 53.	— 146 fr. 106, lemm. v. 3 fr. 108
— 86 n. 21 v. 715 <i>et imbri</i>	— 150 fr. 112, 10 n. post <i>videtur</i> adde
— 88 n. 28, 4 <i>κυρίως</i> ; 5 <i>Φιλίας συγκρι-</i>	<i>Clem.</i>
<i>νόμμενα</i>	— 150 fr. 115 tit. l. [1—6. 16—19. 7. 8 K.
— 104 n. 98, 32 <i>anxietatem</i>	— 164 fr. 142, 1 l. <i>τέγεοι</i>
— 106 fr. 2, 6 l. (πᾶς)	— — fr. 143 tit. l. [422. 423 K., 442.
— 109 fr. 10 tit. l. [452 K.]	443 St.]
— 111 fr. 15 v. 8 <i>γεγονότας</i>	— 166 ante versus acc. corr. ἧῶ, post
— 114 fr. 17, 34 l. <i>ἔστιν</i>	eos <i>λίμναισι</i>
— 119 fr. 28 tit. [61. 62 K.]	— 186 fr. 5, 8 l. <i>ποτὸν</i>
— 122 fr. 35, 8 restitue <i>ἄμεικτ' ἔστηκε</i>	— 191 fr. 29 <i>ῶφρωμένος</i>
v. Ind. <i>ιστάναι</i>	

ADDENDA

- p. 65 Parm. fr. 8,14 n. ad *πέδησιν*: similiter Emp. 100, 20 *χειρι μεθῆ*
 — 68 fr. 8,58 fortasse *καὶ κείνο*
 — 121 Emp. fr. 32 cur hunc locum dederim, apparet ex Plat. Tim. 31B
 — 138 — fr. 84, 8 *λοχάζετο* nunc interpretor: *se abdebat post pupillam*
 — 144 — fr. 100, 19 nunc respecto Anaxagoræ experimento (Ar. Probl. 16,8. 914^b 10) sic explico: aqua vasis fundum solum implet (*βένθεα* Emp. v. 16, *κωδιαν* Arist. ^b27); ergo comprimitur in collo aer, qui dum vi erumpit per angusta solet *ructare*: *ἐργυμός* 915^a 7, *δυσηχέος* Emp. v. 19, cuius *ἄκρα* (scil. colli) etiam illic: 914^b 34 *τῶν ἄκρων τοῦ ἀλοῦ*. ergo non cribri in fundo extremi meminit, quod olim cogitatum est.
 — 205 Timon. fr. 77 Pythonem, dialogi personam, eundem esse vidit Wilamowitz cum Pythone I Calligitonis f. Oropio, qui sec. tit. Oropium CIGS. I 3208 cum aliis magistratibus *κατὰ τὴν μαντείαν τῷ Ἀπόλλωνος* tripodem Gratiis novit. stemma huius nobilissimæ familiae, quæ cum ipso Amphiareo coniuncta erat, ad tit. 259—262. 434 in Amphiareo inventos explanavit Dittenberger l. c. p. 82.
 — 215 apophthegmatum Crateteorum fons fuit sine dubio etiam Plutarchi Vita Cratetis (Catal. Lampr. 37), quam excerpit Sopater (Phot. bibl. p. 104^b 3).

Monco veteribus saltem scriptoribus veram orthographiam velut *θνήσκειν*, *μειγνύειν*, similia invitis codicibus me restituisset; præterea in testimoniis et lemmatis si quid novatum sit e coniectura sive mea sive aliorum, plerumque adnotatum non esse; denique in notis Laertianis B esse Borbonicum gr. 253 s. XII, P Parisinum gr. 1759 s. XIV, Q Paris. gr. 1758 s. XV (descriptum e P nondum interpolato), F Laurentianum 69, 13 s. XII.

